

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌળીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૮૫ દ્રાણીક.

પુસ્તકાલય તામ જૈન સંજ્ઞાચક્રમાળા

વિષય ૪ : ૧૨.

श्री जैन सज्जाय माळ.

भाग १ लो.

छपावी प्रसिद्ध करुनाथ.

श्री.लो.प.न.दास दु.ग.नाथ.दास शा.ह.

आशुतोषना कुवानी पाण, अमदावाद.

आवृत्ति छद्दी.

प्रत १२००.

संवत् १९७५.

सन् १९१८.

(सर्वे दक्ष स्वाधिन.)

श्री 'सत्यविजय' प्रिन्टींग प्रेसभां शा. सोडलयां
दरीलासे छाप्पुं. पांयकुवा—अमदावाद.

दिशमत ३. १-८-०.

ગુપ્તી સંપીરાઈ સંગ્રહ

આત્મોપદેશ.

(હરિગીત છંદ.)

હે આત્મ, ત્હારો વખત સારો વેગે વીતી જાય છે,
 તે ધ્યાનમાં ઉતાર તું, પરતંત્રતા તેમ થાય છે;
 નથી ભાર રહેવો એ ઘડી એવી દશા તુજને થશે,
 તેવા સમે પ્રભુ ભક્તિમાં સહજુદિ શું તુંજ આવશે ?
 કેવાં કરે કાર્યો અને કેવો જનુ આ વિશ્વમાં ?
 કઈ રીતિથી વખણાઉં ને કેમ યશ પામું સર્વમાં ?
 આવી અહોનિશ ધારણા તુજ અંતરે લાગી રહી,
 હા હા, જવું પણ શીઘ્રથી તે કેમ સમજ્યો તું નહિ.
 વિલાસિનીના વિલાસતા વિલાસમાં ખડુ હૃપંથી,
 તાતા અને માતા વળી ભોજન કરે અતિ તર્પંથી;
 સમુદ્ર પર્યંત આણુંને વર્તોવી જેઓ રાજતા,
 જોને સુતા ત્રણ હાથની ભમિ વિષે હા હા થતા.
 જાવું અને જોવું અને રોવું અરે આ માહરે,
 માતા અને પિતા વળી પુત્રો વધુ ને આસરે;
 આવી રિયતિ સહુ લોકમાં આરે હિશે વ્યાપી રહી,
 પણ કોઈએ પ્રભુ પાદમાં આ જીગર ને સોંપ્યું નહિ.
 શિશુપણુ રમત કરી અજ્ઞાનમાં વીતાડીયું
 તારૂંચ તો તરણી તણા પ્રવાહમાં હા ગાળીયું;
 બૃહાપણુ આવી રહ્યું ચિન્તા તણા યોગાનમાં,
 હા હા ગયું પુણ્ય પ્રાપ્ત ત્હારૂં મનુષ્યત્વપણું ખેલાનમાં.
 પાંડુ ધયા સહુ કેશ મુંઝર ભ્રષ્ટ થઈ જતાવડી.
 ચક્રુ તણી ક્ષીણતા જની અનયેંદ્રિયો પણ ગઈ ગદ્દી;
 સહુ હાડ કર્યે અંગનારે, લાકડી લેવાઈ ગઈ,
 તોએ અરે પ્રમદા તણા આનન્દ વિષે હાદિ રહી.
 તું હે ત્યજ છલ કપટ સઘળાં મોહ માયાથી ભર્યા,
 સહુ તાપ ટળશે તાહરા, જે પાપથી જીવે કયા;
 આનન્દ થશે ખડુ અંતરે ને સુખ લહેશે જીરશે.
 સંપૂર્ણ ત્હારી સત્વસીમાં હૃપંથી આવી જશે.

ગ્રંથ સમર્પણ.

શ્રીયુત. સાંકલચંદ ધેસાભાઈ દલાલ.

અમદાવાદ.

આપશ્રીનો અપૂર્વ ધર્માનુરાગ, પરોપકારવૃત્તિ,
તથા ઉદાર સ્વભાવ તેમજ આટલી લઘુ વયમાં
સુખી અને સ્વતંત્ર હોવા છતાં સદ્વિવેક બુદ્ધિ
તથા ન્યાય પરાયણતા આદિ સદ્ગુણોનો જે વિકાસ
આપનામાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે અને આપ મારા
પ્રતિ જે સ્નેહભાવ ધરાવો છો તેથી આકર્ષાઈ આ
જૈન સંપ્રદાયમાળા ભા. ૧ ભા ની છઠ્ઠી આવૃત્તિ
સાથે આપનું શુભ નામ સંલગ્ન કરી કૃતાર્થ થાઉં છું.

નિરંતર શુભાકાંક્ષી,

ખાસાભાઈ ઇંગનલાલ શાહ.

આત્માને શિખામણ.

(શાહરા.)

હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું, દીનાનાથ દયાળુ;
હું તો હોષ અનંતનું, બાળન છું કરૂણાળ.
શુદ્ધ બાવ મુજમાં નથી, નથી, સર્વ તુજ રૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શું કહું પરમ સ્વરૂપ ?
અનંત કાળથી આથડયો, વિના જ્ઞાન બગવાન;
મેંવ્યા નહિ શુર સંતને, મૂક્યું નહી અભિમાન.
સંતચરણ આશ્રય વિના, સાધન ક્યાં અનેક;
પાર ન તેથી પામીયો, ઉગ્યો ન અંશ વિવેક.
સહુ સાધન બંધન થયાં, રહ્યો ન કોઈ ઉપાય;
સત સાધન સમજ્યો નહિ, ત્યાં બંધન શું જાય ?
પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહી, પડ્યો ન સદ્ગુર પાય;
હીઠા નહિ નીજ હોષ તો, તરીયે કોણ ઉપાય ?
પડી પડી તુજ પદપંકજે, ફરિ ફરી માગું એજ;
સદ્ગુર, સંત, સ્વરૂપ તુજ, એ હઠતા કરી દેજ.

પ્રસ્તાવના.

મેઘ હરે દવભવ હરે, પ્રભુ ભક્તિ વૈરાગ્ય;
આ માળા કંઠે ધરી, શિવ સુખ દ્યો મ્હાભાગ્ય.

પ્રિય વાંચક વર્ગ આપને યાદ તો હશે કે, હંમેશાં જુની વસ્તુ ઘણા વખત સુધી ટકી રહી છે તેનો અનુભવ આ પુસ્તક ઉપરથી આપને થશે. કેટલાક સંજ્ઞાયાદિક એવાતો વૈરાગ્યકારક છે કે, તેથી વાંચનાર સાંભળનાર પ્રાણીને જ્ઞાન ઉત્પન્ન થઈ પરમ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે; કારણ કે તે જ્ઞાની અને સત્પુરુષોના બનાવેલા છે. અને તેવા પુરુષોની વાણી સાફ ક્ષણ આપે એ નિર્વીવાદ છે, માટે દરેક જૈન બંધુઓ એ નિત્ય વાંચવા સાંભળવા નિયમ રાખવો. આ પુસ્તકમાં અતિ ઉપયોગી વૈરાગી, અને ઉપદેશક અપૂર્વ સંજ્ઞાઓ, સ્તવનો, છંદો, પ્રભાતીયાં, ઉપદેશક પદો અને લાવણીઓ વિગેરે મ્હોટા મ્હોટા (૧૭૩) વિષયો આવવાથી આ ગ્રંથ અતિ રસીકતાને પામ્યો છે જેની માગણી વિશેષ હોવાથી કાગળની સખત મોંઘવારી છતાં આ છઠ્ઠી આવૃત્તિ ઘણાજ સુધારા વધારા સાથે વાંચકવર્ગની સન્મુખ સુકવામાં આવે છે, તેજ તેની ઉપયોગતા બતાવી આપે છે, એટલે વધુ લખવું તે શોના ઉપર આપ (ગીદટ) ચડાવવા જેવું છે, જેથી અમે અધિક લખવું ઉચિત સમજતા નથી.

લી.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

અનુક્રમણિકા.

વિષયાંક.	વિષયનું નામ.	પ્રથમ પદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	જય જય જગનાથક પાર્શ્વજિન	૧	૧
૨ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	આપણુ ઘર બેઠા લીલ કરો.	૩	૩
૩ શાંતિનાથનો છંદ.	શારદમાય નમું શિર નામી.	૩	૩
૪ મહાવીર સ્વામીનો.	સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય.	૫	૫
૫ ગૌતમસ્વામીનો.	વીર જિનેસર કેરો શિષ્ય.	૬	૬
૬ સોળસતીનો.	આદિનાથ આદે જિનવર.	૬	૬
૭ ચૌવીશ જિનનો.	શ્રી આદિ જિણુંદં સમરસ.	૭	૭
૮ ત્રણેકાળના જિનનો.	પ્રણમું પરમેષ્ઠિ ગૌતમ.	૮	૮
૯ મહાવીર સ્વામીનો.	જિનશાસન સ્વામી.	૯	૯
૧૦ ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનો.	કલ્પવેલ ચિંતામણિ.	૧૦	૧૦
૧૧ ચૌત્રીશ અતિશયનો.	શ્રી સુમતિદાયક દુરતિ.	૧૨	૧૨
૧૨ મહાવીરસ્વામીનો.	શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણુગાર.	૧૩	૧૩
૧૩ પાંસઠિયા યંત્રનો.	શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શામ.	૧૩	૧૩
૧૪ નવકારનો છંદ.	સુખકારણુ ભવિયણુ.	૧૪	૧૪
૧૫ તાવનો છંદ.	નમો આનંદપુર નગર.	૧૫	૧૫
૧૬ વીરજિન છંદ.	શ્રી સિદ્ધારથ કુળદીપક ચંદ.	૧૬	૧૬
૧૭ ભયભંજણુ અરિહંતનો.	જય જય વિશ્વનાથ જશવંત.	૧૬	૧૬
૧૮ ઓગણત્રીશી ભાવના.	અવિચળ પદ મન થિર કરી.	૧૬	૧૬
૧૯ શાંતિનાથનો છંદ.	શાંતિનાથકો કીજે જાપ.	૨૧	૨૧
૨૦ ગૌતમસ્વામીનો.	જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.	૨૨	૨૨
૨૧ મુનિગુણમાળા.	સમર્થ શ્રી અરિહંત સિદ્ધ સાધુ.	૨૨	૨૨
૨૨ આત્મહિત વિનંતીનો.	પ્રભુ પાય લાગી કરૂં સેવ તહારી.	૨૬	૨૬
૨૩ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	પ્રણુમામિ સદા જિન પાર્શ્વ.	૩૦	૩૦
૨૪ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	સુખ સંપતિ દાયક દેવ સદા.	૩૦	૩૦
૨૫ શીખામણુનો છંદ.	વરદાયક માય સલામ કરી.	૩૧	૩૧
૨૬ પરમેષ્ઠિ પરમાનંદનો.	ઓ નમો અરિહંતાણુ.	૩૨	૩૨

૨૭ પ્રભાતિ સ્તવન.	અખ તું ચેતન ચેત લે.	૩૩
૨૮ " "	જખ જિનરાજ કૃપા કરે.	૩૪
૨૯ " "	વિષય વાસના ત્યાગો ચેતન.	૩૪
૩૦ " "	પૂરવ પુણ્ય ઉદય કરી ચેતન.	૩૫
૩૧ પ્રભાતિયું.	જખ લગે સમકિત રત્નકું.	૩૫
૩૨ દાન, શીળ, તપભાવનું પ્ર૦	રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ.	૩૫
૩૩ અરિહંતની સ્તુતિનું પ્ર૦	શ્રી અરિહંત નમીજે ચતુર નર.	૩૬
૩૪ પ્રભાતિયું.	જેવનિયાની મોળાં ફેળાં.	૩૬
૩૫ " "	કહા રે અજ્ઞાની જીવકું.	૩૬
૩૬ " "	દેવ નિરંજન ભવભય.	૩૭
૩૭ " "	સ્વારથકી સખ હે રે સગાઈ.	૩૭
૩૮ " "	ચૂંપ કરી તમે ચેતો રે પ્રાણી.	૩૭
૩૯ ઉપદેશી લાવણી.	સુગુર ખડા હે ઉપગારી રે.	૩૮
૪૦ સોળ સ્વપ્નાંની લાવણી.	શાસન નાયક સુરતર.	૪૦
૪૧ શીખામણની લાવણી.	તુમ ભજો જિનેસર દેવ.	૪૨
૪૨ " "	એક જિનવરકા નિજ નામ.	૪૩
૪૩ ઉપદેશી લાવણી.	ખખર નહી આ જીગમાં પલકી.	૪૪
૪૪ સુમતિ કુમતિની લાવણી.	હાં રે તું કુમતિ કલેસણ નાર.	૪૪
૪૫ ઉપદેશી લાવણી.	તુમ તજો જગતકા ખ્યાલ.	૪૫
૪૬ " "	સુગુરકી શીખ હિયે ધરણા રે.	૪૬
૪૭ " "	તું ઉલજ્યો હે જંભળ જગતમે.	૪૬
૪૮ " "	સુકૃતકી ખાત તેરે હાથ.	૪૭
૪૯ " "	મન સુણ રે તેરી સફળ ધડી.	૪૮
૫૦ " "	આપ સમજકા ઘર નહી પાયા.	૪૯
૫૧ અરિહંતની લાવણી.	અરિહંતજીકે સમવસરણમે	૪૯
૫૨ સુગુરની લાવણી.	નમું નમું મેં ગુરૂ નિર્ઝંથકું.	૫૦
૫૩ કુગુરની લાવણી.	તણું તણું મેં ઉન કુગુરકું.	૫૦
૫૪ પરસ્ત્રી નિરખવાની.	ચતુર પરનારી મત નિરખો	૫૧
૫૫ સ્વારથની લાવણી,	કોન જગતમે ત્હારા ચેતન.	૫૧
૫૬ મહાવીરસ્વામીની,	ઉત્તમ જીવ જહ ઉઠર આયે.	૫૧
૫૭ ઉપદેશી લાવણી.	ચેત ચતુર નર કહત સહગુરૂ.	૫૩

૫૮ પાર્શ્વનાથની લાવણી.	પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં.	૫૪
૫૯ રાવણને ઉપદેશની.	કહે બિલીપણ સુણ બાઈ.	૫૬
૬૦ અજિતનાથ સ્વામીની.	શ્રી અજિતનાથ મહારાજ.	૫૭
૬૧ મિથ્યાત્વવર્ણની.	કિંકરકું શંકર કરી માને.	૫૭
૬૨ ધન્નાઅણુગારની.	શ્રી વીર જિનેશ્વર નમત.	૫૮
૬૩ કર્મપચ્ચીશીની લાવણી.	કરમકું મત બાંધો બાઈ.	૬૧
૬૪ શિદ્ધશિલાનું સ્તવન.	શ્રી ગૌતમ પૃથ્થા કરે.	૬૪
૬૫ સાંલવનાથનું સ્તવન.	સાહિબ સાંલળો રે.	૬૫
૬૬ શીતળનાથનું સ્તવન.	વારિ પ્રભુ હશમાં શીનળનાથ.	૬૬
૬૭ અનંતાનાથનું સ્તવન.	ધાર તરવારની સોહલી દોહલી.	૬૬
૬૮ ધર્મનાથનું સ્તવન.	ધર્મ જિનેસર ગાઉ રંગથું.	૬૬
૬૯ કુંથુનાથનું સ્તવન.	કુંથુ જિન મનકું કિમહિ નં	૬૭
૭૦ ચૌહ રવમનું સ્તવન.	રાયરે સિદ્ધારથ ઘેર.	૬૮
૭૧ મહાવીરસ્વામીનું હાલરિયું.	માતા ત્રિશલા ઝૂલાવે પુત્ર.	૬૮
૭૨ દીવાળીનું સ્તવન.	પૂરવ દિશે હુઈ પાવાપૂરી.	૭૦
૭૩ શ્રીમધરસ્વામીનું સ્તવન.	સુણો ચંદાશ્રીમધર પરમાતમ.	૭૧
૭૪ મૃગાપુત્રની સજ્જાય.	પ્રભુમી પાસ જિણુંદને.	૭૧
૭૫ અનાથી મુનિની.	શ્રેણિક રચવાડી ચઢ્યો.	૭૪
૭૬ ”	મગધાધિપ શ્રેણિક સુવિચારી.	૭૪
૭૭ મેતારજ મુનિની.	સમ હમ ગુણના આગરુ છ.	૭૬
૭૮ મૂર્ખ પ્રતિબોધની.	જ્ઞાન કહિ નવિ થાય.	૭૭
૭૯ આઠમહની સજ્જાય.	મહ આઠ મહામુનિ વારીએ.	૭૮
૮૦ રાજેમતિ રેહનેમિનોસંવાહ.	રેહનેમિ અંબર વિણ રાણુલ.	૭૯
૮૧ સુળસાની સજ્જાય.	ધન ધન સુળસા સાચી આવિકા	૮૧
૮૨ ઢંઢણુ ઋષિની.	ઢંઢણુ ઋષિની વંદણુ,	૮૨
૮૩ હશવૈકાલીકના પ્રમધ્ય.	શ્રી ગુરૂ પદપંકજ નમી છ.	૮૩
૮૪ બીજા અધ્યયનની.	નમવા નેમિ જિણુંદને.	૮૩
૮૫ ત્રીજા અધ્યયનની.	આધાકર્મ આહાર ન લીજે.	૮૪
૮૬ ચોથા અધ્યયનની.	સ્વામી સુધર્મા રે કહે જંબુપ્રતે.	૮૫
૮૭ પાંચમા અધ્યયનની.	સૂઝતા આહારની ખપ કરો.	૮૬
૮૮ છઠ્ઠા અધ્યયનની.	ગણધર સુધર્મા ઈમ ઉપદીસે.	૮૭

૮૬ સાતમા અધ્યયનની.	સાચું વયણ જે ભાંખીએ રે.	૮૭
૮૭ આઠમા અધ્યયનની.	કહે શ્રીગુરૂ સાંભળો ચેલા રે.	૮૮
૮૯ નવમા અધ્યયનની.	વિનય કરેજ્યો ચેલા વિનય.	૮૯
૯૨ દશમા અધ્યયનની.	તે મુનિ વઢો તે મુનિ વઢો.	૯૦
૯૩ સાર્થપ્રકાશની.	સાધુજી સંયમ સુધો પાળો.	૯૧
૯૪ મન ઓગણત્રીશીની.	જીવ મ મેલે રે એ મન.	૯૧
૯૫ શાળિલદ્રની.	પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે	૯૩
૯૬ હિંસા પાપસ્થાનકની.	પાપસ્થાનક પહેલું કહ્યું રે.	૯૫
૯૭ મૃષાવાદ પાપસ્થાનક.	ખીભું પાપનું સ્થાન.	૯૬
૯૮ અહત્ત પાપસ્થાનક.	ચોરી વ્યસન નિવારીએ.	૯૬
૯૯ અપ્રહાય્ય પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક ચોથું વરજીએ.	૯૭
૧૦૦ પરિગ્રહ પાપસ્થાનક.	પરિગ્રહ મમતા પરિહરો.	૯૭
૧૦૧ ક્રોધ પાપસ્થાનક.	ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે.	૯૮
૧૦૨ માન પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક કહે સાતમું.	૯૯
૧૦૩ માયા પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક અક્રમ કહ્યું,	૯૯
૧૦૪ લોભ પાપસ્થાનક.	જી રે મહારે લોભ તે દોષ,	૧૦૦
૧૦૫ રાગ પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક દશમું કહ્યું.	૧૦૦
૧૦૬ દ્વેષ પાપસ્થાનક.	દ્વેષ ન ધરીએ લાલન.	૧૦૧
૧૦૭ કળહ પાપસ્થાનક.	કળહ તે ખારમું પાપનું.	૧૦૧
૧૦૮ અભ્યાપ્ત્ય પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક. તે તેરમું.	૧૦૨
૧૦૯ પૈશુન્ય પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક. હો કે ચાકમું,	૧૦૨
૧૧૦ રતિ અરતિ પાપસ્થાનક.	જિહાં રતિ કોઈક કારણે.	૧૦૩
૧૧૧ પરપરિવાહ પાપસ્થાનક.	સુંદર પાપસ્થાનક તબે.	૧૦૪
૧૧૨ માયામૃષા પાપસ્થાનક.	સત્તરમું પાપનું ઠામ.	૧૦૪
૧૧૩ મિથ્યાદર્શન પાપસ્થાનક.	અઠારમું જે પાપનું સ્થાનક.	૧૦૫
૧૧૪ સુગુરૂ પચીશીની.	સુગુરૂ પીછાણો એણે આચારે	૧૦૬
૧૧૫ કુગુરૂ પચીશીની.	શ્રી જિનવર પ્રણમું સદા.	૧૦૭
૧૧૬ રૂકિમણીની સજ્જાય.	વિચરંતા ગામો ગામ.	૧૦૮
૧૧૭ રાજિમતિ રહુનેમીની.	એક દિવસ વિષે રહુનેમિ.	૧૧૦
૧૧૮ શ્રાવકને શીખામણીની.	મંગળ કરણ નમીજે ચરણ.	૧૧૧
૧૧૯ જીવરાશીની સજ્જાય	હવે રાણી પદમાવતી.	૧૧૨

૧૨૦ ક્ષમાછત્રીશીની.	આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર.	૧૧૪
૧૨૧ લોભની સજ્જાય.	લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે.	૧૧૬
૧૨૨ તમાકૂની સજ્જાય.	પ્રીતમસેંતી વીનવે.	૧૧૭
૧૨૩ રાત્રિભોજનની.	પુણ્ય સંયોગે નરભવ.	૧૧૮
૧૨૪ નિંદાવારકની.	નિંદા ન કરશો કોઈની.	૧૧૯
૧૨૫ શિયળ વિષે પુરૂષનેશી.	સુણ સુણ કંતા રે શીખ.	૧૧૯
૧૨૬ શિયળ વિષે સ્ત્રીને શી.	એક અનોપમ શીખામણ.	૧૨૦
૧૨૭ ક્રોધની સજ્જાય.	કડુવાં ફળ છે ક્રોધનાં.	૧૨૨
૧૨૮ માનની સજ્જાય.	રે જીવ માન ન કીજીએ.	૧૨૨
૧૨૯ માયાની સજ્જાય.	સમકિતનું ખીજ જાણીએ.	૧૨૩
૧૩૦ લોભની સજ્જાય.	તમે લક્ષણ જોજો લોભનાં.	૧૨૩
૧૩૧ મેઘકુમારની સજ્જાય.	ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને.	૧૨૪
૧૩૨ અરણિક મુનિની.	અરણિક મુનિવર આદ્યા.	૧૨૪
૧૩૩ પરસ્ત્રી ત્યાગની.	સુણ ચતુર સુખણ.	૧૨૫
૧૩૪ પુણ્યફળની સજ્જાય.	એક ઘર ધોડા હાથીયાજી.	૧૨૫
૧૩૫ શિયળની ચૂનડીની.	રે જીવ વિષય નિવારીએ.	૧૨૬
૧૩૬ કરકંડુ પ્રત્યેકબુદ્ધની.	ચંપા નગરી અતિ ભલી.	૧૨૭
૧૩૭ ઠળિયુગની સજ્જાય.	સરસ્વતિ સ્વામિને પાય.	૧૨૭
૧૩૮ સીતાજીની સજ્જાય.	જનક સુતા હું નામ ધરાવું.	૧૨૮
૧૩૯ જંબુસ્વામીની સજ્જાય.	સરસ્વતિ સ્વામિને વીનવું.	૧૨૯
૧૪૦ સામાયિકના લાભની	કર પડિછમણું ભાવશું.	૧૨૯
૧૪૧ સહજાનંદીની સજ્જાય.	સહજાનંદી રે આતમા.	૧૩૦
૧૪૨ બાહુબળજીની.	રાજતણા રે અતિ લોભીયા.	૧૩૧
૧૪૩ પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની.	પ્રણમું તુમારા પાય.	૧૩૨
૧૪૪ ભરતચક્રવર્તિની.	મનમેંહી વૈરાગી ભરતજી.	૧૩૨
૧૪૫ આપસ્વભાવની.	આપ સ્વભાવમાં રે અબધુ.	૧૩૨
૧૪૬ રેહનેમીનો સજ્જાય.	કાઉસગ થકી રે રેહનેમી.	૧૩૩
૧૪૭ શીખામણની સજ્જાય.	શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉલે.	૧૩૩
૧૪૮ મેઘરથ રાજાની,	દશમે ભવે શ્રી શાંતિ જી.	૧૩૪
૧૪૯ કામકંદર્પની સજ્જાય.	કામ વિકારે માનવી રે.	૧૩૬
૧૫૦ ભાવિલાવની,	કર્મે લખીયું નિશ્ચય રે.	૧૩૬

૧૫૧ રાત્રિભોજનની.	અવનીતળ વાડુ વસે છ.	૧૩૭
૧૫૨ કર્મપચીશીની.	દેવ દાનવ તીર્થકર ગણધર.	૧૩૮
૧૫૩ આત્મશિક્ષાની.	લવિક જન લજ લે રે.	૧૪૦
૧૫૪ મહાવીરસ્વાવીનાભવનું,	શ્રી શુભવિજય સુગુરૂ નમી.	૧૪૨
૧૫૫ મહાવીરસ્વામીનાપાંચ૦	પ્રેમે પ્રણમું સરસ્વતી.	૧૪૬
૧૫૬ મહાવીરસ્વામીનામોક્ષનું.	સિદ્ધારથ કૂળે તું ઊપન્યો.	૧૫૦
૧૫૭ દાન શીળ તપ ભાવનું.	પ્રથમ જિણેસર પાય નમી.	૧૫૪
૧૫૮ પાંચ સમવાયનું છ.	સિદ્ધારથ સુત વંદીએ.	૧૬૦
૧૫૯ એલાચીકુમારનું છ.	માત મયા કરો સરસ્વતી,	૧૬૫
૧૬૦ બાર ભાવનાની ઢાળો.	પાસ જિનેસર પાય નમી.	૧૭૨
૧૬૧ ઇષુકારકમળાવતીનું છ.	ચોવીશે જિવવર નમું.	૧૮૧
૧૬૨ શિયળની નવવાડો.	શ્રી સરસ્વતી સમરૂં સદા	૧૮૮
૧૬૩ કળાવતીનું ચોઢાળિયું.	માળવ દેશ મનોહરૂં.	૧૯૫
૧૬૪ ઝાંઝરિયામુનિનુંચોઢાળિયું.	સરસ્વતી ચરણે શીશ નમાવી	૧૯૯
૧૬૫ ભરતબાહુબળનોસલોકો.	પ્રથમ પ્રણમું માતા બ્રહ્માણી,	૨૦૨
૧૬૬ દશ શ્રાવકની સજ્જાય.	સયળ ઉપાસકમાં શિરદારા.	૨૦૬
૧૬૭ અયમુક્તાકુમરનુંત્રિઢાળિયું.	શાસનસ્વામી રે, અંતરજામી.	૨૦૮
૧૬૮ મેઘકુમારની સજ્જાય.	વીર જિણુંદ સમોસરયાછ.	૨૦૯
૧૬૯ અમરકુમારની સજ્જાય.	રાજગૃહી નગરી ભલી.	૨૧૦
૧૭૦ વૈરાગી સજ્જાય.	એ સંસાર અસાર છે.	૨૧૩
૧૭૧ નેમનાથની સજ્જાય.	વિચરંતા નેમ જિણેસર.	૨૧૩
૧૭૨ કામલતાની કર્મકહાણીની સજ્જાય.	શીકહુંકથનીમારીરાજ.	૨૧૪
૧૭૩ મહાવીરસ્વામીની લાવણી.	મેં નમું જૈન શાસન.	૨૧૫

હાલ છપાઈ તૈયાર થયેલ નવિન પુસ્તકો.

શ્રી સિદ્ધાંતસાગર.

અપૂર્વ નવિન પુસ્તક સિદ્ધાંતસાગર (છત્રીસ—ચોકડા) છપાઈ બહાર પડેલ છે, અને તે દરેક જૈન બંધુઓને અવશ્ય ઉપયોગી હોવાથી દુકં મુદતમાં તેની બહોળી નકલો અપવા લાગી છે. માટે વહેલો તે પહેલો ! કદાચ પાછળથી નહીં મળે તો પસ્તાવું પડશે કિમત એક રૂપૈયો આઠ આના છે, ટપાલ ખર્ચ વી. પી. સાથે ત્રણ આના.

શ્રી નરચંદ્ર જૈન જ્યોતિષ.

જૈનધર્મના મહાન પંડીત આચાર્ય શ્રી નરચંદ્રજી માહારાજે શાસ્ત્રના આધારે આ એકજ પુસ્તક રચ્યું છે, જેની અંદર વરસ કેવું નીવડશે તેમજ ભવિષ્યમાં દુનીયા ઉપર સુખ દુઃખના બનાવો કેવા બનશે; તેમજ તમામ જાતનાં મુહુર્ત, તેના શુભાશુભ ફળ દુકાળમાં સ્વરોહ્ય જ્ઞાન વિગેરે વિષયથી ભરપૂર છે, જેની માગણી કાશી સુધી ચાલુ છે નકલો સીલીકમાં જુજ રહેલ છે માટે જલદી મંગાવો કિમત એક રૂપૈયો ચાર આના છે, ટપાલ ખર્ચ વી. પી. સાથે ત્રણ આના.

શ્રી સુબોધ કથા સંગ્રહ.

અતિ ઉપયોગી વાંચવા લાયક શાસ્ત્ર અધ્યયનોને દ્રઢ કરનાર જ્ઞાન સાથે ગમત આપનાર, શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રની ૮૪ કથાઓ સૂત્રની ગાથાઓ સહિત હાલમાં છપાઈ બહાર પડેલ છે. અને તે દરેક જૈનબંધુઓને અવશ્ય ઉપયોગી અને રસીક હોવાથી દુકં મુદતમાં તેની બહોળી નકલો અપવા લાગી છે કિમત એક રૂપૈયો ચાર આના છે, ટપાલ ખર્ચ વી. પી. સાથે બે આના.

શ્રી સુયગડાંગ સૂત્રનું ભાષાંતર ભાગ ૧ લો.

આ પુસ્તકમાં ઉક્ત સૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના સોળ અધ્યયનનું ભાષાંતર કરેલ છે. આ અસાર સંસાર સમુદ્રમાંથી ભવ્ય જીવોને તારવાને માત્ર એક જૈન સિદ્ધાંતોનોજ આધાર છે, અને તે સિદ્ધાંતો મૂળ માગધિ ભાષામાં હોવાથી દરેક જૈન બંધુ તેનો લાભ લઈ શકતા નથી, અને સિદ્ધાન્તનું રહસ્ય સમજ્યા સિવાય આત્મ સાધન પુરી રીતે બની શકતું નથી. તેથી આ ગ્રંથનું ભાષાંતર શુદ્ધ અને સરળ કરાવેલ છે. આ ગ્રંથ દયા વિશે પ્રધાનરૂપ છે. આ પુસ્તકની કિમત ફક્ત એક રૂપીઆ છે, જેથી દરેક જૈનધર્મી તેનો લાભ લઈ શકે. ટપાલ ખર્ચ વી. પી. સાથે ત્રણ આના.

શ્રી જિનવરેન્દ્રાય નમઃ

શ્રી

જૈનસજ્જાયમાલા

ભાગ ૧ લો.

॥ ઝં અ સિ આ ઝ સા ય નમઃ ॥

તત્ર પ્રથમ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો ભંદ.

(તોટકવૃત્તની દશીમાં.)

જય જય જગનાયક પાર્શ્વજિન', પ્રણુતાખિલ માનવ દેવ ગણુ' ॥
જિનશાસન મંડન સ્વામી જયો, તુમ દરિશન દેખી આનંદ ભયો
॥૧॥ અશ્વસેન કુલાંબર ભાનુનિભ', નવ હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિ-
ભ' ॥ ધરણેંદ્ર સુસેવિત પાદયુગ', ભર ભાસુર કાંતિ સદા સુભંગ ॥ ૨ ॥
નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભપતિ, વદનોદ્યુતિ શારદ સોમ તતિ ॥ નય
નાંખુજ દીપ્ત વિશાળતરા, તિલકુસુમ સન્નિભ નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥
રસનામૃત કંદ સમાન સદા, દશનાવળિ અનારકળી સુખદા ॥ અ-
ધરાણુ વિદ્રુમ રંગ ધન', જય શંખપુરભિધ પાર્શ્વજિન' ॥ ૪ ॥
અતિચાડ મુકુટ મસ્તક દીપે, કાને કુંડળ રવિ શશિ જીપે ॥ તુજ
મહિમા મહિમંડળ ગાજે, નિત પંચ શબ્દ વાળ' વાજે ॥ ૫ ॥ સુર
કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નર નારી તોરા ગુણુ ગાવે ॥ તુજ સેવે ચોશઠ
ઈંદ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા ॥ ૬ ॥ જે સેવે તુજને ભાવ ધણે,
નવનિધિ થાય ધર તેહ તણે ॥ અડવડિયાં તૂં આધાર કહ્યો, સમરથ
સાહિબ મેં આજ લહ્યો ॥ ૭ ॥ દુઃખિયાને સુખદાયક તું હાખે, અશ-
રણુને શરણે તૂં રાખે ॥ તુજ નામે સંકટ વિકટ ટળે, વીછડિયાં બહાણાં
આવિ મળે ॥ ૮ ॥ નટ વિટ લંપટ દૂરે નાસે, તુજ નામે ચૌર ચરડ
ત્રાસે ॥ રણુ રાઉલ જય તુજ નામ થકી, સઘળે આગળ તુજ સેત્ર
થકી ॥ ૯ ॥ યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સવિ ઉરગા, કરિ કેસરિ હાવાનળ
વિહંગા ॥ વધ ખંધન ભય સઘળા જાવે, જે એક મને તુજને ધ્યાવે

॥ ૧૦ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ છળી ન શકે, જગદીશ તવાલિધ જાપ
 થકે ॥ મ્હોટા જોટીંગ રહે દૂરે, દૈત્યાદિકના તૂં મદ ચુરે ॥ ૧૧ ॥
 ડાયણિ સાયણિ જાય હટકી, ભગવંત થાય તુજ ભજન થકી ॥ કપટી
 તુજ નામ લિયા કંપે, દુર્જન મુખથી જી જી જંપે ॥ ૧૨ ॥ માની મ
 ચ્છરાળા મુહ મોડે, તે પણ આગળથી કરજોડે ॥ દુર્મુખ દુષ્ટાદિક
 તુંહિ દમે, તુજ જાપે મ્હોટા મ્લેચ્ચ નમે ॥ ૧૩ ॥ તુજ નામે માને નૃપ
 સખળા, તુજ જશ ઉજવળ જેમ ચંદ્રકળા ॥ તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ
 ઘણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ધણી ॥ ૧૪ ॥ ચિંતામણી કામસવી
 પામે, હય ગય રથ પાયક તુજ નામે ॥ જનપદ ઠકુરાઈ તૂં આપે,
 દુર્જન જનનાં દારિદ્ર કાપે ॥ ૧૫ ॥ નિર્ધનને તૂં ધનવંત કરે, તૂંથો
 કોઠાર ભંઠાર ભરે ॥ ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મહિમા
 તુમ નામ તણો ॥ ૧૬ ॥ મણિ માણેક મોતી રત્ન જડયાં, સોવન ભૂષણ
 બહુ સુઘડ ઘડયાં ॥ વળી પહેરણુ નવરંગ વેષ ઘણા, તુમ નામે નવિ
 રહે કાંઈ મણા ॥ ૧૭ ॥ વૈરી વિરૂઝો નવિ તાકિ શકે, વળી ચોર
 ચુગલ મનથી ચમકે ॥ છળ છિદ્ર કદા કેહનો ન લગે જિનરાજ સદા
 તુજ જ્યોતિ જગે ॥ ૧૮ ॥ ઠગ ઠાકુર સવિ થરહર કંપે, પાખંડી પણ
 કે નવિ ફરકે ॥ લૂંટાદિક સહુ નાસી જાએ, મારગ તુજ જપતાં જય
 થાએ ॥ ૧૯ ॥ જડ મૂરખ જે મતિ હીન વળી, અજ્ઞાન તિમીર તસ
 જાય ટળી ॥ તુજ સમરણથી ડાહ્યા થાએ, પંડિત પદ પામી પૂજાએ
 ॥ ૨૦ ॥ ખસ ખાંશિ ખયન પીડા નાસે, દુર્બળ મુખ દીનપણું ત્રાસે
 ગડ ગુંબડ કુષ્ટ જિકે સખળા, તુજ જાપે રોગ સમે સઘળા ॥ ૨૧ ॥
 ગહિલા ગૂંગા બહિરાય જિકે, તુજ ધ્યાને ગતદુઃખ થાય તિકે ॥ તતુ
 કાંતિ કળા સુ વિશેષ વધે, તુજ સમરણશૂં નવનિધિ સધે ॥ ૨૨ ॥
 કરિ કેસરિ અહિ રણ બંધ સયાં, જળ જલાણુ જળોદર અષ્ટ ભયા ॥
 રાંધણુ પમુહા સવિ જાય ટળી, તુજ નામે પામે રંગરળી ॥ ૨૩ ॥
 ઓઠ્ઠાઈ શ્રી પાર્શ્વ નમો, નમિજીણુ જપતાં દુષ્ટ દમો ॥ ચિંતામણિ
 મંત્ર જિકે ધ્યાયે, તિણુ ઘર દિન દિન દોલત થાયે ॥ ૨૪ ॥ ત્રિકરણુ
 શુદ્ધે જે આરાધે, તસ જશ કીર્તિ જગમાં વાધે ॥ વળી કામિત કામ
 સવે સાધે, સમિહિત ચિંતામણિ તુજ લાધે ॥ ૨૫ ॥ મદ મચ્છર મ-
 નથી દૂર તજે, ભગવંત ભલી પરે જેહુ ભજે ॥ તસ ઘર કમળા ક-
 હોલ કરે, વળિ રાજ્ય રમણિ બહુ લીલ વરે ॥ ૨૬ ॥ ભય વારક
 તારક તૂં ત્રાતા, સજ્જન મન ગતિ મતિનો દાતા ॥ માત તાત સહો-

હર તું સ્વામી, શિવદાયક નાયક હિતકામી ॥૨૭॥ કરુણુકર ઠાકુર
તું મહારો, નિશિ વાસર નામ જપું તહારો ॥ સેવકશું પરમ કૃપા
કરજ્યો, વાલેશર વાંછિત ફળ દેજ્યો ॥૨૮॥ જિનરાજ સદા તું જય
કારી, તુજ મૂર્તિ અતિ મોહનગારી ॥ મુગત મહેલમાંહી તુંહી ખીરાજે,
ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે ॥૨૯॥ ઈમ ભાવ ભલે જિનવર ગાયો,
વામા સુત દેખી બહુ સુખ પાયો ॥ રવિ શશિ મુનિ સંવચ્છર રંગે,
જય દેવસૂરમાં સુખ સંગે ॥ ૩૦ ॥ જય પુરશા દાણી પાર્શ્વપ્રભો
સકળાર્થ સમિહિત દેહિ વિભો ॥ બુધ હર્ષ રૂચિ વિજયાય મુઠા,
તવ લખિધરૂચિ સુખ થાય સદા ॥ ૩૧ ॥

કળશ. (વસંતતિલકાવૃત્તમ.)

ઇત્યં સ્તુતઃસકળકામિતસિદ્ધિદાતા, યક્ષાધિરાજનતશંખપુરાધિરાજઃ ॥
સ્વસ્તિશ્રીહર્ષરૂચિપંકજસુપ્રસાદાત્, શિષ્યેણુલખ્ધરૂચિનેતિમુદાપ્રસન્નઃ

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો દ્વિતીય છંદ.

આપણુ ઘર ખેડા લીલ કરો, નિજ પુત્ર કલત્રશું પ્રેમ ધરો ॥
તુમે દેશ દેષાંતર કાંઈ હોડો, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડો ॥૧॥
મનવંછિત સઘળાં કાજ સરે, શિર ઉપર છત્ર આમર ધરે ॥ કલમલ
આગળ આલે ઘોડો ॥ નિત્યં ॥૨॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ વળી, સાયણિ
ને હાયણિ જાય ટળી ॥ છળ છિદ્ર ન કોઈ લાગે જૂડો ॥ નિત્યં ॥૩॥
એકાંતર તાવ સિયો દાહ, ઔષધ વિણુ જાયે ક્ષણમાંહ ॥ નવિ દુઃખે
માથું પગ ગુડો ॥ નિત્યં ॥૪॥ કંઠમાળ ગઠગુબડ સખળા, તસ
ઉઠર રોગ ટળે સઘળા ॥ પીડા ન કરે ફિન ગળજોડો ॥ નિત્યં ॥૫॥
જાગતો તીર્થંકર પાસ બહુ, એમ જાણે સઘળો જગત સહુ ॥ તત-
ક્ષણુ અશુભ કર્મ તોડો ॥ નિત્યં ॥૬॥ પાસ વાણુરશિપુરિનગરી, તિ-
હાં ઉઠયો જિનવર ઉઠય કરી ॥ સમયસુંદર કહે કરજોડો ॥ નિત્યં ॥૭॥

અથ શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનો ટંદ.

શારદ માય નમું શિર નામી, હું ગુણ ગાળિં ત્રિભુવનકે સ્વામી ॥
શાંતિ શાંતિ જપે સખ કોઈ, તે ઘેર શાંતિ સદા સુખ હોઈ ॥૧॥
શાંતિ જપી જે કીજે કામ, સોહી કામ હોવે અભિરામ ॥ શાંતિ જપી
પરદેશ સધાવે, તે કુશળે કમળા લેઈ આવે ॥૨॥ ગર્ભ મૂકી પ્રભુ
મારિ નિવારી, શાંતિજી નામ કિયો હિતકારી ॥ જે નર શાંતિ ત

જી ગુણ ગાવે, ઋદ્ધિ અચિંતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જે નરકું પ્રભુ
 શાંતિ સહાઈ, તે નરકું કયા આરતિ નાહી ॥ જે કછુ વંછે સોહી
 પૂરે, દુઃખ હારિદ્ર મિથ્યામતિ ચૂરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન જ્યોત
 પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામી સ્વરૂપ કહ્યું નવિ
 જાય, કહેતાં મુજ મન અચરિજ થાય ॥ ૫ ॥ ડાર દીયે સખ હી
 હથિયારા, જીત્યા મોહતણા ફળ સારા ॥ નારી તણ શિવશું રંગ
 રાચે, રાજ તજ્યો પણ સાહિબ સાચો ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત કહી
 જે દેવા; કાયર કુંથુ એક હણેવા ॥ ઋદ્ધિ સખળ પ્રભુ પાસ લહીજે,
 ભિક્ષાઆહારી નામ કહીજે ॥ ૭ ॥ નિંદક પૂજકું સમભાયક,
 પણ સેવકહીકું સુખદાયક ॥ તણ પરિગ્રહ હુવા જગનાયક, નામ
 અતિથિ સવે સિદ્ધિ લાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીજે,
 નામ દેવ અરિહંત બણીજે ॥ સકળ જીવ હિતવંત કહીજે, સેવક
 બણી મહાપદ દીજે ॥ ૯ ॥ સાચર જેસા હોત ગંભીરા, દૂષણ એક
 ન માંહે શરીરા ॥ મેરૂ અચળ જિમ અંતરજામી, પણ ન રહે પ્રભુ
 એકણુ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિનજી સખ દેખે, પણ સુપનાંતર
 કખ હુ ન પેખે ॥ રીસ વિના બાવીશ પરીસા, સેના જીતી તે
 જગદીશ ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આણુ મનાઈ, માયા વિના શિવશું
 લય લાઈ ॥ લોભ વિના ગુણરાશિ ગ્રહીજે, ભિક્ષુ લાવે ત્રિગણ
 સેવીજે ॥ ૧૨ ॥ નિર્ગંથપણે શિર છત્ર ધરાવે, નામ ચતિ પણ
 ચમર ઢળાવે ॥ અભયદાન દાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચાલે
 અરિહારણુ ॥ ૧૩ ॥ શ્રી જિનરાજ દયાળ બણીજે, કર્મ સવેકો મૂળ
 બણીજે ॥ ચઉવિહ સંઘહ તીરથ થાપે, લચ્છી ઘણી દેખે નવિ આપે
 ॥ ૧૪ ॥ વિનયવંત ભગવંત કહાવે, નાંહી કીસીકું શીશ નમાવે ॥
 અ કંચનકો ખિરૂંધ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૫ ॥ રાગ
 નહી પણ સેવક તારે, દ્રેષ નહી નિગુણા સંગ વારે ॥ તણ આરંભ
 નિજ અતામ ધ્યાવે, શિવરમણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો
 મહિમા અદ્ભૂત કહીયે, તેરા ગુણકો પાર ન લહીએ ॥ તું પ્રભુ
 સમરથ સાહેબ મેરા, હું મનમોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥ તૂં રે
 ત્રિલોકતણા પ્રતિપાળ, હું રે અનાથ ને તૂં રે દયાળ ॥ તું શરણાગત
 રાખત ધીરા, તું પ્રભુ તારક છે વડવીરા ॥ ૧૮ ॥ તૂંહિ સમોવડ
 ભાગજ પાચો, તો મેરો કાજ ચડયો રે સવાચો ॥ કરજોડી પ્રભુ
 વીનવું તમશું, કરો કૃપા જિનવરજી અમશું ॥ ૧૯ ॥ જનમ મરણના

ભય નિવારો, ભવસાગરથી પાર ઉતારો ॥ શ્રી હૃત્થિણ્ણપુર મંડળ
સોહે, ત્યાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગર ગુરુરાજ
પસાયા, શ્રી ગુણસાગર કહે મન લાયા ॥ જે નર નારી એક ચિત્ત
ગાવે, તે મનવાંછિત નિશ્ચય પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનો ટંદ.

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અરિ ક્રોધને મત્રથી દૂર વારો
॥ સંતોષવૃત્તિ ધરો ચિત્તમાંહિ, રાગ દ્વેષથી દૂર થાઓ ઉચ્છાદિં
॥ ૧ ॥ પડ્યા મોહના પાસમાં જેહ પ્રાણી, શુદ્ધ તત્વની વાત તેણે ન
જાણી ॥ મનુ જન્મ પામી વૃથા કાં ગમો છો, જિનમાર્ગ છંડી ભૂલા
કાં લમો છો ॥ ૨ ॥ અલોભી અમાની નિરાગી તને છો, સલોભી
સમાની સરાગી લને છો ॥ હરિ હરાદિ અન્યથી શું રમો છો, નદી
ગંગ મૂકી ગળીમા પડો છો ॥ ૩ ॥ કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા,
કેઈ દેવ ઘાલે ગળે રૂંઢમાળા ॥ કેઈ દેવ ઉત્સંગે રાખે છે વામા, કેઈ
દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા ॥ ૪ ॥ કેઈ દેવ જપે લેઈ જપમાળા, કેઈ
માંસલક્ષી મહા વીકરાળા ॥ કેઈ યોગિણી લોગિણી લોગ રાગે, કેઈ
રૂદ્રાણી છાગનો હોમ માગે ॥ ૫ ॥ ઇશા દેવ દેવીતણી આશ રાખે,
તદા મુક્તિનાં સુખને કેમ ચાખે ॥ જદા લોભના થોકનો પાર નાવ્યો,
તદા મધનો બિંદુઓ મન્ન લાવ્યો ॥ ૬ ॥ જેહ દેવતાં આપણી
આશ રાખે, તેહ પિંડને મન્નશું લેય ચાખે ॥ દીનહીનની ભીડ તે
કેમ ભાંજે, પુટયો ઢાલ હોએ કહો કેમ વાંજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂઢ
બ્રાતા લને મોક્ષદાતા, અલોભી પ્રભુને લને નિશ્વખ્યાતા ॥ રત્ન
ચિંતામણિ સરિખો એહ સાચો, કલંકી કાચના પિંડશું મત રાચો
॥ ૮ ॥ મંદબુદ્ધિશું જેહ પ્રાણી કહે છે, સવિ ધર્મ એકત્વ ભૂલો લમે
છે ॥ કિહાં સર્પવાને કિહાં મેરૂધીરં, કિહાં કાયરાને કિહાં શૂરવીરં ॥ ૯ ॥
કિહાં સ્વર્ણથાળં કિહાં કુંભખંડં, કિહાં કોદ્રવાને કિહાં ખીરમંડં ॥
કિહાં ખીર સિંધુ કિહાં ક્ષારનીર, કિહાં કામધેનુ કિહાં છાગખીરં ॥ ૧૦ ॥
કિહાં સત્યવાચા કિહાં કૂડવાણી, કિહાં રંકનારી કિહાં રાયરાણી ॥ કિહાં
નારકીને કિહાં દેવલોગી, કિહાં ઇંદ્રદેહી કિહાં કુષ્ઠરાગી ॥ ૧૧ ॥ કિહાં
કર્મઘાતી કિહાં કર્મધારી, નમો વીરસ્વામી જાને અન્ય વારી ॥ જિસી
સેજમાં સ્વમથી રાજ્ય પામી, રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી જેહ સ્વામી
॥ ૧૨ ॥ અશિર સુખ સંસારમાં મન્ન રાચે, તે જના મૂઢમાં શ્રેષ્ઠ શું

ઈષ્ટ છાજે ॥ તને મોહ માયા હરો દંભ રેશી, સને પુણ્ય પોષી
 લને તે અરેશી ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચાર સંસાર અસાર પામી, આન્યો
 આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી ॥ તુહીં તુહીં તુહીં પ્રભુ પરમરાગી,
 લવકેરની શૃંગલા મોહ લાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીયે વીરજી અરજ
 છે એક મોરી, દીજે દાસકું સેવના ચરણ તોરી ॥ પુણ્ય ઉદય હુવો
 ગુરૂ આજ મેરો, વિવેકે લહો મેં પ્રભુ દર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો હંદ.

વીર જિજ્ઞેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ દીશ ॥
 જો કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
 નામે ગિસ્વિર ચડે, મનવંછિત હેલા સંપડે ॥ ગૌતમ નામે નાવે
 રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંજોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરૂઆ વંકડા, તસ
 નામે નાવે હુકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ મંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કંઠે
 વખાણુ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાઘે આય ॥
 ગૌતમ જિનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર ॥ ૪ ॥ શાળ
 દાળ સુરહા ધૂત ગોળ, મનવંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ઘર સુ ઘરણી
 નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૫ ॥ ગૌતમ ઉગ્યો
 અવિચળ લાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણુ ॥ મ્હોટાં મંદિર મેરૂ
 સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ ॥ ૬ ॥ ઘર મયંગળ ઘોડાની
 જોડ, વારૂ પહોંચે વંછિત કોઠ ॥ મહિયલ માને મ્હોટા રાય, જો
 તુઠે ગૌતમના પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યાં પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની
 સંગત મળે ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન
 ॥ ૮ ॥ પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણ છે બહુ ॥ કહે
 લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌતમ તૂઠે સંપતિ કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ.

અથ શ્રી સોલસતીનો હંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ મનોરથ કીજિયે એ ॥
 પ્રભાતે ઉઠી મંગળિક કામે, સોળ સતીનાં નામ લીજીયે એ ॥ ૧ ॥
 બાળકુમારી જગ હિતકારી, પ્રાદ્વી ભરતની યેનહી એ ॥ ઘટ ઘટ
 વ્યાપક અક્ષર રૂપે, શોળ સતીમા જે વડી એ ॥ ૨ ॥ બાહુબળ
 ભગિની સતીય શિરોમણી સુંદરી નામે રૂપલ મુતા એ ॥ અંક સ્વરૂ-
 પી ત્રિભુવન માંડે, જેહ અનૂપમ ગુણ જુતા એ ॥ ૩ ॥ અંકનબાળા

ખાળપણેથી, શીયળવંતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ॥ અડદના ખાકુળા વીર-
પ્રતિલાભ્યા, કેવળ લહી વ્રત ભાવિકા એ ॥ ૪ ॥ ઉચ્ચસેન ધૂઆ
ધારિણી નંદની, રાજિમતી નેમ વહ્નલા એ ॥ જોવન વેશે કામને છ-
ત્યો, સંજમ લેઈ દેવ દુહ્નલા એ ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંડવ નારી,
દ્રુપદ તનયા વખાણીયે એ ॥ એકસો આઠે ચીર પુરાણાં, શીયળ મ-
હિમા તસ જાણીયે એ ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌ-
શલ્યા કુળ ચંદ્રિકા એ ॥ શીયળ સલ્હણી રામ જનેતા, પુણ્યતણી
પ્રનાળિકા એ ॥ ૭ ॥ કૌશાંબિક ઠામે સંતાનિક નામે, રાજ્ય કરે રંગ-
રાજ્યો એ ॥ તસ ઘર ઘરણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને જશ ગા-
જ્યો એ ॥ ૮ ॥ સુળસા સાચી શીયળે ન કાચી, રાચી નહિ વિ-
ષયારસે એ ॥ મુખડું જોતાં પાપ પલાએ, નામ લેતાં મન ઉછસે
એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની, જનક સુતા સીતા સતી
એ ॥ જગ સહુ જાણે ધીજ કરતાં, અનળ શીતળ થયો શીયળ-
થી એ ॥ ૧૦ ॥ સુર નર વંદિત શીયળ અખંડિત, શિવા શિવ-
પદ ગામિની એ ॥ જેહને નામે નિર્મળ થઈયે, બલિહારી તસ
નામની એ ॥ ૧૧ ॥ કાચે તાંતણે ચાલણી ખાંધી, કૂપ થકી જળ
કાઢીયું એ ॥ કલંક ઉતારવા સતીય સુભદ્રા, ચંપા ખાર ઉઘાડીયું
એ ॥ ૧૨ ॥ હરિતનાગપૂરે પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિની એ ॥
પાંડવ માતા દસે દસારની, ખેન પતિવ્રતા પદ્મિની એ ॥ ૧૩ ॥ શીળ-
વતી નામે શીળવ્રત ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીયે એ ॥ નામ
જપતાં પાતક જાએ, દરિસણે દુરિત નિકંદીયે એ ॥ ૧૪ ॥ નિષધા
નગરી નળહ નરિંદની, દમયંતી તસ ગેહિની એ ॥ સંકટ પડતાં
શીયળ જ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહની એ ॥ ૧૫ ॥ અનંગ
અતીતા જગ જન પુજિતા, પુષ્કર્યુળા ને પ્રભાવતી એ ॥ વિશ્વ
વિખ્યાતા કામને દમતા, સોળમી સતી પદ્માવતી એ ॥ ૧૬ ॥
વીરે ભાંખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદયરતન ભાંખે મુદ્દા એ ॥ બહાણું
બહાતાં જે નર ભણુએ, તે લહેશે સુખ સંપદા એ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ચોવીશજિન છંદ.

(છંદ ત્રિભંગી)

શ્રી આદિ જિણુંદં સમરસ કંદં, અભિતજિણુંદંભજ પ્રાણી ॥
સંભવ જગ ત્રાતા શિવ મગ રાતા, શ્રી સુખશાતા હિત આણી ॥

અભિનંદન દેવા સુમતિ સુસેવા, કરે નિત મેવા રિપુ ધાતા ॥
 ચોવિશ જિનરાયા મન વચ કાયા, પ્રણમું પાયા દો શાતા ॥૧॥ શ્રી
 પદ્મ સુપાસં ક્ષશિ ગુણ રાસં, સુવિધિ સુવાસં હિતકારી ॥ શ્રી
 શીતળસ્વામી, અંતરજામી, શિવગતિ ગામી ઉપકારી ॥ શ્રેયાંસ દયાળા
 પરમ કૃપાળા, ભવજનવાળા જગદ્દાતા ॥ ચોવિશં ॥૨॥ વાસુપૂજ્ય
 સુકંતં વિમળ અનંતં, ધર્મં શ્રી સંતં સંતકારી ॥ કુથું અરનાથં
 તજ જગ સાથં, મહિ સુંઆથં સંગ ધારી ॥ મુનિ સુવ્રત નમી
 આતમને દમી, દુર્મતિને વમી તપ રાતા ॥ ચોવિશં ॥૩॥ ડરિષ્ટ-
 નેમિ વડાઇ નાર ન વ્યાહી, તોરણ જાઈ છટકાઈ ॥ નાગ નાગણ તાઈ
 દિયા બચાઈ, પારસ સાઈ સુખદાઈ ॥ જ્ય જ્ય વદ્ધેમાનં ગુણનિધિ
 ખાનં, ત્રીજગ ભાનં શુદ્ધ આતા ॥ ચોવિશં ॥૪॥ સંસારકા કંદા
 દૂર નિકંદા, ધર્મકા છંદા જિણ લીના ॥ પ્રભુ કેવળ પાયા ધર્મ
 સુણાયા, ભવ સમજાયા મુનિ કીના ॥ કહે ઋષિ તિલોકં સદા તસ
 ધોકં, દો સુખ થોકં ચિત્ત આતા ॥ ચોવિશં ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

**અથ શ્રી અતિત, અનાગત અને વર્તમાન કાલના
 જિનનો છંદ.**

(૬૨ી ચોપાઈની.)

પ્રણમું પરમેષ્ઠિ ગૌતમસ્વામ, જિનવાણી સરસતિ ગુણધામ ॥
 ગુરૂ અરણ્યાંબુજ પ્રણમું ભાવ, કહું ત્રિકાળ ચોવીશી નાવ ॥ ૧ ॥
 અતિત ચોવીશી ભઈંહે અનંત, તે વંદું મેં શિવપુર કંત ॥ પણ
 એક વર્તમાનથી અતીત, નામ કહું તસ મન ધરિ પ્રીત ॥ ૨ ॥

પ્રથમ કેવળજ્ઞાની જિનરાજ, નિર્વાણી સાગર તારણિ અજ ॥
 મહાજસ વિમળ જિણુંદ સુખકાર, સર્વાનુભુતિ શ્રીધર ઉદ્ધાર ॥૩॥
 દત્ત દામોદર જપું જિનદેવ, સુતેજસ્વામી હરિ કર્મખેવ ॥ મુનિસુવ્રત
 સુમતિ જિન ઈશ, શિવગતિ સ્વામી નમું નિશ દીશ ॥૪॥ અસ્ન-
 ગણ નેમીશ્વર જાણ, અનળ નમ્યા હોય જન્મ પ્રમાણ ॥ જશોધર
 કૃતારથ દોઈ જિનરાજ, જિનેશ્વરજી હો ગરિખ નિવાજ ॥૫॥ શુદ્ધ
 મતિજી શિવકર નમું, ભવ ભવ સંચિત પાતક ગમું ॥ સ્યંદન ચંદન
 જેમ સુભાવ, સંપ્રતિજી પ્રણમું ચિત ચાવ ॥ ૬ ॥ અતિત ચોવીશી
 નામ એ જાણ, પ્રીતે નિજ જપજો ભવિયાણ ॥ અળ કહું વર્તમાન
 જિન નામ, ઇણહિ જ ભરતક્ષેત્ર ભયે સ્વામ ॥ ૭ ॥

ઋષભ અજિત સંભવ આભિનંદ, સુમતિ કુમતિ કરી દૂર
નિકંદ ॥ પદ્મ સુપારસ જિન સુખકંદ, ચંદ્રપ્રભ પરતખ જિમ ચંદ
॥૮॥ સુવિધિ શીતળ શ્રેયાંસ સુધીર, વાસુપુન્ય વિમળ જગ પીર ॥
અનંત ધર્મ શાંતિ કુંથુ દયાળ, અર મહિ મુનિસુવ્રત કૃપાળ ॥૯॥
એકવિશમા નમિનાથ ઉદ્ધાર, રિષ્ટનેમિ તજિ રાગુલ નાર ॥ પાર્શ્વ-
પ્રભુ વંદ્ય વર્દમાન, વર્તમાન ચૌવીશી જાણુ ॥ ૧૦ ॥ કર્મ હણી
કેવળ પદ પાય, ચૌવિશ જિન પહોત્યા શિવ માંચ ॥ મહેર કરો
મુજપર અરિહંત, રવિ શશિ સાગર ઉપમાવંત ॥૧૧॥ તુમ દર્શનકી
મુજ ચિત્ત આય, પળ પળ વંદ્ય શીશ નમાય ॥ અનાગત ચૌવિશી
ભરત મઝાર, તેહનાં નામ સુણો નર નાર ॥ ૧૨ ॥

પદ્મનાભ સુરદેવ સુપાસ, સ્વયંપ્રભ શિવ કરશે વાસ ॥ સર્વાનુ-
ભુતિ દેવશ્રુત જિણેશ, ઉદય કરમ નહી રાખશે રેશ ॥૧૩॥ પેઠાળ
પોટિલ સત્યકિરતી જાણુ, સુવ્રત અમમ હોશે જગ લાણુ ॥ તેરમા
નિઃકષાય ખુલાસ, ચૌદમા જિનવર તો નિષ્પુલાક ॥ ૧૪ ॥ નિર્મમ
ચિત્રગુપ્ત સમાધિ, તરશે ભવજળ જેહ અગાધ ॥ સંવર જિનેશ
અદારમા જોય, યશોધર વિજય મહિ જિન હોય ॥૧૫॥ દેવજિન
અનંતવિરજ સુચંગ, ભદ્રકૃત દ્રવ્ય લાવ ઉત્તંગ ॥ અનાગત હોશે
દીન દયાળ, દયાધરમ ઉપદેશ રસાળ ॥૧૬॥ તે પણુ થાપશે તીર્થ
ચાર, તરશે કઈ ભવિયણુ નર નાર ॥ અતિત અનાગત છે વર્તમાન,
ખડોતેર તીર્થકર પ્રમાણુ ॥૧૭॥ આગમ ગ્રંથતણે અનુસાર, સંવત
ઓગણીશે ત્રીશ મઝાર ॥ ભણુતાં ગણુતા સુખ સુવિશાળ, તિલોક
ઋષિ કહે મંગળ માળ ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરજિન તંદ.

(ત્રિભંગી છંદ.)

જિનશાસન સ્વામી, અંતરજામી, શિવગતિ ગામી, સુખકારી ॥
જગમેં જસવંતા, શ્રી ભગવંતા, સુગુણ અનંતા, ઉપગારી ॥ સિદ્ધારથ
કુળ આયા, જગત સુહાયા, શુભ પળ જાયા, ગુણધારી ॥ ધન ત્રિશ-
લા નંદન, કુળધ્વજ સ્યંદન, જિન ચરણન કી ખલિહારી ॥ ૧ ॥ આ
સન કંપાયા, સુરપતિ આયા, શીશ નમાયા, શુભ લાવે ॥ વૈક્રીયકી
પાસે, મેલી ઉલાસે, લે જિન તાસે, ગિરિ આવે ॥ તિહાં પ્રભુજનો,

મહોચ્છવ ક્રીનો, ફિર મુક દીનો, જ્યાં મહત્તારી ॥ ધન ત્રિશલા ॥
 ૨ ॥ યુગ વંદણા કરકે, નિદ્રા હરકે, સ્તવન ઉચરકે, ધર જાવે ॥ ભઈ
 રવિ ઉગાઈ, ભૂધવ તાઈ, દાસી વધાઈ, દરસાવે ॥ નૃપ મહોચ્છવ ક્રીનો,
 દાન જ દીનો, હર્ષત હૈયો, નીહારી ॥ ધનગાઝા યોવન વય માંહી,
 નારી બ્યાહી, અવસર પાહી, જોગ ગ્રહે ॥ તપસ્યા તન તાવે, સમ-
 હમ ભાવે, ધ્યાન સુ ધ્વાવે, કષ્ટ શહે ॥ પ્રભુ ક્ષમાસાગર, જ્ઞાન ઉભ-
 ગર, ગુણ રત્નાગર, અધ વારી ॥ ધન ॥ ૪ ॥ શુદ્ધ સંયમ પાળે,
 દૂષણ ટાળે ॥ શિવમગ આલે, જગ ત્રાતા ॥ ક્રોધ માન ને માયા,
 લોભ હઠાયા, મોહ લગાયા, અરિ ઘાતા ॥ શૂકળ મન ધ્યાયા, કર્મ
 ખપાયા કેવળ પાયા, જિજ્ઞુવારી ॥ ધન ॥ ૫ ॥ સુષ્ટિ નાથ બડાઈ,
 મન અકડાઈ, આયા ચલાઈ, પ્રભુ પાસે ॥ વિસ્મય અતિ પાયા,
 ચિત્ત લજાયા, ગર્વ ગમાયા, વીમાસે ॥ પ્રભુ ભર્મ મિટાયા, જિન
 મગ આયા, સંજમ ઠાયા, તિણ સારી ॥ ધન ॥ ૬ ॥ પ્રથમ ઈંદ્રભૂતિ
 પૂરવધર શ્રુતિ, ત્રિપદિ સંયુતિ, ફરમાયા ॥ ગણધર પદ લીના, પર
 પ્રવીના, સમ હમ લીના, તન તાયા ॥ ચુમ્માળીશે લારા, ગણધ
 ઈચ્છારા, ભયે અણુગારા, વ્રતધારી ॥ ધન ॥ ૭ ॥ ચાર તીરથ થાપ્ય
 પાપ ઉથાપ્યાં, સુવ્રત આપ્યાં, નર નારી ॥ કેઈ સ્વર્ગ સિધાયા, કે
 શિવ પાયા, શ્રી જિનરાયા, હિતકારી ॥ શૈલેશી ભાવે, પ્રભુ શિ
 પાવે, જગમે નાવે, અવિકારી ॥ ધન ॥ ૮ ॥ પ્રભુ અલખ નિરંજ
 ભવદુઃખ ભંજન, ભવિજન રંજન, કિરપાળા ॥ જે શુદ્ધ મન ધ્યા
 દુઃખ પુલાવે, સુખ ઉપાવે, પ્રતિપાળા ॥ કહે ઋષિ તિલોકા, ની
 ધોકા, દેજો શિવ થોકા, ભવ પારી ॥ ધન ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વનાથનો ઠંદ.

(દોહા)

કદપવેલ ચિંતામણિ, કામધેનુ ગુણ ખાણુ ॥ અલખ અગોચર અ
 ગતિ, ચિદાનંદ લગવાન ॥ ૧ ॥ પરમજ્યોતિ પરમાત્મા, નિર
 કિરતાર ॥ નિર્ભય રૂપ જ્યોતિસરૂ, પૂરણ ગ્રહ અપાર ॥
 અવિનાશી સાહીબધની, ચિંતામણિ શ્રી પાસ ॥ અરજ કરે કરજોડકે
 વંછિત આશ ॥ ૩ ॥ મનચિંતિત આશા ફળે, સકળ સિદ્ધવે કા
 ચિંતામણિકે જાપ જપ, ચિંતાહર એ નામ ॥ ૪ ॥ તુમ સમ મેરેકો
 ચિંતામણિ લગવાન ॥ ચેતનકી એહ વીનતી, દીજે અનુભવ જ્ઞાન

(ચોપાઈ)

પ્રાણુત દેવલોકથી આવે, જન્મ વાણારથી નગરી પાચે ॥ અશ્વ-
સેન કુળમંડન સ્વામી, ત્રિહું જગકે પ્રભુ અંતરજામી ॥ ૬ ॥ વા
માદેવિ માતાકે જાયે, લંછન નાગ ક્ષિ મણિપાચે ॥ શુભ કાયા નવ
હાથ વખાણે, નીલ વરણ તનુ નિર્મળ જાણે ॥ ૭ ॥ માનવ જક્ષ સેવે
પ્રભુ પાચ, પદ્માવતિ દેવી સુખદાય ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર પારસ ગુણ ગાવે, ક-
લ્પવૃક્ષ ચિંતામણિ પાચે ॥ ૮ ॥ નિત સમરો ચિંતામણિ સ્વામી, આ-
શા પૂરે અંતરજામી ॥ ધન ધન પારસ પુરિસાદાણી, તુજ સમ જગમે'
કો નહી નાણી ॥ ૯ ॥ તુમારો નામ સદા સુખકારી, સુખ ઉપજે દુઃખ
જાયવિસરી ॥ ચેતનકો મન તુમારે પાસ, મનવંછિત પૂરો પ્રભુઆશા ॥ ૧૦ ॥

(દોહા)

ૐ ભગવંત ચિંતામણિ, પાર્શ્વ પ્રભુ જિનરાય ॥ નમો નમો તુમ
નામસે, રોગ શોગ મિટ જાય ॥ ૧૧ ॥ વાત પિત્ત દૂરે ટળે, કફનહી
આવે પાસ ॥ ચિંતામણિકે નામસે, મિટે શ્વાસ ઓર ખાસ ॥ ૧૨ ॥
પ્રથમ દૂસરો ત્રીસરો, તાવ ચોથિયો જાય ॥ શૂળ બહોતેર દૂરે રહે,
દાદ બાજ ન રહાય, વીશકુટક ગડગુબડાં, કોઠ અઢારે દુર ॥ નેત્ર
રોગ સખ પરી હરે, કંઠમાળ ચકચૂર ॥ ૧૪ ॥ ચિંતામણિકે, જાપસે,
રોગ શોગ મિટ જાય ॥ ચેતન પારસ નામકો, સમરો મનચિતલાય ॥ ૧૫ ॥

(ચોપાઈ)

મન શુદ્ધે સમરો ભગવાન, ભયભંજન ચિંતામણિ ધ્યાન ॥ ભૂત
પ્રેત ભય જાવે દૂર, જાપ જપે સુખ સંપતિ પૂર ॥ ૧૬ ॥ ડાકણ શાકણ
વ્યંતર દેવ, ભય નહિ લાગે પારસ સેવ ॥ જળચર થળચર ઉરપર
જીવ, ઇનકો ભય નહી સમરો પીવ ॥ ૧૭ ॥ વાઘ સિંહકો ભય નહી
હોય, સર્પ ગોહ આવે નહિ કોય ॥ વાટ ઘાટમે' રક્ષા કરે, ચિંતામણિ
ચિંતા સખ હરે ॥ ૧૮ ॥ ટોણાં ટામણુ જાદૂ કરે, તુમારો નામ લેતાં સખ
ડરે ॥ ઠગ ફાંસીગર તસ્કર હોય, દ્રેષી દુસ્મન દુષ્ટ જ કોય ॥ ૧૯ ॥ ભય
સખ ભાગે તુમારે નામ, મનવંછિત પૂરો સખ કામ ॥ ભય નિવારણ
પૂરે આશ, ચેતન જપ ચિંતામણિ પાસ ॥ ૨૦ ॥

(દોહા)

ચિંતામણિકે નામસે, સકળ સિદ્ધવે કામ ॥ રાજ ઋદ્ધિ રમણી
મળે, સુખ સંપતિ બહુ દામ ॥ ૨૧ ॥ હય ગય રથ પાચક મળે,
લક્ષ્મીકો નહી પાર ॥ પુત્ર કલત્ર મંગળ સદા, પાવે શિવ હરખાર

॥૨૨॥ ચેતન ચિંતાહરણકો, જાપ જપે તિન કાળ ॥ કર આંખિલ
પટમાસકો, ઉપજે મંગળ માળ ॥ ૨૩ ॥ પારસ નામ પ્રભાવથી, વાધે
ખળ ખહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિત સુખ ઉપજે, નિત સમરો ભગવાન
॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારા ઉપરે, સાડત્રિશકો પરિમાણ ॥ પોષ શુકલ
દિન પંચમી, વાર શનિશ્ચર જાણ ॥ ૨૫ ॥ પઢે ગુણે જો ભાવશું, સુણે
સદા ચિતલાય ॥ ચેતન સંપતિ ખહુ મળે, સમરો મન વચ્ચ કાય ॥ ૨૬ ॥

અથ શ્રી ચોત્રીશ અતિશયનો ભંદ.

શ્રી સુમતિ દાયક દુરિત ધાયક, જ્ઞાન અનુભવ શ્રી વરી ॥ તસ
સુગુરુકેરા ચરણ પ્રણમું, યુગમ કરજોડી કરી ॥ ખહુ ભાવ ભક્તે થુણું
જિનવર, ચોત્રીશે અતિશય કરી ॥ જે સુગુરુ મુખથી સુણ્યા તે કહું,
આગમ શાસ્ત્રે અનુસરી ॥ ૧ ॥ તિહાં પ્રથમ અતિશય શ્રી જિનકેરા,
દેશ નખ વાધે નહી ॥ નીરોગ નિર્મળ ગાત્ર જેહનું, દ્વિતીય અતિ-
શય એ સહી ॥ ગોદ્રધ સરખાં માંસ લોહી, તૃતીય એહ વખાણિયે ॥
ચોથો તે ઉત્પલ ગંધ સરખા, શ્વાસોશ્વાસ સો જાણિયે ॥ ૨ ॥ આહાર
ને નિહાર પ્રચ્છન, એહ અતિશય પાંચમો ॥ આકાશગત ધર્મચક્ર
છટ્ટો, ગગન છત્ર એ સાતમો ॥ રહ્યાં તે અંખર શ્વેત ચામર, યુગ્મ
અષ્ટમ એ કહ્યો ॥ સ્ફટિક સિંહાસન મુનિર્મળ, નવમ અતિશય એ
લહ્યો ॥ ૩ ॥ આકાશગત ધ્વજ સહસ્ર મંડિત, ઇંદ્રધ્વજ આગળ ચલે
॥ એ દશમ અતિશય કહ્યો શ્રુતમાં, દેખી પરમત ખળભળે ॥
ઈચ્છારમે વળિ સ્વામી ઊભા, રહે વળી બેસે જિહાં ॥ સમ્ભાય સધ્વજ
દેવ તતક્ષણ, અશોકતરુ વિરચે તિહાં ॥ ૪ ॥ દ્વાદશ અતિશય પ્રભા
મંડળ, પૂઠે રવિકર છપીયે ॥ રમણીય સુંદર ભૂમિભાગ સો, તેરમો
એ દીપિયે ॥ અધોમુખ હોય સર્વ કંટક, યૌદ્ધમે અતિશય વરૂ ॥
અનુકૂળ થઈને પ્રણમે રૂતુ સખ, પંચદશમો સુખકરૂ ॥ ૫ ॥ સંવર્ત
પવને ભૂમિ પૂંજે, યોજન લગે એ સોળમે ॥ સુગંધ વર્ષાદ તિહાં
વરસે, પ્રગટ અતિશય સતરમે ॥ જાનું પ્રમાણે ખીંટ નીચાં, પંચવર્ણ
સોહ્યામણાં ॥ જળ અને સ્થળનાં ફૂલ વરસે, અઢારમે અતિશય
ધણાં ॥ ૬ ॥ અ મનોજ શબ્દાદિક હી નાસે, ઓગણીશમે અતિશય
વળી ॥ વીશમે અતિશય સુલક્ષ થાયે, ઇમ કહે પ્રભુ કેવળી ॥ એક-
વીશમે પ્રભુ તણીય દેશના, યોજન લગે સવિ જન સુણે ॥ બાવીશમે
વળી અર્ધ માગધિ, ભાષાયે જિનજીભણે ॥ ૭ ॥ ત્રેવીશમે જિનવાણિ

જનને, હેતુ શિવલણી પરિણમે ॥ ચોવીશમે પ્રભુ ચરણ મૂળે, વૈર
જંતુનાં ઉપશમે ॥ અન્યલિંગી નમે જનને, પંચવીશતિ અતિશયે ॥
અન્યતીર્થિ મૌન થાયે, છઠ્ઠીશમે પ્રભુ નિશ્ચયે ॥૮॥ પચવીશ જોજન
લગે જિનથી, ઇતિ અને મારી નહી ॥ સ્વચક્ર ને પરચક્ર ન હોયે,
ત્રીશ અતિશય એ સહી ॥ અતિવૃષ્ટિ દુર્લિક્ષ અનાવૃષ્ટિ ત્રણ એ નવિ
ઉપજે ॥ ચોત્રીશમે વળિ વ્યાધિ પીડા, આદિ દુઃખ ન સંપન્ને ॥૯॥
ચોત્રીશ અતિશય એહ કહિયા, સૂત્ર સમવાયાંગમાં ॥ તે લણુતાં
ગુણુતાં હૈયે ધરતાં, રહે આતમ રંગમાં ॥ નિજ શુદ્ધ આતમ રૂપ
પ્રગટે, ભાવશું જો ધ્યાઇએ ॥ દર્શનાદિક રત્ન લહિયે, પરમ પદ સુખ
પાઇએ ॥ ૧૦ ॥ અર્હત લગવંત તણા અતિશય, લણો આણી આ
સતા ॥ બહુ પુણ્ય કરિયે ધ્યાન ધરિયે, સુખ લહિયે શાશ્વતાં ॥ શ્રી
સૂરિ વિદ્યાઉદ્ધિ સેવક, શિષ્ય ઇણિ પરે સંસ્તવે ॥ મુનિ જ્ઞાનસાગર
કહે પ્રભુપદ, સેવા માગું ભવો ભવે ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનો ઠંદ.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણગાર, ત્રિશલાદે સુત જગ આધાર ॥ શોભે
સુંદર સોવન વાન, શરણુ તમારે શ્રી વર્દમાન ॥૧॥ તુમ નામે લહિયે
સંપદા, તુમ નામે મનવંછિત મુદ્દા, ॥ તુમ નામે લહિયે સનમાન,
શરણુ ॥૨॥ દુર્જન દુષ્ટ વૈરિ વિકરાળ, તુમ નામે નાસે તતકાળ ॥
તુમ નામે દિન દિન કલ્યાણ, શરણુ ॥૩॥ તુમ નામે નાવે આપદા,
ભૂત પ્રેત વ્યંતર નહિ કદા ॥ રોગ શોગ ચિંતા નવિ જાણ, શરણુ
॥૪॥ ગ્રહાદિક પીડા નવિ કરે. નામ તમારે જો અનુસરે ॥ ધર્મસિંહ
મુનિ ભાવ પ્રધાન, શરણુ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પાંસઠિયાયંત્રનો ઠંદ.

શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શામ, સુવિધિ ધર્મ શાંતિ આભરામ ॥
અનંત સુવ્રત નમિનાથ સુજાણ, શ્રી જિનવર મુજ કરો કલ્યાણ
॥૧॥ અજિતનાથ ચંદ્રપ્રભુ ધીર, આદીશ્વર સુપાસ ગંભીર ॥ વિમળ
નાથ વિમળ જગ જાણ, શ્રી જિનવર ॥૨॥ મહિનાથ જિન મંગળ
રૂપ, પચવીશ ધનુષ સુંદીર સ્વરૂપ ॥ શ્રી અરનાથ નમું વર્ધમાન, શ્રી
જિનવર ॥૩॥ સુમતિ પદ્મપ્રભુ અવતંસ, વાસુપૂજ્ય શીતળ શ્રેયાંસ ॥

કુંથુ પાર્શ્વ અલિનં	૨૨	૩	૯	૧૫	૧૬	દનભાણુ, શ્રી જિ.
નવર૦ ॥૪॥ ઇણિ	૧૪	૨૦	૨૧	૨	૮	પરે જિનવર સભા
રીયે, દુઃખ દારિદ્ર	૧	૭	૧૩	૧૯	૨૫	વિદ્ધ નિવારીયે ॥
પચ્ચીશેપાંશઠપરિ	૧૮	૨૪	૫	૬	૧૨	માણુ, શ્રી જિનવ૦
॥૫॥ ઇમિ લણુતાં	૧૦	૧૧	૧૭	૨૩	૪	દુઃખ નાવે કદા,
નિજ પાસે ભેરા						ખો સદા ॥ ધરિયે
પંચતાણું મન ધ્યા						ન, શ્રી જિનવર૦

॥૬॥ શ્રી જિનવર નામે વંછિત મળે, મનવંછિત સહુ આશાક્રમે ॥
ધર્મસિંહ મુનિ નામ નિધાન, શ્રી જિનવર૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી નવકારનો ઠંદ.

સુખ કારણુ લવિયણુ, સમરે નિત નવકાર ॥ જિનશાસન
આગમ, ચૌદ પુરવનો સાર ॥ ૧ ॥ એ મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લહું
પાર ॥ સુરતરૂ જિમ ચિંતિત, વંછિત ક્રૂણ દાતાર ॥૨॥ સુર દાનવ
માનવ, સેવા કરે કરજોડ ॥ ભૂવિમંડળ વિચરે, તારે લવિયણુ કોડ
॥ ૩ ॥ સુરછંદે વિલસે, અતિશય જસ અનંત ॥ પદ પહેલે નમિયે,
અરિગંજન અરિહંત ॥ ૪ ॥ જે પનરે ભેદે, સિદ્ધ થયા ભગવંત ॥
પંચમિ ગતિ પહોલ્યા; અષ્ટ કરમ કરિ અંત ॥ ૫ ॥ કળ અકળ
સરૂપી, પંચાનંતક દેહ ॥ જિનવર પય પ્રણમું, ખીજે પદ વળિ એહ
॥૬॥ ગચ્છ ભાર ધુરંધર, સુંદર શશિહર શોભ ॥ કરે સારણુ વારણુ,
ગુણ છત્રીશે થોભ ॥૭॥ શ્રુત જાણુ શિરોમણિ, સાગર જિમ ગંભીર
॥ ત્રીજે પદ નમિયે, આચારજ ગુણુ ધીર ॥૮॥ શ્રુતધર ગુણુ આગર,
સૂત્ર લણુવે સાર ॥ તપ વિધિ સંયોગે, ભાંખે અર્થ વિચાર ॥૯॥
મુનિવર ગુણુ જુતા, કહિયે તે ઉવજાય ॥ પદ ચોથે નમિયે, અહ-
નિશિ તેહના પાય ॥૧૦॥ પંચાશ્રવ ટાળે, પાળે પંચાચાર ॥ તપસી
ગુણુધારી, વારે વિષય વિકાર ॥૧૧॥ ત્રસ થાવર પીયર, લોક માંહી
જે સાધ ॥ ત્રિવિધે તે પ્રણમું, પરમારથ જિણે લાધ ॥૧૨॥ અરિકરિ-
હરિ સાયણિ, ડાયણિ ભૂત વૈતાળ ॥ સર્વ પાપ પણાસે, વાધે મંગ-
ળમાળ ॥૧૩॥ ઇણુ સમરયાં સંકટ, દૂર ટળે તતકાળ ॥ ઇમ જંપે
જિનપ્રભુ, સૂરિ શિષ્ય રસાળ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી તાવનો ઠંદ.

॥ દોહા ॥

નમો આનંદપુર નગર, અજયપાળ રાજન ॥ માતા અજયા
જનમિયો, જ્વર તું કૃપાનિધાન ॥૧॥ સાત રૂપ શક્તિ હુઓ, કરવા
ખેલ જગત્ત ॥ નામ ધરાવે જૂજૂવાં, પ્રસર્યો તું ઇત ઉત્ત ॥૨॥ એ-
કાંતરો ખેયાંતરો, ત્રધ્યો ચોથો તામ ॥ શીત ઉષ્ણ વિષમજ્વરો, એ
સાતે તુજ નામ ॥ ૩ ॥

॥ છંદ. ॥

એ સાતે તુજ નામ સુરંગા, જપતાં પૂરે કોડિ ઉમંગા ॥ તેં
નામ્યા જે જલિમ જુંગા, જગમાં વ્યાપી તુજ જસ ગંગા ॥૪॥ તુજ
આગે ભૂપતિ સખ રંગા, ત્રિભુવનમાં વાજે તુજ ડંગા ॥ માને નહિ
તું કેહની શંગા, તૂઠ્યો આપે સોવન ટંગા ॥૫॥ સાધક સિદ્ધ તણા
મદ મોડે, અસુર સુરા તુજ આગળ દોડે ॥ હુકુ ધિકુનાં કંધર તોડે,
નમિ ચાલે તેહને તું છોડે ॥ ૬ ॥ આવંતો થરહર કંપાવે, ડાહ્યાને
જિમ તિમ બહકાવે ॥ પહિલો તું કેડમાંથી આવે, સાત શિખર પણ
શીત ન જાવે ॥ ૭ ॥ હીં હીં હું હુંકાર કરાવે, પાંસળિયાં હાડાં કડ
ડાવે ॥ ઉનાળે પણ અમલ જગાવે, તાપે પહિરણમાં મુતરાવે ॥૮॥
આસો કાર્તિકમાં તુજ જોરો, હઠ્યો ન માને ધાગો દોરો ॥ દેશ
વિદેશ પડાવે સોરો, કરે સખળ તું તાતો તોરો ॥૯॥ તું હાથીનાં હાડાં
ભંજે, પાપીને તાડે કર પંજે ॥ ભક્ત વત્સળ ભાવે જો રંજે, તો સેવક-
ને કોય ન ગંજે ॥ ૧૦ ॥ ફોઠક તોડક ડમરૂ ડાકં, સુરપિ સરિખા
માને હાકં ॥ ધમકે ધૂંસડ ધાસડ ધાકં, ચઢતો ચાલે ચંચળ ચાકં
॥૧૧॥ પિશુન પછાડણુ નહી કો તોથી, તુજ જસ ખોલ્યા જાય ન
કોથી ॥ સી અણખીલ કરો એ થોથી, મહેર કરી અળગા રહો મોથી
॥૧૨॥ ભક્ત થકી એવડી કાં ખેડો, અવલ અમિના છાંટા રેડો ॥
લાખા ભક્તનો એ નિવેડો, મહારાજ મૂકો મુજ કેડો ॥૧૩॥ લાજવશે
મા અજયા રાણી; ગુરૂ આણુ માનો ગુણુખાણી ॥ ધરે સિધાવો
કરૂણા આણી, કહું છું નાકે લીટી તાણી ॥૧૪॥ મંત્ર સહિત એ છંદ
જે પઢશે, તેહને તાવ કદી નવિ ચઢશે ॥ કાંતિ કળા દેહી નિરોગં,
લહેશે લખમી લીલા ભોગં ॥ ૧૫ ॥

॥ કળશ છંપય ॥

અનમો ધરિ આદિ, ખીજ ગુરૂ નામ વંદીજે ॥ આનંદપુર

અવનીશ, અન્યપાળ આપીજે ॥ અન્યા જાત અઢાર, વાંચિયે સાતે
બેટા ॥ જપતાં એહિજ જાપ, લક્ષ્યું ન કરે મેટા ॥ ઉતરે ચઢિયો
અંગ, પળમેં તુજ વચણે મુદા ॥ કહે કાંતિ રોગ નાવે કદી, સાર મંત્ર
ગહિયે સદા ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ. ॥ એ છંદ સાત વાર, ચૌદ વાર અથવા
એકવીશ વાર સાંભળે અથવા ગણે, તો તાવ જતો રહે.

અથ શ્રી વિરજિન ઠંદ.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ દીપક ચંદ, ત્રિશલાદે રાણીનો નંદ ॥ કોમળ
કંચન વરણ શરીર, મનવંછિત પુરણ મહાવીર ॥ ૧ ॥ કૃપાનાથ
કરિ કરૂણા ઘણી, મુજ સામું જીઓ શાસન ઘણી ॥ ત્રિભુવનનાથ
આયો અખ તીર, મન ॥ ૨ ॥ અનંતળળી તપ દુષ્કર ક્રિયા, સવિ
કર્મકું દાવાનળ દિયા ॥ ખમ દમ સમ ધીમાન ને ધીર, મન ॥ ૩ ॥
ચુમ્માળીશેં ચેલા ક્રિયા, એકજ દિનમેં મહાવ્રત દિયા ॥ ગૌતમ સરિખા
હુઆ વજ્ર, મન ॥ ૪ ॥ સમવસરણમાં સુણ્યો અધિકાર, અમૃત
વાણીરૂપ દિદાર ॥ દીઠે હરખે હૈકું ધીર, મન ॥ ૫ ॥ એક પળ ધરે
પ્રભુજીનું ધ્યાન, પગ પગ પ્રગટે પુણ્ય નિધાન ॥ વચન મીઠાં જિમ
મિસરી ખીર, મન ॥ ૬ ॥ ચેન પામે ચિંતા ચકચૂર, દેખી દુશ્મન
નાસે દૂર ॥ દિન દિન વાધે સંપતિ શીર, મન ॥ ૭ ॥ તુમ નામે
ભવ સાયર તરે, તુમ નામે સવિ કારજ સરે ॥ ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ પામે
હિર ચીર, મન ॥ ૮ ॥ ચિંતામણિ જિમ જિનવર જાપ, કોઠ ભવોનાં
કાપે પાપ ॥ રોગ શોગ નાસે પર પીઠ, મન ॥ ૯ ॥ વૈશાખ શુદ્ધિ
દશમ દિન જાણ, પ્રભુજી પામ્યા કેવળનાણ ॥ સાયર જેસા હોત
ગંભીર, મન ॥ ૧૦ ॥ સંવત અઢાર તેત્રીશમેં તામ, મેડત નગર
ક્રિયા ગુણગ્રામ ॥ ષટકાયાના પ્રભુજી ખીર, મન ॥ ૧૧ ॥ પ્રભુ પાવા-
પુરિમાં મુગતી ગયા, ઋષિ રાયચંદ કહે કરજ્યો મયા ॥ પહોંચાડો
મુજ ભવજળ તીર, મન ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જયજંજળ અરિહંતનો ઠંદ.

(ચોપામ.)

જય જય વિશ્વનાથ જશંવત, પ્રણમું શ્રી અરિહંત મહંત ॥
કુશળવેલિ જળ પુષ્કર ધાર, દુરિત તિમિર ભાનુ સંસાર ॥ ૧ ॥ ચિત્ર
વેલ ચિંતામણિ પાસ, કલ્પવૃક્ષ જિમ પૂરણ આશ ॥ આરતિ હરણ

કરણ સુખ સંત, ચરણ શરણ ધારો મન ખંત ॥૨॥ ક્રોધ માન છળ
લોભ નિવાર, લયે કેવળ પદ તુમ સંસાર ॥ ઇંદ્રિ નરીંદ સુરાસુર દેવ,
મન વચ કાય કરે તુમ સેવ ॥૩॥ નિપટે સર્પ ચંદનતરૂ ભાલ, ગરૂડ
શબ્દ સુણિ નાસત વ્યાલ ॥ જંતુ વૃક્ષ કર્મ અહિ જાણુ, તુમ સમરણસે
હોત પ્રયાણુ ॥ ૪ ॥ કોટિ વૃંદ નારી જણે પૂત, તુમસો અવર ન
પ્રસવે સૂત ॥ ઉગે નક્ષત્ર ચંદ્રશિ માંચ, દિનકર પૂર્વ દિશિ પ્રગટાય
॥૫॥ તુમ નિર્મળ ગુણ આગર દેવ, ક્ષમાસાગર હિ આપ અછેવ ॥
ધર્મધુરંધર સારથવાહ, ધર્મચક્રી પ્રભુ ત્રિજગ નાહ ॥૬॥ અવિનાશી
અવિકારી અરૂપ, નિર્ભય કરણ પરમસુખ ભૂપ ॥ જગગુરૂ જગખં-
ધવ જગ ઇશ, ત્રિકરણ શુદ્ધ નમાવું શીશ ॥૭॥ જન્મ જરાને મરણ
દુઃખ શોગ, એહ અનાદિ લગ્યો ભવ રોગ ॥ તુમ સમરણ ઔષધ જો
લેત, ભવ ભય વ્યાધિ રંચ ન રેત ॥૮॥ તુમ જગવચ્છળ કરૂણા
વંત, શાંતિકારક શ્રી ભગવંત ॥ મેં મતિ હીન અલ્પ મુજ બોધ, તુમ
ગુણ કેસેં વરણવું શોધ ॥૯॥ કેઇક હરિ હર જપત મહેશ, કેઇક
સરસ્વતિ ગૌરી ગણેશ ॥ કેઇક રવિ શશિ નવગ્રહ દેવ, કેઇક જળ થળ
અગની સેવ ॥૧૦॥ કેઇક ઇશ પેગંબર પીર, કેઇક દેવી ભૈરવ વીર ॥
મેં મન નિશ્ચે કિયો નિરધાર, તુમ સમ ચોર ન કો સંસાર ॥૧૧॥
કિહાં સરખવ કિહાં મેરૂ ઉત્તંગ, કિહાં કેસરી બળવંત કુરંગ ॥ રાધા
મણિ વૈદુર્ય ફેર, જૈસેં અમૃત અંતર ઝેર ॥૧૨॥ જૈસેં વસ્તર કંબળ
હીર, નિશિ દિન અંતર કાયર વીર ॥ આક દૂધ કિહાં ઘેનુ ખીર, ખીર-
સાગર કિહાં ખારૂં નીર ॥૧૩॥ પુણ્ય પાપ ફળ રંકને રાય, પ્રગટ
દ્રવ્ય સુપનકી માય ॥ સત્ય જૂઠ તસ્કર શાહુકાર, આગિયા તેજ રવિ
ઝળકાર ॥૧૪॥ જૈસેં કર્મઘાતી કર્મવંત, પ્રત્યક્ષ અંતર ભાસે અનંત
॥ વિશ્વ વિખ્યાત સદા સુખકાર, જ્યું ઉદ્ધિ મેં દ્રોપ આધાર ॥૧૫॥
ભૂખ્યાં લોજન ખ્યાસા નીર, રોગી ઔષધથી મન ધીર ॥ પંખી નભ
નટ વંશ વિચાર, તિમ તુમ નામ તણો આધાર ॥૧૬॥ બાળક જતની
ગૌ વચ્છ હેત, હંસ સરોવર આશરે રહેત ॥ જ્યું હસ્તી કજળ
વન પ્રીત, અંખ કોયલ ચકવી આહિત ॥૧૭॥ સતિ ભરતાર બપૈયા
મેહ, મધુકર માલતિ અધિક રનેહ ॥ લોભી મનમેં ધનકો જાપ,
તૈસેં હું સમરૂં પ્રભુ આપ ॥૧૮॥ હિંસા જૂઠ ચોરી ઉન્માદ, સેવ્યો
પરિગ્રહ ક્રોધ અનાદિ ॥ માન માયા તૃષ્ણા અતિ કીધ, રાગ દ્વેષ તેમ
ક્રોધ પ્રસીદ્ધ ॥૧૯॥ આળ દિયાં કર ચાડી ફૂડ, પર અપવાદ કિયા.

ભરપૂર ॥ વિષય કષાય રતિ આરતિ આણુ, ખાંધ્યાં નિકાચિત કર્મ
અભણુ ॥ ૨૦ ॥ કપટ સહિત કહી મૃષાવણ, મિથ્યામત કરણી
આફહાદ ॥ કરણ કરાવણ કરી મેં મોહ, પાપ અઢારહ ધર્મ વિરોધ
॥ ૨૧ ॥ ઇણુ વિધ કરિયાં કર્મ કરૂં, પહોત્યો નરક સહ્યાં દુઃખ પૂર ॥
પરમાધામી દીધી ત્રાસ, નહી માની કીંચિત અરહાસ ॥ ૨૨ ॥ તિરિયંચ
વેદન સાગર રૂપ, જંગમ થાવર પડિયો કૂપ ॥ છેદન લેદન કષ્ટ મહંત,
જનમ મરણુ દુઃખ સહ્યાં અનંત ॥ ૨૩ ॥ નર ભવ નીચ જાતિ કુળ
દીન, દુઃખી દગિદ્ર ભયો અતિ દીન ॥ જન જન આગેં જોડયા હાથ,
પૂરણુ નહિ મિળિયો જળ ભાત ॥ ૨૪ ॥ પાપ ઉદ્ય નાટકિયો દેવ,
ભયો મેં તખ કરિ સુરની સેવ ॥ પાડયાં નાટક તોડી તાન, કર્મ ઉદ્ય
મેં ભયો હેરાન ॥ ૨૫ ॥ અઉગતિ ભ્રમણુ મહા દુઃખ દીન, તુમ શરણું
વિણુ ભવ ભવ દીન ॥ કીધા મેં અપરાધ અપાર, ભરિયો હું
અવગુણુ લંઠાર ॥ ૨૬ ॥ ખોય દિયો મેં નિર્થક કાળ, મોહનીકર્મ
એ ભર્મ જંજળ ॥ સર્પ અંધારે જેવડી જેમ, છીપખંડ રૂપુ ગ્રહે તેમ
॥ ૨૭ ॥ મૃગ મરીચિકા જાણત તોય, ખ્યાસ ખુઝાવણુ હરિણું સોય ॥
ધાવત ધાવત છોડે પ્રાણુ, 'તૈસે' મેં ભમિયો અન્નાણુ ॥ ૨૮ ॥ જેસેં જ્વર
તન પ્રખળતા હોય, અન્ન રૂચિ નહિ વ્યાપે સોય ॥ 'તૈસેં' કુકર્મ
ઉદ્યગત જીવ, ધર્મરૂચિ નહિ આવત ઇવ ॥ ૨૯ ॥ જળ તન જ્વરકો
મિટત વિકાર, તખ સોઈ વંછયા કરત આહાર ॥ અશુભ કર્મ જળ
હોત પ્રયાણુ, તખ તુમ શરણુ ગ્રહે ભવિયાણુ ॥ ૩૦ ॥ જાણી મેં
આગમ અનુસાર, કીંચિત તુમ મારગકી કાર ॥ જ્ઞાન દર્શન પૂરણુ
આરિત્ર, પળે નહી મુજ શુદ્ધ પવિત્ર ॥ ૩૧ ॥ પણુ એક ચરણુ શરણુકી
આશ, ધારી મેં અખ હિયે વિમાસ ॥ આશ નિરાશ કરણુ નહી રીત,
તુમશું લાગી પૂરણુ પ્રીત ॥ ૩૨ ॥ તુમ સમ ઓર ન કોઈ કૃમાળ,
અધમ ઉદ્ધારણુ દીન દયાળ ॥ તુમ વિણુ કોણુ મો હોત સહાય, તુમ
વિણુ કોણુ ભવિક સુખ હાય ॥ ૩૩ ॥ ગજ મહવંત મહા વિકરાળ,
સન્નુખ આવે ન નરકું જાળ ॥ મારણુ આવે ભરતો કાળ, તુમ જપતાં
હરિ હોવે શિયાળ ॥ ૩૪ ॥ કલ્યાંતકાળ સમીર અદભ, જળે દાવા
નળ પૂર પ્રથં ॥ એસેં કષ્ટ ભજે જન કોય, તુમ કીરત જળ શી-
લજ સોમ ॥ ૩૫ ॥ શ્યામ રંગ ફગ લાલ કરાળ, ક્રોધ ઉદ્ધત ધ્યાવે
નિરહ ॥ નાગદમન તુમ નામ વિશાળ, રટતાં વિદ્ય કરે નહી વ્યાલ
॥ ૩૬ ॥ ભૂપશું ભૂપ કરે સંઆમ, રક્ત ખાળવહે તિણુ ઠામ ॥ એસેં-

સંકટ ધ્યાવે આપ, લહે રણ વિજય ટળે સંતાપ ॥ ૩૭ ॥ અથાઁ
જળ વહે વાય કુવાય, ઉઠે કલ્લોહ વાહણ કંપાય ॥ એસી વિપત
ધ્યાન કરનાર, સો સહિ પાવે સાગરપાર ॥ ૩૮ ॥ સાસ ખાસ જ્વર
ગુખડ હાહ, કુષ્ટ લગંદર રોગ અગાહ ॥ જો તુમ પ્રભુમે ભાવ નિઃશંક,
તતક્ષણ પ્રલય હોત આતંક ॥ ૩૯ ॥ પાવન ખેડી હથકડી હાય, રોકે
ભાખસી રૂંધે ભાત ॥ એસી આપદ સમરે આપ, બંધન છૂટે ટળે
સંતાપ ॥ ૪૦ ॥ તુમ રણભોચન ગરિખ નિવાજ, બંધન છોડે શ્રી
જિનરાજ ॥ તુમ ત્રિહુંલોકમે તિલક સમાન, તુમ નામે દિન દિન
કલ્યાણ ॥ ૪૧ ॥ ઓ હૌ શ્રી નમો નમો અરિહંત, ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વૃદ્ધિ
સુખ સંત ॥ દેજ્યો દીનદયાળ નિધિ મોય, ભવ ભવ શરણું વંધુ-
તોય ॥ ૪૨ ॥ હય ગય રથ હળ પ્રબળતા પૂર, વૈરી દુશ્મન નાસે
દૂર ॥ પૂત સપૂત કલત્ર ગુણવંત, મળે સંજોગ રહે સુખ જંત ॥ ૪૩ ॥
દુશ્મન બળ નહિ લાગે દાવ, વૈર મિટિ હોય સનજન ભાવ ॥
જિહાં જાવે તિહાં આદર હોય, મોહનીમંત્ર નામ તુમ જોય ॥ ૪૪ ॥
જડ મૂર્ખ તર જો મતિ હીન, પણ તુમ સમરણ મેં રહે લીન ॥
બુદ્ધિ પ્રબળ સો પંડિત થાય, જગમેં પૂજા હોત સવાય ॥ ૪૫ ॥
આલકો કાગદ મશિ સળ નીર, લેખણી લેવે સુદર્શન ગીર ॥ જો
લિખે સરસ્વતિ ગુણ વિસ્તાર, સાગર કોડી લહે નહિ પાર ॥ ૪૬ ॥
અદ્યમતિ હું પ્રમાદી જીવ, કેસેં તુમ ગુણ કહું અતીવ ॥ તુમ
વાલેશર જીવન પ્રાણ, રાજ રાજેશ્વર ગુણનિધિ ખાણ ॥ ૪૭ ॥ તિલો-
કઋષિ કરે અરદાસ, અંતરજામી તુમ ગુણ શસ ॥ આપકે પાસ
ન માગું લેશ, મોય બતાવો નિજ પ્રદેશ ॥ ૪૮ ॥ એતિક અરજી
લીજ્યો માન, કળ હું ન બુલું તુમ એસાન ॥ નીઠ નીઠ ભણ્યા
તુમ દેવ, ભવ ભવ દેજ્યો તાહરી સેવ ॥ ૪૯ ॥ સંવત ઝોગણત્રીશી
ખત્રીશ માન, જ્યેષ્ઠ કૃષ્ણ તિથિ ખીજ પ્રમાન ॥ વાર શની સિદ્ધિ
જોગ વિચાર, ભયભંજન સ્તવ કિયો ઉચ્ચાર ॥ ૫૦ ॥ શેહેર શાહ-
બાપુર માળવ દેશ, સુખશાતા ચઉ તીર્થ હમેશ ॥ ભણે ગણે મુઠ્ઠે
નર નાર, તસ ઘરે વર્તે મંગળ ચાર ॥ ૫૧ ॥ છતિ. ॥

અથ શ્રી ઝોગણત્રીશીભાવના છંદ.

(૨૦)

અવિચળ પદ મન થિર કરી, જિહાં છે સુખ અપાર ॥ પ્રતિ

યોધિશ મન આપણું, જિમ પામું લવ પાર ॥૧॥ રે મન તેં
 અસ્થિરપણે, કીધાં કુકર્મ કોડ ॥ રાગ તણે રંગે કરી, જીવહ આણી
 ખોડ ॥૨॥ પચેંદ્રિય પરવશ પણે, જે મેં કીધાં પાપ ॥ તે મુખ કહિએ
 કેટલાં, હુઓ સંસારહ વ્યાપ ॥૩॥ જ્ઞાનદષ્ટિ જીવ જોઈતું, મોહતણી
 મતિ મુક ॥ વળીય વળી પામીશ નહી, નર લવ એજે મ ચૂક ॥૪॥
 જે દિશિયે પ્રહ ઉગમે, તે સંધ્યા નવિ હોય ॥ ધન ધાન્ય પરિવારની,
 મમતા મ કરો કોય ॥૫॥ નાહણુ લોયણુ આભરણુ, જે પામીયે
 અપાર ॥ એકે જાતાં જીવને, તે દેહિ કીજે છાર ॥૬॥ મંદિર માંહે
 ધન ધરણિ, સ્ત્રીમે રહ્યો પરિવાર ॥ કાયા અગ્નિ પ્રજાળિયે, જીવ
 જાય નિરધાર ॥૭॥ જીવજીવ ધન મેળિયું, એ તુજ આઠ્યું ભાગ ॥
 શઠ એક કાઠી લયું, ભાગે ભાજને આગ ॥૮॥ મનુષ્યતણે પામે
 મરણુ, સોચે સગા અપાર ॥ આપણુપેં જાશું સહી, ઇમ ન ગણે ગમાર
 ॥૯॥ ઇંદ્રાદિક સેવે સદા, જેહને ત્રિગટે વાસ ॥ તે હું જિન થીર નવિ
 રહ્યા, અવરાની કુણુ આશ ॥૧૦॥ ઇંદ્રાદિકને ચક્રી ગણુ, રાય રાણા
 અવલોક ॥ ગજ રથ તુરંગમ પરિવરચા, તે હું ગયા પરલોક ॥૧૧॥
 માય તાય બંધવ બહિન, લાર્યાં સુત ભંડાર ॥ માહરૂં કરતાં માનવી,
 ગયા સવે નિરધાર ॥ ૧૨ ॥ વસ્ત્ર હીન તું જનમિયો, જાઇશ તેણે
 રૂપ ॥ પાપે પિંડ જો પોષિયો, પડિયો સંસાર હ કૂપ ॥૧૩॥ ગામ
 ગયા આવે વળી, હરખે મળે સહુ કોય ॥ ઇંણુ પંથે પંથી હુવા,
 તેહને ન મળે કોય ॥૧૪॥ પરલવ જાતાં જીવને, આડો કો નવિ
 થાય ॥ પ્રમદા ચોશઠ સહસ્રો, પતિ પરલોકે જાય ॥ ૧૫ ॥ લક્ષ
 ભત્રીશ વિમાનનો, પતિ જેહને સેવંત ॥ કાજ કરે મનશું સદા, તે
 હું ઇંદ્ર વ્યવંત ॥૧૬॥ માય તાય બંધવ કવણુ, કુણુ વૈરી કુણુ મિત્ર
 ॥ એ ત્હારે સહુ કો સગું, સાંભળ તું એક ચિત્ત ॥૧૭॥ સૂઝ અથે
 ભૂંધ આંધિયે, ચોદહરાજ પ્રમાણુ ॥ તેં સઘળી ફરસી સહી, સરસી
 આરે જાણુ ॥૧૮॥ તેં નિગોહ લવ પૂરિયા, સાત નરક કિયો વાસ
 ॥ બંધન બાંધિયું કર્મને, કીધો કૂડ અબ્યાસ ॥ ૧૯ ॥ સાચર
 સલિલ થકી અધીક, તેં પીધાં માય થાન ॥ બહુ પર્વત પ્રાચે અધિક,
 તેં આરોગ્યાં ધાન ॥૨૦॥ સમુદ્ર નદી દ્રહથી ઘણું, જીવ તેં પાણી
 પીધ ॥ ભૂરિ ભવાંતર પૂરતાં, તો હિ તૃપતિ ન લીધ ॥૨૧॥ ઇમ
 ભમતાં સહુએ સગું, શત્રુ ન કો સંસાર ॥ સમતાશું મન સંવરી, મૈત્રી
 ભાવ વિચાર ॥૨૨॥ કુશ અથે જળખિંદુ જિમ, જળ યુદ્ધયુદ્ધ જિન

હોય ॥ ઇંદ્રયધનુષ ગજ કન્ન પદે, જીવિય ચંચળ જોય ॥૨૩॥ સુહૃદ્
સમોવડ જાણીયે, એ સધળો સંયોગ ॥ ધર્મ મ છંડીશ મન થકી,
તેહનો લહિય વિયોગ ॥૨૪॥ આપ સવારથ આવિયા, એ સહુએ
તું જાણુ ॥ મોહતણે મદ મોહિયો, મ કરીશ પરતણી હામ ॥૨૫॥
દશ દૃષ્ટિ દોહિલું, શ્રાવકનું કુળ લદ્ધ ॥ શીળમત સાચું વહે, પાળી
સમકિત શુદ્ધ ॥૨૬॥ જરા ન આવે જ્યાં લગે, પચેંદ્રિય સમરત્થ ॥
વ્યાધિ ન આવે દેહને, ત્યાં સાધે પરમત્થ ॥૨૭॥ ગણીયા આઉખા
દીહડા, જે ગયા તે ન વિલંત ॥ ઇમ જાણી આદર સહિત, ધર્મ કરો
દૃઢ ચિત્ત ॥૨૮॥ એ ભવ ચિંતામણિ સમો, આળે તું મ મ હાર ॥
જિનશાસન મન થિર કરી, જીવ જતન સંભાર ॥૨૯॥ ભોગ ભલા
જે નર લહે, હરખે જે દીએ દાન ॥ સમકિત વિષુ શિવપદ નહી,
જે અનંત સુખ ઠાણુ ॥૩૦॥ એ ઓગણત્રીસી ભાવના, તેહનો શુદ્ધ
વિચાર ॥ જે મનમાંહે સમરશે, તે તરશે સંસાર ॥૩૧॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનો હંદ.

શાંતિનાથકો કીજે જાપ, કોઠ ભવોનાં કાપે પાપ ॥ શાંતિનાથ-
જી મ્હોટા દેવ, સુર નર સારે જેહની સેવ ॥૧॥ દુઃખ દારિદ્ર જાવે
દૂર, સુખ સંપતિ હોવે ભરપૂર ॥ ઠગ ફાંસીગર જાવે ભાગ, બળતી
હોવે શીતળ આગ ॥૨॥ રાજલોકમાં કીર્તિ ઘણી, શાંતિ જિનેશ્વર
માથે ઘણી ॥ જો ધ્યાવે પ્રભુજીનું ધ્યાન, રાજા દેવે અધિકું માન ॥૩॥
ગડ ગુંબઝ પીડા મિટ જાય, દેખી દુશ્મન લાગે પાય ॥ સધળો ભાગ્યો
મનનો ભર્મ, પામ્યો સમકિત કાટયાં કર્મ ॥૪॥ સુણો પ્રભુ મોરી
અરદાશ, હું સેવક તમે પૂરો આશ ॥ મુજ મન ચિંતિત કારજ કરો,
ચિંતા આરતિ વિમ્બજ હરો ॥૫॥ મેટો મહારાં આળ જંજળ, પ્રભુ
મુજને તું નયણ નિહાળ ॥ આપની કીર્તિ ઠામો ઠામ, સૂધારો પ્રભુ
મહારાં કામ ॥૬॥ જો નિત્ય નિત્ય પ્રભુજીને રટે, મોતીખંધા કૂલા
કટે ॥ થેપ લાવણુ દોનું જળ જાય, વિષુ ઔષધ કટ જાવે છાય
॥૭॥ શાંતિનાથના નામથિ ધાય, આંખે દૂટ પડળ કટ જાય ॥ કમળો
પીળો જળ જળ ઝરે, શાંતિ જિનેશ્વર શાતા કરે ॥૮॥ ગરમી વ્યાધિ
મિટાવે રોગ, સયણ મિત્રનો મળે સંયોગ ॥ એહવો દેવ ન દીસે
ઓર, નહિ આલે દુશ્મનકો જોર ॥ ૯ ॥ લુંટારા સખ જાવે નાસ,
દુર્જન ફીટી હોવે દાસ ॥ શાંતિનાથની કીર્તિ ઘણી, કૃપા કરો તમે

ત્રિભુવન ધણી ॥૧૦॥ અરજ કરું છું જોડી હાથ, આપશું નહિ કોઈ
છાની વાત ॥ દેખિ રહ્યા છો પોતે આપ, કાટો પ્રભુજી મહારાં પાપ
॥૧૧॥ મુજ મન ચિંતિત કરિયે કાજ, રાખો પ્રભુજી મહારી લાજ ॥
તુમ સમ જગમાંહિ નહી કોય, તુમ લજવાથી શાતા હોય ॥૧૨॥
તુમ પાસ ચલે નહિ મરકી રોગ, તાવ તેજરો નાંખે તોડ ॥ મારિ
મિટાઈ કીધી પ્રભુ સંત, તુજ ગુણનો નહિ આવે અંત ॥૧૩॥ તુમને
સમરે સાધુ સતી, તુમને સમરે જોગી જતી ॥ કાટો સંકટ રાખો
માન, અવિચળ પદતું આપો થાન ॥૧૪॥ સંવત અઢાર ચોરાણું
જાણુ, દેશ માળવો અધિક વખાણુ ॥ શેહેર જાવરા ચૈતર માસ, હું
પ્રભુ તુમ ચરણાંકો દાસ ॥૧૫॥ ઋષિ રૂગનાથજી કીધો છંદ, કાટો
પ્રભુજી મહારા ફંદ ॥ હું જોઉં પ્રભુજીની વાટ, મુજ આરતિ ચિંતા
સવિ કાટ ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ગૌતમસ્વામીનો દ્વિતીય ભંદ.

જયો જયો ગૌતમ ગણધાર, મહોટી લખ્ધિતણો ભંડાર ॥ સમરે
વંછિત સુખ દાતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર ॥૧॥ વીર વજ્ર
વડો અણગાર, ચૌદ હજાર મુનિ શિરદાર ॥ જપતાં નામ હુવે જયકાર,
જયો ॥ ૨ ॥ ગય ગમણી રમણી જગ સાર, પુત્ર કલત્ર સજ્જન
પરિવાર ॥ આપે કનક કોડિ વિસ્તાર, જયો ॥ ૩ ॥ ઘેર ઘોડા પાયક
નહી પાર, સુખાસન પાલખી ઉઠાર ॥ વૈરી વિકટ થાયે વિસરાળ,
જયો ॥ ૪ ॥ પ્રહુ ઉઠી જપિયે ગણધાર, ઋષિ સિદ્ધિ કમળા દાતાર ॥
રૂપ રેખ મયણુ અવતાર, જયો ॥ ૫ ॥ કવિ રૂપચંદ ગુણ કેરો શિષ્ય,
ગૌતમ ગુરૂ પ્રભુમો નિશ દિશ ॥ કહે ચંદ એ સુમતાગાર, જયો ॥ ૬ ॥

અથ શ્રી મુનિગુણમંગલમાલા.

(આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, એ દેશી.)

સમરે શ્રી અરિહંત સિદ્ધ સાધુ, ધર્મ જિન આણા મઝાર જી ॥
આરૂંહિ મંગળ ઉત્તમ શરણો, હોજ્યો સદા સુખકારજી ॥૧॥ પ્રભુમું તે
ગુણવંત ત્રિકાળે, ત્રિકરણ મન વચ કાય જી ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ
સંપતિ શાતા, નિત નિત દેવે સવાયજી ॥ ૨ ॥ અતિત અનંત-
ચોવીશી વંદ, કેવળી અનંત અપાર જી ॥ વર્તમાન ચોવીશી સાહેબ,
નામ કહું સુવિચાર જી ॥ ૩ ॥ ૩ ॥ ઋષભ અજિત સંભવ અભિ-

નહેન, સુમતિ પદમ સુપાસ ॥ ચંદ્રપ્રભ ॥ ને સુવિધિ જિનેશ્વર,
 શીતળ ઘો શિવવાસ ॥ ૩૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી શ્રેયાંસ વાસુપૂજ્ય વંદ્,
 વિમળ અનંત ધર્મદેવ ॥ શાંતિ કુંથુ અરમણિ મુનિસુવ્રત, નર્મિ
 નેમી કંઠે સેવ ॥ ૩૦ ॥ ૫ ॥ પારસ અને વર્ણમાન જિનેશ્વર, એ
 ચોવિશ જિનરાય ॥ કર્મ ખપાઈ કેવળ પાઈ, મુક્તિ ભીરાજ્યા
 જાય ॥ ૩૦ ॥ ૬ ॥ જયવંતા સીમંધરસ્વામી, યુગમંધર સુખકા-
 ર ॥ બાહુ સુબાહુ એ સઉ વિચરે, જંબૂદ્વી મઝાર ॥ ૩૦ ॥ ૭ ॥
 સુભત સ્વયંપ્રભ ને ઋષભાનન, અનંતવીરજ જગભાણુ ॥ શુરપ્રભ
 વિશાળ વજ્રંધર, ચંદ્રાનન ગુણુખાણુ ॥ ૩૦ ॥ ૮ ॥ પૂરવ પશ્ચિમ ચાર
 ચાર જિન, ઘાતકીખંડ મઝાર ॥ વિચરે ગામ નગર પુર પાટણુ,
 કરતા પર ઉપગાર ॥ ૩૦ ॥ ૯ ॥ ચંદ્રબાહુ ભુજંગ ઇશ્વર ॥ નેમીશ્વર
 શિવકંઠ ॥ વીરસેનને શ્રી મહાભદ્ર ॥ દેવજશ ॥ જશવંત ॥
 ૩૦ ॥ ૧૦ ॥ વીશમા અજિતવિરજજગનાયક, ચાર ચાર જિનરાય ॥
 પુષ્કરાર્દ્રમે વિચરે સાહિબ, નામે નવનિધિ થાય ॥ ૩૦ ॥ ૧૧ ॥ ઉત્કૃષ્ટ
 પદે એકસો શિત્તેર, જધન્ય કેવળી કોડિ હોય ॥ ઉત્કૃષ્ટપદે પૃથકત્વ-
 કોડિ તિનમે, વર્તમાન જે હોય ॥ ૩૦ ॥ ૧૨ ॥ અષ્ટ ગુણાતમ પંદર
 ભેદે, સિદ્ધ સદા સુખકાર ॥ અલખ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન,
 સમરંતા સુખકાર ॥ ૩૦ ॥ ૧૩ ॥ આચારજ અષ્ટ સંપદા ધારક, વારક
 મિથ્યા ભર્મ ॥ ગુણુ છત્રીશ ઇશ ચઉ તીરથ, દીપાવે જિનધર્મ ॥
 ૩૦ ॥ ૧૪ ॥ ઇંદ્રભૂતિ અગ્નિભૂતિ વંદ્, વાયુભૂતિ ગુણુવંત ॥ ચોથા
 વ્યક્તા સુધર્માસ્વામી, પડિત ॥ જશવંત ॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥ મૌર્ય-
 પુત્ર અકપિત અચળ ॥ મેતારજ ગુણુધાર ॥ ઇચ્છારમા પ્રભા-
 સ ॥ વંદ્, ચુરમાણિશ શેં પરિવાર ॥ ૩૦ ॥ ૧૬ ॥ ચોવિશ જિનના
 ગણુધર વંદુ, ચૌદશે ખાવન જાણુ ॥ ચૌદ પુરવના ધારક સારા,
 પહોત્યા સહુ નિર્વાણુ ॥ ૩૦ ॥ ૧૭ ॥ ઋષભસેનાદિક સહસ્ર
 ચોરાશી, મુનિવર ગુણુ ભંડાર ॥ ધીર વીર ગંભીર ગુણાતમ, નમતાં
 જય જયકાર ॥ ૩૦ ॥ ૧૮ ॥ આરિસા ભવનમે શ્રી ભરતેશ્વર, પાયા
 કેવળનાણુ ॥ અનુક્રમે આઠ પટોધર ઇણુ વિધ, પાયા પણુ નિરવાણુ
 ॥ ૩૦ ॥ ૧૯ ॥ બાહુબળિ મુનિવર મહાબળિયા, બારમાસી તપ
 ધ્યાન ॥ માન મેલિને પગ ભઠાયો, પાયો કેવળજ્ઞાન ॥
 ૩૦ ॥ ૨૦ ॥ જૂઝ કરતાં પુત્ર અઘ્ઘાણુ, શ્રી આદીશ્વરસ્વામિ ॥
 સમબળ ઢિયો સંયમ તેહને, પહોત્યા તે શિવધામ ॥ ૩૦ ॥ ૨૧ ॥

સગર મધવા ષટખંડ ત્યાગી, ચક્રી સનતકુમાર જી ॥ ૩૫ દેખવા સુર-
છળ કીધો, લીધો સંયમ ભાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૨ ॥ પદ્મ હરિષેણુ જય
નામે ઋષિ, ચક્રી દસ ઋદ્ધિ છોડ જી ॥ સમ દમ ઉપશમ ધીર
ગુણાગર, કર્મખંધન દિયા તોડ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૩ ॥ અચળ વિજય-
ભદ્ર ઋષિ વંદુ, સુભદ્ર મુનિ રૂપિરાય જી ॥ સુદર્શન આનંદન નંદન,
રામ ગયા શિવ માંચ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૪ ॥ હળધરને બળભદ્રજી પહોંત્યા,
પંચમ સ્વર્ગ મઝાર જી ॥ ઉત્તમ પુરૂષ એ પુણ્ય પ્રતાપી, વળી કહું
અંગડનુસાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૫ ॥ આર્દ્રકુમાર મહા બુદ્ધિવંતા, જીત્યા
મહા પંચવાહ જી ॥ સંયમ પાળી શિવપદ પાયા, જિન આણુ
મરજદ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૬ ॥ ઉદયપેઢાળ પુત્રે કરિ ચર્ચા, જૈાતમસ્વામીશું
જાય જી ॥ કુમારપુત્તિયા નામ લેઈને, સૂત્ર સૂચગઠાંગની માંચ જી
॥ પ્ર૦ ॥ ૨૭ ॥ દશ દશાંગ ત્રીજે અંગ આદ્યા, કહ્યા તિહાં મુનિવર
નામ જી ॥ તે સહુ શિવગામી ગુણધામી, કીધાં ઉત્તમ કામ જી ॥
પ્ર૦ ॥ ૨૮ ॥ સૂત્ર સમવાયાંગ માંહી પ્રકાશ્યાં, નામ કેઈ પ્રસિદ્ધ જી ॥
ગણધર મુનિવર ચૌદ પુરવધર, નામ લિયાં ઋદ્ધિ સિદ્ધિજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૯ ॥
પિંગળ નામ નિયંત્રે પૂજ્યાં, પ્રક્ષ જ પંચ રસાળ જી ॥ ખંધક સંન્યાસી
મુણિ તતક્ષણુ, વીર પાસે ગયા આલજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૦ ॥ સંશય નિવર્ત્યા
સંયમ લીધો, કીધો તપ શ્રીકાર જી ॥ અણુસણુધારી સ્વર્ગ ખારમે, થયા
એક અવતારિ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૧ ॥ વીર જિનેશ્વર તાત વખાણું, ઋષભદત્ત
ગુણધાર જી ॥ શેઠ સુદર્શન રાજઋષીશ્વર, ધન્ય ગાંગેય અણુગાર જી ॥
પ્ર૦ ॥ ૩૨ ॥ એ ચારે રૂપિ મુગતે પહોંત્યા, ધન ધન લગવંત માતજી ॥
દેવાનંદા ધન સતિ જયંતી, પુછ્યાં પ્રક્ષ વિખ્યાતજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૩ ॥ વીર પ્રભુ
જીની નંદની વંદુ, સતિ સુદર્શના જાણુ જી ॥ દીક્ષાધારી કર્મ નિવારી,
પાઈ પદ નિર્વાણુ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૪ ॥ પંચમી પડિમા કાર્તિક શેઠ,
ધારી તિણુ સો વાર જી ॥ તાપસ ખીર જમ્યો મહોરા પર, જાણ્યો
અધિર સંસાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૫ ॥ સહસ્ર અષ્ટોત્તર ગુમાસ્થા સાથે,
આદર્યો સંયમભાર જી ॥ શેઠ થયા શકેદ્ર સૌધર્મે, જાશે મોક્ષ મઝાર
જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૬ ॥ સોળા દેશ તજિ સંયમ લીધો, દિયો ભાણેજને
રાજજી ॥ કરી ક્ષમા ધન્ય રાય ઉદાઈ, સાર્યાં આતમ કાજ જી ॥
પ્ર૦ ॥ ૩૭ ॥ ગંગદત્ત આણુંદ કોસળઋષિ રોહા, સુનક્ષત્ર નામ અણુગા-
રજી ॥ સર્વાનુભૂતિ આરાધક થઈને, પહોંત્યા સ્વર્ગ મઝાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૮ ॥
તિહાંથી ચવિને મુક્તિ સિધાશે, ઇત્યાદિક અણુગાર જી ॥ નામ ઠામ-

તપ જપનો વર્ણન, વિવાહપદ્ધતિ મઝાર ॥ ૩૦ ॥ ૩૬ ॥ ધારણી
 સુત શ્રેણિક નૃપ નંદન, ધન ધન મેઘકુમાર ॥ ૩૧ ॥ આઠ અંતેઉરિ
 છિનમેં છોડી, ત્યાગ દિયો સંસાર ॥ ૩૦ ॥ ૪૦ ॥ ગુણરત્ન લિક્ષુ-
 પડિમા તપ, અંતે અણસણ કીધ ॥ ૩૨ ॥ વિજય વિમાનમેં જાઈ
 ધિરાજ્યા, હોશે વિદેહ મેં સિદ્ધ ॥ ૩૦ ॥ ૪૧ ॥ બત્રીશ નારિ તણ
 રંભાશી, ધન થાવર્યા કુમાર ॥ ૩૩ ॥ નેમિ પ્રભુપેં સંયમ લીધો,
 સહસ્ર પુરૂષ પરિવાર ॥ ૩૦ ॥ ૪૨ ॥ થાવર્યા મુનિશું ચર્યા
 કીધી, શુકદેવ સંન્યાસી જાણ ॥ ૩૪ ॥ એક સહસ્ર શિષ્ય સાથે સંયમ,
 લીધો ગુણનિધિ ખાણ ॥ ૩૦ ॥ ૪૩ ॥ પંચકાદિક પરધાન
 પાંચશે, શેલક રાયની લાર ॥ ૩૫ ॥ અઢાઈ સહસ્ર પુંડરગિરિ સિદ્ધા,
 ધન્ય જેહના અવતાર ॥ ૩૦ ॥ ૪૪ ॥ રચણાદેવીની શીખ ન
 માની, રત્નદ્વીપશું આય ॥ ૩૬ ॥ સંયમ લીધો ચંપા નગરી, જિનપાલિ-
 ત મુનિરાય ॥ ૩૦ ॥ ૪૫ ॥ ત્રીન ધન્નાયે ધારયો સંયમ, સુગુર
 સ્થિવરની પાસ ॥ ૩૭ ॥ ત્રીનું પ્રથમ સ્વર્ગે સિધાયા, મહાવિદેહ
 શિવવાસ ॥ ૩૦ ॥ ૪૬ ॥ છએ મિત્ર મહિ જિનવરના, મહાખ-
 નાદિક ગુણવંત ॥ ૩૮ ॥ ગણધર પદ ગ્રહી મુક્તિ ધિરાજ્યા, થયા
 સિદ્ધ ભગવંત ॥ ૩૦ ॥ ૪૭ ॥ સુખુદ્ધિ પ્રધાનજીયે ભલિ વિધે,
 પાણી પરચો બતાય ॥ ૪૦ ॥ જિતશત્રુ નૃપનો ભર્મ મિટાયો, દોઈ
 ગયા શિવ માંચ ॥ ૪૦ ॥ ૪૮ ॥ તેતળી મુનિવર ગુણના દરિયા,
 પોટિલા દિયો પ્રતિ બોધ ॥ ૪૧ ॥ કેવળ પામી મુક્તિ ધિરાજ્યા, તજિયો
 સકળ વિરોધ ॥ ૪૦ ॥ ૪૯ ॥ યુધિષ્ઠિર અર્જુન ને બીમજી,
 સહદેવ નકુલ અણગાર ॥ ૪૨ ॥ માસ માસ તપ અભિગ્રહ કીધો,
 નેમિ વંદન સુવિચાર ॥ ૪૦ ॥ ૫૦ ॥ હસ્તિનાપુર ગોચરી કર-
 તાં નેમિતાણું નિર્વાણ ॥ ૪૩ ॥ સુણિને પાંઠવ પાંચ શત્રુજે, સંથારો
 કિયો જાણ ॥ ૪૦ ॥ ૫૧ ॥ દોય માસ સંલેપણા સિદ્ધા, શ્રમણી
 દ્રૌપદી સોય ॥ ૪૪ ॥ સંયમ પાળી સ્વર્ગ પંચમે, એકાવતારી હોયજી
 ॥ ૪૦ ॥ ૫૨ ॥ ધર્મઘોષ શિષ્ય ધર્મરૂચિ ॥ ૪૫ ॥ કિડિયો પર કર્ણ
 આણ ॥ ૪૬ ॥ કડવા તુંબાનો આહારજ કીધો, ખીર ખાંડ સમ જાણ ॥
 ૪૦ ॥ ૫૩ ॥ ક્ષણ અંતરમે વેદના પ્રગટી, ઋષિ સમતા મન ધાર
 ॥ ૪૭ ॥ સર્વાર્થસિદ્ધમેં જાય ધિરાજ્યા, ચ્યવિ ગયા મુક્તિ મઝાર ॥
 ૪૦ ॥ ૫૪ ॥ કુંડરિક ભાઈને ડગિયો જાણી, પુંડરિક સંયમધાર ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ દિયો ત્રીન દિવસમેં, ધન્ય જેહનો અવતાર ॥ ૪૦ ॥

॥ ૫૫ ॥ સુવ્રતાદિક શ્રમણી મહાસતિયો, પાળી પ્રભુની આણુ-
 ॥ ૭ ॥ તે વર્ણન લિન્ન લિન્ન કરિ દેખો, જ્ઞાતા અંગ પ્રમાણુ ॥
 પ્ર૦ ॥ ૫૬ ॥ ગૌતમ સમુદ્ર સાગર અને ગંભીર, થિમિતને અચળ-
 કુમાર ॥ ૭ ॥ કપિલ અક્ષોભ પ્રશ્નસેનને વિષ્ણુ, અક્ષોભ સાગર જશ
 ધાર ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૭ ॥ સાગર સમુદ્ર હેમવંત નામે, અચળ ધરણુ
 ગુણવંત ॥ ૭ ॥ પૂરણ અલિચંદ્ર એહ અઢારા, બ્રાતા જાણો સંત ॥
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૮ ॥ અંધકવિશ્વ સુત ધારણી અંગજ, આઠ અંતેઉરિ
 મેલ ॥ ૭ ॥ નેમિ સમીપે લીધો સંયમ, કરિ મુગતિમે' શેહેલ ॥ ૭ ॥
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૯ ॥ વસુદેવ સુત દેવકી જાયા, અનેકસેન અનંતસેન ॥ ૭ ॥
 અનિતસેન અણિહયરિપુ નામે, દેવસેન શત્રુસેન ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૦ ॥
 સુળસા ધર વધિયા છ અંધવ, બત્રીશ બત્રીશ નારિ ॥ ૭ ॥ તજિને
 નેમિ પ્રભુપે' સંયમ, લેઈને છઠ છઠ ધાર ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૧ ॥ પૂરવધા-
 રી કર્મ નિવારી, પહોત્યા મોક્ષ મઝાર ॥ ૭ ॥ વસુદેવ સુત ધારણી
 અંગજ, સારણુ થયા અવિકાર ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૨ ॥ ગજતાળવ જિમ
 કોમળ કાયા, ધન ધન ગજસુકુમાળ ॥ ૭ ॥ વસુદેવ સુત દેવકી અંગ-
 જ, છોડયો જગ જંજાળ ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૩ ॥ એકાકી શમશાનમાં
 જાઈ, ઊભા ધ્યાન લગાય ॥ ૭ ॥ સસરો દેખી રીસે ભરાણો, માટી-
 ની પાળ બનાય ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૪ ॥ ધગધગતા બહુ ખેરના ખીરા,
 મેલ્યા ઋષિને શીશ ॥ ૭ ॥ મહા વેદના સહિ સમ પરિણામે, મુક્તિ
 ગયા તજિ રીશ ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૫ ॥ સુમુખ દુમુખ વળી ઉવય-
 કુમર, દાડણુ અનાદૃષ્ટિ જાણુ ॥ ૭ ॥ જાળી મયાળી ઉવયાળી ઋષિ,
 પુરૂષસેન વખાણુ ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૬ ॥ વારિષેણુ પ્રદ્યુમ્ન ઋષિશાંખ,
 અનિરૂદ્ધ વૈદર્ભિ નંદ ॥ ૭ ॥ સત્યનેમી દઢનેમી એ સખ, પામ્યા
 શિવસુખ કંદ ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૭ ॥ પદ્માવતી ગૌરી ગંધારી, લક્ષ્મ-
 ણી સુસુમા નાર ॥ ૭ ॥ જાંબુવતી સત્યલાભા રૂકિમણી, કૃષ્ણ રામા
 સુવિચાર ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૮ ॥ મૂળસિરિ મૂળહતા શ્રમણી, શાંખકુમારી
 નાર ॥ ૭ ॥ દશે સંયમ કેવળ લેઈ, પહોત્યાં મુક્તિ મઝાર ॥
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૯ ॥ મહાઈ કિંકમ ઋષિ મ્હોટા, ધન્ય અર્જુન અણુગાર-
 ॥ ૭ ॥ સંયમ લેઈ ક્ષમા હઠ ધારી, છઠ છઠ તપ લિયો ધાર ॥
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૭૦ ॥ છ માસામે' કર્મ બપાઈ, મુક્તિ ગયા ગુણવંત ॥ ૭ ॥
 કાસવ ક્ષેમ ધિતિધર હિતકર, કેલાસ હરિચંદ સંત ॥ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૭૧ ॥
 વારત મુદંસણુ પરણુભદ્ર, સુમનભદ્ર સુપ્રતિષ્ઠ ॥ ૭ ॥ મેઘ અઘમિતા

અલખ એ સોળા, પાયા પદવી શ્રેષ્ઠ ॥ પ્રગાળા ૧૧ ॥ નંદાદિક તેર-
પટરાણી, વીર જિજ્ઞંસ ઉપદેશ ॥ કેવળ પાઠ મુક્તિ સિધાઈ,
પાઠ અવિચળ યશ ॥ પ્રગાળા ૧૨ ॥ કાળિયાદિક દશ શ્રેણિક રાણી,
સુણિયો પુત્ર વિયોગ ॥ મહા તપધારી કર્મ-નિવારી, મેટ દિયા-
સખ રોગ ॥ પ્રગાળા ૧૩ ॥ એ નેવુ સહુ અંતગડ સિદ્ધા, અંતસમે
કેવળ પાય ॥ અંતગડ સૂત્રમે વર્ણન જાણો, જપતાં સુખ
સવાય ॥ પ્રગાળા ૧૪ ॥ શ્રેણિક સુત ધન જાળી મયાળી, ઉવયાળી
પુરુષસેન ॥ વારિષેણ દીર્ઘષેણ લઠ્ઠંત ગૂઢંત સખ જગસેન ॥
પ્રગાળા ૧૫ ॥ વિહલકુમર અભયાદિક ત્રેવિશ, શ્રેણિક સુત ગુણધામ
॥ અનુત્તર વિમાન ગયા સહુ ઋષિ ॥ ચવિ જાશે શિવકામ
॥ પ્રગાળા ૧૬ ॥ ૭૭ ॥ બત્રીશ રંભા તજિ ધન કોડી, ધન ધત્તો
અણુગાર ॥ છઠ્ઠુ છઠ્ઠુ તપ નિરંતર કરણી, આયંબિલ ઉચ્છિત
આહાર ॥ પ્રગાળા ૧૭ ॥ ૭૮ ॥ ચૌદ સહસ્ર મુનીશ્વર માંહી, શ્રેણિક
આગે સ્વામિ ॥ કહે દુષ્કર દુષ્કર તપધારી, શમ દમ ઉપસમ
ધામ ॥ પ્રગાળા ૧૮ ॥ સુનક્ષત્ર ઋષિદાસ ॥ પેઢગ, રામપુત્ર ચંદિમા
નામ ॥ મૂઢમાઈ પેઢાળપુત્ર ઋષિ, પોટિલ વિહલ અભિરામ ॥
પ્રગાળા ૧૯ ॥ ધન્નાની રીતે એ નવ હી, કરિ કરણી શ્રીકાર ॥
અનુત્તરવવાઈ સૂત્રને માંહી, દાખ્યો છે વિસ્તાર ॥ પ્રગાળા ૨૦ ॥
ધન્ય સુખાહુ ભદ્રનંદી ઋષિ, સુજાત સુવાસવ ધીર ॥ જિનદાસ
ધનપતિ મહાબળ ॥ ભદ્રનંદી ગંભીર ॥ પ્રગાળા ૨૧ ॥ મહયંદ
વરહત્ત એ દશ મુનિવર, પૂરવ દાન પ્રભાવ ॥ ઋદ્ધિ સંપતિ પાયા
અતિ સુંદર, સંયમ લિયો ચિત્ત ચાવ ॥ પ્રગાળા ૨૨ ॥ કેઈક તિલ-
લવ મુગતિ સિધાયા, કેઈ પંદર ભવ ધાર ॥ મુગતિસિરિ વરણી
વડલાગી, સુખવિપાક અધિકાર ॥ પ્રગાળા ૨૩ ॥ પંચમાદિક દશ શ્રેણિક
પૌત્રા, વીર જિનેશ્વર પાસ ॥ દીક્ષા લેઈ સ્વર્ગસિધાયા, પામશે
અવિચળ વાસ ॥ પ્રગાળા ૨૪ ॥ નિષધાદિક બળભદ્રના નંદન,
ખારે હી ગુણવંત ॥ પચાસ પચાસ ત્યાગી અંતેઉરિ, સર્વાર્થ-
સિદ્ધ પહુંત ॥ પ્રગાળા ૨૫ ॥ સૂત્ર નિરયાવળિકાની માંહી,
ભાંખ્યા ભાવ જિજ્ઞંસ ॥ એકાવતારી છે ઋષિ સારા, ટાળજો
ભવ દુઃખ ફંદ ॥ પ્રગાળા ૨૬ ॥ દો માસા સુવર્ણકીર્તિયા, આ
તૃણા અપાર ॥ સમતાથી કેવળ પદ પાયા, ધન્ય કમિલ અણુ-
ગાર ॥ પ્રગાળા ૨૭ ॥ ધન્ય વળિ નમિરાજ ઋષીશ્વર, ત્યાગી

રમણી હજાર ૭ ॥ ઇંદ્રશું પ્રતિઉત્તર પ્રીધા, પાયા ભવજળ પાર ૭
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૮૬ ॥ હરિકેશી ચિત્તમુનિ ગુણસાગર, સંજયતિ ઋષિરાય
 ૭ ॥ ગર્હભાળી ક્ષત્રીરાજઋષી ધન્ય, દશાર્ણુલદ્ર કહાય ૭ ॥
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૮૭ ॥ કરકંડુ કુમુદ નમિરાજ, નિગાઈ રાય એહ ચાર ૭ ॥
 એક સમય ચઉ સંયમ ધારયો, એક સમય ભવ પાર ૭ ॥ પ્ર૦
 ॥ ૮૮ ॥ મહાબળ મૃગાપુત્ર મુનીશ્વર, મુનિ અનાથી જાણુ ૭ ॥
 સમુદ્રપાળ પ્રતિપાળ દયાનિધિ, રહનેમી ઉજમાળ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૮૯ ॥ કે-
 સી ગૌતમ ચર્ચા કીધી, જય વિજયઘોષ રસાળ ૭ ॥ ગર્ગાચારજ
 ઉત્તરાધ્યયને, મેટયો શિષ્ય જન્મળ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૦ ॥ ધન્ના શાળિભદ્ર
 ઋષિ જોડી, તડાકે તોડયો નેહ ૭ ॥ માસ માસ તપ ધારણુ
 કીધો, ત્યાગી મમતા દેહ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૧ ॥ આઠ અંતેઉરિ રાતે
 પરણ્યા, સોનેચા નવાણુ કોઠ ૭ ॥ દિન ઉગ્યા લિયો સંયમ ભાવે,
 પાંચશે સત્યાવીશ જોડ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૨ ॥ ઢંઢણુઋષિ લિયો અલિઘ્રહ
 દુહ્લર, ચૂરયાં કર્મ કરૂર ૭ ॥ અંધક ઋષિની ખાલ ઉતારી, ક્ષમા
 કરી ભરપૂર ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૩ ॥ અંધક રુષિના શિષ્ય પાંચશે,
 પીલ્યા ઘાણી માંચ ૭ ॥ ક્ષમા કરિ કેવળ પદ પાયા, મુગતિ ગયા
 મુનિરાય ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૪ ॥ શુળીભદ્ર અરણિક સિન્નજંભવ, શ્રી જિન
 આજ્ઞા માંચ ૭ ॥ વરત્યા વરતે તે સહુ મુનિવર, શુણ્ણતાં પાતક
 જાય ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૫ ॥ મરૂદેવી ગજ હોદે પામ્યાં, નિર્મળ કેવળજ્ઞાન
 ૭ ॥ બ્રાહ્મી મુંઢરી ચંદનખાળા, ધ્યાયું શૂકળ ધ્યાન ૭ ॥ પ્ર૦
 ॥ ૯૬ ॥ રાજેમતી દ્રૌપદી મુલદ્રા, સીતા કૌશલ્યા જાણુ ૭ ॥ મૃગા-
 વતી અંજના મૃગલેખા, મલયા શીળની ખાણુ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૭ ॥
 ચેલણા મુજ્યેષ્ઠા શિવા દુંતી, મયણુરેહાદિક જોહ ૭ ॥ સંકટ પડ-
 તાં શીળ જ રાખ્યું, આણ્યો સંયમ નેહ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૮ ॥ ઇંદ્ર શો-
 વીશી માંહી જિનના, મુનિવર નો પરિવાર ૭ ॥ લાખ અઠ્ઠાવિશ
 ઉપર જાણો, અડતાળીશ હજાર ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૯ ॥ શ્રી જિનવરના
 શાસન માંહી, કેવળી થયા અપાર ૭ ॥ સાધુ સાધવી થયા અસં-
 ખ્યા, નામ થકી જયકાર ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૦ ॥ જધન્ય પદેદોય સ-
 હસ્ર કોડી, ઉત્કૃષ્ટ પૃથ્વ સહસ્ર કોડ ૭ ॥ વર્તમાન જે વર્તે મુનિ-
 વર, જગ માયા સખ છોડ ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૧ ॥ પંચ ભરત પંચ ઐ-
 રવત જાણો, પંચ મહાવિદેહ મજાર ૭ ॥ અઢીદ્રીપ માંહી જે વર્તે,
 સત્તાવિશ ગુણ વાર ૭ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૨ ॥ તપ જપ સાધે કર્મ આરાધે

ખાળક, વળિ વૃદ્ધ સંત જી ॥ મમતા ટાળે સમતા ઝાલે, પાળે
સંયમ ખંત જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૬ ॥ એહવા મુનિના જે ગુણ ગાવે,
મુખ જયણા સુવિચાર જી ॥ પાપ પલાવે સંપતિ આવે, કાટે કર્મનો
ખાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૭ ॥ ઇમ જાણી ભવિયણ નિત ભણુજ્યો, થાવે
શુદ્ધ પરિણામ જી ॥ ઓગણીશે સાડત્રિશ મહા વદિ આઠમ, તિલો-
કઋષિ ક્રિયા ગુણ ગ્રામ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૮ ॥ અધિકો ઓછો જે
જોડાણો, મિચ્છામિદુક્કડ મોય જી ॥ પંચ પરમેષી શરણુ મુજને,
મનવંછિત ફળ જોય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૯ ॥

॥ કલશ ॥

અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય ત્રીજા, ઉપાધ્યાય અણગાર એ ॥
મતિ શ્રુત ઋષિ અવધિજ્ઞાની, મનપર્યવ સુખકાર એ ॥ કેવળજ્ઞાની
લબ્ધિધારક, ચારિત્ર પંચ પ્રકાર એ ॥ તિલોકઋષિ કહે વત્યા વત્તે,
વંદુ વારંવાર એ ॥ સદા દેજ્યો શિવસુખ સાર એ ॥ ૧૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી આત્મહિત વિનંતો ટંદ.

(ભુજંગપ્રયાત વૃત્તમ.)

પ્રભુ પાય લાગી કરે સેવ તહારી, તમે સાંભળો શ્રી જિનરાવ
મહારી ॥ મને મોહ વૈરી પરાભવ કરે છે, ચિહું ગતિ તણાં દુઃખ
નહિ વીસરે છે ॥ ૧ ॥ હું તો લક્ષ ચોરાશી જિવ જોનિ માંહે,
ભગ્યો જન્મ મરણ કેરે પ્રભાવે ॥ ઘણાં મેં કીધાં કર્મ જે ધર્મ
છાંડી, કહું સ્વામિ તે સાંભળો સર્વ માંહી ॥ ૨ ॥ મેં તો લોલે લંપટ
થઈ કર્મ કીધાં, ઘણાં લોળવી પરતણાં દ્રવ્ય લીધાં ॥ મેં તો પિંડ
પોષ્યો કરી જીવહિંસા, કરી પારકી કૃથલી સ્વ પ્રશંસા ॥ ૩ ॥ મેં તો
ઓલિયા પરતણા મર્મ મોસા, નહિ ભાંખીયા આપણા પાપ દોષા ॥
સદા સંગ કીધો પરનારિ કેરો, નહી પાળિયો ધર્મ જિનરાજ તેરો
॥ ૪ ॥ પડયો ઘર તણે પાપ આશા વિલુદ્ધો, નહિ સાંભળ્યો જિન
ઉપદેશ શુદ્ધો ॥ હું તો પુત્ર પરિવારશું રંગ રાતો, નહી જાણિયો
જિનવર કાળ જાતો ॥ ૫ ॥ ઘણું આરંભનું પાપ કરી પિંડ ભાર્યો,
મેં મૂરખે નર ભવ ફેક હાર્યો ॥ ગયો કાળ સંસાર એળે ભમતાં,
સદ્યાં તેહથી દુર્ગતિ દુઃખ અનંતાં ॥ ૬ ॥ ઘણે કદે જિનરાજ હવે
હેવ પામ્યો, ત્યારે સર્વ સંસારનાં દુઃખ વામ્યો ॥ જ્યારે શ્રી
જિનરાજનું રૂપ હીડું, મહારે લોચને રૂપડું અમીષ વૂઠ્યું ॥ ૭ ॥

આવી કામધેનુ ઘર માંહિ આલી, ભરી રત્નચિંતામણિ હેમ થાળી
 ॥ મ્હારા ઘર તણે આંગણે કલ્પવૃક્ષ, ફળ્યો આપવા વંછિત દાન
 હક્ષ ॥૮॥ ગયો રોગ સંતાપ તે સર્વ માઠો, જરા જન્મ મરણાં તણે
 ત્રાસ નાઠો ॥ તોરે શરણુ આવ્યા તણી લાજ કીજે, કરયા અપ-
 રાધ તે સર્વે ખમીજે ॥૯॥ ઘણું વીનવું છું જિનરાજ દેવા, મને
 આપજ્યો ભવોભવ સ્વામિ સેવા ॥ ચહ વીનતી ભાવથી જેહ
 ભણુશે, સકળચંદનો સ્વામિ સદા સુખ કરશે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો તૃતીય ભંદ.

(ત્રોટકવૃત્તમ.)

પ્રણુમામિ સદા જિન પાર્શ્વ જિનં, જિનનાથક હાયક સૂખ ધનં
 ॥ ધનચારૂ મનોહર હેહધરં, ધરણીપતિ નિત્ય સુ સેવ કરં ॥ ૧ ॥
 કર્ણુરસ રંજિત ભવ્ય ફણી, ફણિ સપ્ત સુશોભિત મૌલિમણિ ॥
 મણિ કંચન રૂપ ત્રિકોટ ઘટં, ઘટિતાસુર કિન્નર પાર્શ્વ તટં ॥ ૨ ॥
 તટિની પતિ ઘોષ ગંભીર સ્વરં, સરણાગત વિશ્વ અશેષ નરં ॥ નર
 નારિ નમસ્કૃત નિત્ય મુદ્ધા, પદ્માવતિ ગાવતિ ગીત સદા ॥૩॥ સત-
 તેન્દ્રિય ગોપિ યથા કમઠં, કમઠાસુર વારુણ મુક્ત હઠં ॥ હઠ હેલિત
 કર્મ કૃતાંત બળં, બળધામ હરંહર પંકજળં ॥૪॥ જળજદ્વય પત્ર
 પ્રભાનયનં, નયનંદિત ભવ્યતરી શમનં ॥ મનમથ મહીરૂહ વન્દિ
 સમં, સમતાગુણ રત્નમયં પરમં ॥ ૫ ॥ પરમાર્થ વિચાર સદા
 કુશળં, કુશળં કુરૂ મે જિનનાથ અલં ॥ અલિની નલિની નળ
 નીલતનં, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનં સુધનં ॥૬॥

॥ કળશ. ॥ (દ્રુતયિત્તંબિતમ વૃત્તમ.)

સુધન ધાન્યકરં કર્ણુપરં, પરમસિદ્ધિકરં હ્રદહાધરં ॥ વરતરં
 અશ્વસેન કુળોદ્ભવં, ભવભૃતાં પ્રભુ પાર્શ્વજિનં શિવં ॥૭॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો ચતુર્થ ભંદ.

(ત્રોટકવૃત્તમ.)

સુખ સંપતિ હાયક દેવ સદા, પ્રણુમું પ્રભુ પાર્શ્વજિણુંદ મુદ્ધા ॥
 નમતાં ધરિ નેહ સુરેશ પદા, દુઃખ દોહગ સંકટ નાંહિ ઠદા ॥ ૧ ॥
 શરણાધર દેવ ભુજંગ પરે, ધરણીધર સાહિબ એહ કરે ॥ મનમોહન
 ધીર ગિરિંદ ખરો, નિત્ય વાસર ઉગમતે સમરો ॥૨॥ નવનિધિ હહે

જિનને નમતાં, મળિયો મુજને ભવમાં ભમતાં ॥ રમતાં રળિયો
મણિ ચિંતવિયો, મુજ સાહિબ દેવ હવે થુવિયો ॥ ૩ ॥ મુણ સાહિ-
બ તું દિલડે વસિયો, તુજ નામતણા ગુણનો રસિયો ॥ મનવંછિ-
ત પૂર સદા મનનાં, દુઃખ દૂર કરો સઘળાં તનનાં ॥ ૪ ॥ વૈરી
વળિ ભવત હે મુજથી, જગમાં શરણો જિનજી તુજથી ॥ હરિ
શંકર નામ કહે અમથી, બળિયો તુજથી જગ દેવ નથી ॥ ૫ ॥
સહુ દેવ સરાગપણે ભરિયા, વનિતા વિષથી રસના દરિયા ॥ જિન-
દેવ નિરાગ રસે રમતા, મદ મોહ ફરે ભયથી ભમતા ॥ ૬ ॥ મુખ
પાવત સાહિબ નામ થકી, દરતા રહેતા રિપુ તેહ થકી ॥ ગડ ગુંબડ
રોગ જિકે સખળા, તુજ નામ થકી સહુ તે નખળા ॥ ૮ ॥ વળિ
હાકણ શાકણ દૂર રહે, નર જેહ જિણુંદનું નામ લહે ॥ જગમાં જશ
તેહ તણો પ્રસરે, મનવંછિત ચિંતિત કાજ સરે ॥ ૮ ॥ કરિ સિંહ
દાવાનળ નાગતણા, રણ સાગર બધે મહોદરના ॥ મળિ આઠ મહા
ભય તૂંહિ હરે, ભવિ જેહ સદા તુજ ધ્યાન ધરે ॥ ૯ ॥ મહિમા તુજ
પાર ન કોય મવે, સમરયાં ધર સંપદ હોય હવે ॥ સમર સમયે તુંહિ
આવિ મળે, મુજ ઇચ્છિત મોહન વેલિ ફળે ॥ ૧૦ ॥ મુખ ચંદ્ર સમો-
કજ આંખડલી, વળિ બ્રહ્મ ધનુ સમ વાંકલડી ॥ શિર ઉપર નાગ
કિરીટ ધરે, મુખ દેખત દોલત હોય ધરે ॥ ૧૧ ॥ ધર થોટક જોટક
કંચનના, લખમી લહિયે લખ કોટિકનાં ॥ નહિ ખોટ કિસી તુજ
ખોટ ખરી, થુણિયો તુજ ત્રોટક છંદ કરી ॥ ૧૨ ॥ આસિસા વરશે
સુ અઢાર તણે, તપ માસતાણી દશમી સુદને ॥ શુભ મુદૂરત ખીજ
ખુશાલતણે, કવિ ઉત્તમ છંદ અખંડ લણે ॥ ૧૩ ॥ છતિ ॥

અથ શ્રી શોલામણનો ટંદ.

(ત્રોટકવૃત્તમ.)

વરદાયક માય સલામ કરી, કહું સાર શિખામણ એક ખરી ॥
નર નારિ સહુ હેડે ધરિયે, જિમ આપદ સંકટ ઉદ્ધરિયે ॥ ૧ ॥ પર-
ભાત શમે ગુરુ દેવ નમો, જિમદારિદ્ર દોહગ દૂર ગમો ॥ ભગવંત સદા
ચરણાં ભજિયે, કુળ રીતિ કણુ કણુ ના તજિયે ॥ ૨ ॥ લડિયે
નહિ માયને બાપ થકી, વડિયે નહિ કોયથી બાંધિ જકી ॥ વિશ-
વાસ ન કીજે નારિતણો, ગુરુરાજ શમીપથી જ્ઞાન લણો ॥ ૩ ॥
દરબાર અલીકન ના ભળિયે, ધરબીંતર સાક્ષી નહિ લિખિયે ॥

રાખિએ નહિ ચાડ પડોશ સદા, તરિયે નહિ નીર સજેર કદા ॥ ૪ ॥
 વ્યવસાય સહુ વિધિસેં કરિયે, ઠગ દાવ રમી ધનના ભરિયે ॥ ૫ ॥
 રદેશમાં ગાફલ ના કરિયે, નરપતિ થકી ઠરતા રહિયે ॥ ૫ ॥ જુગટા
 વ્યસની પરિ ના રમિયે, ઋષિ સાધ અનાથકું ના હમિયે ॥ કરિયે
 નહિ આળ અગત્રી તણી, વળિ દીજિયે શીખ સુંમિત્ત ભણી ॥ ૬ ॥
 ગુરૂ આસન ઉપર ના ધસિયે, દુજેનની સંગતે ના વસિયે ॥ વળિ ધીજ
 ન કીજિયે જૂઠ કિસી, ઘણિ વાર ન કીજિયે વાત હસી ॥ ૭ ॥
 વચણાં મુખ ખોલહ તે પાળિયે, સજ્જનથી રનેહ ધરી મળિયે ॥
 પરનારિની સંગત દૂર તણે, પરમારથ કારજ નિત્ય ભણે ॥ ૮ ॥
 સુખકાર શિખામણુ એમ કહે, કવિ ઉત્તમ તે જ્યમાળ લહે ॥ ગુરૂ
 ચાર લહુ અઠ દીહ ધરો, ઇમ ત્રોટક નામહ છંદ ખરો ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પરમેષ્ઠિપરમાનંદસ્તવ છંદ.

(દાહા)

ઑં નમો અરિહતાણું, ઇમ પાંચે પદ માંચ ॥ ઑં -હૌં -હૌં શ્રી
 -હૌં સ્વાહા, જપતાં -હૌં શ્રી થાય ॥ ૧૦૮ ॥ ૧ ॥ અ સિ આ ઉ સા ૦ ॥

(છંદ. ત્રિભંગી)

પ્રણમું સરસતી હોય વર મતિ, ચિત્ત ઉણસે અતિ, ગુણ
 શુણવા ॥ શુદ્ધ ભાવે ધ્યાવે, સો સુખ પાવે, એક ચિત્ત આવે, યશ
 સુણવા ॥ જ્ય જ્ય પરમેષ્ઠી, જગમેં શ્રેષ્ઠી, દે પદ જેષ્ઠી, જગધારં ॥
 ત્રીજગ મઝારં, નામ ઉદારં, જ્ય સુખ કારં, નવકારં ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ ખારે ગુણવંતા, શ્રી અરિહંતા, લોક મહંતા, ગુણ ગહેરા ॥
 ધનધાતિ કર્મ, મિથ્યાભર્મ, ત્યાગ અધર્મ, વિષ લહેરા ॥ શુકળ મન
 ધ્યાયા, કેવળ પાયા, ઇંદ્ર આયા, તિણ વારં ॥ ત્રીં ॥ ૨ ॥ વર પર્ષદા
 ખારે, હર્ષ અપારે, સુણિ અવધારે, જિનવાણી ॥ અમૃતશું ખ્યારી,
 જગ હિતકારી, સુર નર નારી, પહેચાણી ॥ કેઈ સંયમ ધારે, કેઈ
 વ્રત ખારે, કર્મ વિહારે, શિવ ત્યારી ॥ ત્રીં ॥ ૩ ॥ દ્વીતીય પદ
 ધ્યાવો, સિદ્ધ ગુણ ગાવો, ફિર નહિ આવો, જિહાં જાઈ ॥ જે અલ-
 ખ નિરંજન, ભવિ મન રંજન, કર્મકે અંજન, શિવ સાંઈ ॥ પુદ્ગળકા
 ફંદા, દૂર નિકંદા, પરમાનંદા, અવિકારં ॥ ત્રીં ॥ ૪ ॥ અષ્ટગુણકે ધારે,
 જગત નિહારે, કાળ ન મારે, ઉન તાંઈ ॥ જિહાં સૂખ અનંતા, કે-
 વળવંતા, ગુણ ઉચરંતા, છે નાઈ ॥ નિજ વાસ ખતાઈ, ઘો મુજતાંઈ,

તુમસા નાઈ, દાતારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૫ ॥ ગણિવર પદ ત્રીજે, નિત્ય
નમીજે, સેવા કીજે, હર્ષ ધરી ॥ પંચ મહાવ્રત પાળે, દૂષણ ટાળે,
ગજ જિમ મહાલે, શૂર હરી ॥ પાંચે વશ કરતે, પંચ ઉતરતે,
પાંચુઈ હરતે, દુઃખકારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૬ ॥ શીતળ જિમ ચંદા, અચળ
ગિરિંદા, ગણપતિ ઇંદા, શિરદારં ॥ સાગર જિમ ગહેરા, જ્ઞાન લહેરા,
મિથ્યા અંધેરા, પરિહારં ॥ સંપદ વસુ પાદે, ન્યાય બઢાવે, પાળે
પળાવે, આચારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૭ ॥ ગુરૂ સેવા સાધી, વિનય આરાધી,
ચિત્ત સમાધી, જ્ઞાન ભણે ॥ ખારે અંગ વાણી, પેટી સમાણી, પૂરવ-
નાણી, સંશય હણે ॥ નિરવદ્ય સત્ય ભાંખે, શાસ્તર સાંખે, ગુણ
અભિલાખે, નિજ સારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૮ ॥ ઉવગ્રાયા સ્વામી, અંતરબમી,
શિવગતિ ગામી, હિતકારી ॥ શીખણુને આવે, જોગ શીખાવે, ન્યાય
બતાવે, ઉપકારી ॥ દુર્ગતિમાં પડતો, કાઢવ ગડતો, ચિત્ત ફરે ચડતો,
તિથુ વારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૯ ॥ કંચુક અહિ ત્યાગે, દૂરે ભાગે, તિમ વૈરાગે,
પાપ હરે ॥ જૂઠા પરછંદા, મોહની ફંદા, પ્રભુકા બંદા, જોગ ધરે ॥
સખ માલ ખણના, ત્યાગ ન કીના, મહાવ્રત લીના, અણુગારં ॥
ત્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ પાળે શુદ્ધ કરણી, ભવજળ તરણી, આપદ હરણી,
દૃષ્ટિ રખે ॥ બોલે સત્ય વાણી, ગુપ્તિ ઠાણી, જગકા પ્રાણી, સમ લેખે
॥ શિવમારગ ધ્યાવે, પાપ હઠાવે, ધર્મ બતાવે, સત્ય સારં ॥ ત્રી૦
॥ ૧૧ ॥ એ પ્રભુમે ભાવે, વિદ્ય હઠાવે, અરિ હરિ ભવે, દૂર સહી ॥
જે તપ તેભરી, દુઃખ બિમારી, શોગ સવારી, આત નહી ॥ ગ્રહ
પીડા ભાગે, દૃષ્ટિ ન લાગે, શત્રુ ન ભાગે, લીગારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૨ ॥
એહ મંત્ર જ નીકો, તારક છોકો ॥ ત્રીજગ ટીકો, સુખદાતા ॥ એ મંત્ર
કરારી, મહિમા ભારી ॥ લહે નર નારી, સુખશાતા ॥ સરજ વન-
વેલી, દે ધન ઠેલી, ભવે ભવે કેલી, ચહ સારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૩ ॥ પદ્મા-
સન વાળી, રંગ નિહાળી, આરતિ ટાળી, ધ્યાન ધરે ॥ ત્રિલોક
પયંપે, ભાવશું જંપે, ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સંપે, જેહ ધરે ॥ એહ છંદ
ત્રીભંગી, ગાવે ઉમંગી, ભવ ભવ સંગી, જયકારં ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રભાતિ સ્તવન.

અખ તું ચેતન ચેત લે, ક્ષણ લાખેણો નહી ॥ યા જુગમેં તેરો કો
નહી, તું કિનકો નાંહી ॥ અખ૦ ॥ ૧ ॥ જનની કામિની ને પિતા,
બેટા બેટીને ભાઈ ॥ જયું પંખી ટાળે મિલે, પીછે ઉડી તે નાઈ ॥

અખં ॥ ૨ ॥ અંજળી જળ સમ આઉખું, ઝરત કહ્યું જગદીસે ॥
 સંધ્યા રંગ સમ યૌવન વય, અનિત્ય એ વિસવા વીસે ॥ અખં ॥ ૩ ॥
 જિનદાસ કહે ઉન કારણે, છોડો મોહકો સંગ ॥ અનુભવકું ચિત્ત
 આઠરી, કર દ્યો સદ્ગુરૂ સંગ ॥ અખં ॥ ૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રભાતિ સ્તવન.

જખ જિનરાજ કૃપા કરે, તખ શિવસુખ પાવે ॥ અક્ષય અનુ-
 પમ સંપદા, નવનિધિ ઘર આવે ॥ જખં ॥ ૧ ॥ ઐસી વસ્તુ ન જગ-
 તમે, દિલ શાતા આવે ॥ સુરતરૂ રવિ શશિ પ્રમુખ જે, જિન તેજે
 છિપાવે ॥ જં ॥ ૨ ॥ જનમ જરા મરણાંતણાં, દુઃખ દૂર ગમાવે ॥
 મન વનમાં જિન ધ્યાનનો, જળધર વરસાવે ॥ જં ॥ ૩ ॥ ચિંતામણિ
 રચણે કરી, કોણ કાગ ઉડાવે ॥ તિમ મૂરખ જિન છોડીને, અવરાંદું
 ધ્યાવે ॥ જં ॥ ૪ ॥ ઇલી ભમરી સંગથી, ભમરી પદ પાવે ॥ જ્ઞાન-
 વિમળ પ્રભુ ધ્યાનથી, જિન ઉપમા આવે ॥ જં ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિ સ્તવન.

વિષયવાસના ત્યાગોરે ચેતન, સાચે મારગ લાગો રે ॥ એ આંકણી ॥
 તપ જપ સંયમ દાનાદિક સહુ, ગિનતિ એક ન આવે રે ॥ ઇંદ્રિય
 સુખમાં ન્યાં લગેં એ મન, વકંતુરંગ જિમ ધાવે રે ॥ વિષયં ॥ ૧ ॥
 એક એકકે કારણ ચેતન, બહુત બહુત દુઃખ પાવે રે ॥ તે તો પ્રગટ
 પણે જગદીસ, ઇણ વિધ ભાવ લખાવે રે ॥ વિષયં ॥ ૨ ॥ મન્મથ
 વશ માતંગ જગતમે, પરવશતા દુઃખ પાવે રે ॥ રસના લુપ્થ હોય
 ઝખ મૂરખ, જળ પડ્યો પસ્તાવે રે ॥ વિં ॥ ૩ ॥ ઘ્રાણ સુવાસ કાજ
 મુન ભમરા, સંપુટ માંહે બંધાવે રે ॥ તે સરોજ સંપુટ સંયુત પુન,
 કરટીકે મુખ જાવે રે ॥ વિં ॥ ૪ ॥ રૂપ મનોહર દેખ પતંગા, પડત
 દીપમાં જાઈ રે ॥ દેખો યાંકો દુઃખ કારનમે, નયન ભયે હે સહાઈ
 રે ॥ વિં ॥ ૫ ॥ શ્રોતેંદ્રિય આસક્ત મિરગલાં, છિનમે શીશ કટાવે
 રે ॥ એક એક આસક્ત જળ ઇમ, નાનાવિધ દુઃખ પાવે રે ॥
 વિં ॥ ૬ ॥ પંચ પ્રખળ વર્તે નિત જાકું, તાકી ગતિ કયા કહિયે રે ॥
 ચિદાનંદ એ વચન સુણીને, નિજ સ્વભાવમે રહીયે રે ॥ વિં ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિ સ્તવન.

પૂરવ પુણ્ય ઉદય કરી ચેતન, નીકા નરભવ પાચારે ॥ એ આંક-
ણી ॥ દીનાનાથ દયાળ દયાનિધિ, દુર્લભ અધિક બતાયા રે ॥ દશ
દશાંતે દોહિલા બાકું, ઉત્તરાધ્યયને ગાયા રે ॥ પૂં ॥ ૧ ॥ અવસર
પાય વિષય રસ રાચત, તે તો મૂઢ કહાયા રે ॥ કાગ ઉડાવણ કાજ
વિષ જિમ, હાર મણિ પસ્તાયા રે ॥ પૂં ॥ ૨ ॥ નદી ઘોળ પાષાણ
ન્યાય કર, અર્ધે વાટ તું આયા રે ॥ અર્ધે સુગમ આગળ રહી તિન-
કું, જિન કણ્ઠ મોહ ઘટાયા રે ॥ પૂં ॥ ૩ ॥ ચેતન ચાર ગતિમેં નિશ્ચે,
મોક્ષદાર એ કાયા રે ॥ કરત કામના સુરપતિ યાકું, જિનકું અન-
ગળ માયા રે ॥ પૂં ॥ ૪ ॥ રોહણગિરિ જિમ રતન ખાણ તિમ, ગુણ
સહુ યામે સમાયા રે ॥ મહિમા મુખથી વર્ણત બાકી, સુરપતિ મન
શંકાયા રે ॥ પૂં ॥ ૫ ॥ કલ્પવૃક્ષ સમ સંયમ કેરી, અતિ શીતળ જિહાં
છાયા રે ॥ ચરણ કરણ ગુણધાર મહામુનિ, મધુકર મન લોભાયા
રે ॥ પૂં ॥ ૬ ॥ યા તન બિન તિહું કાળ કહો કિમ, સાચા સુખ નિપજાયા
રે ॥ અવસર પાય ન ચૂક ચિદાનંદ, સદગુરુ યોં દરસાયા રે ॥ પૂં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

જળ લગે સમકિત રત્નકું, પાયા નહિ પ્રાણિ ॥ તળ લગે નિજ
ગુણ નવિ વધે, તરૂ વિણ જિમ પાણી ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ તપ સંયમ
કિરિયા કરો, ચિત્ત રાખો કામ ॥ દર્શન વિણ નિષ્કળ હોયે, જિમ વ્યોમે
ચિત્રામ ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ સમકિત વિરહિત જીવને, શિવમુખ હોયે કેમ ॥
વિણ હેતુ કાર્ય ન નીપજે, મૂઢ વિણ ઘટ જેમ ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ પરંપર
કારણ મોક્ષકો, એ છે સમકિત મૂળ ॥ શ્રેણિક પ્રમુખતણી પદે, કોય
સિદ્ધિ અનુકૂળ ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ ચાર અનંતાનુબંધીયા, ત્રિક દર્શન મોહ
॥ જ્ઞાન કહે જે ક્ષય કરે, વંદુ તે જિતકોહ ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી દાન, શીલ, તપ અને જ્ઞાવનું પ્રભાતિયું.

રે જીવ જિનધર્મ કિજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ જ્ઞાન શીયળ
તપ ભાવના, જગમાં એટલું સાર ॥ રે જીવ ॥ ૧ ॥ વરસ ટિવસને પાર-
ણે, આદીશ્વર સુખકાર ॥ શેલડી રસ વહોરાવિયો, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર ॥
રે જીવ ॥ ૨ ॥ અંખાપોળ ઉઘાડવા, ચારણીયે કાઢ્યાં નીર ॥ સતીય

સુભદ્રા જશ થયો, શિયળે સુર નર ધીર ॥ રે જીવં ॥ ૩ ॥ તપ કરી
કાયા શોષવી, અરસ નીરસ આહાર ॥ વીરજિજ્ઞાસ વખાણિયો, ધન્ય
ધન્નો અણુગાર ॥ રે જીવં ॥ ૪ ॥ અનિત્યભાવના ભાવતાં, ધરતાં નિર્મ-
ળ ધ્યાન ॥ ભરત આરીસાભુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥ રે જીવં
॥ ૫ ॥ જૈનધર્મ સુરતરૂ સમો, જેહની શીતળ છાંય ॥ સમ્યસુંદર કહે
સેવતાં, વંછિત ફળ પાય ॥ રે જીવં ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અરિહંતનોસ્તુતિનું પ્રજ્ઞાતિયું.

શ્રી અરિહંત નમીજે ચતુર નર, શ્રી અરિહંત નમીજે ॥ એ
આંકણી ॥ ખારસ ગુણ શોભિત જગ મોહિત, સુર નર નમત કહીજે
॥ અતિશય આર પ્રથમ વળી આઠે, પ્રતિહાર જસ લહીજે ॥ ચં ॥
શ્રીં ॥ ૧ ॥ આર સહજ એકાદશ ખાધિક, ઓગણીશ દૈવ્ય ગ્રહી
જે ॥ ઉત્તર અતિશય ચોત્રીશ પાંત્રીશ, વાણી સમીપ રહીજે ॥ ચં ॥
શ્રીં ॥ ૨ ॥ તીર્થંકર પદ લોગી સંયોગી, ગુણકાણે પ્રભુમીજે ॥ ભાવ
સ્વરૂપ રમણ અલિલાખ્યો, તેહની આણુ વહીજે ॥ ચં ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

જેવનિયાની મોખાં ફેખાં, જાય નગારાં દેતી રે ॥ ઘડિ ઘડિનાં
ઘડિયાળાં વાગે, તોય ન જાગે તેથી રે ॥ ૧ ॥ જરા રાક્ષસી જોર કરે
છે, ફેલાવી ફેજેતી રે ॥ આવી અવધે ઉભશે જશે, લખપતિને
લેતી રે ॥ જોં ॥ ૨ ॥ માળે ખેઠો મોજ કરે છે, ખાંતે જુએ ખેતી
રે ॥ જમરો લમરો તાણી લેશે, ગોફણ ગોળા સેંતી રે ॥ જોં ॥ ૩ ॥
જમ રાજને શરણે જાવું, જોરાળો કોઈ જેહથી રે ॥ દુનિયાં દૂજે દીસે
નાંહિં, આખર તરશે તેહથી રે ॥ જોં ॥ ૪ ॥ દાંત પડયા ને ડાસો
થયો, કાજ ન સરિયું કેથી રે ॥ ઉદયરતન કહે આપે સમજે, કહીયે
વાતો કેતી રે ॥ જોં ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રજ્ઞાતિયું.

કહા રે અજ્ઞાની જીવકું, ગુરૂ જ્ઞાન ખતાવે ॥ કષ્ટ હુ ન વિષ-
ધર વિષ તજે, કહા દૂધ પિલાવે ॥ કહાં ॥ ૧ ॥ ઉખર ઈંધ ન
નીપજે, કહા ખોવન જાવે ॥ રાસલ છાર ન છાંડહી, કહા ગંગ જિલાવે
॥ કં ॥ ૨ ॥ કાળી ઉન કુ માણસાં, રંગ દૂજે ન આવે ॥ શ્રી જિન-
રાજ કહું કહા, વાંકો સહજ ન જાવે ॥ કં ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રભાતિયું.

દેવ નિરંજન લવભય લંજન, તત્વજ્ઞાનકા દરિયા રે ॥ મતિ-
શ્રુત અવધિ ને મનપર્યાવ, કેવળજ્ઞાને ભરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥૧॥ કામ
કોધ લોભ મન્યહર મારણ્ય, અષ્ટ કરમકું હણીયા રે ॥ ચારે નારી દૂર
નિવારી, પંચમી સુંદરી વરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥૨॥ દરિશન જ્ઞાન એક-
રસ બકું, ક્ષીરોદ્ધિ જયું ભરિયા રે ॥ રૂપચંદ્ર પ્રભુ નામકી નાવા,
જે બેઠા સો તરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રભાતિયું.

સ્વારથકી સખ હે રે સંગાઈ, કુણુ માતા કુણુ બેનડ ભાઈ ॥
સ્વા૦ ॥૧॥ સ્વારથ લોજન મુક્ત સંગાઈ, સ્વારથ બિન કોઈ પાણી
ન પાઈ ॥ સ્વા૦ ॥૨॥ સ્વારથ મા બાપ શેઠ બડાઈ, સ્વારથ બિન
ન હું હોત સહાઈ ॥ સ્વા૦ ॥૩॥ સ્વાર્થ નારી દાસી કહાઈ, સ્વાર્થ
બિન લાઠી લે ધાઈ ॥ સ્વા૦ ॥ ૪ ॥ સ્વાર્થ ચેલા ગુરૂ ગુરૂભાઈ,
સ્વાર્થ બિન નિત હોત લડાઈ ॥ સ્વા૦ ॥૫॥ સમયસુંદર કહે સુષો
રે લોકાઈ, સ્વાર્થ હે ભલિ પરમ સંગાઈ ॥ સ્વા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રભાતિયું.

ચૂંપ કરી તમે ચેતો રે પ્રાણી, આ અવસર બહુ રૂંડો રે ॥
પછી તમે ઘણી ઝુરણા કરશે, જિમ પિંજરમાં સૂડો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥૧॥
સવેળાયે સંભારતા નથી, કાંઈ કરો ખોટાઈ રે ॥ કાળ આવીને કંઠ
જ અલશે, નગરી જશે લુટાઈ રે ॥ ચૂંપ૦ ॥૨॥ રત્નચિંતામણિ
હાથમાં આવ્યો, પારખું કરિને બુઝ્યો રે ॥ મ્હેંટા પઢનો મનખો પામી
હાથે કરી કાંઈ ખૂઝ્યો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૩ ॥ દોહીલામાંહી દોહીલો
પામ્યો, માનવનો અવતારો રે ॥ નવ ઘાંટી ઉલ્લંઘીને આવ્યો, ન-
રહી મણા લગારો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥૪॥ આળ પપાળ સવિ છોદી દેખ્યો,
એક પ્રભુ ધ્યાન રાખો રે ॥ ફૂડી માયામાં શું લલચાવ્યો, વિષ મૂકી
અમૃત આપો રે ॥ ચૂંપ ॥૫॥ ખોટી માયામાં ખોટી રે થાવું, શાને
મરો છો દોડી રે ॥ અંત સમય કુછ કામ ન આવે, સાથ ન આવે
કેડી રે ॥ ચૂંપ૦ ॥૬॥ માલમતા જે મિલી છે અધિકી, તે સવિ
રહેશે આંહી રે ॥ કહે રામજી આંહીથી ભૂલ્યો, તેનું ઠંકાણું નથી
કયાંહી રે ॥ ચૂંપ૦ ॥૭॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજપદેશી સાવળી.

સુશુર ખડા હે ઉપગારી રે, * (૨) દેવ શુર શુદ્ધ ધર્મ ખતાવે
 શીખ દેત સારી ॥ પંચેન્દ્રિય નિરોગ દેહ હોઈ રે. (૨) આર્યક્ષેત્ર
 ઉત્તમ કુળ મળિયો, આયુ દીર્ઘ જોઈ ॥ મનુષ્ય ભવ દુર્લભ ચો
 પામી રે, (૨) ઇષ્ટિ અવસરમેં સુકૃત કરતાં. મત રાખો ખામી ॥
 સેવો તમે સુશુરકા ચરણા રે, (૨) “અમરાપુરિકો પંથ સદા શ્રી
 જૈનધર્મ કરણા” ॥૧॥ એ આંકણી. મેરો મેરો કરે જગમેં થેલો રે,
 (૨) માતપિતા સુત ભ્રાત ત્રિયા, સ્નેહી હુઓ ભેળો ॥ સખે જુગ
 સ્વાર્થને દાવે રે, (૨) સ્વાર્થ ન સરે તખ હિ સંજન, કોય ન
 ખેલાવે ॥ કુટુંબ કાજ માયા તેં જોડી રે, (૨) પાપ કરીને પર-
 ભવ જીવે, પાયાં દુઃખ કોડી ॥ ધર્મ ખિન કોય નહી શરણા રે, (૨)
 અમરાપુરિકો ॥૨॥ જાણે તું ધન સંપત મેરી રે, (૨) ગામ નગર
 પુર પાટણ દેશ, વિલાયત ઘર શેરી ॥ રથ હય હાથી સૈન્ય મેળી
 રે, (૨) પણ પાયક અરૂ રાજ્ય ઋદ્ધિ, રતી ન ચલે ભેળી ॥ વાસુ-
 દેવ ચક્રિ ઇંદ્ર જેવા રે, (૨) દેવ દાનવ માનવ ધન પામી, છંડિ
 ગયા તેવા ॥ જીવ અખ લોભ પરીહરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥
 ૩॥ મિથ્યામત માંહી મત રાચો રે, (૨) કુશુર કુદેવ કુધર્મ તણ,
 જિનમત જાણો રાચો ॥ શ્રદ્ધા ખિન અનંત કાળ ભટકયો રે. (૨)
 દ્રવ્ય સંયમસેં ઐવેક પાયો, ફેર નિચો પટકયો ॥ સમક્ષિતસેં સંયમ
 ગુણુ ભાવે રે, (૨) સંયમસેંતી જનમ મરણુ દુઃખ કર્મ પરાં જાવે
 ॥ સમક્ષિત ગુણુ આતમમેં ભરણુ રે, (૨) અમરા પુરિકો ॥ ૪॥
 હિંસા સખ દુઃખનકી ખાણી રે, (૨) હિંસાહીથી પાવે પ્રાણી,
 નરહી ઠાણી ॥ હિંસા સમ અનર્થ નહીં જગમેં રે, (૨) સખ
 જંતુને વહ્નિ જીવન, ઇંમ ધારી મનમેં ॥ કયા સમ અવર નહી
 કરણી રે, (૨) ભવસાગર તારેવા ભવ્યને, એહ ઉત્તમ તરણી ॥
 કયાસેં ભવસાગર તરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૫॥ સંતોષ
 કર તૃપ્તિને ગાળી રે, (૨) તૃપ્તિ અનંતી એક જીવને, નવિ
 ટળે હી ટાળી ॥ સખે જુગ તૃપ્તિયે વ્યાખ્યો રે, (૨) ધન્ય

* જ્યાં (૨) આવી નિશાની કરી છે, તેવું પાછલું પદ ફરીને બે
 વાર બોલવું, પરંતુ ‘રે’ તો એક જ વાર બોલવે.

કપિલ મુનિ કેવળ પાચો, સંતોષ ચિત્ત થાપ્યો ॥ સંતોષી સુખીયાહી
 બાજે રે, (૨) બહુળા જીવ દુઃખિયા ચિહ્ન ગતિમે, વિષયસુખ
 કાજે ॥ સંતોષસેં ચિહ્ન ગતિ દુઃખ ખરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥
 ૬ ॥ ક્ષમા કોષ ટાળીને ધરજ્યો રે, (૨) વેર વિરોધ દુશ્મન સવિ બાજે,
 સમતા શુભ વરજ્યો ॥ ગજસુકુમાળ ક્ષમા કીની રે, (૨) સમ પરિ-
 છામે પરિસહ ખમીને, સિદ્ધપુરી લીની ॥ રાય પરદેશી ધન્ય કહીએ
 રે, (૨) પામ્યા સ્વર્ગ ક્ષમાએ એક હિ, અવતારી લહીએ ॥
 ક્ષમાસેં સખ દુઃખ દુર ટાળણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૭ ॥
 દાનસે દારિદ્રપાત્ર બાજે રે (૨) સુખ સંપદની કોડિ મિજે, વળિ
 જથ કીરતિ થાએ ॥ દાનસે વ્યાધિ નહી આવે રે, (૨) શુભ પરિ-
 છામે સુપાત્ર દિયાથી, ભવ છેડે પાવે ॥ શેઠાણીયે રતનકંબળ દીનો
 રે, (૨) મરૂદેવી હુધને મુગતેં પહોંતી, મુનિને સુખ કીનો ॥
 દાનસેં ભવમેં નહી ફિરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૮ ॥ શીળ
 વ્રત સખ વ્રતમેં મ્હોટો રે, (૨) ઉદ્ધિમાંહી જેમ સ્વયંભુ, -રમણ
 નહિ છોટો ॥ દાનમાં અભયદાન દાખ્યો રે, (૨) મુનિ ૨ કેવળી
 પરપદ માંહી, જિનવરજી લાંખ્યો ॥ શિયળ સવિ સંકટને ટાળે રે,
 (૨) ધન ધન તે નર નારી, જે કોઈ શીયળકું પાળે ॥ શીયળસેં
 શિવરમણી વરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૯ ॥ તપસ્યા સુલભ
 નહી કરવી રે, (૨) કર્મ રૂપ વન બાળેવાને, પાવક સમ ગણવી ॥
 તપહિસે વંછિત કળ ગાયો રે, (૨) દઢમ્હારી ખરજીનમાળી, તપસેં
 શિવ પાચો ॥ મુનીશ્વર ધન્નો શુભે પૂરા રે, (૨) વીરે વખાણ્યા
 દુહર તપ કરિ, હુવા અનુત્તર સૂરા ॥ તપહીસેં કર્મ દૂર ઝરણા રે,
 (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૧૦ ॥ ભાવ હે સખ શુભમેં સારો રે, (૨)
 દાન શિયળ તપ સંયમ સેવન, ભાવે ભવ પારો ॥ ભાવ બિન
 સખ વ્રત હે કીકો રે, (૨) ભાવે ચક્રી ભરતેશ્વરજી, પાચો કેવળ
 નીકો ॥ ભાવ હે મુક્તિકો દાતા રે, (૨) હસ્તિ બેઠાં કેવળ પાયા,
 મરૂદેવી માતા ॥ સદા શુભ ભાવ ચિત્ત ધરણા રે, (૨) અમરાપુરિ
 કો ॥ ૧૧ ॥ જિનેશ્વર બાણી એ ધારો રે, (૨) આળસ નીદ્રા
 વિકથા તણને, મમતા દુર ડારો ॥ ધર્મ દુર્લભ હે ચૈતનકુ રે, (૨)
 ગુરૂભક્તિ જિન આણા સેવી, પાવન કર તનકું ॥ કાળ જળ લગે
 નાંહિ આચો રે, (૨) તબ લગ દયાધર્મ આરાધી, નિકળ પદ બાજો
 ॥ ઇષ્ટ વિધ મિટે જન્મ મરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો ॥ ૧૨ ॥

*શરી નગ ગજ નયન લીધા રે, (૨) સંવત માસ આશ્વિન પક્ષ
કૃષ્ણ, વિધુ વાસર સીધા ॥ યોગ શિવ તિથિ પંચમિ ઠાઈ રે (૨)
નક્ષત્ર મૃગશર ટંકશાળી, ચા લાવણી ગાઈ ॥ પિયુષદ્વાબિધમુરિ
માંહે રે, (૨) અમરાભિધન ઋષિ પૂજ્ય પ્રતાપે, લાંખે ઉચ્છા-
હે ॥ મેરો મન સિદ્ધપદમે ઠરણા રે, (૨) અમરાપુરિકોના ૧૩૫૬ તિ ॥

અથ શ્રી સોલસ્વપ્નાંનો લાવણી.

॥ દોહા ॥

શાસન નાયક સુરતરૂ, લયલંબન લગવંત ॥ ત્રિશલાનંદ
હિલુંદ સમ, પ્રણમું મન ધરી ખંત ॥ ૧ ॥ વળી પ્રણમું ગૌતમ ગુરૂ,
તપ સંયમ દાતાર ॥ તાસ પ્રસાદે વર્ણવું, સુપન સોળ અધિકાર
॥ ૨ ॥ પાડલિપૂર નગર વિષે, ચંદ્રગુપ્ત રાજાંદ ॥ ખારેવત ધારક ગુણી,
પરબને સુખ કંદ ॥ ૩ ॥ ચઉદે પૂરવજ્ઞાન શુદ્ધ, ભદ્રબાહુ મુનિરાજ
॥ સમવસરયા ઉદ્યાનમેં, તારણ તરણ જિહાજ ॥ ૪ ॥ પાખી
પોસાને વિષે, દેખ્યાં સ્વપનાં સોળ ॥ પૂછે નૃપ કરબોડિને, અર્થ
કહે મુનિ ખોલ ॥ ૫ ॥

(અગડદમ બગડદમ બાજે એ દશી.)

કલ્પવૃક્ષકી શાખા તુટી, અર્થ સુણો યહ સ્વરૂપને કા ॥ અખ ભે
રાજા હોવેગા કોઈ, સંયમ વો નહિ લેનેકા ॥ દુજે અસ્ત ભયા સૂર્ય
અકાળે, બેઠ સુણો અખ ઈસ્કા સહી ॥ પંચમ આરે જન્મ લિયા
હે, ઉનકું કેવળજ્ઞાન નહી ॥ નહિ મન પરજવ અવધિ પૂરણ, એ
અધિકાર ભયા ભારી ॥ ભદ્રબાહુ મુનિ કહે ભૂપશું, પંચમ આરે
દુઃખકારી ॥ ૧ ॥ ચાંદ દેખા તુમે ચાલણી જેસા, તિસરે સુપનાકે
માંઈ ॥ અલગ અલગ સમાચારી હોયગી, ખોલ દરક કુછ દરસાઈ
॥ ભૂત ભૂતણી નચતે હિલમિલ, દેખા ચોથે સુપન માંઈ ॥ દેવ ગુરૂ
ધર્મ ખોટા જનકું, લોક માનેગા અધિકાઈ ॥ હયા ધરમપરબહોત જલો-
ગે, થોડે જૈન ધરમ ધારી ॥ ભગવારા ॥ પાંચમે દેખા સર્પ ભયંકર, ખારે
કણકર કુંકારે ॥ કિતિક સાલ પિછે કાળ પડેગા, ખારે ખરસ લગ ભયં-
કારે ॥ ઉત્તમ સાધુ કરિ સંધારા, આતમ કાજ સારેગા ॥ કાચર
સાધુ સો ઠીલે પડેંગે, હિંસાધર્મ વિસ્તારેગા ॥ ખોટા દે ઉપદેશ લોક
કું, હોવેગા કેઈ ધરવારી ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ છઠું સ્વપને દેવ વિમાનકું,

* (સંવત ૧૮૮૨ ના આસો વદિ ૫ ને શામવારે.)

આતા સો દેખ્યા ફિરતા ॥ જિસકા અર્થે સુણો તુમ રાજિંદ, દિલ
અંદર આણુ ચિરતા ॥ જંઘાધારણુ લખિધારક, ઔર વિદ્યાચરણુ
બાણુ ॥ એ દો લખિધ કે હે ધારક, એસે મુનિવરકી હાણુ ॥ વૈકિંચ
ઔર આહારક કી લખિધ, એ બી વિચ્છેદેગા સારી ॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥
વિકશા કમળ ઉકરડા ઊપર, જિસ્કા લેહ સુનો ભાઈ ॥ ચાર વર્ણ
મેં મહાજનકે ધર, ધરમ રહેવેગા અધિકાઈ ॥ શાસ્તરની રૂચિ
રહેગી થોડી, સુણતાં નિદ્રા લેવેગા ॥ સ્તવન સગાય ઔર ઢાળ
થોપાઈ, જિસ્મેં બહુત ખુશ રહેવેગા ॥ પ્રતિબોધ પણ ઈસ્મેં પાકે,
હોવેગા સંયમધારી ॥ ૭૦ ॥ ૫ ॥ અગિયાકા ચમત્કાર આઠમે,
લેહ સુણો ઈસ્કા નીકા ॥ ઉઘોત હોયગા મિથ્યા મતકા, નૈનધર્મ
હોયગા ફીકા ॥ સમુદર સૂકો ત્રીન દિશાપર, દક્ષિણ દિશ ડોહોજો
પાણી ॥ દક્ષિણ દિશાપર ધરમ રહેગા, ત્રીન દિશા રહેગી હાણી ॥
પંચ કલ્યાણક બચે જિણુ પુરમેં, ધરમ હાનિ તિહાં ઉચ્ચારી ॥ ૭૦
॥ ૬ ॥ દશમે સોનેકી થાળી જિસમેં, કુત્તા દેખા ખીર ખાતા ॥
ઉત્તમ કુળકી દોલત હે સો, બાવેગી મધ્યમહાથા ॥ નટ ખટ સોદા
થોર ઠગારા, ધૂરત હોયગા ધનવાળા ॥ શાહુકાર સો ઝુરેગા દિલમેં,
કહિ ન શકે મનકી બવાળા ॥ ધન સંપત સજ્જનકી હાણી,
સત્યવાદી કમ નર નારી ॥ ૭૦ ॥ ૭ ॥ હસ્તીકેપરડચારમે સ્વપને,
દેખા બંરરકું બેઠા ॥ નીચ રાજા સો માલિક હોયગા, ઉંચ રાજા
રહેગા હેઠા ॥ બારમે સ્વપને દેખા તુમને, દરિયે મરબદા છોડી ॥
બેટા બેટી માત પીતાકી, મરબદા રાખે થોડી ॥ વહુ સાસુકા ન
કરેગી કહેણુ, ઉલટી દુઃખ દેગી ભારી ॥ ૭૦ ॥ ૮ ॥ લાંચ આહી
સો ક્ષત્રિ હોયગા, વચન દેકે નહ બાવેગા ॥ દગાદાર વિશ્વાસઘાતિ,
નર, સચ્ચે નરકું હઠાવેગા ॥ બહા સખસકા આદર કમતી, પાપી
આદર પાવેગા ॥ ગુરૂ ગુરાણીકી ચેલા ચેલી, સેવા ભક્તિ કમ ચ્હા-
વેગા ॥ અપની બહાઈ કરેગા મુખસેં, ગુરૂકું હોયગા દુઃખકારી ॥
૭૦ ॥ ૯ ॥ ભેડયા દેખ્યા સ્વપને તોરમે, વાછરૂકે મહારથ માંઈ ॥
નાદાન ઉમરકા ધરમ કરેગા, સંયમ લેગા ઉલસાઈ ॥ લબ્યાશું તપ
સંયમ પાળી, તપ જપમેં ચિત્ત દેવેગા ॥ ખુશ્ખિશ્ખ હોયગા ધર્મમેં
આજસ અધિકી રહેવેગા ॥ સરખા નહી સળ લડકા ખુદા, સમુચ્ચ
ભાવ કહ્યા બચારી ॥ ૭૦ ॥ ૧૦ ॥ રત્નકી કાંતિ મંદી દેખી, ચઉદમા
સ્વપનામેં બાણુ ॥ ભરતક્ષેત્રકો સંત સાધકે, હેત ઈકલાસ થોડો

માનો ॥ કોધી કલેશી અરૂ અભિમાની, આપની ખાત જમાવેગા ॥
 લલી શીખ જે દેગા કોઇ, ઉરકા ઓગુણ ગાવેગા ॥ અલ્પ હોયઅ
 સંયમવંતા, હોયગા બહોત સાલિંગધારી ॥ લ૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજકુ-
 મર સો ચઠ્યા પોઠીપર, દેખા સ્વપને પંદરમે ॥ રાજા જૈનધર્મ
 તજ દેગા, રાચેગા મિથ્યાધરમે ॥ ખાત કરે જે સમ્યાવટકી, ઉસ્કી
 થોડા માનેગા ॥ જૂઠેકી પરતીત કરેગા, ખોટેકા પક્ષ તાણેગા ॥
 ધર્મી પુરૂષકા કરેગા ઠઠ્ઠા, પાપીકા આદર ભારી ॥ લ૦ ॥ ૧૨ ॥
 હસ્તિ બાળક લલતા દેખ્યા, બિન માવત આપસ માંહી ॥ વાર વાર
 દુષ્કાળ પડેગા, મનચ્છાયા વર્ષેગા નાંહી ॥ માત પિતા ગુરૂ ખાતકે
 કરતા, બિચ બિચ ખાત કરે છોટા ॥ ભાઇ ભાઇમે સંપત ઓછી,
 ઓલેગા નિર્થક ખોટા ॥ પિતા પક્ષકો આદર ઓછો, ત્રિય પક્ષકી
 કરેગા ચારી ॥ લ૦ ॥ ૧૩ ॥ કાયદાવાળા પ્રમાણિક ન્યાયી, ગુણી-
 જન થોડા હોવેગા ॥ ઝઘડા ટંટા નિર્થક કરકે, રાજમાંહી ધન ખોવેગા
 ॥ કેણુ ન માને લલા સખસકી, ફિર પાછા પરતાવેગા ॥ એકવિચ
 હબર વરસ લગે રાજિંદ, એસી રીતકર જાવેગા ॥ અરથ સુણી
 સોળે સ્વપનોકા, રાય લયા સંયમધારી ॥ લ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત
 ઓગણીશે સાલ સેંતિસકી, ફાગણુ ડ્યારસ આઇ ॥ તિલોક રૂપિ
 કહે સ્વપન લાવણી, ગામ કદામે બણાઇ ॥ પંચમ આરો દુઃખમ
 નામે, દુઃખ હે ઇણમે અધિકાઇ ॥ ધરમ ધ્યાન ઔર સમતારાખે,
 ઉનકું સુખ સમજે ભાઇ ॥ એસા જાણકે કરજે સુકૃત, ઉતરોગે
 લવજળ પારી ॥ લ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શોલામણની લાવણી.

તુમ લજે જિનેસર દેવ, મુગતિ પદ પાઇ ॥ મુગતિ૦ ॥ અખ
 અચળ અખંડિત જ્યોત, સદા સુખદાઇ ॥ એ આંકણી ॥ મેં રૂબો
 ચોરાશી માંહે, ભૂલ્યો મેં સરમ ॥ ભૂલ્યો૦ ॥ મ્હારે ઉઠમે અનંતાં
 દુઃખ, બાંધ્યાં જખ કરમ ॥ મેં કદિ એક હુઓ રંક, ફિરયો તજિ
 શરમ ॥ ફિરયો૦ ॥ અરૂ કદિ એક રાજા લયો, ગરથકો ગરમ ॥ જખ
 ગરવ આણુકર ખોલ્યો, પારકા મરમ ॥ પાર૦ ॥ પણ નિરમળ ભુગમે
 જૈન, કીયો નહી ધરમ ॥ અખ મનુષ જનમમે ચેત, ઘડી શુભ આઇ
 ॥ ઘડી૦ ॥ અખ૦ ॥ ૧૧ ॥ મેં સુરનરકા સુખ વાર, અનંતી પાયા ॥
 અનં૦ ॥ મ્હારે શિવ સમતાકા સૂખ, હાથ નહી આયા, મેં કુચુરને

કુદેવ, ભક્ષા કર ધ્યાયા ॥ ભક્ષાં ॥ મેં ઉલ્લસ્યો અનાદિ અઆન,
વિષયલોગ ભાયા ॥ મેં પડ્યો લોભકે ફંદ, બેડતો માયા ॥ બેડના
ધણુ લગ્યો અંત જળ આય, કાળ મુજ ખાયા ॥ અળ પરિહર સળ
પરમાદ, ધર્મ કર ભાઈ ॥ ધર્મં ॥ અળં ॥ ૨ ॥ અળ દુર્લભ
અવસર લહી, તું સુકૃત કર રે ॥ તું સુકૃં ॥ અળ દાન શીમળ તપ
ભાવ, હીયામેં ધર રે ॥ તું કરમકી માળા કાટ, પાપ પરિહર રે ॥
પાં ॥ અળ વાર વાર કહું તોહે, જગતસેં તર રે ॥ તું નિર્મળ
નયણે દેખ, નકં શું ડર રે ॥ નરના ॥ તું શીખ સુગુફકી માન, અઆની
નર રે ॥ અળ પરત્રિયા કરિ જાન, બેનને માઈ ॥ બેનના ॥ અળના ॥ ૩ ॥
અળ જિનવર મુજ મન ભાચો, સદા ગુણ ગાઉં ॥ સદાના ॥ અળ ઇતની
કિરપા કરો, નરક નહીં બાજીં ॥ અળ ભવ ભવમાંહી દેવ, જિનેસર
પાજીં ॥ જિનેં ॥ મેં મન વથ કાયા કરી, થરણ ચિત્ત ભાઉં ॥ એ
દયાધરમ હિતકાર, સદા મેં આઉં ॥ સદાં ॥ એ યોશશીકે માંહ, ફેર
નહીં આઉં ॥ યું અરજ કરે જિનદાસ, કીરત એ ગાઈ ॥ કીં ॥ અં ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી શોલામણની લાવણી.

એક જિનવરકા નિજ નામ, હિયામેં લેના ॥ હિયાં ॥ અળ
લગી લગન જિનવરસેં, આપ ખુશ રહેનાં ॥ સદા ખુશ રહેનાં ॥
એ આંકણી ॥ અળ નિરખું જિન દીદાર, દરસ કળ પાજીં ॥ દરના
જગમેં જિનવર નિજ નામ, નિરંજન ધ્યાઉં ॥ અળ રહે નયન
લોભાય, હિયો નિત ફરકે ॥ હિયોં ॥ મોહે જિનદર્શનકી આશ,
પાપ સળ સરકે ॥ અળ સુરપતિ નિરખત રૂપ, નજર ભર નેનાં ॥ ન
જરં ॥ અળં ॥ ૧ ॥ અળ મિટયો મરણુ ભવ ભવકો, આશ મુજ
પૂરો ॥ આશં ॥ મેં જપું જિણુંદકો નામ, મેલું નહીં દૂરો ॥ એ
ધનધાતિ ઘાલે ઘેર, કરમ સળ ચૂરો ॥ કરં ॥ મેં દુરગતિ ભમતાં
આયો, આપ હબૂરો ॥ અળ શુભ નજરાં મુજ નિરખ, મુગતિપદ
દેનાં ॥ મુગના ॥ અળં ॥ ૨ ॥ અળ હે હીરાકી ખાન, આન નિજ કરણી
॥ આં ॥ એ મુગતિ પંથ દાતાર, સુમતિકી ધરણી ॥ અળ શુકળ
ધ્યાનકી પેટી, થયો સરણી ॥ થયં ॥ એસા જગમેં સંત સુજાન,
મુક્તિપદ વરણી ॥ અળ આપો મયા કર કરકે, અમર મુખ ચેનાં
॥ અમરં ॥ અળં ॥ ૩ ॥ અળ બેઠ કદ મેં મોજ, આનંદકે ધરમેં
॥ આં ॥ મેં પરખ્યા શ્રી જિનરાજ, જગત કુણુ ભરમે ॥ મેં દુઃખ

લોગતાહું અનંત, કરે કુણુ લેખો ॥કરેના મેં અરજ કરે તન મનસે,
નજર ભર દેખો ॥ અખ ખોલત યું જિનદાસ, સરવ રસ ખેનાં
॥ સં ॥ અં ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી નૃપદેશી લાવળી

ખખર નહી આ જગમેં પલકી રે ॥ ખખરં ॥ સુકૃત કરનાં
હોય સો કર લે, કોણુ બાણે કલકી ॥ એ આંકણી ॥ યા દોસ્તિ હે
જગતવાસકી, કાયા મંડલકી ॥કાયાના સાસ ઉસાસ સમર લે સાહિબ
આયુ ઘટે પલકી ॥ ખખરં ॥૧॥ તારા મંડલ રવિ ચંદ્રમા, સખ
હે ચલનેકી ॥ સખં ॥ દિવસ ચારકા ગમતકાર જયું, વીજલિ આભ-
લકી ॥ ખખરં ॥૨॥ કૂડ કપટ કર માયા ભેડી, કરિ ખાતાં છલકી
॥ કરિં ॥ પાપકો પોટલી ખાંધી શિર પર, કૈસે હોય હલકી ॥
ખખરં ॥૩॥ યા જુગ હે સુપનેકી માયા, જૈસે ખુંદ જલકી ॥
જૈસેં ॥ વિણસતાં તો વાર ન લાગે, દુનિયાં બય ખલકી ॥ ખખરં
॥૪॥ માત તાત ત્રિયા સુત બધવ, સખ જગ મતલબકી ॥સખના
કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કબકી ॥ ખખરં ॥૫॥ મન માનવ
તન ચંચલ હસ્તિ, મસ્તિ હે ખલકી ॥ મસ્તિં ॥ સતગુરુ અંકુશ
ધરે શીશ પર, ચલ માર્ગ સતકી ॥ખના૬॥ જળ લગ હંસા રહે
દેહમેં, ખુશીયાં મંગલકી ॥ ખુશીં ॥હંસા છાઠ ચલ્યા જળ દેહી,
મટિયાં જંગલકી ॥ ખં ॥૭॥ પર ઉપકાર સખો નહી સુકૃત, ધર
સમતા સુખકી ॥ પાપ નહી પર પ્રાણી પીડન, હર હિંસા દુઃખકી
॥ખના૮॥ કોઈ ગોરા કોઈ કાલા પીલા, નયણે નિરખનકી ॥ એ દેખી
મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી ॥ખં ॥૯॥ અનુભવજ્ઞાને આતમ
ખૂંજી, કર ખાતાં ધરકી ॥ અમરપદ અરિહંતકું ધ્યાયાં, પદવી અવિ-
ચલકી ॥ખના૧૦॥ ઠયાધરમ સાહિબકો શમરન, એ ખાતાં સતકી
॥ રાગ દ્રેષ ઉપજે નહી જિનકું, જિનતી અખપતકી ॥ખના ૧૧ ॥

અથ શ્રી સુમતિ કુમતિની લાવળી.

હાં રે તું કુમતિ કલેસણુ નાર, લગી કયું કેડે ॥ લગીં ॥ ચલ
સરક ખડી રહે દૂર, તુજે કુણુ છેડે ॥ એ આંકણી ॥ હાં રે તું સુમ-
તિકો ભરમાયો, મુજે કયું છોડી ॥મુજેના મેરી સદા શાશ્વતી પ્રીત,
છીનકમેં તોડી ॥ તુજ બિન સૂની મેરી સેજ, કહું કરભેડી ॥કના
જીઠ ચલો હમારે સંગ, મુખે રહો ખંડોડી ॥ યું જુર જુર કુમતિ આંમુ,

આંખસેં રેડે ॥ આંખ ૦ ॥ તું કુમતિ ૦ ॥ ચલ ૦ ॥ ૧ ॥ હાં રે તેરી નરક
નિગોઢકી સેજ, સેંતી મેં ફર્યો ॥ સેંતિ ૦ ॥ પકડ્યો સાચો જિનરાજ,
સંગ તેરે: છૂટ્યો ॥ તેરી મુરખ માને ખાત, હૈયાકો કુટ્યો ॥ હૈયા ૦ ॥
મેં સહજ હુવો હું ફર, તાર તેરો ત્રુટ્યો ॥ તું કર ફરસેં ખાત, આવ
મત નેડે ॥ આ ૦ ॥ ચલ ૦ ॥ ૨ ॥ મેરી અનંતકાળકી પ્રીત, પલક
નહી પાળી ॥ પલક ૦ ॥ સુમતિકો લાગ્યો સંગ, મુજે કયોં ટાળી ॥
તું સુમતિકો સિરહાર, સુણાવે ગાળી ॥ સુ ૦ ॥ તેરી હમ ઢોનું હે
નાર, ગોરી ઝોર કાળી ॥ તું હમકું ઠેલે ફર, સુમતિકું તેડે ॥ મુમ ૦
॥ ચલ ૦ ॥ ૩ ॥ અખ કુમતિકો લલચાયો, રતિ નહી કળીયો ॥ રતિ ૦
સુનકર સૂત્રકી શીખ, સાચ હોય લગીયો ॥ ચેતન કુમતિકે સહજ,
ફરશું લગીયો ॥ ફર ૦ ॥ જિનરાજ બચનકો આન, હૈયેમેં જગીયો.
॥ જિનદાસ કુમત તું ખાત, ખોટી મત ખેડે ॥ ખો ૦ ॥ ચ ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

તુમ તમે જગતકા ખ્યાલ, ઇશકકા ગાનાં ॥ ઇશ ૦ ॥ તેરી અલ્પ
ઉમર ખુટ જાય, નરક ઉઠ જાનાં ॥ તેં દિનાં ચાર જુગ ખીચ, લિયા
હે વાસા ॥ લિયા ૦ ॥ તેરે શિરપર ખેઠા કાળ, કરત હે હાંસા ॥
મેં ખોલું સાચી ખાત, જૂઠું નહી માસા ॥ જૂઠ ૦ ॥ તું સૂતા હે કુણ
નિંહ, કિસી કર આસા ॥ અખ સેવ દેવ જિનરાજ, ખલકમેં ખાસા
॥ ખલ ૦ ॥ તેરા ભેવન પતંગકા રંગ, જૂઠું સખ આસા ॥ અખ હૈયે
ધરો મેરી શીખ, સમજ દીવાના ॥ સમ ૦ ॥ તુમ ૦ ॥ ૧ ॥ અખ ખૂરી
ભલી સુણ ખાત, મૌન કર રીજે ॥ મૌન ૦ ॥ એ મુખમીઠા સંસાર,
લેહ નહી દીજે ॥ કર વીતરાગ વિશવાસ, હૈયે ધર લીજે ॥ હિયે ૦ ॥
પણ નીચ નારકા સંગ, કપૂ નહી કીજે ॥ અખ સાત વ્યસનકો સંગ,
પ્રીત મત કીજે ॥ પ્રીત ૦ ॥ તોહે દુરગતહે પહોંચાય, તેરો તન
છીજે ॥ તું મુખ દુઃખકા સિરહાર, રંક નહી રાણા ॥ રંક ૦ ॥ તુમ ૦ ॥ ૨ ॥
તું ખિસર ગયા જુગ ખીચ, નામ જિનવરકા ॥ નામ ૦ ॥ પચ રહ્યા
કુટુંબકે કાંજ, કિયા ફંદ ધરકા ॥ તેં દયાધરમ જિન ખોયા, જનમ
સખ નરકા ॥ જનમ ૦ ॥ તેં પહેં ખાંધ્યાં પાપ, કસાર્ધ સરખાં ॥
અખ લીયા નહી તેં લાભ, બખતરપર કરકા ॥ બખત ૦ ॥ તેરી વીતિ
ખાત સખ ભંધ, જનમ જયું ખરકા ॥ અખ સુણો શીખ સૂતરકી,
સુલહ હોય શાખા ॥ સુલ ૦ ॥ તુમ ૦ ॥ ૩ ॥ તેરી સરણ સેજપર પો.

હયા, આનંદ હિલ આયા ॥ આં ॥ મેરી ભગી ભૂખ સખ ખાસ,
સુધારસ પાયા ॥ મેરે શિરપર તુમ શિરહાર, જિનેસર રાયા ॥
જિનેં ॥ મેં આહું ચરણકી સેવ, સફળ કર કાયા ॥ અખ ઘો દોલત
કરશનકી, મેરે એહી માયા ॥ મેરેં ॥ યું અરજ કરે જિનહાસ, અલપ
ગુણ ગાયા ॥ અખ ખૂરા કુગુર ઉપદેશ, ધરો મત કાના ॥ ધરોં ॥ તું ગાજા ॥

અથ શ્રી ઉપદેશો લાવણી.

સુગુરકી શીખ હીયે ધરણા રે ॥ સુગુરં ॥ અમરાપુરિકો પંથ
સહા, શ્રી જૈનધર્મ કરણા ॥ સુગાં પરમ પરમાર્થ તેં ટાળ્યો રે ॥
પં ॥ સાર જગતમેં જૈનધર્મ, જીગતિસેં નહીં પાળ્યો ॥ પ્રભુકો
નામ નહીં લીનો રે ॥ પ્રભું ॥ મહા હળાહળ વિષય વિકટ, મિથ્યા-
મતિસેં લીનો ॥ ચેતન યું બહુવિધ દુઃખ પાવે રે ॥ ચેતનાં લપટયો
લાલચ માંહે, પંચઇંદ્રીકે સુખ આવે ॥ જીવ અખ પાપ પરિહરણા
રે ॥ જીવનાં અમરાં ॥ ૧ ॥ હયા ચેતનકું સુખકારી રે ॥ હયાં ॥
શ્રી જિનરાજપ્રપી જેસી કેસરકી ક્યારી ॥ જગતમેં તીરથ હે
ચારી રે ॥ જગાં ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, હૂઆ વ્રતધારી ॥
ઇનકું કહિયે પ્રહારી રે ॥ ઇન સમતા સંયમ સાર કરીને, કર્મ
હણ્યાં ભારી ॥ ઇનુને મેટયા જન્મ મરણા રે ॥ ઇનું ॥ અમરાં
॥ ૨ ॥ પંચ ઇંદ્રિયસેં લપટાયો રે ॥ પંચં ॥ દુઃખ અનંતાં સહારે
બહુળાં, પ્રાણી પસતાયો ॥ બહુ દુરગતિમેં ભમિ આવ્યો રે ॥ બહુનાં
શુભ મંત્ર નવકાર સાર, દુર્લભ અખ મેં પાવ્યો ॥ મેરો મન જિન-
વરશું ભાયો રે ॥ મેરોં ॥ કુગુર કેરો સંગ મિથ્યામત, સખ હી
છટકાયો ॥ ઇણુ વિધ લવજળસેં તરણા રે ॥ ઇણં ॥ અમરાં ॥ ૩ ॥
રહો જિનવાણીમેં રાતા રે ॥ રહોં ॥ અનંત સુખોકી ખાણુ, સહા-
શિવ મંગળકી ઠાતા ॥ સહા જિનવર ભક્તિ કરજો રે ॥ સહાં ॥
શુદ્ધ સમક્તિ ચિત્ત ધાર હૈયામેં, પાપ પરાં હરજો ॥ અલપ જિન-
વરકા ગુણ ગાયા રે ॥ અલપનાં કરજોડિ જિનહાસ કહે, જિન ભક્તિસેં
નહાયા ॥ સહા મેં આહું જિન શરણા રે ॥ સહાનાં અમરાં ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશો લાવણી.

તું ઉલજ્યો હે જંભળ જગતમેં, વિકળ ભઇ સખ તેરી મતિ ॥
આપ મુવા અભિમાની જીવડા, આગેં કિણુ વિધ હોય ગતિ ॥ તુંનાં

એ આંકણી ॥ સુલજ સીતાણિ સાગ સમકિતકું, સુશુદ્ધશીખ દિલ
મેં અણ્યો ॥ તમે સકળ મિથ્યાત ખાતકું, કુશુદ્ધતણે પખ મત
તાણ્યો ॥ ખાયક સમકિત ખરા ખબના, સો અપના કર કર બાણ્યો ॥
કંઠ્ય પુણ્યસેં આય મિલ્યો તોઢે, દુર્લભ નરભવકો ટાણ્યો ॥ આન
નબર કર દેખ જીવડા, જીત ગયા હે સાધુ સતી ॥ તું ॥ ૧ ॥ ખેર
ખેર નરભવકો અવરુર, ફિર ફિર હાથ નહી આવે ॥ ખાત ખીત
ગઈ ખાલી મૂઠિ રહી, જખ પરભવમેં પસતાવે ॥ દાન શીયળ
તપ ભાવ બૂલકર, નહી પીવ પાણી પાવે ॥ સતશુદ્ધી સુણી શીખ
માનવી, મનમેં રીશ અધિકી લાવે ॥ એસા કરમ કર દુરગતિ
પહોંચે, વાંકી વખત જખ આન ખતી ॥ તું ॥ ૨ ॥ એસા બનકર
સમજ જીવડા, સમકિત અમૃત રસ પીજે ॥ નરભવ હે નિરવાણ્યકો
મારગ, નિષ્કળ ઉનકું મત કીજે ॥ તુચ્છ જિંદગાનિ સુણ અભિ-
માની, જગત બાળમેં કયોં રીજે ॥ સુકૃત હે સરગકો મારગ, ખનિ
આવે તો કર લીજે ॥ તજ ભક્તિ સખ ઓર દેવકી, કર શિરપર
જિનરાજ પતિ ॥ તું ॥ ૩ ॥ જિન આગમકી શીખ/સુની તોઢે, ગણુ-
ધર સૂતરમેં અટકે ॥ વાંકો વાંકો કયું ફિરે જીવડા, જીવાની જીવન
કે મટકે ॥ પરખે નહી પરભવકું પ્રાણી, કાળ આન પલમેં ઘટકે ॥
શીખ દેત જિનદાસ ઓરકું, આપ પથરપર પગ પટકે ॥ મેં અપનો
પિંડ ભરયો પાપસેં, પુણ્ય કિયો નહી એક રતિ ॥ તું ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

સુકૃતકી ખાત તેરે હાથ, રતિ ના રહી રે ॥ રતિ ॥ પુહગળમેં
માન્યો સુખ, કલ્પના કહી રે ॥ સુકૃત ॥ જીગમાં, હે જૈન જિનસાર,
સંધામે આવે ॥ સંધા ॥ ઇનકું તજ કર કયું ખેઠો, વિષય ગુણ
ગાવે ॥ અમૃતકું અળગો ઢાળ, વ્યસન વિષ ખાવે ॥ વ્યસન ॥
મુગતિકા મારગ મેટ, ઉવટમેં ભાવે ॥ ત્હારી તુચ્છ જિંદગાની માંઢે,
વિકળ બુદ્ધિ ભઈ રે ॥ વિક ॥ પુહ ॥ ૧ ॥ ત્હારે ધન દોલત ભંડાર,
ભર્યા હે મોતી ॥ ભર્યા ॥ શત્રુ જીન સખ ખને, જગત હોય
ગોતી ॥ કોઈ મસખે તેલ કુલેલ, ધોવે કોઈ ધોતી ॥ ॥ ધોવે ॥
સન્મુખ હૈ આવે અળજા, તેરો મુખ જોતી ॥ અસી સંપત એક છિન
માંઢે, સરખ ક્ય ભઈરે ॥ સ ॥ પુહ ॥ ૨ ॥ છ ખટરસ ખાયા
ખૂખ, ખબના ખોયા ॥ ખ ॥ નિશિ દિન સુખભર સુંદરિકી, સેજમેં

સોયા ॥ સજિયા સોળ શણુગાર, નારસેં મોહ્યા ॥ નાં ॥ તેં અંતર
 ઘટકા મેલ, રતિ નહિ ધોયા ॥ યા નરક નિગોદકી વાટ, પકડ કર
 લહી રે ॥ પકડં ॥ પુઠં ॥ ૩ ॥ મન માતો આઠ મઠ માંહે, ગરવસે
 ખોલે ॥ ગં ॥ મેં સુખ સંપતકો નાથ, મેરી કુણુ તોલે ॥ દુર્ખંજ
 કરતા પોકાર, પલક નહી ખોલે ॥ પં ॥ ચાકર હોઈ રહ્યા હબ્બર,
 વ્યમર શિર દોળે ॥ અખ અવસર આયો હાથ, ચેત તું સહી રે ॥
 ચેં ॥ પુઠં ॥ જા કાયાસેં કીયો લાડ, બનાઈ ચંગી ॥ બં ॥ પળભર
 પરવાર્યો પુન્યતણે તિહાં ભંગી ॥ પકડી પરભવકી વાટ, હોય કુણુ
 સંગી ॥ હોં ॥ તેરો હંસ ગયો આકાશ, કાયા પડિ નંગી ॥ જિન-
 દાસ કહે કરમાંશું, ભેર તેરો નહી રે ॥ ભેં ॥ પુઠં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

મન સુણુ રે તેરી સદ્ગુણ ઘડી શ્રાવકકી, હાથસેં જાવે ॥ હાં ॥
 સૂત્રકી ન માને શીખ, પીછે પસતાવે ॥ એ આંકણી ॥ તું પરભવકો
 ડર રાખ, પ્રાણુ મત લૂટે ॥ પ્રાણું ॥ તું કુગુરસે કરે હેત, સુગુરસે
 રૂઠે ॥ ત્હારી ભેવનીયાંકી છોલ, છીનક નહી છૂટે ॥ છીં ॥ ઇંદ્રિયશું
 લંગાયા તાર, કહો કેમ તૂટે ॥ ત્હારે હીયે વધિ વિષવેલ, નહી
 કુમળાવે ॥ નહી કુમં ॥ સૂત્રં ॥ ૧ ॥ તેં સુણી શીખ સૂતરકી,
 હિયે નહી આણી ॥ હિં ॥ ત્હારો ખરો ખબનો ખાય, કુગુરકી
 વાણી ॥ ત્હારી કુમતિ કલેસણુ નાર, લીયો તોહે તાણી ॥ લીં ॥
 દુરગતિકી બિછાઈ સેજ, બની પટરાણી ॥ તું સુતો કુમતિકી સેજ,
 પાર નહી પાવે ॥ પાં ॥ સૂત્રં ॥ ૨ ॥ ત્હારા ગદ્ગલતમેં દિન ગયા,
 ગરવ તેં રાખ્યો ॥ ગરવ તેં ॥ કીધી જિન વાણી દૂર, વ્યસન રસ
 આખ્યો ॥ તેં આન ગાંઠકો ખોયો, રતન કયું નાંખ્યો ॥ રતનં ॥
 સત્ય વચન દીયો તેં છોડ, જુઠં સુખ ભાંખ્યો ॥ એસા વાર વાર
 નર ભવ, હાથ નહી આવે ॥ હાં ॥ સૂત્રં ॥ ૩ ॥ પોશાક પારકી
 પેહેર, માનતો ખૂળી ॥ માનં ॥ ત્હારે મઠ મોતિકી માળ, શીશપર
 લૂંખી ॥ ત્હારે હરામ દુરતમાં હસી, હબ્બરી ઊભી ॥ હં ॥ શિર
 બાંધ્યો મિથ્યા મોડ, ખાત તેરી ડૂળી ॥ ત્હારે હિંસા હિયાકો હાર,
 ઝેર કયું આવે ॥ ઝેં ॥ સૂત્રં ॥ ૪ ॥ સુકૃત સંપત સુપનમેં, રતિ
 નહીં સૂઝે ॥ રતિં ॥ મેરો દોણુ ગતિકો જીવ, દાઝ કુણુ ખુઝે ॥ મેરે
 ઘર ખૂટે દુરગતિ, કામ નહીં દુજે ॥ કાં ॥ અલપ દુનિયા મહોખત
 મુજે કુપંજે ॥ જિનદાસ કપટકી ખાણુ, માન નહીં આવે ॥ માં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

આપ સમજકા ઘર નહી પાયા, દુબકું કયા સમજાવે ॥ ખાંકા
ફિરે જિનહાસ જગતમેં, હીયો હાથમેં નહી આવે ॥ એ આંકણી ॥
હરસ સત્રાહ ચાહનકી ચિત્તમેં, આનક અધિકી આય લગે ॥ ઇંદ્રિકા
પરવશમેં પડિયો, આન કળા કહો કેસેં જગે ॥ તૃષ્ણાને જગ લૂંટ
લીયો હે, કપટ કરી પરધનકું ઠગે ॥ ખાય ખાય લોહી માંસ વધાર્યા,
પ્રાણી કિસ વિધ ચાલે પગે ॥ વિષય વિપત કી કરે ચુંથણી,
ચંચા શું ચિત્ત નહી લાવે ॥ આપ૦ ॥ ૧ ॥ અપને અવગુનકું નહી
દેખે, દુબકા અવગુણ ભાંખે ॥ હિંસાહી મેં હુઓ હજારી, દયા દૂર
દિલસેં નાંખે ॥ ગુણવંતકા ગુણ લોપે મેરો મન, અવગુણકે રસકું
ચાખે ॥ તિનુંહી પ્રભુમે રાગધરામેં, શરણે જિનવર કિમ રાખે ॥ ઠગ
ફાંસીગર ચોર અન્યાઇ, ધન મીસે ઇનકું ધ્યાવે ॥ આપ૦ ॥ ૨ ॥ અવ-
ગુણકી મેરી ખાન આતમા, અજાણ હોય સો મોહે પૂજે ॥ નહી
ગામમેં રૂખ અંખકો, એરંડ અંખ સરિખો સૂજે ॥ પારખ નહી હે
હીયે આનકી, ગુણ અવગુણકું કુંભ ખૂંજે ॥ ગાડર દેખ કહે મુજ
ધરમેં, કામધેનુ ઇતની દુજે ॥ એસો મેરો અવિનીત આતમા, અવ-
ગુણ કિમ ગાયા જાવે ॥ આપ૦ ॥ ૩ ॥ ક્રોધ માન માયામેં માતો,
લોભ માંહે લપટયો રહેતો ॥ ગરથ ગુમાની ગમકો ગરજ, પીડ પા-
રકી નહી સહેતો ॥ ભગતિ નહી ગુરૂ દેવ ધરમકી, કઠણ વચન
મુખસેં કહેતો ॥ અંતર આંટ ન ખુલે હીયાકી, પૂંઠ પરમપદકું દેતો ॥
સ્વાંગ સજી જિનહાસ નૈનકો, માલ મુલકકો ઠગ ખાવે ॥ આપ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી અરિહંતની લાવણી.

અરિહંત જીકે સમવસરણમેં, ચોસઠ ઇંદર આન ખડે ॥ ધર્મ
ચક્રીકા હરસન દેખત, ચોરાશી મત છૂટ પડે ॥ કેવળ જડે ઘડે
આનસેં, હરસનસું હરસાવ પડે ॥ પરમ ધરમ સમકિત ગુણ દેખો,
પંચરંગી નીશાન અડે ॥ સુર નર મુનિવર સ્તુતિ કરત હે, પ્રભુ હે
સખ દેવનમેં ખડે ॥ અરિ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોના રૂપાકે
ગઢજ બનાયા, રતન સિંધાસણ કમળ જડે ॥ પૂરવ મુખસેં ખેંઠે
પ્રભુજી, કેવળ હરસન આન ઝરે ॥ સુણકર દેવ માનવ ધરણીધર,
ગણધર સાધુ આન વડે ॥ સંઘ ચતુર્વિધ દેવિ દેવતા, આન ક્રિયા શુદ્ધ
ભાવ અડે ॥ હાથ જોડ બિનતિ કરે તાકું, ભવિક જીવ ગુણઠાણે

ચડે ॥ અરિં ॥ ૨ ॥ અશોકવૃક્ષકી છાયા મનોહર, યોજનમેં વિસ્તાર
કરે ॥ ભૂમિ શુદ્ધ કરિ અગિર અરગળ, પાણીકા છંટકાવ કરે ॥
પંચરંગ ખાદ્ય કુલ સુગંધિત, કુલનકે ખરસાત કરે, જોજન ભૂમિ
સુગંધ વેદિકા, તીર્થંકર પદ આપ વરે ॥ દેવ કોટિ કોટિ કરે પ્રદ-
ક્ષિણા, જય જય મંગળ મુખસેં પડે ॥ અરિં ॥ ૩ ॥ ત્રણ છત્ર મસ્તક
પર સોહે, લામંડળ મુખસેં તપતે ॥ ધર્મચક્ર જોજનગત ઉજત,
દુઃકલિ નાદ ખાળાં જડતે ॥ સુર નર કિન્નર અસુર વિદ્યાધર, ચઉ-
વિહ સંધ પૂજા કરતે ॥ ચોસઠ ઇંદ્ર સખ કરે આરતિ, ગણધર વાણી
મુખ પઢતે ॥ જૈનધર્મ પાથે નરભવમેં મુક્તિ નીસેણી તખ હી ચડે
॥ અરિં ॥ ૪ ॥ ચાર પર્વદા ધર્મસભામેં, ધર્મરાજકી સેવ કરે ॥
ઘાતી અઘાતી કરમ ખપાકર, શુદ્ધાતમ શુભ ભાવ ધરે ॥ લોકાલોક
પ્રકાશ કરત હે, નય સાત નવ તત્વ ભાસે ॥ ઉત્પાદક વ્યય ધ્રુવ
સત્તામેં, નવપદ નિશ્ચયે શુભ ભાસે ॥ મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભા-
મેં, હાથ દોયમેં ચક્ર ખડે ॥ અરિં ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સુગુરુની સાવળી.

નમું નમું મેં શુર નિર્ઐયકું, વે જિન મુદ્રા ધારી હે ॥ પુદ્ગળ
ઉપર પ્રેમ ન કરતા, મનકી મમતા મારી હે ॥ નં ॥ ૧ ॥ ગરવ
ગાળકર શુપતિ ગોપવે, ગત નિર્ઐયકી ન્યારી હે ॥ કનક કામિની
કે નહિ ભોગી, વે પૂરા પ્રદાચારી હે ॥ નં ॥ ૨ ॥ છકાયા કે શ્રવ
અનાથી, ઉનકે વે હિતકારી હે ॥ કરમ કાટકર કેવળ પાવે, જ્ઞાન
ગરથ શુભ ભારી હે ॥ નં ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાસેં સુમતિ સેવી, નિજ
આવચકું તારી હે ॥ જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, ઉનકે ચરણ
ખલિહારી હે ॥ નં ॥ ૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કુગુરુની સાવળી.

તણું તણું મેં ઉન કુશુરકું, કનક કામિની ધારી હે ॥ જ્ઞાન
ધ્યાનકી ખાત ન જાને, અષ્ટ કરમસેં ભારી હે ॥ તં ॥ ૧ ॥ કરી કપાળે
ભભુત લપેટી, શિરપર જટા બધારી હે ॥ કાન ફાડકર મુદ્રા પહેરતા,
ઉનકે ધરમેં નારી હે ॥ તં ॥ ૨ ॥ જોગ લેયકર શ્રવ વિણાસે,
વે મધ માંસ આહારી હે ॥ કૂડાપંથી જગતકું કરતા, મુખસેં કહે
આચારી હે ॥ તં ॥ ૩ ॥ કહું ઓશુણ કુશુરકા કળ લગ, સાધ

નહી સંસારી હે ॥ આપ હુમે ઔરકું હુખાવે, દુર્ગતિકા અધિકારી હે ॥
 ॥ ત૦ ॥ ૪ ॥ સમકિત શ્રદ્ધા જૈનધર્મકી, નહિ કુગુરૂકોં ખ્યારી હે ॥
 જિનવરકું જિનહાસ વીનવે, કુગુરૂ સંગ ખુવારી હે ॥ ત૦ ॥ પાઘતિ ॥

અથ શ્રી પરચી નિરવવા ઉપર લાવણી.

ચતુર પરનારી મત નિરખો ॥ શ્રાવણકેરી રેન અધેરી, બીજ-
 લિકો ચમકો ॥ રાવણ મહોટો રાય કહાવે, લંકાગઢ ખંકો ॥ પાપ
 કરીને નરક પહોંચીયો, દુઃખ પાયો અધિકો ॥ ચ૦ ॥ ૧ ॥ ધાતકી-
 ખંડકો રાય પશોત્તર, દ્રૌપદિને હરતો ॥ કૃષ્ણ નરેસરે કરી ખુવારી,
 જખ પુણ્ય હુવો હલકો ॥ ચ૦ ॥ ૨ ॥ કીચકરાયે મહાદુઃખ પાયો, ભીમે
 શું અધિકો ॥ નારી દ્રૌપદી નેહે બિચારી, ભવ ભવમેં ભટકયો ॥ ચ૦
 ॥ ૩ ॥ પરનારીકો રંગ પતંગ હે, પોધળકો ઝળકો ॥ ઓસ બુંદ જખ
 લગે તાવડા, ઢળક જાય ઢળકો ॥ ચ૦ ॥ ૪ ॥ પરનારીકો રનેહજ કરતાં,
 ધન જશે ઘરકો ॥ દુબા દેખકર કરે ખુવારી, જખવનમેં ભટકયો ॥ ચ૦ ॥ પા

અથ શ્રી સ્વાર્થવિષે લાવણી.

કોન જગતમેં તહારા ચેતન, કોન જગતમેં તહારા રે ॥ અપને
 અપને સ્વાર્થકે ખસ, બિન સ્વાર્થ હોય ન્યારા રે ॥ કો૦ ॥ ૧ ॥
 ॥ એ આંકણી ॥ સ્વાર્થે માત સપુત બોલાવે, હુ હુ કરિ રહે
 દારા રે ॥ વીર કહે ભગિની નિજ સ્વાર્થે, લાગે પિતાકું ખ્યારારે ॥
 કો૦ ॥ ૨ ॥ હય ગય રથ પાચક ધન પરધન, કોઈ ન રાખણ હારા રે ॥
 કાળ બેહાલ સખહીકું કરતે, કરતા મુખ પોકારા રે ॥ કો૦ ॥ ૩ ॥
 ઈંદ્રિજળ સુપના સમ જાણો, જૂઠા જગત પસારા રે ॥ સેવો ચરણ
 કોઈ સંત જનોકે, જયું હોવે નિસ્તારા રે ॥ કો૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મહાવં રસ્વામીની લાવણી.

ઉત્તમ હવ જહ ઉદર આયે, હુવે સુપનાં ઉનકી માતાકું ॥
 તેજવંત નહિ છુપકર રહેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ચેવીશી તો
 હો ગઈ ચારો, જિનશાસન જિનકા ચલતા ॥ કોન પુરૂષકું ચાહ કરે
 મેરે, રેવે રેવેમેં રમ રહેતા ॥ દેવાનંદા પ્રાણણિકે ધર, પ્રથમ ગરબ
 ઉનને લીયાયા ॥ મહા મુખમેં બેઠે ઈંદર, આસન ઉનકા કંચાયા ॥
 ફિકર હુઈ ઈંદર રાજકું, વિચાર દિલમેં કરતાયા ॥ અવધ છોડકર

દેખા ઇંદ્રને, ઉનકું માલમ પડતાથા ॥ દેશી ફેંકની ॥ દેખા તીર્થંકર
 આદ્ય ધરકું, ફિકર હુઈ ઇંદર રાજકું ॥ બોલાવે હરિણુગમી દેવ-
 તાકું, લે જાઓ ગરલ ત્રિશલા ધરકું ॥ અશુભ નિદ્રા ઢાળી ગરલ,
 હરણુ ચલે ઉનકે ધરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર રહેતા, માલમ પડતા
 હે સખકું ॥ ૧ ॥ ગરલ બદલ કર ચલે હરિણુગમી, આય બેઠે ફિર
 આસનકું ॥ ચઉદ સુપન ફિર માતકું દેખે, જુદે જુદે કહેતે તુમકું ॥
 પહેલે સુપને ગજવર દેખા, વૃષભ સિંહ કહેતા તુમકું ॥ ચોથે
 લખમી માતા આઈ, પાંચમે પુષ્પકી માલાકું ॥ છઠ્ઠે ચંદ્રમા સાતમે
 સૂરજ, આઠમે દેખી ધનકું ॥ નવમે કળસ અમીય ભરેલા, પદમ
 સરોવર કહે તુમકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ અગીયારમે ખીરસાગર દેખા,
 બારમે વિમાન તુમ કર લ્યો લેખા ॥ તેરમે રતનકી કરો પરીક્ષા,
 ચઉદમે અગ્નિશિખાકું દેખા ॥ સુપન દેખકર રાણી જાગી, કહેને
 લાગી સ્વામીકું ॥ તેજવંત નહિ છુપ કર રહેતા, માલમ પડતા હે
 સખકું ॥ ૨ ॥ બી ઈન્દર હુઈ ઉઠે સિદ્ધારથ, પૂછે સુપનપાઠકકું ॥ ધ્યાન
 ધ્યાનસે બોલ્યા પાઠક, ઉત્તમ જીવ આયા ઉદરકું ॥ ત્રીન જીવનકે
 નાથ હિ ચકી, હોવેગા કહેતા તુમકું ॥ પુરણ માસે જનમ લિયાથા,
 સિદ્ધારથ રાજ ધરકું ॥ ઓચ્છવ મહાચ્છવ કારણ ઇંદર, લેય ગયે
 ફિર મેરૂકું ॥ છોટી કાયા દેખી ઉનોકી, સંશય ઉપન્યા ઇંદરકું ॥
 દેશી ફેંકની ॥ ત્રીન જ્ઞાન ઉદરસે આયે, પગકે અંગુઠે મેરૂ ડગાયે ॥
 ફિર તીર્થંકરકું નવરાયે, પછી સિદ્ધારથ ધરકું લાયે ॥ સાત હાથકી
 કાયા ઊંચી, ઉત્તરાકાન્ડુણુ નક્ષેતરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર રહેતા,
 માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૩ ॥ સોવન વરણી કાયા જિનકી, જંઘ
 પર સિંહકા લાંછન ॥ મહા પરાક્રમ અનંત બળવંત, લોહી દુધકા
 હે વરણા ॥ માગશર શુદ્ધિ દશમીકે દિન, સંયમ લિયા મહાવીરને ॥
 બાર વરસ લગે મૌન રહે ફિર, કરમ ઉઠા દીયા ભગવાને ॥ વેશાખ
 શુદ્ધિ દશમીકે જીન, લયાથા કેવળજ્ઞાને ॥ ઉસ દિન દેશના ખાલી
 ગઈ જળ, કોઈ ન લિયે વ્રત પચ્ચખખાણુ ॥ દેશી ફેંકની ॥ અગિ-
 આર ગણધર સંગ જિનુંકે, ચઉદ હજાર સાધુ હે ઉનકે ॥ છત્રીસ
 હજાર સાધવી સખ મિલકે, સાથે દાખલે હે સિદ્ધાંતકે ॥ કવિ
 ગિરધરલાલ કહત સુરતમે, હુઈ ચક્રગુરૂકી મહેર હમકું ॥ તેજવંત
 નહિ છુપકર રહેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

ચેત ચતુર નર કહત સદ્ગુરુ, કીસિ વિધસેં લલચાના હે ॥
 તન ધન જોવન સચળ કુટુંબા, એક દિવસ તુજ જાના હે ॥ એ
 આંકણી ॥ મોહ માયાકી બડી જાળમેં, જિસમેં તું ઉલજાણા હે ॥ કાળ
 આહેડી ચોટ આકરી, તાક રહ્યા નીશાના હે ॥ ચેત ॥ ૧ ॥ ચિહું
 ગતિમેં તો ભટકત ભટકત, તો હિ અંત ન આના હે ॥ ચાર દિનો
 કી દેખ આંદની,, તાહીમેં લોભાણા હે ॥ ચેત ॥ ૨ ॥ પૂરવ ભવકે
 પુણ્ય સંયોગસેં, નરકી દેહી પાના હે ॥ નવ મહિના તું રહો ઉઠરમેં,
 દુઃખ દેખ્યા અસમાના હે ॥ ચેત ॥ ૩ ॥ મળ મૂત્રકી અશુભ
 કોથળી, તે માંહે સંકટ ભીના હે ॥ રૂધિર સુકાયા આહાર જ કીના,
 પ્રથમપણે તો લીના હે ॥ ચેત ॥ ૪ ॥ જનમ સમય તો કોડ ગુણે-
 રી, વેદન તેં દેખાણા હે ॥ અળ તો ભુલ ગયો તું પ્રાણી, એસા
 મુઠ અજાના હે ॥ ચેત ॥ ૫ ॥ ઉઠ કોડ તે સુધયાં સરખી, નાતિ
 કર ચોખાણા હે ॥ તેથી વેદન અનંત ગુણેરી, ઉપે મુખ જુલાણા
 હે ॥ ચેત ॥ ૬ ॥ બાળપણે તેં ખેલ ગમાયો, જોવનમેં ગરવાણા હે ॥
 આઠ પહોર કીની મદ મસ્તી, ખોટી લગન લગાના હે ॥ ચેત ॥
 ૭ ॥ રંગી ચંગી દેહ રાખે, દેહીડી ચાલ ચલાના હે ॥ આઠ પહોર
 કીયો ઘર ધંધો, લગ રહ્યા આરતરધ્યાના હે ॥ ચેત ॥ ૮ ॥ સાધુ
 સંતકી સુની નહી બાની, દાન સુપાત્ર ન દીના હે ॥ તપ જપ કરણી
 કછુ અ ન કીની, નર ભવ સફળ ન કીના હે ॥ ચેત ॥ ૯ ॥
 માત પિતા સુત બેન ભાનેજી, ત્રિયાશું બહુ લલચાના હે ॥ તું નહિ
 ઇસકા એ નહી તેરા, સ્વારથ લગેં આધીના હે ॥ ચેત ॥ ૧૦ ॥ કૃત
 અકૃત કર ધનકું મેળ્યા, ઘણાશું વેર ખંધાના હે ॥ માયા તો કુછ
 કાર ન આલે, જહાંકી જહા રહાના હે ॥ ચેત ॥ ૧૧ ॥ ઊંચા ઊં
 ચાં મંદિર ચણાયાં, કીયાં ઘણાં કારખાનાં હે ॥ ઘડી એક નહી
 રાખત ઘરમેં, જાણત જાઈ મસાના હે ॥ ચેત ॥ ૧૨ ॥ છિન છિન માંહે
 આયુ છીજે, અંજળી જેસા જળના હે ॥ કોડ જતન કર એહ
 જીવકા, તો પણ આખર મરના હે ॥ ચેત ॥ ૧૩ ॥ ચક્રી કેશવ મંડ-
 ળિક રાજા, ઈંદ્ર ચંદ્ર સુક દાના હે ॥ કાળ આહેડી હે સરવ જગ-
 તકો, તો કુયું ધરે ગુમાના હે ॥ ચેત ॥ ૧૪ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ-
 માતો, પારકી પીડા ન જાના હે ॥ આશા તૃષ્ણા ચડત ચઉગણી,
 કરતા જન્મ મરના હે ॥ ચેત ॥ ૧૫ ॥ જોવન ગમાયા ખુટો હોઈ

બેઠો, તો હી સમજ ન લીના હે ॥ ધરમ રતન કહ્યુ હાથ ન લીનો,
પરભવમેં પસ્તાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૬ ॥ સુખાનંદજી સુખકે ઠાતા,
હીરાનંદ ગુનઠાના હે ॥ રામકૃષ્ણ ઉપદેશ સુનાયા. ભવ્ય જીવ સમ-
જના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૭ ॥ સંવત અઠાર વરસ અડસઠે, સાહસી
શેહેર સુહાના હે ॥ કાગુન શુદ્ધિ તેરસકે દિવસે, એ ઉપદેશ સુનાના હે ॥

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીની લાવણી.

પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં, જિનશાસન મેં જયકારી ॥ જસ
ગુણ મહિમા અપરંપાર હે, ધ્યાન ધરે સુર નર નારી ॥ એ આંકણી ॥
નાથ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન, તત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥ જ્યોતિ
સ્વરૂપી જગદ્દાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પા૦ ॥ ૧ ॥
નગર ખનારસી વરતે જગમેં, અશ્વસેન નૃપ અધિકારી ॥ વામા કુખે
કુળ અજવાળણુ, પ્રગટયા પારસ પટધારી ॥ પા૦ ॥ ૨ ॥ નરક
નિગોદ લયા અજુવાળા, આસન કંખ્યા સુરપતિકા ॥ છપ્પન દિગ
કુમારી કરવા આઈ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પા૦ ॥ ૩ ॥
ચોસઠ સુરપતિ પ્રભુમી પ્રભુને, મેરૂ ગિરિ લઈ ન્હવરાવે ॥ કરી મહો-
ચ્છવ માત પાસે, મૂકી સરગે ગુર જાવે ॥ પા૦ ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે
જેવન પાયા જિનજી, વિષયા રસમે વરણાવે ॥ માત પિતા કરિ હરખે
મહોચ્છવ, રાણી પ્રભાવતિ પરણાવે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥ અદ્ભૂત રૂપ
અનુપમ જોડી, દંપતિ વિલસે સુખ સારા ॥ મહેલ મનોહર મનકી
મોજાં, પ્રેમ પુરાતન ધરી ખ્યારા ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન ગોખે રમ-
તાં રસભર, સારી પાસા સુખકારી ॥ લોક કુળાહળ કૌતુક કરતાં,
જાતાં દેખ્યાં નર નારી ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥ પાસકુમર તખ પૂછત પ્રેમે,
કહાં ચલત હે જન સારે ॥ લોક કહે એક આયે તાપસ, કઠોરકે
હે ખમનારે ॥ પા૦ ॥ ૮ ॥ ખલક ચાલે દુનિયાં દરશનકું, લેઈ પૂજાકી
પતરાળી ॥ મિષ્ટાન્નદિક મોઢક મેવા, ખાન પાનકું ધૃત શાળી ॥
પા૦ ॥ ૯ ॥ સુંનકે પાસકુમાર પણ જોવા, આવે આશ્રમ કાન ન મેં
॥ દીઠા જોગી તપ હી તપતા, તમકે તેજસે તાનમમેં ॥ પા૦ ॥
॥ ૧૦ ॥ પંચ કુંડ પાવક પરજળતા, અઘભીચ ખેલા આસનસે ॥ ઊધ્વ
ભુજા કરી ગ્રહી જપમાળા, ધ્યાન ધરંતા નાસનસે ॥ પા૦ ॥ ૧૧ ॥ બૂચે
લુઠંતી જહારો લેઈ, દગમુદ્રિત કરી દુનિયાસે ॥ લાલ સિંદૂર લપે-
ટા ભાલે, અંગ વિભૂતિ ભુંસિયાસે ॥ પા૦ ॥ ૧૨ ॥ નાગ જલંતા દેખી

હયાળા, અવધિજ્ઞાન ધરી માનનસેં ॥ કહે જોગીકું કયા તન
જાળે, જીવહયા બિન જાનનસેં ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥ તખ જોગી કહે મુણે
નૃપનંદન, મત છેડે તુમ મુનિયનકેં ॥ ગજ ઘોડા રથ ખેલ ખેલા-
ઓ, જાગે ડરાવે દુનિયનકેં ॥ ૫૦ ॥ ૧૪ ॥ હમ જોગી અવધુત
એકિલા, વનવાસી વિચરંદા હે ॥ ગુરૂકે જ્ઞાન સહી ઘટ ભીંતર,
જોગી જિહાં શંકરંદા હે ॥ ૫૦ ॥ ૧૫ ॥ કૌન ગુરૂ તુજ લેખ ધરા-
યા, નવિં જોળખાયા ધરમનકું ॥ દીક્ષા ભરમ ભરાયા તુજકું, કાયા
કષ્ટ જ કરનનકું ॥ ૫૦ ॥ ૧૬ ॥ હમ ગુરૂ ધરમ પિછાના એસેં,
માંયા મમતા નવિ ધરતા ॥ કંચન કામિની સંગ ન કરતા, અવિનાશી
પદ અનુસરતા ॥ ૫૦ ॥ ૧૭ ॥ કાષ્ટ ચિતાસેં નાગ નિકાલા, કાન
સુનાયા નવપદકું ॥ પ્રભુ દરસેં પરમેષ્ટી ધ્યાને, લઈ અવતાર અસુર
ઈંદરકું ॥ ૫૦ ॥ ૧૮ ॥ પાસકુમરકી થઈ પરશંસા, કમઠ લબાણા લોક-
નમેં ॥ દ્વેષ ધરંતો પાસ પ્રભુપર, રહેતો અહોનિશ શોકનમેં ॥ ૫૦
॥ ૧૯ ॥ કષ્ટ ક્રિયા અજ્ઞાન કરીને, દેવ થયો સુન ગરજનકે ॥ અવધિ
પ્રયુજી વેર સુભાવે, પુરવ પારસ તર્જનકે ॥ ૫૦ ॥ ૨૦ ॥ નિજ
ધર આવી નાથ નિહાળે, ચિત્રમાં રાજીલ નેમીને ॥ મુખ સંસાર
તજી તન મનથી, વરશીદાને વ્રત લીને ॥ ૫૦ ॥ ૨૧ ॥ તપ જપ
સંયમ સમતા સંગે, રહેતા અહોનિશ ધ્યાનનમેં ॥ વડતળે જિભા
કાઉરસંગે, તવ ઝડ લાગી તાનનમેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૨ ॥ જિન નાસા લગેં
નીર ભરાણાં, તો ભી ન ચળિયા ધ્યાનનસેં ॥ આસન કંપિત દેખત
અપના, ધરણીધર જીવે જ્ઞાનનસેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૩ ॥ હમતા દેખી
અપના સાહિબ, કમઠાસુર મદ હારણકું ॥ ધરણીધર પદમાવતી આવે,
શ્રીજિન કષ્ટ નિવારણકું ॥ ૫૦ ॥ ૨૪ ॥ સહશ ક્ષણ શિર છત્ર
ખનાવી, ધરણીધર રહે કરજોડી ॥ પદમાવતીકું લહિ શિર સાહી,
કમઠ હકારયો જઈ દોડી ॥ ૫૦ ॥ ૨૫ ॥ ડુંડુબિનાદ ખબાયા દેવે,
રંગ રાગ ગુણ ઉચ્ચરંતા ॥ ધરણીધર પદમાવતી નાચે, ઠમકે પાચલ
પગ ધરતા ॥ ૫૦ ॥ ૨૬ ॥ ઝાંઝર ઝણકે નેપુર રણકે, ઘમકે ધુધરી
પાચનમેં ॥ ધૂમરી દેતા લુંછન લેતા, તત થઈ તાન મચાવનમેં ॥ ૫૦
॥ ૨૭ ॥ નવ નવિ ભાંતે નચતી નાટક, લગિ લગિ નાક નમાવત હે ॥
અષ્ટકરમ હળ દુર હઠાવી, શુકલધ્યાન પ્રભુ ધ્યાવત હે ॥ ૫૦ ॥ ૨૮ ॥
નાથકે ચરણે શીશ નમાવી, અમર ગયા નિજ આવાસેં ॥ પ્રમટયા
કેવળજ્ઞાન પ્રભુકું, પહોત્યા શિવપુર સહવાસેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૯ ॥ જ્ઞાન

ધ્યાનસેં ગોઠ મચાવો, રંગ મચાવો અનુભવકો ॥ જિન ગુણ ગાવો
ભાવના ભાવો, તાપ સમાવો ભવ દવકો ॥ ૫૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક
માસ ઓગણીશેં એકે, શ્રાવણ માસે શુદ્ધિ શાળી ॥ રંગવિજય
રહી રાજનગરમેં, કહી લાવણી લટકાળી ॥ ૫૦ ॥ ૩૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાવણને નુપદેશની લાવણી.

કેહે ખીલીપણ સુણ ભાઈ રાવણ, અરજ કરંછું હિતકારી ॥
ત્રીન ખંડકો નાથ કહીને, પાછી આપો પરનારી ॥ એ આંકણી ॥
રાજા જનકની પુત્રી કહીને, મિથિલા નગરી અધિકારી ॥ ભાભ-
ડણકી બેહેન કહીને, વિદ્યાધરમેં શિરદારી કહે ॥ ૧ ॥ રામચંદ્ર-
જીએ ધનુષ્ય ચડાયા, સીતા કીધી ધર નારી ॥ વિદ્યાધરકું જોર
દિખાયા, જળ સિતાકી છોડ લારી ॥ કહે ॥ ૨ ॥ રામચંદ્રકા છોટા
ભાઈ, કોટીશિલાને ઉડાવી ॥ સીતાના તે દેવર કહિએ, લક્ષ્મણ નામ
જે કહેવાવી ॥ કહે ॥ ૩ ॥ તે ધરની છે એહ મુંદરી, સતીયો માંહે
સિરદારી ॥ ઓર પુરૂષકું નહી આદરે, જો હોય ઇંદર અવતારી ॥
કહે ॥ ૪ ॥ સુપનામાં નહિ વાંછે મુંદર, કિસી ગણતીમેં સખિ-
તેરી ॥ તું તો રાજા અત્તનો કીયે, છોડ દિયો ઉનકી નારી ॥ કહે ॥
૫ ॥ જો તું ઇંડકો સંગ ન છોડે, આંખ મીચકર અંધકારી ॥ કામ
ગૃહિકોં કયોંકર સૂજે, દોજ દળ હુવા તૈયારી ॥ કહે ॥ ૬ ॥ રામચંદ્રે
સુગ્રીવ નમાયે, વિદ્યાધરકો શિરદારી ॥ વિદ્યાધર દળ સહુ જગાયા,
રામચંદ્ર હુવા તૈયારી ॥ કહે ॥ ૭ ॥ કહ્યું માની મેલી દે સીતા,
નીકર લંકા લે ઘેરી ॥ ઘણા સુભટ તુજ હારયા જાશે, કરશે તે
લંકા ઢેરી ॥ કહે ॥ ૮ ॥ તોરાજેરા કાંઈ ન ચાલે, પર ત્રિયકી કીધી
ચોરી ॥ સા પુરૂષાંકો પટે પાધરી, અરજ લિયો હેંટે ધારી ॥ કહે ॥
૯ ॥ તું જાણે હું ધણો જોરાવર, ત્રીન ખંડકો શિરદારે ॥ સીતા
પાછી નહિ મેલે તો, રામચંદ્રજી નહી હારે ॥ કહે ॥ ૧૦ ॥ એ નારી-
ના સંગ કરતાં, હોશે ખરાખી ઘણી ત્હારી ॥ દુનિયામેં કુજેતી હોવે,
નરભવ જનમાંતર હારી ॥ કહે ॥ ૧૧ ॥ એહ મંદિરને એહ
માળિયાં, સહસ ગત્રીશે તુજ નારી ॥ એક સીતાને કારણ ભાઈ,
હોવે નરક કા અધિકારી ॥ કહે ॥ ૧૨ ॥ કહ્યું માની મેલી દે સીતા,
તો કરશું સેવા ત્હારી ॥ નહિ તો ઊઠીને અમે જાશું, રામચંદ્ર શર-
ણા ધારી ॥ કહે ॥ ૧૩ ॥ રીશ કરી તવ બોલ્યો રાવણ, કિસી ગિણતી

અજિતનાથની અને મિથ્યાત્વ વર્જનની સાવણી. (૫૭)

રાખું ત્હારી ॥ સીતાને પાછી નહિ મેલું, કરશું મ્હારી પદ નારી
॥ કહે ॥ ૧૪ ॥ ખીલીપણુ ઊઠીને આલ્યો, તીસ અશ્વોદિણી લઈ
સારી ॥ રામચંદ્ર કહે આવો લંકેસર, આદર માન દિયો ભારી ॥
કહે ॥ ૧૫ ॥ હીત શીખ નહી માની દુષ્ટે, નરક મેલ પહોચ્યો ભઈ ॥ કહે
જિનદાસ સમજ બ ચેતન, સુગુર વચન ચિત્ત સુખદાઈ ॥ કહે ॥ ૧૬ ॥

અથ શ્રી અજિતનાથસ્વામીની સાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જિનવરણ
॥ સેવક શિરનામે તને, ઉચ્ચારે અવરણ ॥ કરી માફી મ્હારા વાંક,
રઝગિયો રાંક, અનંતા લવમેં (૨) આગ્યો છું ત્હારે શરણ, બળી
દુઃખ દવમેં ॥ ક્રોધાદિક ધૂકતા ચાર, ખરેખર ખાર, લાગ્યા મુજ કેટે
(૨) વળી પાપી મ્હારો નાથ, છેક છંછેડે ॥ આ મુજરો મુજ
ભગવાન, કરે ગુનગાન, ધ્યાનમાં ધરણ (૨) સેવક ॥ ૧ ॥ મેં
પૂર્ણ કર્યાં છે પાપ, સુણજો આપ, કહું કરજોડી (૨) મુજ બૂંડામાં
ભગવાન, ભૂલ નહી થોડી ॥ જીવહિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર,
હવે શું કરવું (૨) જીવું બહુ ખોલી નાથ, સાચને શું હરવું ॥ તુજ
ખોળામાં મુજ શીશ, બાણુ જગદીશ, ગમે તે કરણ (૨) સેવક ॥ ૨ ॥
મેં કર્યાં બહુ કુ કર્મ, ધરી નહી ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી (૨) અવળો
થઈ ત્હારી આણુ, મેં જ ઉત્થાપી ॥ મેં મૂરખ નિંદા ધણી, મુનિવર
તાણી, કરી હરખાચો (૨) પરદારા દેખી લખાઈ, હું તો લલચાચો ॥
કિંકર કહે કેશવલાલ, આણીને બહાલ, દુઃખ તું હરણ (૨) સેવક ॥ ૩ ॥

અથ શ્રી મિથ્યાત્વવર્ણન સાવણી.

કંકરકું શંકર કરિ માને, એ કુમતિકી ખાતાં હૈ, આક ધતુરા
વેલ પાંતશું, પૂજત શિવ રંગ રાતા હૈ ॥ અંગદાન દેતા શિવમતિમે,
નર નારીકા નાતા હૈ ॥ કં ॥ ૧ ॥ ચડી જીવકા ગળા કટાવે, લોક
કહે એ માતા હૈ ॥ તાકું પૂજ મગન મનમોહન, સો નર નરકે ભાતા
હૈ ॥ કં ॥ ૨ ॥ કુગુર શું પરભવ દુઃખ પામે, નહિ તિલભર એક શાતા
હૈ ॥ કુદેવકું ચેતન મું સેવત, હિંસાધર્મ દુઃખ દાતા હૈ ॥ કં ॥ ૩ ॥
કુગુર ત્યાગ સુગુર નિજ સેવે, નિત્ય નિર્મથ ગુણ ગાતા હૈ ॥ જિન-
વર ગુણ જિનદાસ બખાને, એ મુક્તિકા ખાતા હૈ ॥ કં ॥ ૪ ॥

ભુખસે, લોહી માંસ સળ સૂકાણે ॥ કાચા તુંબાસો શીશ મુનિકો,
 નેત્ર પ્રાંત તારા જાણે ॥ ઊંઠા કડેવા સો પેટ જ્યું દીખે, રસના
 પાન જો સૂકાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૪ ॥ અંબ પેશી જ્યું નાસિકા રૂધિકી,
 કાથરી છાલ જ્યું કાન કયા ॥ ઢંકપખી જ્યું જંઘાઢરસે, સૂકા સર
 જ્યોં બઢન લયા ॥ કાગ પાવ જ્યું પાવકી પિંડી, આંગળી સૂકી જ્યોં
 મુગફળી ॥ ન્યારા ન્યારા હાડ દીસે સળ, અલગ અલગ સોળે
 પસળી ॥ સકળ ખુલાસા હે શાસ્તરમેં, શ્રીમુખ સાહેબ ફર માયા
 ॥ ધ૦ ॥ ૧૫ ॥ કૌયલાતિક ઓર ઓરંડ લકડકો, ચલતો ગાડ
 બજે જૈસે ॥ ઉઠતાં બેસતાં હાલતાં ચલતાં, મુનિકે હાડ બજે તૈસે ॥
 તપ તેજસેં પુષ્ટ લયા મુનિ, નિર્બળ બહુત લયે તનમેં ॥ ફિરતે
 ફિરતે શબ્દ બોલતે, સુષુતે ખેઠ પાવે મનમેં ॥ આયુષ્ય બળસેં કામ
 કરે સળ, ભાવ સંયમ નિશ્ચળ ઠાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૬ ॥ શ્રેષ્ઠિક
 મુણી હવાલ મુનિકા, પ્રભુકું વંદે શિર નામી ॥ ધન્ના મુનિકે પાસ
 જાયકેં, કહે તુમ ધન અંતરજામી ॥ સફળ કિયો તુમ મનુષ્ય જન-
 મકોં, કરણીમેં કુછ નહિ ખામી ॥ છતા ભોગ છટકાય દિયા સળ,
 દુક્કર તપ કીરિયા કામી ॥ તુમ હો ગરિબ નિવાંજ દયાનિધિ, ચ-
 રણ ચરણ તુજ મન લાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૭ ॥ મુનિકા કરી ગુણશ્રામ
 ભૂપતિ, પ્રભુ પ્રભુમી ગયે નિજ ઠામે ॥ દિન કેતા રહિ વિહાર
 કિયો પ્રભુ, વિચરે પુર પાટણ શ્રામે ॥ કોઇ દિન રાજગૃહી નગરીમેં
 સમોસયો ફિર જિનરાયા ॥ ધર્મ જાગરણામેં મુનિ ચિંત્યો, શક્તિ
 નહિં કિંચિત કાયા ॥ દિન ઉઝ્યા પ્રભુ આજ્ઞા લે કર, સાધુ સાધવી
 ખમાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૮ ॥ વિપુલગિરિ પર્વત પર ચઢકે, પાદોપગમ અણુ-
 સણુ કીના ॥ એક માસ સંથારો આરાધિ, ઋષિ સરવારથ સિદ્ધ
 લીના ॥ અરથ પાઠ પઢે અંગ ઈચ્છારા, નવ મહિના દીક્ષા પાળી ॥
 આદિ અંત ચઢતે પરિણામે, બહોત કરમ દિયા પરજાળી ॥ સાત
 લવકા રક્ષા કમતિ આઉખા, એઠાવતારી સો પઢ પાયા ॥ ધ૦
 ॥ ૧૯ ॥ કોઠી તિન પંચ લાખકે ઊપર, સહસ્ર એકસઠ તિનસેં જાણે ॥
 માશ નવકા શ્વાસ બતાયા, સુકૃત કરણીકે માનો ॥ એકશો શિત્તેર
 કોઠીકે ઊપર, લાખ સત્તાણું પગ ઠહીયે ॥ સહસ્ર અમુણુ નવસેં
 છન્નુ, ત્રીજો ભાગ અધિક લહીયે ॥ એક એક દમ પર ઇંતની પ-
 નકો, સર્વાર્થસિદ્ધમેં સુખ પાયા ॥ ધ૦ ॥ ૨૦ ॥ સંવત ઓગણીશી
 આઠવીસ સાલે, ચૈત્ર શુકલ ડહ્યારસ આઇ ॥ વાર અંદ્ર દિન પેઠ

આંબેરી, ઠાઇ દેશ હસિણુ માંઈ ॥ મહારાજ અયવંતાનપિણુ પ્રસા
દે, તિલોકનપિ લાવણી ગાઇ ॥ ગુણીજનની તારીફ કરી ચહ, આ
શુભ કર્મકે ક્ષય તાંઈ ॥ ઐસી સમજ સખ ગાનાં ગુણી શુભ, કામ
સિદ્ધિ સુખ સવાયા ॥ ધ૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કર્મપચ્ચોરીની લાવણી.

(સુગુરુ બહા હે ઉપગારી રે. એ દેશી)

કરમકુ' મત ખાંધે લાઇ રે ॥ ક૦ ॥ કરમ રેખ ના ટળે કરો
કોઈ, લાખો ચતુરાઈ ॥ એ ટેક ॥ શ્રી આદીશ્વર અંતરાયશું, વરપે
આહાર પાયા ॥ વર્હમાન પ્રભુ કર્મજોગશું, પ્રાદાણી કુખ આયા ॥
ખાત યા ઇંદર જળ જાની રે ॥ ખા૦ ॥ હરણુ કરાઈ મેલ્યા ક્ષત્રિકુળમે',
ત્રિશલાહે રાણી ॥ ભયો એ અચરિજ જગમાંઈ રે ॥ ભ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧ ॥
ખારા ખરસ છ માસ સંયમમે', કરિ દુહર કરણી ॥ નર સુર તિરચંચ
ક્રિયા પારીસા, વેહના હઠ વરણી ॥ ઉપસર્ગ ગોશાળક ક્રિયા રે
॥ ઉ૦ ॥ લોહીઠાણુ છ માસ પ્રભુકે, કેવળ માંચ રીયા ॥ ખુલાસા
સૂતરકે માંઈ રે ॥ ખુ૦ ॥ ક૦ ॥ ૨ ॥ કપટ પ્રભાવ મહિ જિનેશ્વર
વેહ ધરયો નારી ॥ સગર ચક્રકે સાઠ સહત સુત, ગંગા લાવણુ પારી ॥
કાંઠા દેવીને તોડ નાખ્યો રે ॥ કા૦ ॥ સખ હી મરણુ પાયા એક
સાથે, બાકી નહી રાખ્યો ॥ નૃપ સુણી ચિંતા અતિ આઈ રે ॥ નૃ૦
॥ ક૦ ॥ ૩ ॥ સનતકુમાર ચક્રીકે તનમે', રગતપીત્ત છાઈ ॥ સંયમ
લે ક્રિયો માસ માસ તપ, સાતસે વર્ષ તાંહી ॥ આઠમો ચક્રી માન
લાયો રે ॥ આ૦ ॥ સાતમો ખંડ સાથેવા ચડિયો, કરમ ઉઠવ
આયો ॥ મરયો સો સોગરમે' જાઈ રે ॥ મ૦ ॥ ક૦ ॥ ૪ ॥ રામ લક્ષમણુ
સીતા સતિ સંગે, વિપત સહી વનમે' ॥ સંખૂક સૂર્ય હંસ ખડ્ગ
સાખ્યો, મારયો ગયો છિનમે' ॥ બાપ ચઠ આયો હરિ સામે રે ॥ બા૦ ॥
ખર દ્રવણુ ત્રિશિર રણુ લહતાં, તિનું મરણુ પામે ॥ કુમત મતિ
ઐસી બણુ આઈ રે ॥ કુ૦ ॥ ક૦ ॥ ૫ ॥ સાહસકત તારાશું મૂરછયો
વિદ્યા મોત લીવી ॥ લંકપતિ મહાખંક કર્મસે', સીતા હરણુ કીવી ॥
રામણુ લંકા ચઠ આયા રે ॥ રા૦ ॥ લક્ષમણુ વીર મહા બળવંતા,
હસ મસ્તક ધાયા ॥ બિબીપણુ રાજગાદિ પાઈ રે ॥ બિબાક૦ ॥ ૬ ॥
શ્રી મુનિસુખત શિક્ષા આગ્યા બિન, ખખકા દિક બાણી ॥ પાંચસે ક્રપિ
મયા હંડક દેશમે', પીલાણુ પાણી ॥ ખખકણુને આયો ફોપ

ભારી રે ॥ ખં૦ ॥ ઠંડકી દેશકે ખાળ્યો અમુર ભવ, વિરાધિક પદ
 ધારી ॥ ખારમે ચકી નરક જાઈ રે ॥ ખા૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ પાંચ
 મહા બળવંતા, હારી દ્રૌપદી નારી ॥ ખારે ખરસ લગ વન વન
 ભટકયા, વિપતી સહિ ભારી ॥ ॥ કિચકકો કીચો કર નાંખ્યો રે ॥
 કિ૦ ॥ કૌરવશું કિયો જુદ જોરાવર, આપણો રાજ રાખ્યો ॥ દ્રૌપદી
 લે ગયો સુર આઈ રે ॥ દ્રૌ૦ ॥ ક૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ કૃષ્ણ ગયા
 ખંઠ ઘાતકી, પદ્મોત્તર આયો સામે ॥ કર્મ જોગ પાંડવ મહાબળિયા,
 રણમેં હાર પામે ॥ નૃસિંહ રૂપધાર્યો ગિરિધારી રે ॥ નૃ૦ ॥ દ્રૌપદી
 લાયે ગંગા ઉતરિયા, રૂઠ્યા હે મોરારી ॥ દેસોટો દિયો પાંડવ
 તાંઈ રે ॥ દે૦ ॥ ક૦ ॥ ૬ ॥ કેઠકે માંહી જાય કૃષ્ણજી, વધ્યા ગોકુળ
 ગામે ॥ કંસ પછાડ શોરિપુર છોડી, રહ્યા, દ્વારીકા ઠામે ॥ જરાસંઘ
 માર્યા હે મહાખંકા રે ॥ જ૦ ॥ તિનખંઠમેં આણુ મનાઈ, દિયા
 જીત ડંકા ॥ દ્વિપાયન રીસ ભરાઈ રે ॥ દ્વિ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૦ ॥ દ્વારિકા નગ-
 રીમેં દાહજ દીનો, માત પિતા તાંઈ ॥ રથમેં ખેઠાય ચલ્યા હરિ-
 હળધર, દ્વાર પડ્યો આઈ ॥ ગયા ચલ કસુંખી વન દોઈ રે ॥ ગ૦ ॥
 મૃગ ભરોંસે, જરા કુમરકે, ખાણુ માર્યો જોઈ ॥ પાણી બિન હરિ
 મૃત્યુ પાઈ રે ॥ પા૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૧ ॥ નળ રાજ દમયંતી રાણી, પાયો
 દુઃખ ભારી ॥ હરિચંદ્ર રાય તારાદે નીચ ધર, માથે ભરીયો વારી ॥
 કૃકકો ચંદરાજ કિયો રે ॥ કૃ૦ ॥ રાય ચંદ્ર કિર વીરમતીકો રણમેં
 પ્રાણુ લિયો ॥ કરણી ફળ છૂટે નહિ કાંઈ રે ॥ ક૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૨ ॥ ના-
 ગસિરિ ધર્મરૂચિ મુનિકું, કડવો તુંબો દીયો ॥ હુઈ ફજેતી નરક
 સિધાઈ, અનંત દુઃખ લિયો ॥ ભઈ સુકુમાળિકા સા નારી રે ॥ ભ૦ ॥
 પંચ ભરતારી હુઈ કર્મશું, લિયો અપજસ ભારી ॥ સમજો એ મત-
 લખ મન માંઈ રે ॥ સ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૩ ॥ કાચરાકી ખાલ ઉત્તારી પૂરવ
 ભવ, હર્ષ ધર્યો મનમેં ॥ તેર કોડ ભવ પીછે ખંધકજીકી, ખાલ
 ઉતારી ખનમેં ॥ કુંડરિક સહસ વર્ષ સંયમ પાળી રે ॥ કું૦ ॥
 ડગીયો ત્રીન દિવસમેં મર કર, નરક ગયો ચાલી ॥ કર્મકો ખ્યાલ
 અજબ ભાઈ રે ॥ ક૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૪ ॥ મહાપાતકી રોચ પ્રદેશી, સંચ્યા
 નરક ખાતા ॥ કેશીમુનિ ઉપદેશ મુણીને, શ્રાવક વ્રત રાતા ॥ તપ-
 સ્યા ખેલે ખેલે કિવી રે ॥ ત૦ ॥ દિન ગુણુચાળીસ માંહી સુકૃત કર,
 સુરગતિ જિણુ લીવી ॥ વિચિત્ર ગતિ કર્મકી ગાઈ રે ॥ વિ૦ ॥
 ૬૦ ॥ ૧૫ ॥ વીર પ્રભુકો કુશિખ્ય કહિયે, ગોશાળક ભણ્યો ॥ અષ્ટાંશ

નિમિત્ત છ બોલ પ્રજ્ઞા, જિન જ્યેાં સો યું બણો ॥ બડાઈ કરી
મુખસેં ભારી રે ॥ બ૦ ॥ મરણ સમે જિણુ કર્મ બેગશું, આતમા
ધિક્કારી ॥ બારમે સર્ગે ઉપજ્યો બાઈ રે ॥ બા૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૬ ॥ મહા
વૈરાગ્ય પરિણામે સંયમ, લીધો ઉલસાઈ ॥ ક્ષત્રી રાજકુમાર જમાળી,
વીરજીકો જમાઈ ॥ કરમ વશ કુ સરધા રાખ્યો રે ક૦ ॥ શ્રીજૈન
વચન ઉત્થાપાન કરકે, ખોટો મત ખેંચ્યો ॥ સમજાયો સમજ્યો
કહ્યું નાંઈ રે ॥ સ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૭ ॥ વસુદેવ સરખો જો પિતા ઓર,
દેવકી જૈસી માતા ॥ નેમિ પ્રભુ શિષ્ય ગજમુનિવરકે, હરિ હજવર
જાતા ॥ દેખ સુસરાકું રીશ આઈ રે ॥ દે૦ ॥ સિરપર બાંધી
પાળ માટીકી, ખેરા કિયા ઠાઈ ॥ ભુકત્યા બિન છૂટે કહ્યું નાંઈ રે ॥
ભુ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૮ ॥ ચંદનરાય મલયાગિરિ રાણી, સાયર નીર બાઈ ॥
ચોર જ્યેાં છાને નિકળ્યા ઘરસેં, વીતક બહુ પાઈ ॥ કર્મ બસ ચારૂહી
બિછડીયા રે ॥ ક૦ ॥ રાતે ચોર આય ધન હરિયો, બન બન
રડવડિયા ॥ બણુઝારો લેય ગયો માઈ રે ॥ બ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૯ ॥ જાતિ
મહશું મહતરકે ઘર, જન્મ લિયો બાઈ ॥ પુત્રપણે રદ્યા શાહુકાર
ઘર, આઠ કન્યા વ્યાહી ॥ પરણ્યા ફિર શ્રેણીકકી ખેટી ॥ પ૦ ॥ સુનાર
ઘરે મેતારજ ઋષિ શિર, વાધર બાંધી સેઠી ॥ વેદના પાઈ
અધિકાઈ રે ॥ વે૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૦ ॥ મયણુરેહા વથ મોહ્યો મણિરથ,
છળપણે વિચાર્યો ॥ રણ જીતી આયો સુણ પાપી, જુગબાહુ માર્યો
॥ આધિ નિશ નિદ્ર્યો ડર આણી રે ॥ આ૦ ॥ સર્પ ડંફ્યો મરિયો
વનમાંહી, નરક ગતિ ઠાણી ॥ મયણુરેહા વનમેં પુત્ર બાઈરે ॥
મ૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૧ ॥ ભગવંત ભગત શ્રેણિકને કુણિકે, પિંજરામેં દીયો ॥
તાલપૂટ ખાઈને મરિયા, નરકવાસ કીયો, કુણિક લેણે હાર હાથી
તાંઈ રે ॥ કુ૦ ॥ એક કોડને એશી લાખ નર, મરિયા રણમાંઈ ॥ સાર
પણ નિકળ્યો કહ્યું નાંઈ રે ॥ સા૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૨ ॥ મૃગાપુત્ર ચકટ
અભંગસેન, ચિલાતી ચોર બણ્યો ॥ દુઃખ અનંતાં પાયાં કર્મશું,
સૂત્રમે વખાણ્યો ॥ કેઈ તો કથા માંહે બહારી રે ॥ કે૦ ॥ જિન ચકી
હરિ હર ઈંદ્રાદિક, કોઈશું નહિ ચારી ॥ છોટાતો કીસી બિજુત માંઈ
રે ॥ છ૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૩ ॥ ચાર જ્ઞાન અડઢે પૂરવધર, છેલો ચારિત્ર
પાઈ ॥ પઠ કર સો ગયા નરક અનંતા, કહ્યો સૂત્રમાંહિ ॥ ઈંદ્ર જીવ
ઉપજે થાવર બાઈ રે ॥ ઇ૦ ॥ એસી સમજ કર ખુબે કર્મશું, ચંકા કહ્યું
નાંહી ॥ બાત જો જિનવર દુરમાઈ રે ॥ બા૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૪ ॥ એ

ગણીસે અડતીસ વૈશાખ શુદ્ધિ છઠ, દક્ષિણ દેશ જાણી ॥ સેખાકાળ
રહ્યા મિરિગામ મેં, ભવિજન હિત આણી ॥ કર્મ કળ હણાંત બતાયા
રે ॥ ૬૦ ॥ તિલોકકન્ધિ કહે તોડયાં કર્મ સખ, સો શિવ સુખ પાયા
॥ ધર્મ હે સદા હિ સુખદાઇ રે ॥ ૬૦ ॥ ૨૫ ॥ ધૃતિ ॥

અથ શ્રી સિદ્ધશિલાનું સ્તવન.

શ્રી ગૌતમ પૃથ્વા કરે, વિનય કરી શીશ નમાય ॥ પ્રભુ ॥
અવિચળ સ્થાનક મેં સુણ્યું, કૃપા કરી મેઝય બતાય ॥ પ્રભુ ॥ શીવપુર
નગર સોહામણું ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આઠ કરમ અળગાં કરી,
સારયાં આતમ કામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ છુટયા સંસારના દુઃખ થકી,
તેને રહેવાનું કિહાં ઠામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥ વીર કહે ઉર્ધ્વ
લોકમાં, સિદ્ધશિલા તણું ઠામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ સ્વર્ગ છઠ્વીશની ઉપરે,
તેહનાં ખારે નામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥ લાખ પિસ્તા-
ળીશ જોજના, લાંબી પહોળી જાણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ આઠ જોજન જાડી
વિચે, છેડે મંખ પંખ જયું જાણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ ઉજ્જવળ
હાર મોતીતણો, ગો દુધ શંખ વખાણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૫ ॥
અર્જુન સ્વર્ણ સમ દીપતી, ગઠારી મઠારી જાણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કુટક રતન
થકી નિર્મળી, સૂવાળી અત્યંત વખાણુ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૬ ॥
સિદ્ધશિલા ઉલંઘી ગયા, અદ્ધર રહ્યા સિદ્ધરાજ હો ॥ ગૌ૦ ॥ અ-
લોકશું જાઈ અડયા, સારયાં આતમ કાજ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૭ ॥
જન્મ નહી મરણુ નહી, નહી જરા નહી રોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ વૈરી
નહી મિત્ર નહી, નહી સંજોગ વિજોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૮ ॥
ભૂખ નહી તરસા નહી, નહી હર્ષ નહી શોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કર્મ નહી
કાયા નહી, નહી વિષયારસ યોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૯ ॥ શબ્દ
રૂપ રસ ગંધ નહી, નહી ફરસ નહી વેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ બોલે
નહી ચાલે નહી, મૌનપણું નહી ખેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૦ ॥ ગમ
નગર તિહાં કોઈ નહી, નહી વસ્તી ન ઉજાડ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કાળ
સુકાળ વર્તે નહી, રાત દિવસ તિથિ વાર હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦
॥ ૧૧ ॥ રાજ નહી પ્રજા નહી, નહી ઠાકુર નહી દાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥
મુક્તિમાં ગુરૂ ચેલા નહી, નહી લધુ વઠાઈ તાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦
॥ ૧૨ ॥ અનંતા સુખમાં ઝીલી રહ્યા, અરૂપી જ્યોત પ્રકાશ હો ॥

ગૌં ॥ સહુ કોઇને સુખ સારીખાં, સઘળાને અવિચળ વાસ હો ॥
 ગૌં ॥ શિં ॥ ૧૩ ॥ અનંતા સિદ્ધ મુગતેં ગયા, વળી અનંતા ભય
 હો ॥ ગૌં ॥ અવર જગ્યા રૂંધે નહી, જ્યોતમાં જ્યોત સમાય હો
 ॥ ગૌં ॥ શિં ॥ ૧૪ ॥ કેવળજ્ઞાન સહિત છે, કેવળદર્શન ખાસ હો
 ॥ ગૌં ॥ ક્ષાયક સમકિત દીપતું, કદીય ન હોવે ઉદાસ હો ॥ ગૌં
 ॥ શિં ॥ ૧૫ ॥ સિદ્ધ સ્વરૂપ જે ઓળખે, આણી મન વૈરાગ હો
 ॥ ગૌં ॥ શિવસુહરી વેગે વરે, નય કહે સુખ અથાગ હો ॥ ગૌં ॥
 શિં ॥ ૧૬ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી સંજવનાથનું સ્તવન.

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ હમારી ॥ ભવોભવ હું ભમ્યો
 રે, ન લહી સેવા તુમારી ॥ નરક નિગોદમાં રે, તિહાં હું ખહુ ભવ
 ભમીયો ॥ તુમ વિના દુઃખ સદ્યાં રે, અહો નિશ કોથે ધમધમીયો
 ॥ સાં ॥ ૧ ॥ ઇંદ્રિય વશ પડ્યો રે, પાળ્યાં વ્રત નવિ હું શે ॥ ત્રસ
 પણુ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા થાવર હું શે ॥ વ્રત ચિત નવિ ધરચાં રે,
 ખીનું સાચું ન બોલ્યું ॥ પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હઇડણું બોલ્યું ॥
 સાં ॥ ૨ ॥ ચોરી મેં કરી રે, ચઢવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું ॥ શ્રી જિન
 આણ્યું રે, મેં નવિ સંયમ પાળ્યું ॥ મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન
 આહાર ગવેખ્યો ॥ રસના લાલચે રે, નિરસ પિંડ બિવેખ્યો ॥ સાં
 ॥ ૩ ॥ નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહ વશ પડાયો ॥ પરમી દેખીને
 રે, મુજ મન તિહાં જઇ અડિયો ॥ કામ ન કો સરચા રે, પાપે પિંડ
 મેં ભરિયો ॥ શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો ॥
 સાં ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં ખહુ દીનતા દાખી ॥ તો પણુ
 નવી મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી ॥ જે જન અભિલષે રે,
 તે તો તેહથી નાસે ॥ તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે
 ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ધન્ય ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિછોડી ॥ વિષય
 નિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી ॥ અભક્ષ તે મેં ભખ્યાં રે, રાત્રિ-
 ભોજન કીધાં ॥ વ્રત છ નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મુળથી લીધાં ॥
 સાં ॥ ૬ ॥ અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળિયો ॥ તુમ
 વિના કોણુ દીયે રે, બોધિ રચણુ મુજ બળિયો ॥ સંભવ આપજો રે, અર-
 ણુ કમળ તુમ સેવા ॥ નય એમ વીનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા ॥ સાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી શીતલ જિન સ્તવન.

વારિ પ્રભુ દશમા શીતળનાથ, સુષ્ણ એક વીનતી રે લોલ ॥
કે વારિ પ્રભુ માહરે તુમશું પ્રીત કે, અવરશું આખડી રે લોલ ॥૧॥
કે વારિ પ્રભુ ભદ્રિલપુર અવતાર કે, હઠરથ રાજિયો રે લોલ ॥ કે
વારિ પ્રભુ નંદા માત મલાર કે, કુળમાં ગાળ્યો રે લોલ ॥ ૨ ॥ કે
વારિ પ્રભુ શ્રી વચ્છ લાંછન પાય કે, પ્રભુજીને દીપતું રે લોલ ॥ કે
વારિ પ્રભુ ચંદ્ર કહે કરજોડ કે, અવિહડ રંગશું રે લોલ ॥૩॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચઉદમા જિનતણી ચરણ
સેવા ॥ ધાર પર નાચતાં દેખ બાળગરા, સેવના ધાર પર રહે ન
દેવા ॥ ધા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા
કરી, ફળ અનેકાંત લોચન ન દેખે ॥ ફળ અનેકાંત કિરિયા કરી
બાપડા, રડ વડે ચારગતિ માંહે લેખે ॥ ધા૦ ॥ ૨ ॥ ગચ્છના લેહ બહુ
નયણ નિહાળતાં, તત્વની વાત કરતાં ન લાજે ॥ ઉદર ભરણાદિ નિજ
કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કળિ કાળ રાજે ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥
વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો ॥
વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફળ, સાંભળી આહરી કાંઈ રાચો
॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ દેવ ગુરૂ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે, કિમ રહે
શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણે ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધા વિણ સર્વ કિરિયા કરી, છાર પર
લીંપાણું તેહ જાણે ॥ ધા૦ ॥ ૫ ॥ પાપ નહિ કોઈ ઉત્સૂત્ર બાપણ
જિશે, ધર્મ નહી કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો ॥ સૂત્ર અનુસારે જે ભવિક
કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો ॥ ધા૦ ॥ ૬ ॥ એહ ઉપ-
દેશ નો સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમાં નિત્ય ધ્યાવે ॥ તે નરા દિવ્ય
બહુ કાળ સુખ અનુભવી, નિયત આનંદધન રાજ પાવે ॥ ધા૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી ધર્મજિન સ્તવન.

(રસીયાની દશી.)

ધર્મ જિનેસર ગાઉ રંગશું, ભંગ મ પડશે હો પ્રીત ॥ જિને-
સર ॥ ખીજો મન મંદિર આણું નહી, એ એમ કૂળવટ રીત ॥ જિને-
સર ॥ ધર્મ૦ ॥ ૧ ॥ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફીરે, ધરમ ન
જાણે હો મર્મ ॥ જિ૦ ॥ ધરમ જિનેસર ચરણ અદ્ધા પછી,

કોઈ ન બાંધે હો કર્મ ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૨ ॥ પ્રવચન અંજન જો
સહગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન ॥ જિં ॥ હૃદય નયણુ નિહાળે જગ
ધણી, મહિમા મેરૂ સમાન ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૩ ॥ દોડત દોડત દોડત
દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ ॥ જિં ॥ પ્રેમ પ્રતીત વિચારે ટુકડી,
ગુરુગમ લેભે રે ભેટ ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૪ ॥ એક પળી કેમ પ્રીતિ
વરે પડે, ઉભય મિત્ર્યાં હુએ સંધિ ॥ જિં ॥ હું રાગી હું મોહ
દંડિયો, તું નિરાગી નિરખંધ ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૫ ॥ પરમ નિધાન પ્રગટ
મુખ આગળે, જગત ઉલંધી હો ભય ॥ જિં ॥ જ્યોતિ વિના
જ્યોતો જગ દીશની, અંધોઅંધ પલાય ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૬ ॥ નિ-
ર્મળ ગુણમણિ રોહણુ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ ॥ જિં ॥ ધં ॥
તે નગરી ધન વેળા ધડી, માત પિતા કુળ વંશ ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૭ ॥
મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદ્મજ નિકટ નિવાસ ॥ જિં ॥ ધં ॥
નામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ ॥ જિં ॥ ધં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રી કુંથુજિન સ્તવન.

(રાગ ગુજરી. અંબર દહો મુરારી હમારો. એ દશી.)

કુંથુજિન મનડું કિમહી ન બાજે હો ॥ કું ॥ જિમ જિમ જ-
તન કરીને રાખું, તિમ તિમ અળગું ભાગે હો ॥ કું ॥ ૧ ॥ રજની
વાસર વસતિ ઉજડ, ગયણુ પાયાળે ભય ॥ સાપ ખાયને મુખડું
થોથું, એ ઉખાણો ન્યાય હો ॥ કું ॥ ૨ ॥ મુગતિ તણા અલિલાપી
તપીયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે ॥ વૈરીડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાંખે
અવળે પાસે હો ॥ કું ॥ ૩ ॥ આગમ આગમધર ને હાથે, નાવે કિણુ
વિધ આંકું ॥ કિહાં કણે ભે હઠ કરી અટકુ, તો વ્યાલ તણી પરે
વાંકું હો ॥ કું ॥ ૪ ॥ ભે ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુમર પણુ
નાંહી ॥ સર્વ માંહે ને સહુથી અળગું, એ અચરિજ મન માંહી હો
કું ॥ ૫ ॥ જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાળો ॥ મુર
નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન મહા ચેશાળો હો ॥ કું ॥ ૬ ॥
મેં બાણું એ લિંગ નપુંસક, સકળ મરદને ઠેલે ॥ ખીજી વાતે સ-
મરથ છે નર, એહને કોઈ ન જેલે હો ॥ કું ॥ ૭ ॥ મન સાધ્યું તેજે
સધળું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી ॥ ઇમ કહે સાધ્યું તે નહિ
માનું, એ કહિ વાત છે મોટી હો ॥ કું ॥ ૮ ॥ મનડું દુરા રાખ
તેં વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણ્યું ॥ આનંદધન પ્રણુ માહક
આણ્યો, તો સાચું કરી બાણું હો ॥ કું ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી વીરજિનનાં ચૌદસ્વપ્નનું સ્તવન.

રાય રે સિદ્ધારથ ધર પટરાણી, નામે ત્રિશલા સુ લક્ષણી એ ॥
 રાજભુવન માંહે પલંગે પોઢતાં, ચઉદ સુપન રાણીયે લહ્યાં એ ॥૧॥
 પહેલા રે સુપનમે' ગયવર દીઠો, ખીજે વૃષલ સોહામણો એ ॥
 ત્રીજે સિંહ સુલક્ષણો દીઠો, ચોથે લક્ષ્મી દેવતા એ ॥ ૨ ॥ પાંચમે
 પાંચ વરણી કુલની માળા, છઠ્ઠે ચંદ્ર અમિય ઝરયો એ ॥ સાતમે
 સૂરજ આઠમે ધન, નવમે કળશ અમિય ભરયો એ ॥૩॥ પદ્મસ-
 રોવર દશમે દીઠો, ખીર સમુદ્ર દીઠો અગ્યાસ્મે એ ॥ દેવ વિમાન
 તે બારમે દીઠું, રણજણુ ઘાંટા વાજતાં એ ॥ ૪ ॥ રતનનો રાશિ
 તે તેરમે દીઠો, અગ્નિશિખા દીઠી ચઉદમે એ ॥ ચઉદ સુપન લહી
 રાણીજી જાગ્યાં, રાય સમોવઠ પહોતલાં એ ॥ ૫ ॥ સુણો રે સ્વામી
 મેં તો સુહણલાં લાધ્યાં, પાછલી રાત રળીયામણી એ ॥ રાય રે
 સિદ્ધારથ પંડિત તેડયા, કહો રે પંડિત કુળ એહનાં એ ॥૬॥ અમ
 કુળ મંડણુ તુમ કુળ દીવો, ધન રે મહાવીરસ્વામી અવતરયા એ ॥
 જે નર ગાવે તે સુખ પાવે, આનંદ રંગ વધામણું એ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું હાલરિયું.

માતા ત્રિશલા જુલાવે પુત્ર પાલણે, ગાવે હાલો હાલો હાલ
 રવાનાં ગીત રે ॥ સોના રૂપાને વળી રત્ને જડિયું પાલણું, રેશમ
 દોરી ધૂધરી વાગે છુમ છુમ રીત રે ॥ હાલો, હાલો હાલો હાલો
 રે મહારા વીરને ॥ ૧ ॥ જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીસે
 અંતરે, હોશે ચોવિશમે તીર્થંકર જિત પરિણામ ॥ કેશીસ્વામી
 મુખથી એહવી વાણી સાંભળી, સાચી સાચી હુઈ તે મહારે અમૃત
 વાણુ રે ॥ હાં ॥ ૨ ॥ ચોદે સ્વપને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ,
 વીત્યા બારે ચક્રી નહી હવે ચક્રી રાજ, જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી
 કેશી ગણધાર, તેહને વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ, મહારી
 કૂખે આવ્યા ત્રણુ ભુવન શિરતાજ, મહારી કૂખે આવ્યા તરણુ-
 તારણુ જિહાજ, હું તો પુણ્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઈ આજ રે ॥ હાં
 ॥ ૩ ॥ મુજને યેહજા ઉપન્યા બેમું ગજ અંખાડીયે, સિંહાસન પર
 બેમું ચામર છત્ર ધરાય ॥ સહુ લક્ષણુ મુજને નંદન ત્હારા તેજનાં,
 તે દિન સંભારે ને આનંદ અંગ ન માય રે ॥ હાં ॥ ૪ ॥ કરતળ
 ખગતળ લક્ષણુ એક હજારને આઠ છે, નેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિ-

નવર શ્રી જગદીશ ॥ નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજતો,
 મેં તો પહેલે સુપને દીઠો વિશવા વીશ રે ॥ હાં ॥ ૫ ॥ નંદન ન-
 વલા બંધવ નંદીવર્દન ના તમે, નંદન લોભધ્યોના દેવર છો સુકુ-
 માળ ॥ હસશે લોભધ્યો કહી દીયર મહારા લાડકા, હસશે રમશે
 ને વળી ચૂંટી ખણશે ગાલ, હસશે રમશે ને વળી ઢંસા દેશે ગાલ
 રે ॥ હાં ॥ ૬ ॥ નંદન નવલા ચેડા રાજના ભાણેજ છો, નંદન
 નવલી પાંચશે મામીના ભાણેજ છો, નંદન મામલીયાના ભાણેજ
 સુકુમાળ ॥ હસશે હાથે ઉછાળી કહીને ન્હાના ભાણેજ, આંખે
 આંછને વળિ ટખકું કરશે ગાલ રે ॥ હાં ॥ ૭ ॥ નંદન મામા
 મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને જડીયાં ઝુલડે મોતી કસળી
 કોર ॥ નીલાં પીળાંને વળી રાતાં સરવે જાતિનાં, પહેરાવશે મામી
 મહારા નંદ કિશોર રે ॥ હાં ॥ ૮ ॥ નંદન મામા મામી સૂખડલી
 બહુ વાવશે, નંદન ગળુવે ભરશે લાડુ મોતીચૂર ॥ નંદન મુખડાં
 જોધને લેશે મામી ભામણાં, નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભર-
 પુર રે ॥ હાં ॥ ૯ ॥ નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મહા-
 રી ભત્રીજીને જોડેન તમારી નંદ ॥ તે પછુ ગુંઝે ભરવા લાખણસાઈ
 લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ રે ॥ હાં ॥ ૧૦ ॥
 રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ધુધરો, વળી સૂડા મેના પોપટને
 ગજરાજ ॥ સારસ કોયલ હંશ તીતર ને વળી મોર જી, મામી
 લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ રે ॥ હાં ॥ ૧૧ ॥ છપ્પન કુમરી
 અમરી જળ કળશે નવરાવિયા, નંદન તમને અમરે કેળી ધરની માંહ ॥
 કુલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંડલે, બહુ ચિરંજીવો આશીષ
 દીધી તુમને ત્યાંહ રે ॥ હાં ॥ ૧૨ ॥ તમને મેરૂ ગિરિપર સુરપતિ
 ચે નવરાવિયા, નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાલ કમાય ॥ મુ-
 ખડા ઉપર વારી કોટી કોટી અંદ્રમા, વળી તન પર વારી અહ ગ-
 ણુનો સમુદાય રે ॥ હાં ॥ ૧૩ ॥ નંદન નવલા ભણવા નિશાળે પછુ
 મૂકશું, ગજ પર અંબાડી બેસાડી મહોટે સાજ ॥ પસલી ભરશું શ્રી-
 કૃષ્ણ કૌકૃષ્ણ નાગર વેલશું, સૂખડલી લેશું નિશાળીયા ને કાજ રે ॥
 ॥ હાં ॥ ૧૪ ॥ નંદન નવલા મહોટા થાશે ને પરણાવશું, વહુવર
 સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર ॥ સરખા સરખી વેવાઈ વેવાણે
 પધરાવશું, વર વહુ પોંખી લેશું જોઈ જોઈને દેહર રે ॥ હાં
 ॥ ૧૫ ॥ પીયર સાસર મહારા બેહુ પખ નંદન જિજળા, મહારી

ફૂળે આબ્યા તાત પનોતા નંદ ॥ મ્હારે આંગણ વૂઠ્યા અમૃત ફૂલે
મેહુલા, મ્હારે આંગણ ફળિયા સુરતર સુખના કંદ રે ॥ હાં ॥ ૧૬ ॥
ધણિ પેરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું હાલરં, જે કોઈ ગાશે લેશે
પુત્રતણા સામ્રાજ ॥ ખીલીમોરા નગરે વરણ્યું વીરનું હાલરં,
જ્યજ્ય મંગળ હોજે દીપવિજ્ય કવિરાજ રે ॥ હાં ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી દોવાલીનું સ્તવન.

પૂરવ દિશે હુધ પાવાપૂરી, ધન ધાન્ય ઋદ્ધિ સ્મૃદ્ધિશું ભરી ॥
હસ્તિપાળ નામે તિહાં ભૂપાળી, “ વીર મુગતિ બિરાજ્યા દિન
દીવાળી ” ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ગૌતમે ગુરૂની સેવા કીધી મન
માની, એક રાતમેં હુઆ કેવળજ્ઞાની ॥ જીકે ચૌદે રાજ રહ્યા ભાળી,
વીરં ॥ ૨ ॥ અઢારે રાય હુવા ભગતા, હોય હોય પોસા કીધા
લગતા ॥ જીકે વીર સામું રહ્યા ભાળી, વીરં ॥ ૩ ॥ પ્રભુએ
હોય દિનનો સંથારો કીધો, સોળ પહોર લગેં ઉપદેશ દીધો ॥ પ્રભુ
મુગતિ ગયા કર્મને ગાળી, વીરં ॥ ૪ ॥ પ્રભુએ ત્રીશે વર્ષે
સંયમ લીધો, નિજ આતમ કારજ સિદ્ધ કીધો ॥ વર્ષે બેતાળીશ
દીક્ષા પાળી. વીરં ॥ ૫ ॥ પ્રભુને સાતસે ચેલા ચૌદસે ચેલી,
ન્યાને મુગતિ મહેલમાં દિયા મેલી ॥ જેણે કર્મના બીજ દિયાં
ખાળી, વીરં ॥ ૬ ॥ પ્રભુને એક રાણીને હુધ એક બેટી, જીકે
મુગતિ ગયાં દુઃખ દિયાં મેટી ॥ જમાઈહુઓ ન્યાંરો જમાળી, વીરં
॥ ૭ ॥ પ્રભુને એક ખંડેન ને એક જ ભાઈ, જીકે સ્વર્ગે ગયા સમ-
કિત પાઈ ॥ શ્રાવકનાં વ્રત શુદ્ધ પાળી, વીરં ॥ ૮ ॥ ઋષભદત્ત ને
દેવાનંદા માતા, નયણે નિરખતાં હુધ શાતા ॥ દોનું મુગતિ ગયાં
કર્મને ગાળી, વીરં ॥ ૯ ॥ સિદ્ધારથ રાજાને ત્રિશલા રાણી, જેણે
સંથારો કીધો સમતા આણી ॥ અચ્યુય દેવલોકે ટાંકે દિયો ખાળી,
વીરં ॥ ૧૦ ॥ જેણી રાતે વીરે મુગતિ પામી, કેવળ પામ્યા
ગૌતમસ્વામી ॥ ન્યાંરો જાપ જપો નવકારવાળી, વીરં ॥ ૧૧ ॥
સુધર્માસ્વામી હુઆ પાટ ધણી, ન્યારી કીરતિ મહિમા જોર ખણી ॥
હયામારગ દિયો અમુવાળી, વીરં ॥ ૧૨ ॥ ન્યારી પાટે હુઆ
જંબુ વૈરાળી, રાતે પરણ્યા પ્રભાતે આઠે ત્યાગી ॥ સોળ વર્ષમેં કાટી
કર્મજાળી, વીરં ॥ ૧૩ ॥ આઠે ભામિની વૈરાગે ભીની, પ્રભાતે
પ્રીયુ સાથે દીક્ષા લીની ॥ અવિહટ પ્રીત સઘળી પાળી, વીરં

॥ ૧૪ ॥ પ્રભવ પશુ રાજનો બેટો, જીકે જંગલ કુમરશું હુવો રે ભેટો ॥
 પાંચસે શું વૈરાગ પામ્યો તતકાળી, વીર૦ ॥ ૧૫ ॥ વીથ જિન
 સમ્મેત શિખર સિધ્યા, અષ્ટાપદ ગિરનાર દોય સિધ્યા ॥ વામુપૂજ્ય
 સિધ્યા ચંપાપુરી ચાળી, વીર૦ ॥ ૧૬ ॥ મહાવીરે ચોમાસો કિયો
 પાવાપૂરી, કારતક વહિ અમાવાશે મુગતિ વરી ॥ ભણતાં મુણતાં
 મંગળ માળી, વીર૦ ॥ ૧૭ ॥ દિન દીવાળીનો પાયો ટાણો, તો
 રાત્રિએ ભોજન નહી ખાણો ॥ જ્યાંયે જાપ જયો શીયળ પાળી,
 વીર૦ ॥ ૧૮ ॥ ગુરૂ ચેલાની ભેડ સૂરજ શશી, ઋષિ રાયચંદ કહે
 મહારે મનડે વશી ॥ મેં જુગતિશું ભેડ ભેડી ટંકશાળી, વીર૦
 ॥ ૧૯ ॥ પૂજ્ય જેમલજી રહ્યા પાસો, શેહેર નાગોરમેં કિયો ચોમાસો ॥
 સંવત અઢાર વર્ષ પિસ્તાળી, વીર૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન.

સુણો ચંદા જી સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાજ્યો, મુજ વીન-
 તડી પ્રેમ ધરીને એણીપરે તુમે સંભળાવજ્યો ॥ એ આંકણી ॥ જે
 ત્રણ બુવનનો નાયક છે, જસ ચોશઠ ઇંદ્ર પાયક છે, નાણું દરિસણુ
 જેહને ખાયક છે ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ જેની કંચનવરણી કાયા છે,
 જસ ધોરી લંછન પાયા છે, પુરગિરિ નગરીનો રાયા છે ॥ સુણો ॥
 ॥ ૨ ॥ બાર પર્વત માંહિ બિરાજે છે, જશ ચોત્રીશ અતિશય છાજે
 છે, ગુણ પાંત્રીશ વાણીયે ગાજે છે ॥ સુણો ॥ ૩ ॥ ભવિજન
 ને તે પ્રતિબોહે છે, તમ અધિક શિતળ ગુણ સોહે છે, રૂપ દેખી
 ભવિજન મોહે છે ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસીયો છું,
 પણ ભરતમાં દૂરે વસીઓ છું, મહા મોહરાય કર ફસીયો છું ॥
 સુણો ॥ ૫ ॥ પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ આણુ ખડગ
 કર ગ્રહીયો છે, પણ કાંઈક મુજથી ડરીયો છે ॥ સુણો ॥ ૬ ॥
 જિન ઉત્તમ પૂંઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાજો સૂરો, તો લાધે
 મુજ મન અતિ નૂરો ॥ સુણો ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મૃગાપુત્રની સજ્જાય.

(રાહા.)

પ્રભુમી પાસ જિણુંકને, સમરી સરસ્વતિ માય ॥ નિજ ગુરૂ
 ચરણ નમી કરી, ભણશું મહા મુનિરાય ॥ ૧ ॥ રાજ ચંદિ લીલા

પરિહરી, લીધો સંયમ ભાર ॥ તેહ મૃગાપુત્ર ગાયશું, સુષુન્ધો
સહુ નર નાર ॥ ૨ ॥ સંક્ષેપે કરી વર્ણવું, સૂત્રે છે વિસ્તાર ॥ લક્ષુતાં
સુષુતાં ધ્યાવતાં, લહિયે ભવનો પાર ॥ ૩ ॥ ભોગી નરમાં ભમરલો,
ઋષિમાંહી શિરદાર ॥ તસ ગુણ વર્ણવતાં થકાં, તુટે કર્મ અપાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૧ લો. ॥

સુગ્રિવ નગર સોદ્ધામણું ॥, બળભદ્ર તિહાં રાય ॥ તસ ધર
ધરણી મૃગાવતી ॥, તસ નંદન જીવરાય ॥ હો માયડી, ક્ષણ લાખેણી
રે જાય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ બળશ્રી નામે ભલો ॥, મૃગાપુત્ર
પ્રસિદ્ધ ॥ માતાને નામે કરી ॥ ગુણ નિષ્પન્ન તસ દીધ ॥ હો માં
॥ ૨ ॥ લણી ગણી પંડીત થયો ॥, જોવન વય જવ આય ॥ સુંદર
મંદિર કરાવિયાં ॥, પરણાવે નિજ માય ॥ હો માં ॥ ૩ ॥ તવ વય
રૂપે સારિખી ॥, પરણ્યા બત્રીશ નાર ॥ પંચ વિષય સુખ ભોગવે
॥, નાટકના ધમકાર ॥ હો માં ॥ ૪ ॥ રતનજડિત સોદ્ધામણ ॥,
અદ્ભૂત કિંચા અવાસ ॥ દેવ દોગુંદકની પરે ॥, વિલસે લીલ વિલાસ
॥ હો માં ॥ ૫ ॥ એક દિન ખેઠા માળિયે ॥, નારિને પરિવાર
॥ મસ્તક પગ દાઝે તળાં ॥, દીઠા શ્રી અણુગાર ॥ હો માં
॥ ૬ ॥ મુનિ દેખી ભવ સાંભરયો ॥, વસિયો મન વૈરાગ ॥ ઉત-
રયો આમણુ દૂમણો ॥, જનનિને પાયે લાગ ॥ હો માં ॥ ૭ ॥
પાય લાગીને વીનવે ॥, સુણ સુણ મોરી માય ॥ નદુવાની પરે
નાચીયો ॥, લખ ચોરાશી માંય ॥ હો માં ॥ ૮ ॥ પૃથ્વી પાણી
તેઉમાં ॥, ચોથી રે વાઉકાય ॥ જન્મ મરણ દુઃખ ભોગવ્યાં ॥,
તેમ વનસ્પતિ માંય ॥ હો માં ॥ ૯ ॥ વિગલોદ્રિ તિર્યચમાં ॥,
મનુષ્ય દેવ મઝાર ॥ ધર્મ વિહુણો આતમા ॥, રડવડિયે! સંસાર ॥
હો માં ॥ ૧૦ ॥ સાતે નરકે હું ભગ્યો ॥, અનંતિ અનંતિ રે
વાર ॥ છેદન ભેદન ત્યાં સદ્યાં ॥, કહેતાં ન આવે પાર ॥ હો માં
॥ ૧૧ ॥ સાયરના જળથી ઘણું ॥, મેં પીધાં માયનાં થાન ॥ તૃપતિ
ન પામ્યો આતમા ॥, અધિક આરોગ્યાં ધાન ॥ હો માં ॥ ૧૨ ॥
ચારિત્ર ચિંતામણિ સમો ॥, અધિક મ્હારે મન થાય ॥ તન
ધન જોવન કારમાં ॥, ક્ષણ ક્ષણ ખુટે આય ॥ હો માં ॥ ૧૩ ॥
માતા અનુમતિ આપીયે ॥, લેઈશું સંયમ ભાર ॥ પંચ રતન
મુજ સાંભરયાં ॥, કરશું તેહની સાર ॥ હો માં ॥ ૧૪ ॥ વયણુ
સુણી ખેટા તણાં ॥, જનની ધરણી ઢળંત ॥ ચિત્ત વજ્રું તવ આ-

રહે છે, નયણે નીર ઝરત ॥ રે જાયા, તુજ વિષુ ધડિ રે છ માસ
 ॥ ૧૫ ॥ વળતી માતા ઈમિ ભણે છે, સુણ સુણ મોરા રે પૂત્ર ॥
 મનમોહન તું વાલહો છે, કાંઈ ભાગે ધરસૂત્ર ॥ રે જાયા ॥ ૧૬ ॥
 મ્હોટા મંદિર માળિયાં છે, રાન સમોવડ થાય ॥ તુજ વિષુ સહુ
 અળખામણાં છે, કિમ વોળે દિન નાય ॥ રે જાયા ॥ ૧૭ ॥ નવ
 મસવાડા ઉઠર ધરયો છે, જન્મ તણાં દુઃખ દીઠ ॥ કનક કચોળે
 પોષીયો છે, હવે હું થઈ અનીઠ ॥ રે જાયા ॥ ૧૮ ॥ જોવન વય
 નારીતણા છે, ભોગવો બહોળા રે ભોગ ॥ જોવન વય વીત્યા પછે
 છે, આહરજ્યો તપ ભોગ ॥ રે જાયા ॥ ૧૯ ॥ પડયો અબાડી જિમ
 હાથીયો છે, મૃગલો પડીયો રે પાસ ॥ પંખી પડયો જિમ પાંજરે
 છે, તેમ કુમર ધરવાસ ॥ રે જાયા ॥ ૨૦ ॥ ધરધર ભિક્ષા માગવી
 છે, અરસ નિરસ હોય આહાર ॥ ચરિત્ર છે વચ્છ દોહીલું છે, જે
 સ્ત્રી ખાંડાની ધાર ॥ રે જાયા ॥ ૨૧ ॥ પંચ મહાવ્રત પાળવાં છે,
 પાળવા પંચ આચાર ॥ દોષ ખેતાળીશ ટાળિને છે, લેવો સૂઝતો
 આહાર ॥ રે જાયા ॥ ૨૨ ॥ મેણુ દાંતે લોહમય ચણા છે, કિમ
 ચાવીશકુમાર ॥ વેળુ સમોવડ કોળિયા છે, જિને કહ્યો સંયમ ભાર ॥
 રે જાયા ॥ ૨૩ ॥ પલંગ તળાઈએ પોઠતો છે, કરવા ભુમિ સંધાર ॥
 કનક કચોળાં છાંડવાં છે, કાચલીયે વ્યવહાર ॥ રે જાયા ॥ ૨૪ ॥
 માથે લોચ કરાવવા છે, તું સુકુમાળ અપાર ॥ ખાવીશ પરીસહ
 છતવા છે, કરવા ઉઘ વિહાર ॥ રે જાયા ॥ ૨૫ ॥ પાય અણવાણે
 ચાલવું છે, શિયાળે શીત વાય ॥ ચોમાસુ વચ્છ દોહીલું છે, ઉ-
 નાળે લૂવાય ॥ રે જાયા ॥ ૨૬ ॥ ગંગા સાયર આદે કરી છે,
 ઉપમા દેખાડી રે માય ॥ દુષ્કર ચારિત્ર દાખિયું છે, કાયર પુરૂષને
 થાય ॥ રે જાયા ॥ ૨૭ ॥ કુમર ભણે સુણ માયડી છે, સંયમ
 સુખ ભંડાર ॥ ચાહરાજ નગરીતણા છે, ફેરા ટાળણહાર ॥ હો મા ॥
 ૨૮ ॥ અનુમતિ તો આપું ખરી છે, કુણુ કરશે તુજ સાર ॥ રોગ
 જળ આવી લાગશે છે, નહિ ઔષધ ઉપચાર ॥ રે જાયા ॥ ૨૯ ॥
 વનમાં રહે છે મૃગલાં છે, કુણુ કરે તેહની સાર ॥ વન મૃગની
 પેરે વિચરશું છે, એકલડા નિરાધાર ॥ હો મા ॥ ૩૦ ॥ અનુમતિ
 આપે માયડી છે, આવ્યા વનહ મઝાર ॥ પંચ મહાવ્રત આદર્યાં
 છે, પાળે સંયમ ભાર ॥ મુનીસર, ધન ધન તુમ અવતાર ॥ ૩૧ ॥
 મૃગાપુત્ર ઋષિસહયો છે, પટકાયા ગોવાળ ॥ એ સમ નહિ વૈસ-

ગિયો છ, જિણે ટાળ્યો આતમ સાલ ॥ મું ॥ ૩૨ ॥ ભણ્યો
અધ્યયન ઓગણીશમે છ, મૃગાપુત્ર અત્રિકાર ॥ તપ જપ કીરિયા
શુદ્ધ કરી છ, આરાધી આચાર ॥ મું ॥ ૩૩ ॥ સંયમ દુષ્કર પાળિયું
છ ॥ કરિ એક માસ સંધાર ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ લહી છ, પહોં
ત્યા મુગતિ મઝાર ॥ મું ॥ ૩૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અનાથોમુનિની સજ્ઞાય.

શ્રેણિક રચવાડી ચઢ્યો, પેખીયો મુનિ એકાંત ॥ વર રૂપ
કાંતે મોહીયો, રાય પૂછે રે કહોરે વિરતાંત શ્રેણિક રાય, હું રે અના-
થી નિર્ઐય ॥ તિણે મેં લીધો રે સાધુજનો પંથ ॥ શ્રેણિક ૦ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ ઇણે કોસખી નયરી વસે, મુજ પિતા પરિઘળ ધન ॥
પરિવાર પૂરે પરિવરયો, હું છું તેહનો રે પૂત્ર રતન ॥ શ્રે ૦ ॥ ૨ ॥
એક દિવસ મુજને વેદના, ઉપની મેં ન ખમાય ॥ માત પિતા
જુરી રહ્યા, પણ કીણુહિ રે તે ન લેવાય ॥ શ્રે ૦ ॥ ૩ ॥ ગોરડી ગુણ
મણિ ચોરડી, ચોરડી અખળા નાર ॥ કોરડી પીડા મેં સહી, ન કોણે
કીધી રે ચોરડી સાર ॥ શ્રે ૦ ॥ ૪ ॥ બહુ સન્યવેદ્ય બોલાવીયા, કીધ-
લા કોડી ઉગાય ॥ ખાવના ચંદન ચરચીયા, પણ તોહી રે સમાધિ
ન થાય ॥ શ્રે ૦ ॥ ૫ ॥ જગમા કો કેહનો નહી; તે ભણી હું રે
અનાથ ॥ વીતરાગના ધર્મ સારિખો, નહી કોઈ ખીજે રે મુગતિનો
સાથ ॥ શ્રે ૦ ॥ ૬ ॥ જો મુજ વેદના ઉપસમે, તો લેઉં સંયમ ભાર ॥
ઇમ ચિંતવતાં વેદના ગઇ, પ્રત લીધું મેં હર્ષ અપાર ॥ શ્રે ૦ ॥ ૭ ॥
કરજોઠી રાજ ગુણ સ્તવે, ધન ધન એહ અણુગાર ॥ શ્રેણિક સમ-
કિત પામીયો, વાંદી પહોત્યો રે નગર મઝાર ॥ શ્રે ૦ ॥ ૮ ॥ મુનિ
અનાથી ગાવતાં, ત્રુટે કર્મની કોડ ॥ ગણિ સમયસુંદર તેહના, પાય
વંદે રે બે કરજોડ ॥ શ્રે ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અનાથોમુનિની દ્વિતીય સજ્ઞાય.

(આધાકર્મી આહાર ન લીજે. એ દશી.)

મગધાધિપ શ્રણિક સુવિચારી, સાથે બહુ પરિવારી ॥ હય
ગય રથ પાયક પાલખીયું, પહોત્યો વનહ મઝારી કે ॥ રાજન,
રચવાડો સંચરિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ખાયક સમકિત વરિયો કે ॥
૨૦ ॥ પદ્મનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરિયો કે ॥ ૨૦

॥ ૨ ॥ વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, ભેતો વનનાં ઠામ ॥ અંધક તરૂં તળે મુનિવર દીઠો, બેઠો કરી પ્રણામ કે ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ ધ્યાને લીનો મુનિવર મ્હોટો, અંધકવર્ણી કાયા ॥ લૂચ્યા કેશ ભેવન વેશે, તણ સંસારની માયા કે ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥ પૂછે રાજા શ્રેષ્ઠિક મુનિને, કિમ લૂચ્યા તુમ કેશ ॥ ભેવને વૈરાગ કહો કેમ લીધો, દીસો છો લઘુ વેશ કે ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥ તરૂં પછે તરૂં છાંડી કાં છંડી, એ માયા કાંમંડી ॥ કંચનવરણી કાયા ઠંડી, એ શી કીધ ધમંડી કે ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥ રૂપવંત તું ગુણવંત દીસે, સુંદર તુમ આકાર ॥ શશિ સ્થમ વહન વિરાજે ત્હારે. નયન પંકજ અનુહાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૭ ॥ ધન ભેવન ફળ લાઠો લીજે, કીજે બહુળા ભોગ ॥ સંપતિ સારૂ જ્ઞાન તે લીજે, અવસરે લીજે ભોગ કે ॥ ૨૦ ॥ ૮ ॥ કુટુંબતણે મોહ કિમ મૂઝ્યો, કિમ મૂઝ્યો ધન પરિવાર ॥ કવણ નગરના કહો તુમે વાસી, કિમ લીધો સંયમ ભાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૯ ॥ સયળ લક્ષણ તુમ અંગે નિરખ્યાં, અવગુણ એક ન દીઠો ॥ કૃપા કરી યોગીસર સાચો, ઉત્તર ઘો મુજ મીઠો કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૦ ॥ બોલે મુનિવર મુણ હો રાજા, ઉત્તર દેઉં છું સાચો ॥ મુખનો મટકો નયણનો લટકો, કાયા પિંડ તે કાચો કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૧ ॥ વચન અનાથી ॥ ૧૧ ॥ એ આંકણી ॥ નાથ વિના જીવે દુઃખ પામ્યાં, માહરે નહી કોઈ નાથ ॥ તિણ કારણ મેં દીક્ષા લીધી, હવે હું હુઓ સનાથ કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૨ ॥ નાથ અછું હું મુનિવર ત્હારો, એહવો અર્થ વિચારો ॥ નાથ અછે કોઈ ત્હારે રાજા, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૩ ॥ નાથતણે અરથ જો બણો, તો થાઓ મુજ નાથ ॥ નાથ ત્હાં કોઈ નૃપ તુમારે, બાવળ ઘો છો બાથ કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૪ ॥ માતા મયગળ હય હૈયારવ, મુણ મગધાધિપ રાજા ॥ કંચન કોડી ભેડી બંધવની, માય તાય મુખ સાજા કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૫ ॥ મ્હોટા કુળની મ્હોટી વધૂટી, બોડી નહિ મન માંહી ॥ સિંહકટી હંસગમની બાળા, થોડા બોલી પ્રાંહી કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૬ ॥ શશિવચણી મૃગાનચણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર ॥ હાવ ભાવ વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિરધાર કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૭ ॥ ઇંદ્રાણી બણે ઇંદ્રાણી, એહવી મુજ ઘેર રાણી ॥ કેતા ગુણ હું કહું હો રાજા, શીયળ ગુણની ખાણી કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૮ ॥ પાન સમારે ખીડી વાળી, માંહી કપૂરનો વાસ ॥ પ્રેમ કરી મુજ પદમણી આપે, તે મૂકી નીરાશ કે ॥ ૨૦ ॥ ૧૯ ॥

પંચવિધ હું લોગ લોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો ॥ એક દિવસ
મુજ રોગ ઉપન્યો, ન વિસમે તે ચિત્ત આણ્યો કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૦ ॥
કાકા કાકી કુઆ લાણેજી, મામા માસા મામી ॥ નેહ ધરે માસી
મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ માય તાય બં-
ધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય ॥ નારી મુખ વિલપંતી
બોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૨ ॥ તિલિ વેદની
મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે ॥ મંત્ર યંત્ર કીયા ઘણેરા,
તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૩ ॥ વૈદ જાણુ તેડયા તિલિ
વારે, દીધા બહુજા દામ ॥ ઔષધ લેષજે ગુણુ નવિ થાયે, વિલ-
ખાણુ તે તામ કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૪ ॥ અચિત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યો,
એકલકો વનવાસી ॥ એ સંસાર તણું દુઃખ વિડ્યાં, ગઈ વેદન તવ
નાસી કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૫ ॥ દિનકર જોગે તમ જિમ નાસે, તિમ
મુજ વેદન લાગી ॥ સંયમ વરિયો વેદન ઠરિયો, સમતાશું લય લાગી
કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૬ ॥ મગધાધિપ હરખ્યો મનમાંહી, વચન કહેરે
વિચારી ॥ નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તરયા પર તારી કે
॥ રાજન, પંચ મહાવ્રત ધારી ॥ ૨૭ ॥ શીશ નમાવી પાય લાગીને,
પૂછી છોડયું મિથ્યાત ॥ યોગીસરને ધ્યાને લીનો, અનુઆળે કુળ
જાત કે ॥ ૨૦ ॥ ૨૮ ॥ ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા
શિવપુર ઠામ ॥ કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિ
રામ કે ॥ રાજન ॥ ૨૯ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રી મેતારજ મુનિની સજ્જાય.

(જીવ રે તું શીજતણા કર સંગ. એ દેશી.)

સમ હમ ગુણના આગરુ જી, પંચ મહાવ્રત ધાર ॥ માસખ-
મણુને પારણે જી, રાજગૃહી નગરી મઝાર ॥ મેતારજ મુનિવર, ધન
ધન તુમ અવતાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોનીને ઘેર આવીઆ જી,
મેતારજ ઋષિરાય ॥ જવલા ઘડતો જીઠીયો જી, વંદે મુનિના પાય
॥ મેં ॥ ૨ ॥ આજ ફળ્યો ઘર આંગણે જી, વિણ કાળે સહકાર ॥
લેયો લિક્ષા છે સૂઝતી જી, મોદક તણો એ આહાર ॥ મેં ॥ ૩ ॥
કોંચ જીવ જવલા ચણ્યો જી, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય ॥ સોની મન
થંકા થઈ જી, સાધુ તણું એ કામ ॥ મેં ॥ ૪ ॥ રીસ કરી ઋષિને
કહે જી, ઘાં જવલા મુજ આજ ॥ વાધર શીશે વીંટિયું જી,

તડકે રાખ્યા મુનિરાજ ॥ મેં ॥ ૫ ॥ ફટ ફટ ફૂટે હાડકાં ॥ તડ તડ
ત્રુટે આમ ॥ સોનીડે પરિસહ દિયો ॥ મુનિ રાખ્યો મન ઠામ
॥ મેં ॥ ૬ ॥ એહવા પણુ મહોટા ચતી ॥ મન ન આણે રોષ ॥
આતમ નિંદે આપણે ॥ સોની નો શો દોષ ॥ મેં ॥ ૭ ॥ ગજસુ-
કુમાળ સંતાપીયા ॥ બાંધી માટીની પાળ ॥ ખેર અંગારા શિર
ધર્યા ॥ મુગતે ગયા તતકાળ ॥ મેં ॥ ૮ ॥ વાઘણે શરીર વલ્લરિયું
॥ સાધુ- સુકોસળ સાર ॥ કેવળ લહી મુગતિ ગયા ॥ ઇમ
અરણિક અણુગાર ॥ મેં ॥ ૯ ॥ પાલક પાપી પીલિયા ॥ ખંધક-
સૂરિના શિષ્ય ॥ અંબડ ચેલા સાતશે ॥ નમો નમો તે નિશ દિશ ॥
મેં ॥ ૧૦ ॥ એહવા ઋષિ સંભારતા ॥ મેતારજ ઋષિરાય ॥
અંતગઠ હુઆ કેવળી ॥ વંદે મુનિના પાય ॥ મેં ॥ ૧૧ ॥ ભારી
કાષ્ટની સ્ત્રીયે તિહાં ॥ લાવી નાંખી તિણિ વાર ॥ ધબકે પંખી
બગીચો ॥ જવલા કાઢ્યા તિણે સાર ॥ મેં ॥ ૧૨ ॥ દેખી જવલા
વિષમાં ॥ મન લાબ્યો સોનાર ॥ ઓઘો મુહપતિ સાધુનો ॥
લેઈ થયો અણુગાર ॥ મેં ॥ ૧૩ ॥ આતમ તારયો આપણે ॥
થિર કરી મન વચ કાય ॥ રાજવિજય રંગે ભણે ॥ સાધુતણી એ
સજ્જાય ॥ મેં ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મૂર્ખ પ્રતિબોધ સજ્જાય.

જ્ઞાન કહિ નવિ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કહિ નવિં થાય ॥ કહેતાં
પોતાનું પણુ બય, મૂં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ શ્વાન હોય તે ગંગા-
જળમાં, સો વેળા જો ન્હાય ॥ અડશઠ તીરથ ફરિ આવે પણુ,
શ્વાનપણું નવિ બય ॥ મૂં ॥ ૨ ॥ ફૂર સર્પ પયપાન કરતાં,
સંતપણું નવિ થાય ॥ કસ્તૂરિનું ખાતર જો કીજે, વાસ લસણુ નવિ
બય ॥ મૂં ॥ ૩ ॥ વૃષા સમે સુગ્રી તે પક્ષી, કપી ઉપદેશ
કરાય ॥ તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રી ગૃહ વિખાય ॥ મૂં ॥
૪ ॥ નદી માંહે નિશિ દિન રહે પણુ, પાપાણુપણું નવિ બય
॥ લોહ ધાતુ ટંકણુ જો લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય ॥ મૂં ॥ ૫ ॥
કામ કંઠમાં મુકતાફળની, માળા તે ન ધરાય ॥ ચંદન અર્ચિત
અંજ કરીજે, ગર્ધંવ ગાય ન થાય ॥ મૂં ॥ ૬ ॥ સિંહ
અરમ કોઈ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય ॥ શિયાળ સુત પણુ

સિંહ ન હોવે, શિયાળપણું નવિ જાય ॥ મૂળા કહે ॥ ૭ ॥ તે માટે
મૂરખથી અળગા, રહે તે સુખીયા થાય ॥ જિખર ભૂમિ ખીજ ન
હોવે, ઉલટું ખીજ તે જાય ॥ મૂળ ॥ કહે ॥ ૮ ॥ સમકિતધારી
સંગ કરીજે, લવ લય લીતિ મિટાય ॥ મયાત્રિજય સહગુરૂ સેવાથી,
બ્રાધિખીજ સુખ પાય ॥ મૂળ ॥ કહે ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી આઠમદનો સજ્ઞાય.

મદ આઠ મહા મુનિ વારિયે, જે દુર્ગતિના દાતારો રે ॥ શ્રી
વીર જિજ્ઞેસર ઉપદિસે, ભાંખે સોહમ ગણધારો રે ॥ મદ ॥ ૧ ॥
હાં જી જાતિનો મદ પહેલો કહ્યો, પૂર્વે હરિકેશીયે કીધો રે ॥ અંડાળ-
તણે કુળ ઉપન્યો, તપથી સવિ કારજ સીધો રે ॥ મદ ॥ ૨ ॥
હાં જી કુળ મદ ખીજે દાખીયો, મરિચી લવે કીધો પ્રાણી રે ॥
કોડાકોડિ સાગર લવમાં લમ્યો, મદ મ કરો ઇમ મન જાણી રે ॥
મદ ॥ ૩ ॥ હાં જી બળ મદથી દુઃખ પામીયા, શ્રેણિક વસુભૂતિ
જીવો રે ॥ જઈ ભોગવ્યાં દુઃખ નરકતાણાં, મુખ પાઠતાં નિત રીવો
રે ॥ મદ ॥ ૪ ॥ હાં જી સનતકુમાર નરેસરૂ, સુર આગળ રૂપ
વખાણ્યું રે ॥ રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ, મદ ચોથાનું એ ટાણું
રે ॥ મદ ॥ ૫ ॥ હાં જી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ
મનમાં આંચો રે ॥ થયા કૂરંગડુ ઋષિરાજીયા, પામ્યા તપનો અંત-
રાયો રે ॥ મદ ॥ ૬ ॥ હાં જી દેશ દશારણુનો ધણી, રાય દશાર્ણુ-
ભદ્ર અભિમાની રે ॥ ઇંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી બૂઝીયો, સંસાર તણ થયો
જ્ઞાની રે ॥ મદ ॥ ૭ ॥ હાં જી સ્થૂળીભદ્રે વિદ્યાનો કરયો, મદ
સાતમો જે દુઃખદાઈ રે ॥ શ્રુત પૂરણ અર્થ ન પામીયા, જીઓ
માન તણી અધિકાઈ રે ॥ મદ ॥ ૮ ॥ રાય સુભૂમ પટખંડનો ધણી,
લોભનો મદ કીધો અપાર રે ॥ હય ગય રથ સળ સાયર ગળ્યું,
ગયો સાતમી નરક મઝાર રે ॥ મદ ॥ ૯ ॥ ઇમ તન ધન જોવન
રાજ્યનો, મ ધરો મનમાં અહંકારો રે ॥ એ અધિર અસત્ય સવિ
કારમું, વિણસે ક્ષણમાં બહુ વારો રે ॥ મદ ॥ ૧૦ ॥ મદ આઠ
નિવારો વ્રત ધરી, પાળો સંયમ મુખ કારી રે ॥ કહે માનવિજય
તે પામશે, અવિચળ પદવી નર નારી રે ॥ મદ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાજીમતિ અને રહનેમીનો સંવાદ.

(વાયા વાયા ઉત્તર દિશિના વાય જો. એ દશી)

રહનેમી અંખર વિષુ રાજુલ દેખી જો, મહનોદય મોહ્યા મુનિ
ચિત ગવેષી જો ॥ કહે સુંદરી સુંદર મેળા સંસારમાં જો ॥ ૧ ॥

સંસારે મેળા આવે શે કાજ જો, ચીર ધરી કહે રાજુલ તુમે
મુનિરાજ જો ॥ આજ કિશું સંભારે મેળા વીસરયા જો ॥ ૨ ॥

વિસરે નહી રાગીને પૂરવ પ્રીત જો, પ્રીત કરી રહે દૂર એ મુરખ
રીત જો ॥ ચતુરશું ચિત્ત મેળાવો ચતુરને સાંભરે જો ॥ ૩ ॥

સાંભરે પણુ હમશું તુમ શો મેળાપ જો, દિયર ભોભઈ પણાની
જગમાં છાપ જો ॥ તેમાં શો ચિત્તમેળો ફેગટ રાગનો જો ॥ ૪ ॥

ફેગટ રાગે રાતાં તુમે ધર માંહીજો, તજિ તુમને મુજ ભાઈ
ગયા વનમાંહી જો ॥ અમે તુમ ઘેર નિત વાત વિસામે આવતા જો ॥ ૫ ॥

આવતા તો હું દેતી આદરમાન જો, પ્રીતમ લધુ બંધવ મુજ
ભાઈ સમાન જો ॥ કંત વિયોગે તુમશું વાત વિસામતી જો ॥ ૬ ॥

વીસામા વનિતાને વણલ કેરા જો, અણુપરણી કન્યાને કંત
ધણેરા જો ॥ એક પખો જે રાગ તે ધરવો નવિ ઘટે જો ॥ ૭ ॥

નવિ ધરે સતીયો જે નામ ધરાવે જો, ખીજો વર વરવા ઇચ્છા
નવિ ભાવે જો ॥ ન ફરે પંચની સાખે જે તિલકે ધરયો જો ॥ ૮ ॥

તિલક ધરે તે તો સામાન્ય ઠરાય જો, મંગળ વરત્યે કર મેળાપક
થાય જો ॥ માય પછી વોળાવે કન્યા સાસરે જો ॥ ૯ ॥

સાસરિયે કુમારી જમવા બાય જો, વસ્તું સામાન્ય વિશેષે લઈ
સમવાય જો ॥ કર મેળાવા પહેલાં મનમેળા કરે જો ॥ ૧૦ ॥

મેળા કરવા અમે તુમ ઘેર આવંતા જો, ભૂષણ ચીવર મેવા ફળ
લાવંતા જો ॥ તુમ લેતાં અમને થઈ આશા મોટકી જો ॥ ૧૧ ॥

મોટી આશા શી થઈ તુમ દિલમાંહી જો, દેવર બાણી હું લેતી
ઉચ્છાંહી જો ॥ સસરાનું ધર લહિ ન ધરી શંકા અમે જો ॥ ૧૨ ॥

અમે બાણું પતિ વિષુ રાજુલ આશિયાળી જો, એહને પરણી
સુખભર પ્રીતકી પાળી જો ॥ હંપતિ દીક્ષા લેશું જીવનમાં નહી જો ॥ ૧૩ ॥

નહિ આશિયાળી હું જગમાં કહેવાણી જો, ત્રણ જગતના રા-
બની હું રાણી જો ॥ ભૂતળ સરગે ગવાણી પ્રભુ ચરણે રહી જો ॥ ૧૪ ॥

રહી ચરણે તો સુખ સંસાર ઠગાણી જો, અંપકવરણી તુજ કાયા
સોસાણી જો ॥ તપ જપ કષ્ટ જે કરવું તે વૃદ્ધા પણે જો ॥ ૧૫ ॥

વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાય વિહાર જે, થિરવાસે એક ઠામ રહે
 અણુગાર જે ॥ જે જે કારજ સંધવું તે જોવન વયે જે ॥ ૧૬ ॥
 જોવન વય ઝગમગતી તુમ હમ જોગ જે, ચાલો ઘેર જઈ વિલ-
 સિયે સુખ ભોગ જે ॥ વાત બની એકાંતે ગુફામાં પુણ્યથી જે ॥ ૧૭ ॥
 પુણ્યે દીક્ષા લીધી પ્રભુની પાસ જે, સંયમથી સુર મુગતિવણું
 સુખવાસ જે ॥ વિરૂઆં વિષ ફળ ખાવા ઇચ્છા શી કરો જે ॥ ૧૮ ॥
 શી કરો તો પાસ પ્રભુ અણુગાર જે, ઉપદેશે ઘર છંડી થસે
 મુનિ ચાર જે ॥ તે ભવ મોક્ષ મુણીને કિમ જઈ ઘેર વશ્યા ॥ જે ॥ ૧૯ ॥
 ઘેર વશ્યા પણ મુનિ દીઠા તપ કરતા જે, પશ્ચાત્તપ કરિ ફરિ સંયમ
 ધરતા જે ॥ પરિશાટન કરી પરમાતમ પદવી વરચા જે ॥ ૨૦ ॥
 વરિ પદવી પણ ભુકતભોગી થઈ તેહ જે, તુમ ઉપર અમને
 પૂરવનો નેહ જે ॥ અધુરાને દુક્કર સંયમ સાધન વિધિ જે ॥ ૨૧ ॥
 વિધિયે વ્રત ધરી થાવચ્યાકુમાર જે, સિદ્ધગિરિ સિંધ્યા સાથે
 સાધુ હબાર જે ॥ વીરને વારે અઈમુત્તો મુગતે જશે જે ॥ ૨૨ ॥
 જશે ખરા પણ બાળપણમાં જોગી જે, વાત ન જાણે સા સંસારિક
 ભોગી જે ॥ ભુગતભોગી થઈ અંતે સંયમ સાધશું જે ॥ ૨૩ ॥
 સાધશું અંતે સંયમ તે સવિ ખોટું જે, જરાપણાનું દુઃખ
 સંસારે મ્હોટું જે ॥ વ્રત ભોગીને જીવ્યા તે નરકે ગયા જે ॥ ૨૪ ॥
 ગયા નરકે તે જોણે ફરિવ્રત નવિ ધરિયાં જે ॥ ભાગે પરિણામે
 સંયમ આચરિયાં જે ॥ ચારિત્રે ચિત્ત ઠરશે ઇચ્છા પૂરણે જે ॥ ૨૫ ॥
 ઇચ્છા પૂરણુ કોઈ કાળે નવિ થાવે જે, સ્વર્ગતણું સુખ વાર અ-
 નંતી પાવે જે ॥ ભવ ભય પાપી પંડિત દીક્ષા નવિ તજે જે ॥ ૨૬ ॥
 નવિ તજે તો પૂરવધર કિમ ચૂક્યા જે, રહી ઘરવાસે તપ જપ
 વેષ જ મુક્યા જે ॥ અરિહા વાત એકાંતે શાસન નવિ કહે જે ॥ ૨૭ ॥
 કહે એકાંતે બ્રહ્મચર્ય જિનવરિયા જે, વ્રત તજિ પુરવધર
 નિગોદે પડિયા જે ॥ વિષ ખાતાં સંસારે કુણુ સુખીયા થયા જે ॥ ૨૮ ॥
 થયા જિનેશ્વર સુખ વિલસી સંસારે જે, કેવળ પામી પછી જ-
 ગતને તારે જે ॥ દીક્ષા લેશું આપણે સુખ લીલા કરી જે ॥ ૨૯ ॥
 કિરિયા સંયમ જિન આણ્યા શિર ધારો જે, ચળ ચિત્ત કરીને
 ચરણતાણું ફળ હારો જે ॥ વમન ભખતાં શ્યાનપરે વાંછા કરો જે ॥ ૩૦ ॥
 કરચો અમને તુમે શ્યાન બરોબર સાચો જે, તો તુમશું હવે રાગ
 તે ધરવો કાચો જે ॥ લાગ્યો તમાચો શિક્ષાનો મુજને ઘણો જે ॥ ૩૧ ॥

કર્યો અમને તુમે શ્વાન ખરોખર સાચો જો, તો તુમશું હવે રાગ
તે ધરવો કાચો જો ॥ લાગ્યો તમાચો શિક્ષાનો મુજને ઘણો જો ॥ ૩૧ ॥

મુજને ઘણો છે દીયરિયાનો રાગ જો, તેણે કહું છું અ ગંધન
કુળના નાગ જો ॥ અગનિ પડે પણ વિષ વમિયું ચૂસે નહી જો ॥ ૩૨ ॥

ચૂસે નહી તિર્યચ પણ વિખ્યાત જો ॥ તેથી ભૂંડો હું નર ક્ષત્રી
ભાત જો ॥ તું ગુરૂમાતા વાત કિહાં કરશે નહી જો ॥ ૩૩ ॥

કરશે નહી પણ ભણે જિનવર જ્ઞાની જો, જ્ઞાની આગળ વાત
ન જગમાં છાની જો ॥ પ્રભુ પાસે આલોચણ લેઈ નિર્મળ થવું જો ॥ ૩૪ ॥

નિર્મળ થાવા જઈશું પ્રભુની પાસે જો, મિરછામિ દુક્કઠં તુમશું
શુભ વાસે જો ॥ કૃપ પડંતા તુમે કર આહી રાખિયો જો ॥ ૩૫ ॥

રાખે આતમ પોતાનો મુનિરાયા જો, સ્વામી સહોદર માત
શિવાના ભાયા જો ॥ રહનેમી સંયમે ઠરિયા ઇમ સાંભળી જો ॥ ૩૬ ॥

સાંભળી જઈ પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવી જો, આલોચણ લેઈ
ઉન્નવળ લાવના ભાવીજો ॥ કેવળ પામી શીવપદવી વરિયા સુખે જો ॥ ૩૭ ॥

સુખે રહી ઘરમાં શત વરસ તે ચાર જો, એક વરસ છદ્મસ્થે
રામુલ નાર જો ॥ એક વિહૂણાં પાંગશે વરસ જ કેવળી જો ॥ ૩૮ ॥

કેવળી થઈને વિચરયા દેશ વિદેશ જો, બહુ જન તારયા દેઈવર
ઉપદેશ જો ॥ શિવસુખ સજ્જાયે પોઢયા અ ગુરૂ લઘુ ગુણે જો ॥ ૩૯ ॥

ગુણે કરી દોઈ ગાયા સુણજ્યો સયણાં જો, એક એક ગાથા અંતર
ખેહુનાં વચણાં જો ॥ શુભ વીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે જો ॥ ૪૦ ॥

અથ શ્રી સુલસાની સજ્જાય.

(ઇહુ અવસર એક આવી જંબુકી રે. એ દેશી.)

ધન ધન સુળસા સાચી શ્રવિકા જી, જેહને નિશ્ચળ ધર્મનું
ધ્યાન રે ॥ સમકિતધારી નારી જે સતી જી, જેહને વીર દિયે!
બહુમાન રે ॥ ધન ધનના ૧ ॥ એક દિન અંબડ તાપસ પ્રતિષ્ઠાધવા
જી, જયે એહવું વીર જિણેશ રે ॥ નયરી રાજગૃહી સુળસા ભણી
જી, કહેજ્યો અમારો ધર્મ સંદેશ રે ॥ ધન ૦ ॥ ૨ ॥ સાંભળી અંબડ
મનમાં ચિંતવે જી, ધર્મલાભ ઇશેજી વચણ રે ॥ એહવું કહાવે
જિનવર જે ભણી જી, કેવું રૂડું હૃદ તસ સમકિત રચણ રે ॥ ધન ૦
॥ ૩ ॥ અંબડ તાપસ પરીક્ષા કારણે જી, આંચો રાજગૃહીને ખારે
॥ પહેલું પ્રજ્ઞા રૂપ વિકુન્થું જી, વૈકિય શક્તિપણે અનુસાર રે ॥

ધન૦ ॥ ૪ ॥ પહેલી પોળે પ્રગટ્યો પેખિને જી, ચૌમુખ પ્રજ્ઞા વંદ-
 ન કોડ રે ॥ સઘળી રાજ પ્રજા સુળસા વિના જી, તેને આવી
 નમે કરજોડ રે ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ બીજે દિન દક્ષિણ પોળે જઈજી, ધરિ-
 કૃષ્ણ તણે અવતાર રે ॥ આવ્યા પુરજન તિહાં સઘળા મળી જી,
 નાવી સુળસા સમકિત ધારિ રે ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ ત્રીજે દિવસે પશ્ચિમ
 ખારણે જી, ધરિયું ઇશ્વર રૂપ મહંત રે ॥ તિમ હિજ ચોથે થઈ પચ-
 વીશમે જી, આવી સમવસરયો અરિહંત રે ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ તો પછી
 સુળસા નાવી વાંદવા જી, તેહતું જાણી સમકિત સાચ રે ॥ અંબડ
 સુળસાને પ્રણામી કરી જી, કરજોડી કહે એહવી વાચ રે ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥
 ધન્ય તું સમકિત ધારી શિરોમણિજી, ધન્ય તું સમકિત વિશવા
 વીશ રે ॥ એમ પ્રસંશી કહે સુળસા જાણી જી, જિનજીયે કહિ છે
 ધર્મ આશીષ રે ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ નિશ્ચળ સમકિત દેખી સતી તણું જી, તે
 પછી હુઓ દૃઢ મન માંચ રે ॥ ઇણિપરે શાંતિવિમળ કવિરાયનો જી,
 બુદ્ધ કલ્યાણવિમળ ગુણ ગાય રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ઢંઢણઋષિની સજ્ઞાય.

ઢંઢણ ઋષિજીને વંદણા ॥ હું વારી લાલ ॥ ઉત્કૃષ્ટો અણુગાર રે ॥
 હું વારી લાલ ॥ અભિગ્રહ લીધો આકરો ॥ હું વારી ॥ લખ્યે લે
 શું આહાર રે ॥ હું વારી ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥ દિન પ્રત્યે જાવે ગોચરી ॥
 હું ॥ ન મિલે શુદ્ધ આહાર રે ॥ હું ॥ ન લીએ મૂળ અ સૂઝતો ॥
 હું ॥ પિંજર હુઓ ગાત રે ॥ હું ॥ હરિ પૂછે શ્રી નેમિને ॥
 હું ॥ મુનિવર સહસ્ર અઢાર રે ॥ હું ॥ ઉત્કૃષ્ટો કોણ એહમે ॥ હું ॥
 મુજને કહો કૃપાળ રે ॥ હું ॥ ૩ ॥ ઢંઢણ અધિકો દાખીયો ॥
 હું ॥ શ્રીમુખ નેમિ જિણુંદ રે ॥ હું ॥ કૃષ્ણ ઉમાદ્યો વાંદવા ॥
 હું ॥ ધન્ય જાદવ કુળ ચંદ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥ ગલિઆરે મુનિવર
 મળ્યા ॥ હું ॥ વાંદે કૃષ્ણ નરેશ રે ॥ હું ॥ કિણહી મિથ્યાત્વી
 દેખિને ॥ હું ॥ આવ્યો ભાવ વિશેષ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥ પાઆવો
 અમ ઘર સાધુજી ॥ હું ॥ લ્યો મોઢક છે શુદ્ધ રે ॥ હું ॥ ઋષિજી
 લેઈ આવીયા ॥ હું ॥ પ્રભુ જી પાસ વિમુદ્ધ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥
 મુજ લખ્યે મોઢક મિળ્યા ॥ હું ॥ મુજને કહો કૃપાળ રે ॥ હું ॥ લખિ
 નહી વચ્છ તાહરી ॥ હું ॥ શ્રીપતિ લખિ નિહાળ રે ॥ હું ॥ ૬૦ ॥
 ૭ ॥ તો મુજને લેવો નહી ॥ હું ॥ આલ્યો પરઠણ કાજરે ॥ હું ॥ ઇટ

નિભાડે ભેધને ॥ હું ૦ ॥ ચુરે કર્મ સમાજરે ॥ હું ॥ ૬ ॥ ૮ ॥ આવી
સૂધી ભાવના ॥ હું ૦ ॥ પામ્યા કેવળનાણુ રે ॥ હું ૦ ॥ ૬ ॥ ૬ ॥ મુગતે
ગયા ॥ હું ૦ ॥ કહે જિનહર્ષ સુભાણુ રે ॥ હું ૦ ॥ ૬ ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી હરવૈકલિક સૂત્રની સજ્ઞાઓ.

તત્ર પ્રથમ અધ્યયન સજ્ઞાય.

(સુગ્રીવ નગર સોહામણું ૭. એ દશી.)

શ્રી ગુરુ પદ પંકજ નમી ૭, વળિધરિ ધર્મની બુદ્ધ ॥ આધુ
ક્રિયા ગુણ ગાયથું ૭, કરવા સમક્તિ શુદ્ધ ॥ મુનીસર ॥ ધર્મ સંયળ
સુખકાર ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ સંયમ તવે ૭, ધર્મ એ મંગ-
ળ રૂપ ॥ જોહના મનમાં નિત વસે ૭, તસ નમે સુર નર ભૂપ ॥
મુ ૦ ॥ ૨ ॥ ન કરે કુસુમ કિલામના ૭, વિચરતા જિમ તરૂંદ ॥
સંતોષે વળિ આતમા ૭, મધુકર ગ્રહી મકરંદ ॥ મુ ૦ ॥ ૩ ॥ તિષ્ઠિ
પરે મુનિ ધર ધર ભમે ૭, લેવે શુદ્ધ જ અહાર ॥ ન કરે બાધા
ઠેધને ૭, દિયે પિંડને આધાર ॥ મુ ૦ ॥ ૪ ॥ પહેલે દશવૈકલી કે
૭, અધ્યયને અધિકાર ॥ ભાંખ્યે તે આરાધતાં ૭, વૃદ્ધિવિનય જ-
યકાર ॥ મુ ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી બીજા અધ્યયનનો સજ્ઞાય.

(શીળ સોહામણું પાળીયે. એ દશી.)

નવમા નેમિ જિણુંદને, રાણુલ રૂપી નાર રે ॥ શીળ સુરંગી
સંચરે, ગોરી ગઢ ગિરનાર રે ॥ શીળ સુહામણી મન ધરે ॥ ૧ ॥
તુમે નિરૂપમ નિર્ગથ રે ॥ સવિ અભિલાષ તણ કરી, પાળે સંયમ
પંથ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૨ ॥ પાઉસ ભીની પદમિણી, ગઈ શુદ્ધામાંદિ
તેમ રે ॥ ચતુરા ચીર નિચોવતી, દીઠી ઋષિ રહનેમ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૩ ॥
ચિત્ત ચળે ચારિત્રિયો, વયણુ વહે તવ એમ રે ॥ સુખ ભોગવિયે
મુંદરી, આપણે પૂરવ પ્રેમ રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૪ ॥ તવ રાયભાદિ તે
ઈમ ભણે, ભૂંડા એમ શું ભાંખે રે ॥ વયણુ વિરૂદ્ધ એ બેલતાં, કાંઈ
કુળ લાજ ન રાખે રે ॥ શીખ ૦ ॥ ૫ ॥ હું પુત્રી ઉત્તસેનની, તું
યાદવ કૂળ ભયો રે ॥ એ નિર્મળ કુળ આપણાં, તો કિમ અકારજ

થાયો રે ॥ શીખ૦ ॥ ૬ ॥ ચિત્ત ચળાવીશ ઇણિપરે, નિરખી જો
 તું નારી રે ॥ તો પવનાહત તરૂં પરે, થઈશ અથિર નિરધારી રે ॥
 શીખ૦ ॥ ૭ ॥ લોગ લલા પરિહર્યા, તે વળિ વાંછે જેહ રે ॥
 વમન ભખી ફૂકર સમો, કહિયે ફુકરમી તેહ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૮ ॥
 સર્પ અગંધન કુળ તણ્યા, કરે અગનિ પ્રવેશ રે ॥ પણ વમિયું વિષ
 નવિ લિયે, જીવ્યો જાતિ વિશેષ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૯ ॥ તિમ ઉત્તમ
 ફૂળ ઊપન્યા, છાંડી લોગ સંયોગ રે ॥ ફરી તેહને વાંછે નહી, હોય
 જો પ્રાણ વિયોગ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૦ ॥ ચારિત્ર કિમ પાળી શકે, જો
 નવિ જાય અભિલાષ રે ॥ સીદાતો સંકલ્પથી, પગ પગ ઇમ જિન
 ભાખ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૧ ॥ જો કણ કંચન કામિની, અછતી અણુ-
 લોગવતા રે ॥ ત્યાગી ન કહીયે તેહને, જીવે સવિ જોગવતા રે ॥
 શીખ૦ ॥ ૧૨ ॥ લોગ સંયોગ લલા લહી, પરિહરે જે નિરીહ
 રે ॥ ત્યાગી તેહ જ ભાંખીયો, તસ પદ નમું નિશ દીહ રે ॥ શીખ૦
 ॥ ૧૩ ॥ ઇમ ઉપદેશ અંકૂ શકે, મયગળ પરે મુનિરાજે રે ॥ સંયમ
 મારગ થિર કર્યો, સાર્યો વાંછિત કાજે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ
 ખીજા અધ્યયનમાં, શુરૂ હિત શીખ પ્રકાસે રે ॥ લાભવિજય કવિ
 રાયનો, વૃદ્ધિવિજય ઇમ ભાસે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ત્રીજા અધ્યયનની સજ્ઞાપ.

આધા કર્મો આહાર ન લીજે, નિશિ લોજન નવિ કરિયે ॥
 રાત્ર્ય પિંડને સન્યાતરનો, પિંડ વળી પરિહરિયે કે ॥ મુનિવર, એ
 મારગ અનુસરિયે ॥ જિમ લવજળ નિધિ તરિયે કે ॥ મુનિવર ૦ ॥ ૧ ॥
 સામો આણ્યો આહાર ન લીજે, નિત પિંડ નવિ આહરિયે ॥ શી
 ઇચ્છા એમ પૂછી આપે, તે નવિ અંગી કરિયે કે ॥ મુ ॥ ૨ ॥ કંઠ-
 મૂળ ફૂળ ખીજ પ્રમુખ વળી, લવણા દિક સચિત્ત ॥ વરજે તિમ વળિ
 નવિ રાખીજે, તેહ સંનિધિ નિમિત્ત કે ॥ મુ ॥ ૩ ॥ ઊગટણું
 પીઠી પરિહરિયે, સ્નાન કદી નવિ કરિયે ॥ ગંધ વિલેપન નવિ
 આચરિયે, અંગ કુસુમ નવિ ધરિયે કે ॥ મુ ॥ ૪ ॥ ગૃહસ્થનું ભાજન
 નવિ વાવરિયે, પરિહરિયે વળિ આભરણ ॥ છાંયા કારણ છત્ર ન
 ધરિયે, ધરે ન વાનહી ચરણ કે ॥ મુ ॥ ૫ ॥ દાતણ ન કરે દર્પણ
 ન ધરે, દેખે નવિ જન રૂપ ॥ તેલ ચોપડીને કાંકરી ન કીજે,
 કીજે ન વસ્ત્ર ધૂપ કે ॥ મુ ॥ ૬ ॥ માંચી પલંગે નવિ બેસીજે

કીને ન વીંઝણે વાય ॥ ગૃહસ્થને ઘેર નવિ બેસીને, વિષ્ણુ કારણ
સમુદાય કે મું ॥ ૭ ॥ વમન વિરેચન રોગ ચિકિત્સા, અગનિ
આરંભ નવિ કીને ॥ સોગઠાં શેત્રંજ પ્રમુખ જે કીડા, તે પણ
સવિ વરણ જે કે ॥ મું ॥ ૮ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય નિજ વશ્ય આણીને,
પંચાશ્રવ પચખીને ॥ પંચ સુમિત ત્રણ ગુપતિ ધરીને, છકાય રક્ષા
તે કીને કે ॥ મું ॥ ૯ ॥ ઉનાળે આતાપના લીને, શીયાળે શીત
સહીએ ॥ શાંત ઠાંત થઈ પરિસહ સહેવા, ચિર વરસાળે રહિયે
કે ॥ મું ॥ ૧૦ ॥ ઇંમ દુક્કર કરણી બહુ કરતાં, ધરતાં ભાવ ઉઠાસી ॥
કરમ ખપાવી કેવળી હુવા, શિવ રમણી સુવિલાસી કે ॥ મું ॥ ૧૧ ॥
દશવૈકાલિક ત્રીજા અધ્યયનને, ભાંખ્યો એહ આચાર ॥ લાલવિજય
ગુરૂ ચરણ પસાયે, વૃદ્ધિવિજય જ્યકાર કે ॥ મું ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ચોથા અધ્યયનની સજ્જા.

(મુણ મુણ પ્રાણી રે, વાણી જિનતણી. એ દશી.)

સ્વામી સુધર્મા રે કહે જંબુ પ્રતે, મુણ મુણ તું ગૂણખાણી ॥
સરસ મુધારસ હુંતી મીઠડી, વીર જિણેસર વાણી ॥ સ્વામીં
॥ ૧ ॥ સૂક્ષ્મ બાહર તસ થાવર વળી, જીવ વિરાહણુ ટાળ ॥ મન
વચ કાયા રે ત્રિવિધે ચિર કરી, પહેલું વ્રત સુવિચાર ॥ સ્વામીં
॥ ૨ ॥ ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યે કરી, મિથ્યા મ ભાંખો રે વચણુ ।
ત્રિકરણુ સુદ્ધે વ્રત આરાધ જે, બીજું દિવસ રચણુ ॥ સ્વામીં ॥ ૩ ॥
ગામ નગર વનમાંહી વિચરંતાં, સચિત અચિત તૃણ માત્ર ॥ કાંઈ
અ દીધાં મત અગીકરે, ત્રીજું વ્રત ગુણપાત્ર ॥ સ્વામીં ॥ ૪ ॥
મુરનર તિર્યચ ચોનિ સંખંધિઆ, મૈથુન કરી પરિહાર ॥ ત્રિવિધે
ત્રિવિધે તું નિત પાળજે, ચોથું વ્રત સુખકાર ॥ સ્વામીં ॥ ૫ ॥
ધણુ કણુ કંચન વસ્તુ પ્રમુખ વળી, સર્વ અચિત્ત સચિત્ત ॥ પરિગ્ર-
હ મૂચ્છાં રે તેહની પરિહરી, ધરિ વ્રત પંચમ ચિત્ત ॥ સ્વામીં
॥ ૬ ॥ પંચ મહાવ્રત ઇણિ પરે પાળજ્યો, ટાળજે લોભન રાત ॥
પાપસ્થાનક સધળાં પરિહરિ, ધરજ્યો સમતા સવિ ભાવ ॥ સ્વામીં
॥ ૭ ॥ પૃથ્વી પાણી વાયુ વનસ્પતિ, અગ્નિ એ થાવર પંચ ॥
બિંતિ થઈ પંચેન્દ્રિય જળચર થળચર, ખચરા તસ એ પંચ ॥ સ્વામીં
॥ ૮ ॥ એ છકાયની છાંડુ વિરાધના, જ્યણુ કરિ સવિ વાણુ ॥
વિષ્ણુ જ્યણુએ રે પાપ વિરાધના, ભાંખે તિહુચણુ ભાણુ ॥ સ્વામીં

॥ ૯ ॥ જ્યણા પૂર્વકે બોલતાં બેસતાં, કરતાં આહાર વિહાર ॥
 પાપ કરમ બંધ કહિયે નવિ હુવે, કહે જિન જગદાધાર ॥ સ્વામીં
 ॥ ૧૦ ॥ જીવ અજીવ ને પહેલા ઓળખો, જિમ જ્યણા તસ હોય ॥
 જ્ઞાન વિના નવિ જીવદયા પળે, ટળે નવિ આરંભ કોય ॥ સ્વામીં
 ॥ ૧૧ ॥ જાણુપણથી રે સંવર સંપજે, સંવરે કરમ ખપેઈ ॥ કર્મ
 ક્ષયથી રે કેવળ ઊપજે, કેવળે મુગતિ લહેઈ ॥ સ્વામીં ॥ ૧૨ ॥
 દશવૈકાલીક ચોથા અધ્યયનમાં, અર્થ પ્રકાર્યો રે એહ ॥ શ્રી ગુરૂ
 લાભવિજય પદ સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લહે તેહ ॥ સ્વામીં ॥ ૧૩ ॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી પાંચમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય.

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણા જી. એ દેશી.)

સૂઝતા આહારની ખપ કરોજી, સાધુજી સમય સંભાળ ॥
 સંયમ શુદ્ધ કરવા લણી જી, એપણા દુષણ ટાળ ॥ સૂઝતા આહારની
 ખપ કરો જી ॥ ૧ ॥ પ્રથમ સંન્યાય પોરશી કરી જી, અનુસરી
 વળી ઉપયોગ ॥ પાત્ર પડીલેહણુ આચરો જી, આદરો ગુરૂ અનુયોગ ॥
 સૂઝતાં ॥ ૨ ॥ કાર ધૂઅર વરસાદના જી, જીવ વિરાહજી ટાળ ॥
 પગ પગ ધરજી શોધતાં જી, હરિકાયાદિક નિહાળ ॥ સૂઝતાં ॥ ૩ ॥
 ગેહ ગણિકા તણાં પરિહરો જી, જિહાં ગયાં ચળ ચિત્ત હોય ॥
 હિંસક કૂળ પણ તિમ તભે જી, પાપ તિહાં પરતખ જોય ॥ સૂઝતાં
 ॥ ૪ ॥ નીજ હાથે બાર ઉઘાડી ને જી, પેસિયે નવિ ધર માંહિ ॥
 બાળ પશુ ભિક્ષુક પ્રમુખ ને જી, સંઘટિ ન જઈએ ધર માંહિ ॥ સૂઝતાં
 ॥ ૫ ॥ જળ કૂળ જલણ કણ લુણથું જી, ભેટતાં જે દિયે જ્ઞાન ॥
 તેહ કલપે નહિ સાધુ ને જી, વહોરવું અન્ન ને પાન ॥ સૂઝતાં
 ॥ ૬ ॥ સ્તન અંતરાય બાળક પ્રતે જી, કરીને રડતો ઠવેહ ॥ જ્ઞાન
 દિયે જે ઊલટ ભરી જી, તો હિ પણ સાધુ વર જેહ ॥ સૂઝતાં ॥ ૭ ॥
 ગર્ભવતી વળી જે દિયે જી, તે પણ અ કલપ હોય ॥ માળે નિસ-
 રણી પ્રમુખે ચઢી જી, આણી દિયે કલપે ન સોય ॥ સૂઝતાં ॥ ૮ ॥
 મુદ્દયે આણ્યું પણ મત લિયો જી, મત લિયો કરી અંતરાય ॥
 વહોરતાં થંભ ખંભાદિકે જી, ન અડકો ધિર ઠવો પાય ॥ સૂઝતાં
 ॥ ૯ ॥ ઈણપરે દોપ સવિ છાંડતા જી, પામીએ આહાર જે શુદ્ધ ॥
 તો લીએ દેહ ધારણ લણી જી, અણુ લહે તો તપ વૃદ્ધિ ॥ સૂઝતાં
 ॥ ૧૦ ॥ વચણુ લજ્જા તૃપા ભૂખના જી, પરિસહથી ધિર ચિત્ત ॥

ગુરૂ પાસે ધરીયાવહિ પહિલ્લમી જી, નિમંતરે સાધુને નિત ॥ સૂઝતાં ॥૧૧॥ શુદ્ધ એકાંત ઠામે જઈ જી, પહિલ્લમી ધરિયાવહી સારા ॥ ભોજન દોષ સવિ છાંડિને જી, થિર થઈ કરવો આહાર ॥ સૂઝતાં ॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાલીક પાંચમે જી, અધ્યયને કહ્યો એ આચાર ॥ તે ગુરૂ લાભવિજય સેવતાં જી, વૃદ્ધિ વિજય જયકાર ॥ સૂઝતાં ॥૧૩॥

અથ શ્રી ઠઠા અધ્યયની સજ્જાય.

(મમ કરો માયા કારમી. એ દશી.)

ગણધર સુધર્મા ઈમ ઉપદિસે, સાંભળો મુનિવર વૃંદ રે ॥ યાનક અઢાર એ ઓળખો, જેહ છે પાપના કંદ રે ॥ ગણધરના ૧૧ ॥ પ્રથમ હિંસા તિહાં છાંડીએ, જૂઠ નવિ ભાંધિયે વયણુ રે ॥ તૃણ પિણુ અદત્ત નવિ લીજીયે, તજીરે સવિ મેહુણુ સયણુ રે ॥ ગ૦ ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહ મૂચાં પરિહરો, નવિ કરો ભોજન રાત રે ॥ છંદા છકાય વિરાધના, ભેદ સમજી સહુ ભાતિ રે ॥ ગ૦ ॥ ૩ ॥ અકલ્પ આહાર નવિ લીજીયે, ઉપજે દોષ જે માંહી રે ॥ ધાતુનાં પાત્ર મતિ વાવરો, ગૃહિતણાં મુનિવર પ્રાંહી રે ॥ ગ૦ ॥ ૪ ॥ ગાદીએ માંચીએ નવિ ખેસીએ, વારિયે સજ્જા પલંગ રે ॥ રાતે રહિયે નવિ તે સ્થળે, જિહાં હોવે નારી પ્રસંગ રે ॥ ગ૦ ॥ ૫ ॥ સ્નાન મંજજન નવિ કીજીએ, જિણે હોય મન તણે થોભ રે ॥ તેહ શણુગાર વળી પરિહરો, દંત નખ કેશતણી શોભ રે ॥ ગ૦ ॥ ૬ ॥ છકું અધ્યયને ઈમ પ્રકાશીયો, દસવૈકાલિક એહ રે ॥ લાભવિજય ગુરૂ સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લલ્યો તેહ રે ॥ ગ૦ ॥ ૭ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી સાતમા અધ્યયનની સજ્જાય.

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દશી.)

સાચું વયણુ જે ભાંખીયે રે, સચ્ચા ભાષા તેહ ॥ સચ્ચા મોસા તે કહીએ રે; સાચું મૃષા હોય જેહ ॥ સાધુ જી, કરજ્યો ભાષા શુદ્ધિ ॥ કરી નિરમળ નિજ ખુદ્ધિ ॥ સાધુજી ॥ ૧ ॥ કેવળ જૂઠ જિહાં હોવે રે, તેહ અસચ્ચા ભણુ ॥ સાચું નહીં જુહું નહીં રે, અસત્યામૃષા ઠાણુ ॥ સાધુજી ॥ ૨ ॥ એ ચારે માંહી કહીરે, પહેલી ભાષા હોય ॥ સંયમધારીયે ખોલવી રે, વચન વિચારી જોય ॥ સાધુજી ॥ ૩ ॥ કઠિણુ વયણુ નવિ ભાંખીયે રે, દુઠ્ઠારો રે

કાર ॥ કોઈના મરમ ન બોલીયે રે, સાચા પણુ નિરધાર ॥ સાધુ-
જી ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન ભાંખીયે રે, કાણુને ન કહે કાણુ ॥
કહીએ ન અંધો અંધ ને રે, સાચું કઠીણુ એ જાણુ ॥ સાધુજી ॥
૫ ॥ જેહથી અનરથ ઉપજે રે ॥ પરને પીડા થાય ॥ સાચું
વયણુ તે ભાંખતાં રે, લાલથી ત્રોટો થાય ॥ સાધુજી ॥ ૬ ॥ ધરમ
સહિત હિતકારીયા રે, ગરવ રહિત સમતોલ ॥ થોડલા તે પિણુ
મીઠડા રે, બોલ વિચારી બોલ ॥ સાધુજી ॥ ૭ ॥ ઇમ સવિ
ગુણ અંગીકારી રે, પરિહરી દોષ અશેષ ॥ બોલતાં સાધને નવિ
હુવે રે, કર્મઅંધ લવલેશ ॥ સાધુજી ॥ ૮ ॥ દશવૈકાલીક સાતમે રે,
અધ્યયને એહ વિચાર ॥ લાલવિજય ગુરૂથી લહે રે, વૃદ્ધિવિજય
જ્યકાર ॥ સાધુજી ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી આઠમા અધ્યયનનો સજ્જાય.

(વનમાળાની દશી.)

કહે શ્રી ગુરૂ સાંભળો ચેલા રે, આચાર એ પુણ્યના વેલા રે
॥ છકાય વિરાહણુ ટાળો રે, ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર પાળો રે ॥ ૧ ॥
પુઢવી પાષાણુ ન ભેદો રે, ફળ ફૂલ પત્રાદિ ન છેદો રે ॥ બીજ
કુંપલ વન મતિ કરસો રે, વીંજણે કરી વાય મ કરસો રે ॥ ૨ ॥
વળિ અગની મ ભેટસો ભાઈ રે, પીંજ્યો પાણી ઉનું સદાઈ રે ॥
મત વાવરો કાચું પાણીરે, એહવી શ્રી વીરની વાણી રે ॥ ૩ ॥
હીમ ધૂંઅર વડ જિંભરનાં રે, ફળ કુંથુઆ કીડી નગરા રે ॥ નિલ-
પુલ હરિ અંકૂશ રે, ઇંડાળ એ આઠે પૂરા રે ॥ ૪ ॥ સ્નેહાદિક ભેદ
જાણી રે, મત હણજ્યો સૂક્ષ્મ પ્રાણી રે ॥ પઠિલેહી સવિ વાવર-
જ્યો રે, ઉપગરણે પ્રમાદ મ કરજ્યો રે ॥ ૫ ॥ જ્યણાયે ડગલાં
ભરજ્યો રે ॥ વાટે ચાલતાં વાત મ કરજ્યો રે ॥ મત જ્યોતિષ
નિમિત્ત પ્રકાસો રે, નિરખો મત નાચ તમાસો રે ॥ ૬ ॥ દીકું અણુ-
દીકું કરજ્યો રે, પાપ વયણુ ન શ્રવણે ધરજ્યો રે ॥ અણુસૂઝતો
આહાર જ તજજ્યો રે, રાતે સંનિધિ સવિ વરજજ્યો રે ॥ ૭ ॥
બાવીશ પરિસહ સહજ્યો રે, દેહ દુઃખે ફળ સદહ જ્યો રે ॥ અણુ
પામે કૃપણતા મ કરજ્યો રે, તપ શ્રુતનો મદ મ વહજ્યો રે ॥ ૮ ॥
સ્તુતિ નીંદા સમતા તુમે ગ્રહજ્યો રે, દેશ કાળ જોઈને રહજ્યો રે ॥
ગૃહસ્થશું જાતિ સ્ગાઈ રે, મત કાઢજ્યો મુનિવર ભાઈ રે ॥ ૯ ॥

ન રમાડે ગૃહસ્થનાં બાળ રે, કરે કીરિયાની સંભાળ રે ॥ યંત્ર
મંત્ર ઔષધના ભામે રે, મત કરજ્યો કુગતિનાં કામે રે ॥ ૧૦ ॥
કોષે પ્રીત પૂરવની બાય રે, વળી માને વિનય પલાય રે ॥ માયા
મિત્રાઈ નસાડે રે, સવિ ગુણને લોભ વિણુ સાડે રે ॥ ૧૧ ॥ તે માટે
કષાય એ ચાર રે, અનુક્રમે હમજ્યો અણુગાર રે ॥ ઉપશમશું
કેવળ ભાવે રે, સરળાઈ સંતોષ સલાવે રે ॥ ૧૨ ॥ બ્રહ્મચારીને
બાણુજ્યો ધારી રે, જેસી પોપટ ને મંજરી રે ॥ તેણે પરિહરે તસ
પરમંગ રે, નવવાઠ ધરે વળિ ચંગ રે ॥ ૧૩ ॥ રસ લોલુપી થઈ
મત પોસે રે, નિજ કાયા તપ કરી સોસે રે ॥ બાણુ અથિર
પુઠગળ પિંડ રે, મત પાળજ્યો પંચ અખંડ રે ॥ ૧૪ ॥ કહ્યું હશવે-
કાલીકે એમ રે, અધ્યયને આઠમે તેમ રે ॥ ગુરૂ લાલવિનય થી
બાણી રે, બુદ્ધ વૃદ્ધિવિનય મન આણી રે ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી નવમા અધ્યયનની સજ્જાય.

(શત્રુજય જય જઈને લાલન, શત્રુજય જઈએ એ દેશી.)

વિનય કરેજ્યો ચેલા વિનય કરેજ્યો શ્રી ગુરૂ આણુ શીર
ધરેજ્યો ॥ ચેલા ॥ કોષી માનીને પરમાદી, વિનય ન શીખે વળિ
વિષવાદી ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦ ॥ ૧ ॥ વિનય સહિત આશાતના કરતાં,
બહુ ભવ ભટકે દુર્ગતિ કરતાં ॥ ચેલા ॥ અગની સર્પ વિષ જિન
નવિ મારે, ગુરૂ આસાયણુ તેથી અધિક પ્રકારે ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦
॥ ૨ ॥ અવિનયિ દુઃખીયો બહુ સંસારી, અવિનયી મુગતિનો નહિ
અધિકારી ॥ ચેલા ॥ કોહ્યા કાનની કૂતરી જેમ, હાંકી કાડે અ
વિનયી તેમ ॥ (અવિનયકારીને ઇચ્છાચારી, રત્નત્રય હારી થાય
ભિખારી ॥ પાતાંતરે) ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦ ॥ ૩ ॥ વિનય શ્રુત તપ વળી
આચાર, કહિયે સમાધીનાં ઠામ એ ચાર ॥ ચેલા ॥ ચાર ચાર ભેદ
એકેક, વળિ સમજે ગુરૂથી સુ વિવેક ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦ ॥ ૪ ॥ તે
ચારે માં વિનય છે પહેલો, ધર્મ વિનય વિણુ ભાંખે તે ઘેલો ॥
ચેલા ॥ મૂળ થકી જેમ શાખા કહિયે, ધર્મક્રિયા તેમ વિનયથી
લહિયે ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦ ॥ ૫ ॥ ગુરૂ વિનયથી લહેશે સાર,
જ્ઞાન ક્રિયા તપ જપ આચાર ॥ ચેલા ॥ ગરથ પાખે જેમ નહોય
હાટ, વિણુ ગુરૂ વિનયે ધરમની વાટ ॥ ચેલા ॥ વિનય ૦ ॥ ૬ ॥ ગુરૂ
નહાનો પણ મોટો કહિયે, રાજા પરે તસ આણુ વહિયે ॥ ચેલા ॥

અલ્પશ્રુત પણ બહુશ્રુત જાણે, ગુરૂ સાથે હઠવાદ મ તાણે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૭ ॥ જિમ શશિ ગ્રહગણમાં બિરાજે, મુનિ પરિવારમાં તિમ ગુરૂ ગાજે ॥ ચેલા ગુરૂથી અળગા મત રહેા ભાઈ, ગુરૂ સેવે લહેશેા ગિરૂઆઈ ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂ વિનયે ગીતારથ થાશેા, વંછિત સવિ સુખ લખમી કમાશેા ॥ ચેલા ॥ સંત હંત વિનયી લજ્જળળુ, તપ જપ ક્રિયાવંત હયાળુ ॥ ચેલા વિનય૦ ॥ ૯ ॥ ગુરૂ કુળવાસે વસતો શિષ્ય, પુજનિક હોવે વિશવાવીશ ॥ ચેલા ॥ દસવૈકાલીક નવમે અધ્યયનને, અર્થ એ ભાંખેા કેવળી વયણે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇણિપરે લાભવિજય ગુરૂ સેવી, વૃદ્ધિવિજય થિર લક્ષ્મી લહેવી ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી દશમા અધ્યયનનો સજ્ઞાપ.

(તે તરિયા આઈ, તે તરિયા ભાઈ, એ દશી.)

તે મુનિ વંદો તે મુનિ વંદો, ઉપશમ રસનો કંદો રે ॥ નિર્મળ જ્ઞાન કળાનો અંદો, તપ તેજે જેહવો દિણુંદો રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૧ ॥ પંચાશ્રવનો કરે પરિહાર, પંચ મહામત ધાર રે ॥ પટકાય જીવતણા આધાર, કરતા ઉચ્ચ વિહાર રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૨ ॥ પંચ સુમતિત્રણુ ગુપતિ આરાધે, ધરમ ધ્યાન નિરાખાધે રે ॥ પંચમી ગતિનો મારગ સાધે, શુભ ગુણકણે વાધે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૩ ॥ કય વિકય ન કરે વ્યાપાર, નિર્મમ નિરહંકારો રે ॥ ચારિત્ર પાળે નિર અતિચારે, ચાલતો ખડગનીધારો રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૪ ॥ ભોગને રોગ કરી જે જાણે, આપણૂં ન વખાણે રે ॥ તપ શ્રુત રૂપનો મદ નવિ આણે, ગોપવી અંગ ઠેકાણે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૫ ॥ છાંહી ધણુ કણુ કંચન ગેહ, થઈ નિરપૃહી નિસ્નેહ રે ॥ ખેહ સમાણી જાણી દેહ, નવિ પોસે પાપે જેહ રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૬ ॥ દોષ રહિત આહાર જે પામે, તેલૂખે પરિણામે રે ॥ લેતો દેહના સુખ નવિ કામે, જાગતો આઠે જામે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૭ ॥ રસના રસ રસિયો નવિ થાવે, નિરલોભી નિર-માયા રે ॥ સહે પરિસહ થિર કરી કાયા, અવિચળ જિમ ગિરિ રાયા રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૮ ॥ રાતે કાઉસગ કરે સમશાને, જે તિહાં પરિસહ જાણે રે ॥ જે નવી ચૂકે તેવે ટાણે, ભય મનમાં નવિ આણે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૯ ॥ કોઈ ઉપર ન ધરે ક્રોધ, દિયે સહુને પ્રતિબોધ રે ॥ કરમ આઠ જીતેવા જોધ, કરતા સંયમ શોધ રે ॥ તે

મુનિ ॥ ૧૦ ॥ દશવૈકાલીક દશમે અધ્યયને, ઈમ લાંખ્યો આચાર
રે ॥ તેણુરૂ લાલવિજયથી પામે, વૃદ્ધિવિજય જયકારરે ॥ તેમુનિ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી સાર્યત્રકાશ સજ્જાય.

(નમો નમો શ્રી શત્રુજય ગિરિવર. એ દશી.)

સાધુ જી સંયમ સૂધો પાળો, વ્રત દ્રવણ સવિ ટાળો રે ॥ દશ-
વૈકાલીક સૂત્ર સંભાળો, મુનિ મારગ અનુવાળો રે ॥ સાધુ જી
॥ ૧ ॥ રોગાંતિક પરિસહ સંકટ, પરસંગે પણ ધાર રે ॥ ચારિત્રથી
ચૂકો મતિ પ્રાણી, ઇગ લાંખે જિન સાર રે ॥ સાં ॥ ૨ ॥ ભૂષ્ટ-
ચારી ભૂંડે કહાવે, ઇહલવ પરલવ હારી રે ॥ નરક નિગોહ તણાં
દુઃખ પામે, ભમતો ખહુ સંસારી રે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ ચિત્ત ચાંખે
ચારિત્ર આરાધે, ઉપશમ નીર અગાધે રે ॥ ઝીલે સુંદર સમતા
હરિયે, તે સુખ સંપતિ સાધે રે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ કામધેનુ ચિંતામણિ
સરિખું, ચારિત્ર ચિત્તમે આણો રે ॥ ઇહ પરલવ સુખદાયક એ
સમ, અવર નકાંઈ જાણો રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ શ્રીજીજીવ સૂરીયે રચ્યાં,
દશ અધ્યયન રસાળાં રે ॥ મનકપુત્ર હેતે તે લણુતાં, લહિયે મંગળ
માળા રે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ શ્રી વિજયપ્રભુસૂરિને રાજ્યે, બુદ્ધલાલવિ
જયના શિષ્ય રે ॥ વૃદ્ધિવિજય વિબુધ આચાર, એ ગાયો સકળ
જગીશ રે ॥ સાં ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મનઓગણત્રીશની સજ્જાય.

(ભોળીડા હંસા રે, વિષય ન રાચીએ. એ દશી,)

જીવ મ મેલે રે એ મન મોકળું, મન મોકળડે રે હાણુ ॥
સંકોચ્યાથી રે સંવર નીપજે, લહિયે પરમ કલ્યાણુ ॥ જીવં ॥ ૧ ॥
એ મન ચંચળ ચિહું દિશે ડોલતું, ન ગણે કામ અકામ ॥ ક્ષણ
નરપતિનાં રે ક્ષણ સુરપતિતણાં, વંછે સુખ અભિરામ ॥ જીવં
॥ ૨ ॥ આગે ભીંત રે જાજરડી ખડી, જીપર દેવળી ઠેલિ ॥ તેહને
પડતાં રે વાર લાગે નહીં, તિમ મન અથિર મ મેલ ॥ જીવં ॥ ૩ ॥
જિમ સુરગિરિની રે સુંદર ચૂળીકા, લાંખી અચળ અડેલ ॥
પવન પ્રચડે રે હામ ન ચાંતરે, તિમ થિર મન નિરમોલ ॥ જીવં
॥ ૪ ॥ એ મન ગહેલ્યું રે અતિ ધાતું મોકળું, જીઓ કુંડરિક અણુગા.

૨ ॥ ચારિત્ર ખોયું રે સહસ વરસતણું, પહોત્યો નરક મઝાર ॥
 ૭૫૦ ॥ ૫ ॥ ભુગબાહુની રે ધરણી કારણે, મણિરથ ચૂક્યો અપાર
 બાંધવ હણિયો રે નિજ હાથે કરી, હે હે વિષય વિકાર ॥ ૭૫૦
 ॥ ૬ ॥ લોક ઇમ કહે રે રાજા રાવણો, ત્રિભુવન કેરો રે લાલ ॥ સીતા
 હરણે રે ગતિ મતિ વીસરી, રામે કિયો બેહાલ ॥ ૭૫૦ ॥ ૭ ॥
 દ્રૌપદી રૂપે રે કીચક મોહીયો, વરજ્યો ન રહ્યો રે તેહ ॥ બીમે
 કીધો રે જમનો પ્રાહુણો, પરનારીને રે નેહ ॥ ૭૫૦ ॥ ૮ ॥ જમુના
 તીરે રે પારાશર જતી, તપ જપ કરતો અપાર ॥ મચ્છમંધાને
 રે રૂપે મોહીયો, તેહનો વ્યાસ કુમાર ॥ ૭૫૦ ॥ ૯ ॥ સૂરીકંતા રે
 મનને મોકળે, કીધો કંત વિનાશ ॥ ચૂલણી રાણી રે પુત્ર વિણ્યાસ
 વા, લાખના મંદિર પાસ ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૦ ॥ મન સંકોચી રે રાખ્યું
 આપણું, ચક્રી સનતકુમાર ॥ સહુ પરિવારે વણિ વણિ વીનવ્યો,
 નાણ્યો નેહ લગાર ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૧ ॥ શેઠ સુદર્શન પોશક પાળવા,
 રાખ્યો નિશ્ચળ ભાવ ॥ શૂળી શ્રીશ્રી રે સિંહાસન હુઆ, પ્રગટયો
 પુણ્ય પ્રભાવ ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૨ ॥ પરિસહ આવ્યાં રે મન નવિ
 ખંચીયું, ગજસુકુમાળ જગીશ ॥ તત્ક્ષણ હુવો રે અંતગડ કેવળી,
 ઓર બંધક ગૂરૂ શિષ્ય ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૩ ॥ સઘળા માંહી રે અતિ ઘણો
 ઢોહિલો, મન કેરો રે વ્યાપાર ॥ ક્ષણ એક માંહે રે નરકે મોકલે,
 ક્ષણમાં મોક્ષ મઝાર ॥ શુદ્ધ પ્રણામી રે શ્રી ભરતેસર, પામ્યા
 કેવળ સાર ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૪ ॥ મનથી બંધન મનથી મોક્ષ છે, કિયડે
 દેખી વિચાર ॥ જેણે નયણે રે નિરખે ખડેનડી, તેણે નયણે નિજ
 નાર ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૬ ॥ પરિસહ દીધા રે જિનને આક્રશ, ખીલાને
 અધિકાર ॥ વેંઘે ઉદ્ધમ ફળ મુખ પામીયાં, ગોપ ભમે રે સંસાર
 ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૭ ॥ જિણહી ઠાંતે રે નિજ બાલૂઅડાં, બિહી અહે, મન
 ખાંત ॥ તેહી જ ઠાંતે રે જાંઠરને અહે, મન પરિણતિની રે આંત
 ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૮ ॥ મનને જેતી રે ભૂમિ દેખાડીયે, તિહાં તિહાં
 દોડયુ રે બાય ॥ અંકુશે કરિ જિમ માતો હાથીયો, ઠેરયાથી વશ
 થાય ॥ ૭૫૦ ॥ ૧૯ ॥ મનનો સહજે રે નીચો ઢાળ છે, નીર તણી પરે
 જોય બાંધો આવે રે સહ ઉપાયથી, ઇમ બાણે સહુ કોય ॥
 ૭૫૦ ॥ ૨૦ ॥ મન વિણ ચારિત્રકો પાળે ઘણું, દેસૂણાં પૂર્વકોડિ ॥
 મનની શુદ્ધ રે કોઈ એક જ દિનાં, અંતર બહુજો રે જોડિ ॥ ૭૫૦
 ॥ ૨૧ ॥ બહુ ભવનાં રે બહુજાં સંચીયાં, પોતાં પાતક દેખ ॥

શુદ્ધ મને રે તે ક્ષણમેં કરે, એ જિન વચન વિષેસ ॥ જીવ ॥ ૨૨ ॥
 સોહલો, પંચામિનો સાધવો, સોહલો છે વનવાસ ॥ સોહલું મોને
 રે રહેલું જીવને, સોહલો અંથ અભ્યાસ ॥ જીવ ॥ ૨૩ ॥ દુઝર હુઈ
 રે દુઝર જેહથી, કરણી જગ અભિરામ ॥ તે આહરવી રે નરને
 સોહલી, પણ હોહિલો શુદ્ધ પરિણામ ॥ જીવ ॥ ૨૪ ॥ પારાધી થી
 રે ઠરતી પંખણી, શંકાતી રહે જેમ ॥ તિમ જે મનને રે રાજે
 તેહને, ઇહ પરલોકે રે જેમ ॥ જીવ ॥ ૨૫ ॥ માથે ઘટ ધરી નટવી
 નાચતી, વંશ ચઠંતી રે જોય ॥ ગ્રાહ્ય પ્રકારે જન મન રીઝવે, મન ઘટ
 ઉપરે રે હોય ॥ જીવ ॥ ૨૬ ॥ ઇમ જે પ્રાણી રે નિશ્ચળ ધરિ રહે,
 જિન ગુણ ઉપર રાગ ॥ તસ મન બાહિર બવા ન પાવહી, જિમ
 પ્રવહણનો રે કાગ ॥ જીવ ॥ ૨૭ ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા ચઉ-
 વિહ સંઘ ઉલાસ ॥ શુદ્ધ પ્રણામે રે વરતે તેહનો, હું ભવ ભવનો રે દાસ
 ॥ જીવ ॥ ૨૮ ॥ મનગુણ તીશી રે જે નર સાંભળે, પાવે સુખ ભરપૂર
 ॥ પદ્મસૂરી શિષ્ય ગુણસાગર કહે, પાપ પલાસે રે દૂર ॥ જીવ ॥ ૨૯ ॥

અથ શ્રી શાલીભદ્રની સજ્જાય.

પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે જી રે, દીધું મુનિવર દાન ॥ નયરી
 રાજગૃહી અવતરયો જી, રૂપે મયણ સમાન ॥ સોભાગી રે, શાળી-
 ભદ્ર ભોગી રે હોય ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥ બત્રીશ લક્ષણ ગુણે ભયો
 જી રે, પરણ્યો બત્રીશ નાર ॥ માણસને ભવે દેવનાં જી રે,
 સુખ વિલસે સંસાર ॥ સો ॥ ૨ ॥ ગૌભદ્ર શેઠ તિહાં પૂરવે જી રે,
 નિત નિત નવલા રે ભોગ ॥ કરે સુભદ્રા ઉવારણાં જી રે, સેવ કરે
 બહુ લોક ॥ સો ॥ ૩ ॥ એક દિન શ્રેણિક રાજિયો જી રે, બોવા
 આવ્યો રે રૂપ ॥ શરીર મુકોમળ અતિ ઘણું જી રે, દેખી હરખ્યો
 ભૂપ ॥ સો ॥ ૪ ॥ વચ્છ વૈરાગે ચિંતવે જી રે, મુજ શિર શ્રેણિક-
 રાય ॥ પૂરવ પુણ્ય મેં નવિ ક્યાં જી રે, હવે તપ આહરશું માય
 ॥ સો ॥ ૫ ॥ ઇણે અવસરે શ્રી જિનવરૂ જી રે, આવ્યા નયરી
 ઉદ્યાન ॥ શાળિભદ્ર મન ઊજમ્યો જી રે, વાંધા પ્રભુના પાય ॥ સો ॥
 ૬ ॥ વીરતણી વાણી સુણી જી રે, સૂઠયો મેહ અકાળ ॥ એકેકી
 દિન પરિહરે જી રે, જિમ જળ છડે રે પાળ ॥ સો ॥ ૭ ॥ માતા
 દેખી ટળવળે જી રે, માછલપી વિણ નીર ॥ નારી સઘળી પાવે

પડે જ રે, મ મ છંડો સાહસ ધીર ॥ સો ॥ ૮ ॥ વહુઅર સઘળી
 વીનવે જ રે, સાંભળો સાસુ વિચાર ॥ સર છંડી પાળે ચઢ્યો જ
 રે, હંસલો ઊડણહાર ॥ સો ॥ ૯ ॥ ઈણુ અવસર તિહાં નહાવતાં જ
 રે, ધન્ના શિર આંસૂ પડંત ॥ કવણુ દુઃખ તુજ સાંભળ્યું જ રે, ઊંચું
 નેઘ કહે કંત ॥ સો ॥ ૧૦ ॥ ચંદ્રમુખી મૃગલોચની જ રે, ખોલાવી
 ભરતાર ॥ અંધવ વાત મેં સાંભળી જ રે, નારીનો પરિહાર
 ॥ સો ॥ ૧૧ ॥ ધન્નો ભણે સુણુ ઘેલડી જ રે, શાળીભદ્ર પૂરો ગમાર
 ॥ ને મન આણ્યું છંડવા જ રે, વિલંબ ન કીજે લગાર ॥ સો ॥ ૧૨ ॥
 કહેતાં વાત જ સોહલી જ રે, કરતાં દોહલી હોય ॥ સો ॥ ૧૩ ॥
 જ રે ને તેં ઈમ કહ્યું જ રે, તો મેં છંડી રે આઠ ॥ પિઉઠા મેં
 હસતાં કહ્યું જ રે, મૂકો છો શા માટ ॥ સો ॥ ૧૪ ॥ ધણુ વચને ધન્નો
 નીસર્યો જ રે, જાણે પંચાયણુ સિંહ ॥ જઈ સાળાને સાહ જ કર્યો
 જ રે, ઘેલા ઉઠ અખીહ ॥ સો ॥ ૧૫ ॥ કાળ આહેડી નિત્ય ભમે
 જ રે, પૂઠે મ નેમશિ વાટ ॥ નારી અંધન દોરડી જ રે, ત્રોડી લે
 શુભ વાટ ॥ સો ॥ ૧૬ ॥ જિમ ધીવર તિમ માછલો જ રે,
 ધીવરે નાંખી રે જાળ ॥ પુરૂષ પડી જિમ માછલો જ રે, તિમહિ
 અચિંત્યો કાળ ॥ સો ॥ ૧૭ ॥ જોવનભર ખિહું નિસર્યો જ રે,
 પહોત્યા વીરજની પાસ ॥ દીક્ષા લીધી રૂપડી જ રે, પાળે મન ઉજ્જ
 સ ॥ સો ॥ ૧૮ ॥ માસખમણુને પારણુ જ રે, પૂછે શ્રી જિનરાજ ॥
 અમને શુદ્ધ જ ગોચરી જ રે ॥ લાલ દેશે કુણુ આજ ॥ સો ॥
 ૧૯ ॥ માતા હાથે પારણુ જ રે, થાશે તુમને રે આજ ॥ વીર
 વચન નિશ્ચય કરી જ રે, આવ્યા નગરી માંજ ॥ સો ॥ ૨૦ ॥ ॥ ઘર
 આવ્યા નવિ ઓળખ્યા જ રે, ફરિયા નગરી મઝાર ॥ મારગ જતાં
 મહિયારડી જ રે, સામી મળિ તેણિવાર ॥ સો ॥ ૨૧ ॥ મુનિ દેખી
 મન ઉજ્જશું જ રે, વિકસિત થઈ તસ દેહ ॥ મસ્તક ગોરસ
 સૂઝતો જ રે, પડિલાબ્યો ધરિ નેહ ॥ સો ॥ ૨૨ ॥ મુનિવર
 વોહરી ચાલિયા જ રે, શ્રી જિન પાસે આય ॥ મુનિ સંશય જઈ
 પૂછિયો જ રે, દાન દીધું માય ॥ સો ॥ ૨૩ ॥ વીર કહે તુમે
 સાંભળો જ રે, ગોરસ વોહર્યો રે જોહ ॥ મારગ મળી મહિયારડી જ
 રે, પૂરવ જન્મ માય એહ ॥ સો ॥ ૨૪ ॥ પુરવ ભવ જિન મુખે લહી
 જ રે, એકત્ર ભાવે રે દોય ॥ આહાર કરી મુનિ ધારિયો જ રે,
 અણમણુ શુદ્ધ જ હોય ॥ સો ॥ ૨૫ ॥ જિન આદેશ લહી કરી

જી રે, ચઢિયા ગિરિ વેભાર ॥ શિલા ઊંપર જઈ કરી જી રે, દોય
મુનિ અણસણુ ધાર ॥ સોં ॥ ૨૨૬ ॥ માતા ભદ્રા સંચર્યાં જી રે, સાથે
બહુ પરિવાર ॥ અંતે ઉર પુત્ર જ તણો જી રે, લીધો સઘળો લાર
॥ સોં ॥ ૨૭ ॥ સમવસરણે આવી કરી જી રે, વાંઘા વીર જગતાત
॥ સકળ સાધુ વંદી કરી જી રે, પુત્ર જોવે નિજ માત ॥ સોં
॥ ૨૮ ॥ જોઈ સઘળી પરપદા જી રે, દીઠા ન દોય મુનિરાય ॥ કર-
જોડી કરે વીનતિ જી રે, ભાંખે શ્રી જિનરાય ॥ સોં ॥ ૨૯ ॥ વૈભા-
રગિરિ જાઈ ચડ્યા જી રે, મુનિ દરિસણુ ઊમંગ ॥ સહ પરિવારે
પરિવર્યાં જી રે, પહોત્યાં ગિરિવર શૃંગ ॥ સોં ॥ ૩૦ ॥ દોય મુનિ
અણસણુ ઉચ્ચરી જી રે, જીલે ધ્યાન મઝાર ॥ મુનિ દેખી વિલખાં
થયાં જી રે, નયણે નીર અપાર ॥ સોં ॥ ૩૧ ॥ ગદ ગદ શબ્દે
ખોલતી જી રે, મળિ બત્રીશે રે નાર ॥ પિઉડા ખોલો ખોલડા જી રે,
જિમ મુખ હોય અપાર ॥ સોં ॥ ૩૨ ॥ અમે તો અવગુણે ભર્યાં
જી રે, તુમે સહી ગુણ ભંડાર ॥ મુનિવર ધ્યાન ચૂક્યા નહી જી રે,
તેહરે વચને લગાર ॥ સોં ॥ ૩૩ ॥ વીરા નયણે નિહાળિએ જી રે,
જિમ મન થાએ પ્રમોદ ॥ નયણુ ઉઘાડી જોઈએ જી રે, માતા પામે
મોદ ॥ સોં ॥ ૩૪ ॥ શાળિભદ્ર માતા મોહથી જી રે, પહોત્યા
અમર વિમાન ॥ મહાવિદેહે સીઝશે જી રે, પામી કેવળજ્ઞાન
॥ સોં ॥ ૩૫ ॥ ધર્મો ધર્મિ મુગતે ગયો જી રે, પામી શુકળ ધ્યાન
॥ જે નર નારી ગાયશે જી રે, સમયસુંદરની વાણ ॥ સોં ॥ ૩૬ ॥

અથ શ્રી અઢાર પાપસ્થાનકની સજ્ઞાયો

તત્ર હિંસા પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(કપૂર હોયે અતિ ઊજળો રે. એ દશી.)

પાપ સ્થાનક પહેલું કહ્યું રે, હિંસા નામ દુરંત ॥ મારેજે જગ
જીવને રે, તે લહે મરણુ અનંત રે ॥ પ્રાણી, જિનવાણી ધરો ચિત્ત
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ માત પિતાદિ અનંતના રે, પામે વિયોગ તે
મંદ ॥ દારિદ્ર દોહગ નવિ ટળે રે, મળે ન વલ્લભ વૃંદ રે ॥ પ્રાણી ॥
૨ ॥ હોય વિપાકે દશગુણું રે, એકવાર કિયું કર્મ ॥ શતસહસ્ર
કોડિ ગમે રે, તીવ્ર ભાવના મર્મ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ મર કહેતાં પણુ
દુઃખ હુએ રે, મારે કિમ નવિ હોય ॥ હિંસા ભગિની અતિ ખૂરી

રે, વૈશ્વાનરની જોય રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૪ ॥ તેહને જોરે જે હુવા રે,
સૌદ્રધ્યાન પ્રમત્ત ॥ નરક અતિથિ તે તૃપ હુઆ રે, જેમ સુભૂમ પ્રજા-
દત્ત રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૫ ॥ રાય વિવેક કન્યા ક્ષમા રે, પરણાવે જસ-
સાય ॥ તેહ થકી દુરે ટળે રે, હિંસા નામ બલાય રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૬ ॥

અથ શ્રી મૃષાવાદ પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(લાછલદે માત મદહાર. એ દશી.)

ખીજું પાપનું સ્થાન, મૃષાવાદ દુધ્યાન ॥ આજ હો ॥ છંડો રે
લવિ મંડો ધર્મસું પ્રીતડી ॥ ૧ ॥ વૈર ખેદ અવિશ્વાસ, એહથી
દોષ અભ્યાસ ॥ આજ હો ॥ થાએ રે નવિ જાએ વ્યાધિ અપથ્યથી
॥ ૨ ॥ રહેવું કાળિકસૂરિ, પરજન વચન તે ભૂરિ ॥ આજ હો ॥
સહેવું રે નવિ કહેવું જૂઠં ભયા દિકે ॥ ૩ ॥ આસન ધરત આકા-
શ, વસુતૃપ હુઆ સુપ્રકાશ ॥ આજ હો ॥ જૂઠં રે સુર રૂઠે ઘાલ્યો
રસાતળે ॥ ૪ ॥ જે સત્યવ્રત ધરે ચિત્ત, હોય જગ માંહે પવિ-
ત્ર ॥ આજ હો ॥ તેહને રે નવિ ભય સુર વ્યંતર યક્ષથી ॥ ૫ ॥
જે નવિ લાંખે અલીક, ખોલે ઢાવું ઠીક ॥ આજ હો ॥ ટેકે રે
સુ વિવેકે સુયશ તે સુખ વરે ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અદત્ત પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(નિંદ્રડી વેરણ હુમ રહી. એ દશી.)

ચોરી વ્યસન નિવારીયે, પાપસ્થાનક હો ત્રીજું કહ્યું ઘોર કે ॥
ઇહલવ પરલવ દુઃખ ધણું, એહ વ્યસને હો પામે જગ ચોર કે
॥ ચોં ॥ ૧ ॥ ચોર તે પ્રાચે દરિદ્રિ હુએ, ચોરીથી હો ધન ન ઠરે
નેટ કે ॥ ચોરનો કોણ ધણી નહી, પ્રાચે ભૂખ્યું હો રહે ચોરનું પેટ
કે ॥ ચોં ॥ ૨ ॥ જિમ જળમાંહી નાંખીયો, તળે આવે હો જળ
માં *અયગોળ કે ॥ ચોર કઠોર કરમ કરી, જાય નરકે હો તિમ
નિપટ નિટોલ કે ॥ ચોં ॥ ૩ ॥ નાહું પડ્યું વળી વીસરયું, રહ્યું
રાખ્યું હો થાપણ કર્યું જેહ કે ॥ તૃણ તૃસ માત્ર ન લીજયે, અણ
દીધું હો કિહાં કોઇનું તેહ કે ॥ ચોં ॥ ૪ ॥ દૂરે અનર્થ સકળ ટળે,
મિળે વહાલા હો સઘળે જથ થાય કે ॥ સુર સુખનાં હુએ ભેટણાં,
વ્રત ત્રીજું હો આવે જસ દાય કે ॥ ચોં ॥ ૫ ॥ ત્યજ ચોરપણું દે-

વતા, હોય નિશ્ચય હો રોહિણીય જેમ કે ॥ એ વ્રતથી જસ સુખ
લહે, વળી પ્રાણી હો વહે પુણ્યથું પ્રેમ કે ॥ ચો ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી અબ્ર નચય પાપસ્થાનક રાજજ્ઞાય.

(તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિબા. એ દશી.)

પાપસ્થાનક ચોથું વર્જિએ, દુર્ગંતિ મૂળ અખંભ ॥ જગ સવિ
મૂળચો છે એહમાં, છડે તેહ અચંભ ॥ પાપ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
રૂડું લાગે રે એ ધૂરે, પરિણામ અતિ કૂર ॥ ફળ કિંપાકના સારિ-
ખાં, વરજે સજાન દૂર ॥ પાપ ॥ ૨ ॥ અધર વિદ્રૂમ સ્મિત કુલડાં,
કુચ ફળ કઠિન વિશાળ ॥ રામા દેખી ન રાચિયે, એ વિષ વેલી
રસાળ ॥ પાપ ॥ ૩ ॥ પ્રબળ જવલિત *અયપૂતળી, આલિંગન ભલું
તંત ॥ નરક દુઆર નિતં બિની, જઘન સેવન એ દુરંત ॥ પાપ ॥
૪ ॥ દાવાનળ ગુણ વન તણો, ફળ મશી કૂચક એહ ॥ રાજધાની
મોહરાયની, પાતક કાન ન મેહ ॥ પાપ ॥ ૫ ॥ પ્રભુતાયે હરિ સા-
રિખો, રૂપે મયણુ અવતાર ॥ સીતાયે રે રાવણુ યથા, છડે તુમે નર
નાર ॥ પાપ ॥ ૬ ॥ દશ શિર રણુ માંહે રોળિયાં, રાવણુ વિવશ
અખંભ ॥ રામે ન્યારે રે આપણો, રોખ્યો જગ જયથંભ ॥ પાપ ॥
૭ ॥ પાપ બંધાયે રે અતિ ઘણાં, સુકૃત સકળ ક્ષય જાય ॥ અ
બ્રહ્મચારી નું ચિંતનું, કહિય સફળ નવિ થાય ॥ પાપ ॥ ૮ ॥ મંત્ર
ફળે જગ જશ વધે, દેવ કરે સાન્નિધ ॥ બ્રહ્મચર્ય ધરે જે નરા, તે
પામે નવનિધ ॥ પાપ ॥ ૯ ॥ શેઠ સુદર્શન ને ટળી, શૂળી સિંહાસન
હોય ॥ ગુણ ગાયે ગગને રે દેવતા, મહિમા શીળનો જોય ॥ પા-
પ ॥ ૧૦ ॥ મૂળ ચારિત્રનું એ ભલું, સમકિત વૃદ્ધિ નિદાન ॥ શીયળ
સદ્વીલ ધરે જુકે, તસ હુએ સુજસ વખાણુ ॥ પાપ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પરિગ્રહ પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(સુમતિ સદા કિલમાં ધરો. એ દશી.)

પરિગ્રહ મમતા પરિહરો, પરિગ્રહ દોષનું મૂળ ॥ સલ્લણ ॥ પરિ-
ગ્રહ જેહ ધરે ઘણો, તસ તપ જપ પ્રતિકૂળ ॥ સ ॥ પરિ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ નવિ પલટે મૂળ રાશિથી, માર્ગો કહિય ન હોય
॥ સ ॥ પરિગ્રહ ગ્રહ છે અભિ નવો, સહુને દીયે દુઃખ સોય ॥ સ ॥

* ભોદાની પૂતળી.

પ૦ ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહ મહ ગદ્ગત્થે, ભવમાંહિ પડે જત ॥ સ૦ ॥
 ચાનપાત્ર જિમ સાયરે ॥ ભારાકાંત અત્યંત ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન
 ધ્યાન હય ગય વરે, તપ જપ શ્રુત પર તંત ॥ સ૦ ॥ છાંડે સમ
 પ્રભુતા હાલે, મુનિ પણ પરિગ્રહ વંત ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૪ ॥ પરિગ્રહ ગૃહ
 વશે લિંગિયા, લેઈ કુમતિ રજ શીશ ॥ સ૦ ॥ જિમ તિમ જગ
 લવતા ફિરે, ઉનમત હુઈ નિશ દીશ ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૫ ॥ તૃપ્તો ન
 જીવ પરિગ્રહે, ઈંધણથી જિમ આગ ॥ સ૦ ॥ તૃપ્ત્યા દાહ તે ઉપ-
 શમે, જળ સમ જ્ઞાન વૈરાગ ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૬ ॥ તૃપ્તો સગર સુતે
 નહી, ગો ધન થી કુચિકર્ણ ॥ સ૦ ॥ તિલક શેઠ વળી ધ્યાનથી, કનકે
 નંદ સકર્ણ ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૭ ॥ અ સંતુષ્ટ પરિગ્રહ ભર્યા, સુખીયા
 ન ઈંદ નરિંદ ॥ સ૦ ॥ સુખી એક અ પરિગ્રહી, સાધુ મુજસ સમ
 કંદ ॥ સ૦ ॥ પ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ક્રોધ પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય.

(ઋષભનો વંશ રચણાયડ. એ દશી.)

ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે, ક્રોધ તે સંયમ ઘાતિ રે ॥ ક્રોધ તે
 નરકનું બારણું, ક્રોધ દુરિત પક્ષપાતી રે ॥ ૧ ॥ પાપસ્થાનક છડું
 પરિહરો ॥ એ આંકણી ॥ મન ધરિ ઉત્તમ ખંત રે ॥ ક્રોધ ભુયંગની
 જંગુલી, એહ કમી જ્યવંતિરે ॥ પા૦ ॥ ૨ ॥ પૂર્વકોડિ ચરણ ગુણે,
 ભાવ્યો છે આતમ જેણે રે ॥ ક્રોધ વિવશ પુતા દોય ધરી, હારે
 સવિ કળતેણે રે ॥ પા૦ ॥ ૩ ॥ બાળે આશ્રમ આપણો, ભજના
 અન્યને દાહે રે ॥ ક્રોધ કૃશાનુ સમાન છે, ટાળે પ્રશમ પ્રવાહે રે ॥
 પા૦ ॥ ૪ ॥ આક્રોશ તર્જના ઘાતના, ધર્મ બ્રંશમાં ભાવે રે ॥
 અગ્નિમ અગ્નિમ વિરહ થી, લાલ તે શુદ્ધ સ્વભાવે રે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥
 ન હોય ને હોય તો ચિર નહી, ચિર રહે તો કળ છેહો રે ॥ સંજ્ઞન
 ક્રોધ તે એહવો, જેહવો દુરજન નેહો રે ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥ ક્રોધી મુખે
 કટુ બોલણા, કંટ ક્રિયા કૂટ સાખી રે ॥ અદિઠ કલ્યાણ કરા કલ્યા, દોષ
 તર શત સાખી રે ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥ ક્રૂરગદ્ અહિ તપ કર્યા, ચરિત્ર
 મુણિ સમ આણો રે ॥ ઉપશમ સાર છે પ્રવચને, મુજસ વચન એ
 પ્રમાણો રે ॥ પા૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી માન પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય.

(નદી યમુનાકે તીર ઊડે દોય પંખિયા. એ દશી.)

પાપસ્થાનક કહે સાતમું શ્રી જિનરાજ એ, માન માનવ ને હોય

હરિત શિર તાજ એ ॥ આઠ શિખર ગિરરાજ તણું આડાં વળે,
નાવે વિભળા લોક તિહાં કિમ તમ ટળે ॥ ૧ ॥ પ્રજા મહ તપ
મહ વળી ગોત્ર મહે ભર્યા, આલુવિકા મહવંત ન મુક્તિ અંગી કર્યા.
॥ કથોપશમ અનુસારે જે એહ શુભ વહે, શે મહ કરવો એહમાં
નિર્મલ મુખ લહે ॥ ૨ ॥ ઉચ્ચ ભાવ દહ દોષે મહ જવર આકરો, હોય
તેહનો પ્રતિકાર કહે મુનિવર ખરો ॥ પૂર્વ પુરુષ સિંદૂરથી લખતા
ભાવવું, શુદ્ધ ભાવન તે પાવન શિવ સાધન નવું ॥ ૩ ॥ માને ખોતું
રાજ્ય લોકાનું રાવણે, નરનું માન હરે હરિ આવી ઐરાવણે ॥ યુગ-
ભદ્ર શ્રુત મદથી પામ્યા વિકાર એ, માને જીવને આવે નરક અધિ-
કાર એ ॥ ૪ ॥ વિનય શ્રુત તપ શીળ ત્રિવર્ગ હણે સવે, માન તે
જ્ઞાનનો ભંગક હોય ભવો ભવે ॥ હુપક છેક વિવેક નયણનો માન
છે, એહને છડે તાસ ન દુઃખ રહે પછે ॥ ૫ ॥ માને બાહુબળી
વરસ લગે કાઉસગ રહ્યા, નિર્મલ ચક્રી સેવક હોય મુનિ સમ કહ્યા
॥ સાવધાન ત્યજી માન જે ધ્યાન ધવળ ધરે, પરમ સુજસ રામા
તસ આલિંગન કરે ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી માયા પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(રવામી સ્વયંપ્રભ સાંભળો, અરિહંતા જી. એ દર્શી.)

પાપસ્થાનક અઠમ કહ્યું, સુષો સંતા જી ॥ છંદે માયા મૂળ,
ગુણવંતા જી ॥ કષ્ટ કરે વ્રત આદરે ॥ સુગા માયા ચે તે પ્રતિકૂળ
॥ ગું ॥ ૧ ॥ નગન માસ ઉપવાસિયા ॥ સું ॥ શીથ લીચે કૃશ અન્ન
॥ ગું ॥ ગર્ભ અનંતા પામશે ॥ સું ॥ જે છે માયા મજા ॥ ગું ॥
॥ ૨ ॥ કેશ લોચ મળ ધારણા ॥ સું ॥ ભૂમિ શય્યા વ્રત યોગ ॥ ગું ॥
શુકર સકળ છે સાધુને ॥ સું ॥ દુષ્કર માયા ત્યાગ ॥ ગું ॥ ૩ ॥
નયન વચન આકારનું ॥ સું ॥ ગોપન માયાવંત ॥ ગું ॥ જેહ કરે
અસતી પદે ॥ સું ॥ તે નહિ હિતકર તંત ॥ ગું ॥ ૪ ॥ કુસુમ પુરે
ધર શેઠને ॥ સું ॥ હેઠે રહ્યો સંવિજા ॥ ગું ॥ જીપરે તસ ખીજે રહ્યો ॥
સું ॥ મુતકળ પણ સુગુણ ॥ ગું ॥ ૫ ॥ ઠંભિ એક નીંદા કરે ॥
સું ॥ ખીજે ધરે ગુણ રાગ ॥ ગું ॥ પહેલાના ભવ દુસ્તર કહ્યા
॥ સું ॥ ખીજને કેવળ ત્યાગ ॥ ગું ॥ ૬ ॥ વિધિ નિષેધ નવિ ઉપ-
કિસે ॥ સું ॥ એકાંતે ભગવંત ॥ ગું ॥ કારણે નિઃકપટી હવું ॥

સુ૦ ॥ એ આજ્ઞા છે તંત્ર ॥ ગુ૦ ॥ ૭ ॥ માયાથી અળગા ટળો ॥ સુ૦ ॥
જિમ મળે મુગતિ સુરંગ ॥ ગુ૦ ॥ સુજશ વિલાસ સુખી રહો ॥ સુ૦ ॥
લક્ષણ આવે અંગ ॥ ગુ૦ ॥ ૮ ॥ ધતિ ॥

અથ શ્રી લોચન પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય

(૭ રે મ્હારે જાગ્યો કુમહ જામ. એ દેશી.)

૭ રે મ્હારે લોભ તે દોષ અથોભ, પાપસ્થાનક નવમું કહ્યું ॥
૭ રે ૭ ॥ ૭૦ ॥ એ છે સર્વ વિનાશનું મૂળ, એહથી કોણે ન સુખ
લહ્યું ॥ ૭ રે ૭ ॥ ૧ ॥ ૭૦ ॥ સુષ્ટિયે ખડુ લોભાંધ, ચક્રવર્તિ
હરિની કથા ॥ ૭ રે ૭ ॥ ૭૦ ॥ પામ્યા કુટક વિપાક, પીવત રક્ત
જળો યથા ॥ ૭૦ ॥ ૨ ॥ ૭૦ ॥ નિર્ધન ને શત આહ, શત લહે સહસ
ભેડિએ ॥ ૭૦ ॥ સહસ લહે લખ લોભ, લખ લોભે મન કોડિએ
॥ ૭૦ ॥ ૩ ॥ ૭૦ ॥ કોટીશ્વર નૃપ ઋદ્ધિ, નૃપ આહે ચક્રીપાણું ॥
૭૦ ॥ આહે ચક્રી સુર ભોગ, સુર આહે સુરપતિ સુખ ધાણું ॥ ૭૦
॥ ૪ ॥ ૭૦ ॥ મૂળે લઘુપણે લોભ, વાધે સરવ પદે સહી ॥ ૭૦ ॥
ઉત્તરાધ્યયને અનંત, ઇચ્છા આકાશ સમી કહી ॥ ૭૦ ॥ ૫ ॥ ૭૦ ॥
સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર, કોઈક અવગાઈ શકે ॥ ૭૦ ॥ ૬ ॥ ૭૦ ॥ કોઈક લોભને
હેત, તપ શ્રુત હારે જે જહા ॥ ૭૦ ॥ કાગ ઉડાવણ હેત, સુર મણિ
તે નાંખે ખડા ॥ ૭૦ ॥ ૭ ॥ ૭૦ ॥ લોભ તજે જે ધીર, તસ સવિ
સંપતિ કિંકરી ॥ ૭૦ ॥ સુજસ મુપુર્ય વિલાસ, ગાવે તસ સુરસુ-
દરી ॥ ૭૦ ॥ ૮ ॥ ધતિ ॥

અથ શ્રી રાગ પાપસ્થાનક સંજ્ઞાય

(મુણ ભોરી સજની, રજની ન જાવે રે. એ દેશી.)

પાપસ્થાનક દશમું કહ્યું રાગ રે, કુણહિ ન પામ્યો તેહનો તાગ
રે ॥ રાગે વાદ્યા હરિ હર પ્રદ્યા રે, રાગે નાચે કરેય અચંભા રે
॥ ૧ ॥ રાગ કેસરી છે વઠ રાજા રે, વિષયા ભિલાષ તે મંત્રી તાજા
રે ॥ જેહના છોડ ઇન્દ્રિય પંચો રે, તેહનો કીધો એ સકળ પ્રપંચો
રે ॥ ૨ ॥ જેહ સદાગમ વશ હુઇ જાશે રે, અપ્રમત્તતા શિખરે વાશે
રે ॥ ચરણ ધરમ નૃપ શૈલ વિવેકે રે, તેહનું ન ચળે રાગી ટેકે રે
॥ ૩ ॥ બીજા તો સવિ રાગે વાદ્યા રે, એકાદશ ગુણહાણે ઉમાદ્યા

રે ॥ રાગે પાડયા તે નર ખૂતા રે, નર્ક નિગોહ મહા દુઃખ જુતા રે
 ॥ ૪ ॥ રાગ હરણુ તપ જપ શ્રુત ભાંખ્યાં રે, તેહથી પણ જેણે ભવ
 ફળ આખ્યાં રે ॥ તેહનો કોઈ ન પ્રતિકારો રે, અમી હોય વિષ
 ત્યાં ર્યો આરો રે ॥ ૫ ॥ તપ બળે છુટયા તરણું તાણી રે, કંચન
 કોડી આષાઢભુતિ નાણી રે ॥ નંદિષેણુ પણ રાગે નડિયા રે, શ્રુત
 નિધિ પણ વેશ્યા વશ પડિયા રે ॥ ૬ ॥ બાવીશ જિન પણ રહિ
 ધર વાસે રે, વત્યા પૂર્વરાગ અબ્યાસે રે ॥ વજ્રખંધ પણ જસ બળ
 તુટે રે, નેહ તાંતુ તેહ ન છુટે રે ॥ ૭ ॥ દેહ ઉચ્ચાટન અમિનું દહવું
 રે, ઘણુ કુટન એ સવિ દુઃખ સેહવું રે ॥ અતિ ઘણી રાતિ જે હોય
 મજા રે, રાગ તણો ગુણુ એહ જ દીઠ રે ॥ ૮ ॥ રાગ ન કરજો કોઈ
 નર કોઈશું રે, નવિ રહેવાય તો કરજો મુનિશું રે ॥ મણિ જિમ
 ફણિ વિષનો તિમ તેહો રે, રાગનું લેખજ મુજસ સનેહો રે ॥ લાઘતિ ॥

અથ શ્રી દ્વેષ પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(લાલનની દશી.)

દ્વેષ ન ધરિયે લાલન, દ્વેષ ન ધરિયે ॥ દ્વેષ તત્ત્વાથી લાલન,
 શિવસુખ વરિયે ॥ લાં ॥ શિં ॥ પાપસ્થાનક એ અચ્ચારમું દૂડું,
 દ્વેષ રહિત ચિત્ત હોય સવિ રૂડું ॥ લાં ॥ હોં ॥ ૧ ॥ ચરણુ કરણુ
 ગુણુ બનિ ચિત્રશાળી, દ્વેષ ધૂમે હોય તે સવિ કાળી ॥ લાં ॥ તેં
 ॥ ૨ ॥ દોષ ધિતાળીસ શુદ્ધ આહારી, ધ્રુવ દોષે હોય પ્રબળ
 વિકારી ॥ લાં ॥ પ્રં ॥ ૩ ॥ ઉચ્ચવિહાર ને તપ જપ કીરિયા, કરતા
 દ્વેષ તે ભવ માંહે ફરિયા ॥ લાં ॥ લં ॥ જાં ॥ યોગનું અંગ અદ્વેષ છે
 પહેલું, સાધન સવિ લહે તેહથી વહેલું ॥ લાં ॥ તેં ॥ પાં ॥ નિર્ગુ-
 ણે તે ગુણુવંત ન જાણે, ગુણુવંત તે ગુણુ દ્વેષમાં તાણે ॥ લાં ॥ દેં
 ॥ ૬ ॥ આપ ગુણી ને વળિ ગુણુરાગી, જગ માંહે તેહની કીરતિ
 જાગી ॥ લાં ॥ કીં ॥ ૭ ॥ રાગ ધરીજે જિહાં ગુણુ લહિયે, નિર્ગુ-
 ણુ બિપરે સમચિત્ત રહિયે ॥ લાં ॥ સં ॥ ૮ ॥ ભવધિતિ ચિંતન
 મુજશ વિલાસે, ઉત્તમના ગુણુ એમ પ્રકાસે ॥ લાં ॥ એ ॥ લાઘતિ ॥

અથ શ્રી કલહ પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(કિસકે થેલે કિસકે પૂત. એ દશી.)

કળહ તે બારમું પાપનું સ્થાન, દુરગતિ વનનું મૂળ નિદાન ॥

સાજન સાંભળો ॥ મ્હોટો રોગ કલહ કાચ કામળો ॥ એ આંકણી ॥
 દંત કળહ જે ઘર માંહે હોય, લચ્છી નિવાસ તિહાં નવિ જોય ॥
 સાં ॥ ૧ ॥ શું સુંદરી તું ન કરે સાર, ન કરે નાપે કાંઈ ગમાર ॥
 સાં ॥ ક્રોધ મુખી તું તુજને ધિક્કાર, તુજથી અધિકો કુણુ કળિ કાર
 ॥ સં ॥ ૨ ॥ સામું બોલે પાપણી નિત્ત, પાપી તુજ પિતા જુઓ
 ચિત્ત ॥ સાં ॥ દંત કળહ ઇમ જેહને થાય, તે દંપતિ ને સુખ કુણુ
 થાય ॥ સં ॥ ૩ ॥ કાંટે કાંટે થાયે વાડ, બોલે બોલે વાધે રાડ ॥ સાં ॥
 બાણી મૈન ધરે ગુણુવંત, તે સુખ પામે અતુલ અનંત ॥ સાં ॥ ૪ ॥
 નિત્યે કલહણુ કોહણુ શીળ, લંઠન શીળ વિવાદ સલીલ ॥ સાં ॥
 ચિત્ત ઊતાપ ધરે જે એમ, સંયમ કરે નિર્થક તેમ ॥ સાં ॥ ૫ ॥
 કળહ કરીને ખમાવે જેહ, લઘુ ગુરૂ આરધક હોય તેહ ॥ સાં ॥
 કળહ સમાવે તે ધન્ય ધન્ય, ઉપશમ સાર કહ્યો સામાન્ય ॥ સાં
 ॥ ૬ ॥ નારદ નારી નિર્દય ચિત્ત, કળહ ઊદીરે ત્રણે નિત્ય ॥ સાં ॥
 સજ્જન સુજસ સુશીળ મહંત, વારે કળહ સ્વભાવે સંત ॥ સાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી અઞ્ચાર્યાન પાપસ્થાનક સજ્જાત.

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગાયરી. એ દશી.)

પાપ સ્થાનક તે તેરમું છાંડીયે, અઞ્ચાર્યાન દુરંતો ॥ અછ-
 તાં આળ જે પરનાં ઉચરે, દુઃખ પામે તે અનંતો ॥ ૧ ॥ ધન્ય
 ધન્ય તે નર, જે જિનમત ધરે ॥ એ આંકણી ॥ અછતે દોષે રે
 અઞ્ચાર્યાન જે, કરે ન પૂરે ઠાણો ॥ તે તે દોષે રે તેહને દૂષીયે,
 ઇમ ભાંખે જિન ભાણો ॥ ધન્યં ॥ ૨ ॥ જે બહુ મુખરી રે
 વળિ મત્સર ભર્યા, અઞ્ચાર્યાની તે હોય ॥ પાતક લાગે રે
 અણુ કીધાં સહી, તે કીધું સવિ ખોય ॥ ધં ॥ ૩ ॥ મિથ્યામતિની
 રે દશ સંજ્ઞા જિકે, અઞ્ચાર્યાન ના ભેદો ॥ ગુણુ અવગુણુનો
 રે જે કરે પાલટો, તે પામે બહુ ખેદો ॥ ધં ॥ ૪ ॥ પરને દોષ
 ન અછતા દીજીયે, પીજીયે જો જિન વાણી ॥ ઉપશમ રસશું રે
 ચિત્તમાં ભીજીયે, કીજીયે સુ જસ કમાણી ॥ ધન્યં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પૈશૂન્ય પાપસ્થાનક સજ્જાત.

(શિરોહીના સાળુ હો કે, ઉપર યોધપુરી. એ દશી.)

પાપ સ્થાનક હો કે ચૌદમું આકરે, પૈશૂન્ય પણાતું હો કે બ્ય.

સન છે અતિ ખૂરૂં ॥ અશન માત્રનો હો કે શુનક કૃતજ છે, તેહ
થી ભૂંડું હો કે પીશુન લવે પછે ॥ ૧ ॥ બહુ ઊપકરિયે હો કે પિ-
શુનને પરે પરે, કળહનો દાતા હો કે હોય તે ઊપરે ॥ દૂધે ધાયો
હો કે વાયસ ઉંજળો, કિમ પ્રકૃતે હો કે જે છે સામળો ॥ ૨ ॥
તિલહ તિલહકણ હો કે નેહ છે ત્યાં લગે, નેહ વિણે હો કે ખળ
કહિયે જગે ॥ ઇમ નિરનેહી હો કે નિર્દય હૃદયથી, પીશુન ની
વાર્તા હો કે નવિ જાયે કથી ॥ ૩ ॥ ચાડી કરતાં હો કે વાડી ગુણ
તણી, સૂકે ચૂકે હો કે ખ્યાતિ પુણ્ય તણી ॥ કોઈ ન દેખે હો કે
વહન તે પિશુન તણું, નિર્મળ કુળ ને હો કે દીયે તે કલંક ઘણું ॥ ૪ ॥
જિમ સજ્જન ગુણ હો કે પિશુન ને દૂષિયે, તિમ તિણે સહેજે હો
કે ત્રિભુવન ભૂષિયે ॥ ભસ્મે માંજ્યો કે દર્પણ હોય ભલો, સુજસ
સવાઈ હો કે સજ્જન સુકુળ તિલો ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી રતિ અરતિ પાપસ્થાનક સજ્જાય.

(પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે જી. એ દેશી)

જિહાં રતિ કોઈક કારણે જી, અરતિ તિહાં પણ હોય ॥ પાપ
સ્થાનક તે પંદરમું જી, તેણે એ એકજ જોય ॥ ૧ ॥ સુગુણ નર સ-
મજો ચિત્ત મઝાર ॥ એ આંકણી ॥ ચિત્ત તો અરતિ રતિ પાખંશુ
જી જોગે પંખી રે ચિત્ત ॥ પીંજર શુદ્ધ સમાધિમેં જી, રૂંધ્યો રહે
તે મિત્ત ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ મન પારદ ઊઠે નહી જી, પામે અરતિ રતિ
આગ ॥ તો હુએ સિદ્ધિકર્યાણની જી, ભાવઠ જાએ ભાગ ॥ સુ૦
॥ ૩ ॥ પરવશે અરતિ રતિ કરી જી, ભુત્તારથ હોય જેહ ॥ તસ
વિવેક આવે નહી જી, હોયે ન દુખનો છેહ ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ રતિ અ-
રતિ છે વસ્તુથી જી, તે ઉપજે મન માંહી ॥ અંગજ વલ્લભ સુત હુ-
ઓ જી, યુકાદિક નવિ કાંહિ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ મન કલ્પિત રતિ અર-
તિ છે જી, નહી છે સત્ય પર્યાય ॥ નહિ તો વેચી વસ્તુમાં જી, કિમ
તે સવિ મિટ જાય ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ જેહ અરતિ રતિ નવિ ગણે જી,
સુખ દુખ હોય સમાન ॥ તે પામે જસ સંપદા જી, વાધે જગત-
સ વાન ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પર પરિવાદ પાપસ્થાનક સજ્જાય.

(સાહેબ બાહુ જિણેસર વીનવું એ દેશી.)

સુંદર પાપસ્થાનક તમે સોળમું, પંનિંદા અસરાળ હો ॥ સું-

હર નિંદક જે મુખરી હુવે, તે ચોથો ચંડાળ હો ॥ સું ૦ ॥ ૧ ॥ સું-
 હર જેહને નીંદાનો ઢાળ-છે, તપ કિરિયા તસ ફેક હો ॥ સુંદર દેવ
 કિલ્વિષ તે ઉપજે, એ ફળ રોકા રોક હો ॥ સું ૦ ॥ ૨ ॥ સુંદર ક્રોધ
 અછરણુ તપતણું, જ્ઞાનતણા અંહકાર હો ॥ સુંદર પર નિંદા કિરિયા
 તણા, વમન અછરણુ આહાર હો ॥ સું ॥ ૩ ॥ સુંદર નિંદાનો જે-
 હનો સ્વભાવ છે, તાસ કથન નવિ નંદ હો ॥ સુંદર નામ ધરી જે
 નિંદા કરે, તેહ મહા મતિ મંદ હો ॥ સું ૦ ॥ ૪ ॥ સુંદર રૂપ ન કોય ન
 ધારિયે, દાખિયે નિજ નિજ રંગ હો ॥ સુંદર તેહમાં કાંઈ નિંદા
 નહી, બોલે બીજું અંગ હો ॥ સું ॥ ૫ ॥ સુંદર એહ કુશીલણી ઇમ
 કહે, કોપ હુએ જેમ ભાંખે હો ॥ સુંદર તેહ વચન નિંદાતણું, દશવૈ-
 કાલીક સાંખે હો ॥ સું ૦ ॥ ૬ ॥ સુંદર દોષ નજરથી નિંદા હુવે, ગુણ
 નજરે હુએ રાગ હો ॥ સુંદર જગ સવિ ચાલે માદળ મદયો, સર્વ
 ગુણી વીતરાગ હો ॥ સું ૦ ॥ ૭ ॥ સુંદર નિજ મુખ કનક કચોળડે
 નિંદક પર મળ લેપ હો ॥ સુંદર જેહ ઘણા પર ગુણ ગ્રહે, સંત તે
 વિરલા કોઈ હો ॥ સું ૦ ॥ ૮ ॥ સુંદર પર પરિવાદ વ્યસન તળે, મ-
 કરે નિજ ઉત્કર્ષ હો ॥ સુંદર પાપ કરમ ઇમ સવિ ટળે. પામે શુ-
 ભ જસ હર્ષ હો ॥ સું ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી માયામૃષા પાપસ્થાનક સજ્ઞાય.

(સખી ચૈતર મહીને ચાલ્યા. એ દશી.)

સતરમું પાપનું ઠામ, પરિહરજે સદગુણે ધામ, જિમ વાધે જ
 ગમાં મામ હો લાલ, માયામોસ નત્રિ કીજે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 એ તો વિષને વળીય વધારયું, એ તો શસ્ત્રને અવગું ધાર્યું ॥ એ
 તો વાઘનું બાળ વકારયું હો લાલ ॥ માં ॥ ૨ ॥ એ તો માયીને
 મોસાવાઈ, થઈ મહોટા કરેય ઠગાઈ ॥ તસ હેઠે ગઈ ચતુરાઈ હો લા-
 લ ॥ માં ॥ ૩ ॥ બગલા પરે પગલાં ભરતાં, થાકું બોલે બજે મર-
 તા ॥ જગ ધંધે ઘાલે કીરતા હો લાલ ॥ માં ॥ ૪ ॥ જે કપટી
 બોલે જુહું, તસ લાગે પાપ અપૂહું ॥ પંડિતમાં હોય મુખ જુહું હો-
 લાલ ॥ માં ॥ ૫ ॥ દંભી નું જુહું મીહું, તે નારી ચરિત્ર દીહું ॥ પ-
 ણુ તે છે દુર્ગતી ચીહું હો લાલ ॥ માં ॥ ૬ ॥ જે જૂઠો દે ઉપદેશ,
 જન રંજન ને ધરે વેશ ॥ તેહનો જુટો સકળ કલેશ હો લાલ ॥ માં

॥ ૭ ॥ તેણે ત્રીજે મારગ ભાંખ્યો, દેશના દેઈ દંભે રાખ્યો ॥ શુદ્ધ
ભાષકે સમ સુખ ચાખ્યો હો લાલ ॥ માં ॥ ૮ ॥ જુહું ધીવી
ઉદર જે ભરવું, કપડીને વેચે કરવું ॥ તે જમવારે શું કરવું હો લાલ
॥ માં ॥ ૯ ॥ પડે જાણે તો પણ દંભે, માયામોષ ને અધિક અચ-
ભે ॥ સમકિત દૃષ્ટિ મન થંભે હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ મૃત મર્મા-
દા નિરાધારી, રથા માયામોસ નિવારી ॥ શુદ્ધ ભાષકની બલિહારી
હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ જે માયાયે જુઠ ન બોલે, જગ નહી કોઈ
તેહને તોલે ॥ તે રાજે સુજસ અમોલે હો લાલ ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીમિથ્યાદર્શન શબ્દ પાપસ્નાક સજ્જા.

(ઉત્સાર્પણી અવસર્પિણી આરે. એ દર્શી.)

અહારમું જે પાપનું સ્થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરિયે ॥ સ-
ત્તરથી પણ તે એક ભારી, હોયે તુલાયે જો ધરિયે ॥ કષ્ટ કરે
પરેપરે દંભા અપ્પા ધર્મ અથે ધન ખરચે ॥ પણ મિથ્યાત્વ
છતે તે જુહું, તિણે તેહથી તુમે વિરચે ॥ ૧ ॥ કીરિયા કરતો
ત્યજતો પારજન, દુઃખ સહતો મન રીજે ॥ અધન છતે પરની
સેના, તિમ મિથ્યા દ્રષ્ટી ન સીજે ॥ વીરસેન શૂરસેન દૃષ્ટાંતે,
સમકિત ની નિર્ચુકતે ॥ તે જોઈને ભલી પરે મન ભાવે, એહ
અરથ વર ચુકતે ॥ ૨ ॥ ધર્મને અધર્મ અધર્મને ધર્મહ, સજ્જા મગ્ગ
ઉમંગા ॥ ઉન્માર્ગે મારગની સજ્જા, સાધુ અસાધુ સંલગ્ગા ॥
અ સાધુમાં સાધુની મતિ, જીવે અજીવ અજીવે જીવ વેદો ॥
મુત્તે અમુત્તિ અમુત્તે મુત્તિહ, સજ્જા એ દશ લેદો ॥ ૩ ॥ અભિ-
ગ્રહિક નિજ નિજ મતે, અભિગ્રહ અનભિગ્રહિક સહુ સરિખા ॥
અભિનિ વેશિક જાણેતો કહે જુહું, કરે ન તત્ત્વ પરિખા ॥
સંશય તે જિમ વચનની શંકા, અ વ્યકતે અનાભોગા ॥ એ પણ
પાંચ લેહ છે વિગ્રત, જાણે સમજી લોગા ॥ ૪ ॥ લોક લોકો-
ત્તર લેહ એ પટ વિધ, દેવ ધર્મ વળી ગુરૂ પર્વ ॥ શકતે તિહાં
લોકિક ત્રણ આદર, કરતાં પ્રથમ નિ ગર્વ ॥ લોકોત્તર દેવ માને
નિયાણે, ગુરૂ તે લક્ષણ હીણ ॥ પર્વનિષ્ઠ ઇલોકને કાળે, માને
ગુરૂપદ લીના ॥ ૫ ॥ એમ એકવીશ મિથ્યાત્વ ત્યજે જે, ભજે
ચરણ ગુરૂ કેરાં ॥ સજે ન પાપે રજે ન રાખે, મત્સર ક્રોહ
અનેશં ॥ સમકિત ધારી મૃત આચારી, તેહની જગ બલિહારી

છ ॥ શાસન સમકિત ને આરાધે, તેહની કરો મનોહારી છ ॥ ૬ ॥
 મિથ્યાત્વ તે જગ પરમ રોગ છે, વળીય મહા અંધ કરો છ ॥
 પરમ શત્રુને પરમ શત્રુ તે, પરમ નરક સંચારો છ ॥ પરમ દોહગ
 ને પરમ હરિદ્ર તે, પરમ સંકટ તે કહિયે છ ॥ પરમ કંતાર પરમ
 દુર્ભિક્ષ તે, તે છડે સુખ લહિયે છ ॥ ૭ ॥ જે મિથ્યાત્વ લવ લેશ
 ન રાખે, શુદ્ધો મારગ લાંખે છ ॥ તે સમકિત સુરતરૂ ફળ ચાખે,
 રહે વળી અણીયે આખે છ ॥ મહોટાઈ શી હોય ગુણ પાખે, ગુણ
 પ્રભુ સમકિત ઢાખે છ ॥ શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક
 જસ ઇમ લાખે છ ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સુગુરુ પચીશોનો સજ્ઞાય.

સુગુરૂ પીછાણો એણે આચારે, સમકિત જેહનું શુદ્ધ છ ॥
 એ આંકણી ॥ કહેણી કરણી એક જ સરખી, અહનીશિ ધર્મ
 વિલુદ્ધ છ ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ નિરતીચારે મહાવ્રત પાળે, ટાળે સધળા દોષ
 છ ॥ ચારિત્રશું લયલીન રહે નિત્ય, ચિત્તામાં સદા સંતોષ છ ॥
 સુ૦ ॥ ૨ ॥ જીવ સહુના જે છે પીયર, પીડે નહીં ષટકાય છ ॥
 આપ વેદન પર વેદન સરખી, ન હણે ન કરે ઘાય છ ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
 મોહકર્મને જે વશ ન પડે, નીરાગી નિરમાય છ ॥ જ્યણા કરતો
 હળુએ ચાલે, પૂંજ મૂકે પાય છ ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ અરહો પરહો દૃષ્ટિ
 ન દેખે, ન કરે ચાલંતાં વાત છ ॥ દૂષણ રહિત સૂઝતો દેખે, તો
 લે પાણી ભાત છ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ભૂખ તૃષા પીડા દુઃખ પીડે, છૂટે
 જે નિજ પ્રાણ છ ॥ તો પણ અશુદ્ધ આહાર ન લેવે, જિનવર
 આણ પ્રમાણ છ ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ અરસ નિરસ આહાર ગવેષે, સરસ
 તણી નહીં ચાહ છ ॥ ઇમ કરતાં જે સરસ મળે તો, હરષ નહીં
 મનમાંહ છ ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ શીત કાળે શીતે તનુ સૂકે, ઊનાળે રવિ
 તાપ છ ॥ વિકટ પરીસહ ઘટ અહીયા સે, નાણે મન સંતાપ છ
 ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ મારે કૂટે કરે ઉપદ્રવ, કોઈ કલંક દે શીશ છ ॥ કર્મ
 વણાં ફળ જાણી ઉઘીરે, પણ નાણે મન રીશ છ ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ મન
 વ્ય કાયા જે નવિ દડે, છડે પંચ પ્રમાદ છ ॥ પંચ પ્રમાદ સંસાર
 વધારે, જાણે તે નિસવાદ છ ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ સરળ સ્વભાવ ભાવ
 મન રૂઝે, ન કરે વાદ વિવાદ છ ॥ ચાર કષાય કરમનાં કારણ, વરને
 મહ ઉનમાદ છ ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥ પાપસ્થાનક અદારે વરને, ન કરે

તાસ પ્રસંગ ૭ ॥ વિકથા મુખથી ચાર નિવારે, સુમતિ ગુપ્તિ
રંગ ૭ ॥ સુ ॥ ૧૨ ॥ અંગ ઉપાંગ સિદ્ધાંત વખાણે, કે શુદ્ધો
ઉપદેશ ૭ ॥ શુદ્ધે મારગે ચાલે ચલાવે, પંચાચાર વિશેષ ૭ ॥ સુ ॥
૧૩ ॥ દશાવિધ યતિધર્મ જિન ભાંખ્યો, તેહના ધારણકાર ૭ ॥
ધરમ થકી જે કિમ હી ન ચૂકે, જો હોય કોડિ પ્રકાર ૭ ॥ સુ ॥
૧૪ ॥ જીવતણી હિંસા જે ન કરે, ન વહે મૃધાવાહ ૭ ॥ તૃણ
માત્ર અણુદીપ્તું ન લીયે, સેવે નહી અપ્રદા ૭ ॥ સુ ॥ ૧૫ ॥ નવ-
વિધ પરિગ્રહ મૂળ ન રાખે, નિશિ લોજન પરિહાર ૭ ॥ ક્રોધ માન
માયાને મમતા, ન કરે લોભ લગાર ૭ ॥ સુ ॥ ૧૬ ॥ જ્યોતિષ
આગમ નિમિત્ત ન ભાંખે, ન કરાવે આરંભ ૭ ॥ ઔષધ ન કરે
નાડી ન જીવે, સદા રહે નિરારંભ ૭ ॥ સુ ॥ ૧૭ ॥ ડાકણ શાકણ
જૂત ન કાઢે, ન કરે હળવો હાથ ૭ ॥ મંત્ર યંત્રને રાખી કરી
તે, નવિ આપે પરમાર્થ ૭ ॥ સુ ॥ ૧૮ ॥ વિચરે ગામ નગર પુર
સઘળે, ન રહે એકણુ ઠામ ૭ ॥ ચોમાસા ઉપર ચોમાસું, ન કરે
એકણુ ગ્રામ ૭ ॥ સુ ॥ ૧૯ ॥ ચાકર નફર પાસે નવિ રાખે, ન ક-
રાવે કોઈ કાજ ૭ ॥ ન્હાવણુ ધોવણુ વેષ ખનાવણુ, ન કરે શરી-
રની સાર ૭ ॥ સુ ॥ ૨૦ ॥ વ્યાજવટાનું નામ ન બાણે, ન કરે
વણુજ વ્યાપાર ૭ ॥ ધર્મહાટ માંડીને ખેડા, વણુજ છે પર ઉપમાર
૭ ॥ સુ ॥ ૨૧ ॥ તે ગુરૂ તારે અવરાંને તારે, સાચરમાં જિમ જાજ
૭ ॥ કાષ્ટ પ્રસંગે લોહ તરે જિમ, તેમ ગુરૂ સંગતે પાપિ ૭ ॥ સુ ॥
૨૨ ॥ સુગુરૂ પ્રકાશક લોચન સરિખા, જ્ઞાન તણા દાતાર ૭ ॥
સુગુરૂ દીપક ઘટ અંતર કેરા, ફર કરે અધકાર ૭ ॥ સુ ॥ ૨૩ ॥
સુગુરૂ અમૃત સરિખા શીળા, દીયે અમરગતિ વાસ ૭ ॥ સુગુરૂ
તણી સેવા નિત્ય કરતાં, છૂટે કર્મનો પાસ ૭ ॥ સુ ॥ ૨૪ ॥ સુગુ-
રૂ પચીશી શ્રવણુ સુણીને, કરજ્યો સુગુરૂ પ્રસંગ ૭ ॥ કહે જિન
હર્ષ સુગુરૂ સુપસાયે, જ્ઞાનહર્ષ ઉચ્છવરંગ ૭ ॥ સુ ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી કુગુરુ પચીશીની સમજાવ.

(શાહા.)

શ્રી જિનવર પ્રભુમું સદા, લહી સદગુરૂ આધાર ॥ કુગુરૂતણા
લક્ષણુ કહું, સુધુજ્યો સહુ નર નાર ॥ ૧ ॥

॥ ઠાણ ૧ લી. ॥

(૬૨ી ચોપાઈની. ॥

મન શુદ્ધે સુખજ્યો નરનાર, રીસ મ ધરજ્યો હૃદય મઝાર ॥
 પંથ પ્રમાદ જે નવિ છંડશે, તે કુચુર કિમ તરશે તારશે ॥ ૨ ॥
 કંઠ લગે નિત્ય લોજન કરે, જે પરલોક થકી નવિ ડરે ॥ સમીસાં-
 ઝથી સંચારશે, તેં ॥ ૩ ॥ દિન ઊઝ્યા વિષ્ણુ દાતણુ કરે, મનમાં
 સૂગપણુ આહરે ॥ ન કરે એક દિન નોકારશી, તેં ॥ ૪ ॥ પટીયાં
 પાઠે સમારે કેશ, નિત નિત નવા બનાવે વેષ ॥ મુખ ધોવે જોવે
 આરશી, તેં ॥ ૫ ॥ હસે ધસે બોલે પારસી, ન્હાઈ ધોઈ જોવાના
 રસી ॥ વેષ બનાવ કર્યા ના રસી, તેં ॥ ૬ ॥ સાકર દૂધ પીયે
 પરભાત, ચાવલ દાળ જમે નિત લાત ॥ સખર શાક વિષ્ણુ નવિ
 જિમશે, તેં ॥ ૭ ॥ ઊનું નીર ન પીવે કદા, સજળ કુંભ ભરી
 મુકે સદા ॥ જર જરીએ પાણી ઠારશે. તેં ॥ ૮ ॥ જે નિત્ય રાતે
 દીવો કરે, પડદો ખાંધી ખુણે ઊંતરે ॥ લક્ષામક્ષ ન વિચારશે, તેં
 ॥ ૯ ॥ સેવે મૈથુન રાખે દામ, નામ ધરાવે ગોતમસ્વામ ॥ વિષય
 કષાય જે નવિ છંડશે, તેં ॥ ૧૦ ॥ ધમધમ મારગ ચાલે જેહ,
 ઈર્ષ્યાસમિતિ ન શોધેતેહ ॥ મનમાં જયણા નવિ ધારશે, તેં ॥ ૧૧ ॥
 દિવસે જે મુનિ ભમતો કરે, રાતે સારી પાસે રમે ॥ એક છતે ને
 એક હારશે, તેં ॥ ૧૨ ॥ જડી ખુટીને જન્મોત્તરી, હળદો હાથ કરે
 હિત ધરી ॥ સાપ વીંછી જે ઉતારશે, તેં ॥ ૧૩ ॥ ભાડે બળદ
 ચલાવે પંથ, નામ ધરાવે છે નિર્ઝંથ ॥ વાટે બળદ પોતે ચારશે, તેં
 ॥ ૧૪ ॥ ગાઠે બેઠા કરે વિહાર, ગાડા પાખે ન ચાલે ભાર ॥ ઈર્ષ્યા
 મુમિતિ કિંસિ શોધશે, તેં ॥ ૧૫ ॥ આછાંને અધિકાં કાટલાં, સાથે
 રાખે પાટ પાટલા ॥ માનવ ભવ એળે હારશે, તેં ॥ ૧૬ ॥ એકણુ
 થેર ખમાસણુ દીયે, અશનાદિક ચારે આહાર લીયે ॥ સચિત્ત અ-
 ચિત્ત ન વિચારશે, તેં ॥ ૧૭ ॥ સૂરજ ઊગે કરે સનાન, ધૂપ ઉખેવે
 બેસે ધ્યાન ॥ મિથ્યા મુર મનમાં ધારશે, તેં ॥ ૧૮ ॥ ધુરથી પંથ
 મહાવ્રત ધરે, સંભવ સાવજ્જ ઉચરે ॥ કુચુર તણાં લક્ષણુ એ હસી,
 તેં ॥ ૧૯ ॥ મ્હોટી પઢવીના જે ધણી, લોક માંહે જસ પ્રભુતા
 ધણી ॥ ધર્મ રીતિ પણુ તે નહી કિશી, તેં ॥ ૨૦ ॥ ગૃહ-
 સ્થ તણી પદે કરે વ્યાપાર, વેચે પુસ્તક વસ્ત્ર અપાર ॥ પાર પંથ

હેખાડે હસી, તે ૦ ॥ ૨૧ ॥ ચીપીને ચરમાં પાંગરે, વેષ લેઇને તોરા
કરે ॥ મીઠી વાણી કહિ ન બોલશી, તે ૦ ॥ ૨૨ ॥ કાળો સાપ કુ-
ગુરથી ભલો, એક વાર કરે મામલો ॥ કુગુરુ ભવોભવ દુઃખ હે
હસી, તે ૦ ॥ ૨૩ ॥ કુગુરુ તણાં આવાં એ ચરિત, ધર્મ વિના બોલે
વિપરીત ॥ કુગુરુતણે સંગ નહી છાંડશે, તે ૦ ॥ ૨૪ ॥ તે શ્રી
આણંદવિમળ ગુરુરાજ, પંચમ આરે દીઠાં આજ ॥ તે ગુરુનો પામી
સુપસાય, તેજપાળ પભણે સુખદાય ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રુકિમણીની સભાષાય.

।વચરંતા ગામો ગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામ ॥ આછે લાલ
॥ નયરી દારામતિ આવિયા ૭ ॥ ૧ ॥ કૃષ્ણાદિક નર નાર, સહુ
મળી પર્ષદા બાર ॥ આછે લાલ ॥ નેમિ વંદણુ તિહાં આવિયા ૭
॥ ૨ ॥ હે દેશના જિનરાય, આવે સફળે દાય ॥ આછે ૦ ॥ રૂકમણિ
પૂછે શ્રી નેમિને ૭ ॥ ૩ ॥ પુત્રને મ્હારે વિયોગ, શે હશે કર્મ
સંયોગ ॥ આછે ૦ ॥ ભગવંત મુજને તે કહે ૭ ॥ ૪ ॥ તું હતી
નૃપની નાર, પૂરવ ભવ કોઈ વાર ॥ આછે ૦ ॥ ઉપવન રમવાને સંચ-
ર્યાં ૭ ॥ ૫ ॥ કરતાં વન મોઝર, દીઠો એક સહકાર ॥ આછે ૦ ॥
મોરલી વીયાણી તિહાં કહે ૭ ॥ ૬ ॥ સાથે હતો તુમ નાથ, ઇડાં
ઝાલ્યાં હાથ ॥ આછે ૦ ॥ ઠંકુ વરણાં તે થયાં ૭ ॥ ૭ ॥ નવિ
ઓળખે તિહાં મોર, કરવા લાગી સોર ॥ આછે ૦ ॥ સોળ ધડી નવિ
સેવીયાં ૭ ॥ ૮ ॥ તિણુ અવસર ધમધોર, મોરલા કરે છે સોર
॥ આછે ૦ ॥ યૌદિશ ચમકે વીજળી ૭ ॥ ૯ ॥ પછી વૂઠ્યો તિહાં
મેહ, ઇડાં પોવાણાં તેહ ॥ આછે ૦ ॥ સોળ ધડી પછી સેવીયાં ૭
॥ ૧૦ ॥ હસતાં તે બાંધ્યાં કર્મ, નવિ ઓળખ્યો જિનધર્મ ॥ આછે ૦ ॥
શતાં ન છૂટે પ્રાણીયા ૭ ॥ ૧૧ ॥ તિહાં બાંધી અંતરાય, ભાંખે
શ્રી જિનરાય ॥ આછે ૦ ॥ સોળ ધડિનાં વરસ સોળ થયાં ૭ ॥ ૧૨ ॥
દેશના સુણી અભિરામ, રૂકિમણી રાણી તામ ॥ આછે ૦ ॥ સૂધા
તે સંચમ આહર્યો ૭ ॥ ૧૩ ॥ ચિર રાખ્યાં મન વચ કાય, શિવ-
પુરી નગરીમાં જાય ॥ આછે ૦ ॥ કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાં ૭ ॥ ૧૪ ॥
તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડસૂત્ર મોઝર ॥ આછે ૦ ॥ રાજવિજય
રંજે ભણે ૭ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રી રાજિમતી રહનેમોની સજ્જાય.

એક દિવસ વિષે રહનેમી રહ્યા કાઉસગ્ગ ધ્યાને, રાજુલ
 રહી તસ શુદ્ધમાં ચિવર સૂકાવે છાને ॥ એ આંકણી ॥ ઋષિ રાજુ-
 લ દેખીને ગળિયા છે ॥ કાઉસગ કરવાને બળિયા છે ॥ મુનિ
 માંહીથી ચળિયા છે ॥ એકં ॥ ૧ ॥ રહનેમિ હૃષં હૈંડે લાવે ॥ પેખી
 રાજિમતી બહુ સુખ પાવે ॥ મન ચિંતવે રાજુલ પ્રિયે આવે ॥ ઓ
 વહુઅર ૭, અમ સાથે સંસારતણાં સુખ માણો ॥ સો પરિહરિ ૭
 ॥ પ્રેમ પ્રિયકે બંધવ ઉપર આણો ॥ એકં ॥ ૨ ॥ આપણે સંસાર
 સફળ કરશું, પછી વૃદ્ધપણે વળિ વ્રત ધરશું ॥ લેઈ સંયમ ભવસા-
 ગર તરશું ॥ ઓ વહુઅર ૭ ॥ ૩ ॥ ઇમ નિમુણી વચન રાજુલ
 નારી, દે સાર શિખામણ સુખકારી ॥ કહે ઉત્તમ વાણી હિતકારી
 ॥ ઓ દેવર ૭, વ્રત ભૂડ્યાં ભમશે લહેશે ભય ભારી ॥ ૪ ॥
 વ્રત ચૂકીને દુરગતિ અવતરશે, પરમાધામી ને વશ પડશે ॥ જો આળ
 હમારી તુમે કરશે ॥ ઓ દેવર ૭ ॥ ૫ ॥ તેં નિજ કુળની લગ્ન
 મૂકી, અતિચાર ગયો સંયમ ચૂકી ॥ કુણુ નિરખે હો મુનિ નિજ
 થૂંકી ॥ ઓ દેવર ૭ ॥ ૬ ॥ એહ વાત તુને નવિ છાજે છે, ઇમ
 જપતાં ચદુકુળ લાજે છે ॥ વળી મહાવ્રત ત્હારાં ભાંજે છે ॥ ઓ
 દેવર ૭ ॥ ૭ ॥ જુઓ અમ સરખી રાણી રૂડી, ભરજેવન તુજ
 બ્રાતે છોડી ॥ તોયે મૂખ પ્રીતિ કિસિ જોડી ॥ ઓ રહનેમી, નેમિ-
 તણી હું નારી તો જોને વિચારી ॥ અતિ હિતકારી, શુરૂ બંધવની
 નારી તે જનની ત્હારી ॥ ૮ ॥ પ્રતિબોધ ઇત્યાદિક ઇમ આપી,
 દેવરનું દિલડું ચિર થાપી ॥ દેઈ મિથ્યાદુષ્કૃત અઘ કાપી ॥ ઓ
 રહનેમીં ॥ ૯ ॥ તવ તે તિહાંથી તુરત જ વળિયા, કહે ઉત્તમ જન
 પંથે ભળિયા ॥ રહનેમિ રાજુલ જિનને મળિયા ॥ ઓ રહનેમીં
 ॥ ૧૦ ॥ સહસાવન સંયમ નિરધારી, શિવ પહોત્યા જિન રાજુલ
 નારી ॥ એ અવિચળ જોડ ચદુ અવતારી ॥ પ્રભુ સુખકારી, લેઈ
 સંયમ રહનેમિ વરયા શિવ નારી ॥ ભવિ ઉપગારી, નેમિ નવ
 ભવ નેહ પ્રથમ ત્રિય તારી ॥ ૧૧ ॥ રહનેમિ સંસાર જણાવ્યો છે,
 રાજુલ શુદ્ધ માર્ગ સુણાવ્યો છે ॥ ઇહાં એ અધિકાર બનાવ્યો છે
 ॥ પ્રભુ ઉપગારીં ॥ ૧૨ ॥ સંવત પંચોતેર અઢારે, કાર્તિક શુદ્ધ
 બીજ રવીવારે ॥ ચિત્ત ચોકસ ચાર ચતુર ધારે ॥ પ્રભુ ઉપગારીં
 ॥ ૧૩ ॥ શુરૂ ગૌતમ નામે જસ પાયો, તસ શિષ્ય ખુશાલવિજય ભા.

થો ॥ તસ શિષ્ય ઉત્તમચંદ્ર ગુણ ગાયો ॥ પ્રભુ ઉપગારી ૦ ॥ ૧૪ ॥ ધતિ.

અથ શ્રી શ્રાવકને શિલામણનો સજ્જાય.

મંગળ કરણ નમીજે ચરણ જનમ મરણ દો યોગધંડરણ ॥ અવજ-
ગાવું હવે આપણો, એળે સંસારરોડ્યો છે ઘણો ॥ ૧ ॥ ઉઠ રે જીવતું સૂતો
ભાગ, જઈ જિનવરને પાચે લાગ ॥ સઘળી વાતતણો રસ છાંડ, અ-
રિહંત ધ્યાન સમતાશું માંડ ॥ ૨ ॥ સત્ય શિયળ પાળે આતમા,
પાપે જઈશ નરક સાતમાં ॥ દેવ ધ્યાન ગુરૂને દે દાન, કર પડિછ-
મણું કર પચ્ચખાણુ ॥ ૩ ॥ ધંધો કરતાં બહુ દિન ચડે, પોરશી
કરતાં પાછો પડે ॥ વિણ પચ્ચખાણુ બહુ દિન ગમે. કાં રે જીવ
તું બુલો ભમે ॥ ૪ ॥ અસુરા વાળુ નવિ કીજિયે, અણુગળ પાણી
નવિ પીજિયે ॥ રાત્રે કર તિવિહાર ચોવિહાર, જાણે છે જો અધિર
સંસાર ॥ ૫ ॥ વહેલો ઉઠી રાત પાછલી, સામાયિક તું કરજે વળી
॥ પહેલું લેજે દેવ ગુરૂનું નામ, જોઈ પૂંજી કરવું કામ ॥ ૬ ॥ છાણું
ઈંધણું નિત સુઝીયે, ચૂલો ભાજન પછિ પૂંજીએ ॥ ઘંટી ખાંઠણિયા
જોઈયે ઘણા, દીવે મૂકિયે નિત ઢાંકણું ॥ ૭ ॥ રે જીવ વહેલો જીઠી
સહી, ચોવિ સંત્યો તું મુકીશ નહી ॥ પછી વાંદે પગ ગુરૂના વિને,
ધર્મવિચાર જાણે જે કને ॥ ૮ ॥ સાધુ સાધવી દેખે જ્યાંહ. નીચું
શીશ નમાવે ત્યાંહ ॥ વિનય કરે વડાનો ઘણો, પાંચપર્વા કર એ-
કાસણો ॥ ૯ ॥ વહેલો ઉઠી પદ બે પદ પડે, લણવું ગણવું કોઈશું
મત લડે ॥ નવકારવાળી એક બે ગુણે, વાત તાંત બુંદી મત સૂણે
॥ ૧૦ ॥ સહુને સુખદાયક સાચું ભાખ, મ ભરીશ કોઈની કુડી સા-
ખ ॥ ગાઠે મ બોલીશ રાત પાછલી, સુતા ન જગાવિશ કોઈને વ-
ળી ॥ ૧૧ ॥ થાળી સામું જોઈને જમે, સારિ પાસે રમત મત રમે
॥ પાણી ન પીયે જાંચે મુખે, દુખીયો ન થઈશ પારકે મુખે ॥ ૧૨ ॥
લોલપુલ મ ચાંપે શેવાળ, નાટક ચેટક જેવાં ટાળ ॥ કાચાં કુણાં
ફળ નવિ ચુટીયે, થાપણુ દેણું દેઈ છુટીયે ॥ ૧૩ ॥ પરમી દેખી
નીચું જોય, પડી વસ્તુ નવિ લેશો કોય ॥ એળે ગાળ ન દેવી ક
હી, ઠઠણ વચન મુખથી નવિ કહી ॥ ૧૪ ॥ નિજ ગુણુ ઢાંકી પર
ગુણુ બોલ, મરમ મોસો કોઈનો મત બોલ ॥ મંત્ર જંત્રના ભામા
છાંડ, જડીબુટ્ટી ઉપડે હોય ખોડ ॥ ૧૫ ॥ સખંધનિમિત્ત જોહવું
મળે, ચિત્તમાં ચિતવ્યું તે શું ફળે ॥ મ કરીશ કોઈશું હાંસી વાદ,

અરતિ રૂદ્ર હોશે વિષવાદ ॥ ૧૬ ॥ હર્ષ ઉચાટ હેડે મતિ ધરે, નિ-
રતિ વાતે ક્ષમા આદરે ॥ રે જીવ મ કરીશ દોષથી તાંત, સંગત
મ માંડીશ ઓછી જાત ॥ ૧૭ ॥ પરધેર જઈ મ મ વસજે રાત, કૃડાં
કલંગ લેઈ આવે સાથ ॥ બે જણ વાત કરે છે જ્યાં, ત્રીજા ન ઉ-
ભા રહેશે ત્યાં ॥ ૧૮ ॥ દુષ્ટ સંગતમાં બેસશે ખોડ, બુંડું મ બોલી
કોઈનું હોઠ ॥ મ સુણીશ વાત કોઈ તણી, આંખે દેખીશ પ્ર-
ત્યક્ષ ગણી ॥ થોડું સૂવે થોડું જમે, થોડું બોલે થોડું ભમે ॥
પહેલે બોલે ઉઠી સેજ મત બોલે ઉઘાડે વેજ ॥ ૨૦ ॥ અછતાં આ-
ળ મ દેઈશ ગાળ, હળવે હળવે જોઈને ચાલ ॥ ભંડી ગંધે નાક ન
ખોડ, આખું ફળ રાંધે હોય ખોડ ॥ ૨૧ ॥ છાનું દીધું દીધું દાન,
ખાધું પીધું કેહને માન ॥ પારકા ગુણ કીધા જાણીયે, આપણુ પુતે
તે ન વખાણીયે ॥ વિન્યભદ્રની જે શિખ ધરે. તે નરકા વાસે નવિ
અવતરે ॥ ૨૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જીવરાશિની સજ્જાય.

હવે રાણી પદમાવતી. જીવરાશિ ખમાવે ॥ બાણપણું જગ તે
ભલું, એણી વેળાયે આવે ॥ તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડં ॥ ૧ ॥
અરિહંતની સાખા ॥ જે મેં જીવ વિરાધિયા, ચોરાશી લાખ ॥ તે મુજ ૦
॥ ૨ ॥ સાતલાખ પૃથ્વીતણા, સાતે અપકાય ॥ સાતલાખ તેઉ કાયના
સાતે વળી વાય ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩ ॥ દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચ-
ઉદે સાધર ॥ બી તિ ચૌરેદ્રિય જીવના, બે બે લાખ વિચાર ॥
તે મુજ ૦ ॥ ૪ ॥ દેવતા તિર્યંચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાશી ॥
ચઉદ લાખ મનુષ્યના, એ લાખ ચોરાશી ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૫ ॥ ઇણ
ભવે પરભવે સેવીયાં, જે પાપ અઢાર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી
પરિહરું, દુર્ગતિનાં દાતાર ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૬ ॥ હિંસા કીધી જીવની,
ખોટ્યા મૃષાવાદ ॥ દોષ અદત્તા દાનના, મૈથુન ઉનમાદ ॥ તે મુજ ૦
॥ ૭ ॥ પરિગ્રહ મેળ્યો કારમો, કીધો ક્રોધ વિશેષ ॥ માન માયા
લોભ મેં ક્રિયાં, વળિ રાગને દેષ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૮ ॥ કળહ કરી જીવ
દુહવ્યા દીધાં કૃડાં કલંક ॥ નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિસંક
॥ તે મુજ ૦ ॥ ૯ ॥ ચાડી કીધી પારકી, કીધો થાપણુ ખોસો ॥ કુશુર
કુદેવ કુધમંનો, ભલો આપ્યો ભરૂસો ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૦ ॥ ખાટકીને
ભવે મેં ક્રિયા, જીવના વધ ધાત ॥ ચરીમાર ભવે-ચરકલાં, માર્યાં

દિન રાત ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૧ ॥ કાજી મુદ્ધાને ભવે, પઢી મંત્ર કઠોર ॥
 જીવ અનેક જન્મે કીયા, કીધાં પાપ અઘોર ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૨ ॥
 માછીને ભવે માછલાં, અડ્યાં જળવાસ ॥ ધીવર બીલ કોળી ભવે,
 મૃગ પાડયા પાસ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૩ ॥ કોટવાળ ને ભવે મેં કીયા,
 આકરા કર દંડ ॥ બંધીવાન મરાવિયા, કોરદા છડી દંડ ॥ તે મુજ ૦
 ॥ ૧૪ ॥ પરમાધામી ને ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ ॥ છેદન ભેદન
 વેદના, તાડન અતિ તિજ્જ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૫ ॥ કુંભારને ભવે મેં
 ક્રિયા, નીમાહ પચાવ્યા ॥ તેલી ભવે તલ પીલિયા, પાપે પિંઠ ભ
 રાવ્યા ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૬ ॥ હાળી ભવે હળ ખેડીયાં, ફેડયા પૃથ્વી
 નાં પેટ ॥ સૂડ નિદાન ક્રિયાં ઘણાં, દીધા બળદ ચપેટ ॥ તે મુજ ૦
 ॥ ૧૭ ॥ માળી ભવે રોપ રોપિયા, નાનાવિધ વૃક્ષ ॥ મૂળ પત્ર ફળ
 ફલનાં લાગ્યાં પાપ અલક્ષ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૮ ॥ અધોવાઈયા ને ભવે,
 ભરયા અધિકા ભાર ॥ પોઠી ઊંટ કીડા પડયા, હયા નાણી લગાર
 ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૧૯ ॥ છીપાને ભવે છેતર્યા. કીધા રંગણ પાસ ॥
 અગ્નિ આરંભ કીધા ઘણા, ધાતુવાંદ અભ્યાસ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૦ ॥
 શૂર પછે રણજૂજતાં, મારયાં માણસ વૃંદ ॥ મદિરા માસ માખણ ભખ્યાં
 ખાધા મૂળ ને કંદ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૧ ॥ ખાણ ખણાવી ધાતુની,
 પાણી ઉલેચ્યાં ॥ આરંભ કીધા અતિ ઘણા, પોતે પાપ જ સંચ્યા ॥
 તે મુજ ૦ ॥ ૨૨ ॥ અંગાર કર્મ ક્રિયાં વળી, ધરમે દવ જ દીધા ॥ સમ
 ખાધા વીતરાગના ફૂડા કોસ જ કીધા ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૩ ॥ બિહી
 ભવે ઉંદર ગળ્યા, ગીરોળી હત્યારી ॥ મૂઠ ગમાર તણે ભવે, મેં જૂલોખ
 મારી ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૪ ॥ ભાડબુંજ તણે ભવે, એકેંદ્રિય જીવ ॥ જીર ચણા
 ઘઉં શેડિયા, પાડંતા રીવ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૫ ॥ ખાંડણ પીસણ
 ગારના, આરંભ અનેક ॥ રાંધણ ઈંધણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્દેગ ॥
 તે મુજ ૦ ॥ ૨૬ ॥ વિકથા ચાર કીધી વળી, સેવ્યા પંચ પ્રમાદ ॥ ઈષ્ટ
 વિયોગ પડાવિયા, રૂદન વિષવાદ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૭ ॥ સાધુ અને
 શ્રાવક તણાં, વ્રત લેઈને ભાગ્યાં ॥ મૂળ અને ઊત્તરતણાં, મુજ દ્રવણ
 લાગ્યાં ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૮ ॥ સાપ વીછીં સિંહ ચીતરા, શકરાને સમળી
 ॥ હિંસક જીવ તણે ભવે, હિંસા કીધી સખળી ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૯ ॥
 સૂવાવડી દ્રવણ ઘણાં, વળી ગર્ભ ગળાળ્યા ॥ જીવાણી ઠાળ્યાં ઘણાં
 શીળ વ્રત ભંજવ્યાં ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૦ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં,
 કીધો દેહ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી વેસિરૂં, કરૂં જન્મ

પવિત્ર ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૧ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા પરિગ્રહ
 સંબંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી વોશિરૂં, તિણિશું પ્રતિબંધ ॥ તે મુજ ૦
 ॥ ૩૨ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા કુટુંબ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે
 ત્રિવિધે કરી વોશિરૂં, તિણિશું પ્રતિબંધ ॥ તે જ ૦ ॥ ૩૩ ॥ ઇણિપરે
 ઇહભવ પરભવે, કીધાં પાપ અખત્ર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી
 વોશિરૂં, કરૂં જન્મ પવિત્ર ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૪ ॥ એણિ વિધે એ આરાધના
 ભાવે કરશે જેહ ॥ સમયસુંદર કહે પાપથી, વળી છુટશે તેહ ॥ તે
 મુજ ૦ ॥ ૩૫ ॥ રાગ વૈરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજી ઢાળ ॥ સમયસુંદર
 કહે પાપથી, છૂટે તતકાળ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૩૬ ॥ ઇતિ ૦ ॥

અથ શ્રી ક્ષમા છત્રીશીનો સજ્ઞાય.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, મ કરીશ રાગ નેદ્રેષ જી ॥
 સમતાયે શિવસુખ પામીજે, કોધે કુગતિ વિશેષ જી ॥ આદર ૦ ॥ ૧ ॥
 સમતા સંયમ સાર સુણીજે, વૃહતકલ્પની શાખ જી ॥ કોધે કોડ
 પૂરવનું સંયમ, બાળીને કરે રાખ જી ॥ આ ૦ ॥ ૨ ॥ કુણ કુણ જીવ
 તયાં ઉપશમથી, સાંભળ તું દષ્ટાંત જી ॥ કુણ કુણ જીવ ભમ્યા ભવ
 માંહે, કોધતણે વિરતંત જી ॥ આ ૦ ॥ ૩ ॥ સોમલ સસરે શીશ
 પ્રભાજ્યું, બાંધી માટીની પાળ જી ॥ ગજસુકુમાળ ક્ષમા મન ધર
 તો, મુગતિ ગયો તતકાળ જી ॥ આ ૦ ॥ ૪ ॥ કૂળવાળુઓ સાધુ
 કહાતો, કીધો કોધ અપારજી ॥ કોણિક ની ગણિકા વશ પડીયો, રડ
 વડિયો સંસારજી ॥ આ ૦ ॥ ૫ ॥ સોવનકારે કરી અતિ વેદન,
 વાઘશું વીંટયું શીશ જી ॥ મેતારજી ઋષિ મુગતે પહોત્યા, ઉપશમ
 એહ જગીશ જી ॥ આ ૦ ॥ ૬ ॥ કુરૂડ બુરૂડ બે સાધુ કહાતા, રહ્યા
 કુણાલા બાળ જી ॥ કોધ કરી તે કુ ગતી પહોત્યા, જનમ ગમાયો
 આળજી ॥ આ ૦ ॥ ૭ ॥ કર્મ અપાવી મુગતે પહોત્યા, અંધકસૂરિના
 શિષ્ય જી ॥ પાલક પાપીયે ઘાણી પીડ્યા, નાણી મનમાં રીસ જી ॥
 આ ૦ ॥ ૮ ॥ અચ્ચંકારી નારી અતિ ચૂકી, તોડયો પીયુશું નેહ જી
 ॥ બખ્ખરકુળ સદ્દાં દુઃખ બહુળાં, કોધતણાં ફળ એહ જી ॥ આ ૦
 ॥ ૯ ॥ વાઘણે સર્વ શરીરવલ્લુરૂં, તતક્ષણ છોડ્યા પ્રાણ જી ॥ સાધુ
 સુકોસળ શિવસુખ પામ્યા, એહ ક્ષમા ગુણ બાણ જી ॥ આ ૦ ॥ ૧૦ ॥
 કુણ ચંડાળ કહીજે બિહુ મેં, નિરતિ નહી કહે દેવ જી ॥ ઋષિ
 ચંડાળ કહીજે વઢતો, ટાળો વેદની ટેવ જી ॥ આ ૦ ॥ ૧૧ ॥ સાતમી

નરક ગયો તે બ્રહ્મહત, કાઠી બ્રાહ્મણે આંખ છ ॥ ક્રોધ તણું ફળ
કડુઆં ભાણી, રાગ દ્વેષ ઘો નાંખ છ ॥ આં ॥ ૧૨ ॥ ખંધકઋષિની
ખાલ ઉતારી, સહ્યો પરિસહ જેણુ છ ॥ ગર્ભવાસ ના દુઃખથી
છૂટ્યો, સખળ ક્ષમા ગુણુ તેણુ છ ॥ આં ॥ ૧૩ ॥ ક્રોધ કરી ખંધક
આચારજ, હુઓ અશ્વિકુમાર છ ॥ હંડક તૃપનો દેશ પ્રજાળ્યો,
ભમશે ભવ મઝાર છ ॥ આં ॥ ૧૪ ॥ ચંડક આચારજ ચલતાં,
મસ્તક દીધ પ્રહાર છ ॥ ક્ષમા કરતાં કેવળ પામ્યો, નવ દીક્ષિત
અણુગાર છ ॥ આં ॥ ૧૫ ॥ પાંચ વાર ઋષિને સંતાપ્યો, આણી
મનમાં દ્વેષ છ ॥ પંચ ભવ સીમ દહ્યો નંદનાદિક, ક્રોધતણું ફળ દેખ
છ ॥ આં ॥ ૧૬ ॥ સાગરચંદ્રનું શીશ પ્રજાલ્યું, નિશિ નભસેન
નરિંદ છ ॥ સમતા ભાવ ધરી સુરલોકે, પહોલ્યો પરમાનંદ છ ॥ આં
॥ ૧૭ ॥ ચંદના ગુરુણીયે ઘણું નિભાંછી, ધિગ ધિગ તુજ અવતાર
છ ॥ મૃગાવતી કેવળસિરિ પામી, એહ ક્ષમા અધિકાર છ ॥ આં
॥ ૧૮ ॥ શાંખ પ્રધુમ્ન કુમર સંતાપ્યો, કૃષ્ણ દ્વેષાયન સાહ છ ॥ ક્રોધ
કરી તપનું ફળ હાર્યો, ક્રીધો દ્વારિકા દાહ છ ॥ આં ॥ ૧૯ ॥
ભરતને મારણુ મૂઠી ઉપાડી, બાહુબળિ બળવંત છ ॥ ઉપશમ રસ
મન માંહે આણી, સંયમ લે મતિ મંદ છ ॥ આં ॥ ૨૦ ॥ કાઉસગ માં
ચડિઓ અતિ ક્રોધે, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય છ ॥ સાતમી નરક તણું
હળ મેળ્યાં, કડુઆ તેણુ કપાય છ ॥ આં ॥ ૨૧ ॥ આહાર માંહે
ક્રોધે ઋષિ થૂંક્યા, આણ્યો અમૃત ભાવ છ ॥ કૂરગડૂયે કેવળ પામ્યું,
ક્ષમાતણે પરભાવ છ ॥ આં ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વનાથને ઉપસર્ગ ક્રીધા, કમઠ
ભવાંતર ધીઠ છ ॥ નરક તિર્યચતણું દુઃખ લાધ્યાં, ક્રોધ તણું ફળ
દીઠ છ ॥ આં ॥ ૨૩ ॥ ક્ષમાવંત હમદંત મુનીશ્વર, વનમા રહ્યા કાઉ-
સગ છ ॥ કૌરવ કટક હણ્યો ઇટાળે, તોડ્યા કર્મના વગ્ગ છ ॥
આં ॥ ૨૪ ॥ સજ્યા પાળક કાને તડ્યો, નાંખ્યો ક્રોધ ઉઘીર છ ॥
બેહુ કાને ખીલા ઠોકાણા, નવિ છૂટ્યા મહાવીર છ ॥ આં ॥ ૨૫ ॥
ચાર હત્યાનો કારંક હુતો, દહપ્રહારી અતિ રેક છ ॥ ક્ષમા કરીને
મુગતે પહોલ્યો, ઉપસર્ગ સહ્યા અનેક છ ॥ આં ॥ ૨૬ ॥ પહોર માંહે
ઉપજતો હાર્યો, ક્રોધે કેવળ નાણુ છ ॥ દેખી શ્રી હમસાર મુનીસર,
સૂત્ર ગુણ્યો ઉઠૂણુ છ ॥ આં ॥ ૨૭ ॥ સીંહગુફા વાસી ઋષિ ક્રીધો,
સ્થુળભદ્ર ઊપર કોપ છ ॥ વેશ્યા વચન ગયો નેપાળે, ક્રીધો સંયમ
લોપ છ ॥ આં ॥ ૨૮ ॥ ચંદ્રાવતંસક કાઉસગ રહિયો, ક્ષમા તણું

ભંડારજી ॥ દાસી તેલ ભર્યો નિશિ દીવો, સુર પદવી લહે સાર
 જી ॥ આં ॥ ૨૬ ॥ એમ અનેક તરયા ત્રિભુવનમે, ક્ષમાગુણે ભવિ જીવ
 જી ॥ ક્રોધ કરી કુ ગતે તે પહોત્યા, પાડંતા મુખ રીવ જી ॥ આં
 ॥ ૩૦ ॥ વિષ હળાહળ કહીયે વિરૂઓ, તે મારે એક વાર જી ॥ પણ
 કષાય અનંતી વેળા, આપે મરણ અપાર જી ॥ આં ॥ ૩૧ ॥ ક્રોધ કરંતાં
 તપ જપ કીધાં, ન પડે કંઈ ઠામ જી ॥ આપ તપે પરને સંતાપે,
 ક્રોધ શું કેહો કામ જી ॥ આં ॥ ૩૨ ॥ ક્ષમા કરંતાં ખરચ ન લાગે,
 ભાંગે કોડ કલેશ જી ॥ અરિહંત દેવ આરાધક થાયે, વ્યાપે મુજસ
 પ્રદેશ જી ॥ આં ॥ ૩૩ ॥ નગર માંહે નાગોર નગીનો, જિહાં જિન-
 વર પ્રસાદ જી ॥ શ્રાવક લોક વસે અતિ સુખીયા, ધર્મતણે પરસાદ
 જી ॥ આં ॥ ૩૪ ॥ ક્ષમાછત્રીશી ખાંતે કીધો, આતમ પર ઉપગાર
 જી ॥ સાંભળતાં શ્રાવક પણ સમજ્યા, ઉપશમ ધર્યો અપાર જી
 ॥ આં ॥ ૩૫ ॥ જુગપ્રધાન જિણ્યંદસૂરિસર, સકળથંદ તસુ શિષ્યજી ॥
 સમયસુંદર તસુ શિષ્ય ભણે ઇમ, ચતુર્વિધ સંઘ જગીશ જી ॥ આં ॥ ૩૬ ॥

અથ શ્રી લોજની સજ્ઞાય.

(ઇડર આંખા આંખલી રે, એ દેશી.)

લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે, લોભ ખૂરો સંસાર ॥ લોભ સમે
 જગમાં નહી રે, દુર્ગતિનો દાતાર ॥ ભવિક જન, લોક ખૂરો રે
 સંસાર ॥ ૧ ॥ કરજ્યો તુમે નિરધાર ॥ ભવિકં ॥ જિમ પામે ભવ
 પાર ॥ ભવિકં ॥ લોભ ખૂરો રે સંસાર ॥ એ આંકણી ॥ અતિ લોભે
 લક્ષ્મી પતી રે, સાગર નામે શેઠ ॥ પૂર પયોનિધિમાં પડ્યો રે, જઈ
 ખેઠો તસ હેઠ ॥ ભવિકં ॥ લોભં ॥ ૨ ॥ સોવન મૃગના લોભથી
 રે, દશરથ મુત શ્રી રામ ॥ સીતા નારિ ગમાવીને રે, ભમીયો ઠામો
 ઠામ ॥ ભવિકં ॥ લોભં ॥ ૩ ॥ દશમા ગુણઠાણા લગે રે, લોભતણું
 છે જોર ॥ શિવપુર જાતાં જીવ નેરે, એહજ મ્હોટો ચોર ॥ ભવિકં
 ॥ લોભં ॥ ૪ ॥ ક્રોધ માન માયા લોભથી રે, દુર્ગતિ પામે જીવ ॥
 પરવશ પડીયો ખાપડો રે, અહો નિશ પાડે રીવ ॥ ભવિકં ॥ લોભં
 ॥ ૫ ॥ પરિગ્રહના પરિહારથી રે, લહીયે શિવસુખ સાર ॥ દેવ ઠા-
 નવ નરપતિ થઈ રે, જાશે મુગતિ મઝાર ॥ ભવિકં ॥ ૬ ॥
 ભાવસાગર પંડિત ભણે રે, વીરસાગર ખુદ શિષ્ય ॥ લોભતણે ત્યાગે
 કરી રે, પહોંચે સયળ જગીશ ॥ ભવિકં ॥ લોભં ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી તમાકૂની સજ્જાય

પ્રીતમસેંતી વીનવે, પ્રેમદા ગુણની ખાણ ॥ મેરે લાલ ॥
 મનમોહન એકણ ચિત્તે, સાંભળો ચતુર સુખણ ॥ મેરે ॥ કંત
 તમાકુ પરિહરે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ મૂકો એહનો સંગ ॥ મેરે ॥ પંચ
 માંહે જશ લીજીયે, દીલે વાઘે રંગ ॥ મેરે ॥ કંત ॥૨॥ તમાકુ તે
 બાણીયે, પુરાસાણીની આક ॥ મેરે ॥ ઉત્તમ જન તે ઇમ કહે,
 પીવાની તલાક ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૩ ॥ દૂધ દહીં તે પીજીયે, વળી
 પીજીયે સાકર ખાંડ ॥ મેરે ॥ ઘૂત પીધે તન ઉલ્લસે, તમાકુ પરિ છાંડ
 ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૪ ॥ મ્હોટા સાથે ખોલતા, મનમાં આવે લાજ ॥
 મેરે ॥ દિન પણ એળે નીર્ગમે, વિણસાડે નિજ કાજ ॥ મેરે ॥
 કંત ॥ ૫ ॥ હોઠ લિહાળા સારિખા, શ્વાસ ગંધાયે જેણુ ॥ મેરે ॥
 હાંત તે દીસે સામળા, હૈડું દાઝે તેણુ ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૬ ॥ એક
 પિયારી આવરે, વિટલાવે નિજ જાત ॥ મેરે ॥ વ્યસની વારચો નવિ
 રહે, ન ગણે જાત પર જાત ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૭ ॥ એક કુકે જેટલા,
 વાયુકાય હણાય ॥ મેરે ॥ ખશખશ સમ કાયા કરે, તો જંખૂદીપ
 ન માય ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૮ ॥ ગડાકુ કરી જે પિયે, તે નર મૂઠ
 ગમાર ॥ મેરે ॥ જળનાંખે જે જિહાં કને, માખીનો સંહાર ॥ મેરે ॥
 કંત ॥ ૯ ॥ ચોમાસાના કુંથુઆ, તે કિમ શુદ્ધ જ થાય ॥ મેરે ॥
 તમાકુ પીતાં થકાં, પાપે પિંડ ભરાય ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૦ ॥ તલક
 તમાકુ વાપરી, પરોણાને લાગ ॥ મેરે ॥ આગે કરતા લાપશી,
 હવે ઠીકરે ને આગ ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૧ ॥ પાણી એકને ખિંદુએ,
 જીવ કહ્યા જિનરાય ॥ મેરે ॥ વડખીજ સમ કાયા કરે, જંખૂદીપ
 ન માય ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૨ ॥ અગ્નિ એકને તણખલે, જીવ કહ્યા
 જિનરાય ॥ મેરે ॥ સરશવ સમ કાયા કરે, જંખૂદીપ ન માય ॥ મે-
 રે ॥ કંત ॥ ૧૩ ॥ થકે સમૂહિંમ ઉપજે, નર પંચેંદ્રિય જીવ ॥ મેરે ॥
 ॥ એ પણ અસંજ્યાત કહ્યા, શ્રીજગદીશ સદીવ ॥ મેરે ॥ કંત ॥
 ॥ ૧૪ ॥ જળમાં જીવ કહ્યા ઘણા, સંજય અસંજય અનંત ॥ મેરે ॥
 લીલપુલ તિહાં ઉપજે, અગ્નિ પ્રજાળે જંત ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૫ ॥
 તમાકુ પીતાં થકાં, એ છલ્લાય હણાય ॥ મેરે ॥ જ્યોતિ ઘટે નયણ
 તણી, શ્વાસે પિંડ ભરાય ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૬ ॥ ઘડી દોય વ્રત જે
 કરે, સેવો શ્રી ભગવાન ॥ મેરે ॥ દયા ધર્મ બાણી કરી, સેવો
 ચતુર સુખણ ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૭ ॥ ચતુર વિચારી સમજીયે, ધરીયે

ધર્મનું ધ્યાન ॥ મેરે ॥ આનંદમુનિ એમ ઉચ્ચરે, તે લહે કોઠિ
કલ્યાણ ॥ મેરે ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાત્રિભોજનની સજ્ઞાય.

પુણ્ય સંયોગે નરભવ લાધ્યો, સાધો આતમ કાજ ॥ વિષયા
રસ જાણો વિષ સરીખો એમ લાંખે જિનરાજ રે ॥ પ્રાણી રાત્રિ
ભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સાચીજાણી, સમકિત ગુણ સહિનાણી
રે ॥ પ્રાણી રાત્રિભોજન ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અલક્ષ બાવીશ
માં રચણીભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન ॥ તેણે કારણ રાતે મત જમ
જ્યો, જો હોય હેડે સાન રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન આયુધ
ને ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજે ॥ એ કરવાં સૂરજની સાખે, નીતિ
વચન સમજીજે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ પંખી પણ રાતે,
ટાળે ભોજન ટાણો ॥ તુમે તો માનવી નામ ધરાવો, કેમ સંતોષ
ન આણો રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ માખી જૂ કીડી કોળીયાવડો ભોજ-
નમાં જો આવે ॥ કોઠ જળોદર વમન વિકળતા, એવા રોગ ઉપાવે
રે ॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ છન્નુ ભવ જીવ હત્યા કરતાં, પાતક જેહ ઉપા-
યું ॥ એક તળાવ ફેડંતા તેટલું, દૂષણ સુગુર બતાયું રે ॥ પ્રાણી ॥
૬ ॥ એકલોત્તર ભવ સર ફેડયા સમ, એક દવ દેતાં પાપ ॥
અઠલોત્તર ભવ દવ દીધા જિમ, એક કુ વણિજ સંતાપરે ॥ પ્રાણી ॥
૭ ॥ એકસો ચુમ્માળીસ ભવ લગે કીધા, કુ વણિજના જે દોષ
॥ કૂડું એક કલંક દીયંતા, તેહવો પાપનો પોષ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૮ ॥
એકસો એકાવન ભવ લગે, દીધાં કૂડાં કલંક અપાર ॥ એક વાર
શીળ ખંડયા જેહવો, અનરથનો વિસ્તાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૯ ॥ એકસો
નવાણુ ભવ લગે ખંડયા, શિયળ વિષય સંબંધ ॥ તેહવો એક રાત્રી
ભોજનમાં, કર્મ નિકાચિત્ત બંધ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૦ ॥ રાત્રીભોજનમાં
દોષ ઘણાં છે, કહેતાં નાવે પાર ॥ કેવળાં કહેતાં પાર ન પાવે, પૂર-
વ કોઠિ મઝાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૧ ॥ એવું જાણીને ઉત્તમ પ્રાણી, નિત
અઉવીહાર કરીજે ॥ માસે માસે પાસખમણનો, લાભ એણી વિધ
લીજે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૨ ॥ મુનિ વસતાની એહ શીખામણ, જે
પાળે નર નારી ॥ સુર નર સુખ વિલસીને હોવે, મોક્ષતણા અધિ
કારી રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી નિંદા વારકની સજ્ઞાય.

નિંદા ન કરશે કોઈની પારકી રે, નિંદાનાં ખડોળાં મહા પાપ રે ॥ વૈર વિરોધ વાધે ઘણો રે, નિંદા કરતો ન ગણે માયને બાપ રે ॥ નિંદા ૦ ॥ ૧ ॥ દૂર બળતી કાં દેખો તુમે રે, પગમાં બળતી દેખો સહુ કોય રે ॥ પરના મેલમાં ધોયાં લૂગડાં રે, કંઠો કેમ બિજાળાં હોય રે ॥ નિંદા ૦ ॥ ૨ ॥ આપ સંભાળો સહુ કો આપણો રે, નિંદાની મૂકો પડી ટેવ રે ॥ થોડે ઘણે અવગુણે સહુ ભર્યા રે, કેહનાં નળિયાં ચુએ કહેનાં નેવ રે ॥ નિંદા ૦ ॥ ૩ ॥ નિંદા કરે તો થાયે નારકી રે, તપ જપ કીધું સહુ જાય રે ॥ નિંદા કરો તો કરજ્યો આપણી રે, જેમ છૂટકબારો થાય રે ॥ નિંદા ૦ ॥ ૪ ॥ ગુણ ગ્રહજ્યો સહુ કો તણા રે, જેહમાં દેખો એક વિચાર રે ॥ કૃષ્ણપરે સુખ પામશે રે, સમયમુંદર સુખકાર રે ॥ નિંદા ૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી શોયલ વિષે પુરુષને શીખામણની સજ્ઞાય.

ચાલ-સુણ સુણ કંતા રે, શીખ સોહ્યામણી ॥ પ્રીત ન કીજે રે, પર નારી તણી ॥ ઉઘલો-પરનારિ સાથે પ્રીત પિયુડા, કહો કિણિ પરે કીજીયે ॥ ઊઘ વેચી આપણી, ઉત્તગરો કેમ લીજીયે ॥ કાછ-ડીછટો કહે લપટ, લોક માંહે લાજીયે ॥ કુળ વિષય ખંપણ રખે લાગે, સગામાં કેમ ગાજીયે ॥ ૧ ॥ ચાલ-પ્રીતિ કરતાં રે, પહેલાં ખીજીયે ॥ રખે કોઈ જાણે રે, મનશું ધુજીયે ॥ ઉઘલો-ધ્રુજીયે મનશું ઝૂરીયે પણ, જોગ મળવો છે નહી ॥ રાત દિન વિલપંતા જાયે, અટવાઈ મરવું સહી ॥ નિજ નારિથી સંતોષ ન વળ્યો, પરનારિથી કહો શું હશે ॥ ભરે ભાણે તૃપ્તિ ન વળી, તો એઠ ચારે શું થશે ॥ ૨ ॥ ચાલ-મૃગ તૃપ્ણાથી રે, તૃપ્ણા નવિ ટળે ॥ વેળુ પીડ્યાં રે તેલ ન નીકળે ॥ ઉઘલો-ન નીકળે પાણી વલોવતાં, લવ લેશ માખણનો વળી ॥ ખૂડતાં બાચકા ભરિયા કેણે, તે તરયા વાત ન સાંભળી ॥ તેમ નારિ રમતાં પરતણી, સંતોષ ન વળ્યો એક ઘડી ॥ ચિત ચટપટી ઉચ્ચાટ થાયે, નયણે નાવે નિદ્રડી ॥ ૩ ॥ ચાલ-જેવો ખોટો રે, રંગ પતંગનો ॥ તેવો ચટકો રે, પરત્ની સંગનો ॥ ઉઘલો-પરનારિ સાથે પ્રેમ પીયુડા, રખે તું જાણે ખરો ॥ દિન ચાર રંગ સુરંગ રૂડો, પછી નહી રહે નિધરો ॥ જે ઘણા સાથે નેહ માંડે, છાંડ તેહશું વાતડી ॥ એમ જાણી મકર નાહલા, પરનારિ

સાથે પ્રીતડી ॥ ૪ ॥ ચાલ-જે પતિ બહાલો રે, વંચે પાપિણી ॥
 પરશું પ્રેમે રે, રાચે સાપિણી ॥ ઉથલો-સાપિણી સરખી વેણિ નિર-
 ખી રખે શીળ થકી ચળે ॥ આંખને મટકે અંગને લટકે, દેવ દાનવ
 ને છળે ॥ મનમાંહે કાળિ અંતિ રસાળી, વાણી મીઠી શેલડી ॥
 સાંભળી ભોળા રખે ભૂલો, જાણુજ્યો વિષ વેલડી ॥ ૫ ॥ ચાલ-સંગ
 નિવારે રે, પર રામાતણો ॥ શોક ન કીજે રે મન મળવા તણો ॥
 ઉથલો-શોક શાને કરો ફેગટ, દેખવું પણ દોહિલું ॥ ક્ષણ મેડિયે
 ક્ષણ શેરિયે, ભમતાં ન લાગે સોહિલું ॥ ઉચ્છ્વાસને નિઃશ્વાસ આવે
 અંગ ભાંગે મન ભમે ॥ વળિ કામીની દેખી દેહ દાઝે, અન્ન દીકું
 નવિ ગમે ॥ ૬ ॥ ચાલ-જાયે કલામી રે, મનશું કળમળે, ઉન્મત્ત
 થઈને રે, અલલ પલલ લવે ॥ ઉથલો-લવે અલલ પલલ જાણે,
 મોહ ઘેલો મન રટે ॥ મહા મદન વેદન કઠિણ જાણી, મરણ વારૂ
 ત્રેવડે ॥ એ દશ અવસ્થા કામકેરી, કંત કાયાને દહે ॥ એમ ચિત્ત
 જાણી તજે રાણી, પારકી તે સુખ લહે ॥ ૭ ॥ ચાલ-પરનારીના
 પરાભવ સાંભળો ॥ કંતા કીજે રે, ભાવ તે નિર્મળો ॥ ઉથલો-
 નિર્મળો ભાવે નાહ સગજે, પર વધુ રસ પરિહરો ॥ આંખીયો કીચક
 ભીમસેને, શિલા હેડળ સાંભળો ॥ રણ પડ્યાં રાવણુ દશે મસ્તક,
 રડવડ્યાં અંથે કહ્યાં ॥ તેમ મુંજપતિ દુઃખ પુંજ પામ્યો, અપજસ
 જગ માંહે લહ્યાં ॥ ૮ ॥ ચાલ-શિયળ સલૂણા રે, માણસ સોહીયે ॥
 વિણુ આભ.રણે રે, જગ મન મોહીયે ॥ ઉથલો-મોહીયે સુર નર
 કરે સેવા, વિષ અથિય થઈ સંચરે ॥ કેસરીસિંહ શિયાળ થાયે,
 અનળ અંતિ શીતળ કરે ॥ સાપ થાયે કુલમાળા, લચ્છી ધર પાણી
 ભરે ॥ પરનારિ પરિહરિ શિયળ મન ધરી, મુક્તિ વધુ હેલા વરે
 ॥ ૯ ॥ ચાલ-તે માટે રે હું વાલમ વીનવું ॥ પાય લાગીને રે,
 મધુર વચણે રતવું ॥ ઉથલો-વચણ મહારં માનિને, પરનારિથી રહો
 વેગળા ॥ અપવાદ માથે ચઢે મહોટા, નરકે થઈએ દોહિલા ॥ ધન્ય
 ધન્ય તે નર નારી જે જગ, શીયળ પાળે કુળ તિલો ॥ તે પામશે
 જસ જગત માંહી, કુમુદચંદ સમ ઊજળો ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શીયલ વિષે સ્ત્રોને શીલામણનો સજ્જાચ.

ચાલ-એક અનોપમ, શીખામણ ખરી ॥ સમજી લેજ્યો રે,
 સઘળી મુંદરી ॥ મુંદરી સહજે હૃદય હેજે, પર સેજે નવિ ખેસીયે

॥ ચિત્ત થકી ચૂકી લાજ મૂકી, પર મંદિર નવિ પેસીયે ॥ ખડુ ઘેર
હીડે નારિ નિર્લજ, શાસ્ત્રે પણ ત્યજવી કહી ॥ જેમ પ્રેત દષ્ટે
પડયું લોજન, જમયું તે જુગતું નહી ॥ ૧ ॥ ચાલ-પરશું પ્રેમે રે,
હસીય ન ખોલીયે ॥ હાંત દેખાડી રે, ગુહ્ય ન ખોલીમે ॥ ઉથલો-
ગુહ્ય ધરનું પરની આગે, કહોને કેમ પ્રકાશીયે ॥ વળી વાત જે
ત્રીપરીત બાસે, તેહથી દૂર નાસીયે ॥ અસુર સવારા અને અગો-
ચર, એકલડાં નવિ જાઈયે ॥ સહસાત કારે વાત કરતાં, સહજે
શીયળ ગમાવીયે ॥ ૨ ॥ ચાલ-નટ વીટ નરશું રે, નયણુ ન જોડિયે ॥
મારગ જાતાં રે, આધું ઓઢીયે ॥ ઉથલો-આધું તે ઓઢી વાત
કરતાં, ઘણુંજ રૂડાં શોલીયે ॥ સાસૂ અને માના જણ્યા વિણ, પલક
પાસ ન થોભિયે ॥ સુખ દુઃખ સરજયું પામિયે પણ, કુળાચાર ન
મૂકીયે, પરવશ વસતાં પ્રાણુ જાતાં, શિયળથી નવિ ચૂકીયે ॥ ૩ ॥
ચાલ-વ્યસની સાથે રે, વાત ન કીજીયે ॥ હાથે હાથે રે, તાળી
ન લીજીયે ॥ ઉથલો-તાળી ન લીજે નજર ન દીજે, અંચળ ચાલ ન
ચાલીયે ॥ એક વિષય ખુદે વસ્તુ કેહની, હાથે પણ નવી ઝાલી
યે ॥ કોટી કંદર્પ રૂપ સુંદર, પુરૂષ પેખી ન મોહીયે ॥ તૃણખલા
તોલે ગણી તેહને, ફરિય સામુ ન જોઈએ ॥ ૪ ॥ ચાલ-પુરૂષ પિયા-
રો રે, વળી ન વખાણીયે ॥ વૃદ્ધ તે પિતા રે, સરખો જાણીયે ॥
ઉથલો-જાણીયે પિયુ વિણ પુરૂષ સઘળા, સહોદર સમોવડે ॥ પતિ-
વ્રતાનો ધર્મ જોતાં નાવે કોઈ તડોવડે ॥ કુ રૂપ કુટી કૂળએને, દુષ્ટ
દુર્ખળ નિર્ગુણો ॥ ભરતાર પામી બામિની તે, ઇંદ્રથી અધિકો ગુણો
॥ ૫ ॥ ચાલ-અમર કુમારે રે તજી સુરસુંદરી ॥ પવનજયે રે,
અંજના પરિહરી ॥ ઉથલો-પરિહરી સીતા રામે વનમાં, નજે હમ-
યંતી વળી ॥ મહાસતી માથે કષ્ટ પડયાં પણ, શિયળથી તે નવિ
ચળી ॥ કસોટીની પરે કસીય જોતાં, કંતશું વિહડે નહી ॥ તન મન
વચને શિયળ રાખે, સતી તે જાણો સહી ॥ ૬ ॥ ચાલ-રૂપ દેખાડી
રે, પુરૂષ ન પાડીયે ॥ વ્યાકૂળ થઈને રે, મન ન જગાડીમે ॥ ઉથ-
લો-મન ન જગાડીયે પર પુરૂષનું, જોગ જોતાં નવિ મથે ॥ કલંક
માથે ચઢે ફૂંડાં, સગાં સહુ દૂરે ટળે ॥ અણુ સરજ્યો ઉચ્ચાટ આગે,
પ્રાણુ તિહાં લાગી રહે ॥ ઇહલોક પાથે આપહા, પરલોક પ્રીડાખડુ
અહે ॥ ૭ ॥ ચાલ-રામને રૂપે રે, સૂર્યનખા મોહી ॥ કાલ ન
મીધુરે, વળિ ઇજતે ખોઈ ॥ ઉથલો-ઈજત ખોઈ દેખ અજાયા, રોક

સુદર્શન નવિ ચલ્યો ॥ ભરતાર આગળ પડી ભોંટી, અપવાદ સધળે ઉછલ્યો ॥ કામની ખુદે કામનીયે, વંકચૂળ વાહ્યો ધણું ॥ પણ શિયળથી ચૂક્યો નહીં, દૃષ્ટાંત એમ કેતાં બાણું ॥ ૮ ॥ ચાલ-શિયળ પ્રભાવે રે, ભુઓ સોળે સતી ॥ ત્રિભુવન માંહે રે, જે જે થઈ છતી ॥ ઉથલો-છતી થઈને શિયળ રાખ્યું, કલ્પના કીધી નહી ॥ નામ તેહના જગત બણે, વિશ્વમાં ભગી રહી ॥ વિવિધ રત્ને જડિત બૂપણ, રૂપ સુંદર કિન્નરી ॥ એક શિયળ વિણ શોભે નહી, તે સત્ય ગણુને સુંદરી ॥ ૯ ॥ ચાલ-શિયળ પ્રભાવે રે, સહુ સેવા કરે ॥ નવે વાડે રે, જેહ નિર્મળ ધરે ॥ ઉથલો-ધરે નિર્મળ શિયળ ઉજ્જવળ તાસ કીર્તિ જળહળે ॥ મન કામના સવિ સિદ્ધિ પામે, અષ્ટ ભય દૂરે ટળે ॥ ધન્ય નન્ય તે બણો ધરા જે, શિયળ ચોખું આદરે ॥ આનંદ ના તે ઓધ પામે, ઉદય મહા જસ વિસ્તરે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ક્રોધની સજ્જાય.

કડુવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે ॥ રીસ તણો રસ બાણીયે, હળાહળ તોલે ॥ કડુવાં ॥ ૧ ॥ ક્રોધે ક્રોડપૂરવ તણું, સંયમ ફળ ભય ॥ ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય ॥ ૨ ॥ સાધુ ધણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥ શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, ચંડકોશિયો નાગ ॥ ૩ ॥ આગ બિઠે જે ધર થકી, તે પહેલું ધર બાળે ॥ જળનો ભેગ ભે નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રભળે ॥ ૪ ॥ ક્રોધ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવળનાણી ॥ હાણ કરે જે હિતની, ભળવળ્યો પ્રાણી ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે ક્રોધને, કાઢજ્યો ગળે સાહી ॥ કાયા કરજ્યો નિર્મળી, ઉપશમ રસ નાહી ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી માનનો સજ્જાય.

રે જીવ માન ન કીજીયે, માને વિનય ન આવે રે ॥ વિનય વિના વિદ્યા નહી, તો કિમ સમકિત પાવે રે ॥ રે જીવ ॥ ૧ ॥ સમકિત વિણ ચારિત્ર નહી, ચારિત્ર વિણ નહી મુક્તિ રે ॥ મુક્તિ વિનાં સુખ શાશ્વતાં, તે કેમ લહિયે યુક્તિરે ॥ રે જીવ ॥ ૨ ॥ વિનય વડે સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારી રે ॥ ગર્વે ગુણ બચે ગળી, ચિત્ત બુઝો બિચારી રે ॥ રે જીવ ॥ ૩ ॥ માન કર્યું ભે રાવ-ણે, તે તો રામે માર્યો રે ॥ દુર્યોધન ગર્વે કરી, અંતે સાવ હાર્યો

રે ॥ રે જીવં ॥ ૪ ॥ સૂકાં લાકઠાં સારિજો, દુઃખદાઈ એ જોટો રે ॥
ઉદયરતન કહે માન ને, દેખ્યો દેશવટો રે ॥ રે જીવં ॥ પા ઇતિ ॥

અથ શ્રી માયાની સજ્જાય.

સમકિતનું બીજ જાણીયે જી, સત્ય વચન સાક્ષાત ॥ સાચામાં
સમકિત વસે જી ॥ માયામાં મિથ્યાત રે ॥ પ્રાણી, મ કરે માયા
લગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ મુખ મીઠો જુઠો મને જી, કૂડ કપડ
નો રે કોટ ॥ જીલે તો જી જી કરે જી, ચિત્તમાં તાકે ચોટ રે ॥
પ્રાણીં ॥ ૨ ॥ આપ ગરજે આઘો પડે જી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ ॥ મેલ
ન છડે મન તણે જી, એ માયાનો પાસ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૩ ॥ જેહ-
શું માંડે પ્રીતડી જી, તેહશું રહે પ્રતિકૂળ ॥ નવિ મૂકે મન આમળો
જી, એ માયાનું મૂળ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરી જી,
મિત્રશું રાખ્યો રે ભેદ ॥ મહિ જિનેશ્વર જાણ્યો જી, તો પામ્યા
શ્રીવેદ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે સાંભળો જી, મૂકો માયા-
ની બુદ્ધ ॥ મુક્તિપુરી જાવા તણે જી, એ મારગ છે શુદ્ધ રે ॥
પ્રાણીં ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી લોભની સજ્જાય.

તમે લક્ષણ જોળ્યો લોભનાં રે, લોભે મુનિજન પામે જોભ-
ના રે ॥ લોભે ડહા મન ડાલ્યા કરે રે, લોભે દુર્ધટ પંથે સંચરે રે
॥ તમેં ॥ ૧ ॥ તજે લોભ તેહનાં લેઉ ભામણાં રે, વળી પાપ નમીને
કરે ખામણાં રે ॥ લોભે મર્યાદા ન રહે કેહની રે, તમે સંગત
મૂકો તેહની રે ॥ તમેં ॥ ૨ ॥ લોભે ઘર મુકી રણમાં મરે રે, લોભે
જાય તે નીચું આહરે રે ॥ લોભે પાપ જાણી પગલાં ભરે રે, લોભે
અકાર્ય કરતાં ન ઓસરે રે ॥ તમેં ॥ ૩ ॥ લોભે મનકું ન રહે
નિર્મળું રે, લોભે સગપણ નાસે વેગળું રે ॥ લોભે ન રહે પ્રીતિ ને
પાવકું રે, લોભે ધન મેળે બહુ એકકું રે ॥ તમેં ॥ ૪ ॥ લોભે
પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોભે હત્યા પાતક નવિ ગણે રે ॥ તે તો
હામ તણે લોભે કરી રે, ઉપર મણિધર થાયે તે મરી રે ॥ તમેં
॥ ૫ ॥ જોતાં લોભનો થોભ દીશે નહી રે, એવું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહ્યું
સહી રે ॥ લોભે ચક્રી સુબુમ નામે જુઓ રે, તે તો સમુદ્ર મહિ
ફળી મુઓ રે ॥ તમેં ॥ ૬ ॥ એમ જાણીને લોભને છંદન્યો રે, એક

ધર્મશું મમતા મંઠજ્યો રે ॥ કવિ ઉદયરતન ભાંખે મુઠા રે, વંડુ
લોભ તજે તેહને સઠા રે ॥ તુમે ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મેઘકુમારની સજ્જાય.

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, તું મુજ એકજ પુત્ર ॥ તુજ
વિણુ જાયા રે ! સુનાં મંદિર માળિયાં રે, રાખો રાખો ધરતણાં સુત્ર
॥ ધારણી ॥ ૧ ॥ તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારિકા રે, સુંદર
અતિ સુકુમાળ ॥ મલપતિ આલે રે જેમ વન હાથણી રે, નયણુ વયણુ
ધ્રુવિશાળ ॥ ધા ॥ ૨ ॥ મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ધણી રે,
રમાડીશ વહુનાં રે બાળ ॥ દૈવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે,
ઉપાયો એહ જંજાળ ॥ ધા ॥ ૩ ॥ ધણુ કણુ કંચણુ રે ઋદ્ધિ ધણી
અછે રે, લોગવો લોગ સંસાર ॥ છતી ઋદ્ધિ વિલસો રે જાયા ધર
આપણે રે, પછી લેજ્યો સંયમ ભાર ॥ ધા ॥ ૪ ॥ મેઘકુમારે રે
માતા પ્રત્યે ખૂંજવી રે, દીક્ષા લીધી વીરજની પાસ ॥ પ્રીતિવિમળ
રે ઇણિપરે ઉચ્ચરે રે, પહોતી મ્હારા મનડાની આશ ॥ ધા ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી અરણિકમુનિની સજ્જાય.

અરણિક મુનિવર આવ્યા ગોચરી, તડકે ઢાંઝે શીશો ॥ પાય
અણુવાણે રે વેળુ પરજળે, તન સુકુમાળ મુનીશો ॥ અરણિક ॥
૧ ॥ મુખ કરમાણું રે માલંતી કૂલ જયું, જાલો ગોખની હેઠો ॥
ખરે ખપોરે રે દીઠો એકલો, મોહી માનની મેટો ॥ અ ॥ ૨ ॥
વયણુ રંગીલી રે નયણે વેંધીયો, ઋષિ થંભ્યો તેણે ઠાણે ॥
મ્હાનીને ઠહે જા રે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ધર આણે ॥ અ ॥ ૩ ॥
પાવન કીજે રે ઋષિ ધર આંગણું, વોહરો મોહક સારો ॥ નવ
જોવન રસ કાયા કાં દહો, સદ્ગુણ કરો અવતારો ॥ અ ॥ ૪ ॥
અંદ્રા વદનીયે ચારિત્રથી ચુકવ્યો, મુખ વિલસે દીન રાતો ॥ બેઠો
ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિજ માતો ॥ અ ॥ ૫ ॥
અરણિક અરણિક કરતી મા ફરે, ગલિયે ગલિયે બજારો ॥ કહો
કેણે દીઠો રે મ્હારો અરણીલો, પૂછે લોક હજારો ॥ અ ॥ ૬ ॥
હું કાયર છું રે મ્હારી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારો ॥ ધિગ
ધિગ વિષયા રે માહરા જીવને, મેં કીધો અવિચારો ॥ અ ॥
૭ ॥ ગોખથી ઉતરી રે જનુનીને પાય પડ્યો, મનશું લાજ્યો અ-

પારો ॥ વચ્ચે તુજ ન ઘટે રે ચારિત્રથી ચૂકવું, જેહથી શિવસુ-
ખ સારો ॥ ૭ ॥ અં ॥ ૮ ॥ એમ સમજાવી રે પાછો વાળીયો,
આણ્યો ગુરૂની પાસો ॥ ૯ ॥ સતગુરૂ દીયે રે શીખ ભલી પદે,
વૈરાગે મન વાસો ॥ ૧૦ ॥ અં ॥ ૧૧ ॥ અગ્નિ ધખંતી રે શીલા ઊપરે,
અશ્વિકે અણસણ કીધો ॥ ૧૨ ॥ રૂપવિજય કહે ધન્ય તે મુનિવરૂ,
જેણે મનવંછીત લીધો ॥ ૧૩ ॥ અં ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પર સ્ત્રી ત્યાગ કરવાનો સજ્ઞાય.

સુણ ચતુર સુભણ, પરનારીશું પ્રીતિ કયૂ નવ કીજિએ ॥ એ
આંકણી ॥ હાં રે જેણે પરનારીશું પ્રીતિ કરી, તેને હેડે રંધણ
થાય ઘણી ॥ તેણે કુળ મરજદા કાંઈ ન ગણી ॥ સુણ ॥ ૧ ॥ ત્હારી
લાજ જશે નાત જાતમાં, તું તો હજુઓ પડીશ સહુ સાથમાં ॥ એ
ધૂમારો ન આવે હાથમાં ॥ સુણ ॥ ૨ ॥ હાં રે સાંજ પડે રવિ
આથમે, ત્હારો જીવ ભમરાની પેરે ભમે ॥ તને ઘરનો ધંધો કાંઈ ન
ગમે ॥ સુણ ॥ ૩ ॥ હાં રે તું જંઈને મળીશ ફૂટીને, ત્હારું ધન
લેશે સવિ ધુતીને ॥ પછી રહીશ હેડું ફૂટીને ॥ સુણ ॥ ૪ ॥ તું તો
એકો મૂછો મરડીને, ત્હારું કાળજી ખાશે કરડીને ॥ ત્હારું માંસ લેશે
જીતરડીને ॥ સુણ ॥ ૫ ॥ હાં રે તને પ્રેમના ખ્યાલા પાઈને, ત્હારાં
વસ્તર લેશે વાઈને ॥ તને કરશે ખોખું ખાઈને ॥ સુણ ॥ ૬ ॥ હાં રે
તું તો પર મંદિરમાં પેસીને, તિહાં પારકી સેજે બેસીને ॥ તે
લોગ કર્યા ઘણું હેંસીને ॥ સુણ ॥ ૭ ॥ હાં રે જેમ ભુયંગ થકી ઢરતા
રહિયે, તેમ પર નારીને પરિહરિયે ॥ હાં રે ભવસાયર ફેરા નવિ
ફરિયે ॥ સુણ ॥ ૮ ॥ બહાલા પચ્છી નારીથી પ્રીત સારી, એ
માથું વઢાવે પરનારી ॥ તમે નિશ્ચે જાણજો નિરધારી ॥ સુણ ॥ ૯ ॥
એ સદગુરૂ કહે તે સાચું છે, ત્હારી કાયાનું સરવે કાચું છે ॥ એક
નામ પ્રભુનું સાચું છે ॥ સુણ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી પુણ્યફળનો સજ્ઞાય.

(સુખિવ નગર સોદ્યામાણું ॥ એ રશી.)

એક ઘર થોડા હાથિયા ॥ પાયક સંજ્યા ન પાર ॥ મહોટાં
મંદિર માળિયાં ॥ વિશ્વતણા આધાર રે ॥ જીવડા, દીધાનાં ફળ
જોય ॥ વિષ્ણુ દીધાં કેમ પામીએ ॥ હૃદય વિમાસી જોય રે ॥ ૧ ॥

॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ભરિયાને સહુ કો ભરે જી, વૂઠ્યા વરસે રે
 મેહ ॥ સુખીયાના સહુ કો સગા જી, દુઃખીયાશું નહીં નેહ રે ॥ જી ॥
 ॥ ૨ ॥ બેહુ નર સાથે જનમિયા જી, એવંડો અંતર આજ ॥ એક
 માથે *મૂળી વહે જી, એક તણે ઘર રાજ રે ॥ જી ॥ ૩ ॥ એક
 સુખીયા દીસે સહા જી, દુઃખીયા એક જ જોય ॥ સુખ દુઃખ બેહુ
 આંતરે જી, પુણ્ય તણાં ફળ જોય રે ॥ જી ॥ ૪ ॥ શેવસુંવાળી લાપ-
 શી જી, લોજન દૂર કપૂર ॥ એકને કુકશ ઢાકળાં જી, પેટ ન
 પહોંચે પૂર રે ॥ જી ॥ ૫ ॥ એક ઘર આંગણ મલપતી જી, મીઠા
 બોલી રે નાર ॥ એક ઘર કાળી કુખડી જી, કો ન ચઢે ઘરખાર રે ॥ જી ॥
 ૬ ॥ એક ચડે ઘોડે હાંસલે જી, એક આગળ ઉભય ॥ એક નર
 પોઠે પાલખી જી, એક ઉલાસે પાય રે ॥ જી ॥ ૭ ॥ એક ઘર
 બેઠા સુંદર જી, રાખે ઘરનાં રે સૂત્ર ॥ એક નર દીસે વાંઝીયા જી,
 કુળખંપણ કુ પૂત્ર રે ॥ જી ॥ ૮ ॥ પાય પટોળી પહેરણે જી, માથે
 મોળીડા સાર ॥ એકતણે નહીં પહેરવા જી, ઓઢણ અતિ સફાર
 રે ॥ જી ॥ ૯ ॥ એક ચિહું માંહે જાણિયે જી, વિશ્વ માંહે ચોસાળ ॥
 એકનું નામ ન જાણિયે જી, નામ હોયે ધનપાળ રે ॥ જી ॥ ૧૦ ॥
 રોષ મ ધરજ્યો માનવી જી, દેવ મ દેજ્યો રે ગાળ ॥ જો કર
 વાવ્યા કોદરા જી, તો કિમ લણશે શાળિ રે ॥ જી ॥ ૧૧ ॥ દત્તવિષ્ણુ
 ગર્વ મ કીજ્યે જી, લોળા મૂરખ લોક ॥ જિમ દીપક તેલ જ વિ
 ના જી, ક્ષણમાં થાયે ફેક રે ॥ જી ॥ ૧૨ ॥ પાત્ર કુપાત્રનો આંત
 રો જી, જોજ્યો કરીને વિચાર ॥ શાળિભદ્ર સુખ લોગવે જી, પાત્ર
 તણે અનુસાર રે ॥ જી ॥ ૧૩ ॥ આણુ મ ખંડો જિનતણી જી,
 શુભ અશુભ ફળ જાણુ ॥ મુનિ લાવણ્યસમય લણે જી, એ સવિ
 પુણ્ય પ્રમાણુ રે ॥ જી ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી શીયલનો ચુનઢોની સજ્જાય.

(વીર કહે ગૌતમ સુણો. એ દેશી.)

રે જીવ વિપય નિવારીએ, નારી શિર શો નેહો રે ॥ મુંજ
 મૃણાલ તણી પરે, ઝટક દેખાવે છેહો રે ॥ રે જીવ ॥ ૧ ॥ ષટ ખંડ કેરો
 રાજ્યો, આપ તણો અંગ જાતો રે ॥ ચૂલણી ચૂકી મારવા, અવર કહું
 કિસી વાતો રે ॥ રે જીવ ॥ ૨ ॥ જનમ લગે જે વાલહી, સૂરિકંતાના-

રી રે ॥ કંઠ હોયો અંગુઠયો, માર્યો નિજ ભરતારો રે ॥ રે જીવં
 ॥ ૩ ॥ ચંદ્રવદની મૃગલોચની, ચાલતી ગજ ગેલો રે ॥ રૂપે દીસે
 રૂચરી, પશુ તે વિષની વેલીરે ॥ રે જીવં ॥ ૪ ॥ વિષયારસ વિષ
 વેલડી, શેલડી સેવો અંગો રે ॥ પંડિત જનને ભોળવે, ક્ષણમાં દાખે
 ભંગો રે ॥ રે જીવં ॥ ૫ ॥ નારી વિષય વિશ્વાસીયો, દશકંધર દશ
 શીશો રે ॥ રાજ રમણી હારી કરી, નરક પડ્યો નિશ દીશો રે
 ॥ રે જીવં ॥ ૬ ॥ એક ઇંદ્રી પરવશ પણે, બંધન પામે જીવો રે ॥
 મયંગળ મોહ્યો હાથણી, બંધ પડ્યો કરે રીવો રે ॥ રે જીવં ॥ ૭ ॥
 મધુકર મોહ્યો માલતી, લેવા પરિમલ પૂરો રે ॥ કમળ મિલતે માંહિ
 રહ્યો, જળ આથમિયો સૂરો રે ॥ રે જીવં ॥ ૮ ॥ દીપ શિખા દેખી
 કરી, રૂપે મોહ્યો પતંગો રે ॥ સોના કારણ લોભીયો, હોમે આપ-
 ò અંગો રે ॥ રે જીવં ॥ ૯ ॥ નાદ વિનોદે વેધીયો, હરણ હણ્યો
 નિજ બાણો રે ॥ રસના કરસે માછલો, બાંધ્યો ધીવર બળો રે ॥
 રે જીવં ॥ ૧૦ ॥ પંડિત શીળવિજયતણા, શિષ્ય દીયે આશીવો રે
 ॥ શીળસુરંગી ચૂનહી, તે સેવો નિશ દિશો રે ॥ રે જીવં ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી કરકંડૂ પ્રત્યે કબુદ્દનો સજ્ઞાય.

અંધાનગરી અતિ ભલિ ॥ હું વારી લાલ ॥ દધિવાહન ભુપાળ
 રે ॥ હું ० ॥ પદ્માવતી કુખે ઉપન્યો ॥ હું ॥ કર્મે કીધો અંડાળ રે
 ॥ હું ० ॥ કરકંડૂને કંઈ વંદના ॥ હું ० ॥ ૧ ॥ પહિલો પ્રત્યેકબુદ્ધ રે ॥ હું ०
 ॥ ગિરવાના ગુણ ગાવતાં ॥ હું ० ॥ સમકિત થાયે શુદ્ધ રે ॥ હું ०
 ॥ ૨ ॥ લીધી તે વાંસની લાકડી ॥ હું ० ॥ થયો કંચનપુર રાય રે ॥
 હું ० ॥ બાપશું સંગ્રામ માંડિયો ॥ હું ० ॥ સાધવી દિયો સમભાય રે ॥
 હું ० ॥ ૩ ॥ વૃષભ રૂપ દેખી કરી ॥ હું ० ॥ પ્રતિબોધ પામ્યો નરેશ
 રે ॥ હું ० ॥ ઉત્તમ સંયમ આદર્યો ॥ હું ० ॥ દેવતાયે દીધો વેષ રે ॥
 હું ० ॥ ૪ ॥ કર્મ અપાવી મુગતેંગયા ॥ હું ० ॥ કરકંડૂ ઋષિરાય રે ॥ હું ० ॥
 સમયસુંદર કહે સાધુને ॥ હું ० ॥ પ્રણમ્યાં પાતક ભય રે ॥ હું ० ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી કલિયુગની સજ્ઞાય.

સરસ્વતી સ્વામિની પાય નમીને, ઉલટ મન માંહે આયો ॥
 તીરથ નહિ કોઈ ઇચ્છુ સંસારે, તેણે એ કાળયુગ આયો ॥ દેખો બે
 મારો, કૂડો કળિયુગ આયો ॥ એ આંકણી ॥ બાબો કહે મ્હારી ન્હા-

નડી બેટી, દિન દિન મૂલ્ય સવાયો ॥ બે ચારે, કૂડો કળિયુગ આ
યો ॥૧॥ રાજ તે પરબતને પીડે, કુનર કામ લળાયો ॥ બોલ બંધ
નહી મંત્રીને, ગોચર ક્ષેત્ર ખેડાયો ॥ બે૦ ॥ ૨ ॥ ગુરૂને ગાળ દીયે
નિજ ચેલો, વેદ પુરાણ પઢાયો ॥ સાસુ ચુલે ને વહુ ખાટલડે, ફંકે
શરીર જલાયો ॥ બે૦ ॥ ૩ ॥ એંશી વર્ષનો હીંડે હોંશે, મૂછે હાથ
ઘલાયો ॥ પંચતણી સામે પરણીને, અબળા અર્થ ગમાયો ॥ બે૦
॥ ૪ ॥ ભેગી જંગમ ને સન્યાસી, ભાંગ ભખે મદ વહાયો ॥ ચોર
આડ પર ધનને ખાયે, સાધુ જન શીદાયો ॥ બે૦ ॥ ૫ ॥ નિર્ધન ને બહુ
બેટા બેટી, ધનવંત એક ન પાયો ॥ નીચ તણે ઘર અતિ ઘણી લક્ષ્મી,
ઉત્તમ જન સીદાયો ॥ બે૦ ॥ ૬ ॥ ન મળે ખાપ સંઘાથે બેટો,
ઘણે રે મનોર્થે ભયો ॥ હાથ ઉપાડે માયને મારે, પરણીશું ઉમાદો
॥ બે૦ ॥ ૭ ॥ ઘરડાને ઘેલો કહે બેટો, આપ તણો મદ વાદો ॥ વહુ
સુતીને વર હીંડોળે, સાસરે સુવાને ધરાયો ॥ બે૦ ॥ ૮ ॥ હાડળ ખેડે
પ્રાણુ ગો જુતિ, નિર્દય નાક ફડાયો ॥ મા ખાપે બેટી વેચીને,
બેટાને પરણાયો ॥ બે૦ ॥ ૯ ॥ રાગતણે વશ ગુરૂ ને ગુરૂણી, કામ કરે
પરાયા ॥ કાગાની પરે કળહો માંડી, કુળગુરૂ નામ ધરાયો ॥ બે૦ ॥
॥ ૧૦ ॥ બેચર ખાર વરસની બેટો, દીકો ગોદ ખેલાયો ॥ માઆ મેહ
ન વરસે મહીયલ, લોલે ધખ્યો સવાયો ॥ બે૦ ॥ ૧૧ ॥ કૂડા કળિયુગની
એ માયા, દેખી ગીત ગવાયો ॥ પલણે પ્રીતિવીમળ પરમારથ,
જિન વચને સુખ પાયો ॥ બે૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સીતાજીની સજ્ઞાય.

જનક સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરભ્રમી ॥ પાલવ
હમારો મેલને પાપી, કુળને લાગે છે ખામી ॥ અડશે માં ભે, માં ભે,
માં ભે, માં ભે ॥ અ૦ ॥ મ્હારો નાહલીયો દુહવાય ॥ અ૦ ॥ મને
સંગ કેનો ન સુહાય ॥ અ૦ ॥ મ્હારું મન માંહેથી અકુળાય ॥ અ૦
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મેરૂ મહીધર ઠામ તજે ભે, પત્થર પંકજ ભિએ
॥ ભે જળધિ મર્યાદા મૂકે, પાંગળો અંબર પૂગે ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ તો પણ
તું સાંભળ રે રાવણ; નિશ્ચય શીળ ન ખંડુ ॥ પ્રાણુ હમારા પરલોક
ભાએ; તો પણ સત્ય ન છંડુ ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ કુણ મણિધરની મણિ
લેવાને; હેડે ઘાલે હામ ॥ સતી સંગાથે રનેહ કરીને; કહો કુણ સાધે
કામ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ પરદારા નો સંગ કરીને; આખર કોણ ઉભરિયો ॥

કુઠ કહું તો જો આલોચી, સહી તુજ દહારો ફરિયો ॥ અં ॥ ૫ ॥
જનક સુતા હું જગ સહુ જાણે, લામંડળ છે લાઈ ॥ દશરથ નંદન
શિર છે સ્વામી, લક્ષ્મણ કરશે લડાઈ ॥ અં ॥ ૬ ॥ હું ધણીયાતી
પિયુ ગુણ રાતી, માહરે હાથ છે છાતી ॥ રહે અળગો તુજ વયણે
ન અળું, કાં કુળે વાહે છે કાતી ॥ અં ॥ ૭ ॥ ઉદયરતન કહે ધન્ય
એ અબળા, શ્રીતા જેહતું નામ ॥ સતીયો માંહે શિરોમણિ કહીયે,
નિત્ય નિત્ય હોજ્યો પ્રણામ ॥ અં ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જંબુસ્વામીની સજ્ઞાય.

સરસ્વતિ સ્વામીને વીનવું, સત ગુરૂ લાગું ॥ પાય ॥ ગુણ રે
ગાશું જંબુસ્વામીના, હરખ ધરી મન માંય ॥ ૧ ॥ ધન ધન ધન
જંબુસ્વામીને ॥ એ આંકણી ॥ ચારિત્ર છે વચ્છ દોહિલું, વ્રત છે
ખાંડાની ધાર ॥ પાયે અણુવાણે ॥ આલવું, કરવા ॥ ઉગ્ર વિહાર ॥ ધનં
॥ ૨ ॥ મધ્યાન પછી કરવી ગૌચરી, દિનકર તપે રે નિલાડ ॥ વેળુ કવ-
ળ સમ કોળિયા, તે કિમ વાળ્યા એ જાય ॥ ધનં ॥ ૩ ॥ કોડી
નવાણું સોવન તણી, તમારે છે આઠે ॥ નાર ॥ સંસાર તણાં સુખ સુણ્યાં
નહી, ભોગવો ભોગ ઉદાર ॥ ધનં ॥ ૪ ॥ રામે સીતાને વિભેગડે,
ખહોત ક્રિયા રે સંગ્રામ ॥ છતી રે નારી તુમે કાંઈ તળે, કાંઈ તળે ધન
ને ધામ ॥ ધનં ॥ ૫ ॥ પરણી ને શું ॥ પરિહરો, હાથ મળ્યાનો
સંબંધ ॥ પછી તે કરશે સ્વામી આરતો, જિમ કીધો મેઘ મુષિંદ ॥ ધનં
॥ ૬ ॥ જંબુ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંયમ ભાવ ॥ સંચો
સ્નેહ કરી લેખવો, તો સંયમ વ્યો અમ સાથ ॥ ધનં ॥ ૭ ॥ તેણે
સમે પ્રલવો ॥ આવીયો, પાંચશે ચોર સંઘાત ॥ તેણે પણ જંબુસ્વામીયે
ખૂઝ્યો, ખૂઝ્યા માત ને તાત ॥ ધનં ॥ ૮ ॥ સાસુ સસરાને ખૂઝ્યા,
ખૂઝવી આઠે નાર ॥ પાંસશે સત્તાવીશ શું, લીધો ॥ સંયમ ભાર ॥
ધનં ॥ ૯ ॥ સુધર્માસ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે છે મન ને ઉદાસ ॥
કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોત્યા ॥ મુક્તિ મોઝાર ॥ ધનં ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી સામાયિકના લાલની સજ્ઞાય.

કર પડીલ્લમણું રે ભાવશું, દોય ઘડી શુભ ધ્યાન ॥ લાલ રે ॥
કરં ॥ ૧ ॥ શ્રીમુખ વીર ઇમ ઉચ્ચરે, શ્રેણિકરાય પ્રતે વાણ ॥ લાં ॥

લાખ ખાંડી સોના તણી, દિયે દિન પ્રતે દાન ॥ લાલ રે ॥ કર૦
 ॥ ૨ ॥ લાખ વરસ લગે તે વળી, એમ દીયે દ્રવ્ય અપાર ॥ લાલ રે ॥
 એક સામાયિક ને તોલે, નાવે તેહ લગાર ॥ લાલ રે ॥ કર૦ ॥ ૩ ॥
 સામાયિક ચઢવિસંત્યો, વંદના હોય હોય વાર ॥ લાલ રે ॥ વ્રત સંભા-
 રો ને આપણાં, પાળે નિરતિચાર ॥ લાલ રે ॥ કર૦ ॥ ૪ ॥ કર કાઉ-
 રસગ શુભ ધ્યાન નો, પચ્ચખાણુ શુદ્ધ વિચાર ॥ લાલ રે ॥ હોય
 સંધ્યાયે તે વળી, ટાળો ટાળો અતિચાર ॥ લાલ રે ॥ કર૦ ॥ ૫ ॥ શ્રી
 સામાયિક પ્રસાદથી, લહીયે અમર વિમાન ॥ લાલ રે ॥ ધર્મસિંહ
 મુનિ એમ લણે, એ છે મુક્તિ નિદાન ॥ લાલ રે ॥ કર૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સહજાનંદીની સજ્ઞાય.

(ખીજ અશરણુ લાવના. એ દશી.)

સહજાનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે ॥ મોહ તણુ રણી-
 યા ભમે, જગ જગ મતિ વંત રે ॥ લૂટે જગતના જંત રે, નાંખી
 વાંક અત્યંત રે, નરકાવાસ ઠવંત રે, કોઈ વિરલા ઉગરંત રે ॥ સ૦ ૧ ॥
 રાગ દ્વેષ પરિણતી લજ, માયા કપટ કરાય રે ॥ કાશ કુસુમ પરે
 જીવડે, ફેગટ જનમ ગમાય રે, માથે ભય જમરાય રે, શો મન ગર્વ
 ધરાય રે, સહુ એક મારગ ભય રે, કોણુ જગ અમર કહાય રે ॥ સ૦
 ॥ ૨ ॥ રાવણુ સરિખા રે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણુ ધાગ રે ॥ દશ
 માયાં રણુ રહવડયાં, ચાંચ દીએ શિર કાગ રે, દેવ ગયા સવી ભાગ
 રે, ન રહ્યા માનનો છાગ રે, હરિ હાથે હરિ નાગ રે, જોજ્યો ભાઇ-
 ઓના રાગ રે ॥ સઘાડા કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચાલણુ હા-
 ર રે ॥ મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જોતાં લમ હબાર રે, દેશ
 વિદેશ સધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે, જાતાં જમ દરખાર રે, ન
 જીવે વાર કુવાર રે ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ નારાયણુ પુરી દારિકા, બળવી મેલી
 નિરાશ રે ॥ રેતા રણુમાં તે એકલા, નાઠા દેવ આકાશ રે, કિહાં
 તડૂ છાયા આવાસ રે, જળ જળ કરી ગયો સાસ રે, બળભદ્ર સરોવ-
 ર પાસ રે, સુણી પાંઠવ શિવ વાસ રે ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ રાજ ગાજીરે
 બોલતા, કરતા હુકમ હેરાન રે ॥ પોઠયા અગ્નિમાં એકલા, કાયા
 રાખ સમાન રે ॥ પ્રહલદ નરક પ્રયાણુરે, એ ઋદ્ધિ અધિર નિદાન રે ॥
 જેવું પીપળ પાન રે, મ ધરો જાઠ શુમાન રે ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ વાલેશ્વર
 વિના એક ધડી, નવિ સોહાતું લગાર રે ॥ તે વિણુ જનમારો વહી

ગયો નહી કાગળ સમાચાર દે, નહી કોઇ કોઇનો સંસાર દે, સ્વાર-
થીયો પરિવાર દે, માતા મરૂદેવી સાર દે, પહોત્યાં મોક્ષ મોઝાર
દે ॥ સં ॥ ૭ ॥ માતા પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર દે,
નારી અશારી દે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર દે, બુઝો સૂરિકંતા
ને નાર દે, વિષ દીધો ભરતાર દે, તૃપ જિન ધર્મ આધાર દે,
સજ્જન નેહ નિવાર દે ॥ સં ॥ ૮ ॥ હસી હસી હેતા દે તાળીયો,
શબ્દો કુસુમ ની સાર દે ॥ તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ધર
ખાર દે ॥ ઘડતા પાત્ર કુંભાર દે, એહવું જાણી અસાર દે ॥ છોડે
વિષય વિકાર દે, ધન્ય તેહનો અવતાર દે ॥ સં ॥ ૯ ॥ થાવશ્યાં
સુત શિવ વરયા, વળી એલચી કુમાર દે, ધિક ધિક વિષયા દે
જીવને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ દે, મહેલી મોહ જંજળ દે, ઘેરરમે કેવળ
ખાળ દે, ધન્ય કરકંડુ ભૂપાળ દે ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શુભવિજય
સુશુર લહી, ધર્મ રચણુ ધરો છોક દે, વીર વચન રસ શેલડી, ચાખે
ચતુર વિવેક દે, ન ગમે તે નર લોક દે, ધરતા ધર્મનો ટેક દે, ભવ
જળ તરિયા અનેક દે ॥ સં ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી બાહુબલની સજ્જાય.

રાજ તણા દે અતિ લોભિયા, ભરત બાહુબળિ જૂએ દે ॥ મૂઠી
ઉપાડી દે મારવા, બાહુબળિ પ્રતિ ખૂએ દે ॥ વીરા મોરા ગજ થકી જિત-
રો ॥ ગજ ચડે કેવળ ન હોય દે ॥ વીરાં ॥ ૧ ॥ ઋષભદેવ તિહાં
મોકલે, બાહુબળિની પાસે દે ॥ બંધવ ગજ થકી જિતરો, પ્રાણી
સુંદરી એમ ભાસે દે ॥ વીરાં ॥ ૨ ॥ લોચ કરીને ચારિત્ર લીયો,
બળિ આંચો અભિમાન દે ॥ લધુ બંધવ વાંડું નહી, કાઉસ્સગ રહ્યા
શુભ ધ્યાન દે ॥ વીરાં ॥ ૩ ॥ વરસ ઢિવસ કાઉસ્સગ રહ્યા, શીત
તાપથી સૂકાણા દે ॥ પંખીડે માળા ધાલીયા, વેલડીયે વીંટાણા દે ॥
વીરાં ॥ ૪ ॥ સાધવીનાં વચન સુણી કરી, ચમકયો ચિત્ત મઝાર દે ॥
હય ગય રથ સહુ પરિ હરયા, વળી આંચો અહંકાર દે ॥ વીરાં
॥ ૫ ॥ વૈરાગે મન વાળીયું, મૂક્યો નિજ અભિમાન દે ॥ પગ ઉપા-
ડ્યો દે વાંઢવા, ઉપન્યું કેયળજ્ઞાન દે ॥ વીરાં ॥ ૬ ॥ પહોત્યા તે
કેવળી પરપદા, બાહુબળિ મુનિરાય દે ॥ અજસમર પઢવી લહી,
સમયસુંદર વંદે પાદ દે ॥ વીરાં ॥ ૭ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સજ્જ્ઞાય.

પ્રભુમું તુમારા પાય ॥ પ્રસન્નચંદ્ર પ્રભુમું તુમારા પાય ॥ રાજ ઊડી
રળીયામણું રે, જાણી અથિર સંસાર ॥ વૈરાગે મન વાળીયું રે, લીધો
સંયમ ભાર ॥ પ્રસન્ન ॥ ૧ ॥ સમશાને કાઉસ્સગ્ગ રહી રે, પગ ઉપર
પગ ચઢાય ॥ ખાહુ બેઊંચા કરી રે, સૂરજ સામીઠી લગાય ॥ પ્રસ.
ન્ન ॥ ૨ ॥ દુર્મુખ દૂત વચન સુણી રે, કોપ ચઢ્યો તતકાળ ॥ મનશું
સંઆમ માંડીયો રે, જીવ પડ્યો જંનળ ॥ પ્ર ॥ ૩ ॥ શ્રેણિક પ્રશ્ન પૂછે
તિસે રે, સ્વામી એહની કુણુ ગતિ થાય ॥ ભગવંત કહે હમણું મરે તો
સાતમી નરકે જાય ॥ પ્ર ॥ ૪ ॥ ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વારથ
સિદ્ધ વિમાન ॥ વાજુ દેવની દુઠ્ઠલી રે, ઋષિ પામ્યો કેવળજ્ઞાન ॥
પ્ર ॥ ૫ ॥ પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુગતે ગયા રે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય ॥
રૂપવિન્ય કહે ધન્ય ધન્ય, દીઠા એ પ્રત્ન ॥ પ્ર ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જરત ચક્રવર્તિની સજ્જ્ઞાય.

મનમેં હી વૈરાગી ભરતજી, મનમેં હી વૈરાગી ॥ સહસ બત્રીશ
મુકુટખંધ રાજ, સેવા કરે વડલાગી ॥ ચોશઠ સહસ અંતેઉરી જાકે
તોહિ ન હુવા અનુરાગી ॥ ભરતેશ્વર, મનમેંહી વૈરાગી ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ લાખ ચૈરાશી તુરંગમ જાકે, છન્નુ કોડ હે પાગી ॥ લાખ-
ચૈરાશી ગજ રથ શોહીયે, સુરતા ધર્મશું લાગી ॥ ૨ ॥ ચાર કોડ
મણુ અન્ન નિત સીએ, લૂણુ દસલાખ મણુ લાગી ॥ તિન કોડ ગોકુળ
ધર દૂએ, એક કોડ હજ સાગી ॥ ૩ ॥ સહસ બત્રીશ દેશ વડ
ભાગી, ભયે સરવ કે ત્યાગી ॥ છન્નુ કોડ ગામકે અધિપતિ, તોહિ ન
હુઆ સરાગી ॥ ૪ ॥ નવનિધિ રતન ચોગડા ખાજે, મનચિંતા
સખ ભાગી ॥ કનક કીર્તિ મુનિવર વંદત હે, દેજ્યો મુકિતમેં માગી ॥
૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી આપ સ્વજ્ઞાવની સજ્જ્ઞાય.

આપ રવજ્ઞાવમાં રે, અખધૂ સદા મગનમેં રહેના ॥ જગત
જીવ હે કરમાધીના, અચરિજ કધુઅ ન લીના ॥ આ ॥ ૧ ॥ તુમ
નહી કેરા કોઈ નહી તેરા, કયા કરે મેરા મેરા ॥ તેરા હેસો તેરી
પાસે, અવર સખે અનેરા ॥ આ ॥ ૨ ॥ વપુ વિનાશી તું અવિનાશી,
અખ હે ઇનકું વિલાસી ॥ વપુ સંગ જળ દૂર નિકાસી, તખ તુમ
શિવડા વાસી ॥ આ ॥ ૩ ॥ રાગ ને રીસા હોય ખવીસા, એ તુમ

હુખકા હીસા ॥ જળ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઇસા ॥
આં ॥ ૪ ॥ પારકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા ॥ તે
કાટન કું કરો અબ્યાસા, લહો સદા સુખ વાસા ॥ આં ॥ ૫ ॥ કળ-
હીક કાલ કળહીક પાલ, કળહીક હુઆ અપભાલ ॥ કળહીક
જગમે કીર્તિગાલ, સખ પુઢગળકી બાલ ॥ આં ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગને
સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥ કર્મ કલંક કું દૂર નિવારી, ભવ
વરે શિવ નારી ॥ આં ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રહનેમી નો સજ્જાય.

કાઉસગ થકી રે રહનેમી, રાજુલ નિહાળી ॥ ચિત્તકું ચળિયું
તવ બોલે નાર રે ॥ દેવરિયા મુનિવર, ધ્યાનમાં રહેજો ॥ ધ્યાન થકી
હોય ભવનો પાર રે ॥ દેવં ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ કુળના યાદવ કુળ ને
અબુવાળી, લીધો છે સંયમ ભાર રે ॥ દેવં ॥ ૨ ॥ હું રે પ્રતી રે તું છે સંયમ
ધારી, બશે સરવે પ્રત હારી રે ॥ દેવં ॥ ૩ ॥ ધ્યાં ॥ ૪ ॥ વિષધર વિષ
વમી આપ ન લેવે, કરે પાવક પરિચાર રે ॥ દેવં ॥ ૫ ॥ તુજ રે બાંધવ
નેમજી યે મુજનેરે વામી, વમ્યો ન ઘટે તુમને આહાર રે ॥ દેવં ॥
ધ્યાં ॥ ૬ ॥ નારી અછે રે જગમાં વિષની રે વેલી, નારી છે અવ-
ગુણનો ભંડાર ॥ દેવં ॥ ૭ ॥ નારી મોહે રે મુનિવર જેહ વિગતા, તે
નવિ લહે ભવ પાર રે ॥ દેવં ॥ ૮ ॥ ધ્યાં ॥ ૯ ॥ નારીનું રૂપ દેખી
મુનિને ન રહેવું, એ છે આગમમાં અધિકાર રે ॥ દેવં ॥ ૧૦ ॥ નાનિઃસંગી
તે તો મુનિવર કહીયે, ન કરે ફરી સંસાર રે ॥ દેવં ॥ ૧૧ ॥ ધ્યાં ॥ ૧૨ ॥
એરે સતીનાં મુનિવર વચણ સુણીને, પામ્યા ભવ પ્રતિબોધ રે ॥ દેવં ॥
નેમજી ભેટીને ફરી સંયમ લીધો, કર્યો છે આતમ શોધ રે ॥ દેવં ॥
ધ્યાં ॥ ૧૩ ॥ ધન્ય રે સતી રે જેણે મુનિ પ્રતિબોધ્યા, ધન્ય ધન્ય એ
અણગાર રે ॥ દેવં ॥ ૧૪ ॥ એ રે વસતા મુનિનાં વચણ સુણીને, ફરી ન
કરે સંસાર રે ॥ દેવં ॥ ૧૫ ॥ ધ્યાં ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શીખામણનો સજ્જાય.

શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉલે, કહિશું શીખામણ સાર ॥ મન સમ-
ભવો રે આપણું, જિમ પામો ભવપાર ॥ ૧ ॥ કહે ભાઈ રૂકું તેં શું
કર્યું, આતમને હિતકાર ॥ ૨ ॥ ભવ પરભવ સુખ ધણાં, લહિયે
જય જયકાર ॥ ૩ ॥ કહે ૧૧ ॥ ૪ ॥ ચોરાશિ ચોનિ તું; ભમિ પામ્યો

નર અવતાર ॥ દેવ ગુરૂ ધર્મ ન ઓળખ્યા, ન જાણ્યો મન નવકારા
કહેવાડા ॥ નવ મસવાઠા ઉદર ધર્યો, પાળી મોટો રે કીધ ॥ માય
તાય સેવા કીધી નહી, ન્યાયે મન નવિ દીધ ॥ કહે ॥ ત્રા ત્યાડી
કીધી રે ચોતરે, હંડાવ્યા ભલા લોક ॥ સાધુ સહુને સંતાપિયા, આળ
અઢાવ્યા તેં ફેક ॥ કહેવાપા ॥ લોભે લાગ્યો રે પાણીયો, ન ગણે
રાતને દીસ ॥ હા હો કરતાં રે એકલો, જઈને હાથ ધરીશ ॥ કહે ॥
૧૬ ॥ કપટ છળલેદ તેં કર્યા, ભાંજ્યા પરના રે મર્મ ॥ સાતે વ્યસન ને
સેવિયાં, નવિ કીધો જૈનધર્મ ॥ કહેવાળા ॥ ક્ષમા ન કીધી તેં ખાંત-
શું, દયા ન કીધી રેખ ॥ પર વેદન તેં જાણી નહી, તો શું લીધો તેં
લેખ ॥ કહેવાસંધ્યા રંગ સમ આવખુ, જળ પરપોટો રે જેમ ॥
ડાભ અણી ઉપર બિંદુઓ, અધિર સંસાર છે એમ ॥ કહે ॥ દા
અભક્ષ અનંત કાય વાવરયાં, પીધાં અણુગળ નીર ॥ રાત્રીભોજન તેં
કરયાં, કેમ પામીશ ભવ તીર ॥ કહે ॥ ૧૭ ॥ દાન શીયળ તપ
ભાવના, ધર્મનાં ચાર પ્રકાર ॥ તે તેં ભાવે ન આદરયા, રજળીશ અનંતો
સંસાર ॥ કહેવા ૧૧ ॥ પાંચે ઇંદ્રિ રે પાપિણી, દુર્ગતિ ઘાલે છે જેહ ॥
તે તો મૂકી રે મોકળી, કિમ પામીશ શિવગેહ ॥ કહે ॥ ૧૨ ॥ કોધે
વીંટીયો રે પ્રાણીયો, માન ન મૂકે રે કેડ ॥ માયા સાપણીને સંગ્રહી,
લોભને લીધો તેં તેડ ॥ કહે ॥ ૧૩ ॥ પર રમણી રસ મોહિયો, પર
નિંદાનો રે ઢાળ ॥ પર દ્રવ્ય તેં નવિ પરિહર્યું, પરને દીધી રે ગાળ ॥
કહે ॥ ૧૪ ॥ ધર્મની વેળા તું આળસુ, પાપ વેળા ઉજમાળ ॥
સંચું ધન કોઈ ખાયશે, જિમ મધમાખી મહુઆળ ॥ કહેવા ૧૫ ॥
મેળી મેળી મૂકી ગયા, જે ઉપરાળ રે હાથ ॥ સંચય કીજેરે પુણ્ય
નો, જે આવે તુજ સાથ ॥ કહે ॥ ૧૬ ॥ શુદ્ધ દેવ ગુરૂ ઓળખી,
કીજે સમકિત શુદ્ધ ॥ મીથ્યામતી દૂરે કરી, રાખી નિર્મળ પુદ્ધ ॥
કહે ॥ ૧૭ ॥ ગોડીદાસ સંઘવી તેણે, આગ્રહે કીધ સંજ્ઞાય ॥ શાંતિ
વિજય ઉવઝાયનો, રૂપવિજય ગુણ ગાય ॥ કહેવા ૧૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મેગરથ રાજાની સજ્ઞાય.

દશમે ભવે શ્રી શાંતિ ભ, મેઘરથ જવડો રાય ॥ રૂડા રાજા ॥
પોસહશાળા માં એકઠા, પોસહ લાંચો મનભાય ॥ રૂડા રાજા ॥ ધન્ય
ધન્ય મેઘરથ રાયભ, જવ દયા ગુણ ખાણ ॥ ધર્મી રાજા ॥ ધન્ય ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ ઇસાનધિપ ઇંદ્ર ભ, વખાણ્યો મેઘરથ રાય ॥ રૂ ૦ ॥

ધર્મે ચળાવ્યો નવિ ચળે, લાસુર દેવતા આય ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૨ ॥
 સીંચાણુ મુખે અવતરી, પડીયું પારેવુ ખોળા માંચ ॥ ૩૦ ॥ રાખ
 રાખ મુજ રાજવી, મુજને સીંચાણુ ખાય ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૩ ॥ સીંચા-
 ણુ કહે રાજયા, એ છે માહરો આહાર ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કહે સુણ
 પંખીયા, હિંસાથી નરક અવતાર ॥ ૩૦ ॥ પંખી ॥ ધન્ય ॥ ૪ ॥ શરણે
 આવ્યું રે પારેવડું, નહી આપુ નિરધાર ॥ ૩૦ ॥ માટી મંગાવી તુજને
 દીજી, તેહનો તું કર આહાર ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૫ ॥ માટી ખપે મુજ
 એહની, કાં વળી તાહરી દેહ ॥ ૩૦ ॥ રાજ ॥ જીવદયા મેધરથ વસી, સત્ય
 ન મેલે ધર્મી તેહ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૬ ॥ કાતી લેઈ પિંડ કાપીને, લે
 માંસ તું સીંચાણુ ॥ ૩૦ ॥ ત્રાણુએ તોળાવી મુજને દીયો, એ પારેવા
 પ્રમાણુ ॥ ૩૦ ॥ રાજ ॥ ધન્ય ॥ ૭ ॥ ત્રાણુઆં મંગાવી મેધરથ રાય-
 જી, કાપી કાપી મૂકે છે માંસ ॥ ૩૦ ॥ રાજ ॥ દેવ માયા ધારણુ સમી,
 નાવે એકણુ અંશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૮ ॥ ભાઈ સુત રાણી વલવલે,
 હાથ ઝાલી કહે તેહ ॥ ધર્મી રાજ ॥ એક પારેવાને કારણુ, શું કાપો
 છો દેહ ॥ ૩૦ ॥ રાજ ॥ ધન્ય ॥ ૯ ॥ મહાજન લોક વારે સહુ, મ કરો
 એવડી વાત ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કહે ધર્મ ફળ જલાં, જીવદયા મુજ ઘાત ॥
 ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૦ ॥ ત્રાણુએ ખેડા રાજવી, જે ભાવે તે ખાય ॥ ૩૦ ॥
 પંખી ॥ જીવથી પારેવો અધિક ગણ્યો, ધન્ય પિતા તુજ માય ॥ ૩૦ ॥
 રાજ ॥ ધન્ય ॥ ૧૧ ॥ ચડતે પરિણામે રાજવી, સુર પ્રગટ્યો તિહાં
 આય ૩૦ ॥ રાજ ॥ ખમાવે બહુ વિધે કરી, લળી લળો લાગેછે પાય
 ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૨ ॥ ઇંદ્ર પ્રશંસા તાહરી કરી, તેહવો તું છે રાય
 ॥ ૩૦ ॥ મેધરથ કાયા સાજી કરી, સુર પહોત્યા નિજ ઠાય ॥ ૩૦ ॥
 ધન્ય ॥ ૧૩ ॥ સંયમ લીયો મેધરથ રાયજી, એક લાખ પૂરવનું આય
 ॥ ૩૦ ॥ વીશ સ્થાનક વિધે સેવીયાં, તીર્થંકર ગોત્ર ખંધાય ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥
 ૧૪ ॥ ઇચ્છારમે ભવે શ્રી શાંતિજી, પહોત્યા સર્વારથ સિદ્ધ ॥ ૩૦ ॥
 તેત્રીશ સાગર આઉંખું, સુખ વિલસે સુર ઋદ્ધ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૫ ॥
 એક પારેવા ની દયા થકી, જે પહવી પામ્યા નરેશ ॥ ૩૦ ॥ પાંચમા
 ચક્રવર્તિ ઉપન્યા, સોળમા શાંતિ જિજ્ઞેશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૬ ॥ લાખ
 વર્ષ આયુ શાંતિજી, પહોત્યા શિવપુર વાસ ॥ ૩૦ ॥ જીવદયા પરસાદ થી,
 ફળે સહુ મનની આશ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૭ ॥ દયા થકી નવનિધિ
 હોવે, દયા તે સુખની ખાણ ॥ ૩૦ ॥ કોડ ભવાંતરની સગી, દયા
 માતા છે જાણુ ॥ ૩૦ ॥ ધન્ય ॥ ૧૮ ॥ ગજ ભવે શશલો રાખીયો, મેધ-

કુમર શુભ્ર જાણુ ॥૩૦॥ શ્રેષ્ઠિકરાય સુત સુખ લક્ષ્યાં, પહોત્યા અનુત્તર
વિમાન ॥૩૦॥ ધન્ય ૦ ॥ ૧૬ ॥ એમ જાણી ભવિ દયા પાળજ્યો, છક્ષાય ની
સુખદાય ॥૩૦॥ નવાનગર માંહે ખંતશું, કહી મેઘરથ સંજ્ઞાય ॥૩૦॥
ધન્ય ૦ ॥ ૨ ૦ ॥ સંવત સત્તર સત્તાણું એ, માસખમણુ દિન જાણુ ॥૩૦॥
ઋષિ ગોવર્દન પસાયથી, કહે રાયચંદ શુભ વાણુ ॥૩૦॥ ધન્ય ૦ ॥ ૨ ૧ ॥

અથ શ્રી કામકંદર્પ ની સજ્ઞાય.

(કરેલડા ઘડ દે રે એ દેશી.)

કામવિકારે માનવી રે, કરે કુકર્મ અનેક ॥ કામ કરેવા કારણે.
વિરમે આપ વિવેક ॥ કામી નર વર્જજો રે, કામહ કેરા વિકાર ॥ કામી
નર વર્જજો રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કામ વશે જે વાડીયા રે,
પામ્યા દુઃખ અપાર ॥ લંપટ થયો લંકાપતિ, અવલેહી સ્વ આચાર ॥
કામી ૦ ॥ ૨ ॥ કામ થકી સીતા હરી રે, લાવ્યો રાવણુ લંકા દશ
શિર રામે છેદીયાં, કામતણા એ વંક ॥ કામી ૦ ॥ ૩ ॥ પદ્મોત્તર દ્રોપદી
હરી રે, પાંડવ પાંચની નાર ॥ કૃષ્ણ ખજે લેઈ આવીયા, છુટયો તે
રાય થઈ નાર ॥ કામી ૦ ॥ ૪ ॥ કામ વિકળ હુઈ કામિની રે, તે સૂરિ-
કંતા નાર ॥ નિજ પતિને હાથે હણ્યો, પહોત્યો તે સ્વર્ગ મંજાર ॥
કામી ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રહ્લદત્ત નિજ સુત ઊપરે રે, કીધો એકત્ર પ્રપંચ ॥
ચુકી ચુલણી મારવા, કામહ કેરા એ સંચ ॥ કામી ૦ ॥ ૬ ॥ ઇત્યાદિક
કામે કરી રે, પામ્યા દુઃખ અ છેહ ॥ ઇણુ ભવતો લંપટી તણો, નામ
ધરાવે તેહ ॥ કામી ૦ ॥ ૭ ॥ પરભવ તો નરકે પચે રે, કામ થકી એ
જીવ ॥ મુનિ ભૂધર કહે પ્રાણીયા, વર્જે કામ સંદેવ ॥ કામી ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી જાવિજાવ ની સજ્ઞાય.

(રાગ ખંગાળી.)

કર્મે લખીયું નિશ્ચય રે હોય, નહી હુએ જોર લાવીશું કોય ॥
લાવિ ના મિટે ॥ ઉઘમ હે સો લાવિ કે હાથ, લાવિશું નહી કિસ-
હી કો સાથ ॥ લાવિ ૦ ॥ ૧ ॥ ભવિ તુંડે આપહી રાજન, ઉઘમ હે
રાજકો દીવાન ॥ લાવિ ૦ ॥ સાહેબકો તખ હુએ રે મિલાપ, પહેલા
પ્રધાન ને મળિયે આપ ॥ લાવિ ૦ ॥ ૨ ॥ ધર્મ કર્મ આર સખ હુએ કામ,
નિશ્ચય પુરે મનહી હામ ॥ લાવિ ૦ ॥ હોણુહાર જે હુએ અધિકાર
મતિ ઉપજે તેસી તેણી વાર ॥ લાવિ ૦ ॥ ૩ ॥ કરમે રામ લક્ષમણુ વન-

વાસ, સીતા વચને મતિ ગઈ નાસ ॥ નિમુણ્યો કનકે વેદ પુરાણ,
ધાયા મારણ ભાવિ પ્રમાણ ॥ ભાવિં ॥ ૪ ॥ ત્રિકુટ ખેટ લંકાનો રે રાય,
રાવણના સુર સેવે પાય ॥ ભાવિં ॥ યોગી વેષ કરી અપહરિ સીત,
મુદ્ધ કરતાં નવિ થઈ જીત ॥ ભાવિં ॥ ૫ ॥ કૃષ્ણ પુત્ર શાંખાદિ કુમાર,
દ્વેષાયન રૂપિ દુહવ્યો અપાર ॥ ભાવિં ॥ દ્વારિકાનો તેણે કીધો રે
લોપ, ભાવિથી ન ગયો તસ કોપ ॥ ભાવિં ॥ ૬ ॥ આઠમો ખારમો
વળી ચઢીશ, હણીયા પ્રાદ્યણ આણી રીશ ॥ ભાવિં ॥ પ્રદ્યહતની
ગઈ દોય આંખ, તમત માયે ગયો સુત દે સાખ ॥ ભાવિં ॥ ૭ ॥
કુંખ ધરે વહ્યું નીર હરિચંદ, રાજ પાળ્યું ભાવી નવ નંદ ॥ ભાવિં ॥
વીર તણો હુઓ ગર્ભાપહાર, તે સવિ ભાવીનો અધિકાર ॥ ભાવિં
॥ ૮ ॥ ભરતેસરની પટખંડ આણ, આરીસાભુવને લહ્યું કેવળનાણ ॥
ભાવિં ॥ તપ જપ કીધો નહી રે લગાર, ભાવિ થકી ગયા મોક્ષ મઝાર
॥ ભાવિં ॥ ૯ ॥ સ્ત્રીને વચને આર્દ્રકુમાર, દીક્ષા તજીને રહ્યા ધરખાર
॥ ભાવિં ॥ વરસ ચોવીશ લગે પાળ્યો રે નેહ, ચરમશરીરી છે
પણ તેહ ॥ ભાવિં ॥ ૧૦ ॥ દીક્ષા લેતાં સુર દીયે શીખ, અવસર
નહી તુજ નંદીપેણ દીખ ॥ ભાવિં ॥ ખાર વરસ રહ્યો ગણિકા રે ગેહ,
ભોગ કર્મે દીધો નહી છેહ ॥ ભાવિં ॥ ૧૧ ॥ ચઉદ્દહ સય ખાવન
ગણધાર, તે માંહે ગૌતમ લખિ બંડાર ॥ ભાવિં ॥ જે દિખ્યે તે પહેલા
મુગતિ રે ભય, પછી પોતાને કેવળ થાય ॥ ભાવિં ॥ ૧૨ ॥ એમ અ-
નેક સંખંધ અપાર, સમને સહુ કોઈ હેડા મઝાર ॥ ભાવિં ॥ કોડી
સયા ખુદે કરજેડ, પણ ભાવિની ન કરે કોઈ હોડ ॥ ભાવિં ॥ ૧૩ ॥
ઉદમ છે ભાવિને આયત્ત, ભાવિ કરે ઉત્તમની જીત ॥ ભાવિં ॥ એણિ
પરે ખોલે મુનિચંદ્ર અણુગાર, શાસ્ત્ર ઉપરે કીધો અધિકાર ॥ ભાવિં ॥ ૧૪ ॥

અથ શ્રી રાત્રિજોજનની સજ્જાય.

અવનીતળ વાડ વસે જી, કુરંનપુર ઉદાર ॥ સેઠ યશોધન
ભાણીયે જી, કરે વ્યવસાય અપાર રે ॥ માનવી, રાત્રિભોજન વાર ॥ ૧ ॥
રંભા ધરણી રૂયડી જી રે, પુત્ર સલુણા રે દોય ॥ હંસ કુમર ભાઈ
વડો જી રે, લધુ ભાઈ કેશવ હોય રે ॥ માનવી, રાત્રિભોજન વાર
॥ ૨ ॥ દોષ અનંતા ઓળખ્યા જી રે, જિમ ન પડે સંસાર રે ॥ માનવીં ॥
એ આંકણી ॥ એક દિન રમતાં ભેટીયા જી, સાધુ શિરોમણિ સુરિ ॥
ધર્મધોષ નામે નમી જી, આવી આણુંદ પુરે રે ॥ માનવીં ॥ ૩ ॥

સુરિ ભણે રજની તણું જી, લોજન છડે જેહ ॥ તસ સુર નર સેવા
 કરે જી, લહે મુક્તિ નિઃસંદેહ રે ॥ માનવીં ॥ ૪ ॥ સાંજે રાંધી રાત્રે
 જમે જી રે, તે ઉત્કૃષ્ટો રે દોષ ॥ દિવસે રાંધી રાત્રે જમે જી રે, પાપ
 તણો બહુ પોષ રે ॥ માનવીં ॥ ૫ ॥ રાત્રે રાંધિ મુકિયું જી, દિવસે
 તે કરે આહાર ॥ તે જીવિત પ્રાપ્તે બાહિરા જી રે, અતિ જીવતણો
 સંહાર રે ॥ માનવીં ॥ ૬ ॥ દિવસે રાંધી દિવસે જમે જી, ધણીય તજે
 દોય દોય ॥ પુણ્યવંત તે પૂજીયે જી, જે નર એહવા હોય રે ॥ માન-
 વીં ॥ ૭ ॥ ઘેર આવ્યા માતા કને જી, લોજન માગે રે દીશ ॥ આર
 ધણી છે પાછલી જી, પિતા કરે બહુ રીશ રે ॥ માનવીં ॥ ૮ ॥ માતા
 ખીંતી નવિ દીયે જી, માન કરે તે ત્યાંય ॥ લાંઘણુ કરતાં દીહડલા-
 જી, પાંચ ઇંછી પરે જાય રે ॥ માનવીં ॥ ૯ ॥ છઠ્ઠે દિવસે સહોદ-
 રાજી, મળિયા એકણુ ચિત્ત ॥ રાત્રે જમે કે બાહિરરમે જી, બહી
 અમ ધર એ રીત રે ॥ માનવીં ॥ ૧૦ ॥ હંસ કુમર તિહાં ખોબીયો
 જી, વાળુ કીધું રે જામ ॥ વિષહર ગરલે મુકીયું જી, માંહે જમાણું તામ
 રે ॥ માનવીં ॥ ૧૧ ॥ કેશવ કુમર વનમાં ગયો જી, તિહાં કીધો વિ-
 શ્રામ ॥ યક્ષ દેવ તિહાં આવીયો જી, મઠી નિહાળે તામ રે ॥ માન-
 વીં ॥ ૧૨ ॥ એહ પુરૂષ મહોટો અછે જી, વ્રત નવિ ભાંજ્યાં રે જેણુ ॥
 ભંજવું હું તેહનાં જી, માયા માંડી તેણે રે ॥ માનવીં ॥ ૧૩ ॥ સૂરજ
 રચિયો કારમો જી, માણસ રચ્યાં બહુ થોક ॥ કેશવ કુમાર જગાવીયો
 જી, ઉઠ જમે છે સહુ લોક રે ॥ માનવીં ॥ ૧૪ ॥ કેશવ મનમાં ચિંત-
 વે જી, હજીય ન થયો પ્રભાત ॥ એ કાંઈક કૌતુક અછે જી, અમે ન
 જમશું રાત્રે ॥ માનવીં ॥ ૧૫ ॥ ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ કરી જી, લાગ્યો
 કેશવને પાપ ॥ નાગ વચ્ચ તુઠ્યો તુને જી, કાંઈક કહે પસાય રે ॥
 માનવીં ॥ ૧૬ ॥ મુજ ભાઈયે વ્રત ભાંજ્યું જી, વિષધર ગ્રહીયો
 જેણુ ॥ હું માગું છું તુજ કને જી, જો જીવાડો એણુ રે ॥ માનવીં
 ॥ ૧૭ ॥ યક્ષ દેવ તિહાં આવીયો જી, લેઈ માણસતું રૂપ ॥ વમન
 કરીને છાંડીયો જી, ઢાંકી ઊઠ્યો ભૂપ રે ॥ માનવીં ॥ ૧૮ ॥ રાત્રિ
 લોજન પરિહરી જી, હુઓ સાકેતપુર રાજ ॥ સંયમ લેઈ તપ કરી-
 જી, સારયાં આતમ કાજ રે ॥ માનવીં ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી કર્મપત્રીની સજ્ઞાય.

દેવ દાનવ તીર્થંકર ગણધર, હરિ હર નર વર સખળા ॥ કર્મ

સંયોગે સુખ દુઃખ પામ્યા, સખસા હુઆ મહા નિખળા રે ॥ પ્રાણી,
કર્મ સમો નહી કોય ॥ કીધાં કર્મ વિના લોગવિયાં, છૂટકબારો ન
હોય રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આદીશ્વર ને અંતરાય વિટંબ્યો,
વર્ષ દિવસ રહ્યા ભૂખે ॥ વીરને બાર વરસ દુઃખ દીધું, ઉપન્યા
પ્રાણી કૂખે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ સાઠ સહસ સુત એક દિન મૂઆ,
સામંત શૂરા જેસા ॥ સગર હુઆ મહા પુત્રે દુઃખીયો, કરમ તણાં
ફળ એસા રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ બત્રીશ સહસ દેશોનો સાહેબ, ચક્રી-
સનતકુમાર ॥ સોળ રોગ શરીરે ઉપન્યા, કરમે કિયો તસ ખુવાર
રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ સુભુમ નામે આઠમો ચક્રી, કર્મે સાયર માં
નાંખ્યો ॥ સોળ સહસ યજ્ઞે ઉભાં દીઠો, પણ કિણ હી નવિ રાખ્યો
રે ॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ પ્રજ્ઞહત્ત નામે બારમો ચક્રી, કર્મે કીધો રે
અંધો ॥ એમ બાણી પ્રાણી વિણ કામે, કોઈ મત બંધો રે ॥
પ્રાણી ॥ ૬ ॥ વીશ ભુજ દશ મસ્તક હુતાં, લક્ષમણે રાવણ માર્યો
એકલકે જગ સહુને જીત્યો, કર્મથી તે પણ હાર્યો રે ॥ પ્રાણી ॥
૭ ॥ લક્ષમણ રામ મહા બળવંતા, વળિ સત્યવંતી સીતા ॥ બાર
વરસ લગેં વન માંહે ભમિયા, વીતકે તસ બહુ વીત્યાં રે ॥ પ્રાણી ॥
૮ ॥ છપ્પન કોઠ બદવનો સાહેબ, કૃષ્ણ મહાબળિ બાણી ॥ અટ-
વી કોશંબીમાં એકલકે મૂઆ, વલવલતો વિણ પાણી રે ॥ પ્રાણી ॥
૯ ॥ પાંચ પાંડવ મહા ઝુઝરા, હારી દ્રૌપદી નારી ॥ બાર વર-
સ લગેં વન દુઃખ દીધાં, ભમિયા જેમ ભીખારી રે ॥ પ્રાણી ॥
૧૦ ॥ સતીય શિરોમણિ દ્રૌપદી કહીયે, પાંચ પુરુષની નાર ॥
સુકમાળિકા ભવે બાંધ્યું નિયાણું, પામી પાંચ ભરતાર રે ॥
પ્રાણી ॥ ૧૧ ॥ કર્મે હલકો કીધો હરિચંદ ને, વેચી તારા રાણી ॥
બાર વરસ લગેં માથે આણ્યું, દુઃખ તણે ધર પાણી રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૨ ॥
દધિવાહન રાબાની બેટી, ચાવી ચંદનબાળા ॥ ચૌપદ ની પરે ચઠે
વેચાણી, કર્મતણા એ ચાળા રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૩ ॥ સમક્ષિધારી
શ્રેણિક રાબા, બેટે બાંધ્યો મુસકે ॥ ધર્મી નરપતિ કર્મે જળાણા,
કર્મથી ભેર ન કિસકે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૪ ॥ ઇશ્વર દેવને પાર્વતી રાણી,
કર્તા પુરુષ કહેવાય ॥ અહો નિશ સમશાન માંહે વાસો, ભિક્ષા
લોજન ખાય રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૫ ॥ સહસ કિરણ સૂરજ પ્રતાપી, રાત
દિવસ રહે ભમતો ॥ સોળ કળા સશિ હર જગ ભાચો, દિન દિન
ભાચે ઘટતો રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૬ ॥ નળ રાબા પણ ભુવટે રમતાં,

અરથ ગરથ રાજ્ય હારયો ॥ ખાર વરસ લગે વન દુઃખ દીઠાં, તેને
 પણ કર્મે ભમાડયો રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૭ ॥ સુશ્શન ને શળીયે દીધા,
 મુંજરાયે માગી ભીખ ॥ તમસ ગુફા મુખ કોણિક બળિયો, માની
 ન કોઈની શીખ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૮ ॥ ગજમુનિ ના શિર ઊપર
 શઘ્વી, સાગરહત્ત બળ્યું શીશ ॥ મેતારજ વાધરે વિંટાણા, ક્ષણ ન
 આણી રીશ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૯ ॥ પાંચશે સાધુ ઘાણીમાં પીડ્યા,
 શેશ ન આણ્યો ભગાર ॥ પૂર્વ કર્મે ઠંઠણઋષિ ને, ષટ માસ ન
 મળ્યો આહાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૦ ॥ ચૌદ પૂર્વધર કર્મતણે વશ,
 પડ્યા નિગોહ મઝાર ॥ આર્દ્રકુમાર અને નંદિષણે, ફરિ વાશે ઘરખા-
 ર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૧ ॥ કળાવતી ના કર છેદાણા, સુભદ્રા પામી કલંક
 ॥ મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રબળ્યું, કર્મતણા એ વંક રે ॥ પ્રાણીં
 ॥ ૨૨ ॥ દ્રૌપદી હેતે પદ્મનાભ નું, ફેડ્યું કૃષ્ણે ઠામ ॥ વીરને કાને
 ખીલા ઠોકાણા, પગે રાંધી ખીર તામ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૩ ॥ કર્મથી
 નાહા બય પાતાળે, પેસે અગનિ મઝાર ॥ મેરૂશિખર ઊપર ચઢે
 પણ, કર્મ ન મૂકે ભગાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૪ ॥ એવાં કર્મં છુટ્યાં
 નર નારી, તે પહેલ્યાં શિવ ઠાય ॥ પ્રભાતે ઊઠી નિત નિત વંદો,
 ભક્તિએ તેહના પાય રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૫ ॥ એમ અનેક નર ખંડ્યા
 કર્મે, ભલ ભલેરા જે સાજ ॥ ઋષિ હરષ કરભેડીને કહે, નમો
 નમો કર્મ મહારાજ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી આત્મશિક્ષાનો સમ્બંધ.

(કરેલહાં ઘડી દે. એ રહી.)

ભવિક જન ભજ લે રે, ભજ ભજ ભજ ભગવંત ॥ ભવિં ॥
 તું તણ દે મોહ અજ્ઞાન ॥ ભવિં ॥ તું તો દેય સુપાત્રે જ્ઞાન ॥
 ભવિં ॥ લે સફળ ગુરુ વાણુ ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ જો દિન રથણી જાત
 હે, સો તો ફિર નહી આય ॥ મૂશ્મ ચિત્ત ચિંતે નહી, અંજળી
 જળકે ન્યાય ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ તેં તો જનમ મરણે કરી, ફરશે સળ
 સંસાર ॥ અળ તો માનવ ભવ પાયકે, સફળ કરે અવતાર ॥
 ભવિં ॥ ૩ ॥ તન ધન જીવન કારમું, કારમો સળ સંસાર ॥ કારમો
 સંગ વિચારકે, માનવ જનમ મ હાર ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ કળ હુ સુખી
 કળ હુ દુઃખી, કળ રાજા કળ રંક ॥ કળૂ ન મેટે જગતમે, કર્મે
 કળ્યો જે અંક ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ કોંધ માન માયા તને, વળે વિષય

પ્રસંગ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય વશ કરો, અપો સળંગ અનંગ ॥ ભવિં
 ॥૬॥ પૂરવ પુણ્ય વિના કિયે, કહો કિહાં સુખ હોય ॥ વાયે બીજ
 બખૂલકે, અંબ કહાંસે હોય ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ ઝેહ માયાકે મામલે,
 મૂળ રહે હિ ભુત ॥ દીપ કરેગો તોહિ ચે, માન વચન તું સુત
 ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ મોહ વશે સખ અગિ રે, મળે ખટાગિ આય ॥
 હળી મળી શીખ ન કરી શકે, અણુ બોલ્યા ઊઠ જાય ॥ ભવિં
 ॥૯॥ કહા કરે જ્ઞાની ભલો, કહા કરે અજ્ઞાન ॥ મોહરાયકે રાજ
 મેં, કેહનું ન રહ્યું માન ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥ સખહુ કરમ સેં જિન
 કક્ષો, મોહ કર્મ દુખ દંદ ॥ દોરયો ભરત હનન ભણી, કીનો મારણ
 સંદ ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥ દીર્ઘરાય ચૂલણી મળી, કીનો મારણ સંચ ॥
 બ્રહ્મહત્ત ચક્રી ભણી, દેખો મોહ પ્રપંચ ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ કૃષ્ણ
 કલેવર લઈ ભમ્યો, રામ છમાસી વિદીત ॥ વનગિરિ કુંજન કું-
 જમેં ઐ ઐ મોહકી રીત ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥ ગર્જવાસ માંહે રહ્યો,
 લે તવ ઐસો નીમ ॥ માતા પિતા જળ અવતે, વ્રત લેવાની સીમ
 ॥ ભવિં ॥ ૧૪ ॥ નમો નમો યા મોહકું, મોહ સળંગ કર્મ રાય ॥ છિન
 માંહે મહાવીર કે, દીનો જેહને ધાય ॥ ભવિં ॥ ૧૫ ॥ મોહ કર્મ વત્સ તુમ
 તજો, જેમ હોયે અશરીર ॥ ઇણુ વિધ બહુ પરે શીખવી, ગૌતમને મહા-
 વીર ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥ દીક્ષા લીધી ભાવશું, છોડી સખ ઘરવાસ ॥ વરસ
 ચાવીશ ઘરે રહ્યો, સો ફિરિ આર્દ્રકુમાર ॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥ યુગીભદ્ર કું
 દેખકે, મન કરો મત કોય ॥ સિંહ ગુફાવાસી મુનિ, ચૂક્યો વેશ્યા જોય
 ॥ ભવિં ॥ ૧૮ ॥ પુત્ર મરણ મનક સમે, સિજજંભવ ગણધાર ॥ દુઃખ
 ધરી નિજ ચિતમેં, દુર્જય મોહ વિકાર ॥ ભવિં ॥ ૧૯ ॥ વાત
 સકળ યા મોહકી, મુખે કહી નવિ જાય ॥ પ્રસન્નસંદ્ર શુભ ધ્યાન
 મેં, દેવદુંદુભિ ગવાય ॥ ભવિં ॥ ૨૦ ॥ ઋદ્ધિ છાંડી વ્રત આદરયું,
 મન વૈરાગ સંભાળ ॥ સો મોહે વળી ભોળંયો, વીર જમાઈ જમાળિ
 ॥ ભવિં ॥ ૨૧ ॥ અખ તો માયામેં પડ્યો, જણુત નહી લગાર ॥
 પસંતાવેગો પ્રાણિયો, વીછડ વાની વાર ॥ ભવિં ॥ ૨૨ ॥ અરિહંત
 કિહાં ચકવર્તિ કિહાં, જામેં બળ અસમાન ॥ ઐસેં બી થિર ના
 રહે, તું તો કેહે જ્ઞાન ॥ ભવિં ॥ ૨૩ ॥ સ્વારથકો સખકો સગો,
 સ્વારથકો સખ નેહ ॥ જો સ્વારથ પૂગે નહી, છિનમેં દેખાડે છેહ
 ॥ ભવિં ॥ ૨૪ ॥ જેસા ચંચળ પવન હે, તેસી મનકી દોર ॥
 ગુરૂકે વધણુ વિચારકે, લે રાખો એક ઠોર ॥ ભવિં ॥ ૨૫ ॥ પાંચે

ઇન્દ્રિય વશ કરો, વારજ્યો વિષય કપાય ॥ આતમ છુપો આપણો,
ઇષ્ટ વિધ બહુ સમજાય ॥ ભવિં ॥ ૨૬ ॥ એ હિત શીખ વિચારકે,
અહો સકળ નર નાર ॥ લાવણ્ય કીર્તી સંપદા, જ્યું પામે ભવ
પાર ॥ ભવિં ॥ ૨૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવોરસ્વામીના સત્તાવીશજનવનું પંચઢાસિયું

(દાહા.)

શ્રી શુભવિજય સુ ગુરૂ નમી, નમી પદ્માવતિ માય ॥ ભવ
સત્તાવીશ વર્ણવું, સુંણતાં સમકિત થાય ॥ ૧ ॥ સમકિત પામે છ-
વને, ભવ ગણતી એ ગણાય ॥ જે વળી સંસારે ભમે, તો પણ મુગતે
જાય ॥ ૨ ॥ વીર જિનેશ્વર સાહેબો, ભમિયો કાળ અનંત ॥ પણ
સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયો અરિહંત ॥ ૩ ॥

॥ ઢાસ ૧ લો. ॥

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

પહેલે ભવે એક ગામનો રે, રાય નામે નયસાર ॥ કાષ્ટ લેવા
અટવી ગયો રે, ભોજન વેળા થાય રે ॥ પ્રાણી, ધરિયેં સમકિત
રંગ, જિમ પામિયે સુખ અલંગ રે ॥ પ્રાં ॥ ધરિયે ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ મન ચિંતે મહિમા નીલો રે, આવે તપસી કોય ॥ દાન
ઢેઇ ભોજન કરે રે, તો વંછિત ફળ હોય રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ મારગ
ઢેખી મુનિવરા રે, વંદે ઢેઇ ઉપયોગ ॥ પૂછે કેમ ભટકો ઇહાં રે,
મુનિ કહે સાથ વિભેગ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ હરખ ભરે તેડી ગયો રે,
પડિલાભ્યા મુનિરાજ ॥ ભોજન કરી કહે ચાલીએ રે, સાથ ભેળા
કરે આજ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ પગવતી એ ભેળા કર્યા રે, કહે મુનિ
દ્રવ્ય એ માર્ગ ॥ સંસારે ભૂલા ભમો રે, ભાવ મારગ અપ વર્ગ રે
॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ ઢેવ ગુરૂ એળખાવિયા રે, દીધો વિધિ નવકાર ॥
પશ્ચીમ મહાવિદેહ માં રે, પામ્યો સમકિત સાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૬ ॥
શુભ ધ્યાને મરી સુર હુઓ રે, પહેલા સર્ગ મઝાર ॥ પચ્ચેપમ
આયુ ચવી રે, ભરત ઘરે અવતાર રે ॥ પ્રાણી ॥ ૭ ॥ નામે મરીચી
જેવને રે, સંયમ લીએ પ્રભુ પાસ ॥ દુષ્કર ચરણ લહી થયો રે,
ત્રિહંડીક શુભ વાસ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૨ જો. ॥

(વિવાહકા ની દેશી.)

નવો વેષ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદીસર લેળા ॥ જળ થોડે સ્નાન વિશેષ, પગ પાવડી ભગવે વેષ ॥૧॥ ધરે ત્રિદંડ લાકડી મ્હોટી, શિર મૂંડણુ ને ધરે ચોટી ॥ વળી છત્ર વિલેપન અંગે, યુલથી મત ધરતો રંગે ॥૨॥ સોના ની જનોઈ રાખે, સહુ ને મુનિ મારગ ભાખે ॥ સમીપરણે પૂછે નરેશ, કોઈ આગે હોશે જિનેશ ॥૩॥ જિન જપે ભરત ને તામ, તુજ પુત્ર મરીચી નામ ॥ વીર નામે થશે જિન છેલા, આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા ॥૪॥ ચક્રવર્તિ વિદેહે થાશે, સુણી આવ્યા ભરત ઉદ્ધાસે ॥ મરીચી ને પ્રદક્ષિણા દેતા, નમી વંદી ને એમ કહેતા ॥૫॥ તમે પુન્યાઈવંત ગવાશો, હરિ ચક્રી ચરમ જિન થાશો ॥ નવિ વંદુ ત્રિદંડક વેષ, નમું ભક્તિ ચે વીર જિનેશ ॥ ૬ ॥ એમ સ્તવના કરી ધર જાવે, મરિચી મન હર્ષ ન માવે ॥ મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ, દાદા જિન ચક્રી બાપ ॥ ૭ ॥ અમે વાસુદેવ ધુર થઈશું, કુળ ઉત્તમ મ્હારું કહીશું ॥ નાચે કુળ મદ્યું ભરાણો, નીચ ગોત્ર તિહાં બંધાણો ॥૮॥ એક દિન તનુ રોગે વ્યાપે, કોઈ સાધુ પાણી ન આપે ॥ ત્યારે વંછે ચેલો એક, તવ મળિયો કપિલ અ વિવેક ॥૯॥ દેશના સુણી દીક્ષા વાસે, કહે મરિચી લીયો પ્રભુ પાસે ॥ રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દીક્ષા ઉદ્ધાસે ॥૧૦॥ તુમ દરશને ધરમનો બહેમ, સુણી ચિંતે મરિચી એમ ॥ મુજ યોગ્ય મળ્યો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો ॥૧૧॥ મરિચી કહે ધર્મ ઉભય માં, લીએ દીક્ષા જીવન વય માં ॥ એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કહ્યો અવતાર ॥૧૨॥ લાખ ચોરાશી પૂરવ આય, પાળી પંચમે સ્વર્ગ સધાય ॥ દશ સાગર ભવિત ત્યાંહી, શુભ વીર સદા સુખ માંહી ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ૩ જો. ॥

(ચોપાઇની દેશી.)

પાંચમે ભવ કોલાગ સન્નિવેશ, કૌશીક નામે પ્રાણજ્ઞ વેષ ॥ એંશી લાખ પૂરવ અનુસરી, ત્રિદંડીયા ને વેષે મરી ॥૧॥ કાળ બહુ ભગીથો સંસાર, યુણાપુરી છઠો અવતાર ॥ બહોતેર લાખ પૂરવને આય, વિપ્ર ત્રિદંડીક વેષ ધરાય ॥૨॥ સાધર્મ મધ્ય સ્થિતિ ચે

થયો, આઠમે ચૈત્ય સન્નિ વેશે ગયો ॥અશ્વિ દ્યોત દ્વિજ ત્રિદંડી થો,
 પૂર્વ આયુ લાખ સાઠે મૂચો ॥૩૥ મધ્ય રિથતિયે સુર સ્વર્ગ ઇશાન,
 દશમે મંદિરપુર દ્વિજ ઠાણુ ॥ લાખ છપ્પન પૂરવાપુરી, અમ્મીભૂતિ
 ત્રિદંડીક મરી ॥૪૥ ત્રીજે સરગ મધ્યાયુ ધરી, ખારમે ભવ શ્વેતાંખી-
 પુરી ॥ પુરવ લાખ ચુમ્માળીશ આય, ભારદ્વાજ ત્રિદંડીક થાય
 ॥૫૥ તેરમે ચોથે સર્ગે રમી, કાળ ઘણો સંસારે ભમી ॥ ચઉદમે ભવ
 રાજગૃહી જાય, ચોત્રીશ લાખ પુર્વને આય ॥ ૬ ॥ થાવર વિષ્ણુ
 ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સર્ગ મરીને ગયો ॥ સોળમે ભવ કોડ વરસ
 સમાય, રાજકુમાર વિશ્વભૂતિ થાય ॥૭૥ સંભૂતિમુનિ પાસે અણુગાર,
 દુહ્લર તપ કરી વરસ હજાર ॥ માસખમણ પારણુ ધરી દયા, મથુ-
 રામાં ગૌચરીએ ગયા ॥ ૮ ॥ ગાયે હણ્યા મુનિ પડિયા વશા,
 વિશાખનંદી પિતરિયો હસ્યા ॥ ગૌશૃંગે મુનિ ગર્વે કરી, ગયણુ
 ઉછાળી ધરતી ધરી ॥ ૯ ॥ તપ બળથી હોજ્યો બળ ઘણી, કરી
 નિયાણું મુનિ અણુસણી ॥ સત્તરમે મહાશુકે સુરા, શ્રી શુભ વીર
 સત્તર સાગરા ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ૪ થો ॥

(નદી યમુનાકે તીર, ઉડે દાય પંખીયાં. એ દશી.)

અઢાર મે ભવે સાત, સુપને સૂચિત સતી ॥ પોતનપુરીયે પ્રભ-
 પતિ, રાણી મૃગાવતી ॥ તસ સુત નામે ત્રિપૃષ્ઠ, વાસુદેવ નીપન્યા
 ॥ પાપ ઘણું કરી સાતમી, નરકે ઉપન્યા ॥૧૥ વીશમે ભવ થઈ
 સિંહ, ચોથી નરકે ગયા ॥ તિહાંથી ચવી સંસારે, ભવ બહુળા
 થયા ॥ બાવીશ મે નરભવ લહી, પુણ્ય દશા વરયા ॥ ત્રેવીશ મે
 રાખ્યધાની, મૂકાયે સંચરયા ॥૨૥ રાય ધનંજય ધારણી, રાણી યે
 જનમિયા ॥ લાખ ચોરાશી પૂર્વ આયુ જીવિયા ॥ પ્રિયમિત્ર નામે
 ચક્રવર્તી દીક્ષા લહી ॥ કોડી વરસ ચારિત્ર દશા પાળી સહી ॥૩૥
 મહાશુક થઈ દેવ, ઇણે ભરતે ચવી ॥ છત્રિકા નગરી યે જિતશત્રુ
 રાજવી ॥ ભદ્રા માય લાખ પચવીશ, વરસ રિથતિ ધરી ॥ નંદન
 નામે પુત્રે, દીક્ષા આચરી ॥ ૪ ॥ અગીયાર લાખ ને એંશી, હજાર
 છરસે વળી ॥ ઉપર પીસ્તાળોશ, અધિક પણુ દિન રૂળો ॥ વીશ
 સ્થાનક માસખમણે, જીવજીવ સાધતા ॥ તીર્થ કર નામ કર્મ, તિહાં
 નિંકાચતા ॥૫૥ લાખ વરસ દીક્ષા, પચોય તે પાળતા ॥ છન્વીશ
 મે ભવ, પ્રાણુત કલ્પે દેવતા ॥ સાગર વીશનું જીવિત, સુખભર લો-

મહાવીર સ્વામીના સત્તાવીશભવનું પંચઢાળિયું. (૧૪૫)

ગવે ॥ શ્રી શુભ વીરજિનેશ્વર, ભવ સુખભે હવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૫ મો. ॥

(ગજરામારૂળ ચાલ્યા ચાકરી રે. એ દશી.)

નયર માહણ્યકુંડ માં વસે રે, મહાઋદ્ધિ ઋષભહત્ત નામ ॥ દેવા-
નંદા દિવજ શ્રાવિકા રે, પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ રે ॥ પેટ લીધો પ્રભુ
વિસરામ ॥ ૧ ॥ ખ્યાશી દિવસને અંતરે રે, સુર હરિભુગમેષી
આય ॥ સિદ્ધારથ રાજા ઘરે રે, ત્રિશલા કૂખે છટકાય રે ॥ ત્રિં
॥ ૨ ॥ નવ માસાંતરે જનમિયા રે, દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ ॥ પરણી
યશોદા ભેવને રે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે ॥ નાં ॥ ૩ ॥ સંસાર
લીલા ભોગવી રે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ ॥ ખાર વરશે હુઆ કેવળી
રે, શિવ વહુનું તિલક શિર દીધ રે ॥ સિં ॥ ૪ ॥ સંઘ ચંતુવિધ
થાપીયો રે, દેવાનંદા ઋષભહત્ત ખ્યાર ॥ સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યાં
રે, ભગવતી સૂત્રે અધિકાર રે ॥ ભં ॥ ૫ ॥ ઓત્રિશ અતિશય
શોભતા રે, સાથે ચઉદ સહસ્ર અણુગાર ॥ છત્રીશ સહસ્ર તે સાધવી
રે, ખીંભે દેવ દેવી પરિવાર રે ॥ ખીંભે ॥ ૬ ॥ ત્રીશ વરસ
પ્રભુ કેવળી રે, ગામ નગર તે પાવન કીધ ॥ ખડોતેર વરસનું
આઉખું રે, દીવાળીયે શિવપદ લીધ રે ॥ દીવાં ॥ ૭ ॥ અગુરૂ લધુ
અવગાહ ને રે, કીયો સાદી અનંત નિવાસ ॥ મોહરાય મદ્દ મૂળશું
રે, તન મન સુખનો હોય નાશ રે ॥ તનં ॥ ૮ ॥ તુમ સુખ એક
પ્રદેશનું રે, નવિ આવે લોકા કાસ ॥ તો અમને સુખીયા કરો રે, અમે
ધરીયે તુમારી આશ રે ॥ અમેં ॥ ૯ ॥ અખય ખભનો નાથનો
રે, મેં દીઠો ગુરૂ ઉપદેશ ॥ લાલચ લાગી સાહેબા રે, નવિ ભણ્યે
કુમતિનો લેશ રે ॥ નવિં ॥ ૧૦ ॥ મોટા નો જે આશરો રે, તેથી
પામીયે લીલ વિલાસ ॥ દ્રવ્ય ભાવ શત્રુ હણી રે, શુભ વીર સદા
સુખ વાસ રે ॥ શુભં ॥ ૧૧ ॥ કળશ ॥ ઓગણીશ એકે, વરસ છે
કે, પૂર્ણિમા શ્રાવણ વરો ॥ મેં થુણ્યો લાયક, વિશ્વનાયક, વર્દમાન
જિનેશ્વરો ॥ સંવેગ રંગ તરંગ ખીલે, જસવિજય સમતા ધરો ॥ શુ-
ભ વિજય પંડિત ચરણ સેવક, વીરાવજયો જય કરો ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં પાંચ કલ્યાણકનું

ચોઢાણિયું.

(ઢાહા.)

પ્રેમે પ્રભુમું સરસ્વતી, માગું અવિચળ વાણ ॥ વીર તણાં ગુણે

ગાયશું, પંચ કલ્યાણક જાણુ ॥૧॥ ગુણ ગાતાં જિનજી તણા, લહી-
એ ભવનો પાર ॥ સુખ સમાધિ હોય જીવને, સુધુને સહુ નરનાર ॥૨॥

॥ ઠાસ ૧ સો. ॥

(આલો ગરબે રમીયે રૂડા રામશું જે. એ દશી.)

જંખૂદીપના ભરતમાં જે, રૂડું માહાણકુંડ છે ગામ જે ॥ ઋષ-
ભદ્રત માહણુ તિહાં વસે જે, તસ નારી દેવાનંદા નામ જે ॥
ચરિત્ર સુણો જિનજી તણાં જે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જેમ સમકિત
નિર્મળ થાય જે ॥ અષ્ટ મહાસીદિ સંપન્ને જે, વળી પાતક દૂર
પલાય જે ॥ ચ૦ ॥ ૨ ॥ ઊજળી છઠ આષાઢની જે, યોગે જિતરા-
કાદગુણી સાર જે ॥ પુણ્યોત્તર સુ વિમાનથી જે, ચવિ ક્રમે લીયે
અવતાર જે ॥ ચ૦ ॥ ૩ ॥ દેવાનંદા તેણી રચણીએ જે, સૂતાં સુપન
લહ્યાં દશ ચાર જે ॥ કુળ પૂછે નિજ કંત ને જે, કહે ઋષભદ્રત મન
ધાર જે ॥ ચ૦ ॥ ૪ ॥ ભોગ અરથ સુખ પામશું જે, તમે લહેશે
પુત્ર રતન જે ॥ દેવાનંદા તે સાંભળી જે, કીધું મનમાં તહતિ વચન
જે ॥ ચ૦ ॥ ૫ ॥ સંસારીક સુખ ભોગવે જે, સુણો અચરિજ
હુઓ તિથિવાર જે ॥ સુધર્મ ઇંદ્ર તિહાં કણે જે, ભેઈ અવધિ તણે
અનુસાર જે ॥ ચ૦ ॥ ૬ ॥ ચરમ જિણેસર ઊપન્યા જે, દેખી હર-
ખ્યો ઇંદ્ર મહારાજ જે ॥ સાત આઠ પગ સાંભે જઈ જે, ભેમ
વંદન કરે શુભ સાજ જે ॥ ચ૦ ॥ ૭ ॥ શક સ્તવ વિધિશું કરી જે,
કરી ખેઠો સિંહાસન ભામ જે ॥ મન વિમાસણ માં પડયું જે, ચિત
ચિંતવે સુરપતિ તામ જે ॥ ચ૦ ॥ ૮ ॥ જિન ચક્રી હરિ રામજી જે,
અંત પ્રાંત માહણુ ક્રમે જોય જે ॥ આવ્યા નહી નહી આવશે જે,
એ તો ઉગ્ર ભોગ રાજ ક્રમે હોય જે ॥ ચ૦ ॥ ૯ ॥ અંતિમ જિણેસર
આવિયા જે, એ તો માહણુ ક્રમમાં જોણુ જે ॥ એતો અચ્છરાભૂત
છે જે, થયું હુંડાસર્પિણી તેણુ જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૦ ॥ કાળ અનંત
ભતે થકે જે, એહવાં દશ અચ્છરાં થાય જે ॥ ઇંદ્ર અવસર્પિણીમાં
થયાં જે, તે કહીયે જે ચિત્ત લાય જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૧ ॥ ગર્ભહરણ
ઉપસર્ગનો જે, મૂળ રૂપે આવ્યા રવિ ચંદ જે ॥ નિષ્કુળ દેશના જે
થઈ જે, ગયો સૌધર્મે ચમરેંદ્ર જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૨ ॥ એ શ્રી વીરની
વારમાં જે, કૃષ્ણ અમરકંકા ગયા જાણુ જે ॥ નેમિનાથ ને વારે
મહીને, સી તીર્થ મહી ગુણખાણુ જે ॥ ચ૦ ॥ ૧૩ ॥ એકસો આઠ

સિંધા ઋષભ ને ભે,વારે સુવિધિ ને અસંયત્તિ ભે ॥ શીતળનાથ વારે
થયું ભે, કુળ હરિવંશ ની ઉત્પત્તિ ભે ॥ ૨૦ ॥ ૧૪ ॥ એમ વિચાર
કરે ઇંદ્રલો ભે, પ્રભુ નીચ કૂળે અવતાર ભે ॥ તેહનું કારણ શું અ-
છે ભે, ઇમ ચિંતવે હૃદય મગર ભે ॥ ૨૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાંસ ૨ જી. ॥

(આસો માસે શરદ પુનમની રાત ભે. એ રૂશી.)

ભવ મહોટા કહીએ પ્રભુના સત્તાવીશ ભે, મરિચી ત્રિહંદ્રી તે
માંહે ત્રીજે ભવે રે ભે ॥ તિહાં ભરત ચક્રીસર વંદે આવી ભેય
ભે, કુળનો મહ કરી નીચ ગોત્ર ખાંધ્યું તેહવે રે ભે ॥ ૧ ॥ એ તો
માહણ કુળમાં આવ્યા જિનવર દેવ ભે, અતિ અણુ ભુગતું એહ થયું
થાશે નહી રે ભે ॥ જે જિનવર ચક્રી આવે નીચ કુળ માંય ભે, છે
આચાર ધરે ઉત્તમ કુળે સહી રે ભે ॥ ૨ ॥ એમ ચિંતી તેહચો
હરિણુગમેપી દેવ ભે, કહે માહણકુટે જઈને એ કારજ કરો રે ભે ॥
છે દેવાનંદાની કૂળે ચરમ જિણુંદ ભે, હર્ષ ધરીને પ્રભુને તિહાંથી
સંહરો રે ભે ॥ ૩ ॥ નયર ક્ષત્રિકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહ ભે, ત્રિશ-
લા રાણી તેહની છે રૂપે ભલી રે ભે ॥ તસ કૂળે જઈ સંકમાવો
પ્રભુને આજ ભે, ત્રિશલા નો જે ગર્ભ છે તે માહણ કુળે રે ભે ॥ ૪ ॥
જેમ ઇંદ્રે કહ્યું તેમ કીધું તતક્ષણ તેણુ ભે, ખ્યાશી રાતને આંતરે
પ્રભુને સંહરયા રે ભે ॥ માહણી સુપનાં જાણે ત્રિશલા હરિ ને
લીધ ભે, ત્રિશલા દેખી ચૌદ સુપન મનમાં ધરયાં રે ભે ॥ ૫ ॥
ગજ વૃષભ અને સિંહ લક્ષ્મી કૂલની માળ ભે, ચંદો સૂરજ ધ્વજ
કુંભ પદ્મસરોવર રે ભે ॥ સાગરને દેવવિમાન ને રત્નની રાશિ ભે,
ચૌદમે સુપને દેખી અગ્નિ મનોહર રે ભે ॥ ૬ ॥ શુભ સુહણાં
દેખી હરખી ત્રિશલા નાર ભે, પરભાતે ઉઠીને પિયુ આગળ ફરે
રે ભે ॥ તે સાંભળી દિલમાં રાય સિદ્ધારથ નેહ ભે, સુપન પાઠક
ને તેડી પૂછે કૂળ લહે રે ભે ॥ ૭ ॥ તુમ હોશે રાજ અરથ ને સુત
સુખ ભોગ ભે, સુણી ત્રિશલાદેવી સુખે ગર્ભ પોષણ કરે રે ભે ॥
તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સંલીન ભે, તે જાણીને ત્રિશલા દુઃખ
દિલમાં ધરે રે ભે ॥ ૮ ॥ મેં કીધાં પાપ જ ધોર ભવો ભવ જેહ
ભે, દેવ અટારો દેખી દેખી નવિ શકે રે ભે ॥ મુજ ગર્ભ હરચો
જે કિમ પામું હવે તેહ ભે, રાંક તણે ધર રત્નચિંતામણિ કિમ ટકે
રે ભે ॥ ૯ ॥ પ્રભુજીએ જાણી તતક્ષણ દુઃખની વાત ભે, મોહ

વિટંબન ભલિન જગમાં જે હહું રે જો ॥ જુઓ દીઠા વિષ્ણુ પ્રભુ
એવડો ભાગે મોહ જો, નજરે ખાંધ્યા પ્રેમનું કારણ શું કહું રે જો.
॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગર્ભ થકી હવે અભિગ્રહ લીધો એહ જો, માત પિતા
જીવતાં સંયમ લેશું નહી રે જો ॥ એમ કરૂણા આણી તુરત હલા-
વ્યું અંગ જો, માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી રે જો ॥ ૧૧ ॥
અહો ભાગ્ય અમારું જાગ્યું સહિયર આજ જો, ગર્ભ અમારો હાલ્યો
સહુ ચિંતા ગઈ રે જો ॥ એમ સુખ ભર રહેતાં પૂર્ણ હુવા નવ
માસ જો, તે ઉપર વળી સાડીસાત રચણી થઈ રે જો ॥ ૧૨ ॥ તવ
ચૈત્ર તણી શુદ્ધિ તેરશ ઉત્તરા જોગ જો, જનંમ્યા શ્રી જિન વીર હુઈ
વધામણી રે જો ॥ સહુ ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો, સુર
નરપતિ ઘર વૃષ્ટિ કરે સોવન તણી રે જો ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાસ ૩ જી. ॥

(મહારી સહીરે શમાણી. એ દશી.)

જનમ સમય શ્રી વીરનો જાણી, આવી છપ્પન કુમારી રે ॥
જગજીવન જિન જી ॥ જનમ મહોત્સવ કરી ગીત જ ગાયે, પ્રભુજીને
ભઉ ખલિહારી રે ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ તતક્ષણ ઇંદ્ર સિંહાસન હાલ્યું, ઘોષ
ઘંટા વજરાવી રે ॥ જ૦ ॥ મળિયા કોઠિ સુરાસુર દેવા, મેરૂપર્વતે
આવી રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ ઇંદ્રો પંચ રૂપે પ્રભુજી ને, સુરગિરિ ઉપર દાવે
રે ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ યત્ન કરી હિયડા માં રાખે, પ્રભુને શીશ નમાવે રે ॥ જ૦
॥ ૪ ॥ એક કોડી સાઠ લાખ કળશ લા, નિર્મળ નીરે ભરિયા રે ॥
જ૦ ॥ ૫ ॥ ન્હાનો ખાળક એ કિમ સહસે, ઇંદ્રે સંશય ધરિયા રે ॥ જ૦
॥ ૬ ॥ અતુલખળિ જિન અવધે જોઈ, મેરૂ અંગૂઠે ચપ્પો રે ॥ જ૦
॥ ૭ ॥ પૃથ્વી હાલકહોલ થઈ તવ, ધરણીધર તિહાં કપ્પો રે ॥ જ૦
॥ ૮ ॥ જિનનું ખળ દેખી ને સુરપતિ, ભક્તિ કરીને ખમાવે રે ॥ જ૦
॥ ૯ ॥ ચાર વૃષભનાં રૂપ ધરીને, જિનવર ને નહવરાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૦ ॥
અમૃત અંગૂઠે થાપીને, માતા પાસે મેલે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૧ ॥ દેવ સહુ નંદી-
સર ભાએ, આવતાં પાતક ઠેલે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૨ ॥ હવે પ્રભાતે સિદ્ધારથ
રાજા, અતિ ઘણા આચ્છવ મંડાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૩ ॥ ચકલે ચકલે નાચ
કરાવે, જગત નાં દાણુ છંડાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૪ ॥ ખારમે દિવસે સબ્જન
સંતોષી, નામ દીધું વર્દમાન રે ॥ જ૦ ॥ ૧૫ ॥ અનુક્રમે વધતા આઠ વર-
સના, હુઆ શ્રી ભગવાન રે ॥ જ૦ ॥ ૧૬ ॥ એક દિન પ્રભુજી રમવા
આલ્યા, તેવ તેવડા સંઘાતી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૭ ॥ ઇંદ્ર મુખે પરશંસા નિમુણી,

આળ્યો સુર મિથ્યાતી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૦ ॥ પત્રગ રૂપે ઝાડે વળગ્યો,
પ્રભુજી એ નાંખ્યો અલી રે ॥ જ૦ ॥ તાઠ સમાન વળી રૂપ કીધું,
મૂઠીએ નાંખ્યો ઉછાળી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણે નમીને ખમાવે તે
સુર, નામ ધરે મહાવીર રે ॥ જ૦ ॥ જેહવા તુમને ઇંદ્રે વખાણ્યા,
તેહવા છા પ્રભુ ધીર રે ॥ જ૦ ॥ ૧૨ ॥ માતપિતા નીશાળે લણવા,
મૂકે બાળક બાણી રે ॥ જ૦ ॥ ઇંદ્ર આવી તિહાં પ્રભુ જ પૂછે, પ્રભુ
કહે અર્થ વખાણી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૩ ॥ જોવન વય બાણી પ્રભુ પરણ્યા,
નારી જસોદા નામે રે ॥ જ૦ ॥ અઠાવીશે વર્ષે પ્રભુના માત પિતા
સ્વર્ગ પામે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૪ ॥ લાઇ તણે અતિ આગ્રહ બાણી, હોય
વરસ ઘર વાસી રે ॥ જ૦ ॥ તેહવે લોકાંતિક સુર બોલે, પ્રભુ કહો
ધર્મ પ્રકાશી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

(ધારે માથે પચરંગી પાગ, સોનારો છાગલો મારુજી. એ દશી.)

પ્રભુ આપી વરસીદાન, લલુ રવિ ઊગતે ॥ જિનવરજી ॥ એક
કોડીને આઠલાખ, સોનૈયા દિન પ્રતે ॥ જિ૦ ॥ માગશર વહિ દશમી,
ઉત્તરા યોગે મન ધરી ॥ જિ૦ ॥ ભાઈની અનુમતિ માગીને દીક્ષા
વરી ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥ તેહ દિવસ થકી પ્રભુ ચઠનાણી થયા ॥ જિ૦ ॥
સાધિક એક વરસ તે ચીવરધારી રહ્યા ॥ જિ૦ ॥ પછે દીધું બંભણ
ને બે વાર ખંડો ખંડે કરી ॥ જિ૦ ॥ પ્રભુ વિહાર કરે એકાકી
અભિગ્રહ ચિત્ત ધરી ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥ સાડાબાર વર્ષમાં ઘોર પરિ-
સહ જે સહ્યા ॥ જિ૦ ॥ શૂળપાણિ ને સંગમ દેવ ઘોશાળા ના કહ્યા
॥ જિ૦ ॥ ચંડકોશી ને ગોવાળે ખીર રાંધી પગ ઉપરે ॥ જિ૦ ॥
કાને ખીલા ખોસ્યા તે દુષ્ટ સહુ પ્રભુ ઉદરે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥ લેઈ
અડદના બાકુળા ચંદનબાળા તારિયાં ॥ જિ૦ ॥ પ્રભુ પર ઉપગારી સુખ
દુઃખ સમ ધારિયા ॥ જિ૦ ॥ છમાસી બે ને નવ ચોમાસી કહીએ
રે ॥ જિ૦ ॥ અઢીમાસ ત્રિમાસ દોઢમાસ એ બે બે લહી એ રે ॥
જિ૦ ॥ ૪ ॥ ૫૮ કીધાં બે બે માસ પ્રભુ સોહામણા ॥ જિ૦ ॥ બાર
માસને પખ પહોતેર તે રજિયામણા ॥ જિ૦ ॥ છઠ બસે ઓગણત્રીશ
બાર અઠમ વખાણીયે ॥ જિ૦ ॥ ભદ્રાદિક પ્રતિમા દિન બે ચૌદશ
બાણીયે ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥ સાડાબાર વર્ષે તપ કીધા વિષુ પાણીયે ॥
જિ૦ ॥ ૬ ॥ પારણાં ત્રણસે ઓગણપચાસ તે બાણીએ ॥ જિ૦ ॥ તથા
કમ ખપાવી ધ્યાન શુકળ મન ધ્યાવતા ॥ જિ૦ ॥ વૈશાખ શુદ્ધ દશમી

ઉત્તરાં જોગે સોહાવતા ॥ જિં ॥ ૬ ॥ શાળિવૃક્ષ તળે પ્રભુ પામ્યા
 કેવળનાથુ રે ॥ જિં ॥ લોકા લોકતણા પરકાશી થયા પ્રભુ બહુ
 રે ॥ જિં ॥ ઈંદ્રભૂતિ પ્રમુખ પ્રતિભાધી ગણધર કીધ રે ॥ જિં ॥
 સંઘ થાપના કરીને ધર્મની દેશના દીધ રે ॥ જિં ॥ ૭ ॥ ચૌહ
 સહસ લલા અણુગાર પ્રભુને શોભતા ॥ જિં ॥ વળી સાધવી મહસ
 છત્રીશ કહી નિર્લોભતા ॥ જિં ॥ ઓગણસાઠ સહસ એક લાખ તે
 આવક સંપદા ॥ જિં ॥ તિન લાખને સહસ અઢાર તે આવિકા
 સંમુદા ॥ જિં ॥ ૮ ॥ ચૌહ પૂર્વધારી ત્રણશે સંખ્યા ભણીયે ॥ જિં ॥
 તેરશે ઉહિનાણી સાતશે કેવળી વખાણીયે ॥ જિં ॥ લઘિધારી
 સાતશે વિપુલમતિ વળી પાંચસે ॥ જિં ॥ વળી ચારશે વાદી તે
 પ્રભુજી પાસે વસે ॥ જિં ॥ ૯ ॥ શિષ્ય સાતશે ને વળી ચૌહશે સાધવી
 સિદ્ધ થયાં ॥ જિં ॥ એ પ્રભુજી નો પરિવાર કહેતાં મન ગહ
 ગદ્યાં ॥ જિં ॥ પ્રભુજીએ ત્રીસ વરસ ધરવાસે ભોગવ્યાં ॥ જિં ॥
 છઠમસ્થ પણામાં ખાર વરસ તે ભોગવ્યાં ॥ જિં ॥ ૧૦ ॥ ત્રીશ વરસ
 કેવળ ખેતાળીશ વરસ સંયમ પાણું ॥ જિં ॥ સંપૂર્ણ ખડોતેર વરસ
 આયુ શ્રી વીર તણું ॥ જિં ॥ દીવાળી દિવસે સ્વાંતિ નક્ષત્ર સોહ-
 કરૂ ॥ જિં ॥ મધ્ય રાતે મુગતિ પહોત્યા પ્રભુજી મનોહરૂ ॥ જિં ॥
 ૧૧ ॥ એ પાંચ કલ્યાણુક ચોવીશમા જિનવરણુ તણું ॥ જિં ॥ તે
 લણુતાં ગણુતાં હરખ હોય મનમાં ઘણુ ॥ જિં ॥ જિનશાસન નાયક
 ત્રિશલા સુત ચિત્ત રંજણુ ॥ જિં ॥ ભવિયણુ ને શિવ સુખકારી
 ભવ ભય ભંજણુ ॥ જિં ॥ ૧૨ ॥

॥ કળાશ ॥ જય વીર જિનવર, સંઘ સુખકર, યુર્યો અતિ
 ઉત્સુક ધરી ॥ સંવત સત્તર એકાશીયે, સૂરત ચોમાસુ કરી ॥ શ્રી
 સહજ સુંદર તણે સેવક, ભક્તિશું ઓળી પરૂ કહે ॥ પ્રભુજી શું
 પૂર્ણ પ્રેમ પામ્યો, નિત્ય લાલ વંછિત લહે ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચોઢાલિયું.

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

સિદ્ધાર્થ કુળે તું જીપન્યો, ત્રિશલાદે ચારી માત જી ॥ વરશી
 દાન દેઈ કરી, સંયમ લીધો જપનાથ જી ॥ થે' મન મોહું મહા-
 વીર જી ॥ ૧ ॥ કંચન વરણી છે કાય જી ॥ નયણુ ન દ્રાપે જી નિરખતાં,
 દિઠકે આવે છે દાયજી ॥ થે' મન ॥ ૨ ॥ આપ એકિલા સંયમ આદ-

રથો, ઉપન્યો ચોથો રે જ્ઞાન છ ॥ ઉત્કૃષ્ટ તપ થેં આહરથો, ધરતા
નિર્મળ ધ્યાન છ ॥ થેં મનં ॥૩॥ ઉત્ર વિહાર થેં આહરથો, કેઈ
વાસ રહ્યા વનવાસ છ ॥ કેઈ વાસા વસ્તિયે રહ્યા, ન રહ્યા એક ઠામે
ચોમાસ છ ॥ થેં મનં ॥૪॥ પ્રભુ પહેલો ચોમાસો થેં કિયો, અઢી
ગામ મોઝાર છ ॥ દૂલે વાણીજ ગામમેં, પંચ ચંપા સુખકાર છ ॥
થેં મનં ॥૫॥ પંચ પૃથ ચંપા કર્યો, વિશાળા નગરી માં તીન છ ॥
રાજશુદ્ધિમાં ચૌદે કર્યાં, નાલંદે પાડે લયલીન છ ॥ થેં મનં ॥૬॥
છ ચોમાસાં મિથિલા કર્યાં, ભદ્રિકા નગરીમાં દોય છ ॥ એક કર્યો
રે આલંબિયા, સાવર્થિ નગરી એક હોય છ ॥ થેં મનં ॥ ૭ ॥
એક અનારજ દેશમાં, અપાપા નગરી એક જાણુ છ ॥ એક કર્યો
પાવાપુરિ મેં, જટ્ટે પહોત્યા નિરવાણુ છ ॥ થેં મનં ॥૮॥ હસ્તિપાળ
રાજા ઇમ વીનવે, હું તુમ ચરણારો દાસ છ ॥ એક શાળા મ્હારે
સુઝતી, આપ કરોને ચોમાસ છ ॥ થેં મનં ॥૯॥ ચાળીશ ચોમાસાં
શેહેરમાં, દાખ્યાં દેશ નગરનાં નમ છ ॥ એક અનારજ દેશમાં
એક ચોમાસુ વળિ ગામ છ ॥ થેં મનં ॥૧૦॥ પ્રભુ ગામ નગર
પુર વિચરિયા, ભવ્ય છવાંરાં ભાગ્ય છ ॥ મારગ બતાવ્યો મોક્ષનો,
કિયો ઉપગાર અથાગ છ ॥ થેં મનં ॥ ૧૧ ॥ સાડાબાર વરસાં
લગે, ઉપર આધો રે માસ છ ॥ છઠમસ્થ રહ્યા પ્રભુ એટલું, પછી
કર્યો કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ છ ॥ થેં મનં ॥ ૧૨ ॥ વર્ષ બયાળીશ
પાળિયો, સંચમ સાહસ ધીર છ ॥ ત્રીશ વરસ ઘરમાં રહ્યા, મોક્ષ
દાયક મહાવીર છ ॥ થેં મનં ॥૧૩॥ પાવાપુરિમાં પધારિયા, નર
નારી હુઆ ઉદ્ધાસ છ ॥ ઋષિ રાયચંદછ ઇમ વીનવે, હું આથો
પ્રભુજીને પાસ છ ॥ થેં મનં ॥૧૪॥ સંવત અઠારે ગુણચાળીશ
મેં, નાગોર શેહેર ચોમાસ છ ॥ પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદથી, એહ
કરી અરદાસ છ ॥ થેં મનં ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

શાસન નાયક વીર જિજ્ઞુસ, તીરથ નાથ બાણે પૂનમ ચંદ ॥
ચરણે લાગે જ્યારે ચોશઠ ઇંદ્ર, સેવા કરે જ્યારી સુર નર વૃંદ ॥ થેં
અબઠો ચોમાસો સ્વામિજી અટ્ટે કરો છ, થેં પાવાપુરિ સેં પગ
આથો મતિ ધરો છ ॥ અટ્ટે કરો, અટ્ટે કરો, અટ્ટે કરો, છ, થેં ચરમ
ચોમાસો સ્વામિજી અટ્ટે કરો છ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ હસ્તિપાળ
રાજા વિનવે કર્ણેડ, પૂરો પ્રભુજી મ્હારા મનસા હો કોડ ॥ સીશ

નમાય ઉભો જોડી હાથ, કડ્ડણ સાગર વાંજો કૃપાજી નાથ ॥ થેં
અખકોં ॥૨॥ રાયની રાણી વિનવે રાજ લોક, પુણ્ય જોગે મળ્યો
સેવાનો સંજોગ ॥ મનવંછિત સહુ મળિયાંજી કાજ, થેં મયા કરી
મુજ સામું જુઓ જિનરાજ ॥ થેં અખકોં ॥૩॥ શ્રાવક શ્રાવિકા
કંઈ નર નાર, મળી મળી વિનતી કરે વારંવાર ॥ પાવા પૂરીમાં
પધારયા વીતરાગ, પ્રગટી પુણ્યાઈ મહારાં મહોટાં જી લાગ્ય ॥ થેં
અખકોં ॥૪॥ વળિ હરિતપાળ રાજ વિનવે ભૂપાળ, પ્રભુજી થેં
છે દીન દયાળ ॥ સૂઝતી એક મહારે મહોટી છે શાળ, હવે લાગી
ગયો છે વરષા જી કાળ ॥ થેં અખકોં ॥૫॥ માની વિનતી પ્રભુ
રહ્યા ચોમાસ, પાવાપૂરિમાં હુઓ હરખ ઉદાસ, ॥ ગૌતમ ગણધર
ગુરાંજી ને પાસ, નિશિ દિન જ્ઞાન નો કરે જી અભ્યાસ ॥ થેં અખકોં
॥૬॥ સાધુ અનેક રહ્યા કરજોડ, સેવા કરે સદા હોડાજી. હોડ ॥
ચોદ હજાર ચેલા રત્નારી માળ, દીક્ષા લીધી છોડી માયા જંજાળ
॥ થેં અખકોં ॥૭॥ વડી ચેલી ચંદનખાળા જી જાણુ, હુઈ કુમારિ
મહાસતિ ચતુર સુ જાણુ ॥ મોતીની માળા છત્રીશ હજાર, સઘળી મેં
વડી સાધવી એ શિરદાર ॥ થેં અખકોં ॥૮॥ ચાર્દ સંઘ સેવા
નિત્ય કરે, પ્રભુજીને દેખી દેખી અંખીયાં કરે ॥ નવ મહિ ને નવ
લગ્નજી રાય, જ્યારાં દર્શન કેરી ચિત્તમેં ચાય ॥ થેં અખકોં
॥૯॥ સંઘ સઘળા રે હુઈ મન રંગ રણી, પુણ્ય યોગે પ્રભુજી ની સેવા
મળી ॥ ઋયિ રાયચંદજી વિનવે જોડી હાથ, થેં કડ્ડણસાગર વાંજો
કૃપાજી નાથ ॥ થેં અખકોં ॥૧૦॥ શેહેર નાગોર મેં કિયો જી
ચોમાસ, પ્રભુજી દેખ્યો મને મુંગતિનો વાસ ॥ હું સેવક તુમે સાહિબ
સ્વામ, મહારે અવર દેવાશું નહિ કોઈ કામ ॥ થેં અખકોં ॥૧૨॥

॥ કાલ ૩ જો. ॥

શાસન નાયક શ્રી મહાવીર, તીર્થનાથ ત્રિભુવન ધણી ॥ પાવા-
પુરી મેં કિયો ચરમ ચોમાસ, હુઈ મોક્ષ દાયક રી મહિમા ધણી ॥
ગૌતમ ને મેલ દિયો મહાવીર, દેવશર્મા ને પ્રતિબોધવા ॥૧॥ ઉત્ત-
રાધ્યયન નાં અધ્યયન છત્રીશ, કારતક વદિ અમાવાસ્યે કહ્યાં ॥ એક-
શોને વળિ દશ અધ્યયન, સૂત્ર વિપાક તણાં લહ્યાં ॥ ગૌ ॥ ૨ ॥
પોસા કીધા શ્રી વીરજી ને પાસ, દેશ અઢારના રાજયા ॥ નવ
મહિને નવ લગ્નજી રાય, વીરના ભગતા વાજયા ॥ ગૌ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ
સાસન ના શિરદાર, સર્વ સંઘને સંતોષ ને ॥ શોળ પહોર લગેં દેશના

દીધ, પછી વીર બીરાબ્યા મોક્ષ મેં ॥ ગૌ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રીન વરસ ને
સાઠ આઠ માસ, ચોથા આરાના બાકી રહ્યા ॥ દિન દોય તથો સંથાર,
ઋમૌન રહી મુગતે ગયા ॥ ગૌ૦ ॥ ૫ ॥ ઇંદ્ર અબ્યા છ ચિત્ત ઉઠાસ,
દેવ દેવીના સાથમેં ॥ બીજે ઝગમગ લગ રહી જ્યોત, અમાવાસ્યા
ની રાતમેં ॥ ગૌ૦ ॥ ૬ ॥ મુગતિ પહોત્યા એકાએક, સાતશેં હુવા-
બ્યારે કેવળી ॥ ચૌદશેં સાધવિયાં હુઈ સિદ્ધ, હું સહુને વાંદુ મન
રળી ॥ ગૌ૦ ॥ ૭ ॥ રહ્યા ત્રીશ વરસ ઘરમાંય વર્ષ બ્યાળિ સંયમ
પાળીયો ॥ પ્રભુ જગતારણ જગદીશ, દયા મારગ અબુવાળીયો ॥ ગૌ૦
॥ ૮ ॥ હો છ દેવ દેવીને વળી ઇંદ્ર, નિર્વાણ તથો મહોચ્છવ કીયો ॥
અરિહંત નો પડિયો વિભેગ, સુર નરનો ભરિયો હીયો ॥ ગૌ૦ ॥ ૯ ॥
સાધુ સાધવી કરતા શોક, શ્રાવક શ્રાવિકા પણ ધણો ॥ ભરતક્ષેત્ર માં
પડીયો વિભેગ, આજ પછી અરિહંત તથો ॥ ગૌ૦ ॥ ૧૦ ॥ પછી
બેઠા સુધર્મસ્વામી પાટ, આરૂઈ સંઘ ચરણ સેવતા ॥ બ્યારી પાળતા
અખંડિત આણુ, સેવા કરે દેવીને દેવતા ॥ ગૌ૦ ॥ ૧૧ ॥ મુગતે પહો-
ત્યા શ્રી મહાવીર, પ્રભુ સુખ પામ્યા છે શાશ્વતાં ॥ ઋષિ રાયચંદ-
છ કહે એમ, મ્હારે અરિહંત વચન ની આસતા ॥ ગૌ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

શ્રી મહાવીર પહોત્યા નિર્વાણ, ગૌતમસ્વામીએ વાત જ
બીણી ॥ ગૂરાં છ થેં મન ગોડે ન રાખ્યો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુગતિ
બાવણુ રો નામ ન દાખ્યો ॥ ગૂરાં છ ॥ ૨ ॥ હું સઘળા પહેલો
હુઓ થારો ચેલો, ઇણુ અવસર આધો કિમ મેલ્યો ॥ ગૂરાં છ ॥ ૩ ॥
પ્રભુ તુમ ચરણે મ્હારો ચિત્ત લાગ્યો, પણ થેં મુને મેલ દિયો આગો
॥ ગૂરાં છ ॥ ૪ ॥ મુને દરશન આપરો લાગતો પ્યારો, આપ પહોં-
ત્યા નીર્વાણ મુને મેલ ન્યારો ॥ ગૂરાં છ ॥ ૫ ॥ આપે તો મુજ શું
અંતર રાખ્યો, પિણુ મેં મ્હારા મનરો દરદ ન દાખ્યો ॥ ગૂરાં છ ॥
૬ ॥ હું આડો માંડીને ન ઝાલતા પલ્લો, પણ સાહિબ કામ કિયો તુમે
ભલ્લો ॥ ગૂરાં છ ॥ ૭ ॥ હું તુમને અંતરાય ન દેતો, મુગતિ મેં
જબ્યા વહેંચી ન લેતો ॥ ગૂરાં છ ॥ ૮ ॥ હું સંકઠાર્ધન કરતો કાંઈ,
આપ સાથે હું મોક્ષ મેં આઈ ॥ ગૂરાં છ ॥ ૯ ॥ આ અબ હું પૂછા કરશું
કિણુ આગે, પ્રભુ મ્હારો મન એક થાશુંજ લાગે ॥ ગૂરાં છ ॥ ૧૦ ॥
મારો સાંસો કહો કુણુ ટાળે, આપ વિના પાખંડી ના મહ કુણુ

ગાળે ॥ ગૂરાં ૭૦ ॥ ૧૧ ॥ હું તો ચૌહપૂરવ ને ચૌનાણી, પણ મોહની
કર્મે લપેટયો આણી ॥ ગૂરાં ૭૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇશા ગૌતમસ્વામી યે ક્રિયા
વિલપાત, એ મોહની કર્મની અચરિજ વાત ॥ ગૂરાં ૭૦ ॥ ૧૩ ॥
હવે મોહની કર્મ ફરે ટાળી, ગૌતમ સ્વામી યે સુરતિ સંભાળી ॥ વિત-
રાગ રાગ દ્વેષ શું વીત્યા ॥ ૧૪ ॥ એ આંકણી ॥ માહરા ચિત્તમાં
આઈ ગઈ ચિત્તા ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૧૫ ॥ તિણિ વેળા નિર્મળ ધ્યાન
જ ધ્યાયો, કેવળજ્ઞાન ગૌતમ સ્વામીયે પાયો ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૧૬ ॥
બાર વરસ રહ્યા કેવળ જ્ઞાની, વાત બશું કાંઈ નવિ રહી છાની ॥
વિતરાગ ૦ ॥ ૧૭ ॥ ગૌતમે પણ ક્રિયો મુગતિ મેં વાસો, સંસારનો
સર્વ દેખે તમાસો ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૧૮ ॥ જેણિ રાતે મુગતિ ગયા વર્દામોન,
ઈંદ્રભૂત ને ઉપન્યું કેવળ જ્ઞાન ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૧૯ ॥ તિણુ દિનથી
એ વાળ દીવાળી, મ્હાટો દિન એ મંગળ માળી ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૨૦ ॥
રાત દીવાળી નો શિયળ થેં પાળો, વળિ રાત્રિભોજન કરવો ટાળો
॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૨૧ ॥ ઋષિ રાયચંદ કહે સુણો હો સુ જ્ઞાની, દયા
રૂપ દીવાળી થેં લેખ્યો માની ॥ વિતરાગ ૦ ॥ ૨૨ ॥ કળશ ॥ શ્રી
શાસન નાયક મુગતિ દાયક, દયા મારગ અબુવાળિયો ॥ શ્રી ગૌત-
મ સ્વામી મુગતિગામી, ક્રિયો ચિત્ત વલ્લભ ચોદાળિયો ॥ ૨૩ ॥
સંવત અદારે ગુણ્યાળીશે, નાગોર ચોમાસો નિર્મળ મને ॥ પૂજ્ય
જેમલજી પ્રસાદે, સંપૂર્ણ ક્રિયો દીવાળી દિને ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી દાન, શીયલ, તપ અને જાવનું પંચઢાલિયું.

(દાહા.)

પ્રથમ જિણેસર પાય નમી પામી સુગુર પ્રસાદ ॥ દાન શિય-
ળ તપ ભાવનો, બોલિશ બહુ સંવાદ ॥ ૧ ॥ વીરજિણુંદ સમોસ-
રયા, રાજગૃહી ઉધાન ॥ સમવસરણુ દેવે રમ્યું, બેઠા શ્રી વર્દામાન
॥ ૨ ॥ બેઠી બારે પરવદા, સુણુવા જિનવર વાણુ ॥ દાન કહે
પ્રભુ હું વડો, મુજને પ્રથમ વખાણુ ॥ ૩ ॥ સાંભળજો સહુ કે તમે,
કુણુ છે મૂજ સમાન ॥ અરિહંત દીક્ષા અવસરે, આપે પહિલું દાન
॥ ૪ ॥ પ્રથમ પહોર દાતારનું, લીયે સહુ કેઈ નામ ॥ દીધાની દેઉળ
અદે, સીએ વંછિત કામ ॥ ૫ ॥ તીર્થંકર ને પારણે, કુણુ કરશે મુજ
હોડ ॥ વૃષ્ટિ કરે સોવન તણી, સાડી બારહ કોડ ॥ ૬ ॥ હું જગ
સઘળું વશ કરું, મુજ મ્હોટી છે વાત ॥ કુણુ કુણુ દાન થકી તરયા,
તે સુણુજો અવદાત.

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(લલનાની દેશી.)

ધન સારથવાહ સાધુને, ધીધું ધૃતનું દાન ॥ લલના ॥ તીર્થંકર પદ
મેં દીયું, તિણે મુજને અભિમાન ॥ લલના ॥ દાન કહે જગ હું વડું
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તુજ સરિખું નહિ કોય ॥ લલના ॥ ૨ ॥ ઋદ્ધિ
સમૃદ્ધિ સુખ સંપદા, દાને દોલત કોય ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૨ ॥ સુમુખ
નામે ગાથાપતિ, પડિ લાભ્યો અણગાર ॥ લ૦ ॥ કુમર સુખાહુ સુખ
લહું, તે તો મુજ ઉપગાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૩ ॥ પાંચશેં મુનિ ને
પારણે, હેતો વોહરી આણુ ॥ લ૦ ॥ ભરત થયો ચક્રવર્તિ ભલો, તે
પણુ મુજ ફળ જાણુ ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૪ ॥ માસખમણુને પારણે,
પડિલાભ્યો ઋષિરાય ॥ લ૦ ॥ શાળિભદ્ર સુખ લોગવે, દાન તણે
સુ પસાય ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૫ ॥ આખ્યા અહંના બાકુળા, ઉત્તમ
પાત્ર વિશેષ ॥ લ૦ ॥ મૂળદેવ રાજા થયો, દાન તણું ફળ દેખ ॥
લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૬ ॥ પ્રથમ જિણેસર પારણે, શ્રી શ્રેયાંસ કુમાર ॥ લ૦ ॥
શેલડી રસ વોહરાવિયો, પામ્યો ભવનો પાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૭ ॥
અંદનખાળા બાકુળા, પડિલાભ્યા મહાવીર ॥ લ૦ ॥ પંચ દિવ્ય પ્રગટ
થયા, સુંદર રૂપ શરીર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૮ ॥ પૂરવ ભવ પારેવડું, શરણે
રાખ્યું શૂર ॥ લ૦ ॥ તીર્થંકર ચક્રવર્તિ પણે, પ્રગટયો પુણ્ય પડૂર ॥
૥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૯ ॥ ગજ ભવે શશલો રાખિયો, કરૂણા કીધી સાર ॥ લ૦ ॥
શ્રેણિક ને ઘેર અવતરયો, અંગજ મેઘકુમાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૧૦ ॥ એમ
અનેક મેં ઉદ્દરયા, કહેતાં નાવે પાર ॥ લ૦ ॥ સમયસુંદર પ્રભુ
વીરજી, મુજ પહેલો અધિકાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

શિયળ કહે સુણુ દાન તું, કિર્યો કરે અહંકાર ॥ આહંબર આઠે
પહોર, જાચક શું વ્યવહાર ॥ ૧ ॥ અંતરાય વળિ તાહરે, ભોગ
કરમ સંસાર ॥ જિનવર કર નીચા કરે, તુજને પડયો પિષ્કાર ॥ ૨ ॥
ગર્વ મ કર રે દાન તું, મુજ પૂઠે સહુ કોય ॥ આક્રે આલે આગળે,
તો શું રાજા હોય ॥ ૩ ॥ જિન મંદિર સોના તણું, નવું નિપાવે કોય ॥
સોવન કોઠિ દાન દે, શિયળ સમું નહિ કોય ॥ ૪ ॥ શિયળે સંકટ સવિ
ટળે, શિયળે સુ જસ સોભાગ ॥ શિયળે સુર સાન્નિધ્ય કરે, શિયળ
વસે વૈરાગ ॥ ૫ ॥ શિયળે સર્પ ન આભડે, શિયળે શીતળ આગ
॥ શિયળે અરિ કરિ કેસરી, ભય જાણે સવિ ભાગ ॥ ૬ ॥ જન્મ

મરણના ભય થકી, મેં છોડાવ્યા અનેક ॥ નામ કહું હવે તેહનાં
સાંભળજે સુ વિવેક ॥ ૭ ॥

॥ ઠાણ ૨ જી. ॥

(પાસ જીવંદ જીહારીએ એ દર્શી.)

શિયળ કહે જગ હું વડું, મુજ વાત સુણે અતિ મીઠી રે ॥
લાલચ લાવે લોકને, મેં દાન તણી વાત દીઠી રે ॥ શિં ॥ ૧ ॥ કળહ
કારણ જગ જાણીયે, વળી વિરતિ નહીં પણ કાંઈ રે ॥ તે નારદ મેં
સીઝવ્યો, મુજ જીવ્યો એ અધિકાઈ રે ॥ શિં ॥ ૨ ॥ બાંહે પહેરયા
બેરખા, શંખ રાજાએ દ્વપણ દીધાં રે ॥ કાખ્યા હાથ કળાવતી, તે
મેં નવ પહાવ કીધા રે ॥ શિં ॥ ૩ ॥ રાવણ ધર સીતા રહી, તે
રામચંદ્ર ધર આણી રે ॥ સીતાનું કલંક ઉતારીયું, મેં પાવક કીધો
પાણી રે ॥ શિં ॥ ૪ ॥ ચંપા બાર ઉઘાડિયાં, વળી ચારણીયે કાઢ્યું
નીરો રે ॥ સતીય સુભદ્રા જશ થયો, મેં તસ કીધી ભીરો રે ॥ શિં
॥ ૫ ॥ રાજા મારણ માંડીયો, રાણી અભયાયે દ્વપણ દાખ્યો રે ॥ શૂળિ
સિંહાસન મેં કીધો, મેં શેઠ સુદર્શન રાખ્યો રે ॥ શિં ॥ ૬ ॥
શીળ સન્નાહ મંત્રીસરે, આવતો અરિહળ થંબ્યો રે ॥ તિહાં પણ સા-
ન્નિધ્ય મેં કરી, વળી ધરમ કારજ આરંબ્યો રે ॥ શિં ॥ ૭ ॥ પહેરણ
ચીર પ્રગટ ક્રિયાં, મેં અઠોત્તર શો વારો રે ॥ પાંડવ નારી દ્રૌપદી,
મેં રાખી મામ ઉદારો રે ॥ શિં ॥ ૮ ॥ ગ્રાહ્યી ચંદન બાળિકા, વળી
શીળવંતી હમયંતી રે ॥ ચેડાની સાતે સુતા, રાજિમતી સુંદરી કુંતી
રે ॥ શિં ॥ ૯ ॥ ઇત્યાદિક મેં ઉદરયા, નર નારીના વૃદ્ધો રે ॥
સમયસુંદર પ્રભુ વીરજી, પહેલો મુજ આણુંદો રે ॥ શિં ॥ ૧૦ ॥

(દોહા.)

તપ બ્રાહ્મ્યું તટકી કરી, દાન ને તું અવહીલ ॥ પણ મુજ આગળ
તું કિયું, સાંભળ રે તું શીળ ॥ ૧ ॥ સરસાં લોજન તેં તળ્યાં, ન
ગમે મીઠા નાદ ॥ દેહ તણી શોભા તણી, તુજમાં કિશે સવાદ ॥ ૨ ॥
નારી થકી ડરતો રહે, કાયર કિશ્યું વખાણુ ॥ કૂડ કપટ બહુ કેળવી,
જિમ તિમ રાખે પ્રાણુ ॥ ૩ ॥ કો વિરલો તુજ આદરે, છંડી
સહુ સંસાર ॥ આપ એક તું ભાંજતાં, ખીજાં ભાંજે ચાર ॥ ૪ ॥
કરમ નિકાચિત ત્રોડવા, ભાંજું ભવ ભય ભીમ ॥ અરિહંત મુજ
ને આદરે, વરસ છમાસી સીમ ॥ ૫ ॥ રૂચક નંદીસર બિપરે,
મુજ લખે મુનિ ભય ॥ ચૈત્ય જીહારે શાશ્વતાં, આનંદ અંગ ન

માથ ॥૬॥ મ્હોટાં ભેયણુ લાખનાં, લઘુ કુંથુ આકાર ॥ હય ગય
રથ પાયક તણાં, રૂપ કરે અણુગાર ॥ ૭ ॥ મુજ કર ફરસે ઉપસમે,
કુદાદિક ના રોગ ॥ લળિધ અઘાવિશ ઉપજે, ઉત્તમ તપ સંભોગ
॥ ૮ ॥ જે મેં તારયા તે કહું, સુણજો મન ઉદ્ધાસ ॥ ચમત્કાર
ચિત્ત પામશે, દેશે મુજ સાબાશ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(નણુદડની દર્શી.)

દહમહારી અતિ પાપીયો, હત્યા કીધી ચાર હો ॥ સુંદર ॥ તે
પણુ તિણુ ભવ ઉદ્ધરયો, મૂક્યો મુક્તિ મઝાર હો ॥ સુંદર, તપ
સરિખો જગ કો નહી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તપ કરે કર્મનું સૂઝ હો
॥ સુંદર ॥ તપ કરવો અતિ દોહિલો, તપમાં નહી કો ફૂડ હો ॥ સુંદર
॥ તપ ૦ ॥ ૨ ॥ સાત માણસ નિત મારતો, કરતો પાપ અધાર હો
॥ સુંદર ॥ અર્જુન માળી મેં ઉદ્ધરયો, છેઘાં કર્મ કઠોર હો સુંદર
॥ તપ ૦ ॥ ૩ ॥ નંદિવેણુ ને મેં કિયો, સ્ત્રીવહ્નિ વસુદેવ હો ॥ સુંદર ॥
ખહોતેર સહસ અંતેઉરી, સુખ ભોગવે નિત્ય મેવ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦
॥ ૪ ॥ રૂપ કુરૂપ કાળો ઘણો, હરિકેશી અંડાળ હો ॥ સુંદર ॥ સુરનર
કોડી સેવા કરે, તસ મેં કીધી ચાલ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૫ ॥
વિષ્ણુ કુમરે હ્રુષ્ઠે કીયું, લાખ ભેયણુનું રૂપ હો સુંદર ॥ શ્રી સંઘ કેરે
કારણે, એ મુજ શક્તિ અનુપ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૬ ॥ અષ્ટાપદ
ગૌતમ ચઢયા, વાંઘા જિન ચોવીશ હો ॥ સુંદર ॥ તપસ પણ
પ્રતિ ખૂઝવ્યા, તિણુ મુજ અધિક જગીશ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૭ ॥
ચૌદ સહસ અણુગાર માં, શ્રી ધન્નો અણુગાર હો ॥ સુંદર ॥ વીર
જિણુદ વખાણીયો, એ પણુ મુજ અધિકાર હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૮ ॥
કૃષ્ણ નરેસર આગળે, દુક્કરકાર કહેહ હો ॥ સુંદર ॥ ઢંઢણુ નેમિ
પ્રશંસીયો, મુજ મહિમા સવિ તેહ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૯ ॥ નંદિવેણુ
વોહરણુ ગયો, ગણુકા ચે કીધી હાંસિ હો ॥ સુંદર ॥ વૃષ્ટિ કરી
સોવન તણી, મેં તસ પૂરી આશ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૧૦ ॥ જોમ
ખળભદ્ર પ્રમુખ બહુ, તારયા તપસી જીવ હો ॥ સુંદર ॥ સમય સુંદર
પ્રભુ વીરજી, પહેલો મુજ પ્રસ્તાવ હો ॥ સુંદર ॥ તપ ૦ ॥ ૧૧ ॥
(દોહા.)

ભાવ કહે તપ તું કિશે, છેડયો કરે કષાય ॥ પૂર્વ કોડિ ને તપ
તપે, ક્ષણમાં ખેરૂં શાય ॥ ૧ ॥ ખંધક આચારજ પ્રતે, તેં બળાબ્યો

સવિ દેશ ॥ અશુભ નિયાણું તું કરે, ક્ષમા નહી લવલેશ ॥૨॥ દ્વિયા-
યન ઋષિ દ્વહવ્યા, શાંખ પ્રદ્યુમ્ન ને આહિ ॥ તે તપ ક્રોધ કરી
તિહાં, દીધો દ્વારિકા દાહ ॥૩॥ દ્વાન શિયળ તપ સાંભળો, મ કરો
બૂઠ ગુમાન ॥ લોક સહુ કે સાખ દે, ધર્મે ભાવ પ્રધાન ॥ ૪ ॥
આપ નપુંસક છો ત્રણે, ઘે વ્યાકરણુ તે સાખ ॥ કામ સરે નહિ કેઇ
તું, ભાવ ભણે મુજ પાખ ॥૫॥ રસ વિણુ કનક ન નીપજે, જળ
વિણુ તરૂવર વૃદ્ધિ ॥ રસવતી રસ નહી લવણુ વિણુ, તિમ મુજ
વિણુ નહિ સિદ્ધિ ॥૬॥ મંત્ર જંત્ર મણિ ઔષધિ, દેવ ધર્મ ગુરુ
સેવ ॥ ભાવ વિના તે સવિ વૃથા, ભાવ ફળે નિત મેવ ॥૭॥ દ્વાન
શિયળ તપ જે તુમે, નિજ નિજ કહ્યાં વૃતાંત ॥ તિહાં જો ભાવ
ન હોત તો, કેઇ સિદ્ધિ નવિ હુંત ॥૮॥ ભાવ કહે મેં એકલો, તાર્યો
બહુ નર નર ॥ સાવધાન થઇ સાંભળો, નામ કહું નિરધાર ॥ ૯ ॥

॥ ઠાલ ૪ થી. ॥

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

કાનન માંહે કાઉરસઝ રહ્યો રે, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય ॥ તે મેં
કીધો કેવળી રે, તતક્ષણુ કર્મ અપાય ॥ સોભાગી સુંદર, ભાવ વડો
સંસાર ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ એ તો ખીજો મુજ પરિવાર ॥ સોં ॥
દ્વાનદિક વિણુ એકલો રે, પહોચાડુ ભવ પાર ॥સોં ॥૨॥ વંશ ઉપર
ચઢી ખેલતો રે, એલાપુત્ર અપાર ॥ કેવળ જ્ઞાની મેં કીયો રે પ્રતિ
બાધ્યો પરિવાર ॥ સોં ॥ ૩ ॥ ભૂખ તૃષા ખમે અતિ ઘણી રે,
કરતો ફર આહાર ॥ કેવળ મહિમા સુર કરે રે, કુરગડુ અણુગાર ॥
સોં ॥૪॥ લાલથી લોલ વાધે ઘણો રે, આણ્યો મન વૈરાગ ॥
કપીલ થયો મુનિ કેવળી રે, તે એ મુજને સોભાગ ॥ સોં ॥ ૫ ॥
અર્ધિંકા સુત ગચ્છનો ધણી રે, ક્ષીણુ જંધાખળિ જાણુ ॥ કીધો અંતગઠ
કેવળી રે, ગંગા જળ ગુણુખાણુ ॥ સોં ॥ ૬ ॥ પન્નરસે તાપસ
ભણી રે, દીધી ગૌતમે દીખ ॥ તતક્ષણુ કીધા કેવળી રે, જો મુજ
માની શીખ ॥ સોં ॥ ૭ ॥ પાલક પાપીયે પીલીયા રે, ખંધક
સૂરિના શિષ્ય ॥ જનમ મરણુથી છોડવ્યા રે, આપે મુજ આશીષ ॥સોં
॥ ૮ ॥ ચંદ્રકે ને ચાલતાં રે, દીધો હંડ પ્રહાર ॥ નવ દીક્ષિત થયો
કેવળી રે, તે ગુરુ પણુ તિણિવાર ॥ સોં ॥૯॥ ધનરથકારક સાધુને
રે પઠિલાવ્યો ઉદ્ધાસ ॥ મૃગલો ભાવના ભાવતો રે, પહોંત્યો
સ્વર્ગ આવાસ ॥ સોં ॥૧૦॥ નિજ અપરાધ ખમાવતી રે, મૂક્યું

દાન, શીયળ, તપ અને ભાવનું પંચકાગિયું. (૧૫૯)

મનથી માન ॥ મૃગાવતી ને મેં દીયું રે, નિર્મળ કેવળ જ્ઞાન ॥ સો ૦
 ॥ ૧૧ ॥ મરૂદેવી ગજ ઉપરે રે, દેખી પુત્રની ઋદ્ધિ ॥ મુજને મન
 માંહે ધર્યો રે, તતક્ષણ પામી સિદ્ધિ ॥ સો ૦ ॥ ૧૨ ॥ વીર વંદન
 ચડ્યો મારગે રે, ચાંપ્યો ચપળ તુરંગ ॥ દર્દર નામે દેવતા રે, તેહ
 થયો મુજ સંગ ॥ સો ૦ ॥ ૧૩ ॥ પ્રભુ પાપ પૂજન નીસરી રે,
 દુર્ગલા નામે નાર ॥ કાળધરમ વચમાં કરી રે, પહોતી સ્વર્ગ મઝાર ॥
 સો ૦ ॥ ૧૪ ॥ કાયાની શોભા કારમી રે, રૂપ કિશો અભિમાન ॥
 ભરત આરીસા ભુવનમાં રે, પામ્યો કેવળજ્ઞાન ॥ સો ૦ ॥ ૧૫ ॥
 આષાઢભુતિ કળા નીલો રે, પ્રગટ્યો ભરત સરૂપ ॥ નાટક કરતાં
 પામીયો રે, કેવળજ્ઞાન અનૂપ ॥ સો ૦ ॥ ૧૬ ॥ દીક્ષા દિન
 કાઉરસગ્ગ રક્ષો રે, ગજસુકુમાળ મસાણ ॥ સોમલે શીશ પ્રભળીયું રે,
 સિદ્ધિ ગયો શુભ ભણ ॥ સો ૦ ॥ ૧૭ ॥ ગુણસાગર થયો કેવળી રે,
 સાંભળી પૃથવીચંદ ॥ પોતે કેવળ પામીયો રે, સેવ કરે સુર ઇંદ
 સો ૦ ॥ ૧૮ ॥ એમ અનેક મેં ઉદ્ધર્યા રે, મૂક્યા શિવપુર વાસ
 ॥ સમયમુંદર પ્રભુ વીરજી રે, મુજને પ્રથમ પ્રકાશ ॥ સો ૦ ॥ ૧૯ ॥
 (દોહા.)

વીર કહે તુમે સાંભળો, દાન શિયળ તપભાવ ॥ નિંદા છે અતિ
 પાપિણી, ધર્મ કર્મ પ્રસ્તાવ ॥ ૧ ॥ પરનિંદા કરતાં થકાં, પાપે
 પિંડ ભરાય ॥ વેઠ રાઠ વાધે ઘણી, દુર્ગતિ પ્રાણી ભાય ॥ ૨ ॥ નિંદક
 સરખો પાપિયો, ભુંડો કોઈ ન દીડ ॥ વળિ ચંડાળ સમો કહ્યો,,
 નિંદક મૂખ અદીઠ ॥ ૩ ॥ આપ પ્રશંસા આપણી, કરતો ઇંદનરિંદ ॥
 લઘુતા પામે લોકમાં, નાસે નિજ ગુણ વૃંદ ॥ ૪ ॥ કો કેહની મ કરો
 તુમે, નિંદાને અહંકાર ॥ આપ આપણુ ઠામે રહો, સહુ કો ભલો
 સંસાર ॥ ૫ ॥ તો પણ અધિકો ભાવ છે, એકાકી સમરત્ય ॥ દાન
 શિયળ તપ ત્રણે ભલા, પણ ભાવ વિના અકયત્ય ॥ ૬ ॥ અંજન
 આંખે આંજતાં, અધિકો આણી રેખ ॥ રજ માંહી તજ કાઢતાં,
 અધિકો ભાવ વિશેષ ॥ ૭ ॥ ભગવંત હઠ ભંજન ભણી, ચારે સરિખ
 ગણુંત ॥ ચારે કરી મુખ્ય આપણા, ચઉવિધ ધર્મ ભણુંત ॥ ૮ ॥

॥ દાસ ૫ મો. ॥

(ચેતન ચેતીએ રે. એ દશી)

વીર જિણેસર એમ ભણે રે, બેઠી પરપદા ખાર ॥ ધર્મ કરો
 તુમે પ્રાણીયા રે, જિમ પામો ભવ પાર રે ॥ ધર્મ હૈયે ધરો, ધર્મના

ચાર પ્રકારો રે, ભવિષ્ય સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધર્મ મુક્તિ
 સુખકારો રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ધર્મ થકી ધન સંપન્નેરે, ધર્મથકી સુખ હોય
 ॥ ધર્મ થકી આરતિ ટળે રે, ધર્મ સમે નહી કોય રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૨ ॥
 દુર્ગતિ પડતાં પ્રાણીયા રે, રાખે શ્રી જિનધર્મ ॥ કુટુંબ સહુ કો
 કારમું રે, મત ભૂલો ભવિ ભર્મ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૩ ॥ જીવ જિકે સુખીયા
 હુઆ રે, વળી હોવે છે જોહ ॥ તે જિનવર ના ધર્મ થી રે, મત કોઈ
 કરો સંદેહ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૪ ॥ સોળસે ને છાસઠ સમે રે, સાંગાનેર,
 મઝાર ॥ પદ્મપ્રભુ સુ પસાઉલે રે, એહ ભણ્યો અધિકાર રે ॥ ધર્મ ૦
 ॥ ૫ ॥ સેહમસ્વામી પરંપરા રે, ખરતર ગચ્છ કુળચંદ ॥ યુગપ્રધાન
 જગ પરગડો રે, શ્રી જિનચંદ્રમૂરિંદ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૬ ॥ તાસ
 શિષ્ય અતિ દીપ્તો રે, વિનયવંત જસવંત ॥ આચારજ ચઢતી
 કળા રે, જિનસિંહસૂરિ મહંત રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રથમ શિષ્ય શ્રી
 પૂજ્યના રે, સકળચંદ તસ શિષ્ય ॥ સમ્યસુંદર વાચક ભણે રે, સંધ
 સદા સુ જગીશ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૮ ॥ દાન શિયળ તપ ભાવનો રે, સરસ
 રચ્યો સંવાદા ભણતાં ગુણતાં ભાવશું રે, જદિ સમૃદ્ધિ સુદ સુપ્રસાદ રો ॥ ૯ ॥

અથ શ્રી પાંચસમવાયનું ષટ્ઠાસિયું.

(ઠાહા.)

સિદ્ધારથ સુત વંદિયે, જગ દીપક જિનરાજ ॥ વસ્તુ તત્ત્વ સવિ
 બાણીએ, જસ આગમથી આજ ॥ ૧ ॥ સ્યાદ્વાદથી સંપન્ને, સક-
 લ વસ્તુ વિખ્યાત ॥ સપ્તભંગ રચના વિના, અંધ ન ખેસે વાત ॥ ૨ ॥
 વાત વહે નય જૂ જુવા, આપ આપણે ઠામ ॥ પૂરણ વસ્તુ વિચાર
 તાં, કોઈ ન આવે કામ ॥ ૩ ॥ અંધ પુરૂષે એહ ગજ, શ્રદ્ધી અવય-
 વ એકેક ॥ દૃષ્ટિવંત લહે પૂર્ણ ગજ, અવયવ મિળી અનેક ॥ ૪ ॥
 સંગિત સકળ નયે દરી, જુગતિ યોગ શુદ્ધ બોધ ॥ ધન્ય જિનશા-
 સન જગ જયો, જિહાં નહિ કાંઈ વિરોધ ॥ ૫ ॥

॥ ઠાસ ૧ સી ॥

શ્રી જિનસાસન જગ જ્યકારી, સ્યાદ્વાદ શુદ્ધ રૂપ રે ॥ નય
 એકાંત મિથ્યાત નિવારણ, અકળ અભંગ અનૂપ રે ॥ શ્રી ૦ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ કોઈ કહે એક કાળતણે વશ, સકળ જગત ગતિ હોયેરે
 ॥ કાળે ઉપજે કાળે નિહુસે, અવર ન કારણ કોઈ રે ॥ શ્રી ૦ ॥ ૨ ॥
 કાળે ગર્ભ ધરે જગ વનિતા, કાળે જનમે પૂત રે ॥ કાળે એલે કાળે

ચાલે, કાળે ચાલે ધર સૂત રે ॥ શ્રીં ॥ ૩૩ ॥ કાળે દૂધ થકી દહીં થાયે,
કાળે ફળ પરિપાક રે ॥ વિવિધ પદારથ કાળ ઉપાએ, કાળે સહુ
થાયે ખાખ રે ॥ શ્રીં ॥ ૪૪ ॥ જિન ચોવીશે ખારે ચક્રવર્તી, વાસુ-
દેવ બળદેવ રે ॥ કાળે કવલિત કોઈ નવ દીસે, જસુ કરતા સુર સેવ
રે ॥ શ્રીં ॥ ૫૫ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરા, છએ જુઈ જુઈ ભાત
રે ॥ ૫૮ ॥ ઋતુકાળ વિશેષ વિચારે, ભિન્ન ભિન્ન દિન રાત રે ॥ શ્રીં
॥ ૬૬ ॥ કાળે ખાળ વિલાસ મનોહર, જોવન કાળા કેશ રે ॥ વૃદ્ધાપણ
પળી વયુ અતિ દુર્ખાં, શક્તિ નહી લવલેશ રે ॥ શ્રીં ॥ ૭ ॥

(દાહા.)

સભા સમક્ષે તવ તિહાં, ખોલે વાદી સ્વભાવ ॥ કાળ ખાળ એ
મુજ થકી, કહો કિમ મ'ડે દાવ ॥ ૧ ॥ તિન લોકમાંહી કહ્યો, અધિકો
મુજ ઉપગાર ॥ કોઈ ન જીતે જીતિશુ, નિસુણો તે અધિકાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(ગિર્યા ગુણ વીરજી. એ દશી.)

તવ સ્વભાવ વાદી વદે જી, કાળ કિશું કરે રંક ॥ વસ્તુ સ્વ-
ભાવે નીપજે જી, વિષુસે તિમ જ નિઃશંક ॥ સુ વિવેક વિચારી, જીઓ
જીઓ વસ્તુ સ્વભાવ ॥ ૧ ॥ એ આંખી ॥ છતે યોગ જોવનવતી જી, વાંઝ-
ણી ન જણે ખાળ ॥ મૂંછ નહિ મહિલા મુખે જી, કર તળ ઊગે ન વાળ
॥ ૨ ॥ વિષુ સ્વભાવ નવિ નીપજે જી, કેમ પદારથ કોય ॥ અંખ
ન લાગે લીંબડે જી, વાય વસંતે જોય ॥ ૩ ॥ મોર પીંછ કુણ
ચીતરે જી, કુણ કરે સંધ્યા રંગ ॥ અંગ વિવિધ સવિ જીવનાં જી,
સુંદર નયન કુ રંગ ॥ ૪ ॥ કાંટા ખોર ખખૂલના જી, કોણે અણિ-
યાળા કીધ ॥ ૫ ॥ રંગ ગુણ જીજીઆ જી, તર ફળ ફૂલ પ્રસિદ્ધ
॥ ૬ ॥ વિષધર મરતક નિત્ય વસે જી, મણિ હરે વિષ તત-
કાળ ॥ પર્વત ધિર ચળ વાયરો જી, ઊર્ધ્વ અગ્નિની આળ ॥ ૭ ॥
મચ્છ તુંખ જળમાં તરે જી, ખૂડે કાગ પાપાણુ ॥ પંખી ભત
ગયણે ફિરે જી, ધણિ પરે સયળ વિજાણુ ॥ ૮ ॥ વાયુ સૂંઠથી
ઉપશમે જી, હરડે કરે વિરેચ ॥ સીંઝે નહી કણુ ગાંગડુ જી, શક્તિ
સ્વભાવ અનેક ॥ ૯ ॥ દેશ વિશેષે કાષ્ટનું જી, ભૂંચમાં થાય
પાપાણુ ॥ શંખ અસ્થિ નો નીપજે જી, ક્ષેત્ર સ્વભાવ પ્રમાણુ ॥ ૧૦ ॥
રવિ તાતો શશિ શીતળો જી, લવ્યાદિક ખહુ ભાવ ॥ ૧૧ ॥
દ્રવ્ય આપ આપણા જી, ન તજે કોય સ્વભાવ ॥ ૧૨ ॥

(દોહાં.)

કાળ સ્વભાવ કહ્યા પછી, ભવિતવ્યતાઃ બહુ કોડ ॥ બોલે મૂછ
મરોડને, કુણુ છે માહારી જોડ ॥૧॥ અવનિ તળે અવલોકતાં, માહરે
વશ સહુ કોય ॥ ઇંદ્ર ચંદ્રને ચક્ષવદ્વી, મુજ પૂઠે સહુ કોય ॥૨॥

॥ ઢાલ ૩ જો. ॥

(કપૂર હોય અતિ ઊજળો રે. એ દશી.)

કાળ કિશ્યું કરે બાપડો જી, વસ્તુ સ્વભાવ અકલ્પ ॥ જો નવિ
હોએ ભવિતવ્યતા જી, તો કેમ સીજે કલ્પ રે ॥ પ્રાણી, મ કરો
મન જંબળ, ભાવીભાવ નિહાળ રે ॥ પ્રાણી મં ॥૧॥ એ આંકણી
॥ જળનિધિ તરે જંગલ ફરે જી, કોડ જતન કરે કોય ॥ અણુ-
ભાવી હોવે નહી જી, ભાવી હોય તે હોય રે ॥ પ્રાણી મં ॥૨॥
આંખે મ્હોર વસંત માં જી, ડાળે ડાળે કેઇ લાખ ॥ કેઇ ખરયાં કેઇ
ખાખટી જી, કેઇ આંખા કેઇ સાખ રે ॥ પ્રાણી મનં ॥૩॥ વાઉલ
જિમ ભવિતવ્યતા જી, જિણુ જિણુ દિશિ ઉજય ॥ પરવશ મન
માણસ તણું જી, તુણુ જિમ પૂઠે ધાય રે ॥ પ્રાણી મં ॥૪॥ નિયત
વશે વિણુ ચિંતવ્યું જી, આવી મળે તતકાળ ॥ વરસા સોનું ચિંત-
વ્યું જી, નિયતિ કરે વિસરાળ રે ॥ પ્રાણી મં ॥૫॥ બ્રહ્મદત્ત ચક્રી-
તણું જી, નયણુ હરે ગોવાળ ॥ હોય સહસ જસ દેવતા જી, ફેહ
તણુ રખવાળ રે ॥ પ્રાણી મં ॥૬॥ કોફૂડો કોયલ કહે જી, કિમ
રાખીશ તું પ્રાણુ ॥ આહેડી શર તાકીયો જી, ઊપર ભમે સીંચાણુ
રે ॥ પ્રાણી મં ॥૭॥ આહેડી નાગે ડશ્યો જી, બાણુ લાગ્યો સીં-
ચાણુ ॥ કોફૂડો ઊડી ગયો જી, જુઓ જુઓ નિયતિ પ્રમાણુ રે ॥
પ્રાણી મં ॥૮॥ શસ્ત્રે હણ્યા સંગ્રામમાં જી, રાને પટયા જીવંત ॥
મંદિર માંથી માનવી જી, રાખ્યા હી ન રહંત રે ॥ પ્રાણી મં ॥૯॥

(દોહાં.)

ચોથો વાંદી કહે ચતુર, કર્મ અધિક સંસાર ॥ જિમ રૂલાવે
તિમ રૂળે, કોણુ પુરૂષ નાર ॥૧॥ સુખ દુઃખ સધળા જીવને, કર્મ
પ્રમાણુ કહાય ॥ જગતિ તળે જોતાં થકાં, ગજ સમવડ કુણુ થાય ॥૨॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(રાગ મારૂણી. મનોહર વીરજી રે. એ દશી.)

કાળ સ્વભાવ નિયત મતિ ફૂટી, કર્મ કરે તે થાય ॥ કર્મે નરય

તિરિય નર સુર ગતિ જીવ લવાંતરે જાય ॥ ચેતન ચેતો રે, કર્મ
સમો નહી કોઈ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ કર્મે રામ વશ્યા વનવાસે,
સીતા પામી આળ ॥ કર્મે લંકાપતિ રાવણનું રાજ થયું વિસરાળ
॥ ચે૦ ॥૨॥ કર્મે કીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર ગુણવંત ॥ કર્મે રોગ
શોગ દુઃખ પીડિત, જનમ જાય વિલપંત ॥ ચે૦ ॥૩॥ કર્મે વરસ
લગે ઋષલેશ્વર, ઉદક ન પામે અન્ન ॥ કર્મે વીરને જુઓ ગોવાળે,
ખીલા રોપ્યા કન્ન ॥ ચે૦ ॥૪॥ કર્મે એક સુખપાળે ખેસે, સેવક
સેવે પાય ॥ એક હય ગય રથ ચઢ્યા ચતુર નર, એક આગળ
ઉભય ॥ ચે૦ ॥૫॥ ઉદમ માની અંધ તણી પરે, જગ હીડે હાહુ-
તો ॥ કરમખળી તે લહે સકળ ફળ, સુખ ભર સેજે સૂતો ॥ ચે૦
॥૬॥ ઉદર એકે કીધો ઉદમ, કરંડીયો કરકોલે ॥ માંહે ધણા દિવ-
સનો ભૂખ્યો, નાગ રહ્યો દુઃખ ડોલે ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥ વિવર કરી
મૂષક તસ મુખમાં, દિયે આપણો દેહ ॥ માગ લાહી વન નાગ
પધાર્યા, કર્મ મર્મ જુઓ એહ ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥

(દોહા.)

ઉદમ અતિ આનંદથી ખોલે ખોલ વિચાર ॥ મુજ સહાયથી
મુનિવરા, પામે ભવનો પાર ॥૧॥ તિણ કારણ મ્હારે વશ, સકળ
જગત વ્યવહાર ॥ ગર્વ કરો ગહિલા થકા, ચારે હિ અવિચાર ॥૨॥

॥ ટાલ ૫ મો. ॥

હવે ઉદમવાદી લણે એ, એ ચારે અસમર્થ તો ॥ સકળ પદા-
રથ સાધવા એ, એક ઉદમ સમર્થ તો ॥૧॥ ઉદમ કરતાં માનવી એ
શું નવિ સીએ કાજ તો ॥ રામે રચણાયર તરી એ, લીધું લંકા રાજ
તો ॥૨॥ કરમ નિયત તે અનુસરે એ, જેહમાં શક્તિ ન હોય તો
॥ દેહળ વાઘ મુખે પખીયાં એ, પિઉ પેસતાં જાય તો ॥૩॥ વિણ
ઉદમ કિમ નીકળે એ, તિલ માંહેથી તેલ તો ॥ ઉદમથી ભંચી
ચઢે એ, જુઓ એકેંદ્રિય વેલ તો ॥૪॥ ઉદમ કરતાં એક સમે એ,
જેહ નવિ સીએ કાજ તો ॥ તે ફરિ ઉદમથી હુવે એ, ને નવિ
આવે વાજ તો ॥૫॥ ઉદમ કરી ઓરચા વિના એ, નવિ રધાએ
અન્ન તો ॥ આવી ન પડે કોળિયો એ, મુખમાં પ્રક્ષેપે જતન્ન તો ॥૬॥
કર્મ પુત્ર ઉદમ પિતા એ, ઉદમે કીધાં કર્મ તો ॥ ઉદમથી દૂર ટળે
એ, જુઓ કર્મનો મર્મ તો ॥૭॥ દૃઢપ્રહારી હત્યા કરી એ, કીધાં પાપ
અનંત તો ॥ ઉદમ થી પટ માસમાં એ, આપ થયા અરિહંત તો,

॥ ૮ ॥ ટીંપે ટીંપે સર ભરે એ, કાંકરે કાંકરે પાળ તો ॥ ગિરિ
જેહવા ગઠ નીપજે એ, ઉદમ શક્તિ નિહાળ તો ॥ ૯ ॥ ઉદમ થી
જળ ખિંદુઓ એ, કરે પાપાણુમાં ઠામ તો ॥ ઉદમથી વિદ્યા ભણે
એ, ઉદમ જોડે દામ તો ॥ ૧૦ ॥

(દાહા.)

ઇમ પાંચે એ પરસ્પરે, વિધ વિધ કરતા વાદ ॥ રાત દિવસ રાતા
રહે, મન ધરિ અતિ ઉનમાદ ॥ ૧૧ ॥ એક દિન વીર સમોસરયા, રાજ-
ગૃહી ઉદ્યાન ॥ નિસુણી નિજ નય થાપવા, આવે ધરી અભિમાન ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(એ છીંડી કિહાં રાખી. એ દેશી.)

ઇમ પાંચે નય વાદ કરતા, શ્રી જિન ચરણે આવે ॥ અમિય
સરસ જિનવાણી સુણીને, આનંદ અંગ ન માવે રે ॥ પ્રાણી, સમક્તિ
મતિ મન આણો, નય એકાંત મ તાણો રે ॥ પ્રાણી, તે મિથ્યામતિ
ભણો રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ પાંચે સમુદાય મિથ્યા
વિણુ, કોઈ કાજ ન સીજે ॥ અંગૂળિ યોગે કર તણી પરે, જે ખૂંજે તે
રીજે રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૨ ॥ આગ્રહ આણી કોઈ એકને, એહમાં
દીજે વડાઈ ॥ પિણુ સેના મિણિ સકળ રણાંગણુ, જીતે સુભટ લડાઈ
રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૩ ॥ તાંતુ સ્વભાવે પટ ઉપજાવે, કાળ કમે રે
વણાએ ॥ ભવિતવ્યતા હોય તો નિપજે, નહી તો વિધન ઘણાંએ
રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૪ ॥ તાંતુવાય ઉદમ ભોક્તાદિક, ભાગ્ય સકળ
સહકારી ॥ ઇમ પાંચે મિળી સકળ પદારથ, ઉત્પતિ જુઓ વિચારી
રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૫ ॥ નિયતિ વશે હજુ કરમે થઈને, નિગોહ
થકી નીકળીયો ॥ પુણ્યે મનુષ્ય ભવાદિક પામી, સહગુરૂને જઈ
મળીયો રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૬ ॥ ભવસ્થીતિ નો પરિપાક થયો તવ,
પાંઠિત વીર્ય ઉલ્લસિયો ॥ ભવ્ય સ્વભાવે શિવગતિ પામી, શિવપુર
જઈને વસીયો રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૭ ॥ વર્દમાન જિન ઇણિપરે
વિનવે, શાસન નાયક ગાયો ॥ સંઘ સકળ સુખ હોયે જેહથી,
સ્વાદ્યાદ રસ પાયો રે ॥ પ્રાણી સં ॥ ૮ ॥

॥ ૧૩ ॥ ઇમ ધર્મ નાયક મુક્તિ દાયક, વીર જિનવર સંયુષ્યો ॥
સય સત્તર સંવત વન્હિ દોચન, વર્ષ હર્ષ ધરી ઘણો ॥ શ્રી વિજય
દેવસુરિંદ પટધર, શ્રી વિજયપ્રભ મુણિંદ એ ॥ શ્રી કીર્તિવિજય
વાચક શિષ્ય ઇણિ પરે, નિયમ કહે આજુંદ એ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી એલાચી કુમારનું જીવનચરિત્ર

(દોહા.)

માત મયા કરે સરસ્વતી, આપો અવિચળ વાણી ॥ નિજ ગુરૂ
ચરણ નમું સદા, આણુંદ હિત ચિત આણી ॥૧॥ દાન શિયળ તપ
ભાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ તે માંહી શિર સેહરો, ભાવ વડો
સંસાર ॥૨॥ ચારે જીવ તરયા અછે, ભાવ થકી કહું તેહ ॥ એલા-
ચી ગુણ ગાવતાં, પામીજે શિવ ગેહ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૧ સ્તી ॥

(કિસકે ચેલે કિસકે પૂત. એ દેશી.)

જ'ખૂદીપના ભરતમાં જાણુ, એલાવર્દનપુર સોહં વખાણુ ॥ ભ
વિ સાંભળો ॥ એ આંકણી ॥ વસે વ્યવહારી અભ્યાસી તામ, તસ
ધર ભારજા ધારણી નામ ॥ ભ૦ ॥૧॥ તસ સુત એલાચી ગુણવંત,
ભણી ગણી જોવન ઉલસંત ॥ ભ૦ ॥ એક દિન આવ્યા યજ્ઞપુર માંહ,
નાટકીયા ધરી હરખ ઉચ્છાહ ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ નાટક માંડ્યો ઢોલ વા-
જંત, લોક મળ્યા જોવાને ખંત ॥ ભ૦ ॥ ઇંણ અવસર એલાચી
કુમાર, નાટક જોવા આવ્યો ઉદાર ॥ ભ૦ ॥૩॥ નાટકણીનું નાટક પેખ,
એલાચી ઉપન્યો રાગ વિશેષ ॥ ભ૦ ॥ નાટકીયા ની પુત્રી અનૂપ, રૂ-
પે રંભા જાણે દેવ સ્વરૂપ ॥ ભ૦ ॥૪॥ ઇંદ્રાણી સમ એ આકાર, કે
અપસરા ઉર્વશી નાર ॥ ભ૦ ॥૫॥ રૂપ સંપદા ચતુરાઈ દેખ, એલાકુમા-
ર લલચાણો વિશેષ ॥ ભ૦ ॥૬॥ જો મુજ હોવે એ ધર નાર, સદ્-
ગ હુવે એ અવતાર ॥ ભ૦ ॥ નાટકણી શું ખોલાણું નેણુ, વિધા-
ણો વળી સાંભળી વેણુ ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ તૃપતી ન પ.મે દેખી રૂપ,
ફરિ ફરિ જોવે અંગ અનૂપ ॥ ભ૦ ॥ સ્નેહ ખંધાણો છે મહોટો વિકાર,
નવિ મૂકાએ તેહ લગાર ॥ ભ૦ ॥૭॥ નાટક જોઈ વળીયા સહુ તેહ,
જિણુ તિમ મિત્ર તેડી આવ્યો નિજ ગેહ ॥ ભ૦ ॥ આમણુ દમણો જઈ
ધર માંહ, ત્રોટે ખાટલે સૂતો તે ત્યાંહ ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ લોજન વેળા
તાત તે વાર, જાઈ ઉઠાડ્યો એલાકુમાર ॥ ભ૦ ॥ શું છે પુત્ર કિમ
થયો દિલગીર, લજ્જા મૂકી કહે તાતને ધીર ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥ પરણાવો
પુત્રી નટની ઉચ્છાહ, તો અન્ન પાણી લેઉં ધરમાંહ ॥ ભ૦ ॥ અધ-
ટિત કિમ કરે પુત્ર જી વાત, પરણાવું ઉત્તમ કુળની સાત ॥ ભ૦
॥૧૦॥ પણ નવિ કદે હું એવી અનીત, કુળ મરજાહ ન મૂકું રીત

॥ ભ૦ ॥ ફરી નવિ બોલ્યો એલાકુમાર, છાના તેડયા નાટકિયા
 તિ વાર ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ પુત્રી પરણાવો તમે મુજ એહ, તો ધન આપુ
 અસંખ્ય અછેહ ॥ ભ૦ ॥ કહે નાયક સુણે શેઠ સુભાષુ, પુત્રી ન લા-
 વ્યો વેચવા આણુ ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ એ અમ પુત્રી અક્ષય નિધાન,
 ધરતીમાં પામીએ એહથી માન ॥ ભ૦ ॥ જે પરણાવું તુમને આજ,
 તો અમ કુળમાં લાગે છે લાજ ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ મુજ પુત્રી વિટલે તુમ
 સંગ, એહવી વાત ન કીજે મન રંગ ॥ ભ૦ ॥ સાહસિક કાયર ન મળે
 મેળ, ભાત કુભાત કિમ થાયે લેળ ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ સાહસિક કહી
 એ અમચી જાત, તમે વણિક છો ગરિખ નિવાજ ॥ ભ૦ ॥ અમે
 અમારી નાતમાં એહ, પરણાવશું પુત્રી ગુણગેહ ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ કુળ
 રીતે નર ચાલે જેહ, તો જગ જશ બહુ પામે તેહ ॥ ભ૦ ॥ નાટ-
 કિયા ની સુણી એહવી વાણુ, ફરી બોલ્યો એલાકુમાર મુજાણુ ॥ ભ૦
 ॥ ૧૬ ॥ કોઈ પ્રકારે તુમ પુત્રી એહ, પરણાવો મુજને અધિક સનેહ
 ॥ ભ૦ ॥ પહેલી ઢાલ એ રંગ રસાળ, માલમુનિ કહે થઈ ઉજમાળ ॥
 (દોહા.)

નાટકીયો કહે કુમર ને, જે અમ પુત્રી આશ ॥ અમ સાથે ચા-
 લો તુમે, નાટક કળા અભ્યાસ ॥ ૧ ॥ નાટક દેખાડી તુમે, રીઝવો
 કોઈ રાજાન ॥ તેહનું દાન લેઈ કરી, પોખો નાત ને માન ॥ ૨ ॥ તો
 પુત્રી પરણાવી એ, તુમે થાઓ ભરતાર ॥ સંસારિક સુખ ભોગવો,
 સફળ કરો અવતાર ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(કપૂર હોવે અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

કરમ વશે જે જીવને રે, બુદ્ધી પણ જીપજે તેહ ॥ વિષય વિ-
 કારને કારણે રે, મૂક્યા માય તાયને ગેહ રે ॥ પ્રાણી, જીવો જીવો
 કર્મની વાત ॥ ૧ ॥ છાનો નિશાએ નીકળ્યો રે, જઈ ભણ્યો ટોળા
 માંહ ॥ કુળની લાજ મુકી કરી રે, થયો નાટકીયો ઉચ્છાહ રે ॥ પ્રા-
 ણીં ॥ ૨ ॥ કુળ છોડી નીચ કુળ ગ્રહ્યો રે, કાચ પહેરી થયો સાથ
 ॥ વાંસ ટોપલા માં ફૂકડા રે, લેઈ ચાલ્યો બકરાં હાથ રે ॥ પ્રાણીં
 ॥ ૩ ॥ પાછળ બાંધી ટોપલી રે, વંશ આગળ બાંધ્યો ઢાલ ॥ કાવડ
 લેઈને ચાલીયો રે, માગતો ભીખ નિચલ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૪ ॥ ટોળામાં
 ફરતાં થકાં રે, નટ કળા સવિ લીધ ॥ ઘાત કળા શીખી ઘણી રે,
 ઉદ્યમે થઈ સહુ સિદ્ધ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૫ ॥ નાયક કહે ટોળું લેઈ રે,

વળિ કુમરી લેઈ સાથ ॥ ખેનાતટ નગરે જઈ રે, રીઝવી કરો તુમે
હાથ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૬ ॥ દાન રૂડું લેઈને તમે રે, આવજો વહેલા આં-
હિ ॥ જમણુ જમાડી નાત ને રે, પરણાવું પુત્રી ઉચ્છાહી રે ॥ પ્રા-
ણીં ॥ ૭ ॥ સઘળો સાથ લેઈ કરી રે, ખેનાતટપુર થાત ॥ રાજા ને
જાઈ મળ્યો રે, એલાકુમાર ગહ ઘાટ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૮ ॥ નરપતિ નાય-
કને કહે રે, ભલે આવ્યા તુમે આંહિ ॥ નામ સુણ્યો હતો તુમ ત-
ણો રે, કાંઈક મહીયલ માંહિ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૯ ॥ નાટક કરો હવે એ-
હવો રે, નવિ દીઠો કોઈ વાર ॥ મન રીઝવશે જો માહરું રે, તો
આપું દ્રવ્ય અપાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૦ ॥ ઇંમ સાંભળી એલાચી એ રે,
નાટક કરવા કાજ ॥ શુદ્ધ કરાવી ભૂમિકા રે ॥ કરી વળી સઘળો
સાજ રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૧ ॥ જુગતે નાટક જોવા ભણી રે, અંતેઉર
પરિવાર ॥ નગર લોક સહુ આવીયા રે, વળિ બહુ નરને નાર રે
॥ પ્રાણીં ॥ ૧૨ ॥ અંબર તળ પહોંચે ઇચ્છેરે, વચ્ચે આરોપ્યો વંશ
॥ ચિંહું દિશિ બાંધ્યા દોરડાં રે, ખસે નહી એક અંશ રે ॥ પ્રાણીં
॥ ૧૩ ॥ વંશ ઊપર એક પાટીયું રે, માંડયું તેણી વાર ॥ ઊપર ખી-
લો રાખીને રે, તે ઉપર પગ સાર રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૪ ॥ ખડગ ધર્યો
જમણી દિશા રે, પાવડી પહેરી પાય ॥ ડાબી કોરે ઢાલ જ ગ્રહી
રે, દોરે ચાલ્યો જાય રે ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૫ ॥ અંગૂઠા વચ્ચે ધરી પાવડી
રે, વંશ મથાળે આવ્યો તેડ ॥ બીજી ઢાળે રમતો થકો રે, માલ-
મુનિ કહે એહ રે પ્રાણીં ॥ ૧૬ ॥

(દાહા.)

દોર થકી આવજો મુખે, ઉલટી ગુલટી ખાય ॥ પુંગીયે ડુંટી રા-
ખીને ધૂમરી ફરતો જાય ॥ ૧ ॥ શસ્ત્ર ઉપર શિર રાખીને, ઉંઘે મ-
સ્તક ઠરાય ॥ કટાર બાંધી પગ તળે, અણીયે ચાલ્યો જાય ॥ ૨ ॥
નાટકણી રંભા જિસી, ઇંદ્રાણી અનુહાર ॥ વંશ તળે ઉભી રહી,
કરી સોળે શણગાર ॥ ૩ ॥ વારૂ વળવે ઢાલકી, ગાહા તે ગોરી ગાય
વંશ પાછળ ફરતી થકી, મનમાં પ્રાંતમ ધ્યાય ॥ ૪ ॥

॥ હાલ રે જી. ॥

(હવે ન જાઉં મહી વેચવા રે લો એ રૂશી)

હવે નાટકણી મન ચિંતવે રે લો, પ્રભુ પૂરજ્યો એહની આશ
॥ મહારા બહાલા ૭ હો ॥ મહેલ મૂક્યા મુજ કારણે રે લો, તે વંશ
ચડ્યો આકાશ ॥ મહારા બહાલા ૭ હો, હું તુજ ઊપર વારણે રે

લો ॥૧॥ એ આંકણી ॥ માત પિતા છોડી કરી રે લો, છોડી આ-
 વ્યો સહુ સાથ ॥ મ્હાં ॥ દેતો દાન જે બહુ પરે રે લો, તે માગે
 લાંબો કરી હાથ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૨ ॥ બહુ મૂલાં વસ્ત્ર જે પહેરતો રે
 લો, કાચ પહેરીને નાચે તેહ ॥ મ્હાં ॥ નવિ નવિ રસવંતી જીમતો રે
 લો, માગે છે ઘરોઘર એ હ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૩ ॥ ને નાટક કરી ઊત-
 રયો રે લો, એલાચી ગુણુ ગેહ ॥ મ્હાં ॥ તો મુજ પિતા પરણાવશે રે લો,
 આણી અધિક સનેહ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૪ ॥ હવે મહીપતિ મન ચિંતવે-
 રે લો, નાટકણીને નિહાળ ॥ મ્હાં ॥ એ વિધિયે હાથે ઘડી રે લો,
 ન ગમે બીજી કો બાળ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૫ ॥ અહો એહની લાવ-
 ણ્યતા રે લો, અહો અહો એહની ચાલ ॥ મ્હાં ॥ ને વશ્ય આવે
 માહરે રે લો, તો બીજી મૂકું ટાળ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૬ ॥ એ પાખે
 એકે ઘડી રે લો, જાચ છે તે જમવાર ॥ મ્હાં ॥ કુળદેવીની પૂજા
 કરે રે લો, એ મેળવો કિરતાર ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૭ ॥ ને નાટકીયો
 વંશથી રે લો, પડી મરે નિરધાર ॥ મ્હાં ॥ તો પટરાણી એહને રે
 લો, હું કરું પ્રાણુ આધાર ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૮ ॥ એહવે તે એલાચી-
 યો રે લો, રમતો હસ્તો ચડી દોર ॥ મ્હાં ॥ ઊતરી આવી ભૂપા-
 ળને રે લો, પ્રણમ્યો ચતુર ચકોર ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૯ ॥ લોક સહુ
 રાજા વિના રે લો, પામ્યા કોનુક પ્રેમ ॥ મ્હાં ॥ એ નાટક એવી
 કળા રે લો, કિહાં શીખ્યો હશે કેમ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૧૦ ॥ તવ નૃપ
 કહે નાયક સુણો રે લો, તુમે છો ચતુર સુબાણ ॥ મ્હાં ॥ નાટક મેં
 નિરખ્યો નહી રે લો, રાજ કાજના ધ્યાન ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૧૧ ॥
 તો નાટક ફરીને કરો રે લો, હવે દેજી તુમ દાન ॥ મ્હાં ॥ બીજી
 વાર વંશે ચડ્યો રે લો, કરવા નાટક તાન ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૧૨ ॥ ઘાત
 કળા ખેલી ઘણી રે લો, વિષયે વ્યાખ્યો કરે કામ ॥ મ્હાં ॥ તિમ
 બીજી વાર તે ઊતરી રે લો, કરે નૃપને પ્રણામ ॥ મ્હાં ॥ હું ॥
 ૧૩ ॥ મહિપતી મનમાં ચિંતવે રે લો, હજી ન થયો મુજ કામ ॥
 મ્હાં ॥ ક્ષેમ કુશળે કેમ આવીયો રે લો, એકે ન પહોતી હામ ॥
 મ્હાં ॥ હું ॥ ૧૪ ॥ એ નાટકણી માહરે રે લો, આવે તે કેણે પ્રકાર
 ॥ મ્હાં ॥ લાગી ત્રીજી કહી લાવશું રે લો, માલમુનિ સુખકાર
 ॥ મ્હાં ॥ હું ॥ ૧૫ ॥

(દોહા.)

નાટક તેં કીધો હશે, મેં નવિ દીઠો લગાર ॥ તે માટે ફરીને ક-

રે, જોજીં હવે ઇણિવાર ॥ ૧ ॥ લોક સહુ મન દુઃખ ધરે, વિષય
વિહુંદો રાય ॥ નાટકણી લેવા ભણી, કરવા માંડયો ઉપાય ॥ ૨ ॥
કામાતુર નર જે થયો, ન ગણે કાજ અકાજ ॥ તિમ એ સુંદરી
દેખી ને, મન ચળિયો મહારાજ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(ન્હાનો નાહલો રે. એ દર્શી.)

ટાળું નાટકીયાતાણું રે, ગાયે કરતો સોર ॥ અચરિજ સાંભળો
રે ॥ ઢિંગ ઢિંગ વાજે ઢાલડો રે, ઢમ ઢમ કરીને જોર ॥ અં ॥ ૧ ॥
કુમ કુમ કરી થેકો દિએ રે, ઊંચા તે અસમાન ॥ અં ॥ કરી
ખ્યાલ ગાવે ભલા રે, કદી ન સાંભળ્યા કાન ॥ અં ॥ ૨ ॥ વળી
ભલા ભલા મુખ ઉચ્ચરે રે, નાટકણી વારોવાર ॥ અં ॥ નાટકીયા
શિર શેહરો રે, તે મુજ પ્રાણ આધાર ॥ અં ॥ ૩ ॥ તુમે મુજ જી-
વન આતમા રે, ખ્યારા વાલમ છો પ્રેમ ॥ અં ॥ સાહસ ધીર તુમે
સાહિબા રે, શું હારી ખેડા છો એમ ॥ અં ॥ ૪ ॥ ફરી નાટક
દેખાડીને રે, રીઝવો રાય ઉદ્ધાસ ॥ અં ॥ દાન આપે જો ભૂપતી
રે, તો સવિ પહોંચે આશ ॥ અં ॥ ૫ ॥ એલાચી મન ઉમદો રે,
હરખ ધરીને અપાર ॥ અં ॥ નાટક કરવા કારણે રે, વંશ ચડયો
ત્રીજી વાર ॥ અં ॥ ૬ ॥ રમી કરી તીમ ઊતરયો રે, આવી નમ્યો
નૃપ પાય ॥ અં ॥ નાટક મેં નવિ નિરખીયો રે, નાટક હિત ચિત્ત
લાય ॥ અં ॥ ૭ ॥ રાણીએ નૃપ વાણી સુણી રે, કોપ ચઢયો તત-
કાળ ॥ અં ॥ નાટકણીશું મોહીયો રે, ધિક ધિક એ ભૂપાળ ॥ અં
॥ ૮ ॥ ઢાલ ધમધા વાજતે રે, ચઢીયો ચોથી વાર ॥ અં ॥
અનેક કળા ખેલી કરી રે, ઊતરીયો તેણીવાર ॥ અં ॥ ૯ ॥ રાયે
ઉત્તર ઇંમ આપીયો રે, દેખું હવે નૃત્ય ફેર ॥ અં ॥ લોભ વશે જે
એ થયો રે, મોહ મદન લીયો ઘેર ॥ અં ॥ ૧૦ ॥ નાટકણી વળતું
કહે રે, અનોપમ નાટક રીત ॥ અં ॥ દેખાડી હવે ભુપને રે,
રીઝવો એહનું ચિત્ત ॥ અં ॥ ૧૧ ॥ એલાકુમાર ચડીયો ભલો રે,
પાંચમી વાર નિરાખાધ ॥ અં ॥ વંશ મથાળે જઈ રહ્યો રે, તવ
હીઠો એક સાધ ॥ અં ॥ ૧૨ ॥ એ નગરી માંહિ આવતો રે, ગોચ-
રીએ અણગાર ॥ અં ॥ માલમુનિ કહે અતિ ભલો રે, ચોથી
ઢાળ ઉદાર ॥ અં ॥ ૧૩ ॥

(ઢાહા.)

ફરતો આહારને કારણે, આંચેાં ધનપતિ ગેહ ॥ તસ ધરણી
 રૂપસુંદરી, દીઠી એકલી તેહ ॥ ૧ ॥ રૂપે રંભ હરાવતી, ચાલંતી
 ગજ ગેહ ॥ સોળ શણગાર સન્યા ભલા, જાણીએ મોહનવેલ ॥૨॥
 અદ્ભુત રૂપને દેખીને, થોભે શશિને સૂર ॥ સાધુ નારી એ બહુ
 જણા, ચઠતે જોવન પૂર ॥ ૩ ॥ સાત આઠ પગ સામા જઈ, જખ
 દીઠા મુનિરાય ॥ વાંઘા બે કરજોડી ને, આણુંદ અંગ ન માય ॥૪॥
 આજ સફળ દિન માહરો, ચર્યો ચિંતામણિ આજ ॥ તુમ ફરી-
 સણે પાવન થઈ, તરણ તારણ જીહાજ ॥ ૫ ॥ મોદક લેઈ માનિની,
 થાળ ભરી મનોહાર ॥ મધુર વચન મુખ બોલતી, વિનવતી
 વારંવાર ॥૬॥ અનુગ્રહ કરો અણગાર જી, મુનિમાંહે શિરદાર ॥ ચતુ-
 રા ચોક માંહે રહી, ચોહરાવે તેણિવાર ॥ ૭ ॥ નીચી નજર સાધુ
 તણી, માન્ય કરો મહાનુભાવ ॥ વંશ ઉપરથી નિરખીયો, એલા-
 ચી તિણ પ્રસ્તાવ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી. ॥

(આદિજિણુંદ મયા કરો. એ દેશી.)

એલાચી ચિત્ત ચિંતવે, ઇંદ્રાણી અવતારો રે ॥ ધન્ય ધન્ય એ
 મુનિરાયને, નવિ જીવે નયણુ વિકારો રે ॥ એલાચી ચિત્ત ચિંતવે ॥૧॥
 એ આંકણી ॥ અહો અહો સમતાં એહની, અહો નિરલોભી
 નિર્ગ્રંથ રે ॥ નિરખે નહી એ નારીને, અહો અહો સાધુનો પંથ રે ॥
 એ૦ ॥૨॥ એ કુળવંતી સુંદરી, કંચનવરણી કાયા રે ॥ અદ્ભુત રૂપ
 ઊભી અછે, પણ મુનિ મન ન ડગાયા રે ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ એક
 માયે એહને જણ્યો, એક જન્મ્યો મુજ માય રે ॥ સરવસ મેરૂનો
 આંતરો, કિહાં હું એ મુનિરાય રે ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ ભારેકર્મી હું ઘણો,
 મેલી કુળ આચાર રે ॥ એ નારીના સંગથી, વંશ ચડ્યો હું આકા-
 શ રે ॥ જો ચવું એહના ધ્યાનથી, તો પહોચું નરકાવાસ રે ॥
 એ૦ ॥ ૭ ॥ દાન લેવાને કારણે, કોડ કંઈ ઊપાય રે ॥ તોએ પણ
 દેતો નથી, પડ્યો મોહ ફંદે રાય રે ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ સાધુને આપે
 શ્રાદ્ધિકા, મોદક મનને ઉદ્ધાસ રે ॥ લ્યો લ્યો કહે લેતા નથી, તો
 ધન્ય એહને સાખાશ રે ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ ધન્ય વેળા ધન્ય તે ઘડી,
 મૂકું મોહની જાળ રે ॥ થઈ મુનિવર સારિખો, છોડી આજ પંપાળ

રે ॥ એ૦ ॥ ૬૫ ॥ મોહતણે જોરે કરી, નાટક ફરી ફરી કીધ રે ॥
પાંચમી ઢાળ સોહામણી, મુનિ માલે કહી સુપ્રસિદ્ધ રે ॥ એ૦ ॥ ૧૦ ॥
॥ દોહા ॥

કાયા માયા કારમી, કારમો સહુ પરિવાર ॥ ફૂટી રચના મેં
કરી, ધિગ ધિગ વિષય વિકાર ॥ ૧ ॥ સંસારે લમતા થકાં, બાંધ્યાં
બહુળાં કર્મ ॥ તે છોડી હવે ધ્યાયશું, સાચો શ્રી જિનધર્મ ॥ ૨ ॥
અનિત્ય ભાવના ભાવતો, પામ્યો કેવળનાથ ॥ વંશ ઉપર સિંગાસણે
થઈ બેઠો સુખ જાણ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠો ॥

(જરણ્યેકની સજ્જાયની દેશી.)

હવે નરપતિ મન ચિંતવે જ રે, મેં ધ્યાયે માઠો રે ધ્યાન ॥
ધન્ય એલાચીકુમારને જ રે, પામ્યા પરમ નિધાન ॥ સુગુણ નર,
ભાવ વડો સંસાર ॥ ૧ ॥ નાટકણીના ધ્યાનથી જ રે, મેં બાંધ્યા
બહુળાં રે પાપ ॥ ફૂડા વ્યાપાર મેં ચિંતવ્યા જ રે, તે કિમ તરશું
આપ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨ ॥ મેં કૃષ્ણલેશ્યાએ કરી જ રે, રૌદ્ર
ધ્યાન ધર્યો એમ ॥ નરકતણાં ઢળ મેળવ્યા જ રે, હા હા છુટીશ
હવે કેમ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥ અપકિરતી મેં નવિ ગણી જ રે,
કુળની લોપી મેં લાજ ॥ કામરાગ રનેહ બાંધીયો જ રે, કિમ પા-
મીશ ભવ પાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥ નરકની ખાણ નારી અછે
જ રે, નરકની દીવી છે સાર ॥ ફૂડ કપટની કોથળી જ રે, મળ મૂ-
ત્રની ભંડાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥ શું મોહ્યો તીણ ઉપરે જ રે,
ધિક ધિક વિષય વીકાર ॥ એમ ચિંતવતા રાયને જ રે, ઉપન્યું કે-
વળ સાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૬ ॥ પટરાણી હવે ચિંતવે જ રે, જુઓ
રાજની વાત ॥ મુજ સરિખી રાણી ધરે જ રે, તો પણ વિષયને
ધ્યાત ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૭ ॥ નાટકણી નીચ જાતની જ રે, રાજાએ
કીધો મોહ ॥ વિષય વિકારના ધ્યાનથી જ રે, જાય છે એ ભવ
ખોહ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૮ ॥ વાંક નહી એ રાયનો જ રે, મોહો વિ-
ટળ્યા નર વૃંદ ॥ નારીએ નર છેતર્યા જ રે, મોટો માયાનો ફંદ
॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૯ ॥ મૂરખ જન મહારંગણે જ રે, ત્હારું નથી જગ
કેય ॥ કેહનો રાજા કેહની રાણીયો જ રે, કો કેહતું નવિ હોય
॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૦ ॥ ધિક વિષય ધિક મોહની જ રે, ધિક સંસાર
અસાર ॥ છાંડ્યો તે સુખીયા થયા જ રે, ધન્ય ધન્ય તસ અવતા-

૨ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૧॥ હવે સંયમ આવે ભલો ॥ રે, તો કાર-
 નજ હોય સિદ્ધ ॥ ઇમ ધ્યાતાં તિહાં ઊપન્યું ॥ રે, કેવળજ્ઞાન પ્ર-
 સિદ્ધ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૨॥ હવે નાટકણી ચિંતવે ॥ રે, ધિગ ધિગ
 વિષય વિકાર ॥ મુજ કારણ માય તાયને ॥ રે, તબ્યાં એણે
 સંસાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૩ ॥ ધિગ મુજ કાયા કારમી ॥ રે, જેણે
 મોહો ભૂપાળ ॥ અનરથ કારી એ ઘણો ॥ રે, ધિગ રૂપ મોહની
 જાળ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૪॥ તે ધન્ય માનવ ભવ લહી ॥ રે, જે કરે
 જન્મ પ્રમાણ ॥ મૂકી મમતા મોહ ને ॥ રે, સંયમ લીયે ગુણખાણ
 ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૫॥ મુજ રૂપે મોહા હતા ॥ રે, એલાચી વળી
 રાય ॥ એ પાતક કેમ છૂટ્યું ॥ રે, એમ ઉભી પસતાય ॥ સુ૦ ॥
 ભા૦ ॥૧૬॥ નિજ આતમને નિંદતી ॥ રે, ધ્યાતી ધર્મનું ધ્યાન ॥
 નાટકણીને ઉપન્યું ॥ રે, ઉત્તમ કેવળ જ્ઞાન ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૭॥
 શાસનદેવી આવીને ॥ રે, વેષ આપ્યો તેણી વાર ॥ કેવળ મહો-
 ત્સવ સુર કરે ॥ રે, આવીને તેણી વાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૮ ॥
 કર્મ ખપાવી મુગતે ગયા ॥ રે, ઉત્તમ જીવ એ ચાર ॥ ઇમ જાણી
 ભાવ આદરે ॥ રે, તો પામો ભવપાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૯ ॥
 સંવત અઢાર પંચાવને ॥ રે, જેઠ માસે સુખકાર ॥ પટલાળે ઠરી
 ગાઈયો ॥ રે, રહી ચોમાસો અંજાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૨૦ ॥ શ્રીપૂજ્ય
 શ્રી ખુબચંદ ॥ રે, તસ શાસન સુખદાય ॥ પૂજ્ય નાથાં ॥ પસા-
 યથી ॥ રે, માલ મુનિ ગુણ ગાય ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી વારજાવનાનો ઠાણો.

(ઠાણા.)

પાસ જિનેસર પાય નમી, સહગુરુને આધાર ॥ ભવિષ્યજન
 ને હિત લણી, લણુશું ભાવના ખાર ॥ ૧ ॥ ^૧ પ્રથમ અનિત્ય ^૨ અ-
 શરણપણું, એહ ^૩ સંસાર વિચાર ॥ ^૪ એકલપણું ^૫ અન્યત્વ તિમ,
^૬ અશુચિ ^૭ આશ્રવ સંભાર ॥ ૨ ॥ ^૮ સંવર ^૯ નિર્જર્જર ભાવના,
^{૧૦} લોક સરૂપ ^{૧૧} સુખોધી ॥ દુહાહ ભાવન ^{૧૨} જિનધરમ, એણીપરે,
 કર જીવ સોધિ ॥ ૩ ॥ રસકુળી રસ વેધીયો, લેહ થકી હોય હેમ ॥
 જીવ ઇણભાવનશુદ્ધ હુએ, પરમ રૂપ લહે તેમ ॥ ૪ ॥ ભાવ વિના દાનાકિ-
 ડા, જાણો અવૃણું ધાના ॥ ભાવ રસાંગ મળ્યા થકી, તુરે કરમ નિહાન ॥ ૫ ॥

॥ ઠાલ ૧ છો. ॥

(ભાવનાની દશી.)

પહેલી ભાવના એણીપેરે ભાવીએ જી, અનિત્યપણું સંસાર ॥
કાલ અંણી ઉપર જળખિંદુઓ જી, ઇંદ્ર ધનુષ અનુહાર ॥ સહજ
સંવેગી સુંદર આતમા જી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી, ॥ ધર જિનધર્મશું
રંગ ॥ ચંચળ ચપળાની પરે ચિંતવે જી, કૃત્રિમ સવિ હું સંગ ॥ સ૦
॥ ૨ ॥ ઇંદ્રજાળ સુહણાં શુ અશુભશું જી, કુડો તોષને રોષ ॥ તિમ
જમ ભૂલ્યો અથિર પહારથે જી રથો કીજે મન શોષ ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥
કાર ત્રેહ પામરના નેહ જયું જી, એ જોવન રંગ રોળ ॥ ધન સંપદ
પણ દીસે કારમી જી, જેહવા જળ કહોલ ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ મુજ
સરિએ માગી ભીખડી જી, રામ રહ્યા વનવસ ॥ એણે સંસારે એ સુખ
સંપદ જી, જિમ સંધ્યા રાગ વિલાસ ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ સુંદર એ તનુ
શોભા કારમી જી, વિણસતાં નહિ વાર ॥ દેવતણે વચને પ્રતિખૂઝીયો
જી, ચક્રી સંનતકુમાર ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સૂરજ રાહુ ગ્રહણે સમજીયો
જી, શ્રી કીર્તિધર રાય ॥ કરકંડુ પ્રતિખૂઝ્યો દેખીને જી,
વૃષભ જરાકુળ કાય ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ કિહાં લગે ધૂઆ ધવળહરા રહે જી,
જળ પરપોટો જોય ॥ આઉખું અથિર તેમ મનુષ્યનું જી, ગર્વ મ કરશે
કાય ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ અતુલિખળ સુરવર જિનવર જિજ્ઞાસા જી, ચક્રી
હરિ ખળ જોડી ॥ ન રહ્યો એણે જુગ કોઈ થિર થઈ જી, સુર નર
ભૂપતિ કોડી ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥

(ઠાહા.)

પળ પળ છીજે આઉખું, અંજળી જળ જયું એહ ॥ ચલતે
સાથે સંખળો, લેઈ શકે તો લેહ ॥ ૧ ॥ લે અચિંત્ય ગણશું ગ્રહી, સમય
સીંચાણો આવ ॥ શરણુ નહી જિનવચણુવિણુ, તેણે હવે અશરણુભાવારા ॥

॥ ઠાલ ૨ જો. ॥

(રાગ સામિરી, રામ ભણે હરિ ઊડીયે. એ દશી.)

ખીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મઝાર રે ॥ ધરમ વિના
પરભવ જતાં, પાપે ન લહીશ પાર રે ॥ જાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં
તુજ કવણુ આધાર રે ॥ લાલ સુરંગા રે પ્રાણીઆ ॥ ૧ ॥ એ આંક-
ણી. ॥ મૂકને મોહ જંજાળ રે, મિથ્યામતિ સવિ ટાળરે, માયા આળ
પંપાળરે ॥ જા૦ ॥ ૨ ॥ માત પીતા સુત કામિની, ભાઈ ભગિ

ની સહાય રે ॥ મેં મેં કરતાં રે અજ પરે, કર્મેં અશ્વો જીવ જાય રો ॥
 તિહાં આડો કોઈ નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીધે વહેંચાય રે ॥ લાંઠા ૩ ॥
 નંદની સોવન ડુંગરી, આખર નાવી કો કાજ રે ॥ ચક્રી સુભમ તે
 જળધિમાં, હારયો છ ખંડ રાજ રે ॥ ખૂડયો ચરમ જહાજ રે, દેવ
 ગયા સવિ ભાજ રે, લોભે ગઈ તસ લાજ રે ॥ લાં ૪ ॥ ક્ષીપાયન
 હહી દારિકા, ખળવંત ગોવિંદ રામ રે ॥ રાખી ન શક્યા રે રાજવી,
 માત પિતા સુત ધામ રે ॥ તિહાં રાખ્યાં જિન નામ રે, શરણુ
 કિયો નેમિ સ્વામ રે ॥ વ્રત લેઈ અભિરામરે, પહોત્યા શિવપુર
 ઠામ રે ॥ લાં ૫ ॥ નિત્યમિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય
 રે ॥ જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનિક ભાય રે ॥ રાખે
 મંત્રિ ઉપાય રે, સંતોખ્યો વળી રાય રે, ટાળ્યા તેહના અપાય રે
 ॥ લાં ૬ ॥ જનમ જરા મરણાદિક, વૈરી લાગ્યા છે કેઠ રે ॥ અરિહંત
 શરણુ તે આહરી, ભવ ભ્રમણુ દુઃખ ફેઠ રે ॥ શિલસુંદરી ધરતેડ રે,
 નેહ નવલ રસ રેઠ રે, સીંચી સુકૃત તરૂં પેઠ રે ॥ લાં ૭ ॥
 (દોહા ૧)

થાવચ્ચાં સુત થરહરયો, જોર દેખી જમ ધાડ ॥ સંયમ શરણુ
 સંઘ્રહું, ધણુ કણુ કંચન છાંડ ॥ ૧ ॥ ઈણુ શરણુ સુખીયા થયા, શ્રી અના-
 થી અણુગાર ॥ શરણુ લહ્યા વિણુ જીવડા, ઈણી પરે રૂળે સંસાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ રે ત્રીજો. ॥

(રાગ મારૂણી.)

ત્રીજી ભાવના ઈણી પરે ભાવીયે રે, એહ સરૂપ સંસાર ॥ કર્મ
 વશે જીવ નાથે નવ રંગશું રે, એ એ વિવિધ પ્રકાર ॥ ચેતન
 ચેતીયે રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ લહી માનવ અવતાર ॥ ભવ
 નાટકથી જો હુઓ ઉભગા રે, તો છંડો વિષય વિકાર ॥ ચે ૨ ॥
 કખહી ભૂ જળ જલણા નિલતરૂં માં ભમ્યો રે, કખહી નરક નિગોહ ॥
 ખિ તિ ચઉદેંદ્રિય માંહે કેઈ દિન વશ્યો રે, કખહી દેવ વિનોહ ॥ ચે ૩ ॥
 કીડી પતંગ હરિ માતંગપાણું ભજે રે, કખહી સર્પ શીયાળ ॥
 આદ્યણુ ક્ષત્રીય વૈશ્ય કહાવતો રે, હોવે ચદ્ર ચંડાળ ॥ ચે ૪ ॥
 લખ ચોરાશી ચઉટે રમતો રંગશું રે, કરિ કરિ નવ નવ વેષ ॥ રૂપ
 કુરૂપ ધની નિર્દ્રવ્ય સોભાગીયો રે, દુભાંગી હરવેશ ॥ ચે ૫ ॥ દ્રવ્ય
 ક્ષેત્ર સૂક્ષ્મને ખાદર લેદશું રે, કાળ ભાવ પણુ તેમ ॥ અનંત અનંત
 પુફંગાળ પરાવર્તન કરયાં રે, કશ્વો પત્રવણુ એમ ॥ ચે ૬ ॥

ભાઈ ખડિન નારી તાતપણું લજે રે, માત પિતા હોએ પુત્ર ॥ તેહિજ
નારી વૈરીને વળી વાલહો રે, એહ સંસારહ સૂત્ર ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥ લવન-
ભાતુ જિન ભાંખ્યાં ચરિત્ર સુણી ઘણું રે, સમજ્યા ચતુર સુભણ ॥
કર્મ વિવરવશ મૂકી મોહ વિટંબનારે, મળ્યા મુગતિજિણુભાણુ ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥

(દોહા.)

ઇમ લવ લવ જે દુઃખ સદ્દાં, તે જાણે જગનાથ ॥ ભયભંજણ
ભાવઠ હરણ, ન મળ્યો અવિહર સાથ ॥ ૧ ॥ તિણ કારણુ જીવ એકલો,
છોડી રાગ ગળપાસ ॥ સવિ સંસારી જીવણું, ધર ચિત્ત ભાવ ઉદાસ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(રાગ ગોડી. પૂત ન કીજે હો સાધુ વિસાસડો. એ દેશી.)

ચેઠી ભાવના ભવિયણ મન ધરો, ચેતન તું એકાકી રે ॥
આવ્યો તિમ જાઈશ પરલવ વળી, ઈહાં મૂકી સવિ આકી રે ॥ મ મ
કર મમતા રે, સમતા આહરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ આણો ચિત્ત
વિવેકો રે ॥ સ્વારથીયા સજ્જન સહુએ મળ્યાં, સુખ દુઃખ સહશે
એકો રે ॥ મ મ૦ ॥ ૨ ॥ વિત્ત વહેંચણુ આવી સહુએ મળે, વિપતિ
સમય જાય નારી રે ॥ દવ ખળતો દેખી દશ દિશે પુલે, જેમ
પંખી તરવાસી રે ॥ મ મ૦ ॥ ૩ ॥ પટ ખંઠ નવનિધિ ચોદ રચણુ ધણી,
ચોસઠ સહસ સુ નારી રે ॥ છેહડે છોડી ચલ્યા તેમ એકલા, હારયો
જેમ જૂઝારી રે ॥ મ મ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રિભુવન કંટક ખિરૂંધ ધરાવતા,
કરતા ગર્વ ગુમાનો રે ॥ ત્રાગા વિણુ નાગા તે સહુ, ચલ્યા રાવણુ
સરિખા રાજનો રે ॥ મ મ૦ ॥ ૫ ॥ માત રહે ધર સ્ત્રી વિશ્રામિતા,
પ્રેત વના લગે લોકો રે ॥ ચય લગે કાયા રે આખર એકલો, પ્રાણી
ચલે પરલોકો રે ॥ મ મ૦ ॥ ૬ ॥ નિત્ય કળહો ખહુ મેજે દેખીયો,
ખીહું પણ ખટપટ ધાય રે ॥ વલયાની પરે વિહરીશ એકલો, ઇમ
ખુઝયો નમિરાય રે ॥ મ મ૦ ॥ ૭ ॥

(દોહા.)

ભવ સાચર ખહુ જળધિ દુઃખ, જન્મ મરણ તરંગ ॥ મમતા તંતુ
તિણે શ્રદ્ધો, ચેતન ચતુર માતંગ ॥ ૧ ॥ ચાહે જો છોડણુ ભણી, તો ભજ
ભગવંત મહંત ॥ દૂર કરે પરખંધ ને, જિમ જળથી જળકંત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી ॥

(કપૂર હોયે અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જુઓ અન્યત્વ વિચાર ॥ આપ સવા-

રથી એ સહુ રે, મળિઓ તુજ પરિવાર ॥ સંવેગી સુંદર, ખૂબા
મૂઝ ગમાર ॥૧૧॥ એ આંકણી ॥ ત્હારું કો નહી ઈણુ સંસાર, તુ
કેહનો નહી નિરધાર ॥ સં૦ ॥૨૦॥ પંથ શિરે પંથી મળ્યારે, કીજે
કિણુશું પ્રેમ ॥ રાત્રિ વસે પ્રહ ભઠ ચલે રે, નેહ નિવાહ કેમ ॥
સં૦ ॥૩૦॥ જિમ મેળો તીરથ મળે રે, જન વણજનો ચાહ ॥ કે ત્રો-
ટો કે કાયદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ઘર જાહ ॥ સં૦ ॥૪૦॥ જિહાં કારજ
જેહનાં સરે રે, તિહાં તે દાખે નેહ ॥ સૂરીકંતા ની પરે રે, છટક દેખાડે
છેહ ॥ સં૦ ॥૫૦॥ ચૂલણી અંગજ મારવા રે, ફૂડ કરી જતુ ગેહ ॥
ભરત બાહુબળ ઝૂલ્યા રે, જોજ્યો બંધવ નેહ ॥ સં૦ ॥૬૦॥ શ્રેણિક
પુત્રે આંધીઓ રે, લીધું વહેંચી રાજ્ય ॥ દુઃખ લીધું બહુ તાતને રે,
દેખો સુતનાં કાજ ॥ સં૦ ॥૭૦॥ ઈણુ ભાવન શિવપુર લણું રે, શ્રી
મરૂદેવી ગાય ॥ વીરશિષ્ય કેવળ લહ્યું રે, શ્રી ગોતમ ગણુ રાય ॥ સં૦ ॥૮૦॥

(દોહા.)

મોહ વસુ મન મંત્રવી, ઇંદ્રિય મળ્યા કલાલ ॥ પ્રમાદ મદિરા
પાયકે, બાંધ્યો જીવ ભૂપાળ ॥૧૧॥ કર્મ જંભુર જડી કરી, સુકૃત
મલ સવિ લીધ ॥ અશુભ વિરસ દુર્ગંધમય, તન ગોત હરે લીધ ॥૨૨॥

॥ દાહ ૬ થી ॥

(રાગ સિંધુ સામેરી.)

છટ્ટી ભાવના મન ધરો, જીવ અશુચિ ભરી એ કાયા રે ॥ ૧૧ ॥
માયા રે, માંડે કાયા પિંડશું એ ॥૧૧॥ નગર ખાળ પરે નિત વહે,
કદ મળ મૂત્ર ભંડારો રે ॥ તિમ દારો રે, નર નવ દાહશ નારીના
એ ॥૨૨॥ દેખી દુરગંધ દુરથી, તું મુંહ મચકોડે માણે રે ॥ નવિ
બાણે રે, તિણ પુદ્ગળ નિજ તનુ ભરયું એ ॥૩૩॥ માંસ રૂધિર મેદા-
રસે, અસ્થિ મજ્જા નર બીજે રે ॥ શું રીઝે રે, રૂપ દેખી દેખી
આપણું એ ॥૪૪॥ કૃમિ વાળાદિક કોથળી, મોહરાયની ચેટી રે ॥
એ પેટી રે, ચમં જડી ઘણા રોગની એ ॥૫૫॥ ગર્ભવાસ નવ માસમાં,
કૃમિ પરે મળમાં વસિયો રે ॥ તું રસીયો રે, ઉધે માથે ઇમ રહ્યો
એ ॥૬૬॥ કનક કુમરી લોજન ભરી, તિહાં દેખી દુરગંધ ખૂબ્યા
રે ॥ અતિ ઝુઝ્યા રે, મહિ મિત્ર નિજ કર્મશું એ ॥૭૭॥

(દોહા.)

તન છઠ્ઠર ઇંદ્રિય મછા, વિષય કલણ જંબાળ ॥ પાપ કલુષ

પાણી ભરતુ, આશ્રવ વહે ઘડનાળ ॥ ૧ ॥ નિર્મળ પખ સહજે સુગતિ,
નાણુ વિજ્ઞાણુ રસાળ ॥ શું બગની પરે પંકજળ, ચૂંથે ચતુર મરાળ ॥ રા ॥

॥ ઠાણ ૭ મી ॥

(રાગ ધોરણી.)

આશ્રવ ભાવના સાતમી રે, સમજે સુગુર સમીપ ॥ ક્રોધાદિક
કાંઈ કરે રે, પામી શ્રી જિન દીપો રે ॥ સુણુ સુણુ પ્રાણીયા, પરિહ-
ર આશ્રવ પંથો રે ॥ દશમે અંગે કહ્યા, જેહના દુષ્ટ પ્રપંથો રે ॥
સુ૦ ॥ ૧ ॥ હોંશે જે હિંસા કરે રે, તે લહે કટુક વિપાક ॥ પરિહોં-
શે ગોત્રાસની રે, જો જો અંગ વિપાકો રે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ મિથ્યા
વચણે વસુ નડ્યો રે, મંડિક પર ધન લેઈ ॥ ઈણુ અપ્રહો રોળવ્યા
રે, ઈંદ્રાદિક સુર કેઈ રે ॥ ૩ ॥ મહાઆરંભ પરિગ્રહે રે, પ્રહ-
લત નરક પહુત ॥ સેવ્યા શત્રુ પાણું ભજે રે, પાંચે દુરગતિ દૂતો
રે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ છિદ્ર સહિત નાવા જળે રે, ખૂડે નીરભરાય ॥ તિમ
હિંસાદિક આશ્રવે રે, પાપે પિંડ ભરાયો રે ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ અવિરતિ
લાગે એકેંદ્રિયા રે, પાપસ્થાન અઢાર ॥ લાગે પાંચે હી ક્રિયા રે, પં-
ચમ અંગ વિચારો રે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ કટુક ક્રિયા થાનક ફળાં રે, યો-
લ્યા ખીજે રે અંગ ॥ કહેતાં હીયડું કમકમે રે, વિરૂઓ તાસ પ્રસ-
ગોરે ॥ સં૦ ॥ ૭ ॥ ૧ મૃગ ૨ પતંગ ૩ અલી ૪ માછલોરે ૫ કરિ-
એક વિષય પ્રપંચ ॥ દુઃખીયા તે કિમ સુખ લહે રે, જસ પરવશ
એહ પંથો રે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ હાસ્ય નિંદ વિકથા વશે રે, નરક નિગોદે રે
બત ॥ પૂરવધર શ્રુત હારી ને રે, અવરાંની શી વાતો રે ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥
(દોહા.)

શુભ માનસ માનસ કરી, ધ્યાન અમૃત રસ રેલ ॥ નવહળ શ્રી
નવકાર પય, કરી કમળાસન કેળિ ॥ ૧ ॥ પાતક પંક પખાળીને,
કરી સંવરની પાળ ॥ પરમહંસ પદવી ભજે, છોડી સકળ જંબળ ॥ રા ॥

॥ ઠાણ ૮ મી ॥

(શ્રી ગુરૂ પદપંકજ નમી જી. એ દશી.)

આઠમી સંવર ભાવના જી, ધરી ચિત્તશું એક તાર ॥ સમિતિ
ગુપ્તિ સૂધી ધરો જી, આપો આપ વિચાર સદૃષ્ટા, શાંતિ સુધા-
રસ ચાખ ॥ એ આંકણી ॥ વિરસ વિષય ફળ ફૂલડે જી, અટતો
મન અલિ રાખ ॥ સં૦ ॥ ૧ ॥ લાભ અલાભે સુખ હુઃખે જી, જીવિ-

ત મરણ સમાન ॥ શત્રુ મિત્ર સમ ભાવતો જી, માન અને અપ-
માન ॥ સંગારા કહીએ પરિગ્રહ છાંડશું જી, લેશું સંયમ ભાર ॥
આવક ચિંતે હું કદા જી, કરીશ સંચારો સાર ॥ સંગાંડા સાધુ આ-
શંશા ઇમ કરે જી, સૂત્ર ભણીશ ગુરૂ પાસ ॥ એકલમહ પ્રતિમા
રહી જી, કરીશ સંલેપણ ખાસ ॥ સં ॥ ૪ ॥ સર્વ જીવ હિત ચિંત-
વે જી, વૈર મ કર જગ મિત્ર ॥ સત્ય વચન મુખ બાંખીયે જી, પ-
રિહર પરનું વિત્ત ॥ સંગાપા કામ કટક બેઠણ ભણી જી, ધર તું
શીળ સજાહ ॥ નવ વિધ પરિગ્રહ મૂકતાં જી, લહીયે મુખ અથા-
હ ॥ સંગાંડા દેવ મણ્ડા ઉપસર્ગશું જી, નિશ્ચળ હોય સધીર ॥
ખાવીશ પરિગ્રહ જીપીયે જી, જિમ જીત્યા શ્રી વીર ॥ સં ॥ ખા

(દોહા.)

દઢપ્રહારી દઢ ધ્યાન ધરી, ગુણનિધિ ગજસુકુમાળ ॥ મેતારજ
મહન જમો, સુકોશળ સુકુમાળ ॥ ૧ ॥ ઇમ અનેક મુનિવર તરયા, ઉપશ-
મ સંવર ભાવ ॥ કઠિણ કર્મ સવિ નિર્જરયાં, તેણે નિર્જર પ્રસ્તાવ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ એ મો. ॥

(રાગ ગોડી, મન ભમરા રે. એ દશી.)

નવમી નિર્જર ભાવના ॥ ચિત્ત ચેતો રે ॥ આદરો મવ પચ્ચ
ખખાણુ ॥ ચતુર ચિત્ત ચેતો રે ॥ પાપ આલોચો ગુરૂ કને ॥ ચિં ॥
ધરિયે વિનય સુભાણુ ॥ ચંગા ૧ ॥ વૈયાવચ્ચ બહુ વિધ કરો ॥ ચિં ॥
દુષ્કળ ખાળ ગિલાન ॥ ચં ॥ આચારજ વાચકતણો ॥ ચિં ॥ શિષ્ય
સાધર્મિક બાણુ ॥ ચંગારા તપસી કુળ ગણુ સંધનો ॥ ચિં ॥ સ્થ-
વિર પ્રવર્તક વૃદ્ધ ॥ ચંગા ચૈત્ય ભકિત બહુ નિર્જર ॥ ચિં ॥ દશમે
અંગ પ્રસિદ્ધ ॥ ચં ॥ ૩ ॥ ઉભય ટંક આવશ્યક કરો ॥ ચિં ॥ સુંદર
ઠરિ સંન્યાસ ॥ ચં ॥ પોસહ સામાયિક ઠરો ॥ ચિં ॥ નિત્ય પ્રત્યે
નીય મન ભાય ॥ ચં ॥ ૪ ॥ કર્મ સૂડન કનકાવળી ॥ ચિં ॥ સિંહાનિ
હીડિત હોય ॥ ચંગા શ્રી ગુણુરયણુ સંવત્સર ॥ ચિં ॥ સાધુ પડિમ દશ
હોય ॥ ચંગાપા શ્રુત આરાધન સાચવો ॥ ચિં ॥ યોગ વહન ઉપ-
ધાન ॥ ચંગા શુકળ ધ્યાન સૂધું ધરો ॥ ચિં ॥ શ્રી આંખિલવર્દમાન
॥ ચં ॥ ૬ ॥ ચૌદ સહસ્ત્ર અણુગારમાં ॥ ચિં ॥ ધન ધનનો અણુગાર
॥ ચંગાસ્તય મુખ વીરપ્રશંસીયો રો ॥ ચિં ॥ ખંધક મેઘકુમાર ॥ ચંગાખા

(દોહા.)

મન દારૂ તન નાળ કરી, ધ્યાનનાળ સળગાવ ॥ કર્મ કટક લો-

કન ભણી, ગોળા જ્ઞાન ચલાવ ॥૧॥ મોહરાય મારી કરી, જિંચે ચઢી
અવલોચ ॥ ત્રિભુવન મંઠપ માંહણી, જિમ પરમાનંદ હોય ॥ ૨ ॥

॥ ઠાલ ૧૦ મી. ॥

(રાગ ગોડી, જંબુદ્વીપ મઝાર. એ દશી.)

દશમી લોક સ્વરૂપ રે, ભાવન ભાવીયે, નિસુણી ગુરૂ ઉપદેશ
થી ॥ એ ॥ ૧ ॥ જિંધ્વં પુરૂષ આકાર રે, પગ પહોળા કરી, કર હોય
કટી રાખીયે એ ॥ ૨ ॥ એણે આકારે લોક રે, પુરૂગળ પૂરીઓ, જિ-
મ કાજળની કૂપલી એ ॥ ૩ ॥ ધર્મ અધર્મ આકાશરે, દેશ પ્રદેશ
એ, જીવ અનંતે પૂરીઓ એ ॥ ૪ ॥ સાત રાજ દેશણી રે, જિંધ્વં
તિરિય મળી, અધોલોક સાત સાધિક એ ॥ ૫ ॥ ચૌહરાજ ત્રસ ના-
હી રે, ત્રસ જીવાલય એક રજજી દીર્ઘ વિસ્તર એ ॥ ૬ ॥ જિંધ્વં
મુરાલય સાર રે, નિરય ભુવન નીચે, નાભી નર તિરિ દો મુરાએ
॥૭॥ દ્વીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભળી, રાયઋષિ શિવ-
સમજીએ એ ॥ ૮ ॥ લાંબી પહોળી પલુયાળ રે, લખજોયલુ લહી,
સિદ્ધશિલા શિર જીજળી એ ॥ ૯ ॥ જિંચા ધનુ સય તોન રે તેત્રી-
શ સાધિકે, સિદ્ધ યોજન ને છેહડે એ ॥ ૧૦ ॥ અજર અમર નિક-
લંક રે, નાણુ ઠંસણુમય, તે જોવા મન ગહગહે એ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

વાર અનંતી ફરસીઓ, છાલી વાટક ન્યાય ॥ નાણુ વિના નવિ
સાંભરે, લોક ભ્રમણુ ભડવાય ॥૧॥ રત્નત્રય ત્રિહું ભુયનમે, દુહાહ બાણી
હયાળ ॥ લોધિરયણુ કાજે ચતુર, આગમ ખાણુ સંભાળ ॥ ૨ ॥

॥ ઠાલ ૧૧ મી. ॥

(રાગ ખંભાતી.)

દશ દષ્ટાંત દોહિલો, લાધ્યો મણુઅ જમારો રે ॥ દુહાહો જિ-
ખર કૂલજયું રે, આરજ ધર અવતારો રે ॥ મોરા જીવન રે ॥ બોધિ
ભાવન ઇઆરમી રે, ભાવો હૃદય મઝારો રે ॥ મોં ॥૧॥ એ આં-
કણી ॥ ઉત્તમ કુળ તિહાં દોહિલો, સહગુરૂ ધર્મ સંયોગો રે ॥ પાંચે
ઈંદ્રિય પરવડાં, દુહાહો દેહ નિરોગો રે ॥ મોં ॥ ૨ ॥ સાંભળજું સિ-
દ્ધાંતનું રે, દોહિહું તસ ચિત્ત ધરવું રે ॥ સૂધી સદહણુ ધરી, દુહાહ
અગે કરવું રે ॥ મોં ॥૩॥ સામગ્રી સઘળી લહી રે, મૂઠા મ મ
હારો રે ॥ ચિંતામણિ હવે દીયો, હારયો જેમ ગમારો રે ॥ મોં ॥૪॥

લોહ કીલકને કારણે, કુણુ યાન જળધિમાં ફેરે રે ॥ ગુણુ કારણુ કોણુ ન
વલખો, હાર હીયાનો ત્રોડે રે ॥ મોં ॥ ૫ ॥ યોધિરયણુ ઉવેખીને;
કોણુ વિષયાર્યે દોડે રે ॥ કાંકર મણિ સમોવડ કરે, ગજ વેચે ખર
હોડે રે ॥ મોં ॥ ૬ ॥ ગીત સુણી નટણી કને રે, કુલ્લક ચિત્ત વિચા-
રયું રે ॥ કુમારાદિક પણુ સમજ્યા રે, યોધિરયણુસંભારયું રે ॥ મોં ॥ ૭ ॥
(દોહા.)

પરિહર હરિહર દેવ સવિ, સેવ સદા અરિહંત ॥ દોષ રહિત ગુરૂ
ગુણધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત ॥ ૧ ॥ કુમતિ કદાચક મૂકતું, શ્રુત આ-
રિત્ર વિચાર ॥ ભવજળ તારણુ પોત સમ, ધર્મ હિયામાં ધાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૨ મી. ॥

(ચેતન જ્ઞાન અભુઆખિયે એ દેશી.)

ધન ધન ધર્મ જગ હિતકર, ભાંખિયો ભલો જિનદેવ રે ॥ ઈહ
પરભવ સુખદાયકો, જીવડા જનમ લગે સેવ રે ॥ ૧ ॥ ભાવના સ-
રસ સુરવેલડી, રોપ તું હૃદય આરામ રે ॥ સુકૃત તરૂ લલિય બહુ
પસરશે, સદ્ગુણ ફળશે અભિમાન રે ॥ ભાં ॥ ૨ ॥ ખેત્રશુદ્ધિ કરીય ક-
રણુ રસે, કાઠિ મિથ્યાદિક સાલ રે ॥ ગુપીમુ ત્રિહુ ગોપી રૂડી કરે,
નીક તું સુમતિની વાળ રે ॥ ભાં ॥ ૩ ॥ સીંચજ સુગુરૂ વચનામૃતે,
કુમતિ કથેર તણુ સંગ રે ॥ ક્રોધ માનાદિક સૂકરા, વાનરો વાર અ-
નંગ રે ॥ ભાં ॥ ૪ ॥ સેવતા એહને કેવળી, પન્નરસય તીન અણુ-
ગાર રે ॥ ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવતાં દેવ ગુરૂ સાર રે ॥
ભાં ॥ ૫ ॥ શુક પરિમાજક સિદ્ધલો, અર્જુનમાળી શિવ વાસ રે ॥
શય પરદેશી હુતો પાપીઓ, કાપીઓ તાસ દુઃખ પાસ રે ॥ ભાં
॥ ૬ ॥ દુષમ સમય દુષ્પસહ લગે, અવિચળ શાસન એહ રે ॥ ભા-
વશું ભવિયણુ જે બજે, તેહ શુભ મતિ ગુણુ ગેહ રે ॥ ભાં ॥ ૭ ॥
(દોહા.)

તપગચ્છ પતિ વિજયદેવ ગુરૂ, વિજયસિંહ મુનિશય ॥ શુદ્ધ
ધર્મદાયક સદા, પ્રણમો એહના પાય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૧૩ મી. ॥

(રાગ ધનાશ્રી.)

તુમે ભાવો રે, ભવિ ઇણિ પરે ભાવના ભાવો ॥ તન મનવચ
ણુ ધર્મ લય ભાવો ॥ જિમ સુખ સંપદ પાવો રે ॥ ભાં ॥ ૧ ॥ લલ-

નાં લેચન મન ન યેલાઓ, ધન કારણ કાંઈ ધાવો ॥ પ્રભુશું તારે
તાર મિલાવો, જો હોય શિવપુર જાવો રે ॥ કાંઈ ગર્ભવાસ નવિ આવો
રે ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ જંબુની પરે જીવ જાવો, વિષય થકી વિરમાવો ॥
એ હિત શીખ અમારી માની, જગ જસ પડહ વળવો રે ॥ ભ૦
॥ ૩ ॥ શ્રી જશ સોમ વિબુધ વૈરાગી, જગ જસ ચિહું ખંડ આવો ॥
તાસ શિષ્ય કહે ભાવન લણુતાં, ઘર ઘર હોયે વધાવો રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥

(દોહા.)

લોજન નલ ગુણ વરસ શુચિ, સીત તોરશ કુજવાર ॥ ભગતિ
હેતુ ભાવન લણી, જેસલમેર મઝાર ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ઇષુકાર કમલાવતીનું ષટઢાલિયું.

॥ દોહા ॥

ચોવીશે જિનવર નમું, સમરે સરસ્વતી માય ॥ સાધુતણા ગુણ
ગાયવા, મુજ મન આણુંદ થાય ॥ ૧ ॥ છ જીવ સંયમ પાળીને, પહોંત્યા
મુગતિ મઝાર ॥ સંક્ષેપે કરી વર્ણવું, સુત્ર તણે અનુસાર ॥ ૨ ॥ સાધુ
મારગે ચાલતાં, ભૂલા પડ્યા વનમાંહ ॥ ભૂખ તૃષાયે પીડિયા, ગોવાળ
મળ્યા ઉત્સાહ ॥ ૩ ॥ આગત સ્વાગત બહુ કરી, લેઈ ગયા નિજ
ગેહ ॥ ભાત પાણી પ્રતિલાલિયા, આણી અધિક સનેહ ॥ ૪ ॥
તિહાં મુનિ દીધી દેશના, ભાંખ્યો અથિર સંસાર ॥ વાણી સુણી છએ
સમજિયા, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૫ ॥ ગોવાળિયા તે છએ જણા, પાળી
સંયમ સાર ॥ દેવલોકે જઈ ઉપન્યા, એક વિમાન મઝાર ॥ ૬ ॥
તિણમેં ચાર જીવે મળી, આરાધી જિણુ આણુ ॥ દોયે સી વેદખાંધીયો,
કાંઈક માયા પ્રમાણુ ॥ ૭ ॥ દેવતણાં સુખ ભોગવી, પુણ્ય તણે સુ
પસાય ॥ ઉત્તમ કુળે ઇહાં ઉપન્યા, તે સુણને હિત લાય ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૧ સી ॥

જંબુદ્વીપનાં ભરતમાં, નગરી નામે ઇષુકાર રે ॥ ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ
કરી શોભતી, સ્વર્ગપુરી અનુકાર રે ॥ પુણ્યતણાં ફળ જાણીયે, પુણ્યે
સવિ સુખ થાયરે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પુણ્ય થકી સંપત્તિ
મળે, પુણ્યે વાંછત હોય રે ॥ પરભવ જાતાં જીવ ને, પુણ્ય સખાઈ
જોય રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૨ ॥ તિણુ નગરે રાજ્ય હુતો, ગુણવંતી તસ નારરે,
તસ ક્રૂપે આવી ઉપન્યો, જનમ્યો શુભ તિથી વાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૩ ॥
માત પિતાએ થાપિયું, નામ ભણું ઇષુકાર રે ॥ પંચ ધાવે કરી જિહરચો,

ભણ્યો કળા બહુ પ્રકાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૪ ॥ બીજે જીવ વળી
 ઉપન્યો, કોઈક નગરી મઝાર રે ॥ કમળાવતી રૂપે રૂચરી, શીળાદિક
 ગુણુ ધાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૫ ॥ જોવન વય હોય પામિયાં, પૂરવ કર્મ
 વિકારરે ॥ માત પિતાએ પરણાવિયાં, સુખ ભોગવે સંસાર રે ॥ પુણ્ય ૦
 ॥ ૬ ॥ પુરોહિત હુતો રાયનો, નારી હુતી ગુણુ ખાણુ રે ॥ તસ ઉઠરે
 આવી ઉપન્યો, ત્રીજે પુણ્ય પ્રમાણુ રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૭ ॥ પૂરે માસે
 જનમીયો, ભૃગુ દીધો વળી નામ રે ॥ ભણી ગણી પંડિત થયો, જોવન
 વય પામ્યો તામ રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૮ ॥ ચોથો જીવ પુત્રી પછે, બ્રાહ્મણ
 કુળે અવતાર રે ॥ જસાપત્ની નામે ભલી, ને ભૃગુ પુરોહિત થઈ
 નાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૯ ॥ હવે ઇષ્ટકાર રાજા થયો, રાજ્ય પાળે
 સુખકાર રે ॥ પુરોહિત પદ ભૃગુને દીધો, જગ જસ તેહને વિસ્તાર રે ॥
 પુણ્ય ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇષ્ટકારને કમળાવતી, ભૃગુને જસાપત્ની નાર રે ॥
 સુખ ભોગવે સંસારનાં, ચારે જીવ ઉદ્ધાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૧૧ ॥ સોના રૂપા
 આદે કરી, ધનનો કાંઈ નહીં પાર રે ॥ પણ પુરોહિત ને પુત્રજ નહી,
 દુઃખ ધરે સ્ત્રી ભરતાર રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૧૨ ॥ દિશા સૂની વિષુખ ધવા,
 ઘર સૂનું વિષુ પુત્ર રે ॥ તે કારણ બહુ વિધ ઘણા, ઉપાય કરે અઠભૂત
 રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૧૩ ॥ સંબંધ હવે જોઈ જીવથી, તે મેળવિયા જગ માહે
 રે ॥ પહેલી ઢાળ કહી ભલી, માલમુનિ ઉત્સાહે રે ॥ પુણ્ય ૦ ॥ ૧૪ ॥

(દોહા.)

સુખ ભોગવતાં સ્વર્ગનાં, તખ તે હોનુ દેવ ॥ વ્યવન ચિન્હ ભણી
 કરી, અવધિ જોઈ તતખેવ ॥ ૧ ॥ અમે ઉપજશું બિહુ જણા, પુરોહિત
 સુત સુખકાર ॥ નિમિત્ત રૂપ લેઈ આવિયા, તિણુ નગરીને બહાર
 ॥ ૨ ॥ નિમિત્ત ભાંખે બહુ જન પ્રતે, જશ વાધ્યો પુર માંડ ॥ તે સાંભળી
 પ્રક્ષ પૂછવા, આવ્યા પુરોહિત સ્ત્રી ત્યાંહ ॥ ૩ ॥ પુરોહિત કહે રે
 નિમિત્તિઆ, જો મુજ પુત્રજ હોય ॥ તમે કહો તે હું કરે, તવ બાલ્યા
 નિમિત્તક હોય ॥ ૪ ॥ પુત્ર હોશે હોય તુમ સહી, પણ લેશે સંયમ
 ભાર ॥ નાકારો કરવો નહી, તેણે માન્યું વચન તેવાર ॥ ૫ ॥ કોલ
 લેઈને દેવતા, ગયા પોતાને ઠામ ॥ કાળ માસે દેવથી ચવી, ઉપન્યા
 યુગલ પછે તામ ॥ ૬ ॥

॥ દાલ ૨ જી ॥

(જાન કહે જગ હું વડો, એ દશી.)

માત પિતા તવ હરખિયા, જનન્યા પૂરે માસ હો ભવિ જન ॥

મહા મહોચ્છવે નામ થાપિયું, દેવભદ્ર જ્યોભદ્ર તાસ હો ॥ ભવિ જન,
એક ચિત્તે કરી સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અનુક્રમે તે મહોટા
થયા, ભણ્યા સામ્ર વિચાર હો ॥ ભ૦ ॥ માત પિતા મન ચિંતવે,
હવે કેમ રાખશું કુમાર હો ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ યદ્વાપુરી વાસી નવી,
વસિયા તિણ્ણહિજ ઠામ હો ॥ ભ૦ ॥ સાધુ ખ્હીકે નગરી તણ, વળિ
પુત્ર તેડી કહે આમ હો ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ મોકળા કેશને મુહપત્તિ,
મેલાં વસ્ત્રને મેલાં ગાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હાથમાં ઝેળી રાખે વળી, માંહે
ફાંસી પાળી કાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ મુખ મીઠા ધીઠા ઘણા, વસ્ત્ર
વીંટીને રાખે શસ્ત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હળવે જોઇ પગલાં ભરે, પણ છે તેહ
કુપાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ રંગ રંગીલાં પાતરાં, હાથ અમૂલક લોટ હો ॥
ભ૦ ॥ નામ ધરાવે સાધુ જી, હિયામાં રાખે ચોટ હો ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥
દીન દીન દયામણા, પણ માયાના પાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ દિસંતા અતિ
દૂખળા, મ કરશે તેહનો વિશ્વાસ હો ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ તે દેખી તુમે નાસ
જ્યો, આવજ્યો આપણે ગેહ હો ॥ ભ૦ ॥ નહી કાં તુમને મારશે,
કાપશે કાન નાક તેહ હો ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ ઇત્યાદિક બંધે કરી, લોળવ્યા તે
દોય બાળ હો ॥ ભ૦ ॥ જેમ પશુ પંખી શીખવ્યા, શીખે તેહજ ચાલ
હો ॥ ભ૦ ॥ ચરમશરીરી જીવડા, મોહતણે વશ હોય હો ॥
ભ૦ ॥ તરણ તારણ સાધુ નાવને, ફાંસીયા કહ્યા તે સોય હો ॥ ભ૦
॥ ૧૦ ॥ ધિક ધિક મોહ વિટંબના, જેહની અવળી નીતિ હો ॥ ભ૦ ॥
માત પિતાયે જિમ લોળવ્યા, કુમરચાલે તેહ રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥
નગર જોવાને નીકળ્યા, તવ દીઠા અણગાર હો ॥ ભ૦ ॥ ખ્હીકે નાસી
તરૂ ચઢ્યા, પેખે સયળ વિચાર હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ મુનિ પણ તરૂ
તળે આવી ને, સાચવે સાધુની રીત હો ॥ ભ૦ ॥ તે દેખી વૈરાગિયા,
તવ મન આવી પ્રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ અહો એ જીવ જયણા કરે,
તે કેમ કરે પરધાત હો ॥ ભ૦ ॥ અમને પિતાયે લોળવ્યા, મોહ તણે
અવઢાત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઉઢાપો કરતાં થકાં, જાતિસમરણ લાધ હો
॥ ભ૦ ॥ પૂરવ ભવ દેખી કરી, ઉતરી વાંઘા સાધ હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥
સફળ થયો દિન આજનો, લેલ્યા મહા મુનિરાય હો ॥ ભ૦ ॥
ખીજી ઢાળે એહવા, માલમુનિ નમે પાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥

(દોહા.)

જાતિસમરણ જીપન્યો, ભણ્યો સરવ વિચાર ॥ તપ સંયમ

પાત્ર્યાં હતાં, તે દીકાં તેણી વાર ॥ ૧ ॥ કામ ભોગથી બિભચ્યા, સંસારિક સુખ જેહ ॥ શિવસુખ અભિલાષી થયા, ઉપની શ્રદ્ધા એહ ॥ ૨ ॥ વૈરાગે મન વાળિયું, બહુયો અથિર સંસાર ॥ પરભવ જાતાં જીવને, એક જિન ધર્મ આધાર ॥ ૩ ॥ માત પિતા એ કેહનાં, કેહનાં ધન પરિવાર ॥ સ્વાસ્થ્યનાં સહુ કે. સગાં, નાવે જીવની દાર ॥ ૪ ॥ ધર આવી કહે માતને, અનુમતિ દો શ્રીકાર ॥ ધર્મરત્ન પામ્યા અમે લેશું સંયમ ભાર ॥ ૫ ॥ કુમર તણાં વયણાં સુણી, માત તાત તેણી વાર ॥ મોહતણે વશ જે પડ્યા, તે સુણીને અધિકાર ॥ ૬ ॥ માય કહે સુણો નાનકા, એમ કેમ બોલો વાણ ॥ અમ મન આશા છે ઘણી, તુમે દોય જીવન પ્રાણ ॥ ૭ ॥ પુરોહિત આમણુ દૂમણો, ઘણું થઈ દિલગીર ॥ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર ઘણા, નયણે ઝરતે નીર ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(આછે લાલની દેશી.)

સુણો વચ્છ માહરી વાત, વેદ વાણી સાક્ષાત ॥ આછે લાલ ॥ અપુત્રીયાને સ્વર્ગ છે નહી જી ॥ ૧ ॥ વેદ લાણી કુળ સૂત, હોમ જગન કરી પૂત્ર ॥ આઠા વિપ્ર જમાવો તમે વેગશું જી ॥ ૨ ॥ પરણી વિલસો ભોગ, મળિયો સર્વ સંયોગ ॥ આઠા પુત્ર થયાં સંયમ ગ્રહો જી ॥ ૩ ॥ સુખ વિલસો હિ નાર, ટાળી વિષય વિકાર ॥ આઠા ધર ભાર સોંપી પૂત્રને જી ॥ ૪ ॥ વળતા દોનું કુમાર, તાતને કહે સુવિચાર ॥ આઠા મિથ્યા વાણી એ કોઈ નવિ તરયો જી ॥ ૫ ॥ ભણે વેદ અપાર, ન કરે કરણી લગાર ॥ આઠા વેદ ન તારે કોઈ જીવને જી ॥ ૬ ॥ કરે બહુ જીવ સંહાર, તે જીવ નરક મઝાર ॥ આઠા હિંસાએ ધર્મ ભાંખે સહી જી ॥ ૭ ॥ તેહને ગુરૂ બુદ્ધિ આણુ, કોઈ જમાડે અજાણુ ॥ આઠા માઠી ગતિ પામે સહી જી ॥ ૮ ॥ દુઃખ આવે જેણી વાર, ટાળે ન કોઈ લગાર ॥ આઠા સગાં સંબંધી ટગમગ બુઝે જી ॥ ૯ ॥ હોમ જગન વળિ જેહ, નવિ તારે જીવને તેહ ॥ આઠા કયામે આત્મ હોમ યજ્ઞ છે જી ॥ ૧૦ ॥ એ દેહ અનિત્ય સંસાર, ભોગ અશુચિ ભંડાર ॥ આઠા કિંપાક કુળની છે ઊપમા જી ॥ ૧૧ ॥ ક્ષણમાત્ર નાં છે સુખ, તે પામે બહુણાં દુઃખ ॥ આઠા ભોગ અનર્થની ખાણ છે જી ॥ ૧૨ ॥ કાયા માયા પરિવાર, સુખના ગત સંસાર ॥ આઠા રમત બાજીગર સમ અછે જી ॥ ૧૩ ॥ વચ્છ વિચારી ભોય, જીવ શરીર એક હોય ॥ આઠા પરભવ કુળ કોણુ ભોગવે જી ॥ ૧૪ ॥ અરણિમાં અગ્નિ જેમ, જીવ કાયા માંદિ તેમ ॥ આઠા

દેહ વિળસે જીવ વિણસે સહીજી ॥ ૧૫ ॥ વણાંદિ સહિત જે હોય, પુ-
 દ્ગળ વિણસે સોય ॥ આં ॥ જીવ અરૂપી વણાંદિક નહીજી ॥ ૧૬ ॥
 હોમ યજ્ઞાદિક વાત, તો કિમ કરયા અવદાત ॥ આં ॥ જીવ કાયા તે
 જુદા અછેજી ॥ ૧૭ ॥ જમ અમે હુતા અબલુ, તમ માંની તુમ આલુ
 ॥ આં ॥ વાત ખોટી ન સમાચરુંજી ॥ ૧૮ ॥ જન્મ મરણ જરા રોગ,
 દુઃખ તણા છે સંયોગ ॥ આં ॥ રતન પામ્યું ગૃહાવાસમાંજી ॥ ૧૯ ॥ રાત
 દિવસ જે જાય, તે તો લેખે ન થાય ॥ આં ॥ ધર્મ વિહુણા બલે
 સહીજી ॥ ૨૦ ॥ એહ સંસાર અસાર, લોગ અશુચિ ભંડાર ॥ આં ॥
 કાયા માયા સવિ કારમીજી ॥ ૨૧ ॥ નર સુખ બિંદુ સમાન, દેવ સુખ
 ઉદ્ધિ પિછાન ॥ આં ॥ અલ્પ સુખે કોણ હારશેજી ॥ ૨૨ ॥ અમે બધ્યાં
 સર્વ અસાર, લેશું સંયમ ભારા ॥ આં ॥ અનુમતિ દીયો માત તાત
 જી ॥ ૨૩ ॥ શાશ્વતાં સુખની આહ, હવે મન એ ન સુહાય ॥ આં ॥
 જન્મ મરણ થકી ઊભવ્યાજી ॥ ૨૪ ॥ તે માટે મૂકું સંસાર, ઢાળ
 ત્રીજી સુખકાર ॥ આં ॥ માલ મુનિ કહે ભાવશુંજી ॥ ૨૫ ॥

(દાહા.)

સાચી વાત તે સુત કહી, સમજ્યો ધર્મ વિચાર ॥ જીવ કાયા .
 જહાં સહી, પણ મુજ વિનતી અવધાર ॥ ૧ ॥ હમણાં આપણુ એહ
 જણા, એકઠા વસિય સંસાર ॥ પછી સંયમ લેશું સહી, કરશું ઉત્ત
 વિહાર ॥ ૨ ॥ મિત્રાઈ હોવે મરણશું, જમ આવે ફરી જાય ॥
 ખખર પડે જો મરણની, તો મુજથી રહેવાય ॥ ૩ ॥ અમર છાપ
 લિખી નાવિયા, તો કેમ રહું સસાર ॥ સાચો ધર્મ પામ્યા પછી,
 નકરું ઢીલ લગાર ॥ ૪ ॥ પુત્ર વયણુ એહવાં સુણી, પુરોહિત પામ્યો
 વૈરાગ ॥ નારી પ્રત્યે આવી કહે, સુણુજો વડલાગ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(જરણુ શેઠની સજ્જાયની દર્શી.)

પુરોહિત કહે નારી સુણો જી રે, પુત્ર પામ્યા રે વૈરાગ ॥ દીક્ષા
 લેશે તે સહી જી રે, કરશે સંસારનો ત્યાગ ॥ નારી જી રે, સાંભળો
 મહારી વાત ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પુત્ર વિના જીવતું નહી જી રે,
 રહેવું આપણુ ને સંસાર ॥ યોગ વેળા છે આપની જી રે, તજીયે મોહ
 વિકાર ॥ નારી જી ॥ ૨ ॥ તરૂં શેલે શાખે કરી જી રે, શાખ વિણ
 કુંઠ અસાર ॥ પંખી શેલે પાંખે કરી જી રે, પંખ વિણ દુઃખ અપા-
 ર ॥ નારી જી ॥ ૩ ॥ વહાણુ વેપારી ધને કરી જી રે, ધન વિણ

શોચ વિચાર ॥ રાજા શોભે સૈન કરી જ રે, સૈન વિષ્ણુ ન શોભે
 લિંગાર ॥ નારી જી ॥ ૪ ॥ તિમ પુત્ર વિષ્ણુ હું શોભું નહીં જ રે, અમે
 લેશું સંયમ ભાર ॥ તવ નારી કહે સાંભળો રે, પ્રીતમ પ્રાણ
 આધાર ॥ પ્રીતમ જી, સાંભળો ॥ ૫ ॥ પુત્ર જાય તો જવા દીધો જ રે,
 આપણુ રહેશું ઘરવાસ ॥ ભેગવાઈ સરવે ઘણી જ રે, વિલસીએ
 લીલ વિલાસ ॥ પ્રીતમ જી ॥ ૬ ॥ સંસાર સુખ રૂડાં મળ્યાં જ રે,
 ભોગવિયે આપણે ભોગ ॥ ભુક્તભોગી થયા પછે જ રે, લેશું સંયમનો
 યોગ ॥ પ્રીતમ જી ॥ ૭ ॥ ભોગ બહુળા મેં ભોગવ્યા જ રે, લાધ્યા
 અનંતીવાર ॥ તૃપ્તિ ન પામ્યો એ જીવડો જ રે, અમે લેશું સંયમ-
 ભાર ॥ નારી જી ॥ ૮ ॥ આર્યદેશ ઉત્તમ કુળે જ રે, પામ્યા નર અવતા-
 ર ॥ તપ સંયમ પાળ્યા વિના જ રે, કેમ પામિયે ભવ પાર ॥
 નારી જી ॥ ૯ ॥ આપણે તો સુખ ભોગવ્યાં જ રે, ધન્ય એહનો અવ-
 તાર ॥ હજીય લગણુ નહાના બાલુડા જ રે, લીયે છે સંયમ ભાર ॥
 નારી જી ॥ ૧૦ ॥ તો કેમ રહેવું માહરે જ રે, ઈશુ અવસર સંસાર ॥
 ચોથી ઢાળ સોદ્યામણી જ રે, માલમુનિ હિતકાર ॥ નારી જી ૧૧ ॥

(દોહા)

કર્મ વશે સુખ દુઃખ સદ્યાં, તે પણ કદ્યાં ન જાય ॥ કે જાણે
 નિજ આતમા, કે જાણે જિનરાય ॥ ૧ ॥ સંપદા સહુ જીવે લહી, ન લહ્યો
 ધર્મ પ્રસંગ ॥ તે યોગવાઈ મળી હવે, નવિ મુકું સુત સંગ ॥ ૨ ॥
 નિજ નિજ સહુ સ્વારથ જૂએ, પર ન જુએ પરમાર્થ ॥ પરભવ જાતાં
 જીવને, કોઈ રાખવા ન સમર્થ ॥ ૩ ॥ પુત્ર વિના સંસારમાં, કેમ રહે
 સી સુખણુ ॥ જસા પત્ની વળતું કહે, સાંભળો જીવન પ્રાણુ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૫ જી. ॥

(હરિયાં મન લાગ્યો. એ દેશી)

સંયમ મારગ દોહિલો, દોહિલો સાધુ આચાર રે ॥ પ્રીતમ
 સાંભળો ॥ જૂના હંસની પરે સંભારશો, ઝૂરશો હૃદય મઝાર રે ॥ પ્રી ૦
 ॥ ૧ ॥ રોહિત મત્સ્યતણી પરે, પુત્ર છેદી મોહજાળ રે ॥ નારી જી
 સાંભળો ॥ દીક્ષા લે દોય બાલુડા, તો હું લેશું સંયમ વિશાળ રે ॥
 નારી ૦ ॥ ૨ ॥ પુરોહિત દીક્ષા લીએ અછે, તે ધન લાવેછે આજ રે ॥ પ્રી ૦
 ॥ ૩ ॥ તવ રાણી પૂછે વળી, તસ નારી અને પુત્ર દોય રે ॥ તે પણ
 ચારિત્ર આદરે, રાણી વિભાસે સોય રે ॥ પ્રી ૦ ॥ ૪ ॥ મિત્રાઈ હતી

માહરે, પણ નવિ દાખ્યો તેણુ રે ॥ કોઇ કેહતું જગમાં નહિ, કુડું સમ-
પણુ સેણુ રે ॥ પ્રી૦ ॥ ૫ ॥ અનિત્યપણું એમ ધ્યાવતાં, રાણીને ઉપ-
ન્યું જ્ઞાન રે ॥ વૈરાગે મન વાળિયું, તવ સમજાવે રાજન રે ॥ પ્રી૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ-૬ ઠી. ॥

(વીરો સાંભર્યો. એ દેશી.)

કહે રાણી કમળાવતી રે, સુણો રાજા ઇપુકાર ॥ ધન પરિવાર
તણ કરી રે, પુરોહિત લીએ સંયમ ભાર રે ॥ કહે કમળાવતી ॥ ૧ ॥
કમળા કહે નરપતિ સુણો રે, પૂછું પ્રશ્નજ એક ॥ ઉત્તર દેખે તેહ
નોરે, આણી મનશું વિવેક રે ॥ કહે ॥ ૨ ॥ વમ્યા આહારને કોણુ
ઇચ્છે રે, દાખો મુજને રે તેહ ॥ પ્રશંસા ન હોએ તેહની રે, રાય કહે
કાગ મ્હાન જેહ રે, ॥ કહે ॥ ૩ ॥ એ ધન સુવર્ણ રચણુનો રે, પુરોહિ-
ત કરે પરિહાર ॥ તુમે પૃથ્વીપતિ રાણ્યા રે, કેમ લેશે વમ્યો આહાર
રે ॥ કં ॥ ૪ ॥ સર્વ જગ હોવે તુમ ધરે રે, એ સર્વ ધન તુમ હોયા ॥
તૃપતિ ન પામે તોહિ જીવડો રે, ત્રાણુ શરણુ નવિ કોય રે ॥ કં ॥ ૫ ॥
પરભવ આલે તુમ તણે રે, તો લીયો પુરોહિત વિત્ત ॥ તે તો રાણી
ધન ઇહાં રહે રે, તો કેમ કરો અનિત રે ॥ કં ॥ ૬ ॥ એક દિન
મરવું છે સહી રે, છાંડી સર્વે રે સાથ ॥ પરભવ જાતાં જીવને રે, એક
ધરમ સખાયો સાથ રે ॥ કં ॥ ૭ ॥ વિલંબ ન કીજે ધરમનો રે,
ક્ષણુ ક્ષણુ ખુટે રે આય ॥ ધર્મ વિહુણી જે ધરી રે, તે તો નિશ્કળ
જાય રે ॥ કં ॥ ૮ ॥ દશ દુષ્ટાંછે દોહિલો રે, લાધ્યો નર અવતાર ॥
પામીને કેમ હારિયે રે, જેહથી મુક્તિ દાર રે ॥ કં ॥ ૯ ॥ કામ
ભોગ મેં ભોગવ્યા રે, લાધ્યા વાર અનંત ॥ તૃપ્તિ ન પામ્યો જીવ-
ડો રે, એતો બહુ ગુણવંત રે ॥ કં ॥ ૧૦ ॥ આમિષ સહિત જેમ
પંખણી રે, પીડા સહે રે અપાર ॥ તે હું નરપતિ કેમ રહું રે,
જાણ્યો અધિર સંસાર ॥ કં ॥ ૧૧ ॥ કવ બળતા જીવ દેખીને રે,
ખીજા હર્ષિત હોય ॥ જાણે ન હોશે અમારડે રે, પણ બળશે અતે
સોય રે ॥ કં ॥ ૧૨ ॥ એમ જગ બળતાં દેખીને રે, સ્વામી નવિ ખૂઝે
રે જીવ ॥ મરણુ તો એક દિન આવશે રે, તવ મૂકાવશે ધનહિ
સદેવ રે ॥ કં ॥ ૧૩ ॥ જેમ પંખી પિંજર પડ્યો રે, દેખે દુઃખ
અપાર ॥ તેમ માયા બંધનમાં પડી રે, નવિ પામું રતિ લગાર રે ॥
કં ॥ ૧૪ ॥ કમળાવતી ને વચણુલે રે, ખૂંચ્યો રાઇ ઇપુકાર ॥ નગર
રાજ સ્ત્રી પરિહરી રે, ધન સોવન રચણુ ભંડાર રે ॥ કં ॥ ૧૫ ॥

પુરોહિત પુત્ર કલત્રશું રે, રાય રાણી તેણીવાર ॥ સુ ગુરૂ મુખે વ્રત
ઉચ્ચરયાં રે, લેઈ સંયમ કરે વીહારરે ॥ ૪૦ ॥ ૧૬ ॥ તપ જપ સંયમ
પાળી ને રે, ઉપનયું કેવળજ્ઞાન ॥ કર્મ ખપાવી મુગતે ગયા રે, છએ
જીવ મુગુલુ નિધાન રે, ॥ ભવિયલુ સાંભળો ॥ ૪૦ ॥ ૧૭ ॥ ઉત્તરાધ્યયન
એ સૂત્રમે રે, ચઉદમે છે વિસ્તાર ॥ તેહ થકી મેં વર્ણવ્યો રે, ષટ ઢાળે
કરી સાર રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૮ ॥ સંવત અઢાર પંચાવને રે, જ્યેષ્ઠ વદી ત્રીજ
શુક્રવાર ॥ અંબાર રેહર સોહામણું રે, લોંકાગચ્છ સુખકાર રે ॥ ભ૦
॥ ૧૯ ॥ ગચ્છપતિ શ્રી ખૂખચંદ જી રે, તસ શાસન સુખદાય ॥ પૂજ્ય
નાથાજી પસાયથી રે, માલમુનિ ગુણ ગાય રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી શિયલની નવવાહો.

(દોહા.)

શ્રી સરસ્વતી સમરે સદા, પભલું તસુસુ પસાય ॥ સુ વચન
આપો શારદા, મહેર કરી મુજ માય ॥ ૧ ॥ વાણી વીર જિણુંદની,
સાંભળી શાસ્ત્ર મઝાર ॥ વાઠ શીયળની નવ કહું, મુણ્ણને સહુ નર
નાર ॥ ૨ ॥ સીંચો અંખ અંગ શીળનો, સમતા રસ ભરી નીર ॥
સાયવળે યતને કરી, ધરી દઢતા મન ધીર ॥ ૩ ॥ જાળવળે યતને
કરી, નવ વાઝે ધરી નેહ ॥ ઉત્તમ કૂળ શીળ અંખતણું, વાઠ વિગતે
મુણ્ણો તેહ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ સ્ત્રી સંગ ન કીજીયે, ખીજે ન કરવી વાત
॥ ત્રીજે આસન સ્ત્રી તણે, ખેસવું ખે ધડી જાત ॥ ૫ ॥ ચોથે રૂપ
ન નિરખવું, ન કરે નારીશું નેહ ॥ પાંચમે બીંતર ત્રિયા, મુનિ ન
રહે તસ ગેહ ॥ ૬ ॥ છઠે સુખ સંસારનાં, વળિ વિલક્ષ્યાં હોય જેહ
॥ સિદ્ધારથ સુત ઇમ કહે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥ ૭ ॥ સાતમે સરસ
આહારની, લાલચ ન કરે લગાર ॥ આઠમી વાઠમાં ઇમ કહ્યું, અધિક
ન કરવો આહાર ॥ ૮ ॥ નવમે વિલેપન નવિ કરે, ન કરે વળી
શણગાર ॥ ત્રિકરણ શુદ્ધ આરાધતાં, પામે ભવનો પાર. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૧ સી ॥

(કપૂર હોય અતિ ઊજળો રે. એ દશી.)

વાઠ પહેલી જિનવર કહી જી, સિદ્ધારથ સુત ચંદ ॥ વીર
જિણુંદ એમ ઉચ્ચરે જી ॥ ત્રિશલાદેવીનો નંદ સાધૂજી, ન કરો નારીનો
સંગ ॥ ૧ ॥ સંગ થકી વ્રત ભંગ ॥ સાધૂજી, ન કરો ॥ એ આંકણી ॥
સ્ત્રી પશુ વાસો વસે જી, પંડગ પણુ જિહાં વાસ ॥ તિહાં વસતાં ॥

પ્રહારી ને છ, શીળતણે હોય નાશ ॥ સાધુ છ ॥ ૨ ॥ અગ્નિ
આગળ ઠાર રહે છ, ઉડે ઓગિતો જેહ ॥ એમ મુનિ માનની આગળે
છ, ચિર નહી શીળથી નેહ ॥ સાધુ ॥ ૩ ॥ મંબરી મુખ
આગળે છ, બિંદરની શી આશ ॥ તેમ સ્ત્રી મુખ આગળે છ, પડે
તે પ્રેમને પાસ ॥ સાધુ ॥ ૪ ॥ પોપટ બીડે પાંજરે છ, દૂરથી
દેખી મંબર ॥ તેમ મુનિ બીડે માનની થકી છ, દુર્ગતિની કાતાર
॥ સાધુ ॥ ૫ ॥ સુંદરી શિર જળ ખેડણું છ, બળવી રાખે જેમ
॥ માનની મુખ મુનિ પેખતાં છ, ચિત નવિ ચાળવે તેમ ॥ સાધુ
॥ ૬ ॥ વંશ ઉપર જેમ ખેલતાં છ, ગોપાવી રાખે મન્ન ॥ તેમ મુનિ
મન ને ગોપવે છ, રાખવા શિયળ રતન ॥ સાધુ ॥ ૭ ॥ ભાવે નહી
સાત ભાતની છ, સુખડી સંગ ખરાસ ॥ તેમ મુનિ માનની
સંગથી છ, નિગમે શીળની મીઠાશ ॥ સાધુ ॥ ૮ ॥ મનશું બીડે
બૂંધ પડું છ, વાનર ચઢીયો વન ॥ તેમ મુનિ ગામમાં ગાયરી છ,
ત્રિકરણ રાખી મન ॥ સાધુ ॥ ૯ ॥

કળાશ-ધમિ વાડ પહેલી વીર જિનવર, કહી વ્રત હિત કારણે
॥ વાડ વિધિશું જેહ પાળે, બહુ તેહને વારણે ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણા છ. એ દેશી.)

વાડ બીછ કહી વીરછ છ, સાંભળો સહુ નર નાર ॥ શીળ
વ્રત શુદ્ધ મને પાળજો છ, જેમ પામો જીવ પાર ॥ વાત ન કીજે
વનિતા તણી છ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વાતથી ઉત્પાત ઝિપજે છ,
વાતથી વિરાતની ધાત ॥ ક્ષણ એક માંહે ખરી પડે છ પવનથી
જેમ તરૂપાત ॥ વાત ॥ ૨ ॥ દૂરથી દેખી કાઠ્યો ગળે છ લીંબુ
તણી રે ખટાશ ॥ મન ચળે તેમ મુનિવર તણું છ, સાંભળી વચન
વિલાસ ॥ વાત ॥ ૩ ॥ હઠકવા હાલે ને ટળવળે છ, ગગન
શુંભારવ જેમ ॥ તેમ મુનિનું ચિત્ત ટળવળે છ, વાધે તિલાં વિષયશું
પ્રેમ ॥ વાત ॥ ૪ ॥ વિણુ છલે વાતો કરે છ, સ્વર તે સારંગી
જેહ ॥ વચન છલે વનિતા તણું છ, એણી પરે અધિક સનેહ ॥
વાત ॥ ૫ ॥ મધુરે સ્વરે મોઢો મરગલો છ, પડિયો તે પાસમાં
જેમ ॥ વિષય વચણુ વનિતા તણું છ, પાડે તે પાસમાં તેમ ॥ વાત ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી ॥

(નિદ્રા વેરણ હુધ રહી. એ દેશી.)

ત્રીજી વાડે ત્રિભુવન ધણી, લલો ભાંખે હો વાણી ભગવાન
કે ॥ શીયળ પાળો સાચે મને, મ મ કરજો હો મનશું અભિમાન
કે ॥ નારી આસાન નવિ ખેસીયે, આસનથી હો વળી વાધે પ્રેમ
કે ॥ નાં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સિંહાસન પાટ પાટલા, વળી ખેસણું
હો હોય નારીનું જેહ કે ॥ તિહાં ખેસવું પ્રદ્યારીને, નવિ ભાંખ્યું
હો ભગવંતે તેહ કે ॥ નાં ॥ ૨ ॥ આસન નાસણુ મતતણું,
આસનથી હો વળી વાધે પ્રેમ કે ॥ ખેસવું તે ખેઘડી પછી, એમ
ભાંખ્યું હો ભગવંતે તેમ કે ॥ નાં ॥ ૩ ॥ અયમકપાણુ પાસે રહે,
જગ જાણે હો લોહ ગળતો જેમ કે ॥ શીયળ ગળે સાધુતણા, આસનથી
હો તરૂણીને તેમ કે ॥ નાં ॥ ૪ ॥ લસણુ કળીના સંગથી,
જેમ જાયે હો કસ્તૂરીનો વાસ કે ॥ તેમ સ્ત્રીને આસને ખેસતાં, થાય
નિશ્ચે હો શિયળનો વિનાશ કે ॥ નાં ॥ ૫ ॥ જીવિત પારાના યોગ-
થી, લેજો ભળતો હો ગળતો હોયજેમ કે ॥ યુવતિ ને આસને જાણજે,
ગુણ ગળતો હો શીયળ તણે તેમ કે ॥ નાં ॥ ૬ ॥ કોળા કેરી ગંધથી,
જેમ વિણુસે હો કણેક નો વાક કે ॥ તેમ સ્ત્રીનું આસન સેવતાં,
વળી વિણુસે હો શીયળ સંપાક કે ॥ નાં ॥ ૭ ॥ ચિત્ત ચોખું
રાખી કરી, નિત્ય પાળો હો શીયળ નર નાર કે ॥ હું બલિહારી
હો તેહ તણી, વળી વારણે હો જાઉં વાર હજાર કે ॥ નારી. ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૪ થો. ॥

(આજ હજારી ઢાલો પ્રાહુણો. એદેશી.)

ચોથી વાડે એમ ચિત્ત ધરો, મુનિ વાણી કહી જિન વીર ॥
મુનિરાયા હે ॥ મનને ન મૂકશે મોકળું, મુનિ નિરખતાં નારી શરીર ॥
મુનિરાયા હે ॥ રમણી ને રૂપે ન રાચીયે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચિત્રે લખી
જે પૂતળી, જેમ નિરખતાં નેહ અપાર ॥ મું ॥ તેમ તંરૂણી તન
પેખતાં, એમ વાધે તે વિષય વિકાર ॥ મુળા રમણીં ॥ ૨ ॥ ઢીપક
રૂપ દેખી કરી, જેમ પડીયો તે માંહી પતંગ ॥ મુળા નારીનું રૂપ
નિહાળતાં, રઠ લાગે તે રમણી ને રંગ ॥ મું ॥ રમણીં ॥ ૩ ॥
હાથણી દેખી કરી, મદ વાધે તે મયગળ ને જેમ ॥ મું ॥ મદ વાધે
મુનિવર તણે, નેહ નિરખતાં નારી ને તેમ ॥ મું ॥ રમણીં ॥ ૪ ॥

શશિ દર્શન દેખી કરી, વેલ વાઘે સાયરની જેહામુના ચિત્ત ચોરણ
ચંદ્રામુખી, નિરખી વાઘે તે નવલો નેહ ॥ મુના રમણી ॥ ૫ ॥ રૂપ
દેખી રામુલ તણું, મુનિધ્યાન ચૂકયો રહનેમિ ॥ મુના અખળા ઇંદ્રિય
નિહાળતાં, એમ વાઘે તે વિષય શું પ્રેમ ॥ મુ ॥ રમણી ॥ ૬ ॥
જિન રક્ષિત પરે જાણુજે, જોયું રચણાદેવીનું રૂપ ॥ મુ ॥ જક્ષે નાંખ્યો
જળ લણી, નારી નેહથી લવજળ કૂપ ॥ મુ ॥ રમણી ॥ ૭ ॥
દિનકર સામુ દેખતાં, જેમ નયણે હીણું હોય તેજ ॥ મુ ॥ તેમ
મહિલા મુખડું નિહાળતાં, હીણું હોય તે શીયળનો હેજ ॥ મુના રમણી ॥
૮ ॥ જોવી નહી જિનવરે કહી, અંગે ગતિલ પલિત પણુ નાર ॥
મુ ॥ ભરજેવન જે ભામિની, કેમ જોવી કહી અણુગાર ॥ મુના રમણી ॥
૯ ॥ ધ્યાન ચોથું જે કોઈ ધરે, મુનિ જે કરે ચોથો ધર્મ ॥ મુના ઇમ
ચોથું વ્રત આદરે, ત્રિકરણથી ત્રોડે આઠે કર્મ ॥ મુના રમણી ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ૫ મી. ॥

(પરિમહ મમતા પરિહરો. એદેશી.)

પાંચમી વાડ પ્રતિષ્ઠાધની, શીખામણ કહી વીર ॥ સાધુ જી ॥
ભીંત અંતર રહેતાં થકાં, મન ન રહે તિહાં થીર ॥ સાધુ જી ॥
ભીંતનો અંતઃ પરિહરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ કોકિલ કંઠે કામિની,
ગાવે મધુરાં ગીત ॥ સા ॥ સ્વર કંકણાદિક નો સુણી, પ્રેમે વાઘે પ્રીત
॥ સા ॥ ભીંત ॥ ૨ ॥ વાળાં વાજે વેગળાં, તે સુણી ઉપજે તાન ॥
સા ॥ વચન વાળાં વનિતા તણાં, મોડે તે શીયળનું માન ॥ સા ॥
ભીંત ॥ ૩ ॥ મોર નાચે મહીમંડળે, ગગને સુણી ગુંબર ॥
મન નાચે તેમ મુનિ તણું, શબ્દ સુણી શણુગાર ॥ સા ॥
ભીંત ॥ ૪ ॥ અત્તર કુંપામાં અંતરે, ફેરથી ફેરવે મન્ન ॥ સા ॥
મન ફેરવે મુનિવર તણું, સાંભળી સરસ વચન ॥ સા ॥ ભીંત ॥ ૫ ॥
અગ્નિ પાસે બાય ઓગળી, ભાજન ભરીયું જેમ ॥ સા ॥ લાખ
મીણુ ધૂત ઓગળે, શીયળ પણુ બિગડે તેમ ॥ સા ॥ ભીંત ॥ ૬ ॥
પત્ર આવે પરદેશથી, બહાલા વિછોટાનો જેમ ॥ સા ॥ વાંચતાં
નેહ વાઘે ઘણો, ભીંત અંતર તેમ પ્રેમ ॥ સા ॥ ભીંત ॥ ૭ ॥
મહ જિનવર કહે, લાગે લાંછન ડાઘ ॥ સા ॥ ભાંગે વાડ ભીંતે
રથાં, વાડ કહે વીતરાગ ॥ સા ॥ ભીંત ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી ॥

(ઈડર આંખા આંખલી રે. એ દેશી.)

વાડ છટ્ટો કહે વીરજી રે, છોડી સકળ સંસાર ॥ પાંચ મહાવ્રત
પાળવાં રે, ભાવથી સંયમ ભાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ન સંભારીયે
જેહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અગ્નિ ભારયા ઉપરે રે પૂજો
પરજો જેહ ॥ વિષય અગ્નિ વ્યાપે ઘણી રે, કાઝે એણી પરે દેહ ॥
સાધુ જી ॥ સુખ ॥ ૨ ॥ અવીરતિ પછે જે આપણે રે, ધર સુખ ભો-
ગવ્યાં જેહ ॥ તે વળી વ્રત લીધા પછીરે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥
સાધુજી ॥ સુખ ॥ ૩ ॥ શંકાએ વિષે સંકળ્યો રે, વરસે વિષધર
જેમ ॥ વિષય ઝેર વ્યાપી રહ્યું રે, અંગે પ્રગમે એમ ॥ સાધુજી ॥
સુખ ॥ ૪ ॥ વર્ષે વસ્તુ સાંભરે રે, ઉંપજે હરખ અપાર ॥ તેમ ત-
રણી સુખ સાંભરે રે, વાધે વિષય વિકાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ॥
૫ ॥ મહાવ્રત પાંચમા મોટકો રે, સકળ ધરમ માંહે સાર ॥ એ
વ્રત એકને ભાંજતા રે, ખીજાં ભાંગે ચાર ॥ સાધુજી ॥ સુખ ॥
૬ ॥ તિલાશાં સુખ વનિતા તણાં રે, મુની ન વિચારે મન્ન ॥ રત્ન
કંબળ એક કાચ્છે રે, પરિહરયાં પાંચ રત્ન ॥ સાધુજી ॥ સુખ ॥
૭ ॥ મણિધર મૂકે કાંચળી રે, ફરી ન ઇચ્છે જેમ ॥ મુનિ પણ મ-
નથી તેણી પરે રે, વળીય ન વાંછે પ્રેમ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી ॥

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગાયરી. એ દેશી)

સાતમી ઢાળે રે શીખામણ સુણો, વીર પ્રભુની વાણ જી ॥
શીયળ સુરતરૂ રે સૂધા સાચવો, પાલજો શ્રી જિન આણજી ॥ આ-
હાર સરસ અણુગાર ન કીજો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ લાલચ ન કરે
લગાર જી ॥ આહાર સરસ અણુગાર કરતાં થકાં, વાધે વિષય વિકા-
રજી ॥ આહાર ॥ ૨ ॥ વિગય તે થોડું રે વાવરવું કહ્યું, મોઢક ન-
વાંછે મન્ન જી ॥ તેમ તેજના આહાર તે પરિહરો, રાખણ શીયળ ર-
તન્ન જી ॥ આહાર ॥ ૩ ॥ સરસ આહારે રે શીયળ સંયમ ધણી,
વાધે દેહનો વાન જી, વિષય અગ્નિ રે તેને વાધે ઘણો, નવિ રહે ધ-
ર્મનું ધ્યાન જી ॥ આહાર ॥ ૪ ॥ આહાર લાલચથી રે જળચર જીવણ,
મીન પડે જેમ જળ જી ॥ તેમ સંયમી ને રે આહાર લાલચ ધરયાં

મુનિ પડે મોહની જાળ છ ॥ આહાર ૦ ॥ ૬ ॥ આહાર લાલચથી
રે આપાઠો પઠ્યો, દેખી મહિરાપાન છ ॥ મુનિ મન બળિયો રે
વળિયો વચન ગુરૂ, પામ્યો કેવળજ્ઞાન છ ॥ આહાર ૦ ॥ ૭ ॥ શ-
ક્તિપાત જેમ ધૃતના યોગથી, અધિક કરે ઉલાળાછ ॥ પાચે ધીરિય
અતિ સરસે પોષતાં. ચારિત્રમાં કરે ચાળા છ ॥ આહાર ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી. ॥

આઠમી વાડે કહ્યું વીર છ હો રાજ, મુણે સાધુ અણગાર રે
॥ વૈરાગી સૂઝા સાધુ છ ॥ શીયળ સંયમનો જે ખપ કરો હો રા-
જ, અધિક મ કરશે આહાર રે ॥ વૈરાગી ૦ ॥ ૧ ॥ આહાર અધિક
કરતાં થકાં હો રાજ, આળસ આવે અંગ રે ॥ વૈરાગી ૦ ॥ ૭ ॥ આ
આવે અતિ ઘણી હો રાજ, સુપનામાં શીયળનો ભંગ રે ॥ વૈ
॥ ૨ ॥ અધિક આહાર કરે મુનિ હો રાજ, હોય મદવંતી દેહ રે ॥
વૈરાગી ૦ ॥ વિષય અગ્નિ વ્યાપે ઘણે હો રાજ, નવિ રહે શીયળશુ
નેહ રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૩ ॥ દોઢો દારૂ ભરતાં થકાં હો રાજ, બગડે જેમ
ખંડુક રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કર્યા થકી હો રાજ, ચારિ-
ત્રમાં પડે ચુક રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૪ ॥ બમણું લૂણ પડ્યા થકી હો રાજ,
ન ગમે લોજન મજા રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કર્યા થકી હો
રાજ, વિણસે શીયળ રતન રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૫ ॥ ફાટે તોલકી ખેડ ખી-
ચકી હો રાજ, ઓરીએ નવમાં તેર રે ॥ વૈ ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર
કર્યાં મુનિ હો રાજ, બગડે વ્રત નહી ફેર રે ॥ વૈ ૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૮ મી. ॥

(ધન્ય ધન્ય શાળિભદ્ર મુનિવર છ. એ દર્શી.)

વીરે વાડે કહ્યું નવમી વાડમાં જે, મુનિવર ધરને તેણી પર મજા
જે ॥ શરીર શણગાર સાધુ નવિ કીલ્યે જે, રાચો જે રાખણ શી-
યળ રતન જે ॥ શરીર શોભા સાધુ નવિ કીલ્યે જે ॥ ૧ ॥ એ અત-
કણી. ॥ સ્નાન વિલેપન વળી શણગાર ને જે, ન કરે નિત શીયળ-
ત નર નાર જે ॥ શીયળ ન રહે નિત્ય શોભા કરે જે, કહો કેમ ક-
રવું કહ્યું અણગાર જે ॥ શ ૦ ॥ ૨ ॥ જમર મૂઝણો રે કમળ માંહે સ્ત્રી
જે, લુપ્તાણો લેતાં પરિમલ વાસને ॥ તેલ પુલેલ કુસુમની વાસ
થી જે, સાધુશીયળ માં એમ વિનાશ જે ॥ શ ૦ ॥ આ સ્નાન વિલેપન
વળી શણગારથી જે, કરતી કેરમ્મા મન વિષય વિકાર જે ॥ તેમ

શરીર શણગાર કરતાં થકાં જો, ન રહે શીયળથી નેહ નિરધાર જો
 ॥ ૧૦ ॥ ૪૧ ॥ ઉજ્જવળ બગ જળમાં ઊભો રહ્યો જો, ધરતો કપડે એ-
 કણ પગ ધ્યાન જો ॥ એમ અંગ ઊપર ઉજ્જવળ પહેરતાં જો, સાધુ છ
 શીયળમાં તેમ વિજ્ઞાન જો ॥ ૧૦ ॥ ૪૨ ॥ ઉજ્જવળ હંસ મન માનસરે-
 વરે જો, આહાર એહને મુકતાફળ દ્રવ્ય જો ॥ એમ અંગ ઉજ્જવળ અ-
 ણગારજું જો, સંયમ શીયળ પાળે મન શુદ્ધ જો ॥ ૧૦ ॥ ૪૩ ॥ ધોધને
 ધરણી ઉપરે ધર્યો જો, જેહ હાર્યો રતન કુંભાર જો ॥ તેમ શીયળ
 મતને હારશે જો, કરતાં કાંઈ સરીર તણે શણગાર જો ॥ ૧૦ ॥ ૪૪ ॥

॥ દોહા ॥

વાડ કહી નવ શીયળની, વિવરી વિવિધ વિચાર ॥ એણી
 વિધિશું જે આદરે, તે પામે ભવપાર ॥ ૧ ॥

॥ કલશ. ॥

ધન્ય ધન્ય શીયળ સોહામણું ॥ એ આંકણી. ॥ ઉત્તરાધ્યયનને
 સોળમે, વીર પ્રભુજીની વાણી છ ॥ વળી શીળતણા ગુણ વર્ણવું, સુ-
 છને તે સહુ પ્રાણી છ ॥ ધન્ય ધન્ય ॥ ૧ ॥ શીયળ સાચે મને પા-
 ળતાં, નવિ બેશે કાંઈ નાણું છ ॥ જગમાં જશ વાધે ઘણો, તેહને
 જનમ સફળ વખાણું છ ॥ ધન્ય ॥ ૨ ॥ શીયળથી સીતા ને સુણો,
 અગ્નિ થયો તિહા પાણી છ ॥ પુષ્પ વૃષ્ટિ દેવે કરી, ત્રણ લોકે મતીય
 વખાણી છ ॥ ધન્ય ॥ ૩ ॥ પટરાણી પાંચ પુરૂષ ની, શીયળ ધર્મે મન
 ધીર છ ॥ નગન તે નવિ હુઈ દ્રોપદી, કૌરવે કાઢ્યાં ચીર છ ॥
 ધન્ય ॥ ૪ ॥ કાખ્યા હાથ કળાવતી, રોષ ધરી શંખરાયે છ ॥ સૂરજ
 ની સામે થયા, નવપક્ષવ શીયળ પસાયે છ ॥ ધન્ય ॥ ૫ ॥ શેઠ સુ-
 દર્શન ને સુણ્યો, શૂળી સિંઘાસણ હોય છ ॥ સાખ પૂરે સહુ સુર ન-
 રા, મહિમા તે શીયળનો સોય છ ॥ ધન્ય ॥ ૬ ॥ શીયળતણા ગુણ
 એહવા, સાંભળી સહુ નર નારી છ ॥ શીયળ પાળે સાચે મને, ધ-
 ન્ય ધન્ય તસ અવતાર છ ॥ ધન્ય ॥ ૭ ॥ સાત વરસનો મુત થયો,
 ન સૂવારે નિજ માત છ ॥ સાડા છ વર્ષની સુતા, તે ન સૂવારે નિ-
 જ તાત છ ॥ ધન્ય ॥ ૮ ॥ નવલાખ પ્રાણીની કહી, હાણ નારી સંગે
 હોય છ ॥ અસંખ્યાત સ્ત્રી સંગટે, હાણ સમૂર્ચિમ ભોય છ ॥ ધન્ય ॥
 ૧૯ ॥ ઘાત કહી ઘણા જીવની, વિષયથી જીઓ વિચારી છ ॥ પાળો શી-
 યળ ધરી પ્રીતશું, સાંભળો સહુ નર નારી છ ॥ ધન્ય ॥ ૧૦ ॥ એકલી
 નારી આજને, બાવું નહીં નરને બાણી છ ॥ આળ આવે અણ-

ચિંતવ્યાં, પરીઆનું ઉતરે પાણી છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૧ ॥ એક સેજે નર
હોય જણા, શીયળવંત ન સૂએ પ્રાણી છ ॥ હાંસી ન કરવી હેતશું, કહ્યું,
એમ કેવળનાણી છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૨ ॥ લક્ષ્મીવંત નરપતિ લાખનું,
હેતો દિન પ્રત્યે દાન છ ॥ ભગવંત કહે ભવિ સાંભળો, નાવે શી-
યળ સમાન છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૩ ॥ શીયળે સંકટ સવિ ટળે, શીયળે
શિવગતિ હોય છ ॥ શિયળે મુર સાન્નિધ્ય કરે, શીયળ સમું નહી
કોય છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૪ ॥ શ્રીવિજયધર્મસૂરિ તણે, રાજવિજય ઉગાચ
છ ॥ સાચો આવક તેહ તણે, પામી ગુરૂ મુપસાય છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૫ ॥
વાડ કહી શીયળ વ્રત તણી, મીઠી અમીય સમાણી છ ॥ શીખામણ
સહુ કો ભણી, કહે મુકુંદ મોનાણી છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૬ ॥ એમ શીયળ
વ્રત આદરે, તે પામે પદ નિર્વાણ છ ॥ ભણે ગુણે શીખે સાંભળે,
તેહનાં કોડિ કલ્યાણ છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૭ ॥ આણુંદપુરમાં એ રચી, સંવત
સોણે અઢાર છ ॥ ચિત્ત ચોથે આળીશમાં, આવણુ શુદ્ધિ ગુરૂવાર છ
અધિકો ઓછો જે કહ્યો, તે મિચ્છાદુષ્કંઠ મોય છ ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી કળાવતોનું ચોઢાણિયું.

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

(બન્યો રે કુંઅરછનો સેહરો. એ દેશી.)

માળવ દેશ મનોહર, તિહાં નયરી ઉજળેણી નામ હો ॥ નરિંદ
॥ શંખરાજ તિહાં સોલતો, સહુ શુભ ગુણ કેરો ધામ હો ॥ નરિંદ ॥
શીયળતણા ગુણ સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ શિયળે લહિયે બહુ
માન હો ॥ નરિંદ ॥ શીયળે સતીય કળાવતી, જેમ પામી સૂખ પ્ર-
ધાન હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥ ૨ ॥ ત્રણસો સાઠ માંહે વડી, લીલાવતી પ-
ટશણી કહાય હો ॥ ન૦ ॥ નેપાળ દેશનો નરપતિ, નામે જિતશત્રુ
રાય હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥ ૩ ॥ જયસેન વિજયસેન સુત લલા, કળાવતી
પુત્રી ઉદાર હો ॥ ન૦ ॥ માળવપતિ શંખરાયને, પરણાવી પ્રેમ અપાર
હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥ ૪ ॥ પંચ વિષય મુખ વિલસતાં, કળાવતિ રાય સંધા
ત હો ॥ ન૦ ॥ ગર્ભ રહ્યો પુણ્ય યોગથી, હરખ્યો નૃપ સાતે ધાત હો
॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥ ૫ ॥ અધરણી ઓઝવ માંડિયો, ગીત ગાવે બહુ મળી
નાર હો ॥ ન૦ ॥ પેટી આવી પીયર થકી, કળાવતી ને તેણિવાર હો ॥

નં. ૥ શીં. ૥૬૫૩ કાતી બહુ શોકચથી, લેઈ ગોપવી ગોઠણ હેઠ
 હો ॥ નં. ૥ એકાંતે ઉકેલતાં, દોય બેરખા દીઠા દૃષ્ટ હો ॥ નં. ૥
 શીં. ૥૭૫ નંગ જઠયાં માંહે નિર્મળાં, અંધારે કરે ઉજવાસ હો ॥
 નં. ૥ નામાંકિત બિહું બ્રાતના, પહેરીને પામી ઉદ્ધાસ હો ॥ નં. ૥
 શીં. ૥૮૫ ખાટ હિંડોળે હીંચતાં, બેરખા ઝખૂકે જેમ વીજ હો ॥
 નં. ૥ ઘસી લીલાવતી તણી, દેખી ધરે દીલમાં ખીજ હો ॥ નં. ૥
 શીં. ૥૯૫ કહો બાઈ એ કેણે દીયાં, આબૂપણ દોય અમૂલ્ય હો ॥
 નં. ૥ મુજને જે ઘણું વાલહો, તેણે દીધા બહુ મૂલ્ય હો ॥ નં. ૥
 શીં. ૥૧૦૫ ઘસી લીલાવતી લણી, લાંબોયે તે સઘળો લેઈ હો ॥
 નં. ૥ સાંભળી કોધાતુર થઈ, ઉપન્યો ચિત્તમાં બહુ ખેદ હો ॥ નં. ૥
 શીં. ૥૧૧૫ રાણી પ્રતે મહીપતિ કહે, કેણે દુહવ્યા તુમને આજ
 હો ॥ નં. ૥ બહુ મૂલ્યા તમે બેરખા, કેમ કીધા કળાવતી કાજ હો
 ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૨૫ મેં ન ઘડાવ્યા બેરખા, તસ ખબર નહીં મુજ
 કાંચ હો ॥ નં. ૥ પૂછી નિરતિ કરો તુમે, સુણી લીલાવતી, તિહાં
 ભય હો ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૩૫ રાય છાનો ઊભો રહ્યો, તવ પૂછે
 લીલાવતી તેહ હો ॥ નં. ૥ સાચું કહો બાઈ કળાવતી, કેણે દીધા
 બેરખા એહ હો ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૪૫ હું ઘણી જેહને વાલહી,
 તેણે મોકલ્યા મુજને એહ હો ॥ નં. ૥ રાત દિવસ મુજ સાંભરે,
 પણ ભાઈ ન કહ્યો તેહ હો ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૫૫ રાજા કોધાતુર
 થયો, સુણી કળાવતી નાં વચન હો ॥ નં. ૥ પ્રીતિ પૂરવણા પુરૂષ
 શું, મૂક્યા એ તેણે પ્રચ્છન હો ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૬૫ કોણ દિયો
 લીલાવતી લણી, દોય બેરખા સેંતી ખાંહ હો ॥ નં. ૥ છેલ્લી
 તુમને દીઈ, સુણી પામી પરમ ઉત્સાહ હો ॥ નં. ૥ શીં. ૥૧૭૫

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(મુણ મુણ રે જાતમ, સમય મ કરીશ પ્રમાદ, એ દેશી.)

રાય હુકમ એહવો કર્યો છ, ચંડાળને તેણી વાર ॥ કળાવતી
 કષ્ટ કાપિને છ, આણી દો એણીવાર ॥ સુંણ સુંણ રે પ્રાણી, કર્મંતણાં
 કષ્ટ એહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જન્માંતર છવે કિયાં છ, આવે ઉદ-
 ય સ્વહી તેહ ॥ સુંણ સુંણ રે પ્રાણી ॥ કર્મં ॥ ૨ ॥ સાંભળી અત્યંત
 ચમ્પડયો છ, ચંડાળીને કહે તેહ ॥ રાય હુકમ રૂડો નહીં છ, મૂકીયે
 નમસ્કે એહ ॥ સુંણ ॥ કર્મં ॥ ૩ ॥ પાપિણી કહે તું શું ખીલે છ, એ
 છે માહરૂં કામ ॥ શિર નામી ઊભી રહી છ, રાયે ખડગ દીયો તામ ॥

સું કર્મં ॥૪॥ રથ બેડી રંડા કહે જી, બેસો બાઈ ઇજી માંડ ॥
 પીયર તુજને મોકલે જી, રાય ધરી બહુ ચાહ ॥સુના કર્મં ॥૫॥
 ગળીયલ માફા કેહ વા જી, શ્યામ વૃષલ વળી કેમ ॥ પુત્ર રહે નહી
 રાયને જી, કીધો કારણ એમ ॥સુના કર્મં ॥૬॥ રથ બેસારી રાનમાં
 જી, ચાલી ઉજઠ વાટ ॥ સૂકે વને રથ છોડીયો જી, રાણી પામી
 ઉથાટ ॥સુના કર્મં ॥૭॥ પીયર મારગ એ નહી જી, ચંડાળી કહે તામા
 રાયે મુજને મોકલી જી, કર કાપણને કામ ॥સુના કર્મં ॥૮॥ જમણો
 પોતે છેડીયો જી, હાથો ચંડાળિયે લીધાબેરખા સહિત બેહુ કર ગ્રહી જી,
 આણી રાયને દીધ ॥ સું ॥કર્મં ॥૯॥ નારી બ્રાત નામ નિરખતાં
 જી, મૂઝાંણો તતકાળ ॥ શીતળ વાયે સજ્જ કરચો જી, રોવે તવ
 મહીપાળ ॥ સું ॥કર્મં ॥૧૦॥ કિસી કુમતિ મુજ બિપની જી, કીધો
 સખળ અન્યાય ॥ એ જીવ્યું કોણ કામતું જી, રાજ રમણી ન સુહાયા
 સું ॥ કર્મં ॥૧૧॥ ચય રચાવી ચંદને જી, બળવાને તિહાં બય ॥
 લોક મળી વારે ઘણું જી, વચન ન માને રાય ॥ સું ॥ કર્મં ॥૧૨॥

॥ ઢાલ ૩ જી ॥

(વામાજીનો કુંઝર લાડણો. એ દેશી.)

કળાવતી ને જે થયો, તે સુણજે પ્રતિકાર ॥ લવિ પ્રાણી ॥ કર
 છેદન વેદન થકી, સુત જનમ્યો તેણિ વાર ॥ લવિ પ્રાણી ॥૧॥ શી-
 યળનો મહિમા જાણીયે, શીયળે સંપત્તિ થાય ॥ લં ॥ એ આંક
 જીં ॥ વિધન વિષય ફરે ટળે; સુર નર પ્રણમે પાય ॥ લં ॥શીં
 ॥૨॥ પુત્ર પ્રત્યે કહે પદમિણી, શું કરે તાહરી સાર ॥લં ॥ માહરી
 કુખે અવતરચો, તું નિર્ભાગ્ય કુમાર ॥લં ॥શીં ॥૩॥ અશુચિ પહું
 કેમ ટાળશું, પાળશું એ કેમ બાળ ॥ લં ॥ શોચ કરે રોવે વળી, વન
 મ્હોરચો તતકાળ ॥ લં ॥ શીં ॥ ૪ ॥ શિયળે સૂકી નહી વહી, પા-
 જી આંચું નજીક ॥ લં ॥ જાણે કે જળ લેઈ બયશે, વચ્ચે બેઠી
 નિર્ભાક ॥ લં ॥ શીં ॥૫॥ આંટો દેઈ ચિહું દિયો, નહી વહી દોચ
 ધાર ॥ લવિં ॥ બોળે બાંહ નીચી કરી, જળમાંહે તેણી વાર ॥
 લં ॥ શીં ॥૬॥ નવવલ્લભ નવલી થઈ, બેરખા સેંતી બાંહ ॥લં ॥
 બીજી પણુ તિમહિજ થઈ, પામી પરમ ઉત્સાહ ॥લં ॥ શીં ॥૭॥
 અચરિત્ત્વે ઢેળી આવિયો, તાપસ એક તેણી વાર ॥ લં ॥ જનકનો
 મિત્ર જાણી કરી, બોલાવે સુ વિચાર ॥ લં ॥ શીં ॥૮॥ રે પુત્રી !
 તાપસ કહે, એકલી અંટવી મઝાર ॥લં ॥ કેમ આવી મુજને કહે, તવ

ભાંખ્યો સઘળો વિચાર ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૯ ॥ કોખ્યો તાપસ એમ
કહે, રાજને કડું ઉતપાત ॥ લ૦ ॥ કળાવતી તવ વીનવે, કોપ મ-
કરો મુજ તાત ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૦ ॥ તાપસે તિહાં વિદ્યા બળે,
અવલ રચ્યો આવાસ ॥ લ૦ ॥ કળાવતી સુતથું તિહાં, અહોનિશ
રહે ઉદ્ધાસ ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૧ ॥ કઠિયારા તેણે અવસરે, દેખી એહ
વિચાર ॥ લ૦ ॥ દોડ્યા દેવા વધામણી, રાજ ને તેણી વાર ॥ લ૦
॥ ૧૨ ॥ મંત્રી અરજ કરે તિસે, સુણો રાજન સુ કુમાળ ॥ લ૦
॥ અવધિ દીયો એક માસની, ખબર કડું તતકાળ ॥ લ૦ ॥ શી૦
॥ ૧૩ ॥ એમ કહી શોધ કરણ ચલે, એહવે આવ્યા કઠિયાર ॥ લ૦ ॥
રાણીની વિગત કહી સવે, હરખ્યો ચિત્ત મઝાર ॥ લ૦ ॥ શી૦
॥ ૧૪ ॥ સૂકું વન સવિ મોરિયું, સૂકી નદી વહે પૂર ॥ લ૦ ॥ રાણીયે
સુત તિહાં જનમિયો, કર ઊઝ્યા સસનુર ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૫ ॥
રાજાએ જઈ વીનવ્યો, પાર્યો હરખ વિશાળ ॥ લ૦ ॥ રાણોને તે-
હવા મોકલ્યો, મંત્રીને તતકાળ ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૬ ॥ રાય રાણી
મન રંગશું, આવ્યાં નગર મઝાર ॥ લ૦ ॥ ઉચ્છવ રંગ વધામણાં,
હુવો તે જય જયકાર ॥ લ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૭ ॥

॥ દાલ ૪ થી. ॥

(આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર. એ દેશી.)

એક દિન રાય રાણી મન રંગે, વનમાં ખેલણ બવે જી ॥ તવ
તિહાં સાધુ ધર્મ ધુરંધર, તેહનો દરશણ પાવે જી ॥ ૧ ॥ લવિયણ ધર્મ
કરો મન શુદ્ધે, ધરમે સંપત્તિ થાય જી ॥ એ આંકણી, ॥ ધરમે
મનવંછિત સવિ હોવે, ધર્મે પાપ પલાય જી ॥ લ૦ ॥ ૨ ॥ પથ
પ્રણમી સાધુને પૂછે, લગવંત મુજને ભાંખો જી ॥ રાણી કર છેદા
કિણુ કારણ, તેહનો ઉત્તર દાખો જી ॥ લ૦ ॥ ૩ ॥ સાધુ જ્ઞાની
એણીપરે ખોલે, મહાવિદેહ માં રહેતાં જી ॥ માર્હેંદ્રપુરી નયરી નૃપ
વિક્રમ, લીલાવતી વિલસંતાં જી ॥ લ૦ ॥ ૪ ॥ પુત્રી પ્રસવી રૂપ અનો-
પમ, સુલોચના ગુણ આણી જી ॥ વિદ્યાવંત વિદેશી સૂડો, વહતો અમૃત
વાણી જી ॥ લ૦ ॥ ૫ ॥ સુલોચના સોવન પિંજરમાં, સૂડો ઘાલી રાખે
જી ॥ ગાહા ગૃહ નવલા ગાવે, મનોહર મેવા ચાખે જી ॥ લ૦ ॥ ૬ ॥
મનમાં કીર વિમાસે એહલું, પિંજર બંધન રહેવા જી ॥ આશ પ-
રાઈ કરવી અહોનિશ, પરવશ સુખ ન લહેવો જી ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥
એક દિન પિંજર ખાર ઉઘડિયો, પોપટ તવ નીકળીયો જી ॥ વન-

માં તરૂં શાંખાચે બેઠો, મનવંછિત સવિ કૃગિયો ॥ ૭૦ ॥ ૮૮ ॥
 સુલોચના સૂડા ને વિરહે, તતક્ષણ મૂર્ચ્છિત થાવે ॥ રાજા પાસ
 નખાવી સૂડો, ખંધાવીને લાવે ॥ ૭૦ ॥ ૯ ॥ રીસાણી સૂડાશું
 કુમરી, પાંખો બેહુ તસ છેદે ॥ સૂડો પણ તનું મોહ તણને
 બૂખ તૃષા બહુ વેદે ॥ ૭૦ ॥ ૧૦ ॥ શુભ પરિણામે સૂડો ચવિને,
 સુરલોકે સુર થાવે ॥ કુમરી તસ વિરહે તનુ તણને, દેવાંગ ના
 પદ પાવે ॥ ૭૦ ॥ ૧૧ ॥ સુરલોકે સુર સુખ વિલસી ને, ઇહાં
 કણે રાજા હુવો ॥ દેવી પણ તે ત્યાંથી ચવીને, હુધ કળાવતી
 બૂચો ॥ ૭૦ ॥ ૧૨ ॥ પૂરવ વૈર ઇહાં તુજ પ્રગટયો, તિણુ કાર
 ણુ કર છેદ્યા ॥ જન્માંતર કીધાં જે જીવે, નવિ છુટે વિણુ વેધાં
 ॥ ૭૦ ॥ ૧૩ ॥ રાજા રાણી સુણીને તતક્ષણ, જાતિસમરણ જ્ઞાને
 ॥ પૂરવ ભવ સંપૂરણ પેખે, તહત્તિ કરીને માને ॥ ૭૦ ॥ ૧૪ ॥
 કન્નમ તણી ગતિ વિરૂધ્ધ જાણી, વૈરાગે મન લીનો ॥ રાજા રાણી
 નિર્મળ લાવે, સંયમ મારગ લીનો ॥ ૭૦ ॥ ૧૫ ॥ તપ બળ ધ્યા-
 ન શુકળ આરાધી, ભવબંધન સવિ છોડ્યાં ॥ રાજા રાણી કેવળ
 પામી, શિવરમણી સુખ જોડ્યાં ॥ ૭૦ ॥ ૧૬ ॥

॥ કશળ ॥ ઇમ દુરિત ખંડણ, શીયળ મંડણ, આરાધી શિવપદ
 લક્ષો ॥ સંવત અઢાર પાંત્રીશ શ્રાવણ, શકલ પંચમી દિન કલ્પો ॥ લોકા
 ઋષિ શ્રી કરમશી તસ, શિષ્ય રંગે ઉચ્ચરે ॥ ભુજનગર લાવે રહી
 ચોમાસુ, માનસિંહ જય જય વરે ॥ ૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જ્ઞાંજ્ઞરોયા મુનોનું ચોઢાલોયું.

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(સુણ બહેની પિયુડો પરદેશી. એ દેશી.)

સરસ્વતી ચરણે શીશ નમાવી, પ્રણામી સદ્ગુરૂ પાયા રે ॥ આંજ-
 રિયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, ઉલટ અંગ સવાયા રે ॥ ભવિ જન
 ધંદો મુનિ આંજરીયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સંસાર સમુદ્ર જે તરીયો રે
 ॥ શીયળ સજ્જાહ પહેરી મન શુદ્ધે, શિયળ રચણે કરી ભરિયો રે
 ॥ ૭૦ ॥ ૨ ॥ પદ્મશાણુપુરે મકરધ્વજ રાજા, મહનસેના તસ રાણી રે
 ॥ મુત મહનપ્રદ્ય બાલૂડો, કીર્તિ જાસ કહેવાણી રે ॥ ૭૦ ॥ ૩ ॥
 ખત્રીશ નારી મુકોમળ પરપયો, ભરજોવન રસ લીનો રે ॥ ઇંદ્ર-

મહોત્સવે ઉઘાને પહોત્યો, મુનિ દેખી મન લીનો રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥
ચરણકમળ પ્રણમી સાધુના, વિનય કરી ને બેઠો રે ॥ દેશના ધર્મની
દે સાધુજી, વૈરાગે મન પેઠો રે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ માત પિતાની અનુમતિ
માગી, સંસાર સુખ સવિ છંડી રે ॥ સંયમ મારગ સુધો લીધો,
મિથ્યામતિ સવિ છંડી રે ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ એકલકો વસુધા તળ વિચરે, તપ
તેજે કરી જીવે રે ॥ જોવન વય જોગીસર બળિયો, કર્મ કટકને જીવે
રે ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ શીયળ સન્નાહ પહેરી જેણે સખળી, સુમતિ સુખ-
તિ ચિત્ત ધરતો રે ॥ આપતરે ને પરને તારે, દરિસણે દુર્ગતિ હરતો
રે ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ ત્રંબાવટી નગરી મુનિપ હોત્યો, ઉચ્ચવિહાર કરતો
રે ॥ મધ્યાને ગોચરી સંચરતો, નગરીમાં મુનિ ભમતો ॥ રે ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ૨ જી ॥

(આધા આમ પધારો પૂજ્ય, અમ ધર વોહરણ વેળા. એ દર્શી.)

એણે અવસર તરૂણી તાતરણી, ગોરડી ગોખે બેઠી ॥ નિજ પતિ
ચાલ્યો છે પરદેશે, વિષય સસુદ્રમાં પેઠી વિરૂધ મહન ચઢાઈ રાજ, જેણે
તેણે જીતી ન જાવે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ શોળ શૃંગાર સજી સા
મુંદરી, ભરજોવન મહમાતી ॥ ચપળ નયન ચિહું દિશિ ફેરવતી,
વિખ્યા રસ રંગ રાતી ॥ વિરૂ ॥ ૨ ॥ ચાચરે ચોવટે ચિહું દિશિ જોતાં,
આવંતો ઋષિ દીઠો ॥ મલપંતો ને મોહનગારો, મનશું લાગ્યો મીઠો
॥ વિ૦ ॥ ૩ ॥ રાજકુમર કોઈક છે રૂઠો, રૂપે અનોપમ દીશે ॥ જો-
વન વય મલપતો જોગીસર, તે દેખી ચિત્ત હીસે ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥ તવ
દાસી ખાસી તેડાવી, લાવો એહને બોલાવી ॥ શેઠાણીનાં વચણ સુણીને,
દાસી તેડણ આવી ॥ વિ૦ ॥ ૫ ॥ એણે ઘરે આવોને સાધુ જી,
વોહરણ કાજે વેળા ॥ ભોળે ભાવે મુનિવર આવે, શું જાણે મન મેલા
॥ વિ૦ ॥ ૬ ॥ થાળ ભરી મોહક મીઠાઈ, મુનિવર ને કહે વોહરો ॥ મેલાં
કપડાં જિતારી ને, આછા વાધા પહેરો ॥ વિ૦ ॥ ૭ ॥ આ મંદિર
માળિયાં મહોટાં, શુંદર સેજ બિછાઈ ॥ ચતુર નારી મુજ સાથે મુનિવ-
ર, સુખ ત્રિલસો લય લાઈ ॥ વિ૦ ॥ ૮ ॥ વિરહ અમોચે કરી હું
દાઝી, પરમ સુધારસ સીંચો ॥ મ્હારાં વચણ સુણીને મુનિવર, વાત
આધી મત ખીંચો ॥ વિ૦ ॥ ૯ ॥ વિષય વચણ સુણી વનિતાનાં, સમતા
રસમાં બોલે ॥ ચંદનથી પણ શીતળ વાણી, મુનિ અંતરથી બોલે ॥
વિ૦ ॥ ૧૦ ॥ તું બાળક દીસે છે ભોળી, બોલતાં નવિ લાજે ॥ ઉત્તમ
કુળમાં જોહ જીવન્યા, તેહને એ નવિ જાજે ॥ વિ૦ ॥ ૧૧ ॥ એ

આચાર નહી અમ કુળમાં, કુળ દૂષણ કેમ લીજે ॥ નિજ કુળ આચારે
ચાલીજે, તે જગમાં જસ લીજે ॥ વિ૦ ॥ ૧૨ ॥ વાત અછે જગમાં
બે મહોટી, બારી ને એક ચોરી ॥ એણે ભવ અપજશ બહુ પામે,
પરભવ દુઃખ અધોરી ॥ વિ૦ ॥ ૧૩ ॥ શિયળ ચિંતામણી સરિયું
છંડી, વિષયા રસ કોણુ રીઝે ॥ વર્ષાકાળે મંદિર પામી, ઊઘાડો કોણુ
લીંજે ॥ વિ૦ ॥ ૧૪ ॥ મન વચન કાયાયે કરીને, વ્રત લીધું નવિ ખંડુ
॥ ધ્રુઅ તણી પરે અવિચળ પાળું, અમે ઘરવાસ ન મંડુ ॥ વિ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઠાલ ૩ જી ॥

(વિંછીયાની દેશી.)

હાં રે લાલ શીખ સાધુની અવગુણી, બાણે વહી ગઈ ઘડનાળ રે
લાલ ॥ કામવશે થઈ આંધળી, કરે સાધુ તણી તે આળ રે લાલ ॥
મુનિ પાયે ઝાંઝર રણુઝણે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આવી પેઠું સાધુને
પાય રે લાલ ॥ વેલ તણી પરે સુંદરી, વળગે સાધુને બાંહ રે લાલ ॥
॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ હાં રે લાલ ભેર કરી ભેરાવરે, નિકળ્યો તિહાંથી મુનિરાય
રે ॥ લાલ ॥ તવ પોકાર પૂઠે સુણ્યો, ધાઓ એણે કીધો અન્યાય રે
લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ હાં રે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયો, પાયે ઝાંઝ-
રનો ઝમકાર રે લાલ ॥ લોક બહુ નિંદા કરે, માઠો છે એ અણગાર રે
લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥ હાં રે લાલ ચોખારે બેઠો રાજવી, નજરે ભેવે
અવઢાત રે લાલ ॥ દીધો દેશવટો નારીને, મુનિ જશ તણી થઈ વાત
રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥ હાં રે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયા, આવ્યા
કંચનપુર ગામ રે લાલ ॥ રાજ રાણી બે પ્રેમશું, બેઠા ગોખે આરામ
રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥ હાં રે લાલ રાણી મુનિવર દેખીને, આંસૂડે
વૂઠી ધાર રે લાલ ॥ રાજ દેખી મન કોપિયો, સહી એહનો પૂરવ
ભર રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૭ ॥ હાં રે લાલ રાજ ગયો રમવાડી ચે,
તેડાવ્યો ઋષિને ત્યાંહિ રે લાલ ॥ ખાડ બણી ઊડી ઘણી, બેસા-
ડ્યો ઋષિને માંહિ રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઠાલ ૪ થી. ॥

(દેવ તણી ઋદ્ધિ ભોગવી આવ્યો. એદેશી.)

અણસણુ ખામણુ કરે મુનિ તિહાં કણે, સમતા સાચરમાં મીલે ॥
ચોરાશી જીવાયોની ખમાવે, પાપ કર્મને પીલે રે ॥ મુનિવર તું મોરે
મન વસિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઉદય આવ્યાં નિજ કર્મ આગેઈ,

ધ્યાન જિનેશ્વર ધ્યાવે ॥ ખડગ હણુંતાં કેવળ પામી, અવિચળ
 ઠામે જાવે રે ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ શરીર સાધુનું અસિયે હણ્યાથી, હાહાકાર
 ત્યાં પડિયો ॥ ઓઘો વસ્ત્ર લોહીએ રંગાણું, અતિ અન્યાય રાયે
 કરીયો રે ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ સમજિ ઓઘો લેઈ ઊડંતી, રાણી આગળ
 પડિયો ॥ ખંધવ કેરો ઓઘો દેખીને, હૃદયકમળ થરહરીયો રે ॥ મુ૦
 ॥ ૪ ॥ અતિ અન્યાય જાણીને રાણી, અણુસણુ પોતે લીધો ॥
 પરમારથ જાણ્યો રાજાએ, હા હા એ શું મેં કીધો રે ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥
 ઋષિ હત્યાનું પાતક લાધ્યું, તે કેમ છૂટ્યું જાવે ॥ આંસૂડાં નાંખંતો
 રાજા, મુની કલેવર ખમાવેરે ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥ ગદગદસ્વરે રોવંતો
 રાજા, મુનિ વર આગળ ખેઠો ॥ માન મેલીને ખમાવે રે ભૂપતિ, સમતા
 સાચરમાં પેઠો રે ॥ મુ૦ ॥ ૭ ॥ ફરી ફરી ઉઠીને પાયેજ લાગે,
 આંસૂડે પાપ પખાળે ॥ ભૂપતિ ઉગ્ર ભાવના ભાવતો, કર્મ પડળ
 સવિ ટાળે રે ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥ કેવળજ્ઞાન લહ્યું રાજાએ, ભવો ભવ વૈર
 ખમાવે ॥ ઝાંઝરિયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, પાપ કરમને સમાવે રે ॥
 મુ૦ ॥ ૯ ॥ સંવત સત્તર છાપન કેરો, આષાઠ શુદ્ધ બીજ સોડે ॥
 સોમવારે સંન્યાય એ કીધી, સાંભળતાં મન મોહે રે ॥ મુ૦ ॥ ૧૦ ॥
 શ્રી પૂનમગચ્છ ગુરૂ વિરાજે, મહિમા પ્રભુ સુરિંદા ॥ ભાવરત્ન સુ
 શિષ્ય એમ પજાણે, સાંભળજે સહુ વૃંદા રે ॥ મુ૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી ભરત બાહુબલનો સલોકો.

પ્રથમ પ્રભુમું માતા બ્રહ્માણી, તૂટી આપેજે આવચળ વાંણી ॥
 ભરત બાહુબળ લાઈ સજોડે, કહીશું સલોકો મન ને કોડે ॥ ૧ ॥
 નાભી રાજાને કૂળે નગીનો, પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભ ઉપન્યો ॥ સો પુત્ર
 તેહના સમરથ જાણું, ભરત બાહુબળ ભલા વખાણું ॥ ૨ ॥ આયુધ
 શાળાયે ચક્ર ઉપન્યું, મન તે હરખિયું ભરત ભૂપનું ॥ ચક્ર પૂજીને
 કરી ચઢાઈ, દીધા કેરા જંગલમાં જાઈ ॥ ૩ ॥ સેના લઈને સળગ
 દીવાજે, વિવિધ જાત તિહાં રણતૂર વાજે ॥ ચક્ર અતુલ બળ આકાશે
 હાલે, ભરત સૈન્ય શું પૂઠે તે ચાલે ॥ ૪ ॥ પૂરવ આદિને ઉત્તર અંતે,
 આણુ મનાવી ચક્રી બળવંતે ॥ સાધ્યા ષટ ખંડ કમળા અપાર,
 વરસતે વોળ્યાં સાઠ હજાર ॥ ૫ ॥ ગંગા સિંધુને સાધી સરિતા, પછી
 મલેછ ના દેશ તે છૂટ્યા ॥ સેના લેઈને ભરત સધાવ્યા, સાધી ષટ
 ખંડ અયોધ્યાયે આવ્યા ॥ ૬ ॥ નગરીના લોક સામા તે આવે,

મોતીય થાળી ભરી ને વધાવે ॥ વાળે વાજિંત્ર ભુગળ ભેરી, શેરિયે
 કુલડાં નાંખે છે વેરી ॥ ૭૭ ॥ ચાચક જન તો કીરતિ બોલે, કોઈ ન આવે
 શ્રી ભરત ને તોલે ॥ દિન દિન દોલત વાધે સવાઈ, ખીબની નહિ
 તેવી અધિકારી ॥ ૮ ॥ અનુક્રમે કીધા નગર પ્રવેશ, ચક્રને આચ્છવ
 માંડ્યો નરેશ ॥ ચક્ર તે રહ્યું આકાશે ભમે, આયુધ શાળાયે આવે
 નહી કિમે ॥ ૯ ॥ સહુ મળીને મનમાં વિમાસે, શા માટે રહ્યું ચક્ર
 આકાશે ॥ સુણો સાહિબ કહે સેનાની, ભાઈ તુમારો એક ગુમાની
 ॥ ૧૦ ॥ બાહુબળ નામે મહાબળ ધારી, તેહ ન માને આણુ તુમારી ॥
 હઠ માંડીને રહ્યો હઠીલો, છત્રપતિ છોગાળો છેલ છળીલો ॥ ૧૧ ॥
 અવળો એ મહા અભિમાની, સેવા કીધી છે સાધુની સમાની ॥
 અજિત અતુલ બળ તેણે તે બળિયો, જલમ જોદો ને સંશ્રમે
 કળીયો ॥ ૧૨ ॥ અનમી તે તેહની આણુ ન માને, પરાક્રમે પૂરો તે
 પ્રબળને પાળે ॥ એહવી તે સુણી વાત અદ્ભુત, લેખ લખીને મોકલ્યો
 દૂત ॥ ૧૩ ॥ દૂત તેહવે ભરત આદેશે, વેગે તે પહોંત્યો બાહુબળ દેશે
 ॥ કાગળ આપીને કહે કરજોડી, વેગે તેડયા છે ચાલો તેણે દોડી
 ॥ ૧૪ ॥ કાગળ વાંચીને ચઢ્યો તે કોધ, દૂત પ્રત્યે કહે વચન
 વિરોધ ॥ કોણુ ભરત જે તેણે છે અમને, નથી ઓળખતો પૂછું છું
 તમને ॥ ૧૫ ॥ દૂત કહે છે ભાઈ તુમારો, ભરત ચક્રવર્તિ સાહેબ
 હમારો ॥ આયુધશાળાયે ચક્ર ન આવે, તેણે કરીને તમને બોલાવે
 ॥ ૧૬ ॥ કરી અસવારી વેગે સધાવો, તિહાં આવીને શીશ નમાવો
 ॥ નાવો તો કરો યુદ્ધ સજાઈ, માંહો માંહે મળી સમજો બે ભાઈ
 ॥ ૧૭ ॥ ભરત ચક્રવર્તિ ષટખંડ ભોગી, અભિમાન સહુનાં રહ્યો
 આરોગી ॥ તેહ આગળ શું ગણું તમારું, તે માટે કહ્યું માનો અમારું
 ॥ ૧૮ ॥ ઇમ નિસુણી ને બાહુબળ જાંખે, મુજ આગે તો ત્રિભુવન કાંપે
 ॥ અડ્યો ક્રોધને કંતજ કરડે, હોઠ કરડે ને મૂછજ મરડે ॥ ૧૯ ॥ એહવો
 તે કોણુ પૃથ્વી મઝાર, જેહ તડોવડી કરે હમારી ॥ કહે બાહુબળ
 ચઢાવી રીશ, કહું યુદ્ધ પણુ ન નામું શીશ ॥ ૨૦ ॥ વેગે ખીલ ને
 દૂત તે વળીઓ, અનુક્રમે ભરતને આવી તે મળીઓ ॥ ભરતને જઈ
 દૂત તે ભાંખે, આણુ ન માને કટકાઈ પાંખે ॥ ૨૧ ॥ સુણી વાત ને
 માની તે સાચી, ચઢાઈ કરવાને ભેરી તે વાળ ॥ હાથી ઘોડા ને રથ
 નીશાણુ, લાખ ચારાશી તેહનું પરિમાણુ ॥ ૨૨ ॥ રથને લેઈ ચક્ક
 તે ભરિયાં, ધવળા ધોરીડા ધિંગ જોતરિયા ॥ સાથે છન્નુ કોઠ પાળા

પરવરીયા, નેજા પચરંગી દશકોડ ધરિયા ॥ ૨૩ ॥ પૂરા પાંચ લાખ
 દીવી ધરનાર, મહીપતિ મુગટાળા બત્રીશ હજાર ॥ શેષ તુરંગ માં
 કોડ અઢાર, સાથે વ્યાપારી સંખ્ય ન પાર ॥ ૨૪ ॥ સવા કોડ તે
 સાથે પરધાન ॥ મ્હોટી નાળનું તેરલાખ માન ॥ સાથે રસોઇઆ
 સહસ્ર બત્રીશ, લશકર લઇને ભરત ચક્રીશ ॥ ૨૫ ॥ લશકર લઇને
 ચક્રવર્તિ ચઢીયો, સાહમો આવીને બાહુબળ અઠિયો ॥ તેના કટ-
 કનો પાર ન જાણું, યમ રૂપી તે ચોદ્ધા વખાણું ॥ ૨૬ ॥ નીશાણે
 ધાવ દેઈ પરવરીયો, સૈન્ય લેઇને સાહમો ઊતરિયો ॥ કહે બાહુબળ
 ભરતને જઈ, તાહરી તો શુદ્ધિ શા માટે ગઈ ॥ ૨૭ ॥ સગા ભાઈશું
 એમ ન કીજે, ઋદ્ધિ પામીને છેહ ન દીજે ॥ જાતે હઠાડે તું જોને
 વિમાશી, પર પોતાનો ન હોવે સહવાસી ॥ ૨૮ ॥ અંગ વિના તે
 ઠાંગ ન વાળે, ભાડુતે રાખી ભીડ ન ભાંજે ॥ ઘેર નવશે પુત્ર પીયારે,
 મુખ ન લહીયે ભુત હિયારે ॥ ૨૯ ॥ તેં તો અવગણ્યા ભાઈ
 અઠ્ઠાણું, યતિ થયા છે તજી તે આણું ॥ તાતે લોભીયો તુજને વિચારી,
 તેણે તે લીધું સંયમ ભારી ॥ ૩૦ ॥ ત્હારે પાપે તે નાસીને છૂટયા,
 ઘણું અઘટતું કીધું તે જૂઠા ॥ કરતુક ત્હારાં કહેતાં હું લાણું, મુજ
 વડે તું ષટખંડ ગાણું ॥ ૩૧ ॥ તુજને જોઈ નજરે જો ફેરી, વાર ન
 લાગે નાંખતાં વેરી ॥ કુલ દડો લઈ કોમળ હાથે, વઢવું સોંહિહું
 ચુડાળી સાથે ॥ ૩૨ ॥ એ નહીં એહવા છાકમ છોળા, ચાહે ચિત્તથી
 જૂલ મ ભોળા ॥ હાક માડું તો પર્વત ફાટે, લાજ રાખું છું બંધવ
 માટે ॥ ૩૩ ॥ ટચલી આંગળીયે મેરૂને તોળું, ત્હાડું કટક લઈ સમુદ્રમાં
 બોળું ॥ પણ રાખું છું લાજ પિતાની, વાત વળી કહું બાળપણની
 ॥ ૩૪ ॥ ગગને ઉછાળ્યો ગિંદુક રીતે, પાછો પડતો તું ધરચો મેં
 પ્રીતે ॥ થરણે અલીને ફેરવ્યો તુજને, પવને જિમ ફેરે દેજીળ
 ધ્વજની ॥ ૩૫ ॥ વળી ફેરવ્યો પાવક વનમેં, જિમ નળરાજા ને જૂ-
 વટે જગમેં ॥ બાળપણાં ને રૂડાં સંભારી, ગર્વ તે કરજે પછી વિચારી
 ॥ ૩૬ ॥ ભરત સાંભળ જે સાચું હું લાખું, હવે કેહની લાજ ન
 રાખું ॥ બાળપણની રમત નાહી, હવે બાંધી છે બાકરી કાઠી ॥ ૩૭ ॥
 એમ કહીને રણવટ રસીયો, ધનુષ લઇને સાહમો તે ધસીયો ॥ ઉમ-
 ટયા ધૂમાડે પ્રગટી ઝાળ, બાહુબળે તિહાં અલી કરવાળ ॥ ૩૮ ॥
 બાંધી હથીયાર સાહમો તે આવ્યો, પ્રથમ ટુંકારે ભરત બોલાવ્યો ॥
 કાંઈ હજીવે સુભટ નીઘાટા, આપણે કીજે ચુદ્ધ બે કાટા ॥ ૩૯ ॥

કોઈ બીજાનું ઇલાં નહીં કામ, ફોટા બીજાનાં ફોટા કાં કામ ॥ ચંદ્રોએ
આપણે અવધન રાખી, સુર નર કોટી કરચા તિહાં રાખી ॥ ૪૦ ॥
બેહુને શરીરે રક્ષા બેહુ પાસા, તિહાં સુર નર જોવે તમાસા ॥
ભરત બાહુબળ અધિક દીવાળે, બેહુને શિર છત્ર મુકુટ બિરાળે ॥ ૪૧ ॥
ભરત બાહુબળ સામા બે ભાઈ, શશિ રવિ સરિખા રહે થિર થાઈ ॥
નિરખી સુર નર રહે સહુ અળગા, દ્રષ્ટિ યુદ્ધ માં પ્રથમજ વળગ્યા
॥ ૪૨ ॥ નયણા શું નયણાં મેળીને જુએ, ભરત ની આંખે આંસૂ તે
ચુએ ॥ જિમ ભાદરવે જળધર ધારા, જાણે કે ત્રુટયા મોતીના હારા
॥ ૪૩ ॥ હારયો ભરત ને બાહુબળ છત્રો, ત્રિભુવન માંહે થયો
વહીતો ॥ બોલે બાહુબળ બંધવ પ્રીતે, બીજું યુદ્ધ કીજે શાસ્ત્રની
રીતે ॥ ૪૪ ॥ નરહરિ નાહ ભરતે તિહાં કીધો, શબ્દ તે સુધળે થયો
પ્રસિદ્ધો ॥ રણની ભૂમી લગેં રક્ષો તે ગાજી, ગયવર ગહગદ્ધા
હણહણ્યા વાજી ॥ ૪૫ ॥ ગડ ગડ ગાજે બાહુબળ વેગે, હરિનાહ
તેણે કીધો તિહાં તેગે ॥ દશે દિશ પૂરી નાહ ને છંદે, ત્રિભુવન કંપે
તેહને છંદે ॥ ૪૬ ॥ સસુદ્ર જળ હલ કલ્લોલે ચઢીયાં, જાણે ત્રિભુવન
એકઠા મળિયા ॥ હાથી હળહળિયા હયવર હણહણિયા, નાહ સુણીને
સુર નર રણજણીયા ॥ ૪૭ ॥ ભીમ ભુવન થયું તે જ્યારે, ભરત વિભાસે
મન માંહે ત્યારે ॥ એહ અતુલ્લી બળ મહાબળ પુરો, એહ સમો
વડ બીજે નહીં શુરો ॥ ૪૮ ॥ જાતે દહાડે દેશવટો દેશે, ઋદ્ધિ અમારી
જિહાળી લેશે ॥ ભરત ને મોઢે ઢળી તિહાં શાઈ, બોલે બાહુબળ
સાંભળો ભાઈ ॥ ૪૯ ॥ ભુજ યુદ્ધ કીજે હવે ભારી, અમે
નમાવું બાંહ તુમારી ॥ એમ સુણી ને ભરત ભુનાથ, વેગે પસાયો
પોતાનો હાથ ॥ ૫૦ ॥ બાહુ બળવતો ભુજબળ બાંહ, પટ ખંડ પૂ-
થવી આલે ઉચ્છાહ ॥ કમળ તણી પરે બાહુબળ વાળે, તસ ભુજ-
ન-વળ્યો ભરત ભુપાળે ॥ ૫૧ ॥ વાઝ હૈયા માંહે મત રાખો બાકી,
થોડું મુષ્ટિયુદ્ધ કીજે હવે તાકી ॥ મોહોકમ મુઠી તવ ભરતે ઉપાડી,
બાહુબળ માથે દીધી પછાડી ॥ ૫૨ ॥ મૂઠીને મારે શિથીલ થયું
અંગ, ભરત ના મનમાં વાધ્યો ઉછરંગ ॥ બાહુબળે મન સાથે વિચારી,
મૂઠી ઉપાડી હૈયામાં મારી ॥ ૫૩ ॥ મૂઠી ને મારે ભરત લથડીયો,
ભમરી ખાઈને ભૂંચે તે પડિયો ॥ ચઢીરીશ ને મૂઠ ચમ ચમે, જેમ
દુહવાણો વિષધર ધમધમે ॥ ૫૪ ॥ કામે થઈ ભરતે હાથ ઉપાડ્યો,
મારી મૂઠ ને ભૂંચે તે પાડ્યો ॥ ઠીંચણ લગેં ઘાલ્યો ધરતિ માંહિ,

જાણે આરોગ્યે ખીલો જગ માંહિ ॥ ૫૫ ॥ સુર ને ઉઠ્યો તે
 આપ સાંભાળી. ભરત ને રીસે માયો' દંઠ ઉલાળી ॥ ઘાલ્યો ધરતી
 માં કંઠ પ્રમાણ, કાયર ક'પે ને પડ્યું લંગાણુ ॥ ૫૬ ॥ ચક્રીતું સૈન્ય
 થયું તે ઝાંખું, ભરત વિમાસે ભાગ્ય છે વાંકું ॥ બાહુબળ કટકે વાજીત્ર
 વાળે, વીતશોકા થઈ સુભટ વીરાળે ॥ ૫૭ ॥ અઠ્યો ભરત તે ધરા
 ધંધોળી, કોધે તે રહ્યો ચક્રને તોળી ॥ ભરતે ચક્ર ને આગના આપી,
 બાહુબળ માયું તું લાવળે કાપી ॥ ૫૮ ॥ બાહુબળ મનમાં એમ
 વિમાશે, ધીગ બોલીને પછી વિમાસે ॥ કુખે કાં આવ્યો ભરત એ
 પાપી, ન્યાયની રીત તો નાંખી બિચાપી ॥ ૫૯ ॥ મૂઠી તોળીને રહ્યો
 તે જોહવે, જળહળ ચક્ર પણ આવ્યું તેહવે ॥ વેગે વળિયું તે
 વાંદીને પાય, ગોત્રમે' ચક્ર ન ચાલે ક્યાંય ॥ ૬૦ ॥ ચઢ્યું કલંગ ચિતે
 ઈમ ચક્રી, મુજથી ન્હાનો પણ મ્હોટો એ ચક્રી ॥ ભરત રહ્યો હવે
 હાથ ખંખેરી, એહની મુઠીની ગત અનેરી ॥ ૬૧ ॥ દીન હીણો તે
 ભરત ને જાણી, બાહુબળ બોલે તે એહવી વાણી ॥ ભરત ન માડું
 ભાઈ સલુણો, માનવ માયું તે કોઈ મ ધુણો ॥ ૬૨ ॥ મુઠીનો મનમા
 આણી આલોચ, મરતક લઈ કીધો તે લોચ ॥ બાહુબળ થયો તે
 સાધુ વૈરાગી, સુર નર પૂજે પાય તેલાગી ॥ ૬૩ ॥ દેવ દુંદુભી વાજી
 આકાશે, કુલની વૃષ્ટિ થઈ ચિહું પાસે ॥ મનથી મ્હોલી વિષય વિકાર,
 ધન ધન જ'પે સુર નર નાર ॥ ૬૪ ॥ કર્મ અપાવી કેવળ પામું,
 લઘુ ભાઈને શીશ ન નામું ॥ કાઉસ્સગ્ગ કરી કર્મ અપાવી નિકંદુ, પછી
 જઈને જિનવર વંદુ ॥ ૬૫ ॥ એમ ધારી મનમાં કાઉસ્સગ્ગે રહે, વ
 પાંકાળે તે કર્મને દહે ॥ કુંજર ચઢી કેવળ કેમ લહિયે, ખેન ને વચને
 બૂઝ્યો તે હૈયે ॥ ૬૬ ॥ પગ ઉપાઠ્યો કેવળ પામ્યું, જઈને જિનવર ને
 મસ્તક નામ્યું ॥ ભાઈ નવાણું એકઠા મળિયા ॥ મનના મનોરથ
 સઘળા તે ફળિયા ॥ ૬૭ ॥ એક વર્ષ લગે' કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા,
 વાચા પાળીને મુગતે' તે ગયા ॥ ઉદ્યરતન કહે વચન વિલાસ,
 બાહુબળ નામે લીલ વિલાસ ॥ ૬૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી દશ શ્રાવકની સજ્જાય.

(સાહેબા ભાતીડા હમારો. એ દેશી.)

સયળ ઉપાસક માં શિરદારા, સુત્ર ઉપાસક મધ્ય વિચારા ॥ નામ
 સ્તવન મુજ લાગત ખ્યારા, તિણે થુણશું દશ સમકિત ધારા ॥ સાહિબા

દશ શ્રાવક એહા, મોહનાં ગુણુ ગેહા ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ગાથાપતિ
આણુંદ રિચારી, ચઉં ગોકુળ શિવાનંદા નારી ॥ દ્વાદશ કોડી હિરણ્ય
ધનવંતા, અવધિનાણુ કહે ભગવંતા ॥ સાં ॥ ૨ ॥ કામદેવ શુભ ભદ્રા
નાર, ષટ ગોકુળ ધન કોડી અદાર ॥ ગોકુળ આઠ સુ શામા બેડી,
ચુલણિપિયા ધન ચોવીશ કોડી ॥ સાં ॥ ૩ ॥ સૂરાદેવ વન્તિ જશ
ધન્ના, ચુદ્દશતક બહુળા એક મન્ના ॥ કુંડકોળિક પુસા સમધર્મે, એ
ત્રણ્ય શ્રાવકને અનુક્રમે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ કોડી અદાર હિરણ્ય જસ હર્મે,
ષટ ગોકુળ અનુકુળ જિન ધર્મે ॥ સકડાળ પુત્ર કદ્યા કુંભકાર, એક
ગોકુળ ત્રીનકોડી દિનાર ॥ અગ્નિમિત્રા છે ઘર નાર ॥ સાં ॥ ૫ ॥
મહાશતક અઠ ગોકુળ ઘેર, દેવતિ આદે કહી વધુ તેર ॥ ચોવીશ
કોડી હિરણ્ય પરિણામ, અંતે પામ્યા અવધિનાણુ ॥ સાં ॥ ૬ ॥
અશ્વિની નારીને નંદનીપિયા, કદગુણી વદ્ધલ સાલણીપિયા ॥ એ દોઈ
શ્રાવકને ઘર ખાર, ખારકોડી ધન ગોકુળ ચાર ॥ સાં ॥ ૭ ॥ ધેનુ દશ-
હજાર જ બાણુ, એક ગોકુળનું એ પરિણામ ॥ દંસણુ વય આદિ
અગીયાર, પઠિમા શ્રાવકની વહી સાર ॥ સાં ॥ ૮ ॥ વીશ વરસ શ્રાવક
ઘર બાય, દા શ્રાવક સોહમ મુર થાય ॥ જંબુ સુણે ઇમ સોહમ
વાણી, દે શુભ વીરવિજય શિવરાણી ॥ સાં ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અર્ધમુક્તાકુમારનું ત્રીઠાળિયું.

॥ ઢાલ ૧ સો ॥

(વીરજી આવ્યા રે અંપા વનકે ઉઘાન. એ દેશી)

શાસન સ્વામી રે, નિરમળ નામી ॥ શિવગતિ ગામી રે, વીર
જિણેસરૂ ॥ ૧ ॥ નગર પોલાસે રે, ભવિક ઉઘાસે ॥ શ્રીવન ઉઘાને
રે, સ્વામી સમોસરયા ॥ ૨ ॥ રાજા તિહાં રાજે રે, ચઢત દિવાજે ॥
રાજ સમાજે રે, વિજય નરેસરૂ ॥ ૩ ॥ ગુણમણિ ખાણી રે, શ્રીદેવી
રાણી ॥ અર્ધમુક્તો નામે રે, નંદન તેહને ॥ ૪ ॥ કુમર કુમારી રે, બહુ
સુ કુમારી ॥ તેહ સંઘાથે રે, નિજ ઉચ્છરંગશું ॥ ૫ ॥ ઇંદ્રધ્વજ ઠામે
રે, કૌતુક ઠામે ॥ કુમર અર્ધમુક્તો રે, રમતો આવીયો ॥ ૬ ॥ પ્રભુ
આણા પામી રે, ગૌતમસ્વામી ॥ ગૌચરી આવ્યા રે, તિહાં કણે તે સમે
॥ ૭ ॥ કુમર અર્ધમુક્તો રે, નિર્મળ ચિત્તે ॥ ગૌતમ પાસે રે, આવી ઇમ
કહું ॥ ૮ ॥ કુણુ તુમે નામે રે, કદો કિણુ ઠામે ॥ તવ કહે ગૌતમ

રે, વાણી અતિ લલી ॥ ૯ ॥ સાધુ આચારી રે, અમે બ્રહ્મચારી ॥
ગોચરી ભમીયે રે, દેવાણુપિપયા ॥ ૧૦ ॥ મુજ ધર આવો રે, ભિક્ષા
પાવો ॥ ઇમ કહી આંગુળી રે, અલી ગુરૂ તણી ॥ ૧૧ ॥ નિજ ધર
લાવે રે, દિલ સુખ પાવે ॥ શ્રીદેવી નિરખી રે, હરખી અતિ ઘણી ॥ ૧૨ ॥
આસન છોડી રે, બે કરબેડી ॥ વાંદી પરિલાલી રે, ગુરૂ બોલાવીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(આવી રે પનોતી જરાસંધને એ દશી.)

તવ કહે કુમર ગૌતમ લણી, કિહાં વસો છો તુમે સ્વામ રે ॥
ગૌતમ કહે પુર પરિસરે, જિહાં અમ ગુરૂ ગણુધામ રે ॥ વીર જિન-
વર ત્રિભુવન ઘણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર કહે હું પણુ પ્રભુ
જીને, વાંદિશું આજ તુમ સાથ રે ॥ જિમ સુખ તિમ કરો ગુરૂ
કહે, આવે તે જિહાં જગનાથ રે ॥ વીર ૦ ॥ ૨ ॥ વિનય કરી કુમર
બેસે તિહાં, સેવતો પ્રભુ તણા પાપ રે ॥ ધર્મ દેશના જિનવર દિયે,
સાંભળી હરશિત થાય રે ॥ વીર ૦ ॥ ૩ ॥ કુમર કહે માત પિતા લણી,
પૂછી લેશું સંયમ ભાર રે ॥ પ્રભુ કહે જિમ સુખ તિમ કરો, મ કરો
પ્રતિબંધ લગાર રે ॥ વીર ૦ ॥ ૪ ॥ કુમર ધર આવી કહે માતજી,
તાતજી કરી કૃપા સાર રે ॥ અનુમતી દીજીયે મુજ લણી, લેધશિ હું
સંયમ ભાર રે ॥ વીર ૦ ॥ ૫ ॥ માત કહે પુત્ર તું બાળ છે, શું સમજે
વ્રત વાત રે ॥ કુમર કહે જેહ જાણું અછું, તે નવિ જાણું હું માત રે
॥ વીર ૦ ॥ ૬ ॥ જેહ વળી હું ન જાણું અછું, જાણું છું માતજી તેહ રે ॥
ઇમ સુણી માત પિતા લણે, કહે કિમ બાળક એહ રે ॥ વીર ૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(ધનના લોલી વાણીયા. એ દશી.)

કુમર કહે જાણું સહી, જાણે જીવ મરેવો રે ॥ નવિ જાણું કિણુ
કાળમેં, કિણુ ઠામે વળિ કેવો રે ॥ માત સુણો મુજ વાતડી ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ નવિ જાણું કિણુ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારો રે ॥ પણુ
જાણું નિજ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારો રે ॥ માત ૦ ॥ ૨ ॥ તિણુ કારણુ
સંયમ લણી, અનુમતિ મુજને દીજે રે ॥ આતમ કારજ સાધતાં, મુ-
જને વિલંબન કીજે રે ॥ માત ૦ ॥ ૩ ॥ વિવિધ વચને કરી ભોળાંબો,
પણુ નિજ ભાવ ન છંડે રે ॥ માત પિતા તવ વેગશું, ઓચ્છવ કરવા
મંડે રે ॥ માત ૦ ॥ ૪ ॥ કુમર અધિમુત્તે આદરી, પ્રભુ પાસે જઈ દીક્ષા

રે ॥ ગુણુરયણુદિક તપ કર્યા, અંગ અગીયારે શીખ્યા રે ॥ માત૦
 ॥ ૫ ॥ સિદ્ધ થયા વિપુલાચળે, અધમુત્તો મુનિરાયા રે ॥ અકુમ
 અંગથી ઉદ્ધરી, લેશે મુનિ ગુણુ ગાયા રે ॥ માત૦ ॥ ૬ ॥ એહવા શ્રી
 મુનિરાયનો, અમૃત ધર્મ ઉદ્ધારે રે ॥ શિષ્ય ક્ષમા કલ્યાણુની, વંદના
 વારંવારે રે ॥ માત૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મેઘકુમારનો સજ્જાય.

(સુગ્રીવ નગર સોદ્યામણ્ ૭. એ દશી.)

વીર જિણુદ સમોસરયા ૭, વંદે મેઘકુમાર ॥ વાણી સુણી
 વૈરાગિયે ૭, એહ સંસાર અસાર ॥ હો માડી, અનુમતિ ઘો મોરી
 માય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વચ્છ તુને કિણે લોળવ્યો ૭, શ્રેણિક તાત
 નરેસ ॥ કિમ ઊણો કિમ દ્રમણો ૭, કિણે દિયો એ ઉપદેશ ॥ રે જાયા
 સંયમ વિષમ અપાર ॥ ૨ ॥ આદિ નગોદે હું રૂપ્યો ૭, ત્યાં સદ્યાં
 દુઃખ અનંત ॥ સાસ ઉસાસ બહુ પૂરિયો ૭, હજુઅ ન પામ્યો
 અંત ॥ હો માડી અં ॥ ૩ ॥ હમણાં તું વચ્છ નાનડો ૭, જોવનભર
 રે કુમાર ॥ આઠ રમણી પરણાવીયો ૭, લોગવો લોગ સંસાર ॥ રે
 જાયા સં ॥ ૪ ॥ જનમ મરણુ નરકજ તણાં ૭, તે દુઃખ સદ્યાં
 નવિ જાય ॥ વીર જિણુદે વખાણીયાં ૭, તે મેં સુણીયાં આજ ॥ હો
 માડી અં ॥ ૫ ॥ વચ્છ કાયલીએ જીમવો ૭, અરસ નિરસ હોય
 આહાર ॥ ભું પાળો નિત્ય હીંડવો ૭, તું છે અતિ સુ કુમાળ ॥ રે
 જાયા સં ॥ ૬ ॥ શિવકુમર કિમ પરિહરી ૭, લોગવી પાંચશે નાર ॥
 શાળિભદ્ર જંખૂ તણ ૭, સૂતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અં ॥ ૭ ॥
 શીયાળે શીત લાગશે ૭, ઉનાળે લૂઅર આળ ॥ વરસાળે મેલાં
 કપડાં ૭, આગેં તું સુકુમાળ ॥ રે જાયા સં ॥ ૮ ॥ સુખાહુ પ્રમુખ
 દશ હુવા ૭, પાંચશે પાંચશે નાર ॥ રાજ ઋદ્ધિ રમણી તણ ૭,
 સૂતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અં ॥ ૯ ॥ જોવન વય દીક્ષા વરી
 ૭, આર્દ્રકુમાર સુજાણુ ॥ નંદિપેણુ આગેં નડ્યો ૭, વિષય વગૂતા
 જાણુ ॥ રે જાયા સં ॥ ૧૦ ॥ ભમતો જીવ સંસારમાં ૭, ધરમ
 દોહિલો હે માય ॥ જરા આવે ઇંદ્રિય ખસે ૭, તવ કિમ કરીને
 થાય ॥ હો માડી અં ॥ ૧૧ ॥ મૃગનયણી ધર ધરહડે ૭, નયણે નીર
 પ્રવાહ ॥ ભરજોવન માં છોડૂ નહી ૭, મૂકી નિપટ નિશાશ ॥ રે
 જાયા સં ॥ ૧૨ ॥ સ્વારથ સખ જગ વાલહો ૭, સજો નહિ
 કિસકો કોય ॥ વિષયસુખ વિષ સારિખાં ૭, કિમ લોગવું એ
 લોગ ॥ હો માડી અં ॥ ૧૩ ॥ હંસતુલાની સેજડી ૭, રૂપ રમણી
 રસ લોગ ॥ એહ સુંવાળી સેજડી ૭, કિમ આહરશે જોગ ॥ રે

જાયા સં૦ ॥ ૧૪ ॥ ખમો ખમો કિરપા કરો જી, ઘો મુજને આદેશ ॥
 ઘો અનુમતિ જિમ હોઉં સુખી જી, વીર ચરણ લેઉં દીખ ॥ હો
 માહી અં ॥ ૧૫ ॥ તન ફાટયો લોચણ ઝરે જી, દુઃખ નહીં સહેણો
 રે જાયા ॥ થાઓ સુખી વચ્છ તિમ કરો જી, અનુમતિ દીધી માય ॥
 કુમર જી સંયમ સુખ અપાર ॥ ૧૬ ॥ મણિ માણેક મોતી તજ્યાં
 જી, તોડ્યો નવસર હાર ॥ સુખદીણી આઠે લણે જી, તુમ વિણ
 કિશો શિણગાર ॥ હો સ્વામી, સંયમ સુખ અપાર ॥ ૧૭ ॥ કુમર
 લણે સુખ પામવા જી, છોડું એ સંસાર ॥ નેહ તુમારો જાણું જી,
 ને લિયો સંયમ ભાર ॥ પિયારી, સં૦ ॥ ૧૮ ॥ રથ શિખિકા સહુ
 સજ કરે જી, કુમર ધારણી જી માય ॥ શ્રેણિકરાય મહોચ્છવ કરે જી,
 ચારત્ર ઘો જિનરાય ॥ હો સ્વામી, સં૦ ॥ ૧૯ ॥ તપ તનુ શેષી
 દેહડી જી, ગયા અનુત્તર વિમાન ॥ મહાવિદેહ માં સીઝશે જી,
 પામશે કેવળજ્ઞાન ॥ હો સ્વામી, સં૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇમ વૈરાગ સદા ધરો-
 જી, સાંભળને નર નાર ॥ કરનેહી પૂનો લણે જી, તવ પામે ભવ
 પાર ॥ હો સ્વામી, સં૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇત. ॥

અથ શ્રી અમરકુમારની સજ્ઞાચ.

રાજગૃહી નગરી ભટ્ટી, તિહાં શ્રેણિક રાજા રે ॥ જિનધર્મનો
 પરિચય નહી, મિથ્યા મત માંહે રાખ્યા રે ॥ કર્મતાણી ગતિ
 સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કર્મ કરે તે હોય રે ॥ સ્વારથનાં સહુ
 કો સગાં, વિણ સ્વારથ નહીં કોઈ રે ॥ કર્મં ॥ ૨ ॥ રાજા શ્રેણિક
 એકદા, ચિત્રશાળા કરાવે રે ॥ અનેક પ્રકારે મંડણી, દેખતાં મન મો
 હે રે ॥ કર્મં ॥ ૩ ॥ દરવાજે ગિર ગિર પડે, રાજા મન પરતાવે રે ॥ પૂછે
 નેષી પંડિતા, પ્રાદાણુ ઇમ બતાવે રે ॥ કર્મં ॥ ૪ ॥ બાળક બત્રીશ
 લક્ષણો, હોતીજે ઇણ માંહે રે ॥ તો એહ મહેલ પડે નહી, ઇમ
 ભાંખે વચણુ અભણુ રે ॥ કર્મં ॥ ૫ ॥ રાજા ડંડરો ફેરીયો, જે
 આપે બાળ કુંવારો રે ॥ તોળી આપું બરોબરી, સોનૈયા ધન સારો રે ॥
 કર્મં ॥ ૬ ॥ ઋષભદત્ત પ્રાદાણુ તિહાં વસે, ભદ્રા તસ ધરણી
 જાણે રે ॥ પુત્ર ચાર સોદામણુ, નિર્ધનિયો પુણ્ય હીણુ રે ॥ કર્મં
 ॥ ૭ ॥ ઋષભદત્ત કહે નારને, આપો એક કુંવારો રે ॥ ધન આવે ધર
 અપણે, આપણુ સુખીયા સારો રે ॥ કર્મં ॥ ૮ ॥ નારી કહે વેગે કરો,
 આપો અમર કુમારો રે ॥ મહારે મન અણુભાવતો, આંખ થકી
 કરો અળગો રે ॥ કર્મં ॥ ૯ ॥ લા વાત જાણવી રાચને, રાજા મનમાં હ-
 રખ્યો રે ॥ જે માગે તે આપીને, લાવો બાળ કુંવારો રે ॥ કર્મં
 ॥ ૧૦ ॥ સેવક પાછા આવીયા, ધન આપ્યો મનમાન્યો રે ॥ અમર

કહે મોરી માતાજી, મુને મતિ આપીજે રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૧ ॥ માતા કહે
તુને શું કહું, મહારે લાવે તું મુજો રે ॥ કામ કાજ કરે નહી, ખાવાને
જોઈએ સારો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૨ ॥ આંખે આંસૂ નાંખતો, બોલે
બાળકુંવારો રે ॥ સાંભળો મોરા તાતજી, તુમે મુજને રાખો રે ॥
કર્મ ૦ ॥ ૧૩ ॥ તાત કહે હું શું કહું, મુજને તો તું ખ્યારો રે ॥ માતા
વેચે તાહરી, માહરો નહી જોરો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૪ ॥ કાકો પણ પાસે
હતો, કાકી મુજને રાખો રે ॥ કાકી કહે હું શું બાણું, માહરે
તું શું લાગે રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૫ ॥ બાળક રોતો સાંભળી, માસી ભૂઆ
તે આવે રે ॥ બહેન પણ તિહાં બેઠી હતી, કિણહિ મુજને રાખો
રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૬ ॥ જોજ્યો ધન અનરથ કરે, ધન પડાવે વાટો રે ॥
ચોરી કરે ધન લોભીયો, મરી ને દુર્ગતિ ભય રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૭ ॥ હાથ
પકડી ને લેઈ ચલ્યા, કુમર રોવણુ લાગ્યો રે ॥ મુજને રાજા હોમશે,
ઈમ બાળક બહુ ઝુરે રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૮ ॥ બાળક ને તવ લેઈ ચલ્યા,
આધા ભરખભરો રે ॥ લોક સહુ હાહા કરે, વેચ્યો બાળ ચંદાળે
રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૧૯ ॥ લોક તિહાં બહુના મન્યા, જોવે બાળ કુંવારો રે ॥
બાળ કહે મુજ રાખિ લ્યો, થાશું હાસ તુમારો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૦ ॥
શેઠ કહે રાખું સહી, ધન આપી મુહ માગ્યો રે ॥ રાચે મંગાવ્યો
હોમવા, તે તો નહી રખાય રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૧ ॥ બાળક ને તે લેઈ ગયા,
રાજાજી ની પાસે રે ॥ ભટજી પણ બેઠા હતા, વેદશાસ્ત્રના બોલો રે ॥
કર્મ ૦ ॥ ૨૨ ॥ ભટજી ને રાજા કહે, દેખો બાળ કુંવારો રે ॥ બાળક નો
શે દેખવો, કામ કરો મહારાજો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૩ ॥ બાળ કહે કરજોડ ને
સાંભળો શ્રી મહારાજા રે ॥ પ્રજના પીયર તુમે, મુજને કિમ
હોમીજે રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૪ ॥ રાજા કહે મૂલે લીયો, માહરો નહી અન્યાયો
રે ॥ માત પિતાયે તુને વેચીયો, હોમવા આણ્યો આજો રે ॥
કર્મ ૦ ॥ ૨૫ ॥ ગંગોદકે નવરાવી ને, ગળે ઘાલી કુલની માળા રે ॥ કેસર
ચંદન ચરચી ને, પ્રાદ્યણુ લણે તવ વેદો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૬ ॥ અમર-
કુમર મન ચિંતવે, મુજ શીખવીયો સાધુ રે ॥ નવકાર મંત્ર છે મોટકો,
સંકટ સહુ ટળી જાયે રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૭ ॥ નવપદ ધ્યાન ધરતાં
થકાં, દેવ સિંધાસણુ કંપ્યો રે ॥ ચાલી આવ્યો ઉતાવળો, જિહાં છે
બાળ કુંવારો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૨૮ ॥ અગનિ અળ ઠંડી કરી, કીધો સિંધાસણુ
ચંગો રે ॥ અમર કુમરને બેસારી ને, દેવ કરે શુભાશ્રમો રે ॥ કર્મ
૦ ॥ ૨૯ ॥ રાજા ને જાધો નાંખીયો, મુખે છુટયાં લોહી રે ॥ પ્રાદ્યણુ સહુ
લાંબા પડયા, બણે સૂકાં કાંઠો રે ॥ કર્મ ૦ ॥ ૩૦ ॥ રાજસભા અચરિ જ
મઈ, એ બાળક કોઈ મહોટો રે ॥ પગ પૂજી ને એહના, તે

એ મૂવા ઊઠે રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૧ ॥ બાળકે છાંટો નાંખીયો ઊઠ્યો, શ્રેષ્ઠિક
રાજા રે ॥ અચરિજ દીઠો મોટકો, એ શું હુવો કાળે રે ॥ ૬૦
॥ ૩૨ ॥ પ્રાણણ પડિયા દેખિને, લોક કહે પાપ જૂઓ રે ॥ બાળહત્યા
કરતાં થકાં, તેહનાં ફળ છે એહો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૩ ॥ પ્રાણણ
સહુ લેળા થયા, દેખે એમ તમાસો રે ॥ કનક સિંધાસણ ઊપરે,
એઠો અમર કુમારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૪ ॥ રાજા સહુ પરિવાશું, ઊઠ્યો
તે તતકાળો રે ॥ કરનેડી કહે કુમારને, એ રાજ્ય ઋદ્ધિ સહુ ત્હારી
રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૫ ॥ અમર કહે સુણે રાજવી, રાજશું નહી મુજ
કાળે રે ॥ સંયમ લેશું સાધનો, સાંભળો શ્રી મહારાજો રે ॥
૬૦ ॥ ૩૬ ॥ લોક સહુ ઇમ કહે, ધન ધન બાળ કુંવારો રે ॥
ભટણ પણ સાજા હુવા, લાભ્યા તે મનમાંહો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૭ ॥ ન્ય
ન્યકાર હુવો ઘણો, ધરમ તણે પરસાદો રે ॥ અમર કુમર મન
સોચતો જાતિસમરણ જ્ઞાનો રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૮ ॥ અમર કુમર સંયમ
લીધો, કરે પંચમુષ્ટિ લોચો રે ॥ બાહિર જઈ મસાણુ મેં, કાઉસગ
રહ્યો શુભ ધ્યાને રે ॥ ૬૦ ॥ ૩૯ ॥ (હવે) માત પિતા બાહિર જાય
ને, ધન ધરતી માંહી ઘાલ્યો રે ॥ કાંઈક ધન ંહેચી લીધો, જાણે
વિવાહ મંડાણો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૦ ॥ એટલે દોડયો આવીયો, કોઈક
બાળ કુંવારો રે ॥ માત પિતાને ઇમ કહે, આ અમર કુમરની વા-
તો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૧ ॥ માત પિતા વિલખાં થયાં, ભૂડો થયો એ કામો
રે ॥ ધન રાજા લેશે સહુ, કાંઈક કરીએ ઉપાયો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૨ ॥
ચિંતાતુર થઈ અતિ ઘણી, રાતે નિંદ્રા ન આવે રે ॥ પૂરવ વેર સંભારતી
પાપણી ઉઠી તિણુ વારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૩ ॥ શસ્ત્ર હાથ લઈ કરી,
આવી બાળક પાસો રે ॥ પાળીયે કરીને પાપણી, મારયો બાળ
કુંવારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૪ ॥ શુકળધ્યાન સાધુ ધયો, શુભ મન આણી
ભાવો રે ॥ કાળ કરીને અવતર્યો, બારમા સ્વર્ગ મઝારો રે ॥ ૬૦
॥ ૪૫ ॥ બાવીશ સાગર આઉખો, લોગવી વંછિત લોગો રે ॥ મહા-
વિદેહમાં સીઝશે, પામશે કેવળનાણો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૬ ॥ હવે તે માતા
પાપણી, મનમાં હરખ અપારો રે ॥ ચાલી જાય આણુંદમે, વાઘણી
મળી તિણુ વારો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૭ ॥ ફેંદી નાંખી તિહાં, પાપણી મુઠ
તિણુ વારો રે ॥ છઠી નરકે ઊપની, બાવીશ સાગર આઉ રે ॥ ૬૦
॥ ૪૮ ॥ જોજ્યો મંત્ર નવકાર થી, અમર કુમર શુભ ધ્યાનો રે ॥
સુર પહવી લહી મોટકી, ધરમ તણે પરસાદો રે ॥ ૬૦ ॥ ૪૯ ॥ નર-
લવ પામી જીવડા, ધરમ કરે શુભ ધ્યાનો રે ॥ તે તુમે અમર
તણી પરે, સિદ્ધગતિ લેશે સારી રે ॥ ૬૦ ॥ ૫૦ ॥ કરનેડી કવિ-
યણુ જાણે, સાંભળો ભવિ જન લોકો રે ॥ વેર વિરોધ કોઈ મતિ

કરો, જિમ પામો ભવ પારો રે ॥ કં ॥ ૫૧ ॥ શ્રી જિનધર્મ સુર-
તરૂ સમો, જેહની શીતળ છાંયો રે ॥ જેહ આશધે ભાવશું, સીએ
વંછિત કાળે રે ॥ કં ॥ ૫૨ ॥

અથ શ્રી વૈરાગી સજ્ઞાય.

એ સંસાર અસાર છે રે જીવડા, ખૂંડે વિરલો કોય ॥ એ સંસાર
તજી ગયા રે જીવડા, તે નર સુખીયા હોય ॥ ચતુર નર, ચેતો રે ચિત્ત-
માંહિ ॥ એ આંકણી. ॥ ડાલ અણી જળખિંદુઓ રે જી, જેહવો
સંધ્યા નો વાન ॥ ઇણિ પરે ચંચળ આઉખું રે જી, જાગી શકે
તો જાગ ॥ ચં ॥ ૨૧ ॥ ધન ધન રામા ક.ઇ કરે રે જી, કારમો એહ
સંસાર ॥ શોવનમય નવ ડુંગરી રે જી, નહે તજી નિરધાર ॥ ચં
॥ ૩૧ ॥ માતા મયંગળ ની પરે રે જી, મન્મથ થયો રે અપાર ॥ નરક
નિગોહમાં જાયશે જી, તેહવો જાણી સંસાર ॥ ચં ॥ ૪૧ ॥ જોવન વય
વહી જાયશે રે જી, ઘડપણ પણની વાર ॥ ખુણે ધાલ્યો ખાટલો
રે, જી, કોઈ ન પૂછે સાર ॥ ચં ॥ ૫૧ ॥ અંગ ગજયું ને માથું ફરતું રે
જી, જાજરી હુએ દેહ ॥ સગાં સણીજાં ઇમ કહે રે જી, ડેસો કરાવે
વેઠ ॥ ચં ॥ ૬૧ ॥ મગધદેશ નો રાજ્યો રે જી, શ્રેણિક નામે નરેશ
॥ કાષ્ટપિંજરે કોણિક કરી રે જી, સાત વૈરી સુવેસ ॥ ચં ॥ ૭૧ ॥
આદીસર અંગજ ઉપન્યા રે જી, ભરત બાહુબળ ભાઈ ॥ માહો
માંહે ઝુઝિયા રે જી, એ સંસારની સગાઈ ॥ ચં ॥ ૮૧ ॥ પરમેશ્વર
નીત પૂજ્યો રે જી, નિત્ય જપીએ નવકાર ॥ સુ ગુરૂ શીખામણ
મન ધરો રે જી, જિમ પામો ભવ પાર ॥ ચં ॥ ૯૧ ॥ અરિહંત
નિશ દિન ધ્યાઈએ રે જી, પૂજો મનના કોડ ॥ પંડિત શિયળવિજય
તણો રે, જી, શિષ્ય કહે કરજોડ ॥ ચં ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી નેમનાયની સજ્ઞાય.

વિચરંતા નેમિ જિજ્ઞેસર આવીયારે, ગઠ ગિરનાર સહસાવન
જાય ॥ સહસ અઠાર સંઘાતે સાધુ શોભતા રે, ધર્મ પ્રકાશે પર્ષદા
માંય ॥ ધન ધન ઠહાડો રે, ધન ધડી આજની રે ॥ ૧ ॥ એ આંક
ણી ॥ વનપાળકની સુણી વધામણી રે, હરખ્યાં કૃષ્ણાદિક નર નાર ॥
હય ગય રથ પાયક પરિવારશું રે, વાંદીને સફળ કર્યો અવતાર ॥
ધન ॥ ૨ ॥ હોય હશ આવર્તે કરી વંદણા રે, નેમિ જિજ્ઞેસર ત
મુનિશાય ॥ શત્રુ મિત્ર સર્વે સમભાવશું રે, તે સુણી હરિ મન હર-
શિત થાય ॥ ધન ॥ ૩ ॥ સોળ શણગાર સજી સહુ સુંદાર રે, શિય-
ળવંતાં સત્યભામા રૂકિમણી નાર ॥ પ્રભુને વાંદીને ચૂરતાં કર્મને

રે, હરખતાં નિરખતાં પ્રભુનાં દેહાર ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ કોઈ મુનિ ધ્યાન
ધરે ભોગાસને રે, કોઈ મુનિ કરતા તે જ્ઞાન અભ્યાસ ॥ કોઈ મુનિ
તપ જપ કીરિયા આદરે રે, કરવા આતમ નિજ ઉપગાર ॥ ધન૦
॥ ૫ ॥ ભવજળ તારણી સુણી ને દેશના રે, વરહત્ત કુમરને રાજુલ
નાર ॥ સહસ પુરૂષશું સંયમ આદરયો રે, કરવા શિવરમણી શું
મેળાપ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ પંચ આચાર નિવારો ક્રોધને રે, ઇચ્છા
નિરોધો સંખળ લેજ્યો સાર ॥ એહવા મુનિરાજ ને કંઈ વંદણા રે,
વીમળદીપ કહે તેણિ વાર ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

કામલતાની કર્મકહાણીનો સજ્જાય.

(ઇચ્છીએ નીશદીન એહવું દેવ, એ દેશી.)

શી કહું કથની મારી રાજ, શી કહું કથની મારી ॥ મને
કર્મે કરી મહીયારી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૧ ॥ શિવપુરનાં માધવ દ્વિજની,
હું કામલતા ભીધ નારી ॥ રૂપ કળા ભરભોખન ભાવે, ઉરવંશી રંભા
હારી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૨ ॥ પારણે કેશવ પુત્ર પોઢાડી, હું ભરવા
ગઈ પાણી ॥ શિવપુરી દુશ્મન રાયે ઘેરી, હું પાણીયારી લુટાણી
રાજ ॥ શી૦ ॥ ૩ ॥ સુલટો એ નીજ રાયને સોંપી, રાયે કરી પટ-
રાણી ॥ સ્વર્ગના સુખથી પણ પતિ માધવ, વિસરી નહિ ગુણ
ખાણી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૪ ॥ વરસ પંદરનો પુત્ર થયો તવ, માધવ દ્વિજ
મુજ માટે ॥ ભમતો યોગી સમ ગોખેથી, દીકો જાતા વાટે રાજ ॥
શી૦ ॥ ૫ ॥ દાસી દ્વારા દ્વિજને બોલાવી, દ્રવ્ય દેધને દુઃખ કાપ્યું ॥
ચૌદસ નીશી મહાકાલી મંદીર, મન શું વચન મેં આપ્યું રાજ ॥
શી૦ ॥ ૬ ॥ કારમી ચુંકે ચીસ પોકારી, મહીપતિ ને મેં કીધું ॥
એકાકી મહાકાલી જાવા, તુમ દુઃખે મેં વૃત લીધું રાજ ॥ શી૦
॥ ૭ ॥ વિસરી બાધા કોપી કાળી, પેટમાં પીડ થઈ ભારી ॥ રાય
કહે એ બાધા કરશું, તિક્ષણ ચુંક મટી મારી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૮ ॥
ચૌદસને દીન રાજ રાણી, એકાકી પગ પાળે ॥ મહીપતિ આગળ ને
હું પાછળ, પોખ્યા બેઠે મહાકાળી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૯ ॥ રાજાએ નિજ
ખડગ વિશ્વાસે, મારા કરમાં આપ્યું ॥ જળ નૃપ મંદિર માંહી પેસે,
તવમેં તસ શીશ કાપ્યું રાજ ॥ શી૦ ॥ ૧૦ ॥ રાયને મારી પતિને
જગાડું, ઢંઢોળતાં નવિ જાગે ॥ નાગ ઉરયો પતિ મરણ ગયો તવ,
ઉભય ભ્રષ્ટ થઈ ભાગી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૧૧ ॥ નાઠી વનમાં ચોરે લુટી,
ગુણકા મેં ઘેર વેચી ॥ જાણ પુરૂષથી જાણી રમતા, કર્મની વેલ મેં
સીંચી રાજ ॥ શી૦ ॥ ૧૨ ॥ માધવ સુત કેશવ પિતુ શોધે, ભમી
ગુણકા ને ઘેર આવે ॥ ધન દેખી જેમ દૂધ મંજરી, ગુણકાને મન
ભાવે રાજ ॥ શી૦ ॥ ૧૩ ॥ ગુણકાએ નિજ મુજને સોંપ્યો, બપુયું

ન મેં લલચાવ્યો ॥ ધીક ધીક પુત્રથી જારી ખેલું, કર્મેનાથ નચા-
વ્યો રાજ ॥ શીં ॥ ૧૪ ॥ જારી રમતા કાળ વિત્યો કંઈ, એક દીન
કીધી મેં હાંસી ॥ કયાંના વાસી કયાં જવાના, તવ તેણે અતથી
પ્રકાશી રાજ ॥ શીં ॥ ૧૫ ॥ દ્રઢ મન રાખી વાત સુણી મેં, ગુજ્જ મેં
રાખી સારી ॥ પુત્રને કહે તમે દેશ સિધાવો, મેં દુનિયા વિસારી
રાજ ॥ શીં ॥ ૧૬ ॥ પુત્રને વળાવી કહ્યું ગુણકાને, હાહાં ધિક મુજ
તુજને ॥ મહા પાતિકની શુદ્ધિ માટે, અગ્નિનું શરણ હો મુજને
રાજ ॥ શીં ॥ ૧૭ ॥ સરિતા કાંઠે રહે સળગાવી, અગ્નિ પ્રવેશ
મેં કીધો ॥ કર્મે નદીના પુરમાં તણાણી, અગ્નિએ ભોગ ન લીધો
રાજ ॥ શીં ॥ ૧૮ ॥ જલમાં તણાણી કાંઠે આવી, આહેરે જીવતી
કાઢી ॥ મુજ પાપણી ને સંઘરી ન નદીએ, આહેરે કરી ભરવાડી રાજ
॥ શીં ॥ ૧૯ ॥ તે ભરવાડણ દહીં દૂધ લઈ, હું વેચવા પુરમાં
પેઠી ॥ ગજ છુટ્યો કોલાહલ સુણીને, પાણીયારી ને હું નાઠારાજ
॥ શીં ॥ ૨૦ ॥ પાણીયારીનું કૂટ્યું ખેડું, ધુસકે રોવા લાગી ॥ દહીં
દૂધની મટુકી મમ કુટી, હું તો હસવા લાગી રાજ ॥ શીં ॥ ૨૧ ॥
હસવાનું કારણ તે પુછ્યું, વીરા અથ ઇતી કીધું ॥ કેને જોઈ ને
કેને રોઈ હું, દેવે દુઃખ મને દીધું રાજ ॥ શીં ॥ ૨૨ ॥ મહીયા-
રીની દુઃખની કહાણી, સુણી મૂછાં થઈ દીજ ને ॥ મૂછાં વળી તવ
હાંહાં ઉચરે, દિજ કહે ધિક ધિક મુજને રાજ ॥ શીં ॥ ૨૩ ॥
મા દીકરો ખેડ પસ્તાવો કરતાં જાની ગુરૂને મળીયા, ગુરૂની દીક્ષા
શિક્ષા પાળી, ભવના ફેરા ટળીયા રાજ ॥ શીં ॥ ૨૪ ॥ એક ભવે
ભવ બાજી રમતાં, ઉલટ સુલટ પડે પાસા ॥ નાના વિધ ભવોભવ
સાંકળચંદ, ખેલે કર્મ તમાસા રાજ ॥ શીં ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીર સ્વામીની લાવણી

મેં નમું જૈનશાસન, કરમ કટ જાવે, વિધન ટળી જાવે, પાપ
ફર જાવે ॥ મહાવીર ચરણકું, સિશ નમ્યાં દુઃખ જાવે ॥ એ ટેક ॥
કુંદનપુરી નગરી પીતા સિધારથ રાયા ॥ માજી ત્રીસલા દેવી, કુખે
કુંવરજી આયા ॥ માજી ત્રીસલાદેવી, એસા નંદન જાયા ॥ નહીં
ખીજે એવો અવતાર, જગત મન ભાયા ॥ જીનજીકા નામસેં, શરિરે
શાંતા પાવે ॥ મં ॥ ૧ ॥ મહોત્સવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી મિલકર આવે ॥
જીનજીકું લેકર, મેરૂ શિખરે નવરાવે ॥ ઇંદ્રજી ધારા, બડી દેખી
શંકા લાવે ॥ એ લઘુ બાળક હે, રખે એને દુઃખ થાવે ॥ એમ
શંસય ઇંદ્રજી, નિજ મનમાંહી લાવે ॥ મં ॥ ૨ ॥ તખ ઇંદ્રની
શંકા, શ્રીજીનરાજ મિટાવે ॥ પ્રભૂ ચરણ અંગુઠે, મેરૂ ચૂલીકા હલાવે
તખ અવધી પ્રયંજી, ઇંદ્ર જોઈ ખુશી થાયા ॥ એ જગતારણ હે,

અપાર ઈનકી માયા ॥ એ અતૂલ્ય બળી કે, પાર નહીં કોઈ પાવે
 ॥ મ૦ ॥૩૥ ॥ એ ઈંદ્ર લાવી, નિજ માયની પાસ પોઢાવે ॥ એન દર્શન
 દેખી, ત્રણ લુવન સુખ પાવે ॥ એ દેવ દેવી, મિલકર દર્શનકું
 આવે ॥ એ ધન્ય ધણી, ધન્ય ભાગ્ય ભલા દિન પાવે ॥ એમ
 છપ્પનકુમારિ, મિલકર મંગળ ગાવે ॥ મ૦ ॥૪૥ ॥ સુદાન યાચક ને
 રાય સિધારથે દિધો ॥ કંચન ઘોડા, ગજરાજ ઉલટ મન કિધો ॥
 એ રાય સિધારથ, બહુવિધી જ્ઞાતી જમાવે ॥ સકળ ક્રિયાં પકવાન,
 કસર નહીં પાવે ॥ એમ રાય તણા દિન, સુખે સુખે તે જાવે ॥
 મ૦ ॥૫૥ ॥ પ્રભૂએ માત પીતાને, રતિ દુઃખ નહીં દિધો ॥ એમ માત-
 પીતાએ, આયુષપૂરણ કિધો ॥ પછી રાજ ઋદ્ધિ, છટકાઈ એન સંજમ
 લિધો ॥ હુવા ચર્મતિર્થકર, કારજ ઉત્તમ કિધો ॥ કરી તપ સંયમ
 ને, કર્મની ખાખ ઉડાવે ॥ મ૦ ॥૬૥ ॥ પ્રભુ સંયમ લઈને, બહુ વધી
 તપ નિપજાવે ॥ ખટમાસી પારણે, ચંદન હાથે પાવે ॥ સતી શોળ
 શ્રંગારે થઈ સુરનર ગુણગાવે ॥ વળી ચંદનખાળા, કર્મની કોડ
 ખપાવે ॥ સતી છત્રીસ હજાર, સતીમાં બઠા પદ પાવે ॥ મ૦ ॥૭૥ ॥
 લઈ કેવળ એનજી, ખારે અંગ કુરમાવે ॥ જેની વાણી મીઠી, ખીર
 સુણિ દુઃખ જાવે ॥ જહાં ખારે પ્રકારની પ્રવદા સુણવા આવે ॥
 એવી વાણી સુધારસ, સુણિ એન શિશ નમાવે ॥ કેઈ વ્રત કરે,
 ઉપવાસ વૈરાગ્ય મન લાવે ॥ મ૦ ॥ ૮ ॥ ગૌતમ ગણધરજી, હુવા
 પ્રભુજીના ચેલા ॥ જેણે તુર્ત લિધો હે, સંયમ સઘળા પડેલાં ॥ સહુ
 મળી ચુંભાળીસે, સાથે સંયમ લિધો ॥ સખ એક દીનમે, દીક્ષાકો
 કારજ કીધો ॥ પછી ચૌદ હજાર, ચેલા પ્રભુજી કને થાવે ॥ મ૦
 ॥ ૯ ॥ કળી આર્ય અનારજ, દેશ ગયા એનરાયા ॥ અનંત કરી
 ઉપકાર પાવા પુરી આયા ॥ તખ ભવી જીવ સુણી ને મનમે અતિ
 હરખાયા ॥ કાર્તિક અમાસે શિવપુર માંહી સિધાયા ॥ અખ
 જગત જીવતો સિધજીકું શીશ નમાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૦ ॥ સંવત ઓગણિ-
 સેં સાલ બત્રીશ એ ગાઈ ॥ એ માગશર સુદ પુન્યમ મેરે મન
 લાઈ ॥ એક ચિતસેં વીર એનજી કી લાવણી ગાવે ॥ તિનકા ઘરમે
 દિન દિન પુરી સંપત્તી પાવે ॥ એનજી કા નામસેં પાપ કર્મ ખપ
 જાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણોંકા ચાકર અર્જ કરે હો સ્વામી ॥
 નંદરામકું પ્રભુજી તારો અંતરજામી ॥ અખ મહેર કરી મોય ભવ-
 સાગર થી તારો ॥ એ જન્મ જરાંને મરણ તણાં દુઃખ વારો ॥
 સુખ રામ ચરણકો દાસ મદા એમ ગાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૨ ॥

સોના અને ચાંદીના દાગીનાની ચાદ વરસના જુના અનુભવીની પ્રખ્યાત પેઢી.

અમારી દુકાને સોનાના, ચાંદીના અને ઝવેરાતના ફેન્સી દાગીના મનમોહક તૈયાર મળે છે તેમ ઓર્ડરથી તાકીદે વાયદેસર બનાવી આપવામાં આવે છે સોનાના મશીન પોલીસના દાગીના મંગડી, હાર, અછોડા, નીકલેશ, લોકીટ, વીંટીઓ, બુટીઓ, એરીંગો વીગેરે તથા ચાંદીના વાસણો પલેન, કન્થવર્ક, ચાઈનાવર્ક, તેમ પેકન્ટ આપવા લાયકની ફેન્સી ચીજો તથા ચાંદીના તરેહ તરેહવારનાં દાગીના તૈયાર મળે છે. તેમ ગ્રાહકોને પોતાના સોનાના, ચાંદીના દાગીના બનાવવા હશે તો કીફાયતે મજૂરીથી બનાવી આપવામાં આવે છે તેમ ગ્રાહકોની સગવડતા માટે જુના સોનાના ચાંદીના દાગીના વેચાણ પણ્ય ક્ષેત્રમાં આવે છે તેમજ અમારી જુની પ્રખ્યાતી જળવવા માટે ભાવ પણ્ય વ્યાજખી ક્ષેત્રમાં આવે છે તો કામ પાડવાથી ખાત્રી થશે.

શા. ઇશ્વરલાલ માધવલાલ પાલજવાળા.

સોના ચાંદીના અને ઝવેરાતના ફેન્સી દાગીના વેચનાર.

ઠે. રતનપોળ દુકાન નં. ૫૧-૫૨ અમદાવાદ.

તા. ક.—અમારી દુકાન રતનપોળમાં પ્રથમ શા. ખોડીદાસ લલ્લુભાઈના નામથી ચાલતી હતી તે દુકાન અમોએ બદલી નથી પરંતુ ભાગીદારો જુદા થવાથી અમોએ અમારી જુની દુકાન અસલની જગ્યાએજ ઉપરના નામથી ચાલુ રાખેલી છે તો પ્રખ્યાતી પામેલી દુકાન આજ છે તો ગ્રાહકોએ અમારી જુની રતનપોળ વાલી દુકાન ભુલવી નહી અને પત્ર વહેવાર ઉપરના શરનામે કરવો.

જે ગ્રંથસ્થના ધરમાં પુસ્તકાલયનો સંગ્રહ નથી તે ધરને
વિદ્વાનો ધર નથી ગણતા.

લાયબ્રેરીઓ તથા પુસ્તકાલયો માટે નીચેનાં પુસ્તકો અવસ્ય ખરીદવા લાયક છે.

જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧ લો. આવૃત્તી છઠ્ઠી:—આ પુસ્તકમાં અતિ ઉપયોગી વૈરાગીને ઉપદેશક અપૂર્વ સંજ્ઞાયો, સ્તવનો, છંદો, પ્રભાતીયાં, વિગેરે લગભગ ૧૭૫) વિષયો આવેલા છે. આ બુકની છઠ્ઠી આવૃત્તિ થઇ છે તેજ તેના ઉપયોગી પણાની વિશેષ સાખીતી છે કિમ્મત દોઢ રૂપીઓ પોષ્ટ ખર્ચ ત્રણ આના.

જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૨ જો. આવૃત્તી સાતમી આ પુસ્તકમાં જૈન સંજ્ઞાયમાળાના પહેલા ભાગમાં નહીં છપાયેલી એવી ઉપદેશક ને વૈરાગી સંજ્ઞાયો, સ્તવનો, ચોઢાળીયાં, મુનીરાજશ્રી બુદ્ધીસાગરજી કૃત. ઉપદેશક પદો વિગેરે અતિ જીત્તમ ૧૭૫) વિષયો આવેલા છે. સુંદર જાંચા કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પૂઠાથી બંધાયેલ છે. કિમ્મત દોઢ રૂપીઓ.

જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૩ જો. આવૃત્તી ત્રીજી. આ પુસ્તકમાં પહેલા તથા બીજા ભાગમાં નહીં છપાયેલી સંજ્ઞાયો સ્તવનો, છંદો વિગેરે ૨૬૬) વિષયો આવેલા છે. આ અપૂર્વ ગ્રંથ ભણવાથી બુદ્ધિ નિર્મળ થાય છે, સુમતિ સુઝે છે, ને પાપ કર્મથી દૂર થવાય છે આ પુસ્તક જૈન ધર્મી દરેક ગ્રંથસ્થને ખરીદ કરવા લાયક છે. કિમ્મત દોઢ રૂપીઓ.

જૈન સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૪ થો. આવૃત્તી બીજી આ પુસ્તકમાં ત્રણ ભાગમાં નહીં આવેલી સંજ્ઞાયો, સ્તવનો, ઢાળીયાં, છંદો, ગદ્યલીઓ વિગેરે ૧૧૩) વિષયો આવેલા છે. આ પુસ્તકની પહેલી આવૃત્તી ટુંક મુદતમાં ખપી જવાથી બીજી આવૃત્તી છપાઇ છે તેજ તેના ઉપયોગીપણાની ખાતરી આપે છે. કિમ્મત દોઢ રૂપીઓ.

જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો. આવૃત્તી ત્રીજી આ પુસ્તકમાં મોટી મોટી બાર કથાઓ જેવી કે હરીબલ મચ્છી, સુમિત્ર શેઠની, અભય કુ-ભારની, કાનડકહીઆરાની, કામલક્ષ્મીની, મૃગાંકલેખાની, મૃગાપુત્રની, અમ્બુતાં કુવરની, ભદ્રસીંહની ઇત્યાદિક બાર કથાઓ આવેલી છે. આ પુસ્તકની બે આ-વૃત્તીઓ ટુંક વખતમાં ખપી જવાથી ત્રીજી આવૃત્તી છપાવી બહાર પડી છે. જાંચા ઝોજ કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પૂઠાથી બંધાયેલ છે પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૦૦) આશરે છે છતાં કિમ્મત સવા રૂપીઓ.

વાર્તાવૃક્ષ. આ પુસ્તકમાં દિવ્ય રાજકુમાર, સ્વાર્થદાસનું અનુપમ ઉપવન, નિકાની સર્વજ્ઞ પાંખો, સદગુણી સુશીલાનો સંસાર, પવિત્ર પ્રેમનો વિજય, મિત્રની નોંધ પોથીમાં નગર, બે સખીઓ અથવા એક વિધવાનાં દુઃખ વિગેરે

આઠ મોટી કથાઓ આવેલી છે. પુસ્તક પાકા પુંકાથી બંધાયેલ છે ૫૪ સંખ્યા (૧૨૫) ઉપર છે કિંમત બાર આના.

પ્રથમ ચિંતામણી. (જૈની રાજઓનો ઇતિહાસ.) આવૃત્તી બીજી. આ પુસ્તકમાં સિદ્ધસેન દિવાકરે વિક્રમ રાજને, પાદલી આચાર્યના શિષ્ય નાગાંજીને શાહલિવાન રાજને, શોભના ચાર્યના ભાઈ ધનપાળે ભોજ રાજને, હેમાચાર્યે કુમારપાળ રાજને જૈની કર્યા તેનો સવિસ્તાર ઇતિહાસ તથા વનરાંજથી માંડીને વસ્તુપાળ સુધી ના ગુજરાતના રાજઓનો ઇતિહાસ તથા ભોજ રાજ તથા કાળીદાસ પંડિત સાથે થયેલો રસિક સંવાદ ઇત્યાદિક ઘણા વિષયો આવેલા છે. નક્કો ધણીજ જુજ છે. કિંમત બે રૂપીઆ.

વિદ્યાચંદ્ર અને સુમતિ. ચીત્રો સહિત. આ પુસ્તકની છઠ્ઠી આવૃત્તીમાં જૈન સમાજની ઊન્નતીનો પ્રતિબંધ કરી અવનતિમાં દોરી જનાર કન્યાવિક્રય, બાળલગ્ન, અને વ્રદ્ધવિવાહ જેવા ઉપયોગી વિષયો તે એવા તો મનોરંજક આલેખવામાં આવ્યા છે કે દુક સમયમાં ૯૦૦૦ જેટલી નક્કો ખપી ગઈ છે. કિંમત દોઢ રૂપીઓ.

વ્યાખ્યાન ભાષણ સંગ્રહ. આવૃત્તી બીજી આ પુસ્તકના લેખક મહાસુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી, મુંબાઈની સઘળી પ્રજામાં અને જાહેર છાપાઓમાં જે ભાષણોને માટે વખાણ થઈ રહેલાં છે તે ભાષણોનો મોટો સંગ્રહ જેમાં હાલની ચાલતી પ્રથા બાબત વિશેષ અજવાળું પાડે છે. ચાલતા જમાનાના સરળ અને સમજી શકાતા આ પુસ્તકમાંથી ઘણું મનન કરવાનું મળે છે, ધર્મ અને વ્યવહારને લગતાં ઘણા વિષયોનો સમાવેશ કરેલો છે. કિંમત એક રૂપીઓ.

મહાવીરજીવન વિસ્તાર સચિત્ર—આ પુસ્તકનાં કૃતાં સુશીલ, આ ગ્રંથમાંથી જૈનધર્મજીવં તત્વજ્ઞાન આપે આપ નિષ્પન્ન થાય છે, જૈન બંધુઓને તો આ ગ્રંથ સંતોષ આપે છે એમ નથી. પણ જૈનેતરને પણ એક પ્રતાપી અને પવિત્ર આત્માની પવિત્રતાનો સહૃદય સ્પર્શ કરાવે છે. આ ગ્રંથ ગ્રહનું એક રત્ન છે, લાયબ્રેરીનો શણગાર છે, ખરા રસીકોને માટે તો એક દેવ દુર્લભ ચિંતામણી સમાન છે, સાહિત્યની દ્રષ્ટીએ, સચિત્રકળાની દ્રષ્ટીએ આ ગ્રંથ એકઅપૂર્વ વસ્તુ છે. કિંમત દોઢ રૂપીઓ.

મહાવીર ભક્ત મણીભદ્ર-રા. સુશીલ કૃત આ એક જૈન નોવેલ છે. તેમાં બાળયોગી મણીભદ્ર તથા અષ્ટ રીયણવતી રત્નમાળાનું આગેહુબ ચરિત્ર છે. વાંચતી વખતે ભુખ તરશને નિદ્રાનું ભાન રહેતું નથી ઉંચા આશ્ચર્યથી લખાયેલી એક તેજસ્વી નવલકથા છે. કિંમત દોઢ રૂપીઓ.

સચિત્ર રામાયણને આપણા આદર્શો—આ પુસ્તક વાંચવાથી આપનાં કુટુંબ પ્રત્યે, સ્નેહીપ્રત્યે અને માનવબંધુ પ્રત્યેની દરેક કરજનું ભાન થાય છે.

કારણ કે નીતિબળ, ચારિત્ર બળથી નિસ્તેજ થએલાં આર્ય ગ્રહસ્થાશ્રમેને પુનઃદેવ દુર્લભ સામ્રાજીથી વિલુપિત કરે છે, આ પુસ્તક ખાસ દરેક કુંડ-બમાં હોવું જોઈએ કિમ્મત દોઢ રૂપીઆ.

વિવેક વિલાસ આવૃત્તી ત્રીજી—આ પુસ્તકમાં અનેક ઉપયોગી, બ્યવહારીક, ધાર્મિક, શુકનશાસ્ત્ર, વૈદકશાસ્ત્ર, સામુદ્રિકશાસ્ત્ર, જ્યોતિષશાસ્ત્ર આદિ વિષયોથી ભરપૂર ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથ, જેમાં જન્મથી મરણ પર્યન્ત કરવાના નિત્ય-કર્મ, ઋતુકર્મ, પ્રતિ વર્ષે કરવાના કાર્યો વિગેરે ક્રિયાકાંડનું ઉત્તમ પ્રકારે સૂચન કરનાર આ ગ્રંથમાં ધણીજ નજીવા જોગ વિષયો છે. કિમ્મત બે રૂપીઆ.

પ્રેમથી મુક્તિ. લેખક મુનિરાજશ્રી ચારિત્રવિજયજી. આ પુસ્તક વાંચવાને વિચારવા જોગ છે. તેમાં પ્રંયના પૃથ્થકરણ પૂર્વક મુક્તિની સાધનામાં પ્રેમ કેટલે અંશે ઉપયોગી છે. તે ધણીજ અસરકારક દલીલોથી પૂરવાર કર્યું છે. જૈન અને જૈનત્તર વિચારકો કેવા વિદ્વાન પુરૂષોને એક સરખા પ્રેમ અને ઉત્સાહથી વાંચી શકે એવો રસ અને પ્રબંધ ફતેહમંદ રીતે સાચવ્યો છે. કિમ્મત આઠ આના.

પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ. લેખક મુનિરાજશ્રી ચારિત્રવિજયજી પૂર્વ તથા પશ્ચિમના દેશોમાં પ્રવૃત્તિ તથા નિવૃત્તિ વિષે જે લુલ ભર્યા વિચારો પ્રવર્ત્યા છે તેનો આ ગ્રંથમાં પ્રૌઢ શૈલીથી ઉદાપોહ કરેલો છે હિન્દવાસીઓ પ્રવૃત્તિનો યથાર્થ આશય નહી સમજી શકવાથી આજે ઉદ્યોગહીન તેમજ દરિદ્ર બની ગયા છે. તે માત્ર બાહ્ય ક્રિયાઓને જ પરમ નિવૃત્તિ માની બેઠા છે, તેઓને યોગ્ય સમજ આપી છે. દરેક વ્યક્તિને ખાસ વિચારવા જોગ વિષય છે, જાંચા એજ કાગળ ઉપર છપાઈ પાઠા પૂઠાથી બંધાએલ છે. કિમ્મત છ આના.

જૈન દર્શનનાં મૂળતત્ત્વો. આ ગ્રંથના કર્તા નજીતા વિદ્વાન પંડીત. હીરાચંદ લીલાધર ઝવેરી. એમ, આર, એ, એલ, એ, એલ એ. એફ. એ, એ, બી. ટી, એફ, સી, આઈ. આ ગ્રંથનો ઉપોદ્ધાત લખનાર એમ, ડી, બારોનેટ. એમ, એ, એલ, આઈ, ડબલ્યુ, ટી, ડી, કે ગ્રંથમાં જૈન દર્શન એ શું છે ? તે નજીવાની ઇચ્છા હોય તો આ ગ્રંથ અવસ્ય વાંચો આ ગ્રંથને આપણા મુનિરાજેએ પણ વખાણ્યો છે. કિમ્મત ચાર આના.

સદુપદેશમાળા—આ પુસ્તક કુંડબમાં અવસ્ય રાખવું જોઈએ કારણ કે આ બુકમાં રમુજી ને ગમત સાથે જ્ઞાન સંપાદન થાય તેવી બાર ઉપદેશી વાર્તાઓ આવેલી છે. કિમ્મત આઠ આના.

શ્રાધ વિધિ ભાષાંતર આવૃત્તી બીજી. આ ગ્રંથ રત્નશિખર સરી મહારાજનો બનાવેલો જૈની મૂળ ગાથા. ૧૮ છે તેના ઉપર ટીકા ૬૨૭૭ શ્લોકની છે. આ તમામ ટીકાનું શુદ્ધ ભાષાંતર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે. શ્રાધ એટલે શ્રાવકના આ જન્મ પર્યંત અર્થાત્ શ્રાવક જન્મે ત્યારથી કે તે

દેહગત થાય ત્યાંસુધીનું તેનું સર્વ કર્તવ્ય સમજાવેલું છે. જેમકે સુપન વિચાર, દેરાસરે કેવી રીતે જવું, સાધારણ દ્રવ્ય, દેવદ્રવ્ય કોને કહેવું, ધંધો કોની સાથે કરવો, જન્મવાનો, લગ્નનો. ધર કેમ બાંધવું વિગેરે વિગેરે ધાર્મિક અને સંસારીક સર્વ બાબતોનો આ પુસ્તકમાં સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. દરેક આવક ભાઈઓ, એ અવશ્ય આ પુસ્તક હરહમેશ પોતાની પાસે રાખવું, આ ગ્રંથ મોટો પ્રમાણીક ગણાય છે. ઊંચા કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પૂંઠાથી બંધાયેલ છે. પુસ્તક મોટા કદના (૫૪ ૫૦૦) છે કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

અધ્યાત્મનો વ્યવહાર ઉપદેશ આપનાર, જૈન સમાચાર ગદ્યાવલી. જૈનના ત્રણે શીરકાને જ્ઞાન અને આનંદ તથા કર્તવ્યનું બાન ઠરાવનારા સંખ્યાબંધ કિમતી લખાણોનો સંગ્રહ છે. તે દરેક જૈને ખરીદવા લાયક છે. આ ગ્રંથમાં ભાવોની રસીકતા અને અસરકારક શૈલી સાથે લેખકના જિત્તમ વિચારો કે જે દ્રવ્ય ક્ષેત્રકાળ અને ભાવને બરાબર લક્ષમાં લઇને ગોઠવવામાં આવ્યા છે. આ ગ્રંથમાં સંઘની હાલતની સ્થિતિ અને જૈનધર્મનું રહસ્ય, દીવાલી અને મહાવીર જ્યંન્તી હોળી વિગેરેને લગતા ખાસ જૂદા જૂદા અનેક ઉપદેશી અને રમુજી લેખો, ચાર્તુમાસમાં સાધુ અને શ્રાવક વર્ગે કરવાનાં અગત્યનાં કાર્યો, મહાવીરચરિત્ર અને તેનો ઉપદેશ, પૈસો વાવવાની વિદ્યા, બાર ભાવનાનું સ્વરૂપ, જૂના વિચારના તેમજ સુધરેલાઓ બન્નેનો દોષ ક્યાં થાય છે તેનું સ્વતંત્ર અવલોકન વિગેરે અગણીત વિષયો આવેલા છે. પુસ્તક પાકા બાઈન્ડિંગથી બંધાયેલ છે કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

સુબોધ કથામાળા.—આ પુસ્તકમાં ૧૪ વાર્તાઓ ધણીજ અસરકારક રીતે લખવામાં આવેલી છે. આ પુસ્તક ખાસ વાંચવા લાયક છે. કિંમત ત્રણ આના.

આરત્રત. વ્રત આ દરવાની શી જરૂર છે ? કેવી રીતે વ્રત આદરવાં, કેવી રીતે નિયમો નિભાવવા વિગેરે વિષયો સાથે આ પુસ્તક ધણુંજ શુદ્ધ અને ઉપયોગી નવીન જમાનાને અનુસરતું છે. કિંમત બે આના.

હિતશિક્ષા.—ધર્મ વ્યવહાર તથા દેશ હિતના લગભગ જૂદા જૂદા ૧૪ વિષયો ઉપર ધણુંજ અસરકારક ત્રિવેચન આ પુસ્તકમાં ભાષણો રૂપે કરેલું છે. ગાયકવાડી કેળવણી માટે એ ઇનામ લાયકેરી માટે મંજુર કરેલા આ પુસ્તકની માત્ર ત્રણ વરસમાં ૧૫૦૦૦ પ્રતોનો ફેલાવો થયો છે. કિંમત ચાર આના.

પ્રાણી હિંસા અને પ્રાણી ખોરાક નિષેધક. જીવ હિંસા અને માંસ ખોરાકની વિરૂદ્ધમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ એવું કોઈ પુસ્તકમાં આજ સુધીના તૈયાર થયું હોય તો આજ છે. આ પુસ્તકમાં હિંદુ, મુસલમાન, પારસી, અને ખ્રીસ્તી તમામ ધર્મનાં શાસ્ત્રના પ્રમાણો આપ્યાં છે, આ પુસ્તકની પ્રભાવના કરવાથી અનેક જીવોનો બચાવ થયો છે. કિંમત સાત આના પાકું પુંડું.

જૈન સ્તુતિ (આવૃત્તિ છઠી.)

આ પોથીમાં આતુપૂર્વિ, છંદો, પુચ્છિસુણું, ભક્તામરસ્તોત્ર, કથ્યાણુ મંદીર સ્તોત્ર, મહાવીર સ્વામીનું ચોઢાલીયું તથા હાલરીયું, જીવરાશ્મીની સન્ન્યાય, સાધુવંદણા પ્રદેશી રાજના પ્રસ્તોતર અને સુરીકંતાનું કેરદર્શક ચરિત્ર વિગેરે અતીઉપયોગી વિષયો આવેલા છે, પ્રભાતે નિત્ય સ્મરણ માટે દરેક જૈનબંધુને ખાસ પોતાનીજ પાસે રાખવા અગત્યતાને લીધે તેનું કદ ડાયરી મુજબ ખીન્સામાં રહી શકે તેવું રાખેલ છે કે જે મુસાફરીમાં પોતાની પાસે હમેશાં રહી શકે છે કિમ્મત ચાર આના, જોધએ તેમણે તાકીદથી મંગાવો.

જૈન મુખોધ ભક્તિમાળા આધુનિક સંસારનો અદ્ભુત ચિતાર.

આ પુસ્તકમાં દાન, દયા, શિયળ, ભક્તિ, કન્યાવિક્રયનો આબેહુબ ચિતાર, સદ્ગુણો જ્ઞાન વૈરાગ્યથી ભરપૂર એટલું તો રશીક છે કે ટુંક સમયમાં અનેક પ્રતો ખપી ગઈ છે. જીજ્ઞાસુ નકલ શીલીકમાં છે, કિંમત પાંચ આના.

સામાયિક પ્રતિકંભણસૂત્ર અર્થ સહિત. (આવૃત્તિ બીજી.)

આ બુક સ્થાનકવાસી છોકોટી સામાયિક પ્રતીકંભણુ વિધી તથા અર્થ નવતત્વ અનુપૂર્વિ સહીત ધણાજ સુધારા વધારા સાથે છપાઈ તૈયાર થએલ છે, હમણાં જે સામાયિક થતું જોવામાં આવે છે તે કેવી રીતે સુધારવું જોઈએ, અને ઉત્તમ રીતે અર્થ જ્ઞાન સાથે કઈ રીતે ખતી શકે તેમ છે તે જાણવા માટે અવશ્ય ઉપયોગી છે. કિમ્મત છ આના.

શ્રીપાલ રાજનો રાસ—(સચિત્ર.)

આ રાસ સુંદર ગ્લેઝ કાગળ ઉપર અર્થ ચીત્રો સહિત મોટા ટાઇપમાં છપાવી બહાર પાડેલ છે, આ રાસ વિષે દરેક જૈન બંધુ જાણીતા હોવાથી વિશેષ લખવાની જરૂર નથી, આ રાસ નવકાર મંત્રના મહત્વના અપૂર્વ લાભ વિષે રચાયેલ છે, પાકા પુઠાથી બંધાયેલ છે કિમ્મત રૂ. ૨-૮-૦ ટપાલ ખર્ચ પાંચ આના.

ભરતેશ્વર બાહુબલિવૃત્તિ ભાષાંતર. (આવૃત્તિ ત્રીજી.)

આ પુસ્તકમાં મહાન પુરૂષો ભરતબાહુબલિ, અમયકુમાર વિગેરેની ૬૩ મોટી કથાઓ તથા મહાન સતીઓ જેવી કે સુલસા, ચંદનબાળા, દમયંતી, નર્મદાસુંદરી વિગેરે ૫૩ સતીઓનાં ચરિત્રો આવેલાં છે. આ પુસ્તક ઉંચા ઇંગ્લીશ કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પુઠાથી બંધાયેલ છે. સુપરરોયલ આઠ પેજ મોટા કદનાં ૫૪ ૩૮૦ છે. કિમ્મત ત્રણ રૂપીઆ છે. ટપાલ ખર્ચ વી. પી. સાથે સાત આના. જલદી લખો નકલ જીજ્ઞાસુ છે.

જૈન જ્ઞાન પ્રકાશ ભાગ ૧ લો—આ પુસ્તકમાં આદ્રકુમારનું અધ્યયન કથા સહિત, ઉત્તરાધ્યયનનું પ્રથમ અધ્યયન ભાષાંતર સાથે, પ્રશ્નોત્તર,

તેત્રીસ બોલનો થોકડો, જીવરાજ શેઠની મુસાફરી, ઉપદેશી પદો વિગેરે વિષયો આવેલા છે. કિંમત દશ આના.

શ્રી ભગવતી સૂત્ર—આ સૂત્ર વિષે દરેક જૈન ભાષ્યો જાણીતા હોવાથી વિશેષ લખવા જરૂર નથી આ સૂત્રમાં જૈન ધર્મનું રહસ્ય ધણીજ સારી રીતે આવેલું હોવાથી મનન કરવા લાયક છે. કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

સામાયીક પ્રતિક્રમણ સૂત્ર—આ બુકમાં સ્થાનકવાસી આઠ કોટી સામાયીક પ્રતિક્રમણ વીસ્તાર અર્થ સાથે આવેલું છે. કિંમત છ આના.

અધ્યાત્મ ભજન સંગ્રહ—આ પુસ્તક મુનિરાજશ્રી બુદ્ધીસાગરજીએ રચેલું છે. આ પુસ્તકમાં વૈરાગી અને આત્મબોધક પદો એવા તો રસીક આવેલાં છે કે પુસ્તક હાથમાં લીધા બાદ મુકવાનું મન થતું નથી. પાકા પુંકાથી બંધાયેલ છે. કિંમત છ આના.

ભજનપદ દોહન—આ પુસ્તકમાં નાનાં નાનાં વૈરાગી ભજનો, પદો, વિગેરે ઘણાજ ઉપયોગી વિષયો આવેલા છે. કિંમત પાંચ આના.

મુદર્શન ભાગ ૧ લો. ધર્માદાના રૂપીઆ ખાઇ જઈને શ્રીમંત બનેલા અગ્રેસરોનું આખેડુન ચરિત્ર વાંચવું હોય તો આ નોવેલ વાંચો સાધુઓ કેમ બગડે છે અને કેમ મુધરે છે તે જાણવું હોય તો આ ખરીદો કિંમત ચાર આના.

ઐતિહાસીક નોંધ (સ્થાનક માગીઓ સાડ૩) મહાવીર પ્રભુથી આજસુધીનો જૈન ઇતિહાસ, શ્વેતાંબર સ્થાનકવાસી જૈનધર્મની સમ્યાઈની સાખીતીઓ તથા સંઘ સુધારાની સૂચનાઓ આ પુસ્તક નિષ્પક્ષપાત રીતે રચેલું છે. કિંમત ચાર આના.

સૂક્ષ્મ ચરિત્ર. હ્રદયમાંથી “સત્ય” કહાડવાનો નિર્મળ થવાનો ઉપદેશ જોવો આ ગ્રંથમાં છે તેવોજ ભાગ્યેજ બીજા કોઈ પુસ્તકમાં હશે પૂર્વાચાર્યે આમાં ઘણી અસરકારક રીતે તત્વ સમજાવ્યું છે કિંમત ચાર આના.

કયા ઇન્દ્રિયે આ વિશ્વ રચ્યું. દુનિયા કોઈ ઇન્દ્રિયે ઠરેલી નથી પણ અનાદિ છે. એમ સાચન્સની મદદથી સાખીત કરનાર આ પુસ્તક એક વેદાંતીએ લખેલું છે. કિંમત ચાર આના.

વર્ધમાન દેશના ભાષાંતર. આવૃત્તી બીજી. આ પુસ્તકમાં આણંદ, કામદેવ, ચુલનિપિતા, સુરાદેવ, ચુલ્લગશતક, કુંડકોલીક, સદાલપુત્ર, મહાશતક, નંદિની પ્રિય એ વિગેરે દશ શ્રાવકોનાં ચરિત્રો, બાર વ્રત ઉપર અદ્ભૂત અને ચમત્કારી કથાઓ અને મહાવીર પ્રભુએ દીધેલી ધર્મદેશના, વિગેરે ઘણાજ વિષયો આવેલા છે. કિંમત બે રૂપીઆ.

પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર. અર્થ સાથે આવૃત્તી પાંચમી. આ પુસ્તકમાં પ્રતિક્રમણ અર્થ સાથે તથા નવસ્મરણ જીવવિચાર, નવતત્વ અર્થ સહિત તથા સ્તવનો ચૈતવંદનો, થોથો, ગણુલીઓ વિગેરે ઘણો ભાગ આવેલ છે કિંમત સવા રૂપીઆ.

खरेखरा ज्ञानना भंडाररूप पुस्तको.

तैयार छे ! तैयार छे !! तैयार छे !!!

जैन स्तुति आवृति छठी.

आ पोथीमां आनुपूर्वि, छंदो, प्रस्तावीक गाथाओ सहित पुच्छी-सुणं, दशवैकालीक सूत्र प्रथमनां चार अध्ययनो. उत्तराध्ययन सुत्रनुं ३-४ थुं अध्ययन, भक्तामरस्तोत्र, किंकर्पूरस्तोत्र भावार्थ सहित, प्रदेशी राजाना प्रश्नोत्तर, सुरीकंतानुं केर दर्शक चरित्र, महावीरस्वामीनुं चोढालीयुं तथा हालरीयुं तथा जीवराशीनी सज्झाय अने साधुवंदणा विगेरे विषयो आवेला छे पाना २१६) छे मजबुत पुठायी बंधाएल छे किम्मत आठ आना. ताकीदे मंगावो.

श्री वैराग्य शतक भाषांतर कथाओ साथे.

आ पुस्तकमां घणाज विस्तारथी वार्तारूपे अर्थ अने भावार्थ लखवामां आव्यो छे. प्रसंगे प्रसंगे वैराग्य उपर अतिमुक्त कुमारनी, अढार नात्रानी, वृद्धावस्थाना दुःख उपर धना सार्थवाहनी विगेरे मोटी मोटी ११ कथाओ आवी छे तैथी आ पुस्तक वैराग्य दशाने जागृत करनारा स्त्री पुरुषोने घणुंज उपयोगी थइ पडयुं छे. आ पुस्तकनी दुंक मुदतमां चोथी आवृत्ति थइ छे तेज तेना उपयोगीपणानी विशेष खात्री आपे छे. आ पुस्तकनी कीमत एक रुपीओ चार आना छे. टपाल खर्च बी. पी. साथे त्रण आना.

आचारंग सूत्र आवृति बीजी.

अमृतना सुस्वाद माटे खात्री आपवानी जरूर नथी. वीर परमात्माना जीवन चरित्र अने अणगार महात्माओना आचार विचारथी वाकेफ थइ संसारमां श्रावक तरीकेनुं शुद्ध वर्तन राखवा आ पवित्र पुस्तक दरेक जैने वांचवुं जोइए आजकाल शास्त्रार्थना जे झगडा थाय छे ते आवां पुस्तकना वांचनथी आपोआप बंध थइ जशे. सर्व देशना लोको लाभ लइ शके माटे द्वीतियावृति मोटा नागरी बालबोध टाइपथी सहेलु भाषान्तर अने मुल पाठ सहित मोटा खर्च प्रसिद्ध करेल छे मुख्य रुपिया चार पोष्टेज खर्च बी. पी. साथे पांच आना.

શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર—આ અતિ ઉપયોગી અને બાંચવા લાયક ઢા. હરમન જેકોબી સાહેબના હાથે લખેલ ૩૬ અધ્યયનોનો પ્રત ઉપરથી છપાવી તેઓ સાહેબની પાસેજ સુધરાવી બહાર પાડેલ છે, આ સૂત્ર સુપરરોયલ ગલેઝ વાર પેજી ૮૬ ફારમનું છે તેમાં પૃષ્ઠ ૧૦૦૦ ઉપર છે, તેમાં દરેક શ્લોકનો શબ્દાર્થ તથા ભાવાર્થ છપાવેલ છે. કિમ્મત છુટી પ્રતના રૂ. ૬ પાકા પુંઠાના ૬-૮-૦ રાખેલ છે.

દશ વૈકાલીક સૂત્ર—આ સૂત્ર મુલ પાઠને અર્થ સાથે પ્રથમ આવૃત્તિ કરતાં સુધારો વધારો કરીને છપાવેલ છે. કિમ્મત બે રૂપૈયા ચાર આના.

રામરાસ (કેશરાજજી-કૃત). આરાસ તદન શુદ્ધ કરાવીને ઊંચા ગ્લેઝ કાગળ ઉપર છપાવી પાંકા પુંઠાથી બંધાણલ છે. કિમ્મત એક રૂપૈયો આઠ આના.

શ્રી જૈન પાઠમાળા. (શ્રાવૃત્તો ત્રાંજી.)

આ પુસ્તકમાં પ્રસ્તાવિક ગાથાઓ સહિત શ્રી પુચ્છીસુગં, દશ વૈકાલીક સૂત્ર મુલ પાઠે સંપૂર્ણ, ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર પ્રથમથી આઠ અધ્યયન સુધી અને ભક્તામર સ્તોત્ર કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર વિગેરે વિષયો આવેલા છે. કિમ્મત આઠ આના. ટપાલ સ્વર્ચ એક આનો.

સામાયિક પ્રતિક્રમણ સૂત્રાર્થ.

મહંતમુનિ તિલોક રીંચજી કૃત.

આ પુસ્તકની અંદર સામાયિક પ્રતિક્રમણ અર્થ સાથે દશ પચ્ચ-રૂકાળે, ચતારી મંગલ, ચાર શરણાં શ્રાવકને ચિંતવવાના ત્રણ મનોર્ય, પ્રતિક્રમણની સજ્જાય, જીવરાશીની સજ્જાય, ઉપદેશક પદો, મહાવીર સ્વામી ચોઢાલીયું, ગૌતમ સ્વામીની સજ્જાય, મહાવીરસ્વામીના બે છંદો વિગેરે વિષયો આવેલા છે. કિમ્મત બાર આના.

શ્રી સંઘપટ્ટક.

સંઘે શ્રી રીતે, વર્ષવું જોઈયે તે સંબંધી નિયમોના પરમાનનો

आ ग्रंथ अद्भुत काव्योमां रचाएल छे अने ते नवांगी वृत्ति करनार श्री अभयदेव सुरीना शिष्य श्री जीनवल्लभ सूरिए न्याय शैलीथी भरपुर घणीज उपयोगी अने वीस्तार वाली मोटी टीका रची छे. आ ग्रंथ मोटा जैनी टाइपोथी लगभग पानां (७००) नो तैयार छे ने तेने पाका पुंकाथी बंधाएल छे. आ ग्रंथनी फक्त थोडीज नकलो शीलीक छे. आ ग्रंथनी किम्मत रु. ३-८-०

जैन सूत्रो.

विपाक सूत्र भाषांतर-प्रथम स्कंध-दुःख विपाक जिसमें अशुभ कर्मोंके फल दिखाने वाले दश अध्यनोका समावेश हैं. ०-८-०

उपाशक दशांग सूत्र-खंड २ जो भाषांतर जिसमें धर्मकी उपासना करनेवाले दश श्रावकोका इतिहास दिया है. ०-८-०

उपाशक दशांग सूत्र-खंड त्रीजो भाषांतर श्री निरयावलिका कल्पवडंसिय, पुष्पीआ. पुण्यचुला और विन्हिदशा नामक उपदेशी जैन शास्त्रका सार लिखा गया है. ०-८-०

शास्त्री लिपीमां छापेलां पुस्तको.

उत्तराध्ययनसूत्र पाकापुंठानुं ६-८	चंद्रराजानो रास सचीत्र. ५-०
„ पाटलीवाळु ६-०	आचारांग सूत्र. ४-०
„ राजकोटवाळानुं १-०	संघपट्टक. ३-८
तत्व निर्णय प्रसाद ग्रंथ ४-०	वैराग्य कल्पलता. ३-०
उपदेशमाला. २-०	प्रकरणमाला. १-८
वर्द्धमान देशना भाषांतर. ३-०	कल्पसूत्र भाषांतर. ३-०
श्री भगवती सुत्र. ९-०	योगशास्त्रनुं भाषांतर. ४-०
श्री बृहत् कल्पसुत्र. १-४	धर्मतत्व संग्रह. १-०
समकीतसार. १-४	जैनकथा रत्नकोष भाग १ लो. ३-०
स तायमाला. १-८	„ भाग २ जो. २-१२
जैन तत्वादर्श. ४-०	„ भाग ४ थो. ३-४

॥	भाग ६ ठो. २-८	कमलप्रभा महानीसीयनुं	
॥	भाग ७ मो. ३-८	५ मुं अध्ययन.	०-६
॥	भाग ८ मो. ३-४	पंच प्रतिक्रमण सूत्र.	१-१०
दशवैकालीक सूत्र.	२-४	नवतत्त्वना प्रश्नोत्तर.	२-८
दशवैकालीक. मुलपाठ.	०-४	दरशन चौवीशी नानी.	०-६
उत्तराध्ययन मुलपाठ.	०-८	अढी द्वीपनी हकीकत,	२-८
ढालसागर (हरीवंशप्रबंध)	३-०	पर्युसण पर्वनी कथा.	२-०
बराग्यरत्न भाषांतर.	१-४	श्रीपाळराजानो रास.	३-८
राम रास (केशराजजीकृत)	१-८	हित शिक्षानो रास.	१-४
मोक्षमाळा.	०-१२	महाबलनो रास.	१-४
बारव्रतनी टीप.	०-२॥	रत्नपाळनो रास.	०-१२
नारकीनां चीत्रनी मोटी	१-०	मानतुंग मानवतीनो रास.	०-१२
नारकीनां चीत्रनी नानी	०-८	सिद्धांतसागर छत्रीसथोकडा	१-८
हदालोयणा.	०-३	अभयामारनो रास.	०-८
आत्मसीधी सास.	१-०	हंसराज वच्छराजन रास.	०-८
जं द्वीपनो नकशो.	०-८	शेज्यना रास.	०-६
अढी द्वीपनो.	०-८	जैनस्तोत्र संग्रह.	०-४
ज्ञान बाजी.	०-८	प्राकृत शब्दरुपावळी.	०-२
जैन पाठमाळा.	०-८	हरीचंद्रराजानो रास.	०-६
छुटक अध्ययन.	०-२॥	कयषभा शेठनो रास.	०-५
प्रतिक्रमण सूत्र.	०-३	उत्तमचरित्र मारना रास.	०-४
परदेशी राजाना रास.	०-५	रत्न डनो रास.	०-५
रात्रीभोजन रास.	८-४	देवकाजीना खटवना रास.	०-२॥
अंजना सतिनो रास.	०-३	कामड कट्टेराजानो रास.	०-२॥
प्रातक्रमण सूत्र अर्थ साथे.	०-१२	सारस्वत व्याकरण.	३-८
बीबीध बोध संग्रह:	०-६	भक्तामर स्तोत्र.	०-१२
		कल्याण मंदीर स्तोत्र.	०-५

નવસ્મ ન મૂલ પાઠ.	૦-૫	”	भाग ३ जो.	१-१०
આનંદઘન બ્હોતેરી.	૦-૮	”	भाग ४ थो.	२-०
ગહુલી સંગ્રહ.	૦-૧૨	”	भाग ५ मो.	२-०
સ્વરોદય ધ્યાનમાલા.	૦-૬	उपदेश तरंगीणी.		२-०
નવતત્ત્વવિસ્તાર યુક્ત.	૧-૦	विवेक वीलास.		२-०
મક્તામર સ્તોત્ર.	૦-૪	आचार प्रदीपक भाग १ लो.		१-४
કલ્યાણમંદીરસ્તોત્ર.	૦-૩	”	भाग २ जो.	१-४
જીવ વિચાર.	૦-૬	श्रावकनी आलोचना.		०-३
કર્પુર પ્રકરણ.	૦-૧૨	शेखुंजय महात्म्य.		२-८
પાંત્રીશ બોલનો થોકડો.	૦-૨	अहंनीति भाषांतर.		१-८
પુજા સંગ્રહ.	૨-૦	इरीचंद्रनी चोपड़		०-२
પ્રતિષ્ઠાકલ્પ.	૦-૧૨	पंचपदानु पुर्वि.		०-१
કસ્તુરી પ્રકરણ.	૦-૧૨	शांती कथा.		०-०
દંડક તથા લઘુ સંઘયણી.	૦-૮	सामायकसुत्र अनुपूर्वी.		०-०
લાવણી સંગ્રહ.	૦-૧૨	स्तवन रतन भंडार.		०-०
उपदेशप्रसाद भाषांतर		धनाशालीभद्रनी चोपाड़		०-२
भाग १ लो.	१-१०	नित्यनीयम पोथी.		०-४
”		देववंदन माला.		१-४
भाग २ जो.	१-१०			

ગુજરાતી લિપીમાં છાપેલાં.

જૈન વાતોવૃક્ષ.	૦-૧૨	सङ्गुष्णी सुशीला	૦-૧૨
જૈન સુખોદય કથા સંગ્રહ.	૧-૪	लज्जनपद संग्रह.	૦-૮
ગહુલી સંગ્રહ.	૦-૪	तत्त्वज्ञान द्विपत्र	૦-૬
શ્રાવકની આલોચના,	૦-૨	अध्यातम लज्जन संग्रह	૦-૬
સલોકા સંગ્રહ.	૦-૪	जैन रासभाणा भाग-१ लो	१-०
વૈરાગ્યોપદેશ પોથી	૦-૨	अध्यातम व्याख्यानभाणा	१-४
શ્રી સામાયિકસુત્ર	૦-૦	मलयी सुंदरी अङ्कित नोबेल	१-०
પ્રેમથી સુકતી.	૦-૮	प्रह्मन् कुमार	૦-૬
પ્રવૃત્તિ નિવૃત્તિ.	૦-૮	श्रीपाण नोबेल	૦-૬
શાંતી કુંજની સુંદરી	૦-૪	एवालिगम सूत्र.	૨-૦
બુદ્ધ ચરિત્ર.	૦-૮	लज्जवती सूत्र.	૩-૦
બુદ્ધોપદેશ,	૦-૬	नवतत्व छकायना गोल.	૦-૪
સુસંદ્યચરિત્ર.	૦-૪	श्रीपाणनो रास अर्थसहित	२-८

ખરા સુખની કુંચીયો.	૦-૬	વર્દમાનદેશના ભાષાંતર.	૨-૦
જૈન સુબોધ લક્ષિતમાળા.	૦-૫	સમરા દીત્ય કેવલીનો રાસ	૧-૪
મહાવીર સ્તુતી.	૦-૨૫	જૈન કથા સંગ્રહ	૧-૪
પંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર.	૦-૪	જૈન તત્ત્વ શોધક	૧-૦
વિદ્યાચંદ્ર સુમતિ	૧-૮	જૈન સંઝાયમાળા ભાગ ૧ લો.	૧-૮
વ્યાખ્યાન સંગ્રહ.	૧-૦	,, ભાગ ૨ જો.	૧-૮
અધ્યાતમ-શાંતી	૦-૩	,, ભાગ ૩ જો.	૧-૮
ધનાશાળીલદ્રનો રાસ.	૧-૦	,, ભાગ ૪ થો.	૧-૮
આનંદધન ચોવીશી	૦-૮	ચંદરાબનો રાસ.	૧-૦
સુનીપતિ ચરીત્ર.	૦-૪	કુમારપાળનો રાસ.	૦-૧૨
નિત્ય નિયમની પોથી	૦-૪	ચંદ્ર શેખરનો રાસ	૦-૧૨
પ્રાણી હિંસા નિષેધક	૦-૭	સચીત્ર જૈનરામાચલુ.	૧-૮
જૈન સ્તુતિ.	૦-૪	સચીત્ર મહાવીરભક્ત મણીલદ્ર	૧-૮
સદુપદેશ માળા,	૦-૮	વૈરાગ્યતરંગ લક્ષિતમાળા	૦-૬
નરચંદ્ર જૈન જ્યોતીષ.	૧-૪	જ્ઞાનદીપ	૦-૪
સુયગડાંગ સુત્ર ભાગ ૧ લો.	૧-૦	શ્રી સુબોધમાળા	૦-૩
જૈન જ્ઞાન પ્રકાશ ભાગ ૧ લો.	૦-૧૦	શિષ્યોપનિષદ્	૦-૬
પ્રતીકમણ અર્થ સહીત.	૦-૬	શત્રુજય મહાત્મ્ય	૨-૦
જ્ઞાનસાગર.	૧-૮	પાપ અને પશ્ચાત્તાપ	૧-૦
ભરતેશ્વર વૃત્તિ ભાષાંતર	૩-૦	નવકારમંત્ર સંગ્રહ.	૦-૨
શ્રાદ્ધવિધિ ભાષાંતર	૩-૦	રામરાસ (કેશરાજલકૃત)	૧-૮
રાત્રી ભોજન નિષેધક.	૦-૮		

અન્ય ઐતિહાસિક, સામાજિક નવલકથાઓ.

અલાઉદ્દીનનો ઉદય...	૨-૦	કૃષ્ણલાલનાં કાવચાં ...	૦-૧૨
અહમદીસદીનું હિંદુસ્તાન...	૨-૦	કલંકિત કાર્કેન્સ ...	૨-૪
આજકાલનું હિંદુસ્તાન ...	૧-૮	કુસુમાવતી ...	૧-૮
અયોધ્યા અને અગ્રેજ ...	૧-૮	ખૂન કે જાડુ ...	૧-૦
ઈન્દુકુમારી ...	૧-૮	ગેખીખૂન ...	૧-૧૨
ઔરંગઝેબ ...	૧-૪	કંગાલકેદી ભા. ૧-૨ ...	૩-૧૨
ઔરંગઝેબનો ઉદય ...	૨-૦	કમલાદેવી ...	૧-૮
કલંકિત કુમારિકા ...	૨-૦	કલ્યાણી ...	૨-૦
કલંદરની કટાર ...	૨-૦	કામિની અને કાંચન ...	૧-૮
કમનસીબ લીલા ...	૧-૧૨	કિશોરસિંહ ...	૨-૪
કાશ્મીર અને કેશરી ...	૧-૦	કુંદન કુસુમ ભાગ ૧ થી ૮	૮-૦
કાળરાત્રિનું ખૂની ખંજર...	૨-૦	કુસુદ કુમારી ...	૧-૮
કામાંધ કામિની...	૨-૦	કુસુદ સુંદરી ...	૦-૪

કુસુમ કંઠક અથવા રમણી કે	
રાક્ષસી-મનોવેષક કથા...	૧-૮
કંચન ભાગ ૧ લો	૧-૦
ચાંદબીબી	૧-૦
ચિતોડનો ઘેરો...	૦-૩
ઘેલાધાંચીનું કુટુંબ	૧-૪
જગદેવ પરમાર અને વીરમતી	૦-૬
જગન્નાથની મૂર્તિ	૨-૦
ચંદ્રકળા	૨-૪
ચંદ્રકળા અથવા બહુરૂપી-	
ઓનું બળર...	૧-૦
જમસેદની જેહમતો	૧-૮
દગાબાજ દુનિયા	૧-૮
ગુણસુંદરી	૧-૦
ગુલઝારે સ્ત્રીચરિત્ર	૧-૪
ગુહલક્ષ્મી	૧-૧૨
ધાસીરામ કોટવાલ	૦-૮
ઘેલી કુસુમ	૧-૮
પત્નીસેં વર્ષ પૂર્વેનું હિન્દુસ્તાન	૦-૧૨
પદ્મનાભ	૧-૮
પ્રભાત	૧-૮
પ્રભાતચંદ્ર	૧-૦
પારસી પુત્રી પ્રકાશ	૧-૪
દુર્ગા અને લક્ષ્મી	૧-૦
નટવર	૨-૮
નવલગંગા	૩-૦
નીલમ અને માણિકમા.૧થી ૮મે.૧૦-૦	
બદ્રબાળા	૧-૪
બાગ્યદેવીની બચંકરતા	૧-૪
બાગ્યચક્રનો મહામંત્ર	૧-૮
બાગ્યહીન કુશુમ	૧-૦
પાપી પીતા	૦-૧૦
પંદરલાખપર પાણી	૧-૪
બહુરૂપી બળર ભાગ ૧ લો	૧-૪
„ ભા. ૨-૩-૪-૫-૬	૮-૪
બહાદુર બારવટીયો	૦-૪
બેવફા કે બેચક્રા	૨-૮
બોરસ્ટરની બેરી	૨-૦
બદ્રંબદ્રા	૧-૮
બ્રમણ્યચંદ્ર	૧-૦

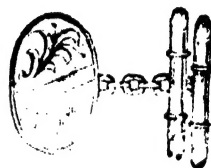
મદનચંદ્ર અને નવનીતકળા	૧-૮
મધુકર	૧-૮
માન મુસાફરી	૦-૪
ધી સેલ્ફ ઈન્સ્ટીટ્યુટીયર	૧-૪
નરસીમહેતા નોવેલ	૦-૮
નોઠરીનો ઉમેદવાર	૧-૦
મધુમાલતી	૧-૮
માનસિંહ અભેસિંહ	૦-૪
મીરાંબાઈ	૦-૮
મુક્તા	૩-૦
મુકુલ મર્દન	૦-૮
માયાનો બઝાર...	૦-૮
મુદ્રા અને કુલીન	૧-૦
મેવાડની સંધ્યા...	૧-૮
મારી બચંકર સંસારયાત્રા...	૨-૮
મોહિનીચંદ્ર	૦-૮
રત્નલક્ષ્મી	૧-૮
રતિસુંદરી	૧-૮
રમણુતારા	૦-૧૨
વિદ્યાસાગર ભાગ ૧, ૨ જો.	૦-૧૨
વિપિન	૧-૮
વિમળા	૦-૧૨
વિલાયતી વિલાસમાં ફેશનબાઈ	
ખલાસ	૨-૦
સંસાર કે નરકાગાર	૧-૪
સુંદરબેન-અથવા પૈસાદારની	
પુત્રી કેવી બણી ?	૦-૧૨
સુંદર રસીક	૦-૪
મણી અને મેના	૦-૪
સંસાર સંગ્રામ ભા. ૧-૨...	૩-૦
સુરતીલાલ	૧-૦
અષ્ટિ સૌન્દર્ય	૦-૧૨
સૌભાગ સુંદરી...	૦-૪
સંસાર	૧-૮
સુગુણસુંદરી	૧-૪
સુધરેલી સંગિતા	૧-૪
નાદિરનો દોરદમામ	૨-૮
નુરજહાંન	૦-૧૨
નંદન વનનો નાશ	૨-૦
પદ્મિની	૨-૦

પિશાચ મંદિર ભા. ૧-૨	૪-૦
પિશાચની કે પ્રેમદા ...	૧-૮
પુરાતન દીલ્લી...	૨-૦
ખહાદુર કલો ...	૧-૮
બેગમ મહાલ ...	૧-૮
વિનાસસુંદરી અને અદ્ભૂત	
જાદુનો પલંગ ભા. ૧ થી ૮	૩-૪
રસીકચંદ્ર ...	૪-૦
રાસેલાસની કથા ...	૧-૦
રાસેલાસની કથા ભાગ ૨ જે	૧-૦
લતા અને લલિતા ...	
ભા. ૧-૨-૩-૪-૫ ...	૪-૦
લંડન રહસ્ય ...	૧-૪
લંડન રાજ્ય રહસ્ય ...	૧-૮
વિક્રમરાજનો સંપ્રમ ...	૧-૦
વિષલતા ...	૦-૧૨
વિષયાદેવી યાને ઝેરનો પ્યાલો	૧-૦
વીણા અથવા ચિતોડ ...	૧-૪
શયતાન સદન ...	૨-૦
સ્નેહમાં સંકટ ...	૧-૮
સંતમ શયતાન ભા. ૧-૨-૩	૫-૪
સ્વર્ગમાં શયતાન ...	૧-૪
સ્વર્ગની સુંદરી...	૦-૪
સ્વચ્છંદી સ્ત્રી ...	૦-૬
સાતપૂત્ર ...	૦-૮
સાહસિક અંગ્રેજ ...	૦-૬
સાક્ષર અને તેની સ્ત્રી ...	૦-૮
હાથનાં કપાં હૈયે વાંઝ્યાં ...	૧-૪
હૃદયોદ્ધાર ...	૧-૦
જનનખાનાની ખીખીઓ ...	૧-૦
જલિમ જમાનો ...	૧-૦
ઝંશીની રાણી ...	૨-૦
જ્યોતિકાન્ત ...	૧-૦
તરુણ તપસ્વિની ...	૧-૧૨
તારાસુંદરી ...	૨-૪
દીલ્લીપર હલ્લો...	૧-૦
દેવી ચાધરાણી...	૧-૦
બદ્ધકાળી ...	૨-૦

બચંકર બદ્ર ...	૨-૦
બક્તાણી કે બામટી ...	૧-૮
મનોહારિણી માયા ...	૧-૮
મૃગસોયની ભા. ૧-૨-૩-૪...	૬-૦
માલતી માધવ...	૧-૮
મેવાડની જાહોજલાલી ...	૦-૧૨
મુરાદેવી ભા. ૧-૨-૩ ...	૫-૦
મધુર મધુરી ...	૧-૮
મંડળગદની મોહિની ...	૦-૮
યુનાઇટેડસ્ટેટનીશોકસ્થિતિ	૧-૮
રણધેવા રજપૂતો ભા. ૧ ૨.	૩-૮
રજયા બેગમ ...	૧-૮
રત્નમાળા ...	૦-૧૨
રાજ દેવીદાસ ...	૨-૮
રાજનૈતિક ષડયંત્ર ...	૧-૪
રાણકદેવી ...	૦-૧૨
વનરાજ ચાવડો...	૧-૮
શાહજાદો અને ભિખારી...	૨-૦
શાહજાહાં છેલા દિવસો...	૧-૮
શિવાજી છત્રપતિ ...	૧-૪
શિવાજીનો વાધનખ ...	૧-૦
શુરવીર પ્રતાપરૂદ્ર ...	૧-૦
શુરવીર પ્રતાપરૂદ્ર ભા. ૨ જે	૧-૦
શુરવીર પૃથુસિંહ પરમાર...	૧-૮
સિંહરાજ જેસીંગ ...	૧-૪
હોયલ પદમણી...	૦-૪
અરેબીયન નાઈટસ ...	૩-૦
અલક્ષ્ય જ્યોતિ...	૧-૮
અધસારંગીવાળો ...	૦-૩
અધેરી નગરીનો ગંધર્વસેન	
ને નવી વહુ...	૦-૧૨
આર્ય સંસાર ...	૦-૧૨
ઇન્દુકુમાર ...	૧-૪
ઉપકાન્ત ...	૧-૮
એક પથરના પ્રતાપ ...	૨-૦

વિગેરે તમાજ જાતના પુસ્તકો અમોને ઓરડર મળેથી તાકીદ મોકલવામાં આવશે.

સોના ચાંદીના ફેન્સી દાગીના બનાવ- વાની અને વેચવાની પ્રખ્યાત મોટી બુની પેઢી.

જરા નજર ફેરવીને બુઓ તો ખરા ? હાગવાની ધાસ્તી નહિ
એવા સોના ચાંદીના ફેન્સી તૈયાર દાગીના ક્યાંથી ખરીદશો !
કહોતો ખરા ? બાઈ તમે શું શોધો છો ? અરે પાલજ-
વાળા ખોડીદાસની દુકાન શોધું છું કે જે પ્રથમ રતનપોળમાં હતી.
તે તેમણે બદલી ને હાલ રીચીરોડ ઉપર ઘણાજ બહોળા ફેલાવામાં
કામ કરે છે. ને દુકાન જામનગરી મીઠાઇવાળાની બાજુમાં સોના ચાં-
દીના તૈયાર ફેન્સી દાગીનાનો મોટો સ્ટોક જેવા કે-ટેડા, હાર, ખંગડી,
પેંચી, વીંગી, બુટી, એરીંગ, કાપ, નેકલેશ, લોકીટ ચક્રચક્રીત મશીન
પાલીસની તથા ચાંદીના પ્લેન વાસણો, કચ્છવર્ક, મદ્રાસવર્ક, તથા
દેસી સાંકળાં, કંદોરા, તોડા, માંછવીયો, લંગર, વીંગેરે તેમજ નમુ-
નાદાર નક્કી ફેન્સી ચીજો તેમ પ્રેક્ષક આપવા લાયક તૈયાર મળે છે
તેમજ ઓર્ડર આપવાથી ટુંક મુદતમાં ઓર્ડરનું કામ જલદી કરી
આપે છે જેથી બહારગામ વાળાને બેઘરે તેવી સગવડ મળે છે.

શા. ખોડીદાસ દલીચંદ પાલજવાળા.

સોના ચાંદીના ફેન્સી દાગીના બનાવનાર અને વેચનાર
દુકાન નં. ૪૫૪૩ રીચીરોડ—અમદાવાદ.

